

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

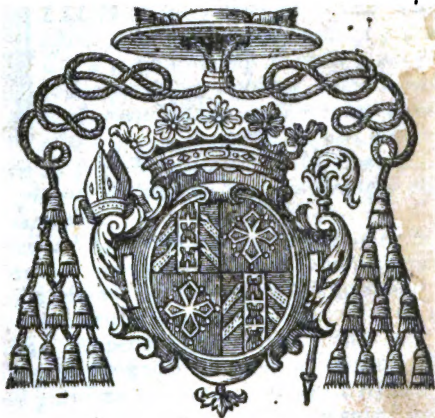
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

41. 20. 27

BREVIARIUM LEXOVIENSE,

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris
D. D. HENRICI-IGNATHI *DE BRANCAS*,
Episcopi & Comit^{is} Lexoviensis auctoritate,
ac venerabilis ejusdem Ecclesiæ Capituli
consensu editum.

PARS AUTUMNALIS.

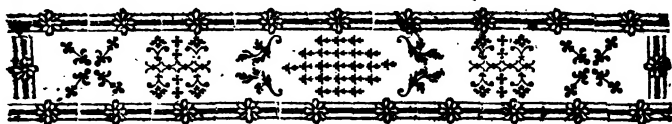

P A R I S I I S .

Typis CLAUDI HERISSANT , viâ Novâ Beata^e Mariæ,
sub Cruce aurea & tribus Virtutibus.

M. DCC. L.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

HENRICUS-IGNATIUS DE BRANCAS,

MISERATIONE DIVINA,
& Sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ, Episcopus
& Comes Lexoviensis,

CLERO LEXOVIENSI

Salutem & Benedictionem in Christo Jesu.

ILLUD Nobis, inter gravissima ministerii nostri officia, in primis impositum est, *FRAATRES CHARISSIMI*, ut vobis, qui sollicitudinis nostræ pars estis potissima, libros publicæ precationis accuratissime digestos exhibeamus. Divinum enim Officium cum vobis singulis diebus recitandum incumbat, ex iis profecto sententiis constare par est, quæ mores informant, pietatis sensum augeant, mentemque repleant omni scientiâ & sapientiâ.

Quid autem ad hæc præstanda Litteris sacris efficacius, quæ efficiunt simul & erudiunt? Omnis enim scriptura divinitus inspirata utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitiâ (a) : vivus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritûs (b). *Haustas* ex illo fonte purissimo sententias cum sapius repetunt viri Ecclesiastici, discunt sine discendi labore, ii maxime qui sunt institutioni Fidelium præpositi, quid sibi metipsis sit faciendum, & quid aliis præcipiendum.

Hæc est Breviarii Lexoviensis ab Illustrissimo & bonæ memoriæ Decessore nostro LEONORIO DE MATIGNON anno Domini millesimo septingentesimo-quarto editi dos prima & singularis, ut pabulum illud divinum, tum Pastoribus, tum Ovis utilissimum suppeditet; ex illo enim recisum est quidquid esset humani sermonis in Antiphonis, Versiculis, ac Responsoriis, ut merum in iis Dei verbum haberetur. Ex quo factum est ut Breviarius

(a) II. Tim. 3. 16.

(b) Hebr. 4. 12.

Quod tanti fecerint plures Ecclesiæ, ut ad illius exemplar quædam suum accommodare laudi duxerint. Dicere tamen liceat, multa sunt quæ mutari in eo castigarique oportuit.

Exhaustâ igitur illâ ipsâ editione, usuque detritis plerisque exemplaribus, aliam de integro supplere necesse habuimus. Inde nata est occasio Breviarium illud non recudendi modò, sed & recensendi; ut si quid novo studio novæque diligentia posset adjici, opus prodiret accuratius ac perfectius. Quamobrem huic recognoscendo & illustrando plures incubuere viri omni curâ delecti, quos in Scriptura sacra, in SS. Patrum scriptis, & in Ecclesiæ nostræ ritibus apprime versatos novimus, quosque in tanti laboris partem & societatem adiutores habuimus.

Unum illud ante omnia cautum esse voluimus, ut nempe sacræ Scripturæ verba, non per vim aliquam adducta, non interpolata liberius, aut aliâ quâvis ratione vel minimùm adulterata, sed integra, & prout in sacris Codicibus jacent, illibata adhiberentur. Hanc enim veniam, quam omnes ferè quotquot Breviaria non ita pridem edidère, & ipse Decessor noster, sibi concesserunt, nobis arripere ausi non fuimus, ut scilicet contextus illos tamquam è Scriptura sacra petitos laudaremus, qui ex verbis quidem Scripturæ confecti, sensum etiam illius repræsentant, neque tamen pura sunt meraque Scriptura; nolimus enim locum Scripturæ mutilum & haurcum laudare quasi non interruptum, vel aliquem Scripturæ contextum videri è pannis pluribus assuere. Hinc Invitatoria penè omnia, quamvis è sacris libris petita, hinc majores Antiphonas O, hinc Responsorium Libera, ultimum in Officio Defunctorum non laudavimus quasi Scripturam sacram, quia reipsâ non sunt Scriptura sacra. Uno verbo in iis universis, quæ ex sacris Libris laudavimus, religioni semper duximus nullum verbum, nullam litteram mutare, hanc rati verbo Dei reverentiam planè deberi.

Huic legi vim aliquam facere non censuimus, cùm ad pleniorē textus intelligentiam, nomen loco pronominis usurpavimus: v. g. cùm loco Dixit illi Jesus, posuimus, Dixit Petro Jesus, &c. Quoties etiam necesse fuit, ad perficiendum alicujus Antiphonæ aut Responsorii sensum, verbum aliquod alius revocare, toties illud duabus lineis utrinque in orbem ductis inclusimus, ut repetitum esse ac revocatum è superiori loco ostenderemus.

In Responsorii concentum veteris ac novi Testamenti ac necessitudinem sectati sumus, quoties ea necessitudo sese obtulit sponte, neque per vim fuit accersenda. Cùm enim inter utrumque deesse similitudo & affinitas visa est, alterum cum altero non consociavimus; sed potiùs eam reformidavimus in Scripturis quidquid iubet inveniendi facilitatem, quam merito Tertullianus eadem Scripturarum appellat (c).

(c) Libr. Præscript. ed. Rig. 1664. n. 38.

Orationes universas, duabus tribusve exceptis in aliis Breviariis jam olim usurpatis, accepimus ex antiquis Sacramentariis, ipsasque per litteras indices distinctas notavimus. S. R. indicant Sacramentarium Romanum, in quo & Missale: S. G. Sacramentarium Gallicanum, seu Gothicum: S. A. Sacramentarium Ambrosianum.

Aucta sunt aliquot gradibus Festa quadam: quadam ad inferiorem gradum deducta. Detractis quoque quorundam Sanctorum Officiis, sola nonnunquam commemoratio remansit; quin & nonnulli silentio omnino pratermissi, quorum loco alii suffecti sunt, ut Justinus Martyr, Epiphanius, Casarius Arelatensis, & alii celebriores, ac de Ecclesia bene meriti: quæ omnia & singula non nisi maturo admodum consilio peracta sunt.

Faxit ergo Deus optimus maximus, FRATRES CHARISSIMI, ad cujus gloriam cultumque hoc opus elaboravimus, ut unusquisque vestrum eo utatur, tum privatim ad animæ suæ salutem, quæ ex oratione potissimum pendet, tum publicè ad ædificationem corporis Ecclesiæ, quæ nobiscum orando, vim Deo facit gratissimam. Satagite, ne dissona sit vox oris à mentis affectu; quia Deus non vocis, sed cordis auditor est, inquit S. Cyprianus (d). In mente sit, pro viribus, Psalmorum sensus; varios eorum affectus cor assumat, juxta illud S. Augustini (e); Si orat Psalmus, orate: si gemit, gemit: si gratularur, gaudete: si sperat, sperate: si timet, timete: omnia enim quæ hîc conscripta sunt, speculum nostrum sunt.

Mandamus itaque ac præcipimus omnibus & singulis nostræ Diæceseos Ecclesiis, Capitulis, Pastoribus, Monasteriis, Collegiis, Communitatibus, & aliis Clericis nobis subditis, ad divinum, sive publicè, sive privatim astrictis Officium, ut hocce à Nobis edito, & publici juris facto Breviario in posterum utantur; distictè prohibentes, ne post Calendas Januarii proximè futuri, sub quolibet prætextu, ullum aliud recitare præsumant.

Datum Lexovii in Palatio nostro Episcopali, die decimâ mensis Julii, anno Domini millesimo septingentesimo quinquagesimo.

† HENRICUS, Episc. Lexoviensis.

De Mandato Illustrissimi & Reverendissimi
D. D. Episcopi & Comititis Lexoviensis.

FREARD, Canonicus Lexov.

(d) De Orat. Domin. in init.

(e) In Psalm. 30. enarr. 4.

TABULA TEMPORARIA

<i>Annus Domini.</i>	<i>Au- reus Nu.</i>	<i>Epacta.</i>	<i>In- dic- tio.</i>	<i>Lit. De- min.</i>	<i>Dom. post Epiph.</i>	<i>Septua- gesima.</i>	<i>Dies Ca- nerum.</i>
1751	4	iiij	14	c	5 †	7 Feb	24 Feb.
1752	5	xiv	15	b A	3	30 Jan.	16 Feb.
1753	6	xxv	1	g	6	18 Feb.	7 Mart
1754	7	vj	2	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1755	8	xvij	3	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1756	9	xxviii	4	d c	5 †	15 Feb.	3 Mart
1757	10	ix	5	b	4 †	6 Feb.	23 Feb.
1758	11	xx	6	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1759	12	j	7	g	5	11 Feb.	28 Feb.
1760	13	xij	8	f e	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1761	14	xxiiij	9	d	2 †	18 Jan.	4 Feb.
1762	15	iv	10	c	4 †	7 Feb.	24 Feb.
1763	16	xv	11	b	3 †	30 Jan.	16 Feb.
1764	17	xxvj	12	A g	6	19 Feb.	7 Mart
1765	18	vij	13	f	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1766	19	xviii	14	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1767	1	xxx	15	d	5 †	15 Feb.	4 Mart
1768	2	xj	1	c b	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1769	3	xxij	2	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1770	4	iiij	3	g	5	11 Feb.	28 Feb.
1771	5	xiv	4	f	2 †	27 Jan.	13 Feb.
1772	6	xxv	5	e d	5 †	16 Feb.	4 Mart
1773	7	vj	6	c	4 †	7 Feb.	24 Feb.
1774	8	xvij	7	b	3 †	30 Jan.	16 Feb.
1775	9	xxviii	8	A	5	12 Feb.	1 Mart
1776	10	ix	9	g f	4	4 Feb.	21 Feb.
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Feb.	4 Mart
1779	13	xij	12	c	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1780	14	xxiiij	13	b A	2	23 Jan.	9 Feb.
1781	15	iv	14	g	4 †	11 Feb.	28 Feb.
1782	16	xv	15	f	3 †	27 Jan.	13 Feb.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Feb.	5 Mart
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Feb.	25 Feb.
1785	19	xviii	3	b	2 †	23 Jan.	9 Feb.
1786	1	xxx	4	A	5	12 Feb.	1 Mart
1787	2	xj	5	g	4	4 Feb.	21 Feb.
1788	3	xxij	6	f e	2	19 Jan.	5 Feb.

FESTORUM MOBILIIUM.

<i>Anni Domi- ni.</i>	<i>P A S- C H A.</i>	<i>A scensio Domini.</i>	<i>Pence- costes.</i>	<i>Fest. Corp. Christi.</i>	<i>Dom. post Pent.</i>	<i>Domin. i. Adv.</i>
1751	11 April.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Nov.
1752	2 April.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3 Dec.
1753	22 April.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
1754	14 April.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
1755	30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Nov.
1756	18 April.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28 Nov.
1757	10 April.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27 Nov.
1758	26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
1759	15 April.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
1760	6 April.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30 Nov.
1761	22 Mart.	30 April	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
1762	11 April.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Nov.
1763	3 April.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Nov.
1764	22 April.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
1765	7 April.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Dec.
1766	30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Nov.
1767	19 April.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
1768	3 April.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Nov.
1769	26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
1770	15 April.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
1771	31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Dec.
1772	19 April.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
1773	11 April.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Nov.
1774	3 April.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Nov.
1775	16 April.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit : an. significat, anno : c. an. circa annum : s. seculo : c. med. s. circa medium seculi : c. fin. s. circa finem seculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies. Mensis.	JANUARIUS.	
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & Octava Nat. ejus, <i>Semi-annuale.</i>
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, <i>semiduplex.</i>
xxviii	c	iii	3	Genovesæ, Virginis, <i>semiduplex.</i> an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretensis Episcopi, <i>simplex.</i> j. s.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, <i>sine jejunió</i> : cum <i>commem.</i> S. Simeonis Stylitæ Anachoretæ, c. an. 462.
25. xxv	f	viii	6	EPIPHANIA DOMINI. <i>Annuale-minus.</i>
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, }
xxiii	A	vi	8	De Octava Epiphaniæ, } <i>simplex.</i>
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, }
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, <i>simplex</i> : cum <i>comm.</i> S. Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, c. an. 341.
xx	d	iii	11	De Octava Epiphaniæ, }
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ, } <i>simplex.</i>
xviii	f	Idib.	13	Oct. Epiph. & Baptismus Dñi, <i>Duplex min.</i>
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictav. Episc. & Eccl. Doct. (c 13.) <i>semidupl.</i> c. an. 368. cum <i>comm.</i> S. Felicis, Presb. & Confess. c. an. 365.
xvj	A	xviii	15	Mauri, Glannofol. Abbatis, <i>simpl.</i> c. fin. vj. s.
xv	b	xvij	16	Marcelli, Papæ & Confessoris, <i>simpl.</i> an. 309. vel 310.
xiv	c	xvj	17	Antonij, Abbatis Ægyptij, <i>semidupl.</i> an. 356. cum <i>comm.</i> S. Sulpitij Bitur. Ep. c. an. 644.
xiii	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedra S. Petri Apostoli, quâ primum Antiochiæ, tum Romæ sedet, <i>Duplex majus.</i>
				<i>Prima Septuagesima.</i>
xij	e	xiv	19	Launomari, Abbat. in territorio Carnotensi, <i>simplex</i> : an. 594.
xj	f	xiii	20	Sebastiani, Martyris, <i>Duplex-maj.</i> c. an. 288. cum <i>comm.</i> S. Fabiani, Papæ & M. an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Mart. <i>simplex</i> : an. 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diac. & Mart. <i>semidupl.</i> an. 304.
viii	b	x	23	Ebrulfi, Abbat. In territ. Lexov. (c 29. Dec.) <i>simplex</i> : an. 595.
vij	c	ix	24	Timothei, Ephes. Episc. & Mart. <i>simplex</i> : an. 97. cum <i>commem.</i> SS. Babylæ, Antioch. Episc. & Socior. Mart. an. 251.
vj	d	viii	25	Conversio S. Pauli, Apostoli, <i>Duplex-maj.</i> an. 34. vel 35.

Cycl. Epact.	Litt. Dorn.	Dies Mensis.	
v	c	vij	26 Polycarpi, Smyrnenfis Episcopi & Martyris ; (c 26. Mart.) <i>simplex</i> : an. 169.
iv	f	vj	27
iiij	g	v	28
ij	A	iv	29 Francisci Salesii, Genev. Episc. (c 28. Dec.) <i>semiduplex</i> : an. 1622.
j	b	iiij	30 Bathildis, Reginae Francor. Viduæ, <i>simplex</i> ; c. an. 680.
*	c	Prid.	31

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1 Ignatii, Antiochiæ Episcopi, & Martyris ; (c 20. Dec.) <i>semiduplex</i> : an. 107.
xxviiiij	e	iv	2 PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIF. B. Mariæ Virginis, <i>Semi annuale</i> .
xxvij	f	iiij	3 Blasii, Sebast. Episcopi & Martyris, <i>simplex</i> ; c. an. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4 <i>Prima dies Cinerum.</i>
xxv. xxiv	A	Non.	5 Agathæ, Virginis & Mart. <i>simplex</i> : an. 251.
xxiiij	b	viiij	6 Vedasti, Atrebat. Episc. <i>simplex</i> : c. an. 539. cum <i>commem.</i> S. Amandi, Traject. Episc. c. an. 679.
xxij	c	vij	7
xxj	d	vj	8
xx	e	v	9 Ansberti, Rotomag. Episc. <i>simpl.</i> c. an. 695.
xix	f	iv	10 Scholasticæ, Cassinensis Virg. <i>simpl.</i> c. an. 543.
xviiiij	g	iiij	11
xvij	A	Prid.	12
xvj	b	Idib.	13
xv	c	xvj	14 Valentini, Presb. & Mart. <i>simpl.</i> c. an. 269.
xiv	d	xv	15
xiiiij	e	xiv	16
xij	f	xiiij	17
xj	g	xij	18
x	A	xj	19
ix	b	x	20
viiiij	c	ix	21
vij	d	viiij	22
vj	e	vij	23
*	*	*	24
v	f	vj	24 <i>Dies intercalaris addendus in anno Bissextili.</i> MATTHIÆ APOST. <i>Duplex-majus.</i> j. l. (In anno Bissextili celebratur 25.)
iv	g	v	25
iiiij	A	iv	26
ij	b	iiij	27
j	c	Prid.	28 Honorinæ, Virg. & Mart. <i>simplex.</i> iv. l. (In anno Bissextili celebratur 28.)

Ultima Septuagesima.

In anno Bissextili, Februarius est dierum 29. & Festum S. Matthiæ celebratur die 25. & bis dicitur *sexto Calendas*, scilicet 24. & 25. Festum verò S. Honorinæ fit die 28. Littera autem Dominicalis, quæ assumpta fuit mense Januario, mutatur in præcedentem ; ut fit in Januario Littera fuit A, mutatur in præcedentem quæ est g ; & sic de aliis.

Cycl. Litt. Dies.
Epact. Dom. Mensis.

MARTIUS.

	d	Cal.	1	Albini, Andegav. Episc. <i>simplex</i> : an. 550.
xxix	e	vj	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	
xxvj	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetue & Felicitatis, Mart. <i>simpl.</i> c. an. 204.
xxiii	d	viii	8	<i>Primum Novilunium Paschale.</i>
xxii	e	vij	9	Martyrum, qui pro sacris libris interiere, <i>simplex</i> : an. 303.
xxj	f	vj	10	<i>Ultima dies Cinerum.</i>
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviii	b	iii	13	
xvij	c	Prid.	14	Martyrum, qui obiere in charitatis officio erga pestilentia confectos Alexandrie, (e 28. Febr.) <i>Commem.</i> an. 263.
xvj	d	Idib.		
			15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiii	g	xv	18	
xii	A	xiv	19	
xi	b	xiii	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	<i>Primum Pascha.</i>
viii	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vi	g	viii	25	ANNUNTIATIO ET INCARNATIO DO- MINI, Annuale-minus.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	
xxviii	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ord. Minim. <i>simplex</i> : an. 1507.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	
xxv. xxiv	d	Non.	5	<i>Ultimum Novilunium Paschale.</i>
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.	
xvij	d	Prid.	12
xvj	e	Idib.	13
			Justini, Romæ Christi. Relig. Apologiftæ & Mart. <i>simplex</i> : an. 167.
xv	f	xviii	14
xiv	g	xvij	15
xiii	A	xvj	16
xij	b	xv	17
xi	c	xiv	18
x	d	xiii	19
ix	e	xij	20
			Joseph, Sponsi B. M. V. (è 19. Martii,) <i>Duplex-majus</i> : j. f.
viii	f	xi	21
vii	g	x	22
vi	A	ix	23
v	b	viii	24
iv	c	vii	25
			Marcj, Evangelistæ, <i>Duplex-majus</i> : c. an. 68. <i>Ultimum Pascha.</i>
iii	d	vi	26
			Cleti seu Anacleti, Papæ & Mart. <i>simplex</i> : c. an. 91.
ii	e	v	27
i	f	iv	28
*	g	iii	29
xxix	A	Prid.	30

MAIUS.

xxviii	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alpha) Apostolorum, <i>Duplex-majus</i> : j. f.
xxvii	c	vj	2	Athanasii, Alexandr. Episc. & Eccl. Doct. <i>Duplex-minus</i> : an. 373.
xxvi	d	v	3	Inventio S. Crucis, <i>Duplex-majus</i> : an. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ, <i>simplex</i> : an. 387.
xxiv	f	iii	5	
xxiii	g	Prid.	6	Joannis, Apostoli & Evangel. ante Portam Latinam, <i>semiduplex</i> : an. 95.
xxii	A	Non.	7	Stanislai, Cracov. Episc. & Mart. <i>simplex</i> : an. 1079.
xxj	b	viii	8	Mariæ Aegyptiæ, Pœnitentis, (è 1. April.) <i>semiduplex</i> : c. an. 421. vel 432.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. <i>Duplex-minus</i> : an. 391. (Si veneris in Vigil. Pentec. anticipatur in diem 5. <i>Prima Pentecoste.</i>
xix	d	vi	10	
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Epiphaniæ, Salaminæ Episcopi & Eccl. Doct. <i>simplex</i> : an. 403.
xvj	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, <i>simplex</i> : c. an. 348.
xiv	b	Idib.	15	

Cycl. Epact. Litr. Dies Mensis.

MAIUS.

xiiij	c	xvij	16	Peregrini, Autissiodor. Episc. & Martyris, <i>simplex</i> : iiij. f.
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Ivonis, Trecorensis Presbyteri, <i>semiduplex</i> : an. 1303.
ix	g	xiiij	20	
viii	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
v	c	x	23	Defiderii, Lingon. Episcopi & Martyris, <i>simplex</i> : an. 265.
iv	d	ix	24	
iii	e	viii	25	
ii	f	vij	26	
i	g	v	27	
*	A	iv	28	Germani, Paris. Episc. <i>simplex</i> : an. 576.
	b	iii	29	Patricii, Episc. Hibern. Apost. (è 17. Mart.) <i>semiduplex</i> : c. an. 460.
xxix	c	iiij	30	
xxviii	d	Prid.	31	

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdun. Episc. Blandinæ, Virg. & Socior. Martyrum, <i>semiduplex</i> : an. 177. cum <i>commem.</i> SS. Marcellini Presb. & Petri Exorcistæ, Mart. an. 304.
24. xxv	g	iiij	3	Clotildis, Francorum Regina, Viduæ, <i>simplex</i> : c. an. 540.
xxiiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viiij	6	Quadragesima Martyrum (è 10. Mart.) <i>semiduplex</i> : c. an. 319.
xx	d	vij	7	
xix	e	v	8	Medardi, Noviom. Episc. <i>simplex</i> : c. an. 556. cum <i>commem.</i> S. Gildardi, Rotomag. Episc. c. an. 529.
xviii	f	vi	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iiij	11	Urfini Episc. Ecclesiæ Lexov. Patroni secundarii. <i>Duplex-majus</i> , [in Cathedrali, Urbe, & Suburb. <i>Annuale-minus</i> , cum Octava.] <i>Si fuerit Dominica, fit Offic. de S. Barnabæ; Festum verò S. Urfini transfertur in diem 12.</i>
xv	b	Prid.	12	Barnabæ, Gentium Apostoli, (è 11.) <i>Duplex-majus</i> : c. fin. j. f. [cum <i>comm.</i> in Cathedrali & c. Octavæ S. Urfini.]
xiv	c	Idib.	13	[In Cathedrali & c. de Octava S. Urfini, <i>simplex</i> .] <i>Ultima Pentecoste.</i>

Cycl. Lit. Dies
Epact. Dom. Mensis.

JUNIUS.

xiiij	d	xviiij	14	Basilii Magni, Cæsar. Episc. & Eccl. Doct. (è 1. Jan.) <i>Duplex-min.</i> an. 379. [cum <i>commem.</i> in Cathedr. &c. Oâ. S. Ursini.]
xij	e	xvii	15	[In Cathedr. &c. de Oâ. S. Ursini, <i>simplex</i> .]
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ, Mart. <i>simplex</i> , an. 305. [In Cathedr. &c. de Oâ. S. Ursini, <i>simplex</i> : cum <i>commem.</i> SS. Cyrici & Julittæ.]
x	g	xv	17	[In Cathedr. &c. de Oâ. S. Ursini, <i>simplex</i> .]
ix	A	xiv	18	[In Cathedr. &c. Oâ. S. Ursini, <i>semiduplex</i> .]
viii	b	xiii	19	Gervasii & Protasii, Mart. <i>semidupl.</i> j. vel ij. l.
vii	c	xii	20	
vi	d	xi	21	Leufredi, Abbatis, <i>simplex</i> : c. an. 738.
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episc. <i>simplex</i> : an. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia cum <i>jejunio</i> .
iii	g	viii	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, <i>Semi-annuale.</i>
ii	A	vii	25	De Oâ. Nat. S. Joannis-Baptistæ, <i>simplex</i> .
j	b	vj	26	Irenæi, Lugd. Episc. & Eccl. Doct. & Socior. Mart. (è 28.) <i>semiduplex</i> : c. an. 202. cum <i>commem.</i> Oâ. S. Joannis & Pauli, Mart. c. an. 362.
x	c	v	27	De Oâ. Nat. <i>simplex</i> .
xxix	d	iv	28	De Oâ. Nat. <i>simplex</i> : cum <i>commem.</i> Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apost. cum <i>jejunio</i> .
xxviii	e	iii	29	PETRI ET PAULI, APOST. Ecclesiæ Lexoviensis, actoris Dioecesis Patrono- rum, <i>Annuale majus</i> , c. an. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apost. <i>Duplex-maj.</i> cum <i>comm.</i> Oâ. S. Petri, & S. Joannis.

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	Oâ. S. Joannis-Baptistæ, <i>semiduplex</i> : cum <i>commem.</i> Oâ. SS. Petri & Pauli.
xxv	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ Virg. <i>Duplex-majus</i> : cum <i>commem.</i> Oâ. SS. Petri & Pauli.
xxiv	b	v	3	De Oâ. SS. Petri & Pauli, Apost. <i>semidupl.</i>
xxiii	c	iv	4	De Oâ. SS. Petri & Pauli, <i>semiduplex</i> : cum <i>commem.</i> Translationis S. Martini, Turon. Episc. an. 473.
xxij	d	iii	5	De Oâ. SS. Petri & Pauli, <i>semiduplex</i> .
xxj	e	Prid.	6	Oâ. SS. Petri & Pauli, Apost. <i>Duplex min.</i> ¶ Dominica proxima post Oâ. SS. Petri & Pauli, celebratur Anniversarium Dedicat-ionis Ecclesiæ Lexoviensis. & aliarum totius Dioecesis Ecclesiarum, <i>Annuale-min.</i> cum Oâ.
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuar. Episc. & Mart. (è 29. Dec.) <i>semidupl.</i> an. 1770. <i>Transf. hâc die</i> : an. 1222.
xxix	g	viii	8	Leonori, Episc. in Arcem. (è 1.) <i>semidupl.</i> vj l.
xxviii	A	vii	9	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	JULIUS.
xvij	b	vj	10 Septem Fratrum, ac sanctæ Felicitatis eorum matris, Mart. <i>simplex</i> : c. an. 164.
xvj	c	v	11 Bertivini, Diaconi & Mart. <i>semiduplex</i> .
xv	d	iv	12 Benedicti, Cassin. Abbat. (è 21. Mart.) <i>semid.</i> an. 543. <i>Transl.</i> 11. Julii, c. an. 660.
xiv	e	iiij	13
xiiij	f	Prid.	14 Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Doct. <i>semiduplex</i> : an. 1274.
xij	g	Idib.	15 Henrici, Imperatoris, <i>semiduplex</i> : an. 1024.
xi	A	xvij	16
x	b	xvj	17
ix	c	xv	18 Thomæ Aquinatis, Doct. (è 7 Mart.) <i>semi-</i> <i>duplex</i> : an. 1274. <i>Canonisatio hâc die</i> an. 1323. cum <i>commem.</i> S. Clari Presbyt. & Mart. iiij. vel iv. f.
viiij	d	xiv	19 Arsenii, Diaconi, Solitarii Sctis, <i>simplex</i> : an. 445.
vij	e	xiiij	20
vj	f	xij	21 Victoris, Mart. <i>simplex</i> : c. an. 290.
v	g	xj	22 Mariæ Magdalenes, <i>Duplex minus</i> : j. f.
iv	A	x	23 Apollinaris, Ravennensis Episc. & Confess. <i>simplex</i> , j. vel ij. f.
iiij	b	ix	24
ij	c	viiij	25 Jacobi (Zebedæi) Apost. <i>Duplex-maj.</i> an. 44. cum <i>commem.</i> S. Christophori, c. an. 250. & S. Cucufatis, c. an. 304. Martyrum.
i	d	vij	26 Annæ, matris B. Mariæ Virg. <i>Duplex-majus</i> .
	e	vj	27
xxix	f	v	28 Nazarii & Celsi, Martyris, <i>simplex</i> : j. f. cum <i>comm.</i> SS. Victoris, an. 201. & Innocentii, (è 12. Mart.) an. 417. summorum Pontif.
xxviii.	g	iv	29
xxvij	A	iiij	30 Ignatii Loyolæ, Presbyteri Instit. Soc. Jesu, (è 31.) <i>simplex</i> : an. 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31 Germani, Autissiod. Episc. <i>semidupl.</i> an. 448.

AUGUSTUS.			
xxv. xxiv	c	Cal.	1 Petri ad Vincula, (è 20. Apr.) <i>Duplex-majus</i> : [IN CATHEDR. <i>Semi-annuale</i> : an. 44. <i>Dedic. Basilicæ ejusd. hâc die</i> , an. 439. vel 451. Fit <i>commem.</i> SS. septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. c. an. 167. <i>ante Christum natum</i> : ac S. Exu- perii, Bajoc. Episc. iv. vel v. f.
xxiiij	d	iv	2 Stephani, Papæ & Mart. <i>simplex</i> : an. 257.
xxij	e	iiij	3 Inventio Corporis S. Stephani, Protomart. (è 19. Dec.) <i>semiduplex</i> : an. 415.
xxj	f	Prid.	4 Dominici, Presb. Instit. Ord. Fratrum Prædic. (è 6.) <i>semiduplex</i> : an. 1221.

Cycl.
Epaet.Litt.
Dom.Dies
Menfis.

AUGUSTUS.

xx	g	Non.	5	Afræ, Martyris, <i>simplex</i> : an. 303.
xix	A	viii	6	Transfiguratio Domini, <i>Duplex maj.</i> an. 28. vel 32. cum <i>commem.</i> S. Xysti, Papæ & Mart. an. 258.
xviii	b	vii	7	<i>Dominicâ proximior</i> 10. Aug. LAURENTII, DIAC. ET MART. <i>Duplex-maj.</i> an. 258. <i>Pridiæ</i> Vigilia cum jejunio.
xvii	c	vi	8	
xvi	d	v	9	Romani, Martyris, <i>simplex</i> : an. 258.
xv	e	iv	10	
xiv	f	iii	11	Taurini, Ebroic. Episc. <i>simplex</i> : iij. vel iv. f.
xiii	g	Prid.	12	Eupli, Diac. & Mart. <i>simplex</i> : an. 303.
xii	A	Idib.	13	Hippolyti, Presb. & Mart. <i>simplex</i> : an. 252. cum <i>commem.</i> S. Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ: an. 587.
xi	b	xix	14	Vigilia cum jejunio.
x	c	xviii	15	ASSUMPTIO B. MARIE VIRGINIS, Annuale minus: j. f.
ix	d	xvii	16	De Octava Assumptionis, cum <i>commemoratione</i> S. Rochi, Laici: an. 1327.
viii	e	xvi	17	De Octava, <i>simplex</i> .
vii	f	xv	18	De Octava, <i>simplex</i> , cum <i>commem.</i> S. Agapetæ, Martyris: an. 274.
vi	g	xiv	19	De Octava, <i>simplex</i> .
v	A	xiii	20	Bernardi, Claravall. Abbatis, & Eccl. Doct. <i>semiduplex</i> : an. 1153. cum <i>commemoratione</i> Octavæ, & S. Philiberti, Abbatis Gemet. c. an. 684.
iv	b	xii	21	De Octava, <i>simplex</i> .
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. Mariæ, <i>semiduplex</i> : cum <i>commem.</i> S. Symphoriani, Martyris: c. an. 179.
ii	d	x	23	
i	e	ix	24	Bartholomæi, Apostoli, <i>Duplex-majus</i> : j. f. cum <i>commem.</i> S. Audoeni, Rotom. Episc. an. 683.
	f	viii	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, <i>Duplex-majus</i> : an. 1270.
xxix	g	vii	26	
xxviii	A	vi	27	Cæsarii, Arelat. Episc. & Eccl. Doct. <i>semi-</i> <i>duplex</i> : an. 542.
xxvii	b	v	28	Augustini, Hippon. Episcopi & Eccl. Doct. <i>Duplex majus</i> : an. 430.
xxvi	c	iv	29	Decollat. o. Joannis Baptistæ, <i>Duplex-min.</i> an. 28. vel 32.
xxv	d	iii	30	
xxiv	e	Prid.	31	Paulini, Trevirensis Episcopi & Confessoris, <i>simplex</i> : an. 358.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	SEPTEMBER.
xxiiij	f	Cal.	1 Ægidii, Abbatis, <i>simplex</i> : c. med. vj. f.
xxij	g	iv	2 Lazari, & SS. Mariæ & Marthæ sororum, Christi hospitum, <i>semiduplex</i> : j. f.
xxj	A	iiij	3 Gregorii Magni, Papæ, & Ecclesiæ Doct. (c 12. Mart.) <i>Duplex-majus</i> : an. 604. <i>Ordinatio hæc die</i> : an. 590.
xx	b	Prid.	4
xix	c	Non.	5
xviii	d	viii	6
xvij	e	vij	7
xvi	f	vj	8 NATIVITAS B. Mariæ Virginis, <i>Semi-annale</i> .
xv	g	v	9 De Octava Nativitatis, <i>simplex</i> .
xiv	A	iv	10 De Octava,
xiii	b	iiij	11 De Octava,
xij	c	Prid.	12 De Octava, } <i>simplex</i> .
xi	d	Idib.	13 De Octava,
x	e	xviii	14 Exaltatio S. Crucis, <i>Duplex-majus</i> : an. 629. cum <i>commem.</i> Octavæ, & S. Cornelii, Papæ & Martyris: an. 252.
ix	f	xvii	15 Octava Nativitatis B. Mariæ, <i>semiduplex</i> ,
viii	g	xvj	16 Cypriani, Carthag. Episc. & Mart. (c 14.) <i>semiduplex</i> : an. 258. cum <i>commem.</i> sanctæ Martini, Papæ & Mart. an. 655. & sanctæ Euphemie, Virg. & Mart. an. 307.
vij	A	xv	17 Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. (c 14.) <i>Duplex-min.</i> an. 407. cum <i>commem.</i> S. Lamberti, Traject. Episc. & Mart. c. an. 708.
vi	b	xiv	18 { <i>Dominica proximior</i> 21. Sept. MATTHÆI, APOST. ET EVANG. <i>Duplex majus</i> : j. f. <i>Pridie</i> , Vigilia cum <i>jejunio</i> .
v	c	xiii	19 Januarii, Benevent. Episc. & Socior. Mart. <i>simplex</i> : iv. f.
iiii	d	xij	20
iii	e	xi	21 Laudi, Constant. Episc. <i>simplex</i> : c. an. 566.
ii	f	x	22 Mauricii & Socior. Mart. <i>semiduplex</i> : an. 286.
i	g	ix	23 Theclæ, Virginis & Mart. <i>simplex</i> : c. fin. j. f. cum <i>comm.</i> S. Lini, Papæ & Mart. c. an. 78.
*	A	viii	24
xix	b	vij	25 Firmini, Ambian. Ep. & M. <i>simpl.</i> c. an. 282.
xviii	c	vj	26
xvii	d	v	27 Cosmæ & Damiani, fratrum, Mart. <i>semid.</i> c. init. iv. f.
xxv. xxvj	e	iv	28
xxv. xxiv	f	iiij	29 Michaelis, Archang. & omn. Ang. <i>Dupl. maj.</i>
xxiiij	g	Prid.	30 Hieronymi, Presbyteri & Ecclesiæ Doctoris, <i>Duplex-majus</i> : 29. 420.

OCTOBER.

Cycl.
Epact.

Litt.
Dom.

Dies
Menfis.

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Episc. (è 13. Jan.) <i>semiduplex</i> : c. an. 533.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, <i>semiduplex</i> : cum <i>comm.</i> S. Leodegarii, Augustod. Episc. & Mart. an. 678.
xx	c	v	3	Dionysii Arcopagite, I. Athenarum Episc. & Mart. <i>simplex</i> : c. an. 95.
xix	d	iv	4	Francisci Assisnatis, Instit. Ord. Fratrum Min. <i>semiduplex</i> : an. 1226.
xviii	e	iiij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis Monachi, Instit. Ord. Carthusian. <i>simplex</i> : an. 1101. cum <i>commem.</i> S. Fidis, Virginis & Mart. c. an. 287. vel 290.
xvj	g	Non.	7	
xv	A	viiij	8	
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Paris. Episc. & Socior. Mart. <i>semiduplex</i> : c. fin ^o iiij. f.
xiii	c	vj	10	
xij	d	v	11	Nigassii, Presbyt. & Socior. Mart. <i>simplex</i> : c. fin. iiij. f. cum <i>commem.</i> S. Melloni, primi Rotomag. Episc. c. an. 312.
xj	e	iv	12	
x	f	iiij	13	
ix	g	Prid.	14	
viii	A	Idib.	15	Theresiæ, Virg. Instauratrix Ord. Carmel. <i>simplex</i> : an. 1582.
vij	b	xvij	16	
vi	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ, <i>Duplex majus</i> : j. f.
iv	e	xiv	19	
iii	f	xiii	20	
ii	g	xij	21	Hilarionis, Abbatis, <i>simplex</i> : an. 371.
i	A	xj	22	
*	b	x	23	Romani, Rotomag. Episc. <i>simplex</i> : vij. f.
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Crispini & Crispiniani, fratrum, Martyrum, <i>simplex</i> : an. 288.
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
				{ Dominica ultimâ Octobris, SIMONIS ET JUDÆ, APOST. <i>Duplex majus</i> : j. f. Pridie, Vigilia, cum jejunio.
25. xxv	g	v	28	
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iiij	30	Leonis Magni, Papæ & Ecclesiæ Doctoris, <i>semiduplex</i> : an. 461.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia cum jejunio, cum <i>commem.</i> S. Quintini, Mart. an. 287.

Cycl. Epact. Dom. Dies Mensis.

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, Annuale-minus, instit. c. an. 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, <i>Duplex-majus</i> : instit. an. 998.
xix	f	iii	3	De Octava Omnium SS. <i>simplex</i> .
xv:ij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan. Episc. (è 3.) <i>semiduplex</i> : an. 1584. cum comm. Octavæ.
xvij	A	Non.	5	De Octava, }
xvj	b	viii	6	De Octava, } <i>simplex</i> .
xv	c	vii	7	De Octava, }
xiv	d	vi	8	Octava Omnium SS. <i>semiduplex</i> .
xiii	e	v	9	Leonardi, Anach. (è 6.) <i>simplex</i> : vj. f.
xii	f	iv	10	
xi	g	iii	11	MARTINI, TURON. EPISC. <i>Duplex-majus</i> : an. 397.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	Briccii, Turon. Episc. <i>simplex</i> : an. 444.
viii	c	xviii	14	Laurentii, Dublin. Episc. <i>simplex</i> : an. 1181.
vii	d	xvii	15	
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	Aniani, Aurel. Episc. <i>semiduplex</i> : an. 453. cum comm. S. Gregorii Thaumaturgi, Neocesar. Episc. c. an. 270.
iv	g	xiv	18	
iii	A	xiii	19	
ii	b	xii	20	Eadmundi, Regis Angliæ, & Mart. <i>simplex</i> : an. 870.
i	c	xi	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, <i>Duplex-maj.</i> cum comm. S. Columbani, Abbat. an. 615.
*	d	x	22	Cæcilie, Virg. & Mart. <i>simplex</i> : ij. iii. vel iv. f.
*xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, <i>semiduplex</i> : an. 100.
xxviii	f	viii	24	Chrysogoni, Martyris, <i>simplex</i> : an. 304.
xxvii	g	vii	25	Catharinæ, Virginis & Martyris, <i>simplex</i> .
25. xxvj	A	vi	26	Petri, Alexandr. Episc. & Mart. <i>simplex</i> : an. 311.
xxv. xxiv	b	v	27	<i>Prima sedes Adventus.</i>
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia cum jejuniis. Fit commem. S. Saturnini, Tolos. Episc. & Mart. iii. f.
xxj	e	Prid.	30	ANDRÆ, APOST. <i>Duplex majus</i> : j. f.

DECEMBER.

xx	f	Cal.	1	Candidi, Episc. <i>semiduplex</i> : iv. vel v. f. cum commem. S. Eligii, Noviom. Episc. (è 30. Nov.) an. 659.
xxix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presb. <i>simplex</i> : an. 1552.
xviii	A	iii	3	<i>Ultima sedes Adventus.</i>

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	DECEMBER.
xvij	b	Prid.	4
xvi	c	Non.	5
xv	d	viii	6
xiv	e	vii	7
xiii	f	vi	8
xii	g	v	9
xi	A	iv	10
x	b	iii	11
ix	c	Prid.	12
viii	d	Idib.	13
vii	e	xix	14
vi	f	xviii	15
v	g	xvii	16
iv	A	xvi	17
iii	b	xv	18
ii	c	xiv	19
i	d	xiii	20
*	e	xii	21
xxix	f	xi	22
xxviii	g	x	23
xxvi	A	ix	24
xxv	b	viii	25
25. xxv	c	vii	26
xxiv	d	vi	27
xxiii	e	v	28
xxii	f	iv	29
xxi	g	iii	30
* 19. xx	A	Prid.	31

Barbaræ, Virg. & Mart. *Commemoratio* : iij. Id.

Nicolai, Myrensis Episcopi, *semiduplex* : circa an. 320.

Ambrosii, Mediol. Episc. & Ecclesie Doct. (6 4. April.) *Duplex-majus* : an. 397. *Ordinatio hæc die*, an. 374.

CONCEPTIO B. MARIE VIRGINIS, *Semi-annuale*.

Damasi, Papæ, *Commemoratio* : an. 384.

Lucie, Virginis & Martyris, *Commemoratio* : an. 304.

THOMÆ, APOSTOLI, *Duplex-majus* : j. Id.

Vigilia cum jejuniis.

NATALE DOMINI, *Annuale-majus*.

STEPHANI, PROTOMART, *Semi-annuale*. an. 33. cum *commem.* Octavæ Nat. Domini.

JOANNIS, APOST. ET EVANG. *Duplex-majus* : an. 100. vel 104. cum *commem.* Octav. Nat. Domini, & S. Stephani.

Innocentium, Martyrum, *Duplex-majus* : j. Id. cum *commem.* Octav. Nat. Domini, & S. Stephani.

De Octava Natalis Domini, *semiduplex* : cum *commem.* Octavæ S. Stephani.

De Octava Natalis Domini, *semiduplex* : cum *commem.* Octavæ S. Stephani.

De Octava Natalis Domini, *semiduplex* : cum *commem.* Octavæ S. Stephani, & S. Sylvestri, Papæ : an. 335.

* Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrat cum auro numero xix.

TABULA

Continens Officiorum gradus & diversitatem.

ANNUALE-MAJUS.

ANNUALE-MINUS.

SEMI-ANNUALE.

Duplex-majus.

Duplex minus.

Semiduplex.

Simplex.

Festa Annualia-majora.

Natalis Domini.

Paschæ.

Pentecostes.

SS. Apost. Petri & Pauli.

Patroni primarii Ecclesiæ.

Dedicationis Ecclesiæ.

Festa Annualia-minora.

Epiphaniæ Domini.

Annuntiationis & Incarnationis Domini.

Ascensionis Domini.

SS. Eucharistiæ.

S. Ursini. [*Lexoviis tantum.*]

Anniversarii Dedicationis Ecclesiæ.

Assumptionis B. Mariæ Virginis.

Omnium Sanctorum.

Patroni secundarii.

Festa Semi-annualia.

Circumcisionis Domini.

Præsentationis Domini, quæ & Purificatio B. Mariæ Virginis.

Reliquiarum Sanctorum Ursini, &c.

[*Lexoviis tantum.*]

Nativitatis S. Joannis-Baptistæ.

S. Petri ad Vincula. [*In Cathedrali tantum.*]

Nativitatis B. Mariæ Virginis.

Conceptionis B. Mariæ Virginis.

S. Stephani Protomartyris.

Festa Duplicia-majora.

Feria II. & III. Hebdom. Paschæ.

Feria II. & III. Hebdom. Pentecostes.

Dies Octava SS. Eucharistiæ.

De ceteris, sicut & de Duplicibus-minoribus, & aliis gradibus inferioris, require in Calendario.

Dominica privilegiata j. Classis, quæ nunquam omittuntur.

I. Adventus.

I. Quadragesimæ.

Passionis.

Palmarum.

Paschæ.

In Albis depositis.

Pentecostes.

SS. Trinitatis.

Dominica privilegiata ij. Classis, quæ cedunt solis Annualibus.

II. III. & IV. Adventus.

II. III. & IV. Quadragesimæ.

Dominica privilegiata iij. Classis, quæ admittunt sola Semi-annualia & supra.

Septuagesimæ.

Sexagesimæ.

Quinquagesimæ.

Intra Octavam SS. Eucharistiæ.

Dominica iv. Classis, in quibus non fit nisi de Duplici-majore & supra. Reliquæ Dominicæ per annum.

Feria privilegiata, quæ nunquam omittuntur.

Vigilia Natalis Domini.

Feria IV. Cinerum.

Feriæ majoris Hebdomadæ.

Feriæ intra Octavam Paschæ.

Feria II. post Octavam Paschæ.

Vigilia Pentecostes.

Feriæ intra Octavam Pentecostes.

TABELLÆ

De Occurrentia, & Concurrentia,

In quarum priore cernitur de quo celebrandum sit Officium, quando plura eâdem die occurrunt.

In altera verò, quid faciendum sit, quando Officium unius diei concurrat in secundis Vesperis cum Officio diei sequentis.

USUS UTRIVSQUE TABELLÆ.

Primùm inveniatur numerus positus in Quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus agitur, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula huic numero respondens, & ex ea clarè videbitur quid sit agendum.

Exempli gratiâ: Quadrangulus in quo sibi invicem occurrunt *Semi-annuale*; & *Duplex-majus*, est in tertia linea, seu tramite horizontali, nonus; in prima verò linea, seu tramite perpendiculari ascendendo, decimus septimus, & in eo Quadrangulo signatur numerus 1. Regula autem huic numero 1. respondens hæc est, *Officium de primo, translatio de secundo*: id est, *Officium fiat de Semi-annuali, & transferatur Duplex-majus*; quia cum in his regulis dicitur *de primo*, intelligitur de vocabulo in linea horizontali descripto; cum autem dicitur *de secundo*, intelligitur de vocabulo quasi perpendiculariter sub numeris appposito.

Similiter, si quæstio sit quæ Vesperæ dicendæ sint, quando Semi-annuale concurrat cum Duplici-majore sequentis diei, quærat in Tabella de Concurrentia Quadrangulus in quo Semi-annuale & Duplex-majus sibi invicem occurrunt, & in eo inveniatur numerus 2. Regula autem numero 2. appposita hæc est, *Totum de precedenti* [seu Semi-annuali,] *Commemoratio de sequenti*, seu de Duplici-majore sequenti die occurrente; & sic de aliis.

In aliquibus autem Quadrangulis appositum est 0 seu zero; vel quia nullus concursus vel concursus esse potest; vel quia in propriis locis notatur quid sit agendum.

Annuale-minus Domini ,	5	6	5	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Annuale-minus non Domini ,	5	6	5	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Semi-annuale ,	4	6	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dominica privileg. i. Classis ,	4	6	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dominica privileg. ij. Classis ,	3	0	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dominica privileg. iij. Classis ,	3	6	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Duplex-majus ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dominica communis ,	3	6	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dies Octava Duplex-minus ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Duplex-minus ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dies Octava Semiduplex ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Semiduplex ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dies intra Octavam Domini ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Dies intra Octav. non Domini ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Feria major privilegiata ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Feria major non privilegiata ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Vigilia ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Officium B. Mariæ in Sabbato ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
Simplex ,	3	3	3	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1
1. Offic. de 1. Translatio de 2.	Vigilia.												
2. Translatio de 1. Offic. de 2.	Dies intra Octavam Domini.												
3. Offic. de 1. Commem. de 2.	Dies intra Octavam non Domini.												
4. Offic. de 1. Commem. de 2. in Laud. & Noct.	Dies intra Octavam non Domini.												
5. Officium de 1. nihil de 2.	Dies intra Octavam non Domini.												
6. Offic. de 1. anticipatio de 2.	Dies intra Octavam non Domini.												
7. Offic. de 2. Commem. de 1.	Dies intra Octavam non Domini.												
8. Officium de 2. nihil de 1.	Dies intra Octavam non Domini.												
9. Offic. de 2. Commem. de 1. in Laud. & Noct.	Dies intra Octavam non Domini.												
10. Anticipatio de 1. Offic. de 2.	Dies intra Octavam non Domini.												
11. Officium de digniore: Transl. de minùs digno.	Dies intra Octavam non Domini.												
12. Offic. de digniore: Comm. de minùs digno.	Dies intra Octavam non Domini.												
13. Officium de digniore: nihil de minùs digno.	Dies intra Octavam non Domini.												

* Si Festum Annuale Patroni Ecclesie particularis occurrat in Semi-annuali & supra per totam Diocesim festivato, translato Festo Patroni, sit Officium de Festo in tota Diacepsi festivato.

† Si Festum semiduplex occurrat intra Octavam sanctæ Eucharistiæ, transfertur post Octavam, quæ admittit sola Duplicita non translata.

‡ Vigilia anticipatur, cum occurrit die quâcumque per totam Diocesim festivata; sed, si in die festivata in aliqua Ecclesia particulari; tunc enim non anticipatur, sed de ea fit tantum commemoratio.

§ De diebus intra Octavas Natalis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, SS. Eucharistiæ non fit commemoratio in Dominicis intra easdem Octavas occurrentibus.

[illegible]

† Numerus huius quadrangulo appositus non debet intelligi de diebus intra Octavas Natalis Domini, Epiphania, Ascensionis, & sancta Eucharistia, de quibus non fit commemoratio in concursu Dominica.

¶ Numerus 3. huic quadrangulo appositus non debet intelligi de die Octava quacunque Domini, de qua semper fieri debet commemoratio.

*De cetero ad pleniorē & tutiorē Tabellarum harum intelligentiam apprimē
discenda tota pars prima Rubricarum generalium, & consulendum Breve Diacasa-*
rum.

ABSOLUTIONES

ET BENEDICTIONES,

Dicenda in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA. IN I. NOCTURNO.

Absolutio.

Adapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti. *R.* Amen.

Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus, Dómini nostri Jesu Christi Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *R.* Amen.
2. Filius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum.
3. Cháritas Dei diffundátur in córdibus nostris, per inhabitantem Spíritum ejus in nobis.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio.

Deus noster inclínet corda nostra ad se, ut ambulémus in universis viis ejus, & custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Páter Dómini nostri Jesu Christi benedicat nos in omni benedictione spirituáli.
5. Superabundet grátia Dómini nostri cum fide & dilectione quæ est in Christo Jesu.

6. Unctio quam à Deo accépi-mus, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio.

ORémus, ut cháritas nostra magis ac magis abundet; ut simus sincéri, & sine offensa in diem Christi, & dignè Evangelio conversémur.

BENEDICTIONES.

7. Evangelium non sit in sermóne tantum, sed & in virtute, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa.
8. Occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ.
9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtute Spíritus sancti.

Si pro ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit:

9. Non erubescámus Evangelium: virtus enim est Dei in salutem omni credenti.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeamur regno Dei, cum vénerit in Sanctis suis admirabilis fieri.

IN FESTIS SANCTORUM,
quæ sunt ix. Lectionum.

Omnia ut supra, præter Benedictiones II. Noct. quæ dicuntur ut infra.

4. Deus det nobis illuminatos oculos cordis, ut sciâmus quæ sit spes vocatiônis ejus in Sanctis.
5. Dignos nos faciat in partem sortis Sanctorum, qui eripuit nos de potestate tenebrarum.
6. Aperiantur oculi nostri, ut convertamur à tenebris ad lucem, & accipiamus sortem inter Sanctos.

IN FERIIS.

FERIA II. ET V.

Absolutio.

Adperiat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor omnibus, ut colamus eum, & faciamur ejus voluntatem corde magno & animo volenti. *ꝛ. Amen.*

BENEDICTIONES.

1. Deus, Dômini nostri Jesu Christi Pater gloriæ, det nobis spiritum sapientiæ. *ꝛ. Amen.*
2. Filius Dei det nobis sensum, ut cognoscâmus verum Deum.
3. Charitas Dei diffundatur in cordibus nostris, per inhabitantem Spiritum ejus in nobis.

FERIA III. ET VI.

Absolutio.

Deus noster inclinet corda nostra ad se, ut ambulemus in universis viis ejus, & custodiâmus mandata ejus.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dômini nostri Jesu Christi benedicat nos in omni benedictiône spiritali.
2. Superabundet grâcia Dômini nostri cum fide & dilectiône quæ est in Christo Jesu.
3. Unctio quam à Deo accipimus, maneat in nobis, & doceat nos de omnibus.

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio.

Deus meminerit testamenti sui quod locutus est, & exaudiat oratiônes nostras.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dômini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitare per fidem in cordibus nostris.
2. Occurrâmus omnes in unitatem fidei, & agnitiônis Filii Dei, ut non circumferamur omni vento doctrinæ.
3. Deus spei repleat nos omni gaudio & pace in credendo; ut abundemus in spe, & virtute Spiritus sancti.

[*Si tertia aut quarta Lectio sit de Evangelio, Benedictio erit: Non erubescâmus Evangelium: virtus enim est Dei, in salutem omni credenti.*

Si prima Lectio sit de Evangelio, Absolutio, & Benedictiones erunt ut supra in III. Nocturno.]

IN FESTIS SANCTORUM,
quæ sunt trium Lectionum.

*Omnia ut supra in Feriis,
præter sequentem Benedict. quæ
erit secunda in Semiduplici-
bus, tertia verò in Simplicibus :*

Digni habeamur regno Dei,
cùm venerit in Sanctis suis ad-
mirabilis fieri.

IN OFFICIO. B. MARIAE

IN SABBATO,

tertia Benedictio erit :

Nobiscum sit Deus, qui in
ancilla sua adimplèvit miseri-
córdiam suam, quam promissit
dómu Israel.

*Si tertia Lectio sit de San-
cto, secunda Benedictio erit,
Nobiscum, ut supra : tertia,
Digni habeamur, &c.*

PSALTERIUM

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium nocturnum dicitur secretò :

Pater noster, qui es in cœlis ; sanctificetur nomen tuum : advénia regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo & in terra : panem nostrum quotidianum da nobis hódie : & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris : & ne nos indúcas in tentationem ; sed libera nos à malo. Amen.

Ave, Maria gratiâ plena, Dóminus tecum : benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui, Jesus. Sancta Maria inater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, &

Pars Autumnalis,

sepultus : descendit ad inferos : tertiâ die resurrexit à mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

Domine, lábia mea apéries ;
Et os meum annuntiabit laudem tuam. *Psf.* 50. 17.

¶ Deus, in adjutórium meum intende :
Et Domine, ad adjuvandum me festína. *Psf.* 69. 2.

Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto : Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Invitatorium. Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Repet, Dóminum, &c.

△

Dominicâ ad Officium Nocturnum.

PSALMUS 94.

Deus corde, voce, & opere laudandus : ipſius legi parendum.

Venite, exultemus Dômino, jubilémus Deo ſalutari noſtro : præoccupémus faciẽm ejus in confeſſione, & in pſalmis jubilémus ei.

Invitatorium. Dôminum.

Quoniam Deus magnus Dôminus, & Rex magnus ſuper omnes deos : quoniam non repellet Dôminus plebem ſuam ; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipſe conſpicit.

*Diviſio. * Venite, adorémus.*

Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud, & aridam fundavérunt manus ejus : venite, adorémus, & procidámus ante Deum : plorémus coram Dômino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dôminus Deus noſter ; nos autem pópulus ejus, & oves paſcuar ejus.

Invitatorium. Dôminum.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolite obdurare corda veſtra, ſicut in exacerbatione ſecundum diem tentationis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt opera mea.

*Diviſio. * Venite, adorémus.*

Quadraginta annis próximus fui generationi huic ; & dixi : Semper hi errant corde ; ipſi verò non cognovérunt vias meas, quibus juravi in ira mea, ſi introibunt in requiem meam.

Invitatorium. Dôminum.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto : ſicut erat in prin-

cipio, & nunc, & ſemper, in ſecula ſeculorum. Amen.

*Diviſio. * Venite, adorémus.*

Deinde repetitur Invitatorium, Dôminum.

Sic dicitur Invitatorium in Duplicibus & ſupra. In Semiduplicibus & diebus intra Octavas, dicitur ſemel integrum ante Pſalmum, ſemel poſt verſum, Quoniam ipſius, & ſemel poſt. Sicut erat : ad alios verſus, reſumitur tantum ab aſterisco. In Simplicibus verò & Feriis, dicitur ſemel ante Pſalmum, & ſemel poſt. Sicut erat : ad alios autem verſus, repetitur ſola diviſio.

Hymnus.

ADITE templa ſupplices,
Huc feſta vos dies vocat,
Quam tot Deus miraculis
Mundo verendam reddidit.

Hæc luce, Numen è ſinu
Orbem volendo protulit :
Hinc nata primùm tempora
Curu perenni præfluunt.

Hæc luce, victor inferi
Surrexit ad vitam Deus :
Hinc firma ſtat Chriſti fides ;
Hinc certa vitæ ſpes manet.

Hæc ipſa lux lapſum polo
Te vidit, alme Spiritus,
Cadente flammâ, grâtiæ
Mundo ferentem mûnera.

O ſempiterna Trînitæ,
Hanc vindicas diem tibi :
Hæc tota ſit ſemper pio
Cultu ſacrata Nûminis.

HANC nulla labes inquinet :
Sit pura mens, puræ manus ;
Luciſque ſacræ ſingula
Momenta fervor impleat.

Dominica in I. Nocturno.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio:
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spírítus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Novit Dóminus.

*Asteriscus hic * notat meditationem, seu pausam.*

PSALMUS I.

Beatitudo justorum, malorum calamitas.

Béatus vir qui non ábiit
in consílio impiórum,
& in via peccatórum non
steterit, * & in cathedra pestilén-
tiz non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas
ejus, * & in lege ejus meditábitur
die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus de-
cursus aquárum, * quod fructum
suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluét: *
& ómnia quæcumque faciet,
prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed
tamquam pulvis quem prójicit
ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in
judicio, * neque peccatóres in
concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum, * & iter im-
piórum peribit.

Glória Patri, & Fílio, * &
Spírítui sancto:

Sicut erat in princípío, &
nunc, & semper, * & in sécula
seculórum, Amen.

*Hi versus Glória, & Sicut
erat, dicuntur in fine Psalmo-
rum, Divisionum, & Cantico-
rum, nisi aliter notetur.*

*Ant. Novit Dóminus viam
justórum, & iter impiórum pe-
ribit.*

Ant. 1. a. Lætabor.

PSALMUS 9.

*Impiorum everfor Deus, &
pauperum defensor.*

Confitebor tibi, Dómine,
in toto corde meo: * narra-
bo ómnia mirabilia tua.

Lætabor & exultábo in te: *
psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimicum
meum retrorsum; * infirmabun-
tur, & peribunt à facie tua.

Quóniam fecisti judícium
meum, & causam meam: *
sedisti super thronum, qui júdi-
cas justiciam.

Increpasti gentes, & périit ím-
pius: * nomen eórum delesti in
æternum, & in séculum séculi.

Inimíci defecerunt frámez
in finem: * & civitates eórum
destruxisti.

Périit memória eórum cum
sonitu: * & Dóminus in æter-
num pérmanet.

Parávit in judicio thronum
suum; * & ipse judicábit orbem
terræ in æquitáte, judicábit pó-
pulos in justitia.

Et factus est Dóminus refú-
gium páuperi; * adjútor in op-
portunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui nové-
runt nomen tuum; * quóniam
non dereliquisti quærentes te,
Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat
in Sion: * annuntiáte inter gen-
tes stúdia ejus;

Quóniam requírens sangui-
nem eórum recordátus est: *

A ij

non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei, Domine : * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis ; * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion.

Exultabo in salutari tuo : * infixa sunt gentes in interitum quem fecerunt.

In laqueo isto quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Dominus iudicia faciens : * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes gentes quae obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis : * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge, Domine, non confortetur homo : * iudicentur gentes in conspectu tuo.

Constitu, Domine, legislatorem super eos ; * ut sciant gentes quoniam homines sunt.

Ant. Letabor & exultabo in te ; psallam nomini tuo, Altissime.

Ant. 3. 2. Exurge.

Diviso Psalmi 9.

UT quid, Domine, recessisti longe ? * despicias in opportunitatibus, in tribulatione ?

Dum superbit impius, incenditur pauper : * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animae suae ; * & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator, * secundum multitudinem irae suae non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus : * inquinatae sunt viae illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie ejus : * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolore : * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in oculis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt : * insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem : * rapere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum : * inclinabit se, & cadet, cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus ; * avertit faciem suam, ne videat in finem.

Exurge, Domine Deus ; exaltetur manus tua : * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requirer.

Vides, quoniam tu laborem & dolorem consideras ; * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : *
Orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris
& maligni : * queretur peccatum
illius, & non inveniatur.

Dominus regnabit in eternum,
& in seculum seculi : *
peribitis, gentes, de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus : *
preparationem cordis eorum audivit auris
tua.

Judicare pupillo & humili, *
ut non apponat ultra magnificare
se homo super terram.

Ant. Exurge, Domine Deus;
exaltetur manus tua: ne obliviscaris
pauperum.

ψ. Memor fui nocte nominis
tui, Domine : R. Et custodivi
legem tuam. *Pf.* 118. 55.

*In Choro respondetur tantum
secretò, cum protrahitur neuma.*

*Post versic. cujuslibet Nocturni,
dicitur secretò Pater noster,
altà voce, Et ne nos, &c.*

*Absolutiones & Benedictiones
habentur ante Psalterium.*

Lectiones, ut in Proprio.

*Responsoria, ut infra, nisi
alia assignentur.*

Post j. Lect. R. Deus amul-
lator, & ulciscens Dominus :
ulciscens Dominus, & habens
furorem : * Ulciscens Dominus
in hostes suos, & irascens ipse
inimicis suis. *Nah.* 1. 2. ψ. Tri-
bulatio & angustia in omnem
animam hominis operantis ma-
lum. *Rom.* 2. 9. * Ulciscens.

Post ij. Lect. R. Scimus qui
dixit : Mihi vindicta, & ego re-
tribuam. Et iterum : Quia judi-
cabit Dominus populum suum.

* Horrendum est incidere in
manus Dei viventis. *Heb.* 10. 30.
ψ. Confige (Domine) timore
tuo carnes meas ; à judiciis enim
tuis inui. *Pf.* 118. 120. * Hor-
rendum.

Post iij. Lect. R. Benignus
& misericors est (Dominus)
* Pateriens & multæ misericor-
diæ, & præstabilis super mali-
tia. *Joëk.* 2. 13. ψ. Patienter
agit (Dominus) propter vos,
nolens aliquos perire, sed om-
nes ad poenitentiam reverti.
2. *Petr.* 3. 9. * Pateriens. Gloriam
* Pateriens.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Dominus.

PSALMUS. 13.

*Impiorum malitia : justis ex ad-
ventu Christi salus exoptatur.*

Dixit insipiens in cor-
de suo : * Non est
Deus.

Corrupti sunt, & abominabi-
les facti sunt in studiis suis : *
non est qui faciat bonum, non
est usque ad unum.

Dominus de coelo prospexit
super filios hominum, * ut vi-
deat si est intelligens aut requi-
rens Deum.

Omnes declinaverunt, simul
inutiles facti sunt : * non est,
qui faciat bonum, non est us-
que ad unum.

Sepulcrum patens est gut-
tur eorum ; linguis suis dolose
agebant : * venenum aspidum
sub labiis eorum.

Quorum os maledictione &
amaritudine plenum est : * ve-
loces pedes eorum à effundenda
sanguinem.

A. iij.

Dominica in 11. Nocturno.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognoverunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt: illuc trepidaverunt timore, ubi non erat timor; * quoniam Dominus in generatione justa est.

Consilium inopis confudistis, * quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum averterit Dominus captivitatem plebis sue, exultabit Jacob, & latabitur Israel.

Ant. Dominus in generatione justa est.

Ant. 4. E. Conserva me.

PSALMUS 15.

Pars iustorum, Deus: resurrectionis spes.

Conserva me, Domine; * quoniam speravi in te.

Dixi Domino: Deus meus es tu; * quoniam bonorum meorum non es.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus; * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae & calicis mei: * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeliis: * etenim hereditas mea praelata est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper; * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc letatum est cor meum, & exultavit lingua mea; * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno; * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vite; adimplēbis me letitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Domine; quoniam speravi in te.

Ant. 7. d. Perfice.

PSALMUS 16.

Oratio Ecclesia ab hostibus exagitata.

Exaudi, Domine, justitiam meam: * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: * oculi tui videant acquiritates.

Probasti cor meum, & visitasti nocte: * igne me examinasti, & non est inventa in me iniquitas;

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter

verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémittis tuis ; * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quóniam exaudisti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum prótege me, * à facie impiórum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluderunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me : * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, * & sicut cáculus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplantá eum : * eripe animam meam ab impio, frámeam tuam ab inimicis manús tuæ.

Dómine, à paucis de terra divide eos in vita eórum : * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturati sunt filii, * & dimiserunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustitia apparebo conspéctui tuo : * satiabor, cum apparuerit glória tua.

Ant. Pérfice (Dómine) gressus meos in sémittis tuis ; ut non moveantur vestigia mea.

Ps. Média nocte surgebam. Ps. Ad confitendum tibi. Ps. 118. 61. Pater noster, &c.

*Post iv. Lect. Ps. Cognovit Dóminus omnem sciéntiam, & inspexit in signum ævi ; * Annúntians quæ præterierunt, & quæ superventúra sunt ; revelans vestigia occultórum. Eccli. 42. 19. Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. 1. Joan. 1. 5. * Annúntians.*

*Post v. Lect. Ps. Non est ulla creatúra invisibilis in conspectu Dei : * Omnia autem nuda & aperta sunt oculis ejus. Hebr. 4. 13. Ps. Non præterit illum omnis cogitátus, & non abscondit se ab eo ullus sermo. Eccli. 42. 20. * Omnia.*

*Post vj. Lect. Ps. Apud Dóminum est fortitúdo, & sapiéntia : * Ipse novit & decipientem, & eum qui decipitur : addúcit consiliários in stultum finem, & júdices in stupórem. Job. 12. 16. Ps. Omnia corda scrutátur Dóminus, & universas méntium cogitatiónes intéligit. 1. Paral. 28. 9. * Ipse. Glória. * Ipse.*

IN III. NOCTURNO.
Ant. 6. Invocabo.

PSALMUS 17.
Gratiarum actio pro victória de Christi & Ecclesiæ inimicis habita.

Diligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus. Deus meus, adjutor meus ; & sperábo in eum.

ProteCTOR meus, & cornu sal-

A iv.

lūis meæ, * & susceptor meus.
Laudans invocābo Dōminum; * & ab inimicis meis salvus ero.

Circumdedērunt me dolōres mortis, * & torrentes iniquitātis conturbavērunt me.

Dolōres inferni circumdedērunt me: * præoccupavērunt me lāquei mortis.

In tribulatiōne mea invocāvi Dōminum, * & ad Deum meum clamāvi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * & clamor meus in conspectu ejus introiit in aures ejus.

Commōta est, & contrémuit terra: fundamenta mōntium conturbāta sunt, & commōta sunt; * quōniam irātus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, & ignis à faciē ejus exarsit: * carbōnes succensi sunt ab eo.

Inclināvit cœlos, & descendit: * caligo sub pēdibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volāvit: * volāvit super pennas ventōrum.

Et pōsuit tēnebras latibulum suum, in circūitu ejus tabernaculum ejus, * tenebrōsa aqua in nūbibus aëris.

Præ fulgōre in conspectu ejus nubes transiērunt: * grando, & carbōnes ignis.

Et intōnuvit de cœlo Dōminus, & Altissimus dedit vocem suam: * grando, & carbōnes ignis.

Et misit sagittas suas, & dispersāvit eos: * fūlgura multiplicāvit, & conturbāvit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum,

* & revelāta sunt fundamenta orbis terrarum,
Ab increpatione tua, Dōmine, * ab inspiratione spīritus iræ tuæ.

Ant. Invocābo Dōminum; & ab inimicis meis salvus ero.

Ant. 8. G. Pōpulum.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dōminus,] & accēpit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui odērunt me; * quōniam confortāti sunt super me.

Prævenērunt me in die afflictionis meæ: * factus est Dōminus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: * salvum me fecit, quōniam voluit me.

Et retrībuet mihi Dōminus secundum justitiam meam, * & secundum puritatem manuum mearum retrībuet mihi.

Quia custodīvi vias Dōmini, * nec impiē gessi à Deo meo.

Quōniam omnia judícia ejus in conspectu meo: * justitias ejus non repulī à me.

Et ero immaculātus cum eo, * & observābo me ab iniquitate mea.

Et retrībuet mihi Dōminus secundum justitiam meam, * & secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculōrum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris;

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertēris.

Quōniam tu pōpulum hūmi-

Item saluum facies, * & oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine : * Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tentatione ; * & in Deo meo transgrediar murum.

Ant. Populum humilem saluum facies (Domine,) & oculos superborum humiliabis.

Ant. 1. D. Confitebor.

Altera divisio Psalmi 17.

Deus meus, impolluta via ejus ; eloquia Domini igne examinata : * protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus prater Dominum ? * aut quis Deus prater Deum nostrum ?

Deus qui pracinxit me virtute, * & posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, * & super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad praelium : * & posuisti, ut arcum æreum, brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ : * & dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem : * & disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me ; * & non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, * & non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et pracinxisti me virtute ad

bellum, * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum : * nec exaudivit eos.

Et comminuum eos ut pulverem ante faciem venti : * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi : * constitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi, servivit mihi : * in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi, * filii alieni inveterari sunt, & claudicaverunt a semitis suis.

Vivit Dominus, & benedictus Deus meus : * & exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me : * liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me : * a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine ; * & nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, & faciens misericordiam christo suo David, * & semini ejus usque in seculum.

Ant. Confitebor tibi in nationibus, Domine ; & nomini tuo psalmum dicam.

Y. In noctibus extollite manus vestras in sancta : R. Et benedicite Dominum. *Psf.* 133. 2.

Pater noster, &c.

Post vij. Lectionem R. ut in Proprio.

Post viij. Lect. R. Juste omnia disponis (Dómine :) ipsum quoque qui non debet puniri, condemnare exterum æstimas a tua virtute; * Virtus enim tua justitiæ initium est. *Sap. 12. 15. V.* Justus es, Dómine, qui es, & qui eras sanctus, qui hæc judicasti. *Apoc. 16. 5.* * Virtus.

Post ix. Lect. R. Ecce mensurabiles posuisti dies meos : & * Substantia mea tamquam nihilum ante te. † Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens. *Pf. 38. 6. V.* Tu autem, Dómine, in æternum permanebis; solium tuum in generationem & generationem. *Thr. 5. 19.* * Substantia. Glória. † Verumtamen.

Post ultimum R. dicitur Te Deum.

TE Deum laudamus : te Dóminum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi Cœli & universæ Potestates;

Tibi Chérubim & Séraphim incessabili voce proclamant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus sabaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestatis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolorum chorus,

Te Prophetarum * laudabilis número,

Te Mártyrum candidatus * laudat exercitus.

Te per orbem terrarum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestatis :

Venerandum tuum verum, * & unicum Filium :

Sanctum quoque * paracletum Spiritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe :

Tu Patris * sempiternus es Filius :

Tu, ad liberandum suscepturus hominem, * non horruisti Virginis úterum :

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlorum :

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulituis subveni, * quos pretióso sanguine redemisti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, * & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies * benedicimus te ;

Et laudamus nomen tuum in sæculum, * & in sæculum sæculi.

Dignare, Dómine, die isto * sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Dómine ; * miserere nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemadmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi ; * non confundar in æternum.

¶. Sacerd. Excelsus super omnes gentes Dóminus :

¶. Et super cœlos glória ejus.

Pf. 112. 4.

*Si non continuò sequantur Laudes, híc dicitur: Dóminus vobiscum, ¶. Et cum spírítu tuo. Orémus. deinde Oratio propria, cum integra conclusi-
ne. Et tunc ante Laudes dicitur secretò, Pater. & Ave.*

A D L A U D E S.

DEUS, in adiutorium meum intende : *¶.* Dómine, ad adjuvandum me festína. *Pf.* 69.

Glória Patri, &c.

Allelúia.

Ant. 1. D. Testimónia.

P S A L M U S 92.

Dei, seu Christi, regnum & lex extollitur.

DÓMINUS regnávít, de-
còrem indútus est : *
indútus est Dóminus
fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem ter-
ræ, * qui non commovébitur.

Parata sedes tua ex tunc : *
à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dó-
mine, * elevavérunt flúmina
vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus
suos, * à vóci- bus aquárum mul-
tarum.

Mirábiles elatiónes maris : *
mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília
facta sunt nimis : * domum
tuam decet sanctitúdo, Dómi-
ne, in longitudinem diérum.

Ant. Testimónia tua (Dó-
mine) credibília facta sunt ni-
mis.

Ant. 5. C. Omnis terra.

P S A L M U S 65.

*Deus laudandus adorandusque,
propter innumera ejus beneficia.*

JUBILÁTE Deo, omnis terra,
psalmum dicite nómini ejus,*
date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo : Quàm terríbília
sunt ópera tua, Dómine! * in
multitúdine virtútis tuæ men-
tientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te ; &
psallat tibi ; * psalmum dicat
nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : *
terríbilis in consíliis super filios
hóminum.

Qui convertit mare in ári-
dam ; in flúmine pertransíbunt
pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua
in æternum ; óculi ejus super
gentes respiciunt : * qui exál-
perant, non exaltentur in se-
metipsis.

Benedícite, gentes, Deum
nostrum ; * & audítam fácite
vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam, * & non dedit in
commotió- nem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus,*
igne nos examina- sti, sicut exa-
minátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, po-
suisti tribulatiónes in dorso no-
stro ; * imposuisti hómines su-
per cápita nostra.

Transívimus per ignem &
aquam ; * & eduxisti nos in re-
frigérium.

Introibo in domum tuam in
holocaustis : * reddam tibi vota
mea,

Quæ distinxerunt labia mea, & metuant eum omnes fines
& locutum est os meum * in terræ.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum; *
offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, *
omnes qui timetis Deum, *
quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, *
& exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde
meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, *
& attendit voci deprecationis
meæ.

Benedictus Deus, * qui non
amovit orationem meam, &
misericordiam suam à me.

Ant. Omnis terra adoret te,
& psallat tibi (Domine.)

Ant. 6. Confiteantur.

PSALMUS 66.

Deus in toto orbe cognoscendus.

Deus misereatur nostri, &
benedicat nobis: * illumi-
net vultum suum super nos, &
misereatur nostri;

Ut cognoscamus in terra viam
tuam, * in omnibus gentibus
salutare tuum.

Confiteantur tibi populi,
Deus; * confiteantur tibi populi
omnes.

Letentur & exultent gentes,
quoniam iudicas populos in
æquitate, * & gentes in terra
dirigis.

Confiteantur tibi populi,
Deus, confiteantur tibi populi
omnes: * terra dedit fructum
suum.

Benedicat nos Deus, Deus
noster; benedicat nos Deus: *

Ant. Confiteantur tibi po-
puli, Deus; confiteantur tibi
populi omnes.

Ant. 4. E. Benedictus es,

Canticum trium puerorum.

Dan. 3. 57.

Benedicite, omnia opera
Domini, Domino: * lau-
date & superexaltate eum in
secula.

Benedicite, Angeli Domini,
Domino: * benedicite, coeli,
Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ
super coelos sunt, Domino: *
benedicite, omnes virtutes Do-
mini, Domino.

Benedicite, sol & luna, Do-
mino: * benedicite, stellæ coeli,
Domino.

Benedicite, omnis imber &
ros, Domino: * benedicite,
omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis & æstus,
Domino: * benedicite, frigus
& æstus, Domino.

Benedicite, rores & pruina,
Domino: * benedicite, gelu &
frigus, Domino.

Benedicite, glacies & nives,
Domino: * benedicite, noctes
& dies, Domino.

Benedicite, lux & tenebræ,
Domino: * benedicite, fulgura
& nubes, Domino.

Benedicat terra Dominum; *
laudet & superexaltet eum in
secula.

Benedicite, montes & col-
les, Domino: * benedicite,
universa germinantia in terra,
Domino.

Benedicite, fontes, Dómino : * benedicite, mária & flúmina, Dómino.

Benedicite, cete & ómnia quæ naóventur in aquis, Dómino : * benedicite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedicite, omnes béstia & pécora, Dómino : * benedicite, filii hóminum, Dómino.

Benedicat Israël Dóminum, * laudet & superexaltet eum in sècula.

Benedicite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedicite, servi Dómini, Dómino.

Benedicite, spíritus & ánnia iustórum, Dómino : * benedicite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedicite, Anánia, Azária, Mísaél, Dómino ; * laudate & superexaltate eum in sècula.

Hic, loco Glória Patri, dicitur :

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu ; * laudémus & superexalcémus eum in sècula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli ; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sècula.

Ant. Benedictus es (Dómine) in throno regni tui, & superlaudábilis, & superexaltátus in sècula. *Dan.* 3. 54.

Ant. 5. 2. Júvenes.

PSALMUS 148.

Omniū creaturārum ad Deum laudandum invitatio.

Laudate Dóminum, de cœlis : * laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus : * laudate eum, omnes virtútes ejus.

Laudate eum, sol & luna : * laudate eum, omnes stellæ & lumen.

* Laudate eum, cœli cœlórum ; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit, & facta sunt ; * ipse mandávit, & creatæ sunt.

Státuit ea in æternum, & in sèculum sèculi : * præceptum póluit, & non præteríbit.

Laudate Dóminum, de terra : * dracones, & omnes abyssi ;

Ignis ; grando, nix, glacies, spíritus procellárum, * quæ faciunt verbum ejus ;

Montes, & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri ;

Béstia, & uníversa pécora, * serpentes, & vólucres pennatæ ;

Réges terræ, & omnes pópuli ; * príncipes, & omnes júdices terræ :

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini ; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram : * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquantí sibi.

Ant. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Sequens Capitulum, Hymnus, & versículus dicuntur, quando propria non assignantur.

CAPITULUM. *Deut. 6. 4.*

Audi, Israel; Dóminus Deus
noster, Dóminus unus est:
diliges Dóminum Deum tuum
ex toto corde tuo, & ex tota
ánima tua, & ex tota fortitú-
dine tua; eruntque verba hæc,
quæ ego præcipio tibi hódie, in
corde tuo: & narrabis ea filiis
tuis, & meditaberis in eis se-
dens in domo tua, & ámbulans
in itinere, dórmienti atque con-
furgens. *℣.* Deo grátias.

*Sic respondetur in fine omnium
Capitulorum.*

Hymnus.

LAUDATE quem cœli co-
lunt,
Quem, turba supplex, Angeli
Præno salútant vértice:
Laudate, mortales, Deum.

Hic vos levi de púlvere
Alit creatos, & regit:
Hic cuncta nutu cóndidit,
Et cuncta nutu sústinet.

QUÆ finxit error impius,
Gentes colunt ludíbria:
Ast unus est nobis Deus,
Quem summa laus unum decet.

NOMEN verendi Núminis
Laudare sit solus labor;
Nec ora cessent débitas
Grates canendo sôlvare.

Sic gens beáta Cœlitum
Optata gustat ória,
Deoque plena dúlcibus
Resolvit ora cánticis.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio:
Qui caritate nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Prævenérunt óculi mei ad
te dilúculo, *℣.* Ut meditárer
eléquia tua. *Psf. 118. 148.*

*Ad Benedictus Antiphona
habetur in Proprio.*

CANTICUM ZACHARIAE.

Luc. 1. 68.

Benedictus Dóminus Deus
Israel, * quia visitávit, &
fecit redemptionem plebis suæ;
Et erexit cornu salútis nobis, *
in domo David púeri sui,
Sicut locútus est per os san-
ctórum, * qui à século sunt, Pro-
phétarum ejus,

Salútem ex inimicis nostris, *
& de manu ómnium qui odé-
runt nos;

Ad faciendam misericórdiam
cum patribus nostris, * & me-
morári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad
Abraham patrem nostrum, *
datúrurum se nobis;

Ut sine timóre de manu ini-
micórum nostrórum liberáti, *
serviámus illi

In sanctitate & justitia coram
ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi
vocaberis; * præbis enim ante
faciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam salútis
plebi ejus, * in remissionem
peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei
nostri, * in quibus visitávit nos
óriens ex alto,

Illumináre his qui in tene-
bris & in umbra mortis sedent, *
ad dirigendos pedes nostros in
viam pacis. Glória Patri.

*Post Canticum dicitur Anti-
phona; deinde, Dóminus vo-
biscum, ℣. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Tum Oratio propria
cum integra conclusione.*

Si qua commemoratio occurrat, hoc loco fit per Antiphonam, Versiculum, & Orationem, quæ sumuntur vel ex Proprio, vel ex Communi, ut suis locis notatur.

Post ultimam commemorationem repetitur, Dominus vobiscum, &c. Et cum spiritu tuo.

Ps. Benedicamus Domino.

&c. Deo grâcias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur submissiori voce: Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. &c. Amen. Deinde, Pater noster, secretò.

A D P R I M A M.

Pater. Ave. secretò.

Deus, in adiutorium.

Hymnus.

JAM lucis orto sidere,
Deum precémur supplices,
Ut in diurnis ætibus
Suâ regat nos dexterâ.

LIQUAM refrænans tēperet;

Ne litis horror insonet:
Visum fovendo cōtegar,
Ne vanitâtes hauriat.

SINT pura cordis intima,
Absistat & vecórdia:

Carnis terat supérbiâ

Potûs cibique párcitas;

Ut cūm dies abscesserit;

Labóre functi débito,

In spe futúri præmii

Deo canâmus glóriam.

Qui nos creâvit, laus Patri;

Laus, qui redēmit Filio:

Qui charitatē nos foves,

Sit par tibi laus, Spíritus.

Amen.

Ant. 1. a. Benedictus es.

P S A L M U S 117.

Gratias agit Ecclesia, quod post tot rerum discrimina, salutem & Christum sit consecuta.

Confitemini Dómino;
quóniam bonus, * quóniam in sēculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus, * quóniam in sēculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in sēculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in sēculum misericórdia ejus.

De tribulatiōne invocavi Dóminum, * & exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor: * non timébo quid faciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor: * & ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quàm confidere in homine.

Bonum est sperare in Dómino, * quàm sperare in principibus.

Omnes gentes circueſerunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedērunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedērunt me sicut apes, & exarsērunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, everſus sum ut caderem; * & Dóminus suscepit me.

Fortitudo mea, & laus mea Dominus; * & factus est mihi in salutem.

Vox exultationis & salutis * in tabernaculis iustorum.

Divisio Psalmi 117.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me, * dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam; * & narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus; * & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iustitiae; * ingressus in eas, confitebor Domino.

Hæc porta Domini: * iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, * & factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, * hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud, * & est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus: * exultemus & lætemur in ea.

O Domine, salvum me fac, ò Domine, bene prosperare: * benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus, & illuxit nobis.

Constituete diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi; * Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, * & factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino, quoniam bonus, * quoniam in seculum misericordia ejus.

PSALMUS 118.

Mandata Dei menti semper observanda.

Beati immaculati in via, * qui ambulant in lege Domini.

Beati qui scrutantur testimonia ejus, * in toto corde exquisierunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambula-verunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificationes tuas!

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis; * in eo quod didici iudicia iustitiae tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam: * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua; * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine: * doce me justificationes tuas.

In labiis meis * pronuntiavi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniōrum tuōrum delectātus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandātis tuis exercēbor, * & considerābo vias tuas.

In justificatiōibus tuis meditābor; * non obliviscar sermonēs tuos.

In omnibus Dominicis dicitur Symbolum sequens, exceptis Dominicis quæ occurrunt intra Octavas, in quibus non fit Officium de Dominica ut in Psalterio.

QUicumque vult salvus esse, * ante omnia opus est ut teneat catholicam fidem:

Quam nisi quisque integram inviolatamque servaverit, * absque dubio in æternum peribit.

Fides autem catholica hæc est, * ut unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in Unitate veneremur:

Neque confundentes personas, * neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii, * alia Spiritus sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spiritus sancti una est divinitas, * æqualis gloria, coæterna maiestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spiritus sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, * increatus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, * æternus Spiritus sanctus;

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Pars Autumnalis.

Sicut non tres increati, nec tres immensi, * sed unus increatus, & unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spiritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, * Dominus Spiritus sanctus;

Et tamen non tres domini, * sed unus est Dominus.

Quia sicut singillatim unamquamque personam, Deum ac Dominum confiteri christianā veritate compellimur: * ita tres deos aut dominos dicere catholicā religione prohibemur.

Pater à nullo est factus, * nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est, * non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Filius, non tres filii: * unus Spiritus sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt & coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, * & Unitas in Trinitate, & Trinitas in Unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitate sentiat.

B

Sed necessarium est ad æternam salutem, * ut Incarnationem quoque Dñi nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus & confiteamur, * quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus & homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus, * & homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex anima rationali, & humanâ carne subsistens.

Equalis Patri secundum divinitatem, * minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem, * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino non confusione substantiæ, * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertiâ die resurrexit à mortuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; * inde venturus est judicare vivos & mortuos:

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, * & reddituri sunt de factis propriis rationem:

Et qui bona egerunt, ibunt.

in vitam æternam; * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides catholica; * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit. Glória Patri, &c.

Ant. Benedictus es, Dñe; doce me justificationes tuas. *Pf.* 118. 12.

CAPITULUM. Ephes. 5. 8.

ERatis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulate. fructus enim lucis est in omni bonitate, & justitia, & veritate: probantes quid sit beneplacitum Deo.

℣. br. Jesu Christe, Fili Dei vivi, * Misere nobis. *Repet.* Jesu Christe, Fili Dei vivi, misere nobis. *℣.* Qui sedes ad dexteram Patris, (*Hic versus quandoque mutandus est, propterea notatur in Proprio.*) * Misere nobis. Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto. *Repet.* Jesu Christe, &c.

℣. Exurge, Dñe, adjuva nos, *℣.* Et redime nos propter nomen tuum. *Pf.* 43. 26.

℣. Dominus vobiscum, *℣.* Et cum spiritu tuo.

Oremus. S. R.

Domine Deus omnipotens; qui ad principium hujus diæi nos pervenire fecisti, tuâ nos hodie salva virtute; ut ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant elationes, dirigantur cogitationes & opera; Per Dñum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate

Spiritus sancti Deus, per omnia
secula seculorum. *℟.* Amen.

℣. Dominus vobiscum,

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Benedicamus Domino.

℟. Deo gr̃as.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primo fit Lectio Martyrologii, in cujus fine respondetur, Deo gr̃as; & statim Hebdomadarius dicit altā voce:

℣. Pretiosa in conspectu Domini, *℟.* Mors Sanctorum ejus. *Pf.* 115. *℟.*

Et absolute sine Dominus vobiscum; & sine Or̃mus.

Sancta Maria & omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo adjuvari & salvari, qui vivit & regnat in secula seculorum. *℟.* Amen.

Tum Lector dicit: Jube, Domne, benedicere.

Hebdomadarius: Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doceat nos Dominus. ℟. Amen.

Lector legit Canonem, in cujus fine subjungit: Tu autem, Domine, miserere nostri. ℟. Deo gr̃as.

Hebdomadarius: Adjutorium nostrum in nomine Domini, ℟. Qui fecit coelum & terram. Pf. 123. 8.

Hebdom. Benedicite. ℟. Deus.

Hebdom. Dominus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducat eternam: & fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Denique dicitur secretò Pater, nisi aliud subsequatur Officium.

A D T E R T I A M.

Pater. Ave. *secretò.*

Deus, in adjutrium.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spiritus, Adesto lumen mentium, Adesto robur cordium, Nostro refusus pectore.

Da lingua mensque consonam

Confessionem personent; Flammescat igne charitas; Accendat ardor proximos.

Qui nos creavit, laus Patri; Laus, qui redemit, Filio; Qui charitate nos foves, Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

Ant. 6. Da mihi.

Ex Psalmo 118.

Reribue servo tuo, vivifica me; * & custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos, * & considerabo mirabilia de legem tuam.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas * in omni tempore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium & contemptum; * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur; * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua mea

B ij

eritatio mea est, * & consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea; * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudivisti me; * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me, * & exercēbor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ radio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me, * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi, * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine; * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum occurri, * cum dilatasti cor meum.

Glória Patri.

L Egem pone mihi, Dómine, viam justificationum tuarum, * & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam, * & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum; * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua, * & non in vanitatem.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem; * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum; * quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua, * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Dómine; * salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondēbo exprobrantibus mihi verbum; * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque, * quia in judiciis tuis super speravi.

Et custodiam legem tuam semper, * in sæculum, & in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine; * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum, * & non confundēbar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi, * & exercēbar in justificationibus tuis. Glória Patri.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea; * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agēbant usquequaque; * a lege autem tua non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum à sæculo, Dómine; * & consolatus sum.

Defectio tenuit me * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justifications tuæ, * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nómínis tui, Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi ; * quia justifications tuas exquisívi.

PORTIO mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum faciém tuam in toto corde meo : * miserére meí secundum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum ; & non sum turbátus, * ut custodíam mandata tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me ; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super júdicia justifications tuæ.

Párticeps ego sum ómnium míméntium te, * & custodiéntium mandata tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra ; * justifications tuas doce me.

Glória Patri.

Ant. Da mihi intellectum (Dómine,) & scrutabor legem tuam.

CAPITULUM. *I. Joan. 2. 3.*

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandata ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandata ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est : qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cháritas Dei perfecta est.

R. br. Inclína cor meum (Deus) * In testimónia tua. *R.* Inclína. *ψ.* Averte óculos meos, ne vídeant vanitatem : in via tuâ vivífica me, * In testimónia tua. Glória. *R.* Inclína. *Pf.* 118. 36.

ψ. Deduc me in semítas mandatórum tuórum ; *R.* Quia ipsam vólui. *lb.* 35.

Oratio conveniens.

A D S E X T A M.

Pater. Ave. *secretò.*

Dens, in adjutórium.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus, Qui témperas rerum vices, Splendóre manè illúminas, Et ignibus merídiem.

EXTINGUE flammás lícium ; Aufer calórem nóxium ; Confer salútem córporum, Veramque pacem córdium.

Qui nos creávit, laus Patri ; Laus, qui redémit, Filio : Qui charítate nos foves, Sit partibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 2. Inclínávi.

Ex Psalmo 118.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundum verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & sciéntiam doce me ; * quia mandatis tuis crédidi.

Priusquam humiliárer, ego delíqui. * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * & in bonitate tua doce me justifications tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superbórum ; * ego autem

B iij

in toto corde meo scrutabor
mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor
eorum ; * ego verò legem tuam
meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti
me , * ut discam justificationes
tuas.

Bonum mihi lex oris tui , *
super millia auri & argenti.

MANUS tuæ fecerunt me , &
plasmaverunt me ; * da mihi
intellectum , & discam man-
data tua.

Qui timent te , videbunt me ,
& latabuntur ; * quia in verba
tua super speravi.

Cognovi , Dōmine , quia æqui-
tas iudicia tua , * & in veritate
tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut con-
soletur me , * secundum elō-
quium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes
tuæ , & vivam ; * quia lex tua
meditatio mea est.

Confundantur superbi , quia
injustè iniquitatem fecerunt in
me ; * ego autem exercēbor in
mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes
te , * & qui novērunt testimōnia
tua.

Fiat cor meum immaculatum
in justificationibus tuis , * ut
non confundar.

Glória Patri.

Defecit in salutare tuum ani-
ma mea , * & in verbum
tuum super speravi.

Defecerunt oculi mei in elō-
quium tuum , * dicentes : Quan-
do consolaberis me ?

Quia factus sum sicut uter in

pruina ; * justificationes tuas non
sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui ? *
quando facies de persequētibz
me iudicium ?

Narraverunt mihi iniqui fa-
bulationes ; * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua verita-
tas : * iniquē persecuti sunt me ,
adjuva me.

Paulò minùs consummavē-
runt me in terra ; * ego autem
non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam
tuam vivifica me , * & custodiam
testimonia oris tui.

IN æternum , Dōmine , *
verbum tuum permanet in
coelo.

In generationem & genera-
tionem veritas tua : * fundasti
terram , & permanet.

Ordinatione tuā perseverat
dies ; * quoniam omnia serviunt
tibi.

Nisi quodd lex tua meditatio
mea est , * tunc fortè periissem
in humilitate mea.

In æternum non obliviscar
justificationes tuas ; * quia in
ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego , salvum me
fac ; * quoniam justificationes
tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores
ut perderent me ; * testimonia
tua intellexi.

Omnis consummationis vidi
finem ; * latum mandatum tuum
nimis.

Glória Patri.

Quomodo dilexi legem
tuam , Dōmine ! * totā
diē meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi; * quia mandata tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos, * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi; * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis elôquia tua! * super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi; * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

LUCERNA pedibus meis verbum tuum, * & lumen scñitis meis.

Juravi, & statui * custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque, Dômine; * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac, Dômine; * & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper, * & legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi, * & de mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum, * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificaciones tuas in æternum, * propter retributionem. Glôria Patri.

Ant. Inclina vi cor meum ad faciendas justificaciones tuas in æternum.

CAPITULUM. *I. Joan. 5. 3.*

HÆC est charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus; & mandata ejus grãvia non sunt.

Æ. br. Bonum mihi (Dômine)

* Lex oris tui. *Repet.* Bonum.

ÿ. Super millia auri & argenti,

* Lex. Glôria Patri. *Æ.* Bonum.

Pf. 118. 72.

ÿ. Quam dulcia faucibus meis elôquia tua! *Æ.* Super mel ori meo. *lb.* 103.

Oratio conventus.

A D. N O N A M.

Pater. Ave. *secretò.*

Deus, in adiutorium.

Hymnus.

RECEDIT inclinans dies; O Chris te, sis lux mentium:

Nobis tua sol grãtia; Lucere nunquam desinat.

INTENTA coelo mens nihil Te præter unum cogitet: Sanctus supernam jugiter Suspiret ardor patriam.

Qui nos creavit, laus Patri; Laus, qui redemit, Filio: Qui charitate nos foves, Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

Ant. 3. a. Meditabor.

Ex Psalmo 118.

INiquos odio habui, * & legem tuam dilexi. Adjutor & susceptor meus es tu: * & in verbum tuum supersperavi.

Declinabo a me, maligni; * & scrutabor mandata Dei mei.

B iv

Súscipe me secundum elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à iudiciis tuis, * quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ; * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas; * à iudiciis enim tuis timui.

Feci iudicium & justitiam; * non tradas me calumniantibus me.

Súscipe servum tuum in bonum; * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum, * & in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericórdiam tuam, * & justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego; * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipaverunt legem tuam.

Idéo dilexi mandata tua * super aurum & topázion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigébar: * omnem viam iniquam odio habui. Glória.

Mirabilia testimonia tua; * ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illúminat, * & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi spíritum; * quia mandata tua desiderábam.

Aspice in me, & miserere mei; * secundum iudicium dilígéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum elóquium tuum; * & non dominetur mei omnis injustitia.

Rédime me à calúnniis hominum, * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine, * & rectum iudicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua, * & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus; * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus; * justificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in æternum; * & lex tua veritas.

Tribulatio & angústia invenerunt me; * mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum; * intellectum da mihi, & vivam.

Glória Patri.

Clamavi in toto corde meo; * exaudi me, Dómine: * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me

Et ; * ut custôdiam mandata tua.

Præveni in maturitatē , & clamavi ; * quia in verba tua supersperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te dilúculo , * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundum misericórdiam tuam , Dómine ; * & secundum iudícium tuum vivifica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitatí ; * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu , Dómine , * & omnes viæ tuæ vèritas.

Initio cognóvi de testimoniis tuis ; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam , & éripe me ; * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica iudícium meum , & rédime me ; * propter elóquium tuum vivifica me.

Longè à peccatôribus salus ; * quia justificatiões tuas non exquisierunt.

Misericórdiæ tuæ multæ , Dómine ; * secundum iudícium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me , & tribulant me ; * à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes , & tabescebam , * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandata tua dilexi , Dómine ; * in misericórdia tua vivifica me.

Principium verbórum tuórum vèritas ; * in æternum omnia iudicia justitiæ tuæ. Glória.

Ant. Meditabor (Dómine) in justificatiõibus tuis semper.

CAPITULUM. *I. Tim. i. 5.*

Finis præcepti est charitas de corde puro , & consciénria bona , & fide non ficta.

R. br. Clamavi in toto corde meo , * Exaudi me , Dómine.

R. Clamavi. *ψ.* Justificatiões tuas requiram ; * Exaudi. Glória. *R.* Clamavi. *Pf. 118. 145.*

ψ. Clamavi ad te , salvum me fac ; *R.* Ut custôdiam mandata tua. *Ib. 146.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *secretò.*

Deus , in adiutorium.

Ant. 7. c. Dixit Dóminus

PSALMUS 109.

Christi generatio , regnum & sacerdotium.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ,

Donec ponam inimicos tuos , * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtutis tuæ emittere Dóminus ex Sion : * dominare in medio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendóribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus , & non poenitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum , secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis , * confrégit in die iræ suæ régēs.

Judicabit in nationibus , implebit ruínas ; * conquassabit capita in terra multórum.

De torrente in via biber : *
propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dñs Dñi-
no meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. a. Fidélia.

PSALMUS IXO.

*Laus Dei, quod tot in Eccle-
siam beneficia contulerit.*

Confitebor tibi, Dñe,
in toto corde meo, * in
consilio iustorum & congrega-
tione.

Magna opera Dñi ; *
exquisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio & magnificentia
opus ejus ; * & iustitia ejus
manet in seculum seculi.

Membra fecit mirabilium
suorum, misericors & miserator
Dñus : * escam dedit timen-
tibus se.

Memor erit in seculum te-
stamenti sui : * virtutem ope-
rum suorum annuntiabit populo
suo.

Ut det illis hereditatem gen-
tium : * opera manuum ejus,
veritas & iudicium.

Fidélia omnia mandata ejus,
confirmata in seculum seculi, *
facta in veritate & aequitate.

Redemptionem misit populo
suo : * mandavit in æternum
testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen
ejus : * initium sapientiæ timor
Dñi.

Intellectus bonus omnibus fa-
cientibus eum : * laudatio ejus
manet in seculum seculi.

Ant. Fidélia omnia man-
data ejus, confirmata in seculum
seculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dñm.

PSALMUS XII.

*Timor Domini, gloria est &
securitas iustorum.*

Beatus vir qui timet Dñm : *
in mandatis ejus
volet nimis.

Potens in terra erit semen
ejus : * generatio rectorum be-
nedicetur.

Glória & divitiæ in domo
ejus ; * & iustitia ejus manet in
seculum seculi.

Exortum est in tenebris lumina
rectis ; * misericors, & miserator,
& iustus.

Jucundus homo, qui miseretur
& commodat, disponet ser-
mões suos in iudicio ; * quia
in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit ius-
tus ; * ab auditione mala non
timebit.

Paratum cor ejus sperare in
Dñino, confirmatum est cor
ejus : * non commovebitur, do-
nec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus,
iustitia ejus manet in seculum
seculi : * cornu ejus exaltabitur
in glória.

Peccator videbit & irascetur,
dentibus suis fremet & ta-
bescet : * desiderium peccatorum
peribit.

Ant. Qui timet Dñm,
in mandatis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

PSALMUS III.

Deus excelsus ; ipsi omnia corda.
Laudate, pueri, Dñm :
num ; * laudate nomen
Dñi.

Sit nomen Dômini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dômini.

Excelsus super omnes gentes Dôminus, * & super cœlos glôria ejus.

Quis sicut Dôminus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cœlo & in terra?

Suscitans à terra inopem, * & de stercore erigens pauperem;

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum letantem.

Ant. Sit nomen Dômini benedictum, ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Ant. 1. A. Nos qui vivimus.

PSALMUS 113.

Dei potentia: ipse solus Deus: idolorum vanitas.

IN exitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de populo barbaro;

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit; * Jordânis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes, * & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi, mare, quod fugisti; * & tu, Jordânis, quia conversus es retrorsum?

Montes, exultastis sicut arietes; * & colles, sicut agni ovium?

A facie Dômini mota est terra, * à facie Dei Jacob:

Qui convertit petram in stagna aquarum, * & rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Dômine, non nobis, * sed nòmini tuo da glôriam super misericordia tua & veritate tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eorum?

Deus autem noster in cœlo; * omnia quæcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium argentum & aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, & non loquuntur; * oculos habent, & non videbunt:

Aures habent, & non audient; * nares habent, & non odorabunt:

Manus habent, & non palpabunt; pedes habent, & non ambulabunt; * non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Dômino; * adjutor eorum & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Dômino; * adjutor eorum & protector eorum est.

Qui timent Dôminum, speraverunt in Dômino; * adjutor eorum & protector eorum est.

Dôminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.

Benedixit domui Israel; * benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dôminum, * pusillis cum majôribus.

Adjiciat Dôminus super

vos, * super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit coelum & terram.

Coelum coeli Dómino ; * terram autem dedit filiis hominum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedicimus Dómino.

CAPITULUM. Eph. 1. 3.

Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in coeléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constituciónem, ut essémus sancti & immaculati in conspectu ejus in charitate.

Hymnus.

LUCIS Créator óptime,
Ter sancte, ter potens Deus,

Qui purus, immutabilis,
Fons sanctitatis pérmanes.

Nos qui tuum genus sumus,
Nos, ó Pater, quos núminis
Imáginem tui vocas,
Quam pura nos virtus decet !

Tu semper astat méntibus
Testis vigil ; tu pectoris
Scrutans recessus íntimos,
Arcána præsens aspicias.

NOSTRAS, benigne Cónditor,
Mentes subí, sensus rege ;
Omnemque labem criminis
Accensa mundet charitas.

Sic digna conspectus tuos
Mens ferre, quondam tristibus

Vinculis soluta corporis ;
Tuo quiescet in sinu.

Qui nos creávit, laus Patrius
Laus, qui redémit, Filio :

Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

V. Dirigátur (Dómine) oratio mea, &c. Sicut incensum in conspectu tuo. *Pf. 140. 2.*

Ant. ad Magnificat, ut in Proprio.

CANTICUM B. MARIE VIRG.

Luc. 1.

Magnificat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo :

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ ; * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes :

Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo ; * dispersit superbos mente cordis sui :

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles :

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deinde dicitur Antiph. & Oratio conveniens.

Postea fit commemoratio, scilicet quæ occurrat facienda.

AD COMPLETORIUM.

Pater. Ave. secretò.

CONverte nos, Deus salutâris
noster; *R.* Et averte iram
tuam à nobis. *Pf.* 84. 5.

ÿ. Deus, in adiutorium meum
intende: *R.* Dómine, ad adju-
vandum me festina. *Pf.* 69. 2.

Gloria Patri, & Filio, & Spi-
ritui sancto: sicut erat in prin-
cipio, & nunc, & semper, & in
secula seculórum. Amen.

Allelúia.

Ant. 8. G. Misérére.

PSALMUS 4.

*In Deo, non in divitiis, spes
collocanda.*

CUM invocárem, exau-
divit me Deus iustitiæ
meæ: * in tribulatione
dilatasti mihi.

Misére me, * & exaudi
orationem meam.

Filii hóminum, usquequo
gravi corde? * ut quid diligitis
vanitatem, & queritis menda-
cium?

Et scitote quóniam mirificá-
vit Dóminus sanctum suum: *
Dóminus exaudiet me, cum
clamávero ad eum.

Iracimini, & nolite peccare: *
quæ dicitis in córdibus vestris,
in cubilibus vestris compungi-
mini.

Sacrificáte sacrificium iusti-
tiæ, & speráte in Dómino; *
multi dicunt: Quis ostendit no-
bis bona?

Signatum est super nos lumen
vultus tui, Dómine: * dedisti
lætitiám in corde meo.

A fructu frumenti, vini, &
olei sui, * multiplicâti sunt.

In pace in idipsum * dor-
miam, & requiescam;

Quóniam tu, Dómine, sin-
gulariter in spe * constituisti
me.

PSALMUS 90.

*Nil timendum iis qui ad Deum
confugiunt.*

QUI hábitat in adiutorio Al-
tissimi, * in protectione
Dei coeli commorabitur.

Dicet Dómino: Susceptor
meus es tu, & refúgium meum: *
Deus meus, sperabo in eum;

Quóniam ipse liberávit me
de laqueo venantium, * & à
verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit ti-
bi; * & sub pennis ejus sperá-
bis.

Scuto circúmdabit te veritas
ejus: * non timebis à timóre
nocturno,

A sagitta volante in die, à
negócio perambulante in tene-
bris; * ab incurso, & dæmónio
meridiáno.

Cadent à latere tuo mille, &
decem millia à dextris tuis: *
ad te autem non appropin-
quábit.

Verúmtamen óculis tuis con-
siderábis, * & retribuciónem
peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine,
spes mea: * altissimum posui-
sti refúgium tuum.

Non accedet ad te malum, *
& flagellum non appropinquábit
tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis man-

30 *Feriâ secundâ ad*
dâvit de te, * ut custôdiant te
in ômnibus viis tuis.

In mânibus portâbunt te, *
ne fortè offendas ad lâpidem
pedem tuum.

Super âspidem & basiliscum
ambulâbis, * & conculcâbis
leônem & draconem.

Quóniam in me sperâvit,
liberabo eum; * prôtegâ
eum, quóniam cognôvit nomen
meum.

Clamâbit ad me, * & ego
exâudiam eum.

Cum ipso sum in tribulati-
one; * eripiam eum, & glorifi-
câbo eum.

Longitûdine diêrum replêbo
eum, * & ostendam illi salu-
târe meum.

PSALMUS 133.

*Ecclesia cultores Domini ad
Dei gloriam hortatur.*

Ecce nunc benedicite Dô-
minum, * omnes servi Dô-
mini.

Qui státis in domo Dômi-
ni, * in âtriis domûs Dei no-
stri,

In nôctibus extollite manus
vestras in sancta, * & benedicite
Dôminum.

Benedicat te Dôminus ex
Sion, * qui fecit cœlum &
terram.

*Ant. Miserere mei (Dômi-
ne,) & exaudi orationem meam.*
Pf. 4. 2.

Hymnus, Capitulum, p. br.
*N. Antiph. ad Nunc dimit-
tis, &c. habentur infra post
Psalterium.*

Offic. Nocturnum.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dômine, lâbia, &c.

*Invit. Venite, * Exultemus
Dômino.*

*Continuatur Pf. 94. Jubilé-
mus, &c.*

Hymnus.

TU, Christe, sopitos vocas;
Spreto cubili, surgimus:
Sacris decet nos canticis
Noctis quietem rumpere.

Te lingua primùm concinat;
Te mentis ardor ambiat;
Te jûgiter nox prædicet,
Laudet dies te jûgiter.

Tor os tibi nos vindica;
Tibique sic fac vivere,
Ut actuum sis ômnium
Et finis & primórdium.

Qui nos creâvit, laus Patri;
Laus, qui redêmit, Fílio:
Qui charitatè nos foves,
Sit partibi laus, Spîritus. Amen.

*In Feriis, & aliis Officiis
trium Lëctionum, dicuntur pro
unico Nocturno novem Psalmi
ad unamquamque Feriam positi,
sub una dumtaxat Antiphona
post singulas tres Psalmos. In
Festis verò novem Lëctionum,
post quemlibet Psalmum una-
quaque Antiphona dicitur, vel
de Proprio, vel de Comuni.*

Ant. 2. Dôminus.

PSALMUS 26.

*Fidelium fortitudo ex Deo;
æterna vita querenda bona.*

Dôminus illuminatio
mea, & salus mea; *
quem timêbo?

Dôminus, protector vitæ
meæ; * a quo trepidâbo?

Dum appropians super me nocentes , * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei , * ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

Si consistent adversum me castra , * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium , * in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino , hanc requiram ; * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee :

Ut videam voluptatem Domini , * & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi , & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo , & psalmum dicam Domino.

Exaudi , Domine , vocem meam quam clamavi ad te : * miserere mei , & exaudi me.

Tibi dixit cor meum , exquisivit te facies mea : * faciem tuam , Domine , requiram.

Ne avertas faciem tuam à me ; * ne declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto , ne derelinquas me , * neque despicias me , Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi , Domine , in via tua ; * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me ; * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui , & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini , * in terra viventium.

Expecta Dominum , viriliter age ; * & confortetur cor tuum , & sustine Dominum.

PSALMUS 27.

Petit justus ne cum impiis pereat.

Adre , Domine , clamabo : Deus meus , ne sileas à me , nequando taceas à me , & allumilabor descendentibus in lacum.

Exaudi , Domine , vocem deprecationis mee , dum oro ad te , * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus ; * & cum operantibus iniquitatem ne perdas me ;

Qui loquuntur pacem cum proximo suo , * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum , * & secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis ; * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini , & in opera manuum ejus , * destrues illos , & non edificabis eos.

Benedictus Dominus , * quoniam exaudivit vocem deprecationis mee.

Dominus adiutor meus, & protector meus: * in ipso speravit cor meum, & adiutus sum.

Et restituit caro mea, * & ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis sue, * & protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, & benedic hereditariis tuis; * & rege eos, & excolle illos usque in æternum.

PSALMUS 28.

Gentium conversio verbi Dei efficaciam.

Afferre Domino, filii Dei, * afferre Domino filios arietum.

Afferre Domino gloriam & honorem, afferre Domino gloriam nomini ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit; * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute: * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros: * & confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tamquam vitulum Libani, * & dilectus quemadmodum filius unicor-nium.

Vox Domini intercedentis flammam ignis, vox Domini concutientis desertum: * & commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini preparantis cervos, & revelabit condensa; * & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabi-

tare facit, * & sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: * Dominus benedicet populo suo in pace.

Ant. Dominus illuminatio mea, & salus mea; quem timebo? *Pf.* 26. 1.

Ant. 3. c. Beata gens.

PSALMUS 29.

Post pericula, gratiarum actio: Resurrectio Christi.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me; * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te; * & sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus; * & confitemini memorie sanctitatis ejus.

Quoniam ista in indignatione ejus, * & vita in voluntate ejus.

Ad vespertinum demorabitur fletus, * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua præstitisti decore meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me; * & factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo; * & ad Deum meum deprecabor.

Quia utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem.

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit

Andiuit Dominus, & miser-
tus est mei; * Dominus factus
est adiutor meus.

Convertisti planctum meum
in gaudium mihi; * confcidiſti
sacrum meum, & circumde-
diſti me lætitiâ;

Ut canter tibi gloria mea, &
non compungar; * Domine Deus
meus, in æternū confitebor tibi.

PSALMUS 32.

*Summa Dei creatoris in homi-
nes benignitas & providentia.*

Exultate, iusti, in Domino: *
rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in ci-
thara, * in psalterio decem chor-
darum psallite illi.

Cantate ei canticum novum, *
bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Do-
mini, * & omnia opera ejus in
fide.

Diligit misericordiam & ju-
diciū: * misericordiā Domini
plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati
sunt; * & spiritu oris ejus omnis
virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas
maris, * ponens in thesauris
abyssos.

Timeat Dominum omnis ter-
ra: * ab eo autem commovean-
tur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta
sunt; * ipse mandavit, & creata
sunt.

Dominus dissipat consilia gen-
tium: * reprobat autem cogita-
tiones populorum, & reprobat
consilia principum.

Consilium autem Domini in
æternum manet; * cogitationes

Pars Autumnalis.

cordis ejus in generatione & ge-
nerationem.

Diviso Psalmi 32.

Beatā gens cujus est Dominus
Deus ejus; * populus quem
elegit in hereditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus; *
vidit omnes filios hominum.

De præparatio habitaculo suo
respexit super omnes qui habi-
tant terram.

Qui finxit singillatim corda
eorum; * qui intelligit omnia
opera eorum.

Non salvatur rex per multam
virtutem; * & gigas non salva-
bitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: *
in abundantia autem virtutis
suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super me-
ruentes eum, * & in eis qui
sperant super misericordia ejus;

Ut eruat à morte animas eo-
rum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Domi-
num; * quoniam adiutor &
protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor no-
strum, * & in nomine sancto
ejus speravimus.

Fiat misericordia tua, Domi-
ne, super nos, * quemadmodum
speravimus in te.

Ans. Beata gens cujus est Do-
minus Deus ejus. *Pf.* 32. 12.

Ant. 4. a. Præstende, Domine.

PSALMUS 35.

*Iniquorum malitia: justitia
Dei: gloria justorum.*

Dixit injustus, ut delin-
quat in semetipso: *
non est timor Dei ante
oculos ejus.

G.

Quoniam dolose egit in conspectu ejus, * ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas & dolus: * noluit intelligere, ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo: * astitit omni via non bonæ, malitiam autem non odivit.

Domine, in cælo misericordia tua; * & veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei; * judicia tua abyssus multa.

Homines & jumenta salvabis, Domine; * quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum * in tégmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ; * & torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ, * & in lumine tuo videbitur lumen.

Prærende misericordiam tuam scientibus te, * & justitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbia; * & manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem; * expulsi sunt, nec poterunt stare.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale: Christi & Ecclesiæ dotes.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego, opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ * & falcator scribe.

Speciosus formam præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * Potentissime.

Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intende, * prospere procede,

Et regna propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam; * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem; * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cassa à vestimentis tuis, à domibus eburneis, * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Diviso Psalmi 44.

AUdi, filia, & vide, & inclina aurem tuam; * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum; * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiae Tyri in manibus: * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae regis ab intus, * in fimbriis æ-

reis, circumamicta varietâribus.

Adducentur regi virgines post eam : * proxima ejus afferentur tibi.

Afferentur in læticia & exultatione, * adducentur in templum regis.

Propatribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nómínis tui * in omni generatione & generationem.

Propterea pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in sculum sculi.

Ant. Prærende misericórdiam tuam sciéntibus te (Dómine.)

Pf. 35. 11.

¶ Meditárus sum nocte cum corde meo : * Et exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Pf. 76. 7. Pater noster.

Absolutio & Benedictiones ante Psalterium.

Lectiones, ut in Proprio.

Responsoria, ut infra, nisi alia assignentur.

Post. 1. Lect. R. Tu Deus noster, suavis & verus es, pátiens, & * In misericórdia dispónens ómnia. *Sap.* 15. 1. ¶ Non est álius Deus quàm tu, cui cura est de ómnibus. *Sap.* 12. 13. * In misericórdia.

Post. ij. Lect. R. Nihil solliciti sitis : * sed In omni oratione & obsecratione, cum gratiarum actione petitiónes vestra innotescant apud Deum. *Philip.* 4. 6. ¶ Oculi Dómini super justos, & aures ejus in preces eórum.

Pf. 33. 16. * In omni.

Post. iij. Lect. R. Nullus sperávit in Dómino, & confusus est. * Quis enim permansit in mandátis ejus, & derelictus est? aut † Quis invocávit eum, & despexit illum? *Eccli.* 2. 11. ¶ Omnis qui petit, accipit : & qui quærit, invenit : & pulsanti aperiétur. *Matth.* 7. 8. * Quis enim. Glória. † Quis invocávit.

Non dicitur Te Deum, nisi in Festis.

¶ *Sacerd.* Cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi : * Et psallam nómíni Dómini altíssimí. *Pf.* 12. 6.

AD LAUDES.

Deus, in adiutorium.

Ant. 8. c. Exultáte.

PSALMUS 2.

Christo frustra principes populi, que adversantur.

Quare fremuerunt gentes, * & pópuli meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum, * adversus Dóminum, & adversus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui habitat in cœlis, iridébit eos ; * & Dñs subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitúrus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : 3

G ij

Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga fèrrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite; * erudimini, qui iudicatis terram.

Servite Dòmino in timóre, * & exultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam, * nequando irascatur Dòminus, & pereatis de via iusta.

Cùm exarserit in brevi iræ ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Ant. Exultate Dòmino cum tremóre.

Ant. 5. a. Deus noster.

CANT. DAVIDIS. *I. Paral. 29.*

Benedictus es, Dòmine, Deus Israel patris nostri, * ab æterno in æternum.

Tua est, Dòmine, magnificentia, & potentia, & gloria, atque victòria; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cælo sunt & in terra, * tua sunt:

Tuum, Dòmine, regnum; * & tu es super omnes principes.

Tuæ divitiæ, & tua est gloria: * tu dominaris omnium.

In manu tua virtus & potentia: * in manu tua magnitudo & impèrium omnium.

Nunc igitur, Deus noster, confitemur tibi, * & laudamus nomen tuum inclytum.

Ant. Deus noster, confitemur tibi, & laudamus nomen tuum inclytum.

Ant. 7. d. Ad te orabo.

PSALMUS 5.

Maligni, malis; innocentes, bonis afficiendi.

Verba mea auribus percipe, Dòmine; * intellige clamorem meum.

Inrende voci orationis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quòniã ad te orabo, Dòmine; * manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo; * quòniã non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus; * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem; * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum * abominabitur Dòminus.

Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam; * adorabo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dòmine, deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam;

Quòniã non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum; linguis suis dolose agebant: * iudica illos, Deus.

Dèciant à cogitationibus suis; secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quòniã irritaverunt te, Dòmine.

Et latentur omnes qui spe-

Pauc in te : * in æternum exultabunt , & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum , * quoniam tu benedices iusto.

Domine , ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Ad te orâbo , Domine ; mande exaudies vocem meam.

Ant. 4. c. Ecce Deus.

CANTICUM. *Isaia* , 12.

Confitebor tibi , Domine , quoniam iratus es mihi : * conversus est furor tuus , & consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus ; * fiducialiter agam , & non timebo.

Quia fortitudo mea & laus mea Dominus , * & factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris ; * & dicetis in die illa : Confitemini Domino , & invocate nomen ejus.

Notas facite in populis adinventiones ejus : * memento quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino , quoniam magnifice fecit : * annuntiate hoc in universa terra.

Exulta & lauda , habitatio Sion ; * quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvator meus ; fiducialiter agam , & non timebo.

Ant. 1. a. Quam admirabile.

PSALMUS 8,

Christi gloria & potestas.

Domine , Dominus noster , * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos , * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos , opera digitorum tuorum ; * lunam & stellas , quæ tu fundasti.

Quid est homo , quoddam memores ejus ? * aut filius hominis , quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis , gloriâ & honore coronasti eum ; * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus , * oves & boves universas , insuper & pecora campi ;

Volucres coeli , & pisces maris , * qui perambulant semitas maris.

Domine , Dominus noster , * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Ant. Quam admirabile est nomen tuum (Domine) in universa terra !

CAPITULUM. *Ecclesi.* 43. 33.

Benedicentes Dominum , exaltate illum quantum potestis ; major est enim omni laude. Exaltantes eum , replimini virtute , ne laboretis : non enim comprehendetis.

Hymnus.

O NUMEN , ô mundi Pater , Volendo nil non efficis : Ubi merum subest nihil , Creare non tibi labor.

Quodcumque mente concipis , Vis esse ? jam factum vides : Tuz , Deus , potentia Mundum creare ludus est.

¶ iij

VERBO jubes, & proutinus
Quod nil fuit, sit omnia :
Cœlum superne tenditur,
Inane terram sustinet.

UTRINQUE colligis suo
Moles aquarum limite ;
Et pendulis has núbibus,
Et cōtines illas mari.

QUI nos creávit, laus Patri ;
Laus, qui redémit, Filio :
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

Y. Replēti fumus manē mi-
sericórdiâ tuâ (Dómine ;)
R. Et exultávimus, & delectáti
fumus. Ps. 89. 14.

Ad Benedictus, Ant. 6. Be-
nedictus Dóminus Deus Israel.
Luc. 1. 68.

Preces, quando dicuntur, &
Suffragia habentur infra. post
Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non
assignatur, dicitur de Dominica
præcedenti ; & sic in aliis Horis
& Feriis.

AD PRIMAM.

Deus, in adiutorium.

Hymn. Jam lucis. *suprà*, 15.

Ant. 7. b. Quis stabit ?

PSALMUS 19.

Christi preces & sacrificium pro
suis acceptari, plebs ejus poscit.

EXaudi te Dóminus in
die tribulatiōnis : * pró-
tegar te nomen Dei Ja-
cob.

Mittat tibi auxiliū de san-
cto, * & de Sion tuearur te.

Memor sit omnis sacrificii
tui, * & holocaustum tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secundū cor

tuum, * & omne consiliū
tuum confirmet.

Lætābimur in salutāri tuo, *
& in nómīne Dei nostri magni-
ficābimur.

Impleat Dóminus omnes pe-
titiōnes tuas : * nunc cognóvi
quóniam saluum fecit Dóminus
christum suum.

Exaudiet illum de cœlo san-
cto suo : * in potentāribus salus
dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in
equis ; * nos autem in nómīne
Dómini Dei nostri invocābimus.

Ipsi obligāti sunt, & cecidē-
runt ; * nos autem furréximus,
& erecti sumus.

Dómine, saluum fac regem ; *
& exaudi nos in die quā invoca-
vérimus te.

PSALMUS 23.

Imperium Christi : *ipsius ad
cælos ascensus.*

Domini est terra, & pleni-
túdo ejus ; * orbis terrá-
rum, & universi qui hábitant
in eo.

Quia ipse super mária fundá-
vit eum, * & super flúmina
præparávit eum.

Quis ascendet in montem
Dómini ? * aut quis stabit in
loco sancto ejus ?

Innocens manibus, & mundo
corde, * qui non accépit in va-
no ánimam suam, nec jurávit
in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiōnem
à Dómino, * & misericórdiam
à Deo salutāri suo.

Hæc est generatio quærén-
tium eum, * quæréntium fá-
ciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras; & elevamini, portæ æternales: * & introibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras; & elevamini, portæ æternales: * & introibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est rex glóriæ.

Ex Psalmo 118.

Principes persecuti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua, * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super iudicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine; * & mandata tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandata tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Ant. Quis stabit in loco sancto Dómini? Innocens máni-bus, & mundo corde. *Pf.* 23. 3.

Capit. 11. br. & Preces, si dicenda sint, habentur infra post Completarium Sabbati.

A D TERTIAM.

Deus, in adiutorium.

Hymn. Nunc sancte. supra, 191

Ant. 2. Adjuva me.

PSALMUS 108.

Christus Judæ proditori; aliisque impiis dignas pœnas, sibi-que salutem precatur.

Deus, laudem meam ne tacueris: * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversum me lingua dolósá, & sermónibus ódii circumdederunt me: * & expugnáverunt me gratis:

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis, * & ódium pro dilectiône mea.

Constitue super eum peccatórem; * & diabolus ster a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus; * & oratio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent, * & ejiciantur de habitatióibus suis.

Scrutétur foenerátor omnem substantiam ejus; * & diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adiutor; * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum; * in generatióne una deleátur nomen ejus.

C. iv.

In memoria iníquitatis patrum ejus in conspectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispereat de terra memoria eórum ;

Pro eo quòd non est recordátus facere misericórdiam ; * & persecútus est hóminem inopem & mendicum , & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictiónem , & véniet ei ; * & nóluit benedictiónem , & elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestimentum ; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus , & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur , * & sicut zona quæ semper præcingitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum , * & qui loquuntur mala adversus ánimam meam.

Et tu , Dómine , Dómine , fac mecum propter nomen tuum ; * quia suavis est misericórdia tua.

Divisio Psalmi 108.

Libera me , quia egénus & pauper ego sum ; * & cor meum conturbátum est intrá me.

Sicut umbra , cùm declínat , ablátus sum ; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio ; * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me , & movérunt cápita sua.

Adjuva me , Dómine Deus meus ; * saluum me fac secundum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tuæ hæc : * & tu , Dómine , fecisti eam.

Maledicent illi , & tu benedices : * qui insurgunt in me , confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur , qui détrahunt mihi , pudóre ; * & operiantur sicut diplóide confusióne suá.

Confitebor Dómino nimis in ore meo , * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia ástitit à dextris páuperis , * ut salvam faceret a persecuéntibus ánimam meam.

Ex Psalmo 118.

Appropinquet deprecatió mea in conspectu tuo , Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo : * secundum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum , * cùm docúeris me justificatióes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua , æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me , * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum , Dómine ; * & lex tua meditatio mea est.

Vivet ánimá mea , & laudábit te ; * & júdicia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ pórriit : * quære servum tuum , quia mandáta tuæ non sunt oblítus.

Ant. Adjuva me, Dómine
Deus meus; saluum me fac se-
cundum misericórdiam tuam.
Pf. 108. 26.

Capitulum, Ps. br. & Preces,
si dicenda sint, habentur infra
post Completorium Sabbati.

AD SEXTAM.

Deus, in adiutorium.

Hymn. Rector potens, *suprà*, 21.

Ant. 1. g. In te, Dómine.

PSALMUS 37.

Mala vitæ sustinenda ad veniam
peccatorum obtinendam.

Domine, ne in furore
tuo arguas me, * neque
in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi, * & confirmasti su-
per me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea
à facie iræ tuæ; * non est pax
ossibus meis à facie peccatorum
meorum.

Quóniam iniquitates meæ su-
pergressæ sunt caput meum, *
& sicut onus grave gravata sunt
super me.

Putruerunt & corruptæ sunt
cicatrices meæ, * à facie in-
ferniæ meæ.

Miser factus sum, & curvatus
sum usque in finem: * totâ die
contristatus ingrediebar.

Quóniam lumbi mei implerti
sunt illusionibus, * & non est
sanitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliatus
sum nimis: * rugiebam à gé-
mitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desi-
derium meum, * & gemitus
meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est,
dereliquit me virtus mea: * &
lumen oculorum meorum, &
ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

Amici mei, & proximi mei
adversum me appropin-
quaverunt & steterunt.

Et qui juxta me erant, de
longe steterunt; * & vim facie-
bant qui querebant animam
meam.

Et qui inquirebant mala mi-
hi, locuti sunt vanitates, * &
dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus
non audiebam, * & sicut mutus
non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non
audiens, * & non habens in
ore suo redargutiones.

Quóniam in te, Dómine,
speraui; * tu exaudies me, Dó-
mine Deus meus.

Quia dixi: Nequando super-
gaudeant mihi inimici mei: *
& dum commoventur pedes
mei, super me magna locuti sunt.

Quóniam ego in flagella pa-
ratus sum, * & dolor meus in
conspectu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam
annuntiabo, * & cogitabo pro
peccato meo.

Inimici autem mei vivunt,
& confirmati sunt super me: *
& multiplicati sunt qui oderunt
me inique.

Qui retribuunt mala pro bo-
nis, detrahebant mihi; * quón-
iam sequiebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Dómi-
ne Deus meus: * ne discésseris
à me.

Intende in adiutorium meum, * Dómine Deus salutis meae.

PSALMUS 118.

BEATI immaculati in via, * qui ambulant in lege Dómini.

Beati qui scrutantur testimonia ejus, * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificationes tuas !

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis, * in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam ; * non me derelinquas usquequaque.

Ant. In te, Dómine, speravi : tu exaudies me, Dómine Deus meus. *Pf.* 37. 16.

Capitulum, R. br. & Preces, si dicenda sint, habentur infra post Completorium Sabbati.

AD NONAM.

Deus, in adiutorium.

Hymn. Recedit. supra, 23.

Ant. 3. g. Tu es ipse.

PSALMUS 43.

Patres beneficiis cumulati : ob Religionem cuncta sustinenda.

DEUS, auribus nostris audivimus, patres nostri annuntiaverunt nobis opus * quod operatus es in

diebus eorum, & in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos ; * afflixisti populos, & expulisti eos.

Nec enim in gladio suo posederunt terram, * & brachium eorum non salvavit eos :

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui ; * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, * & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo, * & gladius meus non salvabit me.

Salvast enim nos de affligentibus nos, * & odientes nos confudisti.

Diviso Psalmi 43.

IN Deo laudabimur tota die, * & in nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos : * & non egrediéris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros ; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escarum, * & in gentibus persististi nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio ; * & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, * subannationem

& derisum his qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus, * commotionem capitis in populis.

Totâ die verecundia mea contra me est, * & confusio faciei meæ cooperuit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à facie inimici & persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos; nec obliti sumus te, * & iniquè non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti semitas nostras à via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * & cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * & si expandimus manus nostras ad Deum alienum;

Nonne Deus requireret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die, * æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis, Domine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis? * oblivisceris inopiæ nostræ & tribulationis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, * conglutinatus est in terra venter noster.

Exurge, Domine, adjuva nos; * & redime nos propter nomen tuum.

IN quo corrigit adolescens viam suam? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine: * doce me justificationes tuas.

In labiis meis * pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In via testimoniòrum tuòrum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercébor, * & considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor; * non obliviscar sermones tuos.

Ant. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus. *Pf.* 43. 5.

Capitulum, & br. & Preces, si dicenda sint, habentur infra post Completorium Sabbati.

AD VESPERAS.

Deus, in adiutorium.

Ant. 2. Convertere.

PSALMUS 114.

Christus mortis victor.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi, * & in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis, * & pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem & dolorem inveni, * & nomen Domini invocavi.

O Dómine, libera animam meam : * miséricors Dóminus & justus, & Deus noster miseretur.

Custodiens p̃rulos Dóminus ; * humiliatus sum, & liberavit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam ; * quia Dóminus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, * óculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam ; quia Dóminus benefecit tibi.

Ant. 7. d. Quid retribuam.

PSALMUS 115.

Deus in periculis fida tutela.

CRédidi, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino * pro ómnibus quæ retribuit mihi ?

Cálicem salutaris accipiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus ; * in ætrijs domus

Dómini, in médio tuí, Jerúsalem.

Ant. Quid retribuam Dómino pro ómnibus quæ retribuit mihi ?

Ant. 6. Confirmata est.

PSALMUS 116.

Deus à gentibus collaudandus ; ob Christum exhibitum.

LAudate Dóminum, omnes gentes : * laudate eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmata est super nos misericórdia ejus : * & veritas Dómini manet in æternum.

Ant. Confirmata est super nos misericórdia Dómini.

Ant. 4. E. Ad Dóminum.

PSALMUS 119.

Christi mansuetudo & patientia.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi ; * & exaudivit me.

Dómine, libera animam meam à lábiis iniquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est ! habitávi cum habitántibus Cedar ; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus ; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi ; & exaudivit me.

Ant. 8. c. Auxilium.

PSALMUS 120.

Deus Ecclesia custos.

LEvavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Dómino, * qui fecit coelum & terram.

Non der in commotionem pedem tuum; * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dóminus custodit te, Dóminus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dóminus.

Dóminus custodiat introitum tuum & exitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in seculum.

Ant. Auxilium meum à Dómino.

CAPITULUM. *Bar. 3. 33.*

EMittit lumen, & vadit: & vocavit illud, & obédit illi in tremore. Stellæ autem dederunt lumen in custodiis suis, & latitæ sunt: vocatæ sunt, & dixerunt: Adsumus; & luxerunt ei cum jucunditate, qui fecit illas.

Hymnus.

DE o canentes psállite: Quicumque dulci vëscimur Vitális auræ spírítu, Omnes per ipsum vivimus.

AUCTORIS in laudem sui Natúra tota pëssonat: Servire, mortales, Deo Vos terra, vos cœlum docet.

PARENT jubenti sidera,

Nubesque dicunt: Adsumus:

Illius ad natum mare

Submittit undas supplices.

RERUM Sator, totum tibi

Se debet humanum genus:

Momenta vitæ tēperas;

In te movémur, & sumus.

QUI NOS creávit, laus Patri;

Laus, qui redēmit, Filio:

Qui charitatē nos foves,

Sit par tibi laus, Spírítus. Amen.

V. Ad te (Dómine) clamávi

totã diē: R. Latífica ánimam

servi tui. *Psf. 85. 3.*

Ad Magnificat, *Ant. 5. C. Ma-*

gnificat ánima mea Dóminum;

& exultávit spírítus meus in Deo

salutári meo. *Luc. 1. 46.*

Preces, si dicendæ sint, &

Suffragia habentur post Comple-

torium Sabbati.

Oratio, quando non assigna-

tur propria, dicitur de Dominica

præcedenti; & sic in sequentibus

Feriis.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, &c.

Ant. 2. Lavabo.

PSALMUS 6.

Oratio penitentis, Dei misericordiam implorantis

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére meí, Dómine, quóniam infirmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conrurbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est valde; * sed tu, Dómine, usquequo?

Convertere, Dómine, & eripe animam meam; * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum; * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furóre óculus meus; * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me, omnes qui operamini iniquitatem; * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur & erubescant valde velóriter.

PSALMUS 7.

Salus justos manet; malos interitus.

Domine Deus meus, in te speravi: * saluum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & libera me.

Nequando rapiat ut leo animam meam, * dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis;

Si reddidi retribuéntibus mihi mala, * decidam mérito ab inimicis meis inanis:

Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam; * & glóriam meam in pulverem deducat.

Exurge, Dómine, in ira tua: * & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagoga populorum circumdabit te: * & propter hanc in altum régrédere.

Dóminus júdicat populos: * júdica me, Dómine, secundum justitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequítia peccatorum, & diriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutorium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus júdex justus, fortis & pátiens; * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum tetendit, & parávit illum:

Et in eo parávit vasa mortis; * sagittas suas ardéntibus effecit.

Ecce partúriit injustitiam; * concépit dolórem, & péperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum; * & incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Dómino secundum justitiam ejus, * &

psallam nōmini Dōmini altissimi.

PSALMUS 10.

Vox iusti in Deo confidentis, ejusque judicia meditantis.

IN Dōmino confido; quōmodo dicitis animæ meæ: * Trāsmigra in montem sicut passer?

Quōniam ecce peccatōres inrēderunt arcum, paraverunt sagittas suas in phāretra, * ut sagittent in obscūro rectos corde.

Quōniam quæ perfecisti, destruxerunt: * iustus autem quid fecit?

Dōminus in templo sancto suo; * Dōminus in cōelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; * pālpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dōminus interrogat iustum & impiū: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatōres lāqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quōniam iustus Dōminus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Lavabo per singulas noctes lectum meum; lacrymis meis stratum meum rigabo. Ps. 6. 7.

Hymnus, Capitulum, R. br. Ant. ad Nunc dimittis, & Preces, quando dicuntur, habentur infra post Completorium Sabbati.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dōmine, labia, &c.

*Invit. In psalmis * Jubilamus Dōmino.*

Psalm. Venite. 2.

Hymnus.

CANDOR paterni luminis; Lux Christe lucis, & dies, Nocturna per silentia Nostris adesto cāntibus.

Da puriores jūgiter Tollāmus ad cōelum manus; Ut, quas tibi persolvimus, Placatus admittas preces.

Nos qui tui cōti sumus, Soli tibi fac vivere:

Mens respuat terrēstria, Superna semper apperatur.

Qui nos creavit, laus Patri; Laus, qui redēmit, Filio:

Qui charitate nos foves, Sit par tibi laus, Spīritus. Amen.

Ant. 4. E. Mansueti.

PSALMUS 36.

Bonorum malorumque status longē dispar.

NOli æmulari in malignantibus: * neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quōniam tamquam fœnum velōciter arescent; * & quemadmodum ōlera herbarum citō decident.

Spera in Dōmino, & fac bonitatem; * & inhābita terram, & pascēris in divitiis ejus.

Delectāre in Dōmino, * & dabit tibi petitiones cordis tui.

Rēvĕla Dōmino viam tuam, & spera in eo; * & ipse faciet.

Et educet quasi lumen iusti-

tiam tuam, & iudicium tuum
tamquam meridiem: * subditus
esto Dômino, & ora eum.

Noli æmulâri in eo qui pro-
perâtur in via sua, * in hómine
faciente iniustitias.

Désine ab ira, & derelinque
furôrem: * noli æmulâri, ut
malignéris.

Quóniam qui malignantur,
exterminabuntur; * sustinentes
autem Dôminum, ipsi hæredi-
tâbunt terram.

Et adhuc pusillum, & non
erit peccâtor; * quæres locum
ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditâ-
bunt terram, * & delectabuntur
in multitudine pacis.

Observâbit peccâtor justum,*
& stridébit super eum déntibus
suis.

Dôminus autem irridébit
eum; * quóniam prospicit quòd
veniet dies ejus.

Gladium evaginâverunt pec-
catôres, * intenderunt arcum
suum;

Ut desiciant pàuperem & ino-
pem, * ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda
ipsorum, * & arcus eorum
confringatur.

Mélius est modicum iusto, *
super divitias peccatôrum mul-
tas;

Quóniam bráchia peccatô-
rum conterentur: * confirmat
autem justos Dôminus.

Divisio Psalmi 36.

NOVIT Dôminus dies imma-
cularum; * & hæreditas
eorum in æternum erit.

Non confundentur in tēpore

malo, & in diébus famis sati-
rabuntur; * quia peccatôres
peribunt.

Inimici verò Dômini mox ut
honorificâri fuerint & exaltâri; *
deficientes, quemâdmodum fu-
mus, deficient.

Mutuâbitur peccâtor, & non
solver; * justus autem miséré-
tur, & tribuet.

Quia benedicientes ei hæredi-
tâbunt terram; * maledicentes
autem ei disperibunt.

Apud Dôminum gressus hó-
minis dirigentur, * & viam ejus
volet.

Cum ceciderit, non collidé-
tur; * quia Dôminus supponit
manum suam.

Júnior fui, etenim sēnui; *
& non vidi justum derelictum,
nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miseretur, & côm-
modat; * & semen illius in be-
nedictiōne erit.

Declina à malo, & fac bo-
num, * & inhábita in sēculum
sēculi;

Quia Dôminus amat judi-
cium, & non derelinquet sac-
tos suos: * in æternum conser-
vabuntur.

Injusti punientur, * & semen
impiôrum peribit.

Justi autem hæreditâbunt
terram, * & inhabitâbunt in
sēculum sēculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditâbitur sapién-
tiam, * & lingua ejus lo-
quétur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius; *
& non supplantabuntur gressus
ejus.

Considera;

Considerat peccator justum, *
& querit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus; * nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi viam ejus; & exaltabit te, ut hereditate capias terram: * cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, * & elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non erat; * & quæsi eum, & non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide aequitatem; * quoniam sunt reliquie homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul; * reliquie impiorum interibunt.

Salus autem justorum à Domino, * & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos; * & eruet eos à peccatoribus, & salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Ant. Mansueti hereditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis.

Ant. 8. c. Tu Domine.

PSALMUS 38.

Coercenda lingua: mundi contemptus: vite brevitatis.

Dixi: Custodiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, * cum consisteret peccator adversum me.

Obmutui & humiliatus sum,
Pars Autumnalis.

& silui à bonis; * & dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis: * locutus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Domine, finem meum, & numerum dierum meorum quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos; * & substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas, * omnis homo vivens.

Verumtamen in imagine pertransit homo; * sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat, * & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? * & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum; * quoniam tu fecisti.

Amove a me plagas tuas: * à fortitudine manus tue ego defeci.

In increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: * verumtamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, & deprecationem meam: * auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.

D

Remitte mihi ut refrigerer,
priusquam âbeam; * & amplius
non ero.

PSALMUS 39.

*Oratio Christi: ipse fiducia &
obedientia typus.*

EXpectans expectavi Dômi-
num, * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: *
& eduxit me de lacu miseriae,
& de luto facis.

Et statuit super petram pedes
meos, * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum cân-
ticum novum, * carmen Deo
nostro.

Vidébunt multi, & timé-
bunt; * & sperábunt in Dômino.

Beátus vir cuius est nomen Dô-
mini spes ejus; * & non respexit
in vanitates & insânias falsas.

Multa fecisti tu, Dômine
Deus meus, mirabilia tua; * &
cogitatibnibus tuis non est qui
similis sit tibi.

Annuntiâvi & locutus sum: *
multiplicâti sunt super nûme-
rum.

Sacrificium & oblationem
nonoluisti: * aures autem perfecisti
mihi.

Holocauftum & pro peccato
non postulasti; * tunc dixi:
Ecce vénio.

In capite libri scriptum est de
me, ut facerem voluntatem
tuam: * Deus meus, vólui,
& legem tuam in médio cordis
mei.

Divisio Psalmi 39.

Annuntiâvi iustitiam tuam
in ecclesia magna; * ecce
labia mea non prohibebo: Dô-
mine, tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi
in corde meo: * veritatem tuam
& salutare tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam
tuam & veritatem tuam * a
concilio multo.

Tu autem, Dômine, ne lon-
gè facias miseratiónes tuas a
me: * misericórdia tua & véri-
tas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt
me mala, quorum non est nú-
merus: * comprehendérunt me
iniquitates meae, & non potui
ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capil-
los capitis mei; * & cor meum
dereliquit me.

Compláceat tibi, Dômine,
ut eruas me: * Dômine, ad
adjuvandum me respice.

Confundantur & reveareantur
simul, qui quarrunt animam
meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, &
reveareantur, * qui volunt mihi
mala.

Ferant confestim confusio-
nem suam, * qui dicunt mihi:
Euge, euge.

Exultent & latentur super
te omnes quærentes te; * & di-
cant semper: Magnificetur Dô-
minus, qui diligunt salutare
tuum.

Ego autem mendicus sum &
pauper: * Dôminus sollicitus est
mei.

Adjutor meus & protector
meus tu es: * Deus meus, ne
tardáveris.

Ant. Tu Dômine, ne longè
facias miseratiónes tuas a me.
Pf. 39. 12.

Ani. 6. Beatus.

PSALMUS 40.

Diligentium Christi paupertatem beatitudo.

Beatus qui intelligit super egnum & pauperem ; * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum , & vivificet eum , & beatum faciat eum in terra , * & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus operem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Domine, miserere mei ; * sana animam meam , quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando morietur , & peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebatur ut videret , vana loquebatur ; * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras , * & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei , * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituérunt adversum me : * numquid qui dormit , non adjiciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meae , in quo speravi ; * qui edebat panes meos , magnificavit super me supplantationem.

Tu autem , Domine , miserere mei , & resuscita me ; * & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti , * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo , & usque in sæculum : * fiat , fiat.

PSALMUS 43.

Nil contra infernum profunt opes : justitia sola ex eo eripit.

Audite hæc , omnes gentes : * auribus percipite , omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ , & filii hominum ; * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam , * & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam : * aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala ? * iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute sua , * & in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit , redimet homo : * non dabit Deo placationem suam ,

Et pretium redemptionis animæ suæ ; * & laborabit in æternum , & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum , * cum viderit sapientes morientes.

Simul insipiens & stultus peribunt , * & relinquent alienis divitias suas.

Et sepulcra eorum domus illorum in æternum ; tabernacula eorum in progenie & progenie : * vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo , cum in honore

D ij

esset, non intellexit : * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis ; * postea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno positi sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino ; * & auxilium eorum veterascet in inferno à glória eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cum accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timueris cum dives factus fuerit homo, * & cum multiplicata fuerit glória domus ejus.

Quoniam cum interierit, non sumet omnia, * neque descendet cum eo glória ejus :

Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur ; * confitebitur tibi, cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum ; * & usque in æternum non videbit lumen.

Homo cum in honore esset, non intellexit : * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Ant. Beatus qui intelligit super egenum & pauperem. *Pf.* 40. 2.

Ps. (Justus) totâ die miseretur, & commodat ; *R.* Et semen illius in benedictione erit. *Pf.* 36. 26.

Pater noster.

Absol. & Benedict. ante Psalt.

Lectiones, ut in Proprio.

R. R. ut infra, nisi alia assignentur.

Post j. Lect. R. Divitias nō dederis mihi (Dōmine ;) * Tribue tantum victui meo necessaria ; ne forè satiatus illiciar ad negandum, & dicam : Quis est Dōminus ? *Prov.* 30. 8. *Ps.* Qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli. *1. Tim.* 6. 9. * Tribue.

Post ij. Lect. R. Radix omnium malorum est cupiditas : quam quidam appetentes, erraverunt a fide, & inseruerunt se doloribus multis. * Tu autem, o homo Dei, hæc fuge ; sectare verò justitiam, pietatem. *1. Tim.* 6. 10. *Ps.* Multos perdidit aurum & argentum. *Eccli.* 8. 3. * Tu autem.

Post iij. Lect. R. Altiora te ne quæsieris, & fortiora te ne scrutatus fueris ; sed * Quæ præcepit tibi Deus, illa cogita semper. *Eccli.* 3. 22. *Ps.* Tu fide stas : noli altum sapere, sed time. *Rom.* 11. 20. * Quæ. Glória. * Quæ.

Non dicitur Te Deum, nisi in Festis.

Ps. Sacerd. Magnificate Dōminum mecum : *R.* Et exaltemus nomen ejus in idipsum. *Pf.* 33. 4.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Exurrexi.

PSALMUS 3.

Pia Justī in pœnis querimonia.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dōmine, suscep-

tor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meā ad Dñm clamavi; * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum; * & exurrexi, quia Dñs suscepit me.

Non timebo millia pñpuli circumdantis me: * exurge, Dñe; salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa; * dentes peccatorum contrivisti.

Dñi est salus; * & super pñpulum tuum benedictio tua.

Ant. Exurrexi, quia Dñs suscepit me.

Ant. S. G. In terra.

CANTICUM. Tob. 13.

Magnus es, Dñe, in æternum, * & in omnia scula regnum tuum.

Quoniam tu flagellas, & salvas: deducis ad inferos, & reducis; * & non est qui effugiat manum tuam.

Confitemini Dño, filii Israel, * & in conspectu gñtium laudate eum;

Quoniam ided disperfit vos inter gentes quæ ignorant eum, * ut vos enarrētis mirabilia ejus,

Et faciatis scire eos, * quia non est alius Deus omnipotens præter eum.

Ipse castigavit nos propter iniquitates nostras; * & ipse salvabit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitemini illi; * Re-

gemque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitebor illi; * quoniam ostendit majestátem suam in gentem peccatricem.

Convertimini itaque, peccatores, & facite justitiam coram Deo, * credentes quod faciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedicite Dñm, omnes electi ejus: * ágite dies lætitiæ, & confitemini illi.

Ant. In terra captivitátis meæ confitebor Dño.

Ant. 4. a. Quare tristis es?

PSALMUS 42.

Spes in Deo habenda in persecutionibus.

Judica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iniquo & doloso erue me;

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutatio vultus mei, & Deus meus.

D iij

Ant. Quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me? Spera in Deo.

Ant. 1. a. Vivens.

CANTIC. EZECHIE. *If.* 38.

EGo dixi: In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi: * quasi residuum annorum meorum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra viventium; * non aspiciam hóminem ultra, & habitatórem quietis.

Generatio mea ablata est, * & convoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, succidit me: * de manè usque ad vespèram finies me.

Sperabam usque ad manè; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de manè usque ad vespèram finies me.

Sicut pullus hirúdinis sic clamábo; * meditabor ut columba.

Attenuati sunt óculi mei suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátor; responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in talibus vita spíritus mei, * corripies me, & vivificabis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem exuisti ánimam meam, ut non períret.

Projecisti post tergum tuum * ómnia peccata mea.

Quia non infernus confitebi-

tur tibi, neque mors laudábit te; * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hódie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábitur cunctis diebus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitebitur tibi (Dómine,) sicut & ego hódie.

Ant. 5. a. Jubiláte Deo.

PSALMUS 46.

Laudatur Deus, quòd omnes gentes in unum Christi regnum cocant.

OMnes gentes, pláudite mágnis; * jubiláte Deo in voce exultationis.

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis; * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit pópulos nobis, * & gentes sub pedibus nostris.

Elégit nobis hæreditatem suam, * spécíem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus; * psállite sapienter.

Regnabit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregati sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Ant. Jubiláte Deo in voce exultationis.

CAPITULUM. I. Thess. 5. 17.

Sine intermissione orate. In omnibus gratias agite : hæc est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis.

Hymnus.

DEUS, jubes : ab arida
Aquæ recedunt ; nec mora,
Unum feruntur in locum,
Et nomen imponis mari.

HERBÆ virentis tēgmine
Vestita tellus pingitur ;
Et quas opes condidit sinit,
Fecunda mater proutit.

MENS ecce cœu tellus iners,
Mendaxque fundus, aruit ;
Infunde rorem gratiæ,
Et liberes fructus dabit.

QUI nos creavit, laus Patri ;
Lans, qui redēmit, Fīlio :
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spīritus. Amen.

V. Universæ viæ Dōmini,
R. Misericordia & veritas.
Pf. 24. 10.

Ad Benedictus, Ant. 4. D.
Vistāvit (Dōminus,) & fecit
redemptionem plebis suæ.
Luc. 1. 68.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Secundum.

PSALMUS 24.

*Justi oppressi, & opem poscentis
humilis oratio.*

AD te, Dōmine, levavi
animam meam : * Deus
meus, in te confido ;
non erubescam.

Neque irrideant me inimici
mei ; * etenim universi qui susti-
nent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua
agentes * supervacue.

Vias tuas, Dōmine, demonstra
mihi, * & semitas tuas doce
me.

Dirige me in veritate tua, &
doce me ; * quia tu es Deus
salvator meus, & te sustinai
totā die.

Reminiscere miserationum
tuarum, Dōmine, * & miseri-
cordiam tuarū, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * &
ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam
tuam memento mei tu, * pro-
pter bonitatem tuam, Dōmine.

Dulcis & rectus Dōminus ; *
propter hoc legem dabit delin-
quentibus in via.

Diriget mansuetos in judi-
cio ; * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Dōmini, mi-
sericordia & veritas * requirē-
tibus testamentum ejus & testi-
monia ejus.

Propter nomen tuum, Dōmi-
ne, propitiaberis peccato meo ; *
multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUIS est homo qui timer
Dōminum ? * legem stā-
tuit ei in via quam elēgit.

Anima ejus in bonis demorā-
bitur, * & semen ejus hereditā-
bit terram.

Firmamentum est Dōminus
timēntibus eum, * & testamen-
tum ipsius, ut manifestetur
illis.

Oculi mei semper ad Dōmi-
num, * quoniam ipse evellet
de laqueo pedes meos.

Rēspice in me, & misere-
mei ; * quia unicus & pauper
sum ego.

D. iv

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt ; * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem meum , * & dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt , * & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam , & erue me : * non erubescam , quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhaeserunt mihi , * quia sustinui te.

Libera , Deus , Israel * ex omnibus tribulationibus suis.

Ex Psalmo 118.

Retribue servo tuo, vivifica me ; * & custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos , * & considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra ; * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas * in omni tempore.

Increpasti superbos : * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium & contemptum ; * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes , & adversum me loquebantur ; * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est , * & consilium meum justificationes tuae.

Ant. Secundum misericordiam tuam memento mei tu (Domine.) *Pf.* 24. 7.

Capit. 21. br. & Preces ; a dicenda sint , habentur infra post Complet. Sabbati ; & sic ad alias Horas.

AD TERTIAM.

Anr. 3. c. Viam justificationum.

PSALMUS 49.

Non ex casibus victimis , sed ex animi puritate judicandi homines.

Deus decorum Dominus locutus est ; * & vocavit terram , a solis ortu usque ad occasum.

Ex Sion * species decoris ejus. Deus manifeste veniet : * Deus noster , & non silabit.

Ignis in conspectu ejus exardescet ; * & in circuitu ejus tempestas valida.

Advocabit coelum desursum , * & terram , discernere populum suum.

Congregare illi sanctos ejus , * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt coeli justitiam ejus , * quoniam Deus iudex est.

Audi , populus meus , & loquar ; Israel , & testificabor tibi : * Deus , Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos , * neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam mea sunt omnes ferae sylvarum , * jumenta in montibus & boves.

Cognovi omnia volatilia

*Cœli: * & pulchritudo agri mecum est.*

Siesuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum? * aut sanguinem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium laudis, * & redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: * eruam te, & honorificabis me.

Diviso Psalmi 49.

Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam, * & projecisti sermones meos retrorsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adulteris portionem tuam ponébas.

Os tuum abundavit malitiâ, * & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebâris, & adversus filium matris tuæ ponébas scandalum: * hæc fecisti, & taciui.

Existimasti iniquè quòd eris tui similis: * arguam te, & statuiam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum; * nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: * & illic iter quò ostendam illi salutare Dei.

Ex Psalmo 118.

Adhesit pavimento anima mea, * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me, * & exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea propterea: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me, * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi: * judicia tua non sum oblitus.

Adhesi testimoniis tuis, Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Ant. Viam justificationum tuarum instrue me (Domine.)
Pf. 118. 27.

A. D. SEXTAM.

Ant. 1. a. Intende.

PSALMUS 54.

Deum, ut se à fideis amicis servet, obtestatur Christus.

EXaudi, Deus, orationem meam, & ne despéxeris deprecationem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea; * & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.

Quóniam declinaverunt in me iniquitates; * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me, * & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me, * & contexerunt me tenebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pen-
nas sicut colombar? * & volâbo,
& requiescam.

Ecce elongâvi fûgiens, * &
mansi in solitudine.

Expectâbam eum qui salvum
me fecit à pusillanimitate spîri-
tûs, * & tempestate.

Præcipita, Dômine, dîvide
linguas eôrûm; * quôniam vidi
iniquitatem & contradîctionem
in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam
super muros ejus iniquitas; * &
labor in médio ejus, & injusticia.

Et non defécit de platéis ejus *
usura, & dolus.

Quôniam si inimicus meus
maledixisset mihi, * sustinuis-
sem utique.

Et si is qui óderat me, super
me magna locutus fuisset, * ab-
condidisset me forsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, *
dux meus, & notus meus;

Qui simul mecum dulces ca-
piébas cibos, * in domo Dei
ambulâvimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * &
descendant in infernû viventes :

Quôniam nequitia in habitá-
culis eôrûm, * in médio eôrûm.

Ego autem ad Deum clamá-
vi; * & Dôminus salvabit me.

Diviso Psalmi 54.

V Espere, & manè, & meri-
die narrâbo, & annuntiâ-
bo; * & exâudiet vocem meam.

Rédimet in pace ânimam
meam ab his qui appropinquant
mihi; * quôniam inter multos
erant mecum.

Exâudiet Deus, & humiliâbit
illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutâ-
tio, & non timuérunt Deum : *
extendit manum suam in retri-
buendo.

Contaminâverunt testamen-
tum ejus; divisi sunt ab ira vul-
tûs ejus : * & appropinquâvit cor
illius.

Molliti sunt sermônes ejus su-
per ôleum, * & ipsi sunt jacula.

Jacta super Dôminum curam
tuam, & ipse te enutriet : * non
dabit in æternum fluctuaciónem
justo.

Tu verò, Deus, deduces eos *
in puteum interitûs.

Viri sanguinum & dolosi non
dimidiâbunt dies suos : * ego au-
tem sperâbo in te, Dômine.

Ex Psalmo 118.

L Egem pone mihi, Dômine,
viam justificaciónum tuâ-
rum, * & exquiram eam sem-
per.

Da mihi intellectum, & scru-
tabor legem tuam, * & custô-
diam illam in toto corde meo.

Deduc me in sêmitam man-
datôrum tuôrûm, * quia ipsam
vólui.

Inclina cor meum in testimô-
nia tua, * & non in avaritiam.

Averte ôculos meos, ne ví-
deant vanitatem : * in via tua
vivifica me.

Stans servo tuo elóquium
tuum * in timóre tuo.

Amputa opprobrium meum
quod suspicârus sum; * quia ju-
dicia tua jucunda.

Ecce concupívi mandâta tua; *
in æquitate tua vivifica me.

*Ant. Intende mihi (Dômine),
& exaudi me. Ps. 54. 3.*

AD NONAM.

Ant. 8. G. Cogitavi.

PSALMUS 76.

*Consolatio spiritualis ex operibus Dei sumpta.***V**oce meâ ad Dñm clamavi, * voce meâ ad Deum; & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Renuit consolâri ânima mea; memor fui Dei, & delectatus sum, * & exercitatus sum; & defecit spîritus meus.

Anticipaverunt vigîlias oculi mei: * turbatus sum, & non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos; * & annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo; * & exercitabar, & scopëbam spîritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? * aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscondet, * à generatióne in generatióne?

Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continëbit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi; * hæc mutatio dextere Excelsi.

*Divisio Psalmi 76.***M**emor fui operum Dñi; * quia memor ero ab initio mirabilia tuorum;

Et meditabor in omnibus operibus tuis, * & in adinventiõibus tuis exercëbor.

Deus in sancto via tua: * quis

Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabilia, * notam fecisti in pópulis virtutem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob & Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ; * & timuerunt, & turbátz sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquarum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt; * vox conitruui tui in tota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ; * commóta est, & contrémuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis; * & vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti, sicut oves, pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

*Ex Psalmo 118.***E**T véniat super me misericórdia tua, Dñmine; * salutare tuum secundum elóquium tuum.

Et respondëbo exprobrantibus mihi verbum; * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque; * quia in judiciis tuis superperavi.

Et custodiam legem tuam semper, * in sæculum, & in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitudine; * quia mandata tua exquisivi.

Et loquébar de testimoniis tuis in conspectu regum, * & non confundëbar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad
mandata tua quæ dilexi, * &
exercēbar in justificatiōibus
tuis.

Ant. Cogitavi dies antiquos, &
annos æternos in mente habui.
Pf. 76. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. Propter fratres.

PSALMUS 121.

*Ecclesia concordia, pietas &
justitia celebrantur.*

Lætatus sum in his quæ
dicta sunt mihi : * In do-
mum Dñmini ibimus.

Stantes erant pedes nostri *
in atriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificatur ut
civitas, * cujus participatio ejus
in idipsum.

Illuc enim ascendērunt tri-
bus, tribus Dñmini ; * testimō-
nium Israel, ad confitendum
nōmini Dñmini.

Quia illic sedērunt sedes in
judicio, * sedes super domum
David.

Rogate quæ ad pacem sunt
Jerúsalem, * & abundantia dili-
gētibus te.

Fiat pax in virtute tua, * &
abundantia in tūribus tuis.

Propter fratres meos & prō-
ximos meos, * loquēbar pacem
de te.

Propter domum Dñmini Dei
nostri, * quæsi vi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos &
proximos meos, loquēbar pa-
cem.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

*Ecclesia oratio contra impiorum
calumnias.*

AD te levavi oculos meos, *
qui habitas in coelis.

Ecce, sicut oculi servorum * in-
manibus dominorum suorum ;

Sicut oculi ancillæ in māni-
bus dñmæ suæ : * ita oculi
nostri ad Dñmum Deum no-
strum, donec misereatur nōstrī.

Miserere nōstrī, Dñmine,
miserere nōstrī ; * quia multum
replēti sumus despectiōne.

Quia multum replēta est ani-
ma nōstra : * opprobrium abun-
dantibus, & despectio superbis.

Ant. Oculi nostri ad Dñmi-
num Deum nostrum, donec
misereatur nōstrī.

Ant. 1. a. Adjutorium.

PSALMUS 123.

*Ecclesia à periculis erepta :
gratiarum actio.*

Nisi quia Dñminus erat in
nobis, dicat nunc Israel : *
nisi quia Dñminus erat in nobis,

Cum exurgerent homines in
nos, * fortè vivos deglutissent
nos.

Cum irasceretur furor eorum
in nos, * forsitan aqua absor-
bisset nos.

Torrentem pertransiit ani-
ma nostra, * forsitan pertran-
sisset anima nostra aquam inte-
lerabilem.

Benedictus Dñminus, * qui
non dedit nos in captiōnem
dentibus eorum.

Anima nostra, sicut passer,
erepta est * de laqueo venantiū.

Laqueus contritus est, * &
nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nō-
mine Dōmini, * qui fecit coe-
lum & terram.

Ant. Adjutorium nostrum in
nōmine Dōmini.

Ant. 8. c. Bēnēfac.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela :
iniqui perituri.

Qui confidunt in Dōmino,
sicut mons Sion : * non
commovebitur in æternum, qui
hābitat in Jerūsalem.

Montes in circūitu ejus ; * &
Dōminus in circūitu pōpuli sui
ex hoc nunc, & usque in sē-
culum.

Quia non relinquet Dōminus
virgam peccatorum super for-
tem justorū, * ut non extendant
justi ad iniquitatem manus suas.

Bēnēfac, Dōmine, bonis, *
& rectis corde.

Declinantes autem in obliga-
tiones addūcet Dōminus cum
operantibus iniquitatem : * pax
super Israel.

Ant. Bēnēfac, Dōmine, bo-
nis, & rectis corde.

Ant. 3. g. Converte.

PSALMUS 125.

*Apostolorum Martyrumque la-
bores & patientia.*

In convertendo Dōminus
captivitatem Sion, * facti
sumus sicut consolati.

Tunc replētum est gāudio os
nostrum, * & lingua nostra exul-
tatione.

Tunc dicent inter gentes : * Ma-
gnificāvit Dñs facere cum eis.

Magnificāvit Dōminus facere
nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte, Dōmine, captivi-

tatem nostram, * sicut torrens
in austro.

Qui sēmant in lācrymis, *
in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, *
mittentes sēmina sua.

Venientes autem venient
cum exultatione, * portantes
manipulos suos.

Ant. Converte, Dōmine ;
captivitatem nostram.

CAPITULUM. *Philip.* 4. 6.

Nihil solliciti sitis : sed in
omni oratione & obsecra-
tione, cum gratiarum actione,
petitiones vestre innotescant
apud Deum.

Hymnus.

ÆTERNE rerum Cōditor ;
Mundum creas potētiā ;
Jugi tuēris cōditum,
Regisque providētiā.

Tu splēdidum solis jubas ;
Cursusque certos siderum,
Idem movēri nēscius,
Motu perenni tēmperas.

Tu sponte nobis prōdigant
Benignus extendis manum :
Tu rura vestis frūgibus,
Dulcemque victum sūfficis.

Homo, quiesce prōvidi
Secūrus in sinu Dei ;
Inter patres vel optimos
Se nemo tam probat patrem.

Qui nos creāvit, laus Patri ;
Laus, qui redēmit, Filio ;
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spīritus. Amen.

¶ In Dōmino laudābitur
ānima mea : &c. Audiant man-
suēti, & lætentur. *Pf.* 33. 3.

Ad Magnificat, Ant. 4. E.
Respexit (Deus) humilitatem
ancillæ suæ. *Luc.* 1. 48.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. c. Tu, Dómine.

PSALMUS II.

*Iustorum paucitas : Dei erga
impios promissa urgentur.*

S Aluum me fac, Dómine,
quóniam defécit san-
ctus ; * quóniam diminú-
tæ sunt veritatés à filiis hómi-
num.

Vana locúti sunt unusquisque
ad próximum suum : * lábia
dolósa, in corde & corde lo-
cúti sunt.

Disperdat Dóminus univér-
sa lábia dolósa, * & linguam ma-
gniloquam ;

Qui dixerunt : Linguam no-
stram magnificábinus, lábia
nostra à nobis sunt ; * quis no-
ster Dóminus est ?

Propter misériam ínopum,
& gémitum páuperum, * nunc
exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári, * fiducia-
liter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia
casta : * argentum igne exami-
natum, probátum terræ, pur-
gatum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos,
& custódies nos * à generatióne
hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant : *
secundùm altitudinem tuam
multiplicasti filios hóminum.

PSALMUS II.

*Animæ fidelis in adversitate
deprecatio.*

U Squequo, Dómine, obli-
visceris me in finem ? * us-
quequo avertis faciém tuam à
me ?

Quámdiu ponam consília in
ánima mea, * dolórem in corde
meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimi-
cus meus super me ? * réspice,
& exaudi me, Dómine Deus
meus.

Illúmina óculos meos, ne-
unquam obdórmiam in morte ; *
nequando dicat inimicus meus :
Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultábunt
si motus fuero : * ego autem in
misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salu-
tári tuo : cantábo Dómino qui
bona tribuit mihi, * & psallam
nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

*Pia adhortatio ut quisque à
peccatis se abstrahat.*

B eati quorum remissæ sunt
iniquitatés, * & quorum
tecta sunt peccata.

Beátus vir cui non imputávit
Dóminus peccátum, * nec est
in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravé-
runt ossa mea, * dum clamá-
rem totâ die.

Quóniam die ac nocte gravá-
ta est super me manus tua : *
conversus sum in ærumna mea,
dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum
tibi feci, * & injustítiam meam
non abscondi.

Dixi : Confitébor adversum
me injustítiam meam Dómi-
no ; * & tu remisisti impietátem
peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis
sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtranien in dilúvio aqua-

ram multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione quæ circumdedit me: * exultatio mea, erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruem te in via hac quæ gradiéris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & freno maxillas eorum constringe, * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Letamini in Domino, & exultate, iusti; * & gloriamini, omnes recti corde.

Ant. Tu, Domine, servabis nos, & custodies nos. *Pf.* II. 8.

Hymnus, Capitulum, &c. br. &c. habentur post Completorium Sabbati.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Domine, labia, &c.

Invit. Deum magnum Dominum, * Venite, adorémus.

Psalmus, Venite. 2.

Hymnus.

QUAM grande nobis, ô Deus, Cælo volumen explicas!

Quam te disertis undique Cælum canit concentibus!

Quor astra nobis exhibet, Tor tribus te prædicat:

Cælo magistro, nos quoque Te jûgiter laudabimus.

Dum rûmpimus noctis moras,

Tibique, Christe, psallimus;
Ne quid canamus dissonum,
Tu quod sit aptum suggere.

NIL sancta turbet oia

Vani tumultus sæculi:

Sit unicuique nobis labor

Tuis vacare laudibus.

Qui nos creavit, laus Patri;

Laus, qui redemit, Filio:

Qui charitate nos foves,

Sit partibi laus, Spiritus. Amen.

Ant. 8. c. In Deo.

PSALMUS 52.

*Impiorum infinitus numerus:
adventus Christi exoptatur.*

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt: * illi trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: * confusi sunt, quoniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, & letabitur Israel.

PSALMUS 55.

Iustus fide erectus, in Deo solatium quærit.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: * totâ die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die; * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diâi timébo; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitábunt & abscondent: * ipsi calcâneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimici mei retrorsum, * in quacunque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quoniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi; * non timébo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi:

Quoniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 57.

Calumniatorum supplicia, bonorumque premia Deum iustum arguent.

SI verè útique iustitiam loquímini, * recta judicáte, filiî hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustitias manus vestræ concinant.

Allenáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secundum similitudinem serpentis, * sicut áspidis furdæ, & obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eorum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad nihilum devénient tamquam aqua decurrens: * intendit arcum suum, donec infirmementur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum; * sicut viventes, sic in ira absorber eos.

Lætábitur iustus, cùm viderit vindictam: * manus suas lavábit in sânguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Ant. In Deo sperávi; non timébo quid faciat mihi homo.
Pf. 55. II.

Ant.

Ant. 7. d. Deus.

PSALMUS 39.

Flebilis oratio Synagoga.

DEus, repulisti nos, & destruxisti nos: * iratus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: * sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuéntibus te significationem; * ut fugiant à facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dexterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locatus est in sancto suo: * lætabor & partabor Sîchimam, & convallem tabernaculorum metabor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraïm fortitudo capitis mei:

Juda rex meus; * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calcamentum meum: * mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtutibus nostris?

Danobis auxilium de tribulatione, * quia vana salus hominis.

In Deo faciémus virtutem; * & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Pars Autumnalis.

PSALMUS 60.

Ecclesia ab insectatoribus oppressa: Christi regnum æternum.

EXaudi, Deus, deprecaciónem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protégar in velamento alarum tuarum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam: * dedisti hæreditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies, * annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam & veritatem ejus quis requirer?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi, * ut redam vota mea de die in diem.

PSALMUS 61.

Frustrâ oppugnatur, qui Deo subjectus in ejus tutela manet.

Nonne Deo subjecta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: * susceptor meus, non movébor ampliùs.

Quousque irrúitis in hominem? * interficitis universi vos, tamquam parieti inclinato, & maceræ depulsæ?

Verúmtamen prætium meum

E

Perid quarta ad Offic. Nocturnum.
cogitaverunt repellere, cūcūrrunt in siti : * ore suo benedicēbant, & corde suo maledicēbant.

Verūtmāten Deo subjecta esto, ānima mea ; * quāquā ab ipso patiētia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvator meus ; * adiutor meus, non emigrābo.

In Deo salutare meum ; & gloria mea : * Deus auxiliū mei, & spes mea in Deo est.

Sperāte in eo, omnis congregatio pōpuli, effundite coram illa corda vestra : * Deus adiutor noster in aeternum.

Verūtmāten vāni filii hōnnum, mendāces filii hōminum in statēris, * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperāte in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere : * divitiæ si affluant, nolite cor appōnere.

Semel locutus est Deus } duo hæc audi vi : quia potestas Dei est, & tibi, Dōmine, misericordia } * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

Ant. Deus auxiliū mei, & spes mea in Deo est. *Pf.* 61. 3.

Ant. 3. a. Confirmā.

PSALMUS 67.

Carmen triumphale de Christi victoriis, & Ecclesiæ cursu.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus ; * & fugiant, qui odērunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant ; * sicut fluit cera a facie ignis, sic pēteant peccatōres a facie Dei.

Et justi epulentur, & exal-

tent in conspectu Dei, * & delectentur in lætitia.

Cantāte Deo, psalmum dicite nōmini ejus : * iter facite ei qui ascendit super occāsum.

Dōminus nomen illi : * exultate in conspectu ejus.

Turbabuntur a facie ejus, * patris orphānōrum, & iudicis viduārū.

Deus in loco sancto suo ; * Deus, qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine ; * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cū egredereris in conspectu pōpuli tui, * cū pertransires in deserto,

Terra mora est ; etenim cœli distillaverunt a facie Dei Sinaï, * a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis ; Deus, hereditati tuæ ; * & infirmāra est, tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcēdine tuā pauperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtutē multā.

Rex virtutum dilecti, dilecti ; * & speciēi domus dividere spolia.

Si dormiatis inter mēdios cleros ; pennæ columbæ deargentatæ, * & posteriōra dorsi ejus in pallōre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selaon.

Mons Dei, mons pinguis ; *
mons coagulatus , mons pin-
guis.

Ut quid suspicâmini montes
coagularos ? * mons in quo be-
neplacitum est Deo habitare in
eo ; etenim Dominus habitabit
in finem.

Cursus Dei decem millibus
multiplex , millia lætantium ; *
Dominus in eis in Sina , in
sancto.

Ascendisti in altum ; cepisti
captivitatem , * accepisti dona
in hominibus.

Etenim non credentes * inha-
bitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quo-
tidie : * prosperum iter faciet no-
bis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos fa-
ciendi ; * & Domini Domini
exitus mortis.

Verumtamen Deus confrin-
get capita inimicorum suorum , *
verticem capilli perambulân-
tium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Bafan
convertam , * convertam in pro-
fundum maris ;

Ut intingatür pes tuus in
sanguine , * lingua canum tuó-
rum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos ,
Deus , * ingressus Dei mei ,
Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes con-
iuncti psallentibus , * in mé-
dio juvenularum tympanistriá-
rum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedicite Deo
Domino , * de fontibus Is-
rael.

Ibi Bénjamin adolescéntulus *
in mentis excessu.

Principes Juda , duces eo-
rum ; * principes Zabulon ,
principes Néphthali.

Manda, Deus, virtuti tuæ : *
confirma hoc, Deus, quod ope-
ratus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem , *
tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis : con-
gregatio taurorum in vaccis po-
pulorum , * ut excludant eos
qui probati sunt argento.

Dissipa gentes quæ bella vo-
lunt : venient legati ex Ægypto ; *
Æthiopia præveniet manus ejus
Deo.

Regna terræ , cantate Deo ; *
psállite Domino.

Psállite Deo qui ascendit su-
per cælum cœli , * ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem
virtutis : * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia
ejus , * & virtus ejus in núbibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis ;
Deus Israel ipse dabit virtutem
& fortitudinem plebi suæ : *
benedictus Deus.

Ant. Confirma hoc , Deus ,
quod operatus es in nobis.

V. Domine , Deus salutis
meæ , *R.* In die clamávi , &
nocte coram te. *Pf.* 87. 2.

Pater noster.

Absol. & Benedict. ante Psal.

Lectiones , ut in Proprio.

*R. R. ut infra , nisi alia assi-
gnentur.*

Post j. Lect. R. Sunt iusti ,
atque sapientes , & ópera eo-
rum in manu Dei : & tamen
* Nescit homo uerum amore ,

E ij

an odio dignus sit : sed omnia in futurum servantur incerta. *Eccles. 9. 1. ¶* Magis arágitre , ut per bona ópera certam vestram vocatióem , & electi-
onem , faciatis. *1. Petr. 2. 10. * Nescit.*

Post ij. Lect. R. Laudábis Deum , & gloriáberis in mi-
seratióibus illius. Quám magna misericórdia Dómini , * Et propitiatio illius convertén-
tibus ad se ! *Eccli. 17. 27. ¶* Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. *Luc. 1. 50. * Et propitiatio.*
Post iij. Lect. R. Non simus fidentes in nobis , sed in Deo , qui súscitat mórtuos : * Qui de tantis periculis nos erípuít , & éruit : † In quem sperámus quóniam & adhuc erípiet. *2. Cor. 1. 9. ¶* In ómnibus viis tuis cógita Dóminum , & ipse diriget gressus tuos. *Prov. 3. 6. * Qui. Glória. † In quem.*
Non dicitur Te Deum , nisi in Festis.

¶ Sacerd. Lætábitur justus in Dómino , *R.* Et sperábit in eo. *Pf. 63. 11.*

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Magnús Dóminus.

PSALMUS 47.

Ex Jerusalem in omnes terras delapsa salus.

Magnús Dóminus , & lau-
dábilis nimis , * in ci-
vitáte Dei nostri , in
monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univer-
sæ terræ mons Sion , * látera
Aquilónis , civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus co-
gnoscétur , * cùm súscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt , * convenérunt
in unum.

Ipsi videntes sic admiráti
sunt ; * conturbáti sunt , com-
móti sunt.

Tremor apprehendit eos : *
ibi dolóres ut parturientis.

In spírítu vehementi * cón-
teres naves Tharsis.

Sicut audívimus , sic vídi-
mus in civitáte Dómini virtú-
tum , in civitáte Dei nostri : *
Deus fundávit eam in æternum.

Súscépmus , Deus , misericór-
diam tuá * in médio templi tui.
Secundùm nomen tuum ,
Deus , sic & laus tua in fines ter-
ræ : * justitiá plena est dextrera tua.

Lætétur mons Sion , & exul-
tent filia Judæ * propter judi-
cia tua , Dómine.

Circúmdate Sion , & comple-
ctimini eam : * narráte in túr-
ribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte
ejus ; * & distribúite domos ejus ,
ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus , Deus
noster in æternum , & in sécu-
lum séculi : * ipse reget nos in
sécula.

Ant. Magnús Dóminus , &
laudábilis nimis.

Ant. 6. Exaltáte.

CANTICUM JUDITH. *Cap. 16.*

Incípíte Dómino in tympa-
nis : * cantáte Dómino in
cymbalis.

Modulámini illi psalmum
novum : * exaltáte & invocáte
nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : *
Dóminus nomen est illi.

Qui pòsuit castra sua in mé-
dio pópuli sui, * ut eríperet nos
de manu ómnium inimicórum
nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab
Aquilóne * in multirúdine for-
titudinis suæ :

Cujus multitúdo obturávit
torrentes, * & equi eórum coo-
peruérunt valles.

Dixit se incensúrum fines
meos, * & júvenes meos occi-
súrum gládio :

Infantes meos dare in præ-
dam, * & vírgines in captivi-
tatem.

Dóminus autem omnipotens
nócuit eum, & trádidit eum in
manus féminæ, * & confódit
eum.

Ant. Exaltáte & invócáte
nomen Dómini.

Ant. 4. A. Exaudi nos

PSALMUS 64.

*Dei in homines beneficentia :
gentium conversio.*

TE decet hymnus, Deus, in
Sion ; * & tibi reddétur
vorum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : *
ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalué-
runt super nos ; * & im-
pietátibus nostris tu propitiá-
beris.

Beárus quem elegisti, & as-
sumpsisti ; * inhabitábit in atriis
tuis.

Replébimur in bonis domús
tuæ : * sanctum est templum
tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutaris

noster, * spes ómnium finium
terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtute-
tuæ, accinctus poténtiâ : * qui
conturbas profundum maris ;
sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & ti-
mébunt qui hábitant téminos ;
à signis tuis : * éxitus maturini
& vespere delectábis.

Vísitasti terram, & inebriasti
eam ; * multiplicasti locupletáre
eam.

Flumen Dei replétum est
aquis : * parasti cibum illórum,
quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus incbria, multipli-
ca genimina ejus : * in stillicé-
diis ejus latábitur gérmans.

Benedices corónæ anni be-
nignitátis tuæ ; * & campi tui
replebuntur ubertate.

Pinguesscent speciósa deserti, *
& exultatióne colles accingen-
tur.

Indúti sunt aríetes óvium,
& valles abundábunt frumen-
to : * clamábunt, etenim hym-
num dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salu-
táris noster, spes ómnium fi-
nium terræ.

Ant. 5. a. Exultávit.
CANTICUM ANNÆ. *I. Reg. 2.*

Exultávit cor meum in Dó-
mino, * & exaltátum est
cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super
inimicos meos ; * quia latá-
sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dó-
minus ; neque enim est álius
extra te : * & non est fortis sicut
Deus noster.

E iii

Nolite multiplicâre loqui sublimia, gloriantes : * recédant vëtera de ore vestro ;

Quia Deus scientiârûm, Dôminus est, * & ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est ; * & infirmi accincti sunt robore.

Replet prius, pro pânibus se locaverunt ; * & famélici saturati sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortificat, & vivificat ; * dedúcit ad inferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & dirat ; * humiliat, & subleuat.

Súscitat de púlvere egénûm, * & de stércore elevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólîum glóriæ teneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & póluit super eos orbem.

Pêdes sanctórum suórum servabit, & impii in ténébris conticescent ; * quia non in fortitúdine sua reborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Exultávit cor meum in Dómino.

Ant. I. g. Tibi, Deus.

PSALMUS 74.

Ad vitandum Dei judicium, humilitas colenda.

Confitebimur tibi, Deus : * confitebimur, & invocábimus nomen tuum ; narrábimus mirabilia tua.

Cum accépéro tempus, * ego justitias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite iniqué ágere ; * & delinquentibus : Nolite exaltáre cornu.

Nolite extóllere in altum cornu vestrum, * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque a desertis montibus.

Quóniam Deus judex est : * hunc humiliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini-meri plenus mixto ; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fœx ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum ; * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia cornua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur cornua justí.

Ant. Tibi, Deus, confitebimur, & invocábimus nomen tuum.

CAPITULUM. I. Joan. 3. 2.

Filii Dei sumus : & nondum apparuit quid érimus. Sci-mus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus ; quóniam vidébimus eum sicuti est. Et omnis qui haber hanc spem in

eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est.

Hymnus.

AURORA lucem pròvehit,
Cedant tenèbræ lùmini :

Lucis novæ dilùculum
Nos ad precandum cònvocat.

SUPREMA, Christe, clàritas,
Beata spes mortàlium,
Fac luce. totà còrdibus
Se prodar alma vèritas.

Tu mens anhélans ámbiat,
Credens colat, sperans amet :
Et juncta cœli cœtibus,
Laudare nunquam desinat.

Qui nos creávit, laus Patri ;
Laus, qui redémmit Filio :
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.

Amen.

• *Y.* Audítam fac mihi manè
misericórdiam tuam ; *N.* Quia
in te sperávi. *Psf.* 142. 8.

Ad Benedictus, Ant. 7. a.
Erexit (Dóminus) cornu salutis
nobis in domo David pueri sui.
Luc. 1. 69.

A D P R I M A M.

Ant. 7. c. In Dómino.

P S A L M U S 2.

*Puræ conscientie in conspectu
Dei humilis inquisitio.*

JUDICA me, Dómine, quóniam ego in innocentia mea ingressus sum ; * & in Dómino sperans, non infirmabor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum ;

Quóniam misericórdia tua ante oculos meos est, * & complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vani-

tatis, * & cum iniquis gerentibus non introibo.

Odívi ecclesiám malignántium, * & cum ímptiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine ;

Ut áutiam vocem laudis, * & enarrem univérsa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domus tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímptiis, Deus, animam meam, * & cum viris sanguinum vitam meam,

In quorum manibus iniquitates sunt : * dextera eórum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum : * redime me, & miserere mei.

Pes meus sterit in directo ; * in ecclesiis benedicam te, Dómine.

P S A L M U S 86.

Laus Ecclesiæ : Fidelium infinitus numerus.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab & Baby-lónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum ; * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicit : Hostio & homo natus est in ea, * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptis.

E. ix.

ris populorum & principum ; *
horum qui fuerunt in ea.

Sicut latantium omnium *
habitatio est in te.

Ex Psalmo 118.

Memor esto verbi tui servo
tuo , * in quo mihi spem
dedisti.

Hæc me consolata est in hu-
militate mea ; * quia eloquium
tuum vivificavit me.

Superbi iniquè agébant usque-
quaque : * à lege autem tua non
declinavi.

Memor fui iudiciorum tuo-
rum à sæculo , Dómine , * &
consolatus sum.

Defectio tenuit me * pro pec-
catoribus derelinquentibus le-
gem tuam.

Cantabiles mihi erant justifi-
cationes tuæ , * in loco peregrin-
ationis meæ.

Memor fui nocte nómínis
tui , Dómine ; * & custodívi
legem tuam.

Hæc facta est mihi ; * quia
justificationes tuas exquisívi.

Ant. In Dómino sperans non
infirmabor. *Pf.* 25. 1.

*Capitul. &c. breve , & Preces ,
si dicendæ sint , habentur infra
post Completorium Sabbati ; &
sic ad alias Horas.*

AD TERTIAM.

Ant. 2. Custodit.

PSALMUS 71.

*Christi regnum pacificum , am-
plum felixque.*

Deus , iudicium tuum
regi da , * & justitiam
tuam filio regis :

Judicare populum tuum in

justitia , * & pauperes tuos in
iudicio.

Suscipiant montes pacem pó-
pulo , * & colles justitiam.

Judicabit pauperes populi , &
salvos faciet filios paupe-
rum ; * & humiliabit calum-
niatorem.

Et permanebit cum sole &
ante lunam , * in generatione
& generationem.

Descendet sicut pluvia in vel-
lus , * & sicut stillicidia stil-
lantia super terram.

Orietur in diebus ejus justí-
tia , & abundantia pacis , * do-
nec auferatur luna.

Et dominabitur à mari us-
que ad mare , * & à flumine
usque ad terminos orbis ter-
rarum.

Coram illo procident Æthio-
pes ; * & inimici ejus terram
lingent.

Reges Tharsis & insulæ mú-
nera offerent ; * reges Arabum
& Saba dona addúcent.

Et adorabunt eum omnes *
reges terræ ; * omnes gentes
servient ei ;

Quia liberabit pauperem à
potente , * & pauperem cui non
erat adjutor.

Parcet pauperi & inopi , * &
ánimas pauperum salvas fá-
ciat.

Ex usúris & iniquitate redi-
met ánimas eorum ; * & ho-
norabile nomen eorum coram
illo.

Et viveret , & dabitur ei de auro
Arabiae , & adorabant de ipso
semper ; * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra.

in summis montium, superextollitur super Libanum fructus ejus ; * & florébunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ ; * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel , * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum ; * & replebitur majestate ejus omnis terra : fiat , fiat.

PSALMUS 96.

Christi regnum : ille solus adorandus.

Dominus regnavit, exultet terra, * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circûitu ejus ; * justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circûitu inimicos ejus.

Illuxerunt fûlgora ejus orbi terræ : * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Dómini, * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus ; * & viderunt omnes populi glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia, * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorare eum, * omnes Angeli ejus.

Audivit, & lætata est Sion : *

& exultaverunt filiæ Judæ, propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custodit Dóminus animas sanctórum suórum ; de manu peccatóris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætámini, justí, in Dómino ; * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ex Psalmo 118.

Portio mea, Dómine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecárus sum faciem tuam in toto corde meo : * miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me ; * & legem tuam non sum oblitus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandata tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra ; * justificatiónes tuas doce me.

Ant. Custodit Dóminus animas sanctórum suórum.

Pf. 96. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Deus cordis mei.

PSALMUS 72.

*Improbi in hac vita felices :
probi, quòd sua quemque præ-
mia maneant, consolatione
levantur.*

QUàm bonus Israel Deus,*
his qui recto sunt corde !
Mei autem penè moti
sunt pedes,* penè effûsi sunt
gressus mei ;

Quia zelâvi super iníquos,*
pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus mortis
eorum,* & firmamentum in
plaga eorum :

In labóre hominum non sunt,*
& cum hominibus non flagella-
buntur.

Idèò tenuit eos supérbia ;*
operti sunt iniquitate & impie-
tate suâ.

Pròdiit quasi ex adipè iniqui-
tas eorum ;* transierunt in af-
fectum cordis.

Cogitaverunt & locûti sunt
nequitiam,* iniquitatem in
excelsò locûti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum,*
& lingua eorû transivit in terra.

Idèò convertétur pòpulus
meus hîc ;* & diès pleni in-
venientur in eis.

Et dixerunt : Quòmodo scit
Deus ?* & : Si est sciëntia in
Excelsò ?

Ecce ipsi peccatores,* & abun-
dantes in sæculo,* obtinuerunt
divitias.

Et dixi : Ergo sine causa ju-
stificavi cor meum,* & lavi
inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ diè,*
& castigatio mea in maruinis.

Si dicébam : Narrâbo sic ;*
ecce nationem filiorum tuorum
reprobavi.

Existimâbam ut cognôscerem
hoc :* labor est ante me ;

Donec intrem in sanctuârium
Dei,* & intèlligam in novissi-
mis eorum.

Verûmtamen propter dolos
posuisti eis ;* dejecisti eos, dum
allevarentur.

Quòmodo facti sunt in deso-
lationem,* súbitò defecerunt ?*
perierunt propter iniquitatem
suam.

Velut sòmnum surgentium,*
Dòmine,* in civitate tua imâ-
ginem ipsorum ad nihilum ré-
diges.

Quia inflammâtum est cor
meum,* & renes mei commutâti
sunt ;* & ego ad nihilum reda-
ctus sum,* & nescivi.

Ut jumentum factus sum
apud te,* & ego semper te-
cum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuisti [Dòmine] manum
dexteram meam,* & in vo-
luntate tua deduxisti me,* &
cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœ-
lo ?* & à te quid vólui super ter-
ram ?

Defécit caro mea,* & cor
meum :* Deus cordis mei,* &
pars mea,* Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant se
à te,* peribunt :* perdidisti
omnes qui fornicantur abs
te.

Mihi autem adhærere Deo.

bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúnciem omnes prædicationes tuas * in portis filię Sion.

Ex Psalmo 118.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundum verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me; * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui; * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu, * & in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagularum est sicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me, * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri & argenti.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum. *Pf. 72. 26.*

AD NONAM.

Ant. 3. g. Animas.

PSALMUS 73.

De populi, templique calamitate, questus.

UT quid, Deus, repulisti in finem, * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregaciónis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditariæ tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eórum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriári sunt qui oderunt te, * in médio solemnitatís tuæ.

Posuerunt signa sua, signa; * & non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in sylva lignórum securibus exciderunt januas ejus in idipsum, * in securi & álcia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuárium tuum, * in terra polluerunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eórum simul: * Quiescere faciámus omnes dies festos Dei à terra;

Signa nostra non vidimus, jam non est prophéta; * & nos non cognoscer amplius.

Diviso Psalmi 73.

USquequo, Deus, irascitur inimicus? * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & dexteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sæcula, * operatus est salutem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare, * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis; * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & tor-

rentes , * tu siccasti flûvios
Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox : * tu
fabricatus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos
terræ : * æstátem & ver , tu
plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus
improperávit Dómino ; * & pó-
pulus insípiens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas con-
fitentes tibi ; * & ánimas páupe-
rum tuórum ne obliviscáris in
finem.

Réspice in testamentum
tuum ; * quia repléti sunt, qui
obscuráti sunt terræ, dómibus
iniquitátum.

Ne avertátur hûmilis factus
confûsus : * pauper & inops lau-
dábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam
tuam ; * memor esto improp-
riórum tuórum, eórum quæ ab
insípiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimi-
córum tuórum : * supérbia eó-
rum qui te odérunt, ascendit
semper.

Ex Psalmo 118.

Manus tuæ fecérunt me, &
plasmavérunt me : * da mi-
hi intellectum, & discam man-
dâta tua.

Qui timent te, vidébunt me,
& lætabuntur ; * quia in verba
tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia
æquitas judícia tua, * & in veri-
tate tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua ut
consolétur me, * secundum
elóquium tuum servo tuo,

Véniant mihi miserationes
tuæ, & vivam ; * quia lex tua
meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia
injustè iniquitátem fecérunt in
me ; * ego autem exercébör in
mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes
te, * & qui novérunt testimónia
tua.

Fiat cor meum immaculá-
tum in justificatióibus tuis, *
ut non confundar.

Ant. Animas páuperum tuó-
rum (Dómine) ne obliviscáris
in finem. *Pf.* 73. 19.

AD VESPERAS.

Ant. 7. c. Nisi Dóminus.

PSALMUS 126.

*Vani hominum labores quibus
Deus non opitulatur.*

Nisi Dóminus ædificáverit
domum, * in vanum
laboravérunt qui ædifi-
cant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-
vitátem, * frustra vigilat qui
custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
surgere : * surgite postquam
sedéritis, qui manducátis pa-
nem dolóris, cûm déderit di-
lectis suis somnum.

Ecce hæreditas Dómini, filii ; *
merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poten-
tis, * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desi-
dérium suum ex ipsis ; * non
confundétur, cûm loquétur ini-
micis suis in porta.

Ant. Nisi Dóminus custodie-

in civitatem, frustra vigilat qui custodit eam.

Ant. 2. Beati omnes.

PSALMUS 127.

Futura, presentisque vitæ beatitudo timore Dei comparatur.

BEATI omnes qui timent Dñm, * qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis ; * beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dñm.

Benedicat tibi Dñus ex Sion ; * & videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israel.

Ant. Beati omnes qui timent Dñm, qui ambulant in viis ejus.

Ant. 8. c. Dñus.

PSALMUS 128.

Recentis Ecclesiæ prælia, & victoria.

SÆPÊ expugnaverunt me à juventute mea, * dicat nunc Israel.

Sæpê expugnaverunt me à juventute mea ; * etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores, * prolongaverunt iniquitatem suam.

Dñus justus * concidit cervices peccatorum.

Confundantur & convertan-

tur retrorsum, * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum rectorum, * quod priusquam evellatur, exaruit :

De quo non implévit manum suam, qui metit ; * & sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant : Benedictio Dñi super vos ; * benediximus vobis in nómine Dñm.

Ant. Dñus justus concidit cervices peccatorum.

Ant. 1. f. Sperávit.

PSALMUS 129.

Redemptio pœnitenti per Christum promissa.

DE profundis clamávi ad te, Dñmine : * Dñmine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris ; Dñmine ; * Dñmine, quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est, * & propter legem tuam sustinui te, Dñmine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dñmino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dñmino.

Quia apud Dñm misericórdia, * & copiósa apud eum redemptio ;

Et ipse redimet Israel * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Sperávit ánima mea in Dñmino.

Ant. 4. E. Speret.

PSALMUS 130.

*Humilitas & modestia, gratum
Deo sacrificium.***D**omine, non est exaltatum
cor meum, * neque elati sunt
oculi mei :Neque ambulavi in magnis, *
neque in mirabilibus super me.Si non humiliter sentiebam, *
sed exaltavi animam meam ;Sicut ablactatus est super ma-
tre sua, * ita retributio in ani-
ma mea.Speret Israel in Domino, *
ex hoc nunc, & usque in se-
culum.Ant. Speret Israel in Dô-
mino.

CAPITULUM. Rom. 15. 13.

Deus spei répleat vos omni
gáudio & pace in creden-
do ; ut abundétis in spe, & vir-
tute Spíritus sancti.*Hymnus.***Q**UAM potenti dexterâ
Orbes poli, quos condidit,
Deus tuetur & movet,
Mirus laboris artifex !EFFUSA cœlo sidera,
Auctoris ad nutum sui,
Statis rotata cursibus,
Menses & annos dirigunt.HÆC qui creavit lumina,
Quam lucet ille splendidus !
Qui tanta dona contulit,
Quam dignus ille diligi !QUI nos creavit, laus Patri ;
Laus, qui redemit, Filio :
Qui charitate nos foves,
Sit tibi laus, Spíritus. Amen.V. A custódia matutina usque
ad noctem, R. Speret Israel in
Dômino. Ps. 129. 6.*Ad Magnificat, Ant. 8. G. Mi-
sericórdia Dómini à progénie
in progénies timéntibus eum.
Luc. 1. 50.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. In te, Dómine.

PSALMUS 14.

*Quibus virtutum exercitiis sa-
lus obtineatur.***D**omine, quis habitabit
in tabernáculo tuo ? *
aut quis requiescet in
monte sancto tuo ?Qui ingreditur sine mácula, *
& operatur justitiam ;Qui loquitur veritatem in
corde suo ; * qui non egit do-
lum in lingua sua ;Nec fecit próximo suo ma-
lum, * & opprobrium non ac-
cepit adversus próximos suos.Ad nihilum deductus est in
conspectu ejus malignus : * ti-
mentes autem Dóminum glo-
rificat.Qui jurat próximo suo, &
non decipit ; * qui pecuniam
suam non dedit ad usuram, &
múnera super innocentem non
accepit.Qui facit hæc, * non mové-
bitur in æternum.

PSALMUS 30.

*Vox Christi & fidelium, se
Deo in mœore committen-
tium.***I**n te, Dómine, speravi ; non
confundar in æternum : * in
justitia tua libera me.Inclina ad me aurem tuam, *
accéléra ut éruas me.

Esto mihi in Deum protecto-

sem, & in domum refugii, *
ut salvum me facias;

Quoniam fortitudo mea &
refugium meum es tu; * &
propter nomen tuum deduces
me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc
quem absconderunt mihi; * quoniam
tu es protector meus.

In manus tuas commendo
spiritum meum: * redemisti
me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates
supervacue; * ego autem in
Domino speravi.

Exultabo & letabor in mi-
sericordia tua; * quoniam res-
pexisti humilitatem meam, sal-
vast de necessitatibus animam
meam.

Nec conclusisti me in mani-
bus inimici; * statuisti in loco
spatioso pedes meos.

Miserere mei, Domine, quoniam
tribulor: * conturbatus
est in ira oculus meus, anima
mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore
vita mea, * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate
virtus mea, * & ossa mea con-
turbata sunt.

Super omnes inimicos meos
factus sum opprobrium, & vici-
nis meis valde, * & timor notis
meis.

Qui videbant me, * foras
fugerunt à me.

Oblivioni datus sum tam-
quam mortuus à corde: * factus
sum tamquam vas perditum.

Quoniam audivi vituperatio-
nem multorum commoran-

tium in circuitu: * in eo dum
convenirent simul adversum
me, accipere animam meam
consiliari sunt.

Ego autem in te speravi, Dô-
mine; * dixi: Deus meus es tu;
in manibus tuis sortes meae.

Divisio Psalmi 30.

ERipe me [Domine] de ma-
nu inimicorum meorum, *
& à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super
servum tuum; * salvum me fac
in misericordia tua.

Domine, non confundar,
quoniam invocavi te: * erubescant
impii, & deducantur in
infernum.

Muta fiant labia dolosa, *
quae loquuntur adversus justum
iniquitatem, * in superbia &
in abusione.

Quam magna multitudo dul-
cedinis tuae, Domine, * quam
abscondisti timenibus te!

Perfecisti eis qui sperant in
te, * in conspectu filiorum ho-
minum.

Abscondes eos in abscondito
faciei tuae * à conturbatione
hominum.

Proteges eos in tabernaculo
tuo * à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus; * quoniam
mirificavit misericordiam
suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu
mentis meae: * Projectus sum
à facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem oratio-
nis meae, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum, omnes
sancti ejus; * quoniam veritatem
requirit Dominus, & retribuet

abundanter faciéntibus supér-
biam.

Viriliter ágite, & conforté-
rur cor vestrum, * omnes qui
spératis in Dómino.

Ant. In te, Dómine, spe-
rávi; non confundar in æter-
num. *Pf.* 30. 2.

Hymn. Capitul. Resp. br. &c.
habentur post Complet. Sabbati.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dómine, lábia, &c.

Invit. Non repellet Dóminus
plebem suam: * Veníte, ado-
rémus.

Psalms, Veníte. 2.

Hymnus.

DUM noctis umbræ conte-
gunt

Rerum colóres ómnium,
Nos ante te prostérnimur,
Qui cuncta solus perspícis.

Tu prima vota súscipe:
Et noctis in siléntio,

Te prosequámur áuspice,
Quæ te juvante coepimus.

AUFER procul piacula,
Sordesque mentis áblue:
Largire, Christe, grátiam,
Quæ munda servet pectora.

QUI nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio:
Qui charitáte nos foves,
Sit partibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 1. a. Dómine.

PSALMUS 18.

*Deus tum ex operibus, tum ex
sanctitate legis cognitus.*

Celi enarrant glóriam
Dei, * & ópera má-
nuum ejus annúntiat
firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, *
& nox nocti índicat scién-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque ser-
mónes, * quorum non audian-
tur voces eórum.

In omnem térram exívit so-
nus eórum, * & in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum; * & ipse tamquam spon-
sus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curren-
dam viam; * a summo cœlo
egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui se
abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convertens ánimas: * testimó-
nium Dómini fidéle, sapiéntiam
præstans parvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti-
ficantes corda: * præceptum
Dómini lúcidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sèculum sèculi: *
judicia Dómini vera, justificá-
ta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum &
lápideum pretiósium multum, *
& dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit
ea: * in custodiendis illis re-
tribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occultis meis munda me; * &
ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominári,
tunc immaculátus ero, * &
emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elo-
quia oris mei; * & meditatio
cordis.

cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjutor meus, * & redemptor meus.

PSALMUS 41.

Solacium iusti, spes melioris vite, rerumque divinarum meditatio.

Quemádmódum desiderat cervus ad fontes aquarum; * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sicutívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam & apparebo ante faciém Dei !

Fuerunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordárus sum, & effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis & confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocát, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Pars Autumnalis.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * & quare contristárus incédo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobráverunt mihi qui tribulant me inimici mei ;

Dum dicunt mihi per singulos dies : * Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es, ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

PSALMUS 69.

Iustus sibi opem precatur.

Deus, in adiutorium meum intende : * Dómine, ad adiuvandum me festína.

Confundantur & reveantur, * qui quærunť ánimam meam.

Avertantur retrorsum, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescētes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & latent in te omnes qui quærunť te ; * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui dilígunt salutare tuum.

Ego verò egénus & pauper sum : * Deus, adjuva me.

Adjutor meus & liberátor meus es tu ; * Dómine, ne moréris.

Ant. Dómine, adjutor meus, & redemptor meus. *Pf.* 18. 15.

F

Ant. 3. b. Ego sum.

PSALMUS 68.

*Christus, ob Religionis zelum
multa passus, auxilium à
Patre petit.*

S Aluum me fac, Deus; *
quòniã intraverunt a-
quæ usque ad animam
meam.

Infixum sum in limo profun-
di, * & non est substantia.

Veni in altitudinem maris, *
& tempestas demersit me.

Laboravi clamans, rauræ fa-
uces sunt fauces meæ: * defecé-
runt oculi mei, dum spero in
Deum meum.

Multiplicati sunt super capil-
los capitis mei, * qui odérunt me
gratis.

Confortati sunt qui persecuti
sunt me inimici mei injustè: *
quæ non rapui, tunc exolvé-
bam.

Deus, tu scis insipientiam
meam, * & delicta mea à te
non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui
expectant te, Dómine, * Dó-
mine virtutum.

Non confundantur super
me, * qui quærent te, Deus
Israel.

Quòniã propter te sustinui
opprobrium, * operuit confusio
faciem meam.

Extraneus factus sum fratri-
bus meis, * & peregrinus filiis
matris meæ.

Quòniã zelus domus tuæ
comedit me; * & opprobria
exprobrantium tibi ceciderunt
super me.

Et operui in jejuniò animam

meam; * & factum est in op-
probrium mihi.

Et posui vestimentum meam
cilicium; * & factus sum illis in
parabolam.

Adversum me loquebantur
qui sedebant in porta; * & in me
psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò orationem meam
ad te, Dómine; * tempus be-
neplaciti, Deus.

In multitudine misericordiæ
tuæ exaudi me, * in veritate
salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non in-
figar; * libera me ab iis qui
odérunt me, & de profundis
aquarum.

Non me demergat tempestas
aquæ, neque absorbeat me pro-
fundum, * neque urgeat super
me paterus os suum.

Divisio Psalmi 68.

E xaudi me, Dómine, quò-
niã benigna est miseri-
córdia tua: * secundum multi-
tudinem miserationum tuarum
respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à
puero tuo: * quòniã tribulor,
velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & li-
bera eam; * propter inimicos
meos eripe me.

Tu scis improperium meum,
& confusiónem meam, * & re-
veréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes
qui tribulant me: * imprope-
rium expectavit cor meum, &
miseriam.

Et sustinui qui simul contri-
starétur, & non fuit; * & qui
consolarétur, & non invení.

Et dederunt in escam meam fel ; * & in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum , * & in retributiones , & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum , ne videant ; * & dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam , * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum desertata , * & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti , persecuti sunt ; * & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum ; * & non intrent in iusticiam tuam.

Deleantur de libro viventium , * & cum iustis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

Ego sum pauper & dolens : * salus tua , Deus , suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico , * & magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum , * cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes , & lætentur : * quaerite Deum , & vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus , * & victos suos non despexit.

Laudent illum coeli & terra ; * mare , & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet

Sion , * & ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi , * & hæreditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam ; * & qui diligunt nomen ejus , habitabunt in ea.

Ant. Ego sum pauper & dolens : salus tua , Deus , suscepit me.

Ant. 5. a. Cor meum.

PSALMUS 78.

Urbis vastitas : pollutio templi : persecutiones prædictæ.

Deus , venerunt gentes in hæreditatem tuam , polluerunt templum sanctum tuum , * posuerunt Jerusalemem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus coeli , * carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum , tamquam aquam , in circuitu Jerusalem ; * & non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris , * subannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo , Domine , irascēris in finem ; * accendetur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt , * & in regna quæ nomen tuum non invocaverunt :

Quia comederunt Jacob , * & locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum , citò anticipent nos misericordiæ tuæ ; * quia pauperes facti sumus nimis.

F ij

Adjūva nos, Deus salutaris
noster, * & propter glóriam nó-
minis tui, Dómine, libera nos;

Et propitius esto peccatis no-
stris * propter nomen tuum;

Ne forte dicant in gentibus: *

Ubi est Deus eorum?

Et innotescat in nationibus
coram oculis nostris * ultio san-
guinis servorum tuorum, qui
effusus est.

Intróbeat in conspectu tuo *
gémitus compeditorum.

Secundum magnitudinem
brachii tui * pösside filios mor-
tificatorum,

Et redde vicinis nostris séptu-
plum in sinu eorum; * impro-
prium ipsorum, quod expro-
braverunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, &
oves páscuæ tuæ, * confitebimur
tibi in séculum.

In generatióem & genera-
tióem * annuntiabimus lau-
dem tuam.

PSALMUS 83.

Supremæ beatitudinis desideria.

QUam dilecta tabernacula
tua, Dómine virtutum! *
concupiscit & déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum & caro mea *
exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi do-
mum, * & turtur nidum sibi,
ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtú-
tum; * Rex meus & Deus meus.

Beati qui habitant in domo
tua, Dómine: * in sécula secu-
lorum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxili-
um a te: * ascensióes in corde

suo dispósuit, in valle lacryma-
rum, in loco quem pösuit.

Etenim benedictiõem dabis
legislátor, ibunt de virtúte in
virtutem: * vidébitur Deus deo-
rum in Sion.

Domine Deus virtutum,
exaudi oratiõem meam; *
áuribus pécipe, Deus Jacob.

Protectór noster, aspice,
Deus; * & réspice in faciem
Christi tui;

Quia mélior est dies una in
atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo
Dei mei, * magis quam habi-
tare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericórdiam & veri-
tatem diligit Deus; * gráti-
& glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui
ambulant in innocentia: * Dó-
mine virtutum, beátus homo
qui sperat in te.

PSALMUS 84.

*Finis captivitatis: futura Verbi
incarnatio.*

Benedixisti, Dómine, ter-
ram tuam, * avertisti capti-
vitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis
tuæ, * operuisti ómnia peccata
eorum.

Mitigasti omnem iram tuam;
avertisti ab ira indignatióis
tuæ.

Converte nos, Deus salutaris
noster, * & averte iram tuam a
nobis.

Numquid in æternum iras-
ceris nobis? * aut extends iram
tuam a generatiõe in genera-
tiõem?

Deus, tu conversus vivificá-

his nos ; * & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam ; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúm tamen prope timentes eum salutáre ipsíus ; * ut inhabitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviáverunt sibi, * iustitia & pax osculáre sunt.

Véritas de terra orta est, * & iustitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulábit ; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Pf. 83. 3.

¶ Bonum est confitéri Dómino ; *℣.* Et psállere nómini tuo, Altíssime. *Pf.* 91. 2.

Pater noster.

Absol. & Bened. ante Psalt.

Lectioes, ut in Propria.

℣. ℣. ut infra, nisi alia assignentur.

Post j. Lect. ℣. Vidi ímpium superexaltárum, & elevátum sicut cedros Líbani. Et * Transívi, & ecce non erat ; & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Pf. 36. 35. ¶ (Spes ípii) tamquam fumus, qui a vento diffúsus est. *Sap.* 5. 15. * Transívi.

Post ij. Lect. ℣. Glória viri peccatóris, stercus & vermis est :

* Hódie extóllitur, & eras non inveniétur ; quia conversus est in tetram suam, & cogitatio ejus périit. 1. *Mach.* 2. 62. ¶ Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiatur ? *Matth.* 16. 26. * Hódie.

Post iij. Lect. ℣. Finem loquendi pariter omnes audiámus :

* Deum time, & mandata ejus observa ; hoc est enim omnis homo. *Eccles.* 12. 13. ¶ Finis præcepti est charitas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. 1. *Tim.* 1. 5.

* Deum time. Glória. * Deum.

Non dicitur Te Deum, nisi in Festis.

¶ *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus : *℣.* Tu solus altíssimus in omni terra. *Pf.* 82. 19.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Exultábo.

PSALMUS 58.

Zelus Ecclesiæ adversus ímpios.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus ; * & ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitatem, * & de vixis ságuinum salva me ;

Quia ecce cepérunt ánimam meam, * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitate cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide ; * & tu, Dómine, Deus virtúrum, Deus Israel,

Intende ad visitandas annos

F iij

gentes : * non misereâris omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesp̄eram , & famem patientur ut canes ; * & circuibunt civitatē.

Ecce loquentur in ore suo , & gladius in labiis eorum ; * quoniam quis audivit ?

Et tu , Dōmine , deridebis eos : * ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam , quia Deus susceptor meus es ; * Deus meus : misericordia ejus praveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos ; ne occidas eos : * nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua ; * & depone eos , protector meus , Dōmine.

Delictum oris eorum , sermonem labiorum ipsorum ; * & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendac̄io annuntiabuntur in consummatione : * in ira consummationis , & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob , * & finium terrarū.

Convertentur ad vesp̄eram , & famem patientur ut canes ; * & circuibunt civitatē.

Ipsi dispergentur ad manducandum : * si verò non fuerint saturati , & murmurabunt.

Ego autem canabo fortitudinem tuam , * & exultabo manē misericordiam tuam ;

Quia factus es susceptor meus , * & refugium meum in die tribulationis meae.

Adjutor meus , tibi psallam ; quia Deus susceptor meus es : * Deus meus , misericordia mea.

Ant. Exultabo manē misericordiam tuam (Dōmine ,)

Ant. 7. b. Sp̄ritu meo.

CANTICUM. *Is.* 26.

URbs fortitudinis nostrae Sion : * Salvator ponetur in ea murus & antemurale.

Aperite portas , * & ingrediatur gens justa , custodiens veritatem.

Vetus error abiit : servabis pacem ; * pacem , quia in te speravimus.

Sperastis in Dōmino in seculis æternis , * in Dōmino Deo forti in perpetuum.

Quia incurvabit habitantes in excelso , * civitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram , * detrahet eam usque ad pulverem.

Conculcabit eam pes , * pedes pauperis , gressus egenorum.

Semita iusti recta est , * rectus callis iusti ad ambulandum.

Et in semita iudiciorum tuorum , Dōmine , sustinūimuste : * nomen tuum , & memoriale tuum in desiderio animarū.

Anima mea desideravit te in nocte ; * sed & sp̄ritu meo in precordiis meis de manē vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra , * iustitiam discant habitatores orbis .

Misereamur impto , & non discat iustitiam : * in terra sanctorum iniqua gessit , & non videbit gloriam Dōmini.

Dómine, exáltetur manus tua; * & non vídeant.

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos devoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operárus es nobis.

Ant. Spiritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Ant. 3. b. In matutínis.

PSALMUS 62.

Ecclesiæ solatium, in deserto hujus seculi.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigílo.

Sitívit in te ánima mea, quám multipliciter tibi caro mea * in terra deserta, & inívia, & inaquósa!

Sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtutem tuam & glóriam tuam.

Quóniam melíor est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te.

~~Et~~ benedicam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut adípe & pinguedine repléatur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui superstratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuísti adjutor meus, * & in velamento alarum tuarum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me fuscépit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt animam meam; * introibunt in infériora terræ:

Tradentur in manus gládii; * partes vúlplum erunt.

Rex verò letábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

Ant. In matutínis (Dómine) meditábor in te.

Ant. 7. d. Quis similis tui?

CANT. MOYSI. *Exod.* 15.

CAnténus Dómino; glorióse enim magnificátus est; * equum & ascensórem deiecit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, & gloriificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor; * Omnipotens, nomen ejus.

Carrus Pharaónis & exercitum ejus projéxit in mare; * electi principes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssí operuérunt eos; * descendérunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine; * dextera tua, Dómine, percussit inimicum;

Et in multítudine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos; * misísti iram tuam quæ devorávit eos sicut stipulam.

Et in spíritu furóris tui congregatæ sunt aquæ; * sterit unda fluens, congregatæ sunt abyssí in médio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar, & comprehendam; * dividam spolia, implebírur ánima mea.

E i x

Evaginabo gladium meum, *
interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, & operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus, Domine ? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis, atque laudabilis, faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, & devoravit eos terra ; * dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti :

Et portasti eum in fortitudine tua * ad habitaculum sanctum tuum. *

Ascenderunt populi, & irati sunt : * dolores obtulerunt habitatores Philisthim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor ; * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido & pavor : * magnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis ;

Donec pertranseat populus tuus, Domine ; * donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tue, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es, Domine ;

Sanctuarium tuum, Domine, * quod firmaverunt manus tue.

Dominus regnabit * in æternum & ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus & equitibus

ejus in mare ; * & reduxit super eos Dominus aquas maris :

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Ant. Quis similis tui (Domine,) magnificus in sanctitate ?

Ant. 6. In Israel.

PSALMUS 75.

Innumera Christi in Ecclesiam beneficia.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus ; * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit potentias arcuum, * scutum, gladium & bellum.

Illuminans tu mirabiliter montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum ; * & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistit tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti judicium : * terra tremuit, & quievit,

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi ; * & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, & reddite Dómino
Deo vestro, * omnes qui in
circuito ejus afferris múnera;

Terribili, & ei qui aufert
spíritum principum; * terribili
apud reges terrarum.

Ans. In Israel magnum no-
men Dómini.

CAPITULUM. *I. Cor. 16. 13.*

Vigilare, state in fide, viri-
liter agite, & confortámi-
ni: omnia vestra in charitate
fiant.

Hymnus.

SURGENS novum mundo
diem.

Auróra jam prænúnciat:
Christus suo verum jubar
Splendóre nos illuminet.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua peccet, nec manus;
Incauta nil mens cógiter,
Quod ipse non probet Deus.

SPECTATOR è coelis adest,
Quem nil latet, qui désuper
Scrutáur ima pectoris,
Et cuncta præsens aspícit.

SPERARET incalsum reus.
Celare posse crimina:
Hic testis, hic est árbitet,
Hunc nemo fallit júdicem.

QUI nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio:
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶. Manus tua (Dómine) de-
ducet me; R. Et tenébit me
dextera tua. *Pf. 138. 10.*

Ad Benedictus, Ant. 5. F. Sine
timóre, de manu inimicórum
nostrórum liberáti, serviámus
Dómino, *Luc. 1. 74.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. 2. Dóminus.

PSALMUS 12.

*Pro beneficiis à Deo acceptis
gratiarum actio.*

Dominus regit me, &
nihil mihi déerit; * in
loco páscuæ ibi me col-
locávit.

Super aquam refectiónis edu-
cávit me, * animam meam
convertit.

Deduxit me super scimitas
justitiarum, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in mé-
dio umbræ mortis, non timébo
mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, *
ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo
mensam, * adversus eos qui
tribulant me.

Impinguasti in oleo caput
meum: * & calix meus iné-
brians quàm præclarus est!

Et misericórdia tua subsequé-
tur me * omnibus diébus vitæ
meæ.

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitudinem
diérum.

PSALMUS 51.

Impiis exitium proximum.

Quid gloriáris in malitia, *
qui potens es in iniquitate?

Totá die injustitiam cogitávit
lingua tua: * sicut novacula
acúta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super be-
nignitatem, * iniquitatem ma-
gis quàm loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præci-
pitaciónis, * lingua dolósa.

Propterea Deus destruet te in finem : * evellet te , & emigrabit te de tabernáculo tuo , & radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti , & timébunt , & super eum ridébunt , & dicent : * Ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum ;

Sed sperávit in multitudine divitiarum suarum , * & pravaluit in vanitate sua.

Ego autem , sicut oliva fructifera in domo Dei , * speravi in misericordia Dei in æternum , & in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum , quia fecisti ; * & expectábo nomen tuum , quóniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Ex Psalmo 118.

Defecit in salutáre tuum ánima mea , * & in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum , * dicentes : Quando consolaberis me ?

Quia factus sum sicut uter in pruina : * justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui ? * quando facies de persequéntibus me iudicium ?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes , * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas : * iniqué persecuti sunt me , adjuva me.

Paulò minùs consummaverunt me in terra : * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericórdiam

tuam vivifica me , * & custodiam testimónia oris tui.

Ant. Dóminus regit me , & nihil mihi déerit. Ps. 22. 1.

Capitulum , R. br. & Preces , si dicendæ sint , habentur infra post Completorium Sabbati ; & sic ad alias Horas.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Dómine.

PSALMUS 103.

Deus ab opificio & providentia celebratur.

Benedic , ánima mea , Dómino : * Dómine Deus meus , magnificárus es vehementer.

Confessionem & decórem induisti , * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cælum sicut pellem , * qui tegis aquis superiöra ejus ;

Qui ponis nubem ascensum tuum , * qui ámbulas super penas ventórum ;

Qui facis Angelos tuos , spiritus , * & ministros tuos ignem urentem ;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam : * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus , sicut vestimentum , amictus ejus ; * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient ; * à voce tonitru tui formidábunt.

Ascendunt montes , & descendunt campi , * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti , quem non transgredientur ; * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convál-
libus : * inter médium món-
tium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstie agri ; *
expectábunt ónagri in firi sua.

Super ea vólucres cœli habi-
tábunt ; * de médio petrârum
dabunt voces.

Rigans montes de superióri-
bus suis ; * de fructu óperum
tuórum satiabitur terra :

Prodúcens fœcundum jumen-
tis , * & herbam servituti hómi-
num :

Ut edúcas panem de terra , *
& vinum latificet cor hóminis :

Ut exhilaret faciẽm in oleo , *
& panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi , *
& cedri Líbani quas plantávit.

Illic pásseres nidificábunt : *
heródií domus lux est eórum.

Montes excelsi cervis : * petra
refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : *
sol cognóvit occasum suum.

Posuisti ténebras , & facta est
nox : * in ipsa pertransibunt
omnes béstie sylvæ.

Cáculi leónum rugientes , ut
rápant , * & quærant à Deo
escam sibi.

Ortus est sol , & congregati
sunt ; * & in cubilibus suis col-
locabuntur.

Exíbit homo ad optus suum , *
& ad operatióem suam usque
ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

QUam magnificáta sunt ópe-
ra tua , Dómine ! * ómnia
in sapiéntia fecisti : impléta est
terra possessiõe tuâ.

Hoc mare magnum , & spa-

tiósum manibus ; * illic reptília
quorum non est númerus , ani-
mália pusilla cum magnis.

Illic naves pertransibunt : *
draco iste quem formasti ad
illudendum ei.

Omnia à te expectant , * ut
des illis escam in témpore.

Dante te illis , colligent ; *
aperiente te manum tuam , óm-
nia implebuntur bonitáte :

Avertente autem te faciẽm ,
turbabuntur ; * áuferes spíritum
eórum , & deficient , & in pul-
verem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum , &
creabuntur ; * & renovabis fa-
ciẽm terræ.

Sit glória Dómini in sécu-
lum : * latábitur Dóminus in
opéribus suis ;

Qui respicit terram , & facit
eam trémere ; * qui tangit mon-
tes , & fúmigant.

Cantábo Dómino in vitâ
mea : * psallam Deo meo quâm-
diu sum.

Jucundum sit ei elóquium
meum : * ego verò delectabor
in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra ,
& iníqui , ita ut non sint : * bé-
nedic , ánima mea , Dómino.

Ex Psalmo 118.

IN æternum , Dómine , * ver-
bum tuum pérmanet in cœ-
lo.

In generatióem & genera-
tióem veritas tua : * fundasti
terram , & pérmanet.

Ordinatiõe tuâ perseverat
dies ; * quóniam ómnia serviunt
tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio

mea est, * tunc fortè periissem
in humilitate mea.

In æternum non obliviscar
justificatiões tuas ; * quia in
ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me
fac ; * quoniam justificatiões
tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores,
ut perderent me ; * testimonià
tua intellexi.

Omnis consummationis vidi
finem ; * latum mandatum
tuum nimis.

Ant. Dómine Deus meus,
magnificatus es vehementer.
Pf. 103. 1.

AD SEXTAM.

Ant. 2. In quacumque die.

PSALMUS 101.

*Oratio ad Christum, quâ post
calamitates promissa salus
exoratur.*

Domine, exaudi oratió-
nem meam ; * & cla-
mor meus ad te véniat.

Non avertas faciē tuam à
me : * in quacumque die tri-
bulor, inclina ad me aurem
tuam.

In quacumque die invocávero
te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecerunt sicut fumus
dies mei, * & ossa mea sicut
crémium aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, &
aruit cor meum ; * quia oblitus
sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei, * adhæ-
sit os meum carni meæ.

Similis factus sum pelicâno
solitúdinis ; * factus sum sicut
nyctiorax in domicílio.

Vigilavi, * & factus sum sicut
passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi
inimici mei ; * & qui laudâ-
bant me, adversum me jurâ-
bant :

Quia cinerem tamquam pa-
nem manducabam, * & potum
meum cum steru miscēbam,

A facie iræ & indignationis
tuæ ; * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra decli-
naverunt, * & ego sicut fœnum
arui.

Tu autem, Dómine, in æter-
num pérmanes ; * & memo-
riale tuum in generatióem &
generatióem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miséréberis
Sion ; * quia tempus mise-
rendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis
tuis lapides ejus ; * & terræ ejus
miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen
tuum, Dómine, * & omnes re-
ges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus
Sion, * & vidébitur in glória
sua.

Respexit in oratióem humi-
lium, * & non sprevit precem
ebrum.

Scribantur hæc in generatió-
ne altera ; * & pópulus qui creá-
bitur, laudabit Dóminum.

Quia prospexit de excelsó
sancto suo : * Dóminus de cœlo
in terram aspexit ;

Ut audiret gémitus compe-
ditórum ; * ut sólveret filios
interemptórum ;

Ut annúnciet in Sion nomen

Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, * & reges, ut sêrviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitatem dierum meorum nûntia mihi;

Ne révoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem & generationem anni tui.

Inísto tu, Dómine, terram fundasti, * & ópera mánuum avarum sunt coeli.

Ipsi peribunt; * tu autem pèrmanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascunt; * & sicut opertórium mutabis eos, & mutabuntur:

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitabunt, * & semen eórum in sèculum dirigétur.

Ex Psalmo 118.

QUÓmodo dilexi * legem tuam, Dómine! * totá die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi; * quia mandata tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi; * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dúlcia faucibus meis elóquia tua! * super mel orí meo.

A mandátis tuis intellexi; * propterea odívi omnem viam iniquitátis.

Ant. In quacumque die invocávero te, velócitèr exaudí me. *Pf.* 101. 3.

AD NONAM.

Ant. 3. c. Dómine Deus.

PSALMUS 79.

Christi adventus expostulatur.

Qui regis Israël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraím, Bénjamin & Manásse:

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos; * & ostende facièm tuam, & salví érimus.

Dómine Deus virtúrum, * quousque irascéris super orationem servi tui?

* Cibábis nos pane lacrymarum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradíctionem vicínis nostris; * & inimíci nostri subánnaverunt nos.

Deus virtúrum; converte nos; * & ostende facièm tuam, & salví érimus.

Divisio Psalmi 79.

[DÓmine,] víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus; * plantasti radices ejus, & implévit terram.

Opérui montes umbra ejus ; *
& arbuta ejus cedros Dei.

Extendit palmities suos usque
ad mare , * & usque ad flumen
propágines ejus.

Ut quid destruxisti macé-
riam ejus , * & vindémiant eam
omnes qui pratergrediuntur
viam ?

Exterminávit eam aper de
sylva , * & singularis ferus de-
pastus est eam.

Deus virtutum , convertere : *
réspice de cœlo , & vide , &
visita vineam istam.

Et pèrface eam quam plantá-
vit dextera tua , * & super fi-
lium hóminis quem confirmasti
tibi.

Incensa igni , & suffossa : *
ab increpatione vultus tui pe-
rībunt.

Fiat manus tua super virum
dextera tua ; * & super filium
hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te , vivi-
ficabis nos ; * & nomen tuum
invocabimus.

Dómine Deus virtutum ,
converte nos ; * & ostende fá-
ciem tuam , & salvi érimus.

Ex Psalmo 118.

Lucerna pèdibus meis ver-
bum tuum , * & lumen sè-
mitis meis.

Juravi , & stáui * custodire
judícia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequá-
que , Dómine ; * vivificá me
secundum verbum tuum.

Voluntária oris mei bene-
plácita fac , Dómine , * & judi-
cia tua doce me.

Anima mea in manibus meis

semper , * & legem tuam non
sum oblitus.

Posuerunt peccatores láqueum
mihi ; * & de mandatis tuis non
erravi.

Hæreditate acquisivi testimó-
nia tua in æternum , * quia
exultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad fa-
ciendas justificatiões tuas in
æternum , * propter retributió-
nem.

*Ant. Dómine Deus virtutum ,
converte nos. Ps. 79. 20.*

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. Sacerdotes tui.

PSALMUS 131.

*Oratio Ecclesiæ, Christum Da-
vidi promissum exposcentis.*

Memento , Dómine ,
David , * & omnis
mansuetudinis ejus.

Sicut jurávit Dómino , * vo-
tum vovit Deo Jacob : —

Introiero in tabernáculum
domus meæ , * si ascéndero in
lectum strati mei ;

Si dédéro somnum oculis
meis , * & pálpebris meis dor-
mitatióem ,

Et réquiem temporibus meis ;
donec invéniam locum Dómi-
no , * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephra-
ta : * invénimus eam in campis
sylvæ.

Introibimus in tabernáculum
ejus : * adorabimus in loco ubi
steterunt pedes ejus.

Surge , Dómine , in réquiem
tuam , * tu & arca sanctifica-
tióis tuæ.

Sacerdotes tui induantur

justitiam, * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * & testimonio mea hæc quæ docebo eos:

Filii eorum usque in sæculum * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion, * elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi: * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Vidnam ejus benedicens benedicam: * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: * & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producat cornu David: * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Ant. Sacerdotes tui (Domine) induantur justitiam.

Ant. 5. 2. Quam bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ charitatis beatitudo.

Ecce quam bonum, & quam jucundum * habitare fratres in unum!

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron;

Quod descendit in oram ve-

stimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * & vitam usque in sæculum.

Ant. Quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum!

Ant. 3. g. Omnia.

PSALMUS 134.

Israel beneficiis cumulatus: idolorum vanitas.

Laudate nomen Domini, * laudate, servi, Dominum.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri,

Laudate Dominum, quia bonus Dominus: * psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, * Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * & Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit, in coelo & in terra, * in mari & in omnibus abyssiis.

Educens nubes ab extremo terræ, * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogenita Egypti ab homine usque ad pecus;

Et misit signa & prodigia in medio tui, Egypte; * in Pharaonem, & in omnes servos ejus;

Qui percussit gentes multas, * & occidit reges fortes, Sehon regem Amorrhæorum,

& Og regem Basan, * & omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hereditatem, * hereditatem Israel populo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriale tuum in generationem & generationem;

Quia iudicabit Dóminus populum suum, * & in servis suis deprecabitur.

Simulácra gentium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquuntur; * óculos habent, & non videbunt:

Aures habent, & non audient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Dómino: * domus Aaron, benedicite Dómino.

Domus Levi, benedicite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcumque voluit Dóminus, fecit.

Ant. 2. In humilitate.

PSALMUS 135.

Deus mirabilis: ejus in suis providentia.

Confitemini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitemini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitemini Dómino domínorum, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui facit mirabilia magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui firmávit terram, super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui fecit luminaria magna, quóniam in æternum misericórdia ejus:

Solem in potestatem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Lunam, & stellas in potestatem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui eduxit Israel de medio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui manu potenti, & brachio excelsó, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui divisit mare rubrum in divisiones, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Et excussit Pharaónem & virtutem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui traduxit populum suum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus:

Qui percussit reges magnos, * quóniam

quoniam in æternum misericordia ejus :

Et occidit reges fortes , * quoniam in æternum misericordia ejus ;

Sehon regem Amorrhæorum , * quoniam in æternum misericordia ejus ;

Et Og regem Basan , * quoniam in æternum misericordia ejus :

Et dedit terram eorum hæreditatem , * quoniam in æternum misericordia ejus :

Hæreditatem Israel Tervæ suo , * quoniam in æternum misericordia ejus ;

Quia in humilitate nostra memor fuit nostrî , * quoniam in æternum misericordia ejus ,

Et redemit nos ab inimicis nostris , * quoniam in æternum misericordia ejus :

Qui dat escam omni carni , * quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli , * quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Dômino dominorum , * quoniam in æternum misericordia ejus.

Ant. In humilitate nostra memor fuit nostrî (Dôminus.)

Ant. 6. Sédimus.

PSALMUS 138.

Flebilis captivi populi querimonia.

Super flumina Babylónis , illic sédimus & flévimus , * cum recordarémur Sion.

In salicibus in médio ejus , * suspéndimus órgana nostra :

Quia illic interrogavérunt *Pars Autumnalis.*

nos , qui captivos duxérunt nos , * verba cantionum ;

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantare nobis de canticis Sion.

Quomodo cantábitus canticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblîtus fuero tui , Jerúsalem , * oblivioni derur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis , * si non memínero tui ;

Si non proposuero Jerúsalem * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto , Dómine , filiorum Edom , * in die Jerúsalem.

Qui dicunt : Exinanite , exinanite * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis misera ; * beatus qui retribuet tibi retributió-nem tuam , quam retribuisti nobis.

Beatus qui tenébit , * & alk-det párvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus & flévimus ; cum recordarémur Sion.

CAPITULUM. I. Cor. 10. 31.

SIve manducáris , sive bíbis , sive aliud quid fácitis ; omnia in glóriam Dei facite.

Hymnus.

SANCTUS potenter incubans , Secundat undas Spíritus : Ut Conditoris vox jubet , Písces natant , volant aves.

MIRO , Deus , præcónio Cœli loquaces incolæ , Mutique cives æquoris Te conditorem prædicant.

Nos semper ingrátum genus ; Patris tacémus múnera :

G

Ferid quintâ ad Completorium.

Hæret fides, spes fluctuat,
Nec se polo fert charitas.

Quis det, columbæ fervidis
Ad astra pennis transferar?
Surgam volatæ libero,
Terræ renâcis immemor.

Qui nos creâvit, laus Patri;
Laus, qui redemit, Filio:
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spiritus.

Amen.

ÿ. Os meum annuntiabit
justitiam tuam, R. Totâ die
salutare tuum. Ps. 70. 15.

Ad Magnificat, Ant. 7. G.
Deposuit (Dñus) potentes
de sede, & exaltavit humiles.
Luc. 1. 52.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Cor contritum.

PSALMUS, 45.

Ecclesia Dei præsidio inconcussa.

Deus noster refugium &
virtus; * adjutor in tri-
bulationibus quæ inve-
nerunt nos nimis.

Propterea non timébimus
dum turbabitur terra, * &
transferantur montes in cor-
maris.

Sonuerunt & turbatae sunt
aquæ eorum, * conturbati sunt
montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus latificat ci-
vitatem Dei: * sanctificavit ta-
bernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non
commovébitur; * adjuvabit
eam Deus mané diluculo.

Conturbatae sunt gentes, &
inclinatae sunt regna: * dedit
vocem suam, mota est terra.

Dñus virtutum nobis-

cum: * susceptor noster Deus
Jacob.

Venite, & videte opera Dñi,
quæ posuit prodigia super
terram; * auferens bella usque
ad finem terræ.

Arcum conteret, & confrin-
get arma, * & scura comburet
igni.

Vacate, & videte quoniam
ego sum Deus: * exaltabor in
gentibus, & exaltabor in terra.

Dñus virtutum nobis-
cum: * susceptor noster Deus
Jacob.

PSALMUS 50.

*Pœnitentis animi humiles acer-
bique sensus.*

Miserere mei, Deus, * se-
cundum magnam miseri-
córdiam tuam.

Et secundum multitudinem
miserationum tuarum, * dele
iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniqui-
tate mea, * & à peccato meo
munda me.

Quoniam iniquitatem meam
ego cognosco, * & peccatum
meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum
coram te feci; * ut justificeris
in sermonibus tuis, & vincas
cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus
conceptus sum, * & in peccatis
concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexi-
sti; * incerta & occulta sapientiae
tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, &
mundabor; * lavabis me, &
super nivem dealbabor.

Audiri meo dabis gaudium

* lætitiâ , * & exultabunt
ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccá-
tis meis , * & omnes iniquitates
meas dele.

Cor mundum crea in me ,
Deus ; * & spíritum rectum in-
nova in viscéribus meis.

Ne projicias me à facie tua , *
& Spíritum sanctum tuum ne
auferas à me.

* Redde mihi lætitiâ salutá-
ris tui , * & spírítu principiáli
confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; *
& impii ad te convertentur.

Libera me de sanguínibus ,
Deus , Deus salutis mex ; * &
exultabit lingua mea justitiam
tuam.

Dómine , lábia mea apéries , *
& os meum annuntiábit laudem
tuam.

Quóniam si voluisses , sacri-
ficium dedissem úrique ; * ho-
locaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spíritus
contributus : * cor contritum
& humiliatum , Deus , non
despícies.

Benigné fac , Dómine , in
bona voluntate tua Sion , * ut
edificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium
justitiæ , oblationes & holocau-
sta : * tunc impónent super al-
tare tuum vitulos.

PSALMUS 56.

*Da inimicos opem implorat
Christus , postea Dei laudes
celebraturus.*

Miserere mei , Deus , mise-
rere mei ; * quóniam in
te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum
sperabo , * donec transeat iní-
quitas.

Clamabo ad Deum altíssi-
mum , * Deum qui benefecit
mihi.

Misit de cœlo , & liberavit
me : * dedit in opprobrium
conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam
suam & veritatẽ suam ; * &
eripuit animam meam de mé-
dio catulorum leónum , dormi-
vi conturbatus.

Filii hóminum , dentes eó-
rum arma & sagittæ ; * & lin-
gua eórum gladius acutus.

Exaltare super cœlos , Deus ; *
& in omnem terram glória tua.

Laqueum paravérunt pedibus
meis ; * & incurvavérunt ani-
mam meam.

Foderunt ante faciem meam
foveam ; * & incidérunt in eam.

Paratum cor meum , Deus ,
paratum cor meum : * cantá-
bo & psalmum dicam.

Exurge , glória mea ; exur-
ge , psalterium & cithara : *
exurgam diluculo.

Confitebor tibi in pópulis ,
Dómine , * & psalmum dicam
tibi in génibus ;

Quóniam magnificata est us-
que ad cœlos misericórdia tua ; *
& usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos , Deus ; *
& super omnem terram glória
tua.

Ant. Cor contritum & humi-
liatum , Deus , non despícies.

Pf. 50. 19.

Hymn. Capitul. R. br. &c.
habentur post Complet. Sabbati.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dómine, labia, &c.

Invit. Veníte, adorémus, &
* Procidámus ante Deum.*Psalmus*, Veníte. 2.*Hymnus.***U**NUS ó substantiæ,
Trinusque Personis Deus,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.QUOT languidos premant
mala,Quæ mentibus nox incubet,
Altis vides è sedibus;
Medere, tu solus potes.SI fraude tui dæmonum
In nocte quid deliquimus,
Tuâ parenti gratiâ
Dies renascens deleat.QUI nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui charitate nos foves,
Sit partibili laus, Spíritus. Amen.*Ant.* 3. c. Deus excelsus.

PSALMUS 77.

*Beneficia Judæis præstita.***A**Ttendite, pópule meus,
legem meam : * incli-
nate aurem vestram in
verba oris mei.Apéram in parabolis os
meum ; * loquar propositiones
ab initio.Quanta audívimus, & cognó-
vimus ea ; * & patres nostri nar-
ravérunt nobis.Non sunt occultata à filiis
eorum, * in generatióne altera.Narrantes laudes Dómini, &
virtutes ejus, * & mirabilia ejus
quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in

Jacob, * & legem posuit in
Israhel.Quanta mandávit patribus
nostris, nota fácere ea filiis
suis ; * ut cognoscat generatió
altera :Filii qui nascentur, & exur-
gent, * & narrabunt filiis suis :Ut ponant in Deo spem suam,
& non obliviscantur operum
Dêi, * & mandata ejus exqui-
rant ;Ne fiant sicut partes eorum, *
generatió prava & exasperans :Generatió quæ non direxit
cor suum, * & non est crédita
cum Deo spíritus ejus.Filii Ephrem intendentes &
mittentes arcum, * conversi
sunt in die belli.Non custodiérunt testamen-
tum Dêi, * & in lege ejus no-
luérunt ambulare.Et obliti sunt benefactorum
ejus, * & mirábilium ejus quæ
ostendit eis.Coram patribus eorum fecit
mirabilia in terra Egypti, * in
campo Taneos.Interrúpit mare, & perduxit
eos ; * & statuit aquas quasi in
utro.Et deduxit eos in nube diçi, *
& totâ nocte in illuminatióne
ignis.Interrúpit petram in erémis,
& adaquávit eos velut in abyssi
multa.Et eduxit aquam de petra,
& deduxit tamquam flumina
aquas.Et apposuerunt adhuc peccata
ei : * in iram excitavérunt E-
celsum in iniquis.

Et tentaverunt Deum in cõrdibus suis, * ut peterent escas animabus suis.

Et malè locuti sunt de Deo; * dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, * & torrentes inundaverunt.

Numquid & panem poterit dare, * aut parare mensam populo suo?

Ideo audiuit Dõminus, & distulit; * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;

Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salu-
tari ejus.

Et mandavit nubibus desuper, * & januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelõrum manducavit homo: * cibaria misit eis in abundantia.

Divisio Psalmi 77.

Transtulit [Dõminus] Astrum de cœlo, * & induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, * & sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum, * circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, & saturati sunt nimis; & desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escas eorum erant in ore ipsorum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, * & electos Israel impedit.

In omnibus his peccaverunt adhuc, * & non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, * & anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, querebant eum; * & revertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum, * & Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * & lingua suâ mentiri sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo, * nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum, * & non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordatus est, quia caro sunt; * spiritus vadens, & non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in iniquo?

Et conversi sunt, & tentaverunt Deum; * & Sanctum Israel exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus ejus, * die quâ redemit eos de manu tribulantis;

Sicut posuit in Ægypto signa sua, * & prodigia sua in campo Tanæos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum, * & imbecs eorum, ne biberent.

Misit in eos coenomyiam, &

G. iij.

comédit eos ; * & ranam , & dispédidit eos.

Et dedit arúgini fructus eórum , * & labóres eórum locustæ.

Et occidit in grándine véneas eórum , * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum , * & possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ , * indignationem , & iram , & tribulationem , immisiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ , non pepercit à morte animabus eórum , * & jumenta eórum in morte conclúsit ;

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti , * primitias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Altera divisio Psalmi 77. Et

Abstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum , * & perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe , & non timuérunt ; * & inimicos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ , * montem quem acquisívit dextera ejus.

Et ejécit à facie eórum gentes ; * & sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt , & exacerbaravérunt Deum excelsum , * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se , & non servavérunt pactum : * quemádmó-

dum patres eórum , conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis , * & in sculptrilibus suis ad æmulationem eum provocavérunt.

Audívit Deus , & sprevit , * & ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Sילו , * tabernáculum suum , ubi habitávit in hominibus.

Et trádidit in captivitatem virtutem eórum , * & pulchritudinem eórum in manus inimici.

Et conclúsit in gládio pópulum suum ; * & hæreditatem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis ; * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt ; * & víduæ eórum non plorabantur.

Et excitátus est tamquam dormiens Dóminus , * tamquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimicos suos in posterióra ; * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph , * & tribum Ephraím non elégit.

Sed elégit tribum Juda , * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnum sanctificium suum in terra , * quam fundávit in scula.

Et elégit David servum suum , * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum , * páscere Jacob servum suum , & Israel hæreditatem suam.

Et pavit eos in innocentia

cordis sui, * & in intellectu-
bus manuum suarum deduxit
eos.

Ant. (Deus excelsus) ipse est
misericors, & propitius fiet pec-
catis.

Ant. 1. a. Tu solus.

PSALMUS 80.

*Festa pie celebranda : hinc Dei
favor.*

Exultate Deo adiutori vo-
stro : * jubilate Deo Jacob.
Sumerite psalmum, &
date tympanum ; * psalterium
jucundum cum cithara :

Buccinate in Neomenia tu-
ba, * in insigni die solemnitatis
vestre ;

Quia praeceptum in Israel
est, * & iudicium Deo Jacob :

Testimonium in Joseph po-
suit illud, cum exiret de terra
Egypti ; * linguam, quam non
noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum
ejus ; * manus ejus in cophino
servierunt.

In tribulatione invocasti me,
& liberaui te ; * exaudivi te in
abscondito tempestatis : probavi
te apud aquam contradictioni-
nis.

Audi, populus meus, & con-
testabor te : * Israel, si audie-
ris me, non erit in te Deus
recens, neque adorabis deum
alienum.

Ego enim sum Dominus Deus
tuus, qui eduxi te de terra
Egypti : * dilata os tuum, &
implebo illud.

Et non audivit populus meus
vocem meam, * & Israel non
intendit mihi :

Et dimisi eos secundum desi-
deria cordis eorum ; * ibunt in
adventionibus suis.

Si populus meus audisset
me, * Israel si in viis meis am-
bulasset ;

Pro nihilo forsitan inimicos
eorum humiliassem, * & super
tribulantes eos misissem manum
meam.

Inimici Domini meriti sunt
ei, * & erit tempus eorum in
secula.

Et cibavit eos ex adipe fru-
menti ; * & de petra, melle
saturavit eos.

PSALMUS 81.

*Injuste jura administrantibus.
exitium certum.*

Deus stetit in synagoga deb-
rum ; * in medio autem
deos dijudicat.

Usquequo iudicatis iniquita-
tem, * & facies peccatorum su-
mitis ?

Judicate egeno & pupillo ; *
humilem & pauperem justifi-
cate.

Eripite pauperem, * & egé-
num de manu peccatoris libe-
rate.

Nescierunt, neque intellexe-
runt, in tenebris ambulant : *
movebuntur omnia fundamen-
ta terrae.

Ego dixi : Dii estis, * & filii
Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines
moriemini, * & sicut unus de
principibus cadetis.

Surge, Deus, iudica terram ; *
quoniam tu hereditabis in om-
nibus gentibus.

G iv.

PSALMUS 82.

Adversus Ecclesiam bella: pœna persequentium.

DEUS, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque compeſcâris, Deus;

Quôniam ecce inimici tui sonuerunt; * & qui oderunt te, extulerunt caput.

Super pópulum tuum malignaverunt consílium, * & cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Veníte, & disperdâmus eos de gente, * & non memorétur nomen Israel ultra;

Quôniam cogitaverunt unanimiter, * simul adversum te testamentum disposuerunt tabernacula Idumæorum & Ismaelitarum:

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienigenarum cum habitantibus Tyrum:

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adiutorium filiis Loth.

Fac illis sicut Mádian & Sísaræ; * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes principes eorum, * qui dixerunt: Hæreditate possideamus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit sylvam, * & sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tem-

pestare tua, * & in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in sæculum sæculi; * & confundantur, & pereant;

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus: * tu solus Altissimus in omni terra.

Ant. Tu solus Altissimus in omni terra. *Pf.* 82.

Ant. 8. c. Factus est.

PSALMUS 20.

Christi regnum, potestas & victoria.

Domine, in virtute tua lætabitur rex, * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum:

Quôniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutarium tuo: * glóriam & magnum decorem impones super eum.

Quôniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi, * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quôniam rex sperat in Dómino, * & in misericordia Altissimi non commovébitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis; * dextera

non invéniant omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos , & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes , * & semen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília , quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vul-tum eórum.

Exaltáre , Dómine , in virtúte tua : * cantábitus & psallémus virtutes tuas.

PSALMUS 93.

Deus superborum osor & vindex.

DEUS ultiónum Dóminus , * Deus ultiónum liberè egit.

Exaltáre , qui júdicas terram : * redde retributióem superbis.

Usquequo peccatóres , Dómine , * usquequo peccatóres gloriabuntur ?

Effabuntur & loquentur iniquitátem , * loquentur omnes qui operantur injustitiam ?

Pópulum tuum , Dómine , humiliavérunt , * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Viduam & advenam interfecérunt , * & pupillos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus , * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite , insipientes in pó-pulo ; * & stulti , aliquando sapi-
pit,

Qui plantávit aurem , non ándiet ? * aut qui finxit óculum , non considerat ?

Qui corrípit gentes , non ár-guet ; * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum , * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEATUS homo , quem tu eru-dieris , Dómine ; * & de lege tua docúeris eum ;

Ut mítiges ei à diébus malis , * donec fodiáture peccatóri fovea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam , * & hæreditátem suam non derelinquet ;

Quoadusque iustitia convertá-tur in iudicium , * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis confurget mihi adversus malignantes ? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me , * paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam : Morus est pes meus ; * misericórdia tua , Dómine , adjuvábam me.

Secundùm multitudinem dolórum meórum in corde meo , * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis , * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam iusti , * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus

in refugium, * & Deus meus
in adiutorium spei meæ;

Et reddet illis iniquitatem
ipsorum; & in malitia eorum
disperdet eos: * disperdet illos
Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est Dóminus in
refugium. *Pf.* 93. 22.

¶ Dñe, ante te omne desid-
rium meum; R. Et gemitus
meus à te non est absconditus.
Pf. 37. 10. Pater noster.

Absol. & Bened. ante Psalt.

Lectioes, ut in Proprio.

R. R. ut infra, nisi alia assi-
gnentur.

Post j. Lect. R. Usquequo
claudicatis in duas partes? * Si
Dóminus est Deus, sequimini
eum. 3. *Reg.* 18. 21. ¶ Nemo
potest duobus dñis servire.
Matth. 6. 24. * Si.

Post ij. Lect. R. Bonum fa-
cientes non deficiamus; tē-
pore enim suo meremur non
deficientes. * Ergo dum tempus
habemus, operemur bonum.
Gal. 6. 9. ¶ Omnes mōrimur,
& quasi aquæ dilābimur in
terram, quæ non revertuntur.
2. *Reg.* 14. 14. * Ergo.

Post iij. Lect. R. Filii sancto-
rum sumus, * Et † Vitam illam
expectamus, quam Deus datu-
rus est his qui fidem suam nun-
quam mutant ab eo. *Tob.* 2. 18.
¶ Gloriāmur in spe gloriæ fi-
liorum Dei. *Rom.* 5. 2. * Et.
Gloria. † Vitam.

*Non dicitur Te Deum, nisi
in Festis.*

¶ *Sacerd.* Laudans invocābo
Dóminum; R. Et ab inimicis
meis salvus ero. *Pf.* 17. 4.

AD LAUDES.

Ant. 6. Cantate.

PSALMUS 95.

*Ecclesiæ, pro Christi adventu,
canticum.*

CAntate Dómino canti-
cum novum: * cantate
Dómino, omnis terra.

Cantate Dómino, & benedi-
cite nōmini ejus; * annuntiāte
de die in diem salutare ejus.

Annuntiāte inter gentes glō-
riam ejus, * in omnibus pōpulis
mirabilia ejus;

Quōniam magnus Dóminus
& laudabilis nimis; * terribilis
est super omnes deos:

Quōniam omnes dii gēntium
dāmōnia; * Dóminus autem
cœlos fecit.

Confessio & pulchritudo in
conspēctu ejus, * sanctimōnia
& magnificētia in sanctifica-
tiōne ejus.

Afferte Dómino, patriæ gēn-
tium, afferte Dómino glóriam
& honōrem: * afferte Dómino
glóriam nōmini ejus.

Tollite hōstias, & introite
in atria ejus; * adorāte Dōmi-
num in atrio sancto ejus.

Commovēatur à facie ejus
universa terra: * dicite in gēn-
tibus quia Dóminus regnāvit.

Etenim correxit orbem ter-
ræ, qui non commovēbitur: *
judicabit pōpulos in æquitāte.

Latentur cœli & exulter ter-
ra, commovēatur mare & ple-
nitudo ejus: * gaudēbunt cam-
pi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia li-
gna sylvarum à facie Dōmini.

quia venit ; * quoniam venit
iudicare terram.

Judicabit orbem terræ in
æquitate , * & pópulos in veri-
tate sua.

Ant. Cantáte Dómino , &
benedícite nómini ejus.

Ant. 5. a. In voce.

CANTICUM JONÆ. Cap. 2.

Clamávi de tribulatióne mea
ad Dóminum , * & exau-
divit me.

De ventre inferi clamávi , *
& exaudisti vocem meam.

Et projecisti me in profun-
dum in corde maris ; * & flu-
men circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui , & fluctus
tui * super me transierunt.

Et ego dixi : Abiectus sum à
conspectu oculórum tuórum : *
verúmtamen rursus vidébo tem-
plum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ
usque ad ánimam : * abyssus
vallávit me , pélagus opéruit
caput meum.

Adextréma móntium descen-
di : terræ vectes conclusérunt
me in æternum ; * & sublevá-
bis de corruptiône vitam meam ,
Dómine Deus meus.

Cum angustiarétur in me áni-
ma mea , Dómini retordátus
sum : * ut véniat ad te orá-
tio mea ad templum sanctum
tuum.

Qui custódiunt vanitátes fru-
strá , * misericórdiam suam de-
telinquunt.

Ego autem in voce laudis
immolábo tibi : * quæcumque
vovi , reddam pro salúte Dó-
mino.

Ant. In voce laudis immo-
lábo tibi (Dómine.)

Ant. 8. G. In Deo.

PSALMUS 107.

*Oratio Ecclesiæ , Dei auxilium
adversus impios poscentis.*

Parátum cor meum , Deus ,
parátum cor metum : * cari-
tábo & psallam in glória mea.

Exurge , glória mea ; exurge ,
psáltérium & cithara : * exur-
gam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis ,
Dómine ; * & psallam tibi in
natió nibus.

Quia magna est super cœlos
misericórdia tua ; * & usque ad
nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos , Deus , *
& super omnem terram glória
tua.

Ut liberentur dilecti tui , *
salvum fac dexterá tuá , & exau-
di me.

Deus locútus est in sancto
suo : * exultábo , & dívidam
Sichimam , & convallem taber-
naculórum dimétiar.

Meus est Gálaad , & meus est
Manasses , * & Ephraim susceptio
cápitis mei.

Juda rex meus , * Moab le-
bes spei meæ.

In Idumæam extendam cal-
ceamentum meum : * mihi
alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcer me in civitatem
munitam ? * quis dedúcer me
usque in Idumæam ?

Nonne tu , Deus , qui repu-
listi nos ? * & non exíbis , Deus ,
in virtútibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribula-
tióne ; * quia vana salus hóminis.

† In Deo faciémus virtutem ; *
& ipse ad nihilum dedúcet iní-
micos nostros.

Ant. In Deo faciémus virtú-
tem.

Ant. 7. d. In Dómino.

CANT. HABACUC. Cap. 3.

Domine, audivi auditionem
tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum * in
médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum
facies : * cūm irátus fúeris, mi-
sericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * &
Sanctus de monte Pharan.

Opéruiť coelos glória ejus, *
& laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit,
córnu in máribus ejus : * ibi
abscondita est fortitúdo ejus.

Ante faciē ejus ibit mors ; *
& egrediēťur diábolus ante
pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram : *
aspexit, & dissolvit gentes ; &
contriti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi *
ab itinéríbus æternitátis ejus.

Pro iniquitatē vidi tentória
Æthiopiæ : * turbabuntur pelles
terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irá-
tus es, Dómine ? * aut in flu-
mínibus furor tuus ? vel in mari
indignátio tua ?

Qui ascendes super equos
tnos, * & quadrigæ tuæ salvátio ;

Súscitans súscitábis arcum
tuum : * juramenta tribubus
quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidé-
runt te, & doluerunt mon-

tes ; * gurgēs aquárum tran-
siit.

Dedit abyssus vocem suam : *
altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna steterunt in ha-
bitáculo suo : * in luce sagittá-
rum tuárum ibunt, in splen-
dóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis ter-
ram ; * in furóre obstupescies
gentes.

Egressus es in salutē pópuli
tui, * in salutē cūm christo
tuo.

Percussisti caput de domo im-
pii ; * denudasti fundamentum
ejus usque ad collum.

Maledixisti scepris ejus, cá-
piti bellatórum ejus, * veniēti-
bus ut turbo ad dispergendum
me.

Exultátio eórum, * sicut ejus
qui devorat páuperem in abs-
condito.

Viam fecisti in mari equis
tuis, * in luto aquárum mul-
tárum.

Audívi, & conturbátus est
venter meus : * à voce contre-
muérunt lábia mea.

Ingrediárur putrédo in ossibus
meis, * & subter me scáteat ;

Ut requiescam in die tribu-
laciónis, * ut ascendam ad pó-
pulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit ; * &
non erit germen in vineis.

Mentiēťur opus olivæ ; * &
arva non áfferent cibum.

Abscindēťur de ovili pecus ; *
& non erit armentum in præ-
sépiis.

Ego autem in Dómino gaudé-
bo, * & exultábo in Deo Jesumeco.

Deus Dóminus, fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. In Dómino gaudébo, & exultábo in Deo Jesu meo.

Ant. 1. D. Laudábo.

PSALMUS 145.

Non hominibus, nec principibus, sed Deo fidendum.

Lauda, ánima mea, Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in principibus; * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eórum.

Beárus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatem in sæculum, facit judícium injúriam paténtibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elífos, * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit advenas, pupillum & víduam fuscípiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábít Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióem & generatióem.

Ant. Laudábo Dóminum in vita mea.

CAPITULUM. II. Cor. 1. 3.

Benedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Vides, Deus, terræ sinu Jumenta quæ prodúxeras: Videns probas, nunc grándtus Opus, quod his præsit, moves.

Lutum peritus ártifex Imáginem formas tuí: Ipsam Creatóris manum Homo creandus éxigit.

IMAGO nos Dei sumus, Sumus Dei nos hálitus: Sit cura semper íntegris Deum referre móribus.

QUI nos creávit, laus Patri; Laus, qui redémít, Fílio: Qui charitáte nos foves,

Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.
Effundo in conspectu Dómini oratióem meam, &c. Et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio. *Pf.* 141. 3.

Ad Benedictus, Ant. 4. E. Serviámus Dómino in sanctitáre, & justitia coram ipso, ómnibus diébus nostris. *Luc.* 1. 74.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dómine.

PSALMUS 21.

Christus in cruce Patrem obsecrat, ut sibi adsit.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per

diem, & non exaudies; * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri; * speraverunt, & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * opprobrium hominum; & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me; * locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae.

In te projectus sum ex utero: * de ventre matris meae Deus meus es tu.

Ne discesseris à me; * quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquefscens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhaesit faucibus meis; * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt

me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos, * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, & inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defensionem meam conspice.

Erue à fratre meo, Deus, animam meam, * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Diviso Psalmi 21.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me; * & cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timantium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur; & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in seculum seculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dominum * universi fines terrarum.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae gentium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur gentium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet ; * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generatio ventúra ; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascérur, quem fecit Dñs.

Ex Psalmo 118.

Iniquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjutor & susceptor meus es tu : * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni ; * & scrutabor mñdàta Dei mei.

Súscipe me secundum elóquium tuum, & vivam ; * & non confundas me ab expectatíone mea.

Adjuva me, & salvus ero ; * & meditabor in justificatíonibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis, * quia injusta cogitatíone eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo dilexi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas ; * à judiciis enim tuis títuui.

Ant. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me, ad defensíonem meam conspice. *Pf.* 21. 20.

Capitulum, & br. & Preces, si dicenda sint, habentur infra post Completorium Sabbati ; & sic ad alias Horas.

A D T E R T I A M.

Ant. 7. c. Fac cum servo tuo.

PSALMUS 88.

Promissiones Davidi facta : Christum differri humilis querela.

Misericórdias Dómini * in æternum cantábo ;
In generatíonem & generatíonem * annuntiábo veritatem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In æternum misericórdia ædificábitur in cœlis ; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis ; * jurávi David servo meo :

Usque in æternum præparábo semen tuum ; * & ædificábo in generatíonem & generatíonem sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabilia tuæ, Dómine ; * etenim veritatem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * similis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum ; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtutum, quis similis tibi ? * potens es, Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestati maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, superbum : * in brachío virtutis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est

terra : * orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundasti ;

Aquilonem & mare tu creasti ; * Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt :

Tuum brachium cum potentia : * firmetur manus tua , & exaltetur dextera tua.

Iustitia & iudicium præparatio sedis tue : * misericordia & veritas præcedent faciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

Beatus populus qui scit iubilationem : * Domine , in lumine vultus tui ambulabunt ,

Et in nomine tuo exultabunt tota die , * & in iustitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es , * in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum :

Quia Domini est assumptio nostra , * & Sancti Israel regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis , & dixisti : * Posui adiutorium in potente , & exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum , * oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei , * & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo , * & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus , * & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea , & misericordia mea cum ipso , * & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum

ejus , * & in fluminibus dexteram ejus.

Ipsè invocabit me : Pater meus es tu , * Deus meus , & susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum , * excelsum præ regibus terræ :

In æternum servabo illi misericordiam meam , * & testamentum meum fidele ipsi ;

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus , * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam , * & in iudiciis meis non ambulaverint :

Si iustitias meas profanaverint , * & mandata mea non custodierint :

Visitabo in virga iniquitates eorum , * & in verbèribus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo , * neque nocèbo in veritate mea.

Neque profanabo testamentum meum , * & quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo , * si David mentiar :

Semen ejus in æternum manebit ; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo.

Et sicut luna perfecta in æternum , * & testis in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti & desperasti , * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui , * profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruixisti omnes sepes ejus , * posuisti

possisti firmamentum ejus firmamentum.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam, * factus est opprobrium vicinis suis :

Exaltasti dexteram deprimendum eum : * latificasti omnes inimicos ejus ;

Avertisti adiutorium gladii ejus, * & non es auxiliatus ei in bello :

Destruixisti eum ab emundatione, * & sedem ejus in terram collidisti.

Minorasti dies temporis ejus ; * perfudisti eum confusione.

Utsquequo, Domine, avertis in finem ? * exardescet sicut ignis ira tua ?

Memorare quæ mea substantia : * numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum ?

Quis est homo qui vivet, & non videbit mortem, * eruet animam suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericordiae tuæ antiquæ ; Domine, * sicut jurasti David in veritate tua ?

Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum, * quod continui in sinu meo, multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum : * fiat, fiat.

Ex Psalmo 118.

FEci judicium & justitiam ; * non tradas me calumniantibus me.

Pars Autumnalis.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumnetur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum, * & in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundam misericordiam tuam, * & justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum, ut sciatur testimonium tuum.

Tempus faciendi, Domine : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua * super aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebam : * omnem viam iniquam odio habui.

Ant. Fac cum servo tuo (Domine) secundam misericordiam tuam. *Pf.* 118. 124.

A D S E X T A M.

Ant. 3. a. Juxta est.

PSALMUS 33.

Soli Deo adhaerendum ; qui justorum defensor, malorum everfor est.

Benedicam Dominum in omni tempore ; * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : * audiant mansueti, & latentur.

Magnificate Dominum mecum, * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me ; * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum ; & illuminati

H

namini ; * & facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum, * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immitter Angelus Domini in circuitu timéntium eum, * & eripiet eos.

Gustare, & videte quóniam laevis est Dominus : * beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum, omnes sancti ejus ; * quóniam non est inopia timéntibus eum.

Divites eguerunt & esuriunt ; * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Diviso Psalmi 33.

Venite, filii, audite me : * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam a malo, * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, & fac bonum : * inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super justos ; * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eorum.

Clamaverunt justí, & Dominus exaudivit eos ; * & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde ; * & humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum, * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum ; * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima ; * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dominus ánimas servorum suorum ; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ex Psalmo 118.

Mirabilia testimónia tua ; * Ideo scrutata est ea ánima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, * & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi spiritum ; * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei, * secundum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum ; * & non dominetur mei omnis injustitia.

Rédime me a calúnniis hominum, * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei ; * quia non custodiérunt legem tuam.

Ant. Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu salvabit.
Pf. 33. 19.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Vidisti.

PSALMUS 34.

Christus ab hostibus liberari deprecatur.

Judica, Domine, nocentes me, * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adversus eos qui persequuntur me; * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciem venti, * & angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ, & lubricum, * & angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui, * supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat; & captio quam abscondit, apprehendat eum, * & in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, * & delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent: * Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus, * egenum & pauperem a diripientibus eum.

Divisio Psalmi 34.

Surgentes testes iniqui, * quæ ignorabam interrogabant me;

Retribuebant mihi mala pro bonis, * sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cum mihi molesti essent, * induébar cilicio.

Humiliabam in jejúnio animam meam; * & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam; * quasi lugens & contristatus, sic humiliabat.

Et adversum me lætati sunt, & convenérunt: * congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

Dissipati sunt, nec computati; tenuérunt me, subannavérunt me subannatione; * frenduérunt super me denticibus suis.

Domine, quando respicies? * restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in ecclesia magna, * in populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique; * qui odérunt me gratis, & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur, * & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne si-

H ij

leas, * Dómine, ne discédas à me.

Exurge, & intende iudicio meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundum justitiam tuam, Dómine Deus meus, * & non supergaudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, animæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reverentiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justitiam meam, * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justitiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ex Psalmo 118.

Justus es, Dómine, * & rectum iudicium tuum.

Mandastí justitiam testimónia tua, * & veritatem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus; * justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum; * & lex tua, veritas.

Tribulatio & angústia invenerunt me; * mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum; * intellectum da mihi, & vivam.

Ant. Vidisti, Dómine, ne síleas: Dómine, ne discédas à me. Ps. 34. 22.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Si ambulávero.

PSALMUS 137.

Miseriordia & veritas Dei laudantur: ipse à regibus adorandus.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelórum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum.

Et confitebor nómini tuo super misericórdia tua & veritate tua; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicabis in ánima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audierunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília respicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulationis, vivificabis me; * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in

seculum ; ôpera mânuum tuâ-
rum ne despicias.

Ant. Si ambulâvero in médio
tribulationis, vivificabis me.

Ant. 3. c. Suscepisti.

PSALMUS 138.

*Insignis Dei in nos à puero
providentia.*

Domine, probasti me , &
cognovisti me : * tu cognovisti
fessionem meam , & resur-
rectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas
de longè : * semitam meam , &
funiculum meum investigasti ;

Et omnes vias meas prævidisti ,
* quia non est sermo in
lingua mea.

Ecce, Domine, tu cognovisti
omnia, novissima & antiqua : *
tu formasti me , & posuisti super
me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua
ex me ; * confortata est , & non
potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo ? * &
quò à facie tua fugiam ?

Si ascendero in cœlum , tu
illic es ; * si descendero in in-
fernum , ades :

Si sumpsero pennas meas di-
ciculo , * & habitâvero in extrê-
mis maris ;

Etenim illuc manus tua de-
ducet me , * & tenebit me dex-
tera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ
conculcâbunt me ; * & nox il-
luminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscura-
buntur à æe , & nox sicut dies
illuminabitur ; * sicut tenebræ
ejus, ira & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes

meos : * suscepisti me de útero
marris meæ.

Ant. Suscepisti me (Domi-
ne) de útero marris meæ.

Ant. 6. Confitebor tibi.

Divisio Psalmi 138.

Confitebor tibi [Domine ,]
quia terribiliter magnifica-
tus es : * mirabilia ôpera tua ,
& anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum
à te, quod fecisti in occulto ; *
& substantia mea in inferiôri-
bus terræ.

Imperfectum meum vidérunt
ôculi tui ; & in libro tuo om-
nes scribentur : * dies forma-
buntur , & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorifi-
cati sunt amici tui , Deus : *
nimis confortatus est principa-
tus eorum.

Dinumerabo eos , & super
arénam multiplicabuntur : *
exurrexi , & adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccato-
res : * viri sanguinum , decli-
nâte à me.

* Quia dicitis in cogitatione : *
Accipient in vanitate civitates
tuas.

Nonne qui odérunt te , Dô-
minè , oderam ; * & super ini-
micos tuos tabescebam ?

Perfecto odio oderam illos , *
& inimici facti sunt mihi.

Proba me , Deus , & scito cor
meum : * intérroga me , &
cognosce semitas meas ;

Et vide si via iniquitatis in
me est , * & deduc me in via
æterna.

Ant. Confitebor tibi , quia
terribiliter magnificatus es.

H iij

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 139.

*Se ab improbis defendi precatur
Christus.***E**Ripe me, Dómine, ab hó-
mine malo ; * à viro iniquo
éripe me.Qui cogitavérunt iniquitates
in corde , * totâ die constitu-
bant prælia.Acuérunt linguas suas sicut
serpentis , * venenum áspidum
sub labiis eórum.Custodi me , Dómine , de
manu peccatóris , * & ab homi-
nibus iniquis éripe me.Qui cogitavérunt supplantáre
gressus meos , * abscondérunt
superbi láqueum mihi ;Et funes extendérunt in lá-
queum : * juxta iter scándalum
posuérunt mihi.Dixi Dómino : Deus meus
es tu ; * exaudi, Dómine, vo-
cem deprecationis meæ.Dómine, Dómine, virtus sa-
lútis meæ , * obumbrasti super
caput meum in die belli.Ne tradas me, Dómine , à
desidério meo peccatóri : * co-
gitavérunt contra me ; ne dere-
linquas me , ne forè exalcentur.Caput circúitus eórum , * la-
bor labiórum ipsórum opéret eos.Cadent super eos carbónes ;
in ignem desicies eos ; * in mi-
seriis non subsistent.Vir linguósus non dirigétur
in terra : * virum insúltum ma-
la cápiunt in intériu.Cognóvi quia faciet Dóminus
judícium inopis , * & vindictam
pauperum.

Verúntamen iusti confite-

buntur nómini tuo ; * & habi-
tábunt recti cum vultu tuo.*Ant. Deus meus es tu ; exaudi,
Dñe, vocem deprecationis meæ.**Ant. 8. c. Tu es spes mea.*

PSALMUS 141.

*Humanâ ope destituta , contra
infectatores auxilium implorat
Ecclesia.***V**Oce meâ ad Dóminum
clamâvi : * voce meâ ad
Dóminum deprecâus sum.Effundo in conspectu ejus ora-
tióne meam , * & tribulati-
onem meâ ante ipsum pronúncio ,In deficiendo ex me spiritum
meum ; * & tu cognovisti sēmi-
tas meas.In via hac quâ ambulábam , *
abscondérunt láqueum mihi.Considerábam ad dexteram ,
& vidébam ; * & non erat qui
cognósceret me.Périit fuga à me , * & non est
qui requirat ánimam meam.Glánavi ad te , Dómine ; *
dixi : Tu es spes mea , pórtio
mea in terra vivéntium.Intende ad deprecationem
meam , * quia humiliâus sum
nimis.Líbera me à persequéntibus
me ; * quia confortâti sunt super
me.Educ de custódia ánimam
meam , ad confitendum nómini
tuo : * me expectant iusti , do-
nec retribuas mihi.*Ant. Tu es spes mea (Dñe ,)
pórtio mea in terra vivéntium.*CAPITULUM. *Hebr. 12. 1.***D**Eponentes omne pondus ,
& circumstans nos peccá-
tum , per paciéntiam currámus

ad propòsitum nobis certâmen ,
aspicientes in auctòrem fidei
& consummatòrem Jesum , qui
propòsito sibi gâudio sustinuit
crucem , confusiòne contemptâ.

Hymnus.

SPERATE, mortâles, gravi
Peccâta quos premunt jugo :
Qui sanguis in terras fluit ,
Vestrx salutis pignus est.

DIVINA mundi Victima ,
Amando non servas modum :
Cur totus it venis cruor ?
Guttam dedisse sufficit.

IMMENSUS hoc amor jubet ,
Solusque dat legem tibi :
Hic solus impònit crucem ,
Et crux amanti fit levis.

Sic ergo, Christe, nos amas !
Salvâre sic mundum juvat !
O ter beârûm , cui licet
Tecum pati , tecum mori !

Qui nos creâvit, laus Patri ;
Laus, qui redêmit, Fílio :
Qui charitatè nos foves ,
Sic per tibi laus, Spiritus.

Amen.

ÿ. Clamâvi ad te, Dómine ,
totâ die : R. Expandi ad te
manus meas. *Psf. 87. 10.*

Ad Magnificat, Ant. 1. f.
Esurientes (Dóminus) implévit
bonis, & dívites dimisit inânes.
Luc. 1. 53.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Miserére.

PSALMUS 70.

*Ecclesia adversùs impios auxi-
lium deprecatur.*

IN te, Dómine, sperâvi, non
confundâr in æternum ; *
in justitia tua libera me , &
eripe me.

Inclina ad me aurem tuam , *
& salva me.

Esto mihi in Deum protectò-
rem, & in locum munitum ; *
ut salvum me facias.

Quóniam firmamentum
meum , * & refúgium meum
es tu.

Deus meus, eripe me de ma-
nu peccatòris , * & de manu
contra legem agentis & iniqui.

Quóniam tu es patientia mea,
Dómine : * Dómine, spes mea
à juventute mea.

In te confirmâtus sum ex
útero : de ventre matris meæ
tu es protector meus ; * in te
cantatio mea semper.

Tamquam prodígium factus
sum multis, * & tu adjutor fortis.

Repleâtur os meum laude, ut
cantem glóriam tuam , * totâ
die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tẽpore
senectutis ; * & cum defecerit
virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei
mihi ; * qui custodiébant ani-
mam meam, consílium fecé-
runt in unum.

Dicentes : Deus dereliquit
eum ; persequimini, & compre-
hẽndite eum , * quia non est qui
eripiat.

Deus, ne elongéris à me : *
Deus meus, in auxilium meum
respice.

Confundantur & deficiant
detrahentes animæ meæ ; * ope-
riantur confusiòne & pudóre ,
qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperâbo , *
& adjiciam super omnem lau-
dem tuam.

Hi iv

Diviso Psalmi 70.

OS meum annuntiabit justitiam tuam, * totâ die salutare tuum,

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini: * Domine, memorabor justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me à juventute mea; * & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua,

Et usque in senectam & senium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni quæ ventura est;

Potentiam tuam & justitiam tuam, Deus, usque in altissima quæ fecisti magnalia: * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas, & conversus vivificasti me, * & de abyssis terræ iterum reduxisti me?

Multiplicasti magnificentiam tuam, * & conversus consolatus es me.

Nam & ego confitebor tibi in valis psalmi veritatem tuam: * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israel.

Exultabunt labia mea, cum cantavero tibi; * & anima mea quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditabitur justitiam tuam; * cum confusi & revêriti fuerint, qui querunt mala mihi.

PSALMUS 81.

Oratio Christi pro fide gentium.

Inclina, Domine, aurem tuam; & exaudi me; * quoniam inops & pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi totâ die: * latifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi;

Quoniam tu, Domine, suavis & mitis, * & multæ misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam, * & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, * quia exaudisti me.

Non est similis tuus in diis, Domine, * & non est secundum opera tua.

Omnes gentes, quascunque fecisti, venient & adorabunt coram te, Domine; * & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in viam tuam, & ingrediar in veritate tua: * lateatur oculus meus, ut timeas nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, * & glorificabo nomen tuum in æternum:

Quia misericordia tua magna est super me, * & eruisti animam meam ex inferno inferi.

Detra, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quaesierunt animam meam;

& non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine, Deus miserator, & misericors, * patiens, & multæ misericordiæ, & verax.

Réspice in me, & miserere mei; * da impérium tuum púero tuo, & saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Domine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserere mei, Domine, quóniam ad te clamávi tota die. Ps. 85. 3.

Hymnus, Capit. 4. br. &c. habentur infra, post Complet. Sabbati.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Domine, lábia, &c.

*Invit. Dominus ipse est Deus noster: * Venite, adorémus.*

Psalmus, Venite. 2.

Hymnus.

RECENS ab Auctóris manu,
Primus parens mortalium
Curis solútus anxiiis,
Dies agébat cándidos.

Mox, pœna peccáti, labor
Cum patre natos óbruit:
Hinc terra, cultóris manu
Versanda, spinas prótulit.

OMNES dolóris filii,
Omnes labóri nascimur:
Inter labóres vivimus;
Labóre vitam claudimus.

At non caret fructu labor;
Factus medéla críminis,
Corpus donat, cor érigit,
Et munus ad cœlum vian.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio:
Qui charitáte nos foves,
Sit partibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 6. Misericórdiam.

PSALMUS 97.

Christus celebrandus, qui se sit omnibus exhibiturus, & orbem judicaturus.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum; * in conspectu géntium revelávit iustitiam suá.

Recordátus est misericordiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cithara; * in cithara, & voce psalmi:

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrarum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit iudicare terram.

Judicábit orbem terrarú in iustitia, * & pópulos in æquitare.

PSALMUS 98.

Christi potestas: ejus vestigia adoranda: exempla patrum.

Dominus regnávít, irascantur pópuli; * qui sedet super Cherubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, *
& excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terribile & sanctum est; * & honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiões: * iudicium & iustitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdotibus ejus, * & Sámuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

PSALMUS 100.

Bene vivendi forma: fugiendi mali.

Misericórdiam & iudicium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domús meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam; * facientes prævaricatiões odívi.

Non adhæsit mihi cor prævium; * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detraherentem secrétò próximo suo * hunc persequébar.

Superbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domús meæ, qui facit supérbiam: * qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ; * ut dispénderem de civitate Dómini omnes operantes iniquitatem.

Ant. Misericórdiam & iudicium cantábo tibi, Dómine.

Pf. 100. 1.

Ant. 4. E. Memor fuit.

PSALMUS 104.

Beneficia Israelitis collata enumerantur.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei; * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quærentium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini; * quærite faciem ejus semper.

Mementóte mirabilium ejus quæ fecit; * prodigia ejus, & iudicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus; * filii Jacob, electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster ; *
in universa terra iudicia ejus.

Memor fuit in seculum testa-
menti sui ; * verbi quod man-
davit in mille generationes :

Quod disposuit ad Abraham , *
& juramenti sui ad Isaac.

Et statuit illud Jacob in prae-
ceptum ; * & Israel in testa-
mentum aeternum ,

Dicens : Tibi dabo terram
Chanaan , * funiculum heredi-
tatis vestrae ;

Cum essent numero brevi , *
paucissimi & incolae ejus.

Et pertransierunt de gente in
gentem , * & de regno ad po-
pulum alterum.

Non reliquit hominem no-
cere eis , * & corripuit pro eis
reges.

Nolite tangere christos meos , *
& in prophetis meis nolite mali-
gnari.

Divisio Psalmi 104. Et

Vocavit [Dominus] famem
super terram ; * & omne
firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum : * in
servum venundatus est Jo-
seph.

Humiliaverunt in compedi-
bus pedes ejus , * ferrum per-
transiit animam ejus.

Donec veniret verbum ejus ; *
eloquium Domini inflammavit
eum.

Misit rex , & solvit eum ; *
princeps populorum , & dimisit
eum.

Constituit eum dominum do-
mus suae , * & principem omnis
possessiois suae ;

Ut erudiret principes ejus si-

cut semetipsum , * & senes ejus
prudenciam doceret.

Et intravit Israel in Aegy-
ptum , * & Jacob accola fuit in
terra Cham.

Et auxit populum suum ve-
hementer ; * & firmavit eum
super inimicos ejus.

Convertit cor eorum , ut odi-
rent populum ejus , * & dolum
facerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

Misit [Dominus] Moysen
servum suum , * Aaron
quem elegit ipsum :

Posuit in eis verba signorum
suorum , * & prodigiorum in
terra Cham.

Misit tenebras , & obscura-
vit ; * & non exacerbavit ser-
mones suos.

Convertit aquas eorum in
sanguinem ; * & occidit pisces
eorum.

Edidit terra eorum ranas *
in penetrabilibus regum ipsorum.

Dixit , & venit coenomyia , &
cimices * in omnibus finibus
eorum.

Posuit pluvias eorum gran-
dinem ; * ignem comburentem
in terra ipsorum :

Et percussit vineas eorum , &
ficulneas eorum ; * & contrivit
lignum finium eorum :

Dixit , & venit locusta &
bruchus , * cujus non erat nu-
merus ;

Et comedit omne foenum in
terra eorum , * & comedit om-
nem fructum terrae eorum.

Et percussit omne primoge-
nitum in terra eorum , * prin-
tias omnis laboris eorum ,

Et eduxit eos cum argento & auro ; * & non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in perfectione eorum ; * quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum , * & ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt , & venit coturnix ; * & pane cœli saturavit eos.

Dirupit petram , & fluxerunt aquæ : * abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui , * quod habuit ad Abraham puerum suum :

Et eduxit populum suum in exultatione , * & electos suos in lætitia ;

Et dedit illis regiones gentium ; * & labores populorum possederunt :

Ut custodiant justificationes ejus , * & legem ejus requirant.

Ant. Memor fuit (Dóminus) in sæculum testamenti sui.

Ant. 7. c. Quis loquétur ?

PSALMUS 105.

Bonitas Dei : Judæorum ingratus animus.

Confitemini Dómino , quoniam bonus : * quoniam in sæculum misericordia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini , * auditas faciet omnes laudes ejus ?

Beati qui custodiunt iudicium , * & faciunt iustitiam in omni tempore.

Memento nostri , Dómine , in beneplácito populi tui : * visita nos in salutaris tuo ;

Ad videndum in bonitate electorum tuorum , ad lætandum in lætitia gentis tuæ ; * ut lauderis cum hæreditate tua.

Divisio Psalmi 105.

Peccavimus cum patribus nostris : * injustè egimus , iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : * non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare , * mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum ; * ut notam faceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum , & exsiccatum est ; * & deduxit eos in abyssis , sicut in deserto :

Et salvavit eos de manu odientium , * & redemit eos de manu inimici :

Et operuit aqua tribulantes eos ; * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus ; * & laudaverunt laudem ejus.

Citò fecerunt , obliti sunt operum ejus , * & non sustinuerunt consilium ejus ;

Et concupierunt concupiscentiam in deserto ; * & tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum ; * & misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Móysen in castris ; * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra , & deglucivit Dathan , * & operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga

eorum : * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt virtutum in Horrib ; * & adoraverunt sculpsile.

Et mutaverunt gloriam suam* in similitudinem vituli comedentis foenum.

Obtuli sunt Deum qui salvavit eos , * qui fecit magnalia in Egypto , mirabilia in terra Cham , terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos , si non Moyses electus ejus steterit in confractiōne , in conspectu ejus , * ut averteret iram ejus , ne disperderet eos.

Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem ; * non crediderunt verbo ejus.

Et murmuraverunt in tabernaculis suis : * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos , * ut prosterneret eos in deserto ,

Et ut deiceret semen eorum in nationibus , * & dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor ; * & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventiōibus suis ; * & multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees , & placavit ; * & cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam , * in generatiōem & generatiōem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradiōnis ; * & vexatus est Moyses propter eos :

Quia exacerbaverunt spiri-

rum ejus ; * & distinxit in labiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

Non disperdiderunt gentes , * quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt inter gentes , * & didicerunt opera eorum.

Et servierunt sculpsilibus eorum ; * & factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos . * & filias suas demoniis :

Et effuderunt sanguinem innocentem , sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum , * quas sacrificaverunt sculpsilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus , & conraminata est in operibus eorum ; * & fornicari sunt in adinventiōibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum ; * & abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium ; * & dominati sunt eorum , qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum , * & humiliati sunt sub manibus eorum.

Sæpe liberavit eos : * ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio tuo ; & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit , cum tribularentur , * & audivit orationem eorum :

Et memor fuit testamenti sui , * & poenituit eum secundum multitudinem misericordiarum suarum ;

Et dedit eos in misericordias , * in conspectu omnium qui ceperunt eos.

Salvos nos fac , Domine Deus

noſter ; * & congrega nos de nationibus :

Ut confiteamur nómini ſancto tuo , * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéclo , & ulque in ſéculum ; * & dicet omnis pópulus : Fiat , fiat.

Ant. Quis loquétur poténtias Dómini , auditas faciet omnes laudes ejus ?

ŷ. Conſiteantur tibi , Dómine , ómnia ópera tua ; R. Et ſancti tui benedicant tibi. *Pſ.* 144. 10.

Pater noſter.

Lectiones , ut in Proprio.

Si fiat de Feria , R. R. R. ut ſuprà Feriá IV. niſi alia aſſignentur. Si verò de Dom. anticipata , vide infrà , Sabbato ante Dom. XXIII. poſt Pentecoſten.

ŷ. Sacerd. Repleátur os meum laude , ut cantem glóriam tuam , R. Torá die laudem tuam. *Pſ.* 70. 8.

AD LAUDES.

Ant. 1. A. Bonum eſt.

PSALMUS 91.

Deus magnificus , juſtus vindex , idèò collaudandus.

Bonum eſt confitèri Dómino ; * & psállere nómini tuo , Altíſſimè :

Ad annuntiandam manè miſericórdiam tuam , * & veritatem tuam per noctem ,

In decachordo psálterio , * cum cántico , in cithará :

Quia delectaſti me , Dómine , in factúra tua ; * & in opéribus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificatá ſunt ópera tua , Dómine ! * nimis profunda factæ ſunt cogitationes tuæ.

Vir inſípiens non cognóſcet ; * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatóres ſicut fórum , & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem , * ut intéreant in ſéculum ſéculi.

Tu autem Altíſſimus * in æternum , Dómine ;

Quóniam ecce inimíci tui , Dómine , quóniam ecce inimíci tui peribunt ; * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum , * & ſeneſtus mea in miſericórdia líberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos ; * & in inſurgéntibus in me malignántibus audiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit , * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini , * in átriis domús Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſeneſta úberi , * & bene patientes erunt.

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter , * & non eſt iniquitas in eo.

Ant. Bonum eſt confitèri Dómino ; & psállere nómini tuo , Altíſſimè.

Ant. ſ. a. Date :

CÁNTIC. MOYSI. *Deut.* 32.

Audíte , coeli , quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei. Cognóſcet ut plúvia doctrina

mea : * sicut ut ros eloquium
meum.

Quasi imber super herbam , *
& quasi stilla super gramina.

Quia nomen Domini invo-
cabo : * date magnificentiam
Deo nostro.

Dei perfecta sunt opera , &
omnes viæ ejus judicia : * Deus
fidelis , & absque ulla iniqui-
tate , justus & rectus.

Peccaverunt ei , & non filii
ejus in sordibus : * generatio
prava atque perversa.

Hæcine reddis Domino , *
popule stulte , & insipiens ?

Numquid non ipse est pater
tuus , * qui possedit te , & fecit ,
& creavit te ?

Memento dierum antiquo-
rum : * cogita generationes sin-
gulas.

Interroga patrem tuum , &
annuntiabit tibi : * majores
tuos , & dicent tibi.

Quando dividebat Altissimus
gentes , * quando separabat fi-
lios Adam ,

Constituit terminos populo-
rum * juxta numerum filio-
rum Israel.

Pars autem Domini populus
ejus : * Jacob funiculus hære-
ditatis ejus.

Invenit eum in terra defer-
ta , * in loco horrois & vastæ
solitudinis.

Circumdedit eum , & ab-
ducit , * & custodivit quasi pu-
pillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad
volandum pullos suos , * & su-
per eos volitans ,

Expandit alas suas , & assum-

puit eum , * atque portavit in
humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit ; *
& non erat cum eo deus alienus.

Constituit eum super excel-
sam terram , * ut comederet
fructus agrorum ,

Ut sugeret mel de petra , *
oleumque de saxo durissimo ;

Butyrum de armento , &
lac de ovibus , * cum adipem
agnorum & arietum filiorum
Balan ,

Et hircos cum medulla tri-
tici ; * & sanguinem uvæ bi-
beret meracissimum.

Incrassatus est dilectus , &
recalcitravit ; * incrassatus , im-
pinguatus , dilatatus.

Dereliquit Deum factorem
suum , * & recessit à Deo salu-
tari suo.

Provocaverunt eum in diis
alienis ; * & in abominationi-
bus ad iracundiam concitave-
runt.

Immolaverunt demoniis , &
non Deo ; * diis quos ignorá-
bant.

Novi recentisque venerunt , *
quos non coluerunt patres eor-
um.

Deum , qui te genuit , dere-
liquisti ; * & oblitus es Domini
creatoris tui.

Vidit Dominus , & ad ira-
cundiam concitatus est ; * quia
provocaverunt eum filii sui &
filiae.

Et ait : Abscondam faciem
meam ab eis , * & considerabo
novissima eorum.

Generatio enim perversa est , *
& infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat deus, * & irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, * in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, * & ardebit usque ad inferni novissima;

Devorabitque terram cum germine suo, * & montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala; * & sagittas meas complebo in eis.

Consumuntur fame, * & devorabunt eos aves morfu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos, * cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, & intus pavor, * juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli, * ne fortè superbirent hostes eorum,

Et dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus, * fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentia: * utinam saperent, & intelligerent, ac novissima providerent!

Quomodo persequatur unus mille, * & duo fugent decem milia?

Nonne ideo quia Deus suos vendidit eos, * & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum; * & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum, vinea eorum, * & de suburbanis Gomorrahæ.

Uva eorum, uva fellis; * & botri amarissimi.

Fel draconum, vinum eorum, * & venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, * & signata in thesauris meis?

Mea est ultio, & ego retribuam in tempore, * ut labatur pes eorum.

Juxta est dies perditionis; * & adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, * & in servis suis miseretur.

Videbit quod infirmata sit manus, * & clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicit: Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam;

De quorum victimis comedebant adipem, * & bibebant vinum libaminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in necessitate vos protegant.

Videate quod ego sim solus, * & non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, & ego vivere faciam; percutiam, & ego sanabo: * & non est qui de manu mea possit eruerè.

Levabo ad cælum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si

Si acutero ut fulgur gladium meum, * & arripuerit iudicium manus mea,

Reddam ultionem hostibus meis; * & his qui odérunt me, retribuam:

Inebriabo sagittas meas sanguine, * & gladius meus devorabit carnes,

De cruore occisorum, * & de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus; * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur:

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * & propitius erit terrae populi sui.

Ant. Date magnificentiam Deo nostro: Dei perfecta sunt opera.

Ant. 8. G. Servite Domino.

PSALMUS 99.

Ad Dei laudes & cultum adhortatio.

Jubilate Deo, omnis terra: * servite Domino in letitia.

Introite in conspectu ejus * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus; * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Populus ejus, & oves pascuar ejus, introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: * confitemini illi.

Laudate nomen ejus, * quoniam suavis est Dominus.

In aeternum misericordia ejus, * & usque in generationem & generationem veritas ejus.

Ant. Servite Domino in letitia.

Pars Autumnalis;

Ant. 1. D. Juste.

CANTIC. AGNI. *Apoc.* 15.

Magna & mirabilia sunt opera tua, * Domine Deus omnipotens.

Juste & vere sunt viæ tuæ, * Rex seculorum.

Quis non timebit te, Domine, & magnificabit nomen tuum? * quia solus pius es.

Quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo; * quoniam judicia tua manifesta sunt.

Ant. Juste & vere sunt viæ tuæ, Rex seculorum.

Ant. 3. a. Beneplacitum est.

PSALMUS 149.

Christus celebrandus, qui suis in gentes ultricem potestatem sit daturus.

Cantate Domino canticum novum: * laus ejus in ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo qui fecit eum, * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano & psalterio psallant ei;

Quia beneplacitum est Domino in populo suo; * & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutturo eorum, * & gladii ancipites in manibus eorum,

Ad faciendam vindictam in nationibus, * increpationes in populis:

Ad alligandos reges eorum in compedibus, * & nobiles eorum in manibus ferreis;

I

Ut faciant in eis iudicium
conscriptum : * glória hæc est
omnibus sanctis ejus.

Ant. Beneplacitum est Dô-
mino in pópulo suo.

CAPITULUM. I. Cor. 9. 24.

Nescitis quòd ii qui in stádio
currunt, omnes quidem
currunt, sed unus accipit bra-
vium? Sic cùrrite, ut compre-
hendátis.

Hymnus.

PUGNATE, Christi milites ;
Fortes fide resistite :
Immensa promisit Deus
Pio labóri præmia.

NON ille fluxas ac leves
Palmas dabit vincéntibus ;
Sed lucis æternæ decus,
Et pura semper gaudia.

MENTES beâtas excipit
Formosa Coelitum domus :
Hic turba, cœlis altior,
Subjecta calcât sîdera.

CADUCA vobis præmia
Offert levis mundi favor :
Vultus ad astra tollite ;
Hic ipse fit merces Deus.

HUC certa nos spes évocat,
Huc vota tendant omnia ;
Nec térreat brevis labor,
Æterna quos merces manet.

QUI nos creávit, laus Patri ;
Laus, qui redémît, Fîlîo :
Qui charitatè nos foves,
Sit par tibi laus, Spîritus. Amen.

Y. (Dómine,) quis requies-
cet in monte sancto tuo ?
R. Qui ingreditur sine mácula,
& operátur justitiam. *Pf. 14. 1.*

Ad Benedictus, Ant. 5. C.
Visitávit nos oriens ex alto, illu-
mináre his qui in ténebris, & in
umbra mortis sedent. *Luc. 1. 78.*

AD PRIMAM.

Ant. 6. Confitebor.

PSALMUS 53.

*Oratio iusti adversus hostes
auxilium deprecantis.*

Deus, in nómine tuo
salvum me fac, * & in
virtute tua júdica me.

Deus, exaudi orationem
meam ; * auribus pèrcipe verba
oris mei :

Quóniam alièni insurrexé-
runt adversum me, & fortes
quasiérunt animam meam, *
& non proposuerunt Deum ante
conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me, *
& Dóminus susceptor est animæ
meæ.

Averte mala inimicis meis, *
& in veritatè tua disperde illos.

Voluntariè sacrificábo tibi ; *
& confitebor nómini tuo, Dô-
mine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tione eripuisti me, * & super
inimicos meos despexit óculus
meus.

PSALMUS 63.

*Vana impiorum concilia: Evan-
gelii prædicatio.*

Exaudi, Deus, orationem
meam, cum deprecor : * à
timóre inimici eripe animam
meam.

Protexisti me à conventu
malignántium, * à multitudine
operantium iniquitatem.

Quia exacerúnt ut gládium
linguas suas ; * intendérunt ar-
cum, rem amaram, ut sagit-
tent in occultis immaculatum.

Súbitò sagittábunt eum, &

non timébunt ; * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos ; * dixerunt : Quis videbit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defectérunt scrutantes scrutínio.

Accedet homo ad cor altum ; * & exáltabitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

Contrubáti sunt omnes qui videbant eos : * & tímuit omnis hómō.

Et annuntiavérunt ópera Dei , * & facta ejus intellexérunt.

Letábitur justus in Dómino , & sperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

Ex Psalmo 118.

Clamávi in toto corde meo , exaudi me , Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te , salvum me fac ; * ut custodiám mandata tua.

Præveni in maturitatē , & clamávi ; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo , * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundum misericórdiam tuam , Dómine ; * & secundum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitati ; * a lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu , Dómine , * & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognóvi de testimoniis tuis ; * quia in æternum fundasti ea.

Ant. Confitébor nómini tuo , Dómine ; quóniam bonum est.

Pf. 33. 8.

Capit. 2. br. & Preces , si dicenda sint , habentur infra post Complet. Sabbati ; & sic ad alias Horas.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Quómodo.

PSALMUS 102.

Deus prædicandus : innumerabilia ejus beneficia.

Benedic , ánima mea , Dómino ; * & ómnia quæ intra me sunt , nómini sancto ejus.

Benedic , ánima mea , Dómino , * & noli oblivisci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis ; * qui sanat omnes infirmitátes tuas :

Qui rédimitt de intéritu viram tuam ; * qui coronat te in misericórdia & miseratióibus :

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Faciens misericórdias Dóminus , * & iudícium ómnibus injúriam patientibus.

Notas fecit vias suas Móysi , * filiis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

Miserátor & misericors Dóminus , * longánimis , & multum misericors :

Non in perpétuum irascetur , * neque in æternum comminábitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis, * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis :

Quoniam secundum altitudinem cœli à terra, * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, * misertus est Dominus timentibus se.

Quoniam ipse cognovit figmentum nostrum : * recordatus est quoniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorebit ;

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet ; * & non cognoscet amplius locum suum :

Misericordia autem Domini ab aeterno, * & usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus :

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam, * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, * ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino, omnes virtutes ejus, * ministri ejus, qui faciunt voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus : * in omni loco do-

minationis ejus ; benedic, anima mea, Domino.

Ex Psalmo 118.

Vide humilitatem meam, & eripe me ; * quia legem tuam non sum oblitus.

Judica judicium meum, & redime me ; * propter eloquium tuum vivifica me.

Longè à peccatoribus salus ; * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuae multae, Domine ; * secundum judicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me ; * à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi praevaricantes, & tabescebam, * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine ; * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas ; * in æternum omnia judicia justitiae tuae.

Ant. Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se. *Pf.* 102. 13.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Domine, refugium.

PSALMUS 89.

Inanis & fugax hominum vita : id à gratia Dei exoratur.

Domine, refugium factus es nobis, * à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formarètur terra, & orbis, * à sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem ; * & dixisti : Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies hesternæ quæ præterit, & custodia in nocte ;

Quæ pro nihilo habentur, * eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, mane floreat & transeat ; * vespere decadat, induret & areseat.

Quia defecimus in ira tua, * & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, * seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, & in ira tua defecimus : * anni nostri sicut aranea meditabuntur.

Dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni : * si autem in potentatibus, octoginta anni ;

Et amplius eorum, * labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, * & corripiemur.

Quis novit potestatem iræ tuæ, * & præ timore tuo iram tuam dinumerare ?

Dexteram tuam sic notam fac, * & eruditos corde in sapientia.

Convertere, Domine, usquequo ? * & deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tuâ ; * & exultavimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris :

Lætari sumus pro diebus

quibus nos humiliasti, * annis quibus vidimus mala.

Réspice in servos tuos, & in opera tua ; * & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos ; & opera manuum nostrarum dirige super nos, * & opus manuum nostrarum dirige.

PSALMUS 140.

Lingua coercenda : in afflictionibus patientia.

Domine, clamavi ad te, exaudi me ; * intende voci meæ, cum clamâvero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevatio manuum mearum, sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, * & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem ; * & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me ; * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea * in beneplacitis eorum.

Absorpti sunt iuncti petra iudices eorum : * audient verba mea, quoniam potuerunt.

Sicut crassitudo terræ erupta est super terram, * dissipata sunt ossa nostra secus infernum.

Quia ad te, Domine, Domine, oculi mei ; * in te speravi, non auferas animam meam.

I. iij.

Custodi me à láqueo quem statuerunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec transeam.

Ex Psalmo 118.

PRíncipes perfecúti sunt me gratis ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Letábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum : * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutare tuum, Dómine ; * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis. *Ps.* 89. 1.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Confiteantur.

PSALMUS 106.

Deus suos è variis periculis servare, & donis cumulare amat.

Confitemini Dómino, quóniam bonus ; * quóniam in scéculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à

Dómino, * quos redémnit de manu inimici ;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenerunt.

Esurientes, & sitientes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularentur ; * & de necessitatibus eórum erípuit eos :

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitatem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabilia ejus filiis hóminum ;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * victos in mendicitáte & ferro :

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in laboribus tor eórum ; * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularentur ; * & de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbra mortis, * & vincula eórum dirúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus ; * & mirabilia ejus filiis hóminum :

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter in-

justitias enim suas humiliati sunt.

Omniem escam abominata est anima eorum ; * & appropinquaverunt usque ad portas mortis :

Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularentur ; * & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, & salvavit eos ; * & eripuit eos de interitionibus eorum.

Divisio Psalmi 106.

Confiteantur Domino misericordiae ejus ; * & mirabilia ejus filiis hominum :

Et sacrificent sacrificium laudis, * & annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, * facientes operationem in aquis multis ;

Ipsi viderunt opera Domini, * & mirabilia ejus in profundo.

Dixit, & sterit spiritus procellae, * & exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad coelos, & descendunt usque ad abyssos : * anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius ; * & omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularentur ; * & de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et stavit procellam ejus in auram ; * & siluerunt fluctus ejus :

Et letati sunt quia siluerunt ; * & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus, * & mirabilia ejus filiis hominum :

Et exaltent eum in ecclesia plebis, * & in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, * & exitus aquarum in sitim,

Terram fructiferam in falsuginem, * a malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum, * & terram sine aqua in exitus aquarum :

Et collocavit illic esurientes, * & constituerunt civitatem habitationis :

Et seminaverunt agros, & plantaverunt vineas ; * & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis ; * & jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt, * & vexati sunt a tribulatione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes, * & errare fecit eos in invio, & non in via :

Et adjuvit pauperem de inopia, * & posuit sicut oves famulas.

Videbunt recti, & letabuntur ; * & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, & custodiet haec ? * & intelliget misericordias Domini ?

Ex Psalmo 118.

Appropinquet deprecari mea in conspectu tuo, Domine : * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intreat postulatio mea in conspectu tuo.

pectu tuo : * secundum eliquium tuum eripe me.

Eruantur labia mea hymnum ; * cum docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eliquium tuum ; * quia omnia mandata tua , æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me , * quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum , Domine ; * & iuxta tua meditatio mea est.

Vivet anima mea , & laudabit te ; * & iudicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæ perii : * quare servum tuum , quia mandata tua non sum oblitus.

Ant. Confiteantur Domino misericordiae ejus , & mirabilia ejus filiis hominum. *Pf.* 106. 31.

AD VESPERAS.

Ant. 6. Beatus.

PSALMUS 143.

Victoria ab hostibus , Dei donum est.

Benedictus Dominus Deus meus , qui docet manus meas ad praelium , * & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea , & refugium meum ; * susceptor meus , & liberator meus.

Protektor meus , & in ipso speravi ; * qui subdit populum meum sub me.

Domine , quid est homo , quia innotuisti ei ; * aut filius hominis , quia reputas eum ?

Homo vanitati similis factus est ; * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Domine , inclina coelos tuos , & descende ; * tange montes , & fumigabunt.

Fulgura conflagrationem , & dissipabis eos ; * emitte sagittas tuas , & contrurbabis eos.

Emitte manum tuam de alto : eripe me , & libera me de aquis multis ; * de manu filiorum alienorum ,

Quorum os locutum est vanitatem , * & dextera eorum , dextera iniquitatis.

Deus , canticum novum cantabo tibi ; * in psalterio decachordo psallam tibi :

Qui das salutem regibus ; * qui redemisti David servum tuum de gladio maligno , eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum , quorum os locutum est vanitatem ; * & dextera eorum , dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes , * in juventute sua.

Filiae eorum compositæ , * circumornatæ ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena , * eructantia ex hoc in illud :

Oves eorum foetores , abundantes in egressibus suis ; * boves eorum crassæ.

Non est ruina maceræ , neque transitus ; * neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc sunt : * beatus populus , cujus Dominus Deus ejus.

Ant. Beatus populus , cujus Dominus Deus ejus.

Ant. 3. G. Per singulos dies.

PSALMUS 144.

Dei potentia, misericordia, providentia, benignitas.

Exaltabo te, Deus meus rex; * & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi; * & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis; * & magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua; * & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, * & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, * & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt, * & justitiā tuā exultabunt.

Miserator & misericors Dominus; * pateriens & multum misericors.

Suavis Dominus universis, * & miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua, * & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, * & potentiam tuam loquentur;

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, * & gloriā magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium seculorum; * & dominatio tua in omni generatione & generationem.

Ant. Per singulos dies benedicam tibi; & laudabo nomen tuum.

Ant. 4. D. Custodit.

Diviso Psalmi 144.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis; * & sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt, * & erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine; * & tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne animal benedictione,

Justus Dominus in omnibus viis suis, * & sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum, * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timantium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet; * & salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se, * & omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum; * & benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum, & in seculum seculi.

Ant. Custodit Dominus omnes diligentes se, & omnes peccatores disperdet.

Ant. 8. c. Deo nostro.

PSALMUS 146.

Deus ex sua in populum suum providentia laudatur.

Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israël congregábit :

Qui sanat contritos corde, * & alligat contritiónes eórum ;

Qui númerat multitudinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus ; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuetos Dóminus : * humilians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confesiónē : * psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cælum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui producít in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro: sit jucunda decoraque laudatio.

Ant. 4. E. Lauda.

PSALMUS 147.

Ecclesia ad laudem Dei invitatum, quod ei abunde provisum sit.

Lauda, Jerúsalem, Dóminus ; * lauda Deum tuum, Sion :

Quóniam confortávit seras

portárum tuárum ; * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, * & adipe frumenti sariat te.

Qui emittit eloquium suum terræ, * velóriter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cinerem spargit :

Mittit crystallum suum sicut buccellas ; * ante faciém frigoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, * & liquefaciet ea ; * stabit spíritus ejus ; & fluent aquæ :

Qui annúnciat verbum suum Jacob, * justitias & judícia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi ; * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminus ; lauda Deum tuum, Sion.

CAPITULUM. *Tit.* 2. 14.

Salvator noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi pópulum acceptabilem, sectátorem bonórum óperum.

Hymnus.

QUæ, sex labórans per dies, Terras polumque cóndidit, Die quiescens séptimâ, Divína celsávit manus.

ÆTERNUS orbis Cónditor Hanc ipse sacrávit diem, Judæa quam, legis tenax, Piis colébat ritibus.

FORDUS novum, ritus novos

Christus dedit : Christo duce, Adoptiōnis filios

Jam sanctior manet quies.

FUGAVIT umbram veritas ;
Antiqua cessant Sabbata :
Jam lex amoris, cordibus
Inscripta, mortales regit.

QUI nos creavit, laus Patri ;
Laus, qui redemit, Filio :
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

V. Convertere, anima mea,
in requiem tuam, R. Quia Dó-
minus benefecit tibi. Ps. 114. 7.

Antiph. ad Magnificat, ut
in Proprio de Tempore.

Oratio Dominica sequentis.

AD COMPLETORIUM

Ant. 7. c. Dómine Deus.

PSALMUS 87.

Christus ab inimicis vexatus,
ab amicis derelictus, opem
Dei implorat.

Domine Deus salutaris
meus ; * in die clamavi
& nocte coram te.

Intra in conspectu tuo ora-
tio mea ; * inclina aurem tuam
ad preces meas.

Quia repleta est malis anima
mea ; * & vita mea inferno
appropinquavit.

Estimatus sum cum descen-
dentibus in lacum ; * factus sum
sicut homo sine adiutorio, inter
mortuos liber.

Sicut vulnerari dormientes in
sepulchris, quorum non es me-
mor amplius, * & ipsi de manu
tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu infe-
riori ; * in tenebris, & in um-
bra mortis.

Super me confirmatus est fu-
ror tuus ; * & omnes fluctus
tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à
me ; * posuerunt me abomi-
nationem sibi.

Traditus sum, & non egre-
diebar ; * oculi mei languerunt
propter inopiam.

Clamavi ad te, Dómine,
totà die ; * expandi ad te ma-
nus meas.

Numquid mortuis facies mi-
rabilia ; * aut medici suscita-
bunt, & confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in
sepulchro misericordiam tuam, *
& veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in
tenebris mirabilia tua, * & ju-
stitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Dómine, cla-
mavi ; * & manet oratio mea
præveniet te.

Ut quid, Dómine, repellis
orationem meam ? * avertis fa-
ciem tuam à me ?

Pauper sum ego, & in labo-
ribus à juventute mea ; * exal-
tatus autem, humiliatus sum &
conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ, *
& retrores tui conturbaverunt
me ;

Circumdedérunt me sicut
aqua totà die, * circumdede-
runt me simul.

Elongasti à me amicum &
proximum, * & notos meos à
miséria.

PSALMUS 142.

Oratio penitentis, Dei opem
deprecantis.

Domine, exaudi orationem
meam, auribus percipe ob-
secrationem meam in veritate
tua ; * exaudi me in tua justitia ;

Et non intres in iudicium
eum servo tuo ; * quia non ju-
stificabitur in conspectu tuo om-
nis vivens.

Quia persecutus est inimicus
animam meam , * humiliavit
in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris si-
cut mortuos seculi , * & anxius
est super me spiritus meus :
in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquo-
rum , meditatus sum in omni-
bus operibus tuis ; * in factis
manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : *
anima mea sicut terra sine aqua
tibi.

Velociter exaudi me , Dómi-
ne ; * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a
me ; * & similis ero descenden-
tibus in lacum.

Audiam fac mihi mande mi-
sericordiam tuam ; * quia in te
speravi.

Notam fac mihi viam in qua
ambulem ; * quia ad te levavi
animam meam.

Eripe me de inimicis meis ;
Dómine ; ad te confugi : * doce
me facere voluntatem tuam ;
quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet

me in terram rectam : * prop-
ter nomen tuum , Dómine ,
vivificabis me in aequitate tua.

Educes de tribulatione ani-
mam meam ; * & in misericordia
tua disperdes inimicos meos :

Et perdes omnes qui tribu-
lant animam meam , * quoniam
ego servus tuus sum.

PSALMUS 130.

*Deus omni musica genere Lau-
dandus.*

Laudate Dóminum in san-
ctis ejus : * laudate eum
in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus
ejus : * laudate eum secun-
dum multitudinem magnitudi-
nis ejus.

Laudate eum in sonotubæ : *
laudate eum in psalterio & ci-
thara.

Laudate eum in tympano &
choro : * laudate eum in chor-
dis & organo.

Laudate eum in cymbalis be-
nesonantibus ; laudate eum in
cymbalis jubilationis : * omnis
spiritus laudet Dóminum.

Ant. Dómine Deus salutis
meæ , in die clamavi , & nocte
coram te. *Ps.* 87. 2.

Hymnus, Capitulum. 4. br. &c.
habentur infra.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES ET VESPERAS.

In Vigiliis & Quatuor Temporibus, post Ans. ad Benedictus, & Magnificat, dicuntur flexis genibus, & submissa voce, sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster, usque ad **¶** Et ne nos inducas in tentationem; **℟.** Sed libera nos à malo.

¶ Ego dixi: Dómine, miserere mei: **℟.** Sana animam meam, quia peccávi tibi. *Pf. 40. 5.*

¶ Convertere, Dómine, usquequo? **℟.** Et deprecábilis esto super servos tuos. *Pf. 89. 13.*

¶ Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; **℟.** Quemadmodum sperávimus in te. *Pf. 32. 22.*

¶ Sacerdótes tui induantur iusticiam; **℟.** Et sancti tui exultent. *Pf. 131. 9.*

¶ Orémus pro Pastóre nostro *N.* **℟.** Dóminus conservet eum, & vivíficet eum. *Pf. 40. 3.*

¶ Memor esto congregatiónis tuæ, **℟.** Quam possedisti ab initio. *Pf. 73. 2.*

¶ Dómine, salvum fac regem nostrum *N.* **℟.** Et exaudi nos in die quâ invocáverimus te. *Pf. 19. 10.*

¶ Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & benedic hæreditatibus: **℟.** Et rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Pf. 27. 9.*

¶ Fiat pax in virtute tua; **℟.** Et abundantia in cùrribus tuis. *Pf. 121. 7.*

¶ Orémus pro fratribus nostris abséntibus. **℟.** Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pf. 124. 4.*

¶ Pro infirmis, afflictis & captivis. **℟.** Libera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Pf. 24. 22.*

¶ Pro cunctis fidélibus defunctis. **℟.** Réquiem æternam dona eis, Dómine; & lux perpétua luceat eis. *Mich. 7. 9.*

Deinde ad Laudes dicitur *Pf. De profundis, supra in Vesp. Fer. iv. 77. & in fine, Glória. (Ad Vesperas ejus loco dicitur* *Pf. 50. Miserere. 98. cum Glória Patri.)*

Finis Psalmo, dicitur:

¶ Dómine Deus virtutum; converte nos; **℟.** Et ostende faciém tuam, & salvi érimus. *Pf. 79. 20.*

¶ Exurge, Dómine, adjuva nos; **℟.** Et rédime nos propter nomen tuum. *Pf. 43. 26.*

¶ Dómine, exaudi oratiónem meam; **℟.** Et clamor meus ad te véniat. *Pf. 101. 2.*

¶ Dóminus vobiscum, **℟.** Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens, quæ, ubi propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Post Orationem, si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.

*Deinde, in Festis simplicibus
& Feriis sunt.*

SUFFRAGIA,

Seu Commemorationes communes.

DE S. CRUCE,

(in Offic. Feriali tantum.)

AD LAUDES, Ant.

Peccata nostra Christus pertulit in corpore suo super lignum; ut peccatis mortui, iustitiae vivamus. *1. Petr. 2. 24.*

¶. Apud Dominum misericordia; *R.* Et copiosa apud eum redemptio. *Pf. 129. 7.*

Orémus. S. R.

Deus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, ut antiqui hostis insidias tanti virtute mysterii superantes, sinceram tibi mente perpetuo famulemur.

ADVESP. Ant. Mihi absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi. *Gal. 6. 14.*

¶. Tu Domine, susceptor meus es: *R.* Gloria mea, & exaltans caput meum. *Pf. 3. 4.*

Orémus. S. R.

Quæsumus, Domine Deus noster, ut per vexillum sanctæ Crucis Filii tui, ad contendas adversariorum insidias, nos in tuæ protectionis securitate constituas.

DE OMNIBUS SANCTIS.

AD LAUD. Ant. (Hi)

sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Apoc. 7. 15.*

¶. Iusti confitebuntur nomini tuo: *R.* Et habitabunt recti cum vultu tuo. *Pf. 139. 14.*

Orémus. S. R.

Quando dicitur Officium parvum B. Mariæ, vel sit de ea in Sabbato, omittuntur verba parenthesi inclusa.

Deus, qui nos [beatæ Mariæ semper Virginis,] beatorum Apostolorum tuorum Petri & Pauli, atque beati [ta] N. & omnium simul Sanctorum memoriam laetificas: præsta, quæsumus, ut quos veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplo.

[*Nomen Patroni additur ante vel post nomina SS. Apost. pro dignitate illius.*]

AD VESP. Ant. Iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei, & delectentur in lætitia. *Pf. 67. 4.*

¶. Exultate, iusti, in Domino: *R.* Rectos decet collaudatio. *Pf. 32. 1.*

Orémus. S. R.

Concede, omnipotens Deus; Cur intercessio sanctæ Dei genitricis Mariæ [sanctorum Apostolorum tuorum Petri & Pauli, atque beati [ta] N. & omnium Electorum tuorum, nos ubique laetificet; ut dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus.

PRO PACE.

AD LAUD. Ant. (Deus qui) fecit nobiscum secundum suam misericordiam, det nobis jucunditatem cordis, & fieri pacem in diebus nostris. *Eccli. 50. 24.*

¶. Dominus virtutem populo suo dabit: *R.* Dominus benedicet populo suo in pace. *Pf. 28. 11.*

Orémus. S. R.

DEUS, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, &, hostium sublatâ formidine, tempora sint tuâ protectione tranquilla; Per Dñm nostrum Jesum Christum.

ψ. Dñus vobiscum.

ψ. Benedicamus Dño.

AD VESP. *Ans.* (Deus) faciat pacem; exaudiat orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deferat in tempore malo.

2. *Mach.* 1. 4.

ψ. Fiat pax in virtute tua, R. Et abundantia in turribus tuis. *Psf.* 121. 7.

Orémus. S. R.

DEUS, auctor pacis & amator, quem nosse, vivere, cui servire, regnare est; protege ab omnibus impugnationibus supplices tuos: ut qui in defensione tua confidimus, nullius hostilitatis arma timeamus; Per Dñm.

ψ. Dñus vobiscum.

ψ. Benedicamus Dño.

AD PRIMAM.

Deus, in adiutorium.

Hymnus, Jam lucis. 15.

In Feriali Officio, *Ant.* ut in *Psalterio*.

In Festis verò Ant. sumitur *de Proprio*, *vel de Communi*.

CAPITULUM. *Ephes.* 5. 15.

VIdete, fratres, quomodo cautè ambulèris; non quasi insipientes, sed ut sapientes: redimèntes tempus, quoniam dies mali sunt. R. Deo gràtias.

R. br. Jesu Christe, Fili Dei vivi, * Misèrere nobis. *Repet.* Jesu Christe. ψ. Qui sedes ad dexteram Patris, [*Hic versus quandoque mutandus est, ut notatur in Proprio.*] * Misèrere nobis. Glòria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. *Repet.* Jesu Christe.

ψ. Exurge, Dñmine, adjuva nos, R. Et redime nos propter nomen tuum. *Psf.* 43. 26.

In Duplicibus & supra, ac intra Octavas, omissis Precibus sequentibus, dicitur Dñus vobiscum, cum Oratione Dñmine Deus, ut infra.

In Semiduplicibus verò & infra, dicuntur, voce minùs elatâ, Preces sequentes; & quidem flexis genibus, quando dicta sunt ad Laudes.

PRECES.

KYrie, elcison. Christe, elcison. Kyrie, elcison.

Secretò, Pater noster, usque ad ψ. Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

Secretò, Credo in Deum, usque ad ψ. Carnis resurrectionem; R. Vitam æternam. Amen.

ψ. Ego ad te, Dñmine, clamavi; R. Et manè oratio mea præveniet te. *Psf.* 87. 14.

ψ. Repleatur os meum laude; R. Ut canem glòriam tuam, totâ die magnitudinem tuam. *Psf.* 70. 8.

ψ. Averte facièm tuam à peccatis meis; R. Et omnes iniquitates meas dele. *Psf.* 50. 11.

ψ. Cor mundum crea in me, Deus; R. Et spiritum rectum

innova in viscéribus meis.

Psf. 50. 12.

ψ. Ne projicias me à facie tua; R. Et Spíritum sanctum tuum ne auferas à me.

Psf. 50. 13.

ψ. Redde mihi læticiam salutaris tui; R. Et spíritu principalí confirma me. *Psf.* 50. 14.

[*Quando Preces non dicuntur flexis genibus, híc dicitur Adjutorium, &c. & fit Confessio, ut infra. Quando autem genua flectuntur, adduntur sequentes ψ ψ. ante Adjutorium.*

ψ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: R. A viro iníquo eripe me. *Psf.* 139. 2.

ψ. Eripe me de inimicis meis, Deus meus; R. Et ab insurgéntibus in me libera me. *Psf.* 58. 2.

ψ. Eripe me de operántibus iniquitatem; R. Et de viris sanguinum salva me. *Psf.* 58. 3.

ψ. Sic psalmum dicam nómini tuo in sèculum sèculi, R. Ut reddam vota mea de die in diem. *Psf.* 60. 9.

ψ. Exaudi nos, Deus salutaris noster; R. Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *Psf.* 64. 6.

ψ. Deus, in adjutorium meum intende: R. Dómine, ad adjuvandum me festina. *Psf.* 69. 2.

ψ. Bénedic, ánima mea, Dómino; R. Et ómnia quæ intrá me sunt, nómini sancto ejus. *Psf.* 102. 1.

ψ. Bénedic, ánima mea, Dómino; R. Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus. *Psf.* 102. 2.

ψ. Qui propitiatur ómnibus iniquitatibus tuis, R. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

Psf. 102. 3.

ψ. Qui rédimir de intéritu vitam tuam; R. Qui coronat te in misericórdia & miserationibus. *Psf.* 102. 4.

ψ. Qui replet in bonis desiderium tuum, R. Renovábitur ut aquilæ juvenitus tua. *Psf.* 102. 5.]

ψ. Adjutorium nostrum in nómine Dómini, R. Qui fecit coelum & terram. *Psf.* 123. 8.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens:

Confiteor Deo omnipotenti, beátæ Mariæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres;) quia peccávi nimis cogitatione, verbo & ópere: meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráte pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuí omnipotens Deus; & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam.

Hebdomadarius respondet: Amen.

Deinde Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est: vobis, fratres, & vos, fratres, dicit: tibi, pater, & te, pater.

Faââ

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnipotens Deus ; & , dimissis peccatis vestris , perducat vos ad vitam æternam. *R.* Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit, Confiteor, omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ & , ante voces omnibus & omnes. Deinde Misereatur semel, ad quod dicit, nostri, nostris; nos.*]

Indulgentiam, absolutionem, & remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus. *R.* Amen.

Elevans vocem dicit :

Ps. Dignare, Domine, die isto *R.* Sine peccato nos custodire.

Ps. Misere nostri, Domine, *R.* Misere nostri. *Ps.* 122. 3.

Ps. Fiat misericordia tua, Domine, super nos, *R.* Quemadmodum speravimus in te. *Ps.* 32. 22.

Ps. Domine, exaudi orationem meam ; *R.* Et clamor meus ad te veniat. *Ps.* 101. 2.

Ps. Dominus vobiscum, *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. *S. R.*

Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenite fecisti, tuâ nos hodie salva virtute ; ut ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes & opera ; Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c. *R.* Amen.

Pars Autumnalis.

Ps. Dominus vobiscum,

R. Et cum spiritu tuo.

Ps. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primo fit lectio Martyrologii, in cujus fine respondetur Deo gratias, & statim Hebdomadarius dicit :

Ps. Pretiosa in conspectu Domini, *R.* Mors sanctorum ejus. *Ps.* 115. 5.

Sancta Maria, & omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo adjuvari & salvari, qui vivit & regnat in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

[*Diebus Festis à populo feriat, omissis versiculis sequentibus, cum Oratione Dirigere, hic Lector petit benedictionem, & fit lectio Canonis ut infra.*]

Diebus verb non feriat, post Orationem Sancta Maria, pro labore quotidiano adduntur sequentes Ps.

Ps. Deus, in adjutorium meum intende : *R.* Domine, ad adjuvandum me festina. *Ps.* 69. 2.

Ps. Deus, in adjutorium meum intende : *R.* Domine, ad adjuvandum me festina.

Ps. Deus, in adjutorium meum intende : *R.* Domine, ad adjuvandum me festina.

Ps. Gloria Patri, & Filio & Spiritui sancto : *R.* Sicut erat in principio, & nunc, & semper, &c.

K

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster.

¶ Et ne nos inducas in tentationem; *℟*. Sed libera nos a malo.

¶ Réspice in servos tuos (Dómine) & in ópera tua; & dirige filios ebrum: *℟*. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrarum dirige super nos; & opus mánuum nostrarum dirige. *Pf.* 89. 16.

¶ Glória Patri. *℟*. Sicut erat. Orémus. *S. R.*

Dirigere & sanctificare, regere & gubernare dignare, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & corpora nostra, sensus, sermões & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatorum tuorum; ut hic, & in æternum, te auxiliante, salvi & liberi essemur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in sæcula seculórum. *℟*. Amen.

Lector: Jube, Domne, benedicere.

Bened. Bonitatem, & disciplinam, & sciéntiam doceat nos Dóminus. *℟*. Amen.

Tunc fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad calcem Breviarii, in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserere nostri. *℟*. Deo grátias.

Postea Hebdomadarius dicit: ¶ Adjutorium nostrum in nómine Dómini, *℟*. Qui fecit cœlum & terram. *Pf.* 123. 8.

Hebdomadarius, Benedicite. *℟*. Deus.

Hebdom. Dóminus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducatur æternam: & fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *℟*. Amen.

Deinde dicitur *secretò* Pater noster; & sic post singulas Horas si separentur ab invicem.

AD TERTIAM.

Deus, in adjutorium.

Hymnus, Nunc sancte. 19
In seriali Officio Ant. de Psalterio; *Capit.* & *℟*. *br.* ut infra.

In Festis, *Ant. Capit.* *℟*. *br.* *sumuntur de Proprio vel de Comuni: quæ omnia servantur ad Sextam & Nonam.*

CAPITULUM. II. Petr. 1. 10.

Satágit ut per bona ópera certam vestram vocationem & electiõnem faciatis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando. *℟*. *br.* Perfice gressus meos. * In scímis tuis (Dómine). *Repet.* Perfice. ¶ Ut non moveantur vestigia mea, * In scímis tuis. Glória Patri. *℟*. Perfice. *Pf.* 16. 5.

¶ Doce me, facere voluntatem tuam: *℟*. Quia Deus meus es tu. *Pf.* 142. 10.

Quando dicta sunt Preces & Laudes, tunc ad Tertiam, Sextam & Nonam dicuntur fletibus, & voce minús elata sequentes

P R A C E S.

Kyrie, eléison. Christe, eléison, Kyrie, eléison. Pater noster.

¶ Et ne nos inducas in tentationem; *℟*. Sed libera nos a malo.

✠. Dómine Deus virtutum,
converte nos; R. Et ostende
faciem tuam, & salvi érimus.
Pf. 79. 20.

✠. Exurge, Dómine, adjuva
nos; R. Et rédime nos propter
nomen tuum. *Pf. 43. 26.*

✠. Dómine, exaudi oratió-
nem meam; R. Et clamor meus
ad te véniat. *Pf. 101. 2.*

✠. Dóminus vobiscum, R. Et
cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

✠. Dóminus vobiscum, R. Et
cum spíritu tuo.

✠. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátiás,

AD SEXTAM.

Deus, in adiutorium.

Hymnus, Rector potens. 21.

*Antiph. Capitulum, & R. br.
ut superius dictum est ad Ter-
tiam.*

CAPITULUM, Coloss. 3. 17.

OMne quodcumque facitis in
verbo, aut in ópere; ómnia
in nómine Dómini Jesu Christi,
grátiás agentes Deo & Patri
per ipsum.

R. br. Benedicám Dómi-
num, * In omni témpore.
R. Benedicám. ✠. Semper laus
ejus in ore meo, * In omni.
Glória Patri. R. Benedicám.
Pf. 33. 2.

✠. Laudábo Dóminum in vita
mea: R. Psallam Deo meo,
quámdiu fúero. *Pf. 145. 2.*

*Preces, si dicenda sint, habentur
suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Deus, in adiutorium.

Hymnus, Recédit, 23.

*Ant. Capitulum & R. br.
ut superius dictum est ad Ter-
tiam.*

CAPITULUM. Philip. 4. 8.

QUaecumque sunt vera, quæ-
cumque pudica, quæcum-
que iusta, quæcumque sancta,
quæcumque amabilia, quæ-
cumque bonæ famæ, si qua
virtus, si qua laus disciplinæ,
hæc cogitate.

R. br. Testimónia tua * Medi-
tatio mea est. *Repet. Testimó-
nia. ✠. Et consílium meum iusti-
ficatiónes tuæ, * Meditatio.*
Glória Patri. R. Testimónia.
Pf. 118. 24.

✠. Pórtio mea, Dómine,
R. Dixi, custodire legem tuam.
Ibid. 57.

*Preces, si dicenda sint, ha-
bentur suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

*Preces, si dicenda sint, habentur
suprà ad Laudes.*

Suffragia, ut suprà. 142.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos.

Deus, in adiutorium.

*Ant. de Psalterio, nisi aliter
noietur.*

Hymnus.

TE, lucis ante terminum
Rerum Créator, pécunius?
Ut pro tuá cleménria
Hæc nocte nos custódias.

FAC vana custos Ang-
Pellat procul phantásmata;

K ij

Et dormiente corpore,

Fac mens. vigil te cogitet.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Sancto simul cum Spiritu,

Nunc, & per omne seculum.

Amen.

In omni Officio B. Mariæ,

Hymnus.

Virgo Dei genitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit viscera, factus
homo.

Quem paris, hic tollit totius
crimina mundi;

Et tibi virginitas inviolata
manet.

Te matrem pietatis opem te
flagitat orbis:

Subvenias famulis, o benedi-
cta, tuis.

Gloria magna Patri:

compar tibi gloria, Nate:

Gloria sit compar, Spiritus
alme, tibi. Amen.

CAPITULUM. I. Petr. 5. 8.

Sobrii estote, & vigilate;
quia adversarius vester diabolus,
tamquam leo rugiens,
circuit querens quem devoret:
cui resistite, fortes in fide.

R. br. In manus tuas (Dó-
mine) * Commendo spiritum
meum. R. In manus tuas. V. Re-
demisti me, Dómine, * Deus
veritatis: * Commendo. Glória
Patri. R. In manus tuas.

Ps. 10. 6.

V. Custodi me (Dómine).
cor pupillam oculi: R. Sub
bra alarum tuarum protege

R. Ps. 16. 8.

*Ad Nunc dimittis, nisi alia
assignetur, Ant. 6. Sive vigilé-
mus.*

CANTIC. SIMEONIS. Luc. 2. 29.

Nunc dimittis servum
tuum, Dómine, * secun-
dum verbum tuum, in pace;

Quia viderunt oculi mei *
salutare tuum,

Quod parasti * ante faciém
omnium populorum:

Lumen ad revelatióem gen-
tium, * & glóriam plebis tuæ
Israel.

*Ant. Sive. vigilémus, sive
dormiámus, simul cum Christo
vivámus. 1. Theff. 5. 10.*

P R E C E S.

*Dicuntur in Semidupl. Sim-
plic. & Feriis, & quidem flexis
genibus, quando dicta sunt Pre-
ces in Vesperis.*

[*In Duplicibus, & intra Octa-
vas, omissis V. sequentibus,
& Confessione, disitur Dómi-
nus vobiscum, & Oratio ut
infra.*]

Kyrie, eléison. Christe, eléi-
son. Kyrie, eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos inducas in ten-
tationem; R. Sed libera nos a
malo.

Credo in Deum.

V. Carnis resurrectionem,
R. Vitam æternam. Amen.

V. Benedictus es, Dñe, Deus
patrum nostrorum; R. Et laudá-
bilis, & gloriósus, & superexal-
tatus in secula. Dan. 3. 52.

V. Benedictus es in firma-
mento cœli; R. Et laudábilis, &
gloriósus in secula. Dan. 3. 56.

ψ. Benedicat nos Deus,
Deus noster: R. Benedicat nos
Deus. *Pf. 66. 7.*

ψ. Adjutorium nostrum in
nómine Dómini, R. Qui fecit
coelum & terram. *Pf. 123. 8.*

*Deinde fit Confessio, ut suprà
ad Primam, 144.*

Postea dicitur:

ψ. Dignare, Dómine, nocte
istá R. Sine peccáto nos custo-
dire.

ψ. Miserere nostri, Dómine;
R. Miserere nostri. *Pf. 122. 3.*

ψ. Fiat misericórdia tua, Dó-
mine, super nos, R. Quem-
admodum sperávimus in te.
Pf. 32. 22.

ψ. Dómine, exaudi oratio-
nem meam; R. Et clamor meus
ad te véniat. *Pf. 101. 2.*

ψ. Dóminus vobiscum,
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *S. R.*

*[Hac Oratio dicitur in Choro
& extra domum.]*

Illumina, quæsumus, Dó-
mine, ténebras nostras, &
totius noctis insídias à nobis tu
propitius repelle; Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum, qui tecum vivit &
regnat in unitate Spíritus sancti
Deus, per ómnia sècula seculó-
rum. R. Amen.

[Domi dicitur sequens]

Oratio. S. R.]

Visita, quæsumus, Dómine,
habitationem istam, &
omnes insídias inimici ab ea
longè repelle: Angeli tui sancti
hábitent in ea, qui nos in pace
custódiant; & benedíctio tua sit

super nos semper; Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum, qui tecum vivit &
regnat in unitate Spíritus sancti
Deus, per ómnia sècula seculó-
rum. R. Amen.

ψ. Dóminus vobiscum,

R. Et cum spíritu tuo.

ψ. Benedicámus Dómino:

R. Deo grátias.

*Finito Completorio, dicitur
submissiori voce: Benedicat & cu-
stódiat nos omnípotens & mise-
ricors Dñs, † Pater, & Filius,
& Spíritus sanctus.*

ψ. Amen.

ANTIPHONA

DE B. MARIA VIRGINE:

SALVE, Regína, mater mise-
ricórdiæ; vita, dulcédo,
& spes nostra, salve: ad te cla-
mámus éxules filii Evæ; ad te
suspirámus, gementes & flentes
in hac lacrymarum valle. Eia
ergo, advocáta nostra: illos
tuos misericordes óculos ad nos
converte; & Jesum, benedi-
ctum fructum ventris tui, nobis
post hoc exílium ostende, &
clemens, ó pia, ó dulcis Virgo
María.

ψ. Vultum tuum deprecá-
buntur R. Omnes dívites ple-
bis. *Pf. 44. 13.*

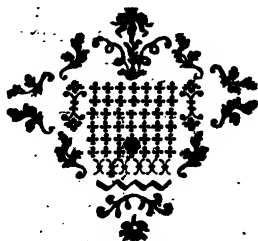
Orémus.

OMnípotens sempiterne
Deus, qui gloriósa Vir-
ginis matris Mariæ corpus &
animam, ut dignum Filii tui
habítaculum éffici mererétur,
Spíritu sancto cooperante, præ-
parasti: da ut cujus comme-
moratione lætámur, ejus piá

inrecessione, ab instantibus malis, & à morte perpétua liberemur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Deinde submissiori voce: Dívium auxílium máneat semper nobiscum. R. Amen.

Post completum Off. dicitur secretò, Pater, Ave, Credo.

PROPRIUM

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

SABBATO

Ante Dominicam XIII. post
Pentecosten.

Ad Vesperas, omnia de Psalterio.

Ad Magnificat, Ant. 4. D.

Qui conservat legem, multiplicat oblationem. Sacrificium salutare est attendere mandatis, & discedere ab omni iniquitate.

Eccli. 35. 1.

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XIII.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

De libro Ecclesiastici. *Cap. 8.*

Non iudices contra iudicem; quoniam secundum quod justum est, iudicat. Cum audace non eas in via, ne forte graver mala sua in te: ipse enim secundum voluntatem suam vadit, & simul cum stultitia illius peries. Cum iracundo non facies rixam, & cum audace non eas in desertum; quoniam quasi nihil est ante illum sanguis: & ubi non est adiutorium, elidet te. Cum fatuis consilium non habebas, non enim poterunt diligere nisi quæ eis placent. Coram extraneo ne facias consilium; nescis enim quid pariet. Non omni homini cor tuum manifestes; ne forte

Pars Autumnalis.

inferat tibi gratiam falsam, & convicietur tibi.

Responsoria ut in Psalterio.

LECTIO ij. *Cap. 10.*

Judex sapiens iudicabit populum suum, & principatus sensati stabilis erit. Secundum iudicem populi, sic & ministri ejus: & qualis rector est civitatis, tales & inhabitantes in ea. Rex, insipiens perdet populum suum; & civitates inhabitabuntur per sensum potentium. In manu Dei potestas terræ; & irilem rectorem suscitabit in tempus super illam. In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem scribæ imponet honorem suum. Omnis injuriæ proximi ne memineris, & nihil agas in operibus injuriæ.

LECTIO iij.

Odibilis coram Deo est & hominibus superbia; & execrabilis omnis iniquitas gentium. Regnum à gente in gentem transfertur propter injustitias, & injurias, & contumelias, & diversos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid superbit terra & cinis? Nihil est iniquius quam amare pecuniam. Hic enim & animam suam venalem habet; quoniam in vita sua projecit intima sua. Omnis potentatus brevis vita. Languor pro-

lixior gravat medicum. Brevem languorem præcidit medicus : sic & rex hodie est , & cras morietur. Cum enim morietur homo , hæreditabis serpentes , & bestias , & vermes. Initium superbix hominis , apostatâre à Deo : quoniam ab eo , qui fecit illum , recessit cor ejus , quoniam initium omnis peccati est superbia. Qui tenuerit illam , adimplébitur maledictis ; & subvertet eum in finem. Propterea exhonora vit Dominus conventus malorum , & destruxit eos usque in finem. Sedes ducum superbiorum destruxit Deus , & sedere fecit mites pro eis.

IN II. NOCTURNO.

¶ Si hac Dominica immediate antecedit Quatuor-Tempora , omisâ Lectione. vj. ejus loco legatur Lectio. vj. posita in Proprio SS. post Officium Exaltationis S. Crucis.]

LECTIO iv.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

Homil. 20. in Ep. 2. ad Cor.

NE tardes converti ad Dominum , & ne differas de die in diem ; nescis enim quid paritura sit superventura dies. Periculum enim & metus est in dilatione ; salus vero certa ac secura , si nulla sit dilatio. Virtutem igitur cole : sic enim sive juvenis hinc abscedas , tunc abscedes ; sive ad senectutem pervenias , cum amplissimis opibus excèdes ; duplicemque festivitatem per omnem vitam habebis , & à vitio abstineas , & virtutem amplextaris.

CAve dixeris : Erit tempus ; cum ad meliorem frugem revertendum erit. Hæc enim verba Deum majorem in modum ad iracundiam concitant. Quid tandem est , quod cum ille infinita tibi sæcula pollicitus sit , tu contra in præsentī hac vita , quæ brevis ac fluxa est , nullum laborem suscipere velis ; verum ita dissolutus & ignavus sis , ut etiam hæc ipsa breviorē requirās ? An non eadem comestationes quotidie ? An non eadem mensæ ? . . . An non eadem theatra ? An non eadem pecuniæ ? Quousque ista , tamquam vera & solida amabis ? Quousque inexplēbili vitii cupiditate tenēberis ?

LECTIO vj. Post pauca.

MERO te obruisti , cibis te ingurgitasti , rapuisti ? Consiste jam , reque in contrariam viam refer. Deo grâcias age , quod te inter média peccata non abripuit : ne alterum quoque tibi tempus ad flagitiosè vivendum præstinari postules. Multi , dum avaritiæ studerent , hinc abrepti sunt , atque ad perspicuas certasque pœnas accesserunt. Ne idem tibi inexcusabili accida , time. At , inquis , multis Deus in extréma quoque senectute peccata sua confitendi spârium concessit ? Quid tum ? An tibi quoque conceder ? Fortasse , inquis. Quid ais , Fortasse , & interdum , & sæpè ? In mentem tibi veniat te de anima tus consilium inire. Contrarium pone , tecumque ita reputa , ac

dic: Quid si autem non concesserit? Tu contra: Quid si concesserit, inquis? Concessit quidem ipse. Verumtamen hoc illo rutilius est & utilius.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 17. 11.

In illo tempore; Dum iret (Iesus) in Ierusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

De diversis Sermone 27. contra vitium ingratitudinis, §. 6.

Multos videmus usque hodie satis importune petentes quod sibi deesse cognoverint: sed paucos admodum novimus, qui dignas super acceptis beneficiis gratias agere videantur. Nec reprehensibile est quod instanter petimus: sed plane petitioni negat effectum, quod invenimur ingrati. Et forte hoc etiam clementiz esse videtur, ingratis negare quod postulant: ne contingat nobis, ut tanto gravius de ingratitudine iudicemur, quanto magis accumulatis beneficiis ingrati probabimur exitisse.

℣. Dixit (Iesus): Nonne decem mundati sunt? & novem ubi sunt? * Non est inventus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. *Luc. 17. 17.* *ψ. Obliti sunt benefactorum Dei, & mirabilium ejus. Ps. 77. 11.* * Non est.

LECTIO viij. §. 8.

Felix Samaritanus ille, qui cognovit se nihil habere quod non accepisset: & idcirco servavit depositum, & cum gratiarum actione ad Dominum est reversus. Felix, qui ad singula dona gratiaz redit ad eum, in quo est plenitudo omnium gratiarum: cui dum nos pro acceptis non ingratos exhibemus, locum in nobis facimus gratiaz, ut majora adhuc accipere mereamur. Omnino enim sola nos a profectu conversationis impedit ingratitudo nostra, dum quodammodo amissum reputans dator quod ingratus accepit, cavet sibi de cetero, ne tanto plura amitteret, quanto plura conferret ingrato. Felix proinde, qui se alienigenam reputans, etiam pro minimis quibusque beneficiis non minimas refert grates, gratitutum esse non dubitans, neque dissimulans, quod alieno impenditur & ignoto.

LECTIO ix. Post pauca.

Obscuro itaque, fratres mei, humiliemur magis ac magis sub potenti manu Dei, & ab hoc tam maximo, tam nequissimo vicio ingratitudinis longe fieri studeamus; ut tota devotione in gratiarum actione versantes, conciliemus nobis gratiam Dei nostri; quæ sola potest salvare animas nostras. Nec verbo tantum vel lingua, sed opere & veritate exhibeamus nos gratos; quia gratiarum actionem magis, quam dictionem a nobis exigit dator gratiarum Dominus

L ij

Deus noster, qui est benedictus in sæcula.

Ad Benedictus, Ant. 6. Unus ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum; & cecidit in faciem ante pedes Jesu, grátias agens: & hic erat Samaritanus. Luc. 17. 15.

Oratio. S. R.

Omnipotens sempiterne Deus, da nobis fidei, spei, & caritatis augmentum: & ut mereamur allequi quod promittis, fac nos amare quod præcipis; Per.

Ad Magnificat, Ant. 5. C. Ait (Jesús) Samaritano: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit. Luc. 17. 19.

F E R I A II.

L E C T I O j.

De libro Ecclesiastici. C. 11.

IN vestitu ne gloriéris unquam, nec in die honóris tui extollaris: quóniam mirabilia ópera Altissimi solius; & gloriósa, & absconsa, & invisa ópera illius. Multi tyranni sederunt in throno, & insuspicabilis portávit diadéma. Multi potentes oppressi sunt válidè, & gloriósi traditi sunt in manus alterórum. Priusquam intérroges, ne vituperes quemquam: & cum interrogáveris, corripere justè. Priusquam audias, ne respondeas verbum: & in médio sermónum ne adjicias loqui. De ea re, que te non molestat, ne certéris: & in iudicio peccántium ne consistas. Fili, ne in multis sint actus tui: & si dives fueris, non eris immúnis à delicto.

L E C T I O ij. C. 13.

Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea: & qui communicáverit superbo, induet superbiam. Pondus super se tollit, qui honestióri se comunicat. Et distióri te ne sócius fúeris. Quid comunicábit cécabus ad ollam? quando enim se collíserint, confringétur. [*] Dives injustè egit, & fremet: pauper autem læsus tacébit. Si largitus fúeris, assúmet te: & si non habúeris, derelinquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te, & ipsa non dolébit super te. Si necessarius illi fúeris, supplantábit te, & subridens spem dabit, narrans tibi bona, & dicer: Quid opus est tibi?

L E C T I O iij.

Advocárus à potentióre discede: ex hoc enim magis te advocábit. Ne improbus sis, ne impingáris: & ne longè sis ab eo; ne eas in obliviónem. Ne retineas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis verbis illius; ex multa enim loquéla tentábit te, & subridens interrogábit te de absconditis tuis. Immítis ánimus illius conservábit verba tua: & non parcer de malitia, & de vinctulis. Cave tibi, & attende diligenter auditui tuo; quóniam cum tubversióne tua ámbulas. Audiens verò illa quasi in somnis vidè, & vigilábis. Omni vitá tuá dilige Deum, & invoca illum in salúte tua. Omne ánimál diligit simile sibi: sic & omnis homo próximus sibi.

FERIA III.

LECTIO j.

De libro Ecclesiastici. C. 13.

VEnatio leonis onager in
eremo : sic & pascua di-
vitem sunt pauperes. Et
sicut abominatio est superbo hu-
militas : sic & execratio divitis
pauper. Dives commotus con-
firmatur ab amicis suis : humi-
lis autem cum ceciderit , ex-
pellitur & a notis. Diviti decepto
multi recuperatores ; locutus est
superba , & justificaverunt illum :
humilis deceptus est , insuper &
arguitur ; locutus est sensate , &
non est datus ei locus. Dives lo-
cutus est , & omnes tacuerunt ,
& verbum illius usque ad nu-
bes perdurent. Pauper locutus
est , & dicunt : Quis est hic ? &
si offenderit , subvertent illum.
Bona est substantia , cui non est
peccatum in conscientia : & ne-
quissima paupertas in ore impii.

LECTIO ij. C. 14.

* **B**eatas vir , qui non est lap-
sus verbo ex ore suo , &
non est stimulatus in tristitia de-
licti. Felix , qui non habuit ani-
mi sui tristitiam , & non exci-
dit a spe sua. Viro cupido & re-
naci sine ratione est substantia ,
& homini livido ad quid au-
rum ? Qui acervat ex animo
suo injuste , aliis congregat , &
in bonis illius alius luxuriabi-
tur. Qui sibi nequam est , cui
alii bonus erit ? & non junc-
dabitur in bonis suis. Qui sibi
invidet , nihil est illo nequius ,
& hac redditio est malitiae il-
lius : & si bene fecerit , igno-

ranter , & non volens facit : &
in novissimo manifestat mali-
tiam suam.

LECTIO iij.

Insatiabilis. oculus cupidi in
parte iniquitatis : non satiabi-
bitur donec consumat arefa-
ciens animam suam. Oculus
malus ad mala : & non satiabi-
tur pane , sed indigens & in
tristitia erit super mensam suam.
Fili , si habes , benefac tecum ,
& Deo dignas oblationes offer.
Memor esto quoniam mors non
tardat , & testamentum infero-
rum quia demonstratum est ti-
bi : testamentum enim hujus
mundi , morte morietur. Ante
mortem benefac amico tuo , &
secundum vires tuas exporri-
gens da pauperi. Non defrau-
deris a die bono , & particula
boni doni non te pratereat.
Nonne aliis relinques dolores
& labores tuos in divisione for-
tis ? Da , & accipe , & justifica
animam tuam. Ante obitum
tuum operare justitiam ; quo-
niam non est apud inferos in-
venire cibum.

FERIA IV.

LECTIO j.

De libro Ecclesiastici. C. 20.

& 22.

Xenia & dona excæcant
oculos iudicum , & quasi
mutus in ore averrit
correptiones eorum. Sapientia
absconsa & thesaurus invisus ;
quæ utilitas in utroque ? Me-
lior est qui celat insipientiam
suam , quam homo qui abs-
condit sapientiam suam. Fili

L. iij.

peccasti? non adjicias iterum : sed & de pristinis deprecare ut tibi dimittantur. Quasi à facie colubri fuge peccata : & si accesseris ad illa , suscipiente. Dentes leónis , dentes ejus , interficientes animas hominum. Quasi rhomphaea bis acuta omnis iniquitas : plagæ illius non est sanitas. Objurgatio & injuriæ annullabunt substantiam : & domus quæ nimis locuples est , annullabitur superbiâ : sic substantia superbi eradicabitur.

LECTIO ij. C. 25.

IN tribus placitum est spiritui meo , quæ sunt probata coram Deo , & hominibus : Concordia fratrum , & amor proximorum , & vir & mulier bene sibi consentientes. Tres species odit anima mea , & aggravor valde animæ illorum : Pauperem superbum : divitem mendacem : senem faruum & insensatum. [*] Quæ in juventute tua non congregasti , quomodo in senectute tua invenies ?

Quàm speciosum canitiæ juvenis , & presbyteris cognoscere consilium ! Quàm speciosa veteranis sapientia , & gloriosis intellectus , & consilium ! Corona senum multa peritia , & gloria illorum timor Dei.

LECTIO iij. C. 28.

QUI vindicari vult , à Domino inveniet vindictam , & peccata illius servans servabit. Relinque proximo tuo nocenti te ; & tunc deprecanti tibi peccata solventur. Homo homini reservat iram , & à Deo querit medelam ? In hominem

similem sibi non habet misericordiam , & de peccatis suis deprecatur ? Ipse cum caro sit , reservat iram , & propitiationem petit à Deo ? quis exorabit pro delictis illius ? Memento novissimorum , & desine inimicari : tabitudo enim & mors imminet in mandatis ejus. Memorare timorem Dei , & non irascaris proximo. Memorare testamentum Altissimi , & despicere ignorantiam proximi. Abstine te à lire , & minues peccata.

FERIA V.

LECTIO j.

De libro Ecclesiastici. C. 31.

INtellige quæ sunt proximi tui ex teipso. Utere quasi homo frugi his , quæ tibi apponuntur ; ne , cum manducas multum , odio habearis. Cessa prior causâ disciplinæ : & noli nimius esse , ne forte offendas. Et si in medio multorum sedisti , prior illis ne extendas manum tuam , nec prior potcas bibere. Quàm sufficiens est homini erudito vinum exiguum , & in dormiendo non laborabis ab illo , & non senties dolorem. Vigilia , cholera , & tortura viro infrunito : somnus sanitatis in homine parco : dormiet usque mane , & anima illius cum ipso delectabitur.

LECTIO ij.

AUDI me , fili , & ne spernas me ; & in novissimo invenies verba mea. In omnibus operibus tuis esto velox , & omnis infirmitas non occurret

ibi. Spléndidum in pánibus benedicent lábia multórum, & testimoniúm veritátis illíus fidéle. Nequíssimo in pane murmurábit civitas, & testimoniúm nequitiæ illíus verum est. [*] Diligentes in vino noli provocáre; multos enim exterminávit vinum. Ignis probat ferrum durum; sic vinum corda superbórum arguet in ebrietáte potátum. Aequa vita homínibus vinum in sobrietáte: si bibas illud moderátè, eris sóbrius. Quæ vita est ei qui minúitur vino? Quid defraudat vitam? Mors.

LECTIO iij.

Vinum in jucunditátem creatum est, & non in ebrietátem; ab initio. Exultátió animæ & cordis, vinum moderátè potátum. Sánitas est animæ & corpóri sóbrius potus. Vinum multum potátum irritatióem, & iram, & ruínas multas facit. Amaritúdo animæ vinum multum potátum. Ebrietátis animósitas, imprudentis offénsio, minórans virtútem, & faciens vúlnera. In convívio vini non arguas próximum; & non despicias eum in jucunditáte illíus: verba impropérii non dicas illi, & non premas illum in repetendo.

FERIA VI.

LECTIO j.

De libro Ecclesiástici, C. 32.

Audi tacens: & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adolescens loquere in tua causa víx, Si his

interrogátus fueris, hábeat caput responsum tuum. In multis esto quasi inscius, & audi tacens simul & quærens. In mediomagnatórum non præsumas: & ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præbit coruscátió: & ante verecúdiam præbit grátia, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgendi non te trices; præcurre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic hude, & age conceptiñes tuas, & non in delictis & verbo superbo. Et super his ómnibus benedicite Dóminum qui fecit te, & inebriante te ab ómnibus bonis suis.

LECTIO ij.

Fili, sine consílio nihil facias, & post factum non peñitébis. In via ruínæ non eas, & non offendas in lapides: nec credas te via laboriósæ, ne ponas ánimæ tuæ scándalum: & à filiis tuis cave, & à domésticis tuis attende. [*] In ómni óperetuo crede ex fide ánimæ tuæ: hoc est enim conservátió mandatórum. Qui credit Deo, attendit mandátis: & qui confidit in íbilo, non minorábitur. Timenti Dóminum non occurrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis.

LECTIO iij. C. 34.

Qui offert sacrificium ex substantiá páuperum, quasi qui víctimat filium in conspectu patris sui. Panis egéntium vna páuperum est: qui defraudat illum, homo sanguinis est. Qui aufert in sudóre panem, quasi

qui occidit proximum suum. Qui effundit sanguinem, & qui fraudem facit mercenario, fratres sunt. Unus ædificans, & unus destruens; quid prodest illis nisi labor? Unus orans, & unus maledicens: cujus vocem exaudiet Deus? Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit eum, quid proficit lavatio illius? Sic homo qui jejunit in peccatis suis: & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se? orationem illius quis exaudiet?

S A B B A T O.

LECTIO j.

De libro Ecclesiastici. C. 37.

Cum viro sancto assiduus esto, quemcunque cognoveris observantem timorem Dei, cujus anima est secundum animam tuam; & qui, cum titubaveris in tenebris, condolebit tibi. Cor boni consilii staret tecum; non est enim tibi aliud pluris illo. Anima viri sancti enuntiat aliquando vera, quam septem circumspectores sedentes in excelsis ad speculandum. Et in his omnibus deprecare Altissimum, ut dirigat in veritate viam tuam. Ante omnia opera verbum verax præcedat te, & ante omnem actum, consilium stabile. Verbum nequam immutabit cor: ex quo partes quatuor oriuntur, bonum & malum, vita & mors; & dominatrix illorum est assidua lingua. Est vir astutus multorum eruditor, & animæ suæ

inutilis est. Vir peritus multos erudit, & animæ suæ suavis est. Qui sophisticè loquitur, odibilis est: in omni re defraudabitur.

LECTIO ij. C. 41.

O mors, quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis; viro quieto, & cujus viæ rectæ sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum! [*] O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, defecto ætate, & cui de omnibus cura est, & incredibili, qui perdit patientiam. Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, & quæ superventura sunt tibi: hoc iudicium à Domino omni carni.

LECTIO iij.

Væ vobis, viri impii, qui dereliquistis legem Domini altissimi. Et si nati fueritis, in maledictione nascemini: & si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra. Omnia, quæ de terra sunt, in terram convertentur; sic impii à maledicto in perditionem. Luctus hominum in corpore ipsorum, nomen autem impiorum delēbitur. Curam habe de bono nomine: hoc enim magis permanēbit tibi; quam mille thesauri pretiosi & magni. Bonæ vitæ numerus dierum: bonum autem nomen permanēbit in ævum. Disciplinam in pace conservate, filii.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.

Numquid considerasti servum

meum Job, quodd non sit ei similis in terra, vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo? Job. 2. 3.

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XIV.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit Liber Job.

VIr erat in terra Hus, nómine Job; & erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo: natigae sunt ei septem filii, & tres filiae. Et fuit possessio ejus septem millia ovium, & tria millia camelorum, quingenta quoque jugabovum, & quingentae asinae, ac familia multa nimis; eratque vir ille magnus inter omnes Orientales. Et ibant filii ejus, & faciebant convivium per domos, unusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas, ut comederent & biberent cum eis. Cumque in orbem transissent dies convivii, mittebat ad eos Job, & sanctificabat illos; consurgensque diluculo offerrebat holocausta pro singulis. Dicebat enim: Ne forte peccaverint filii mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciebat Job cunctis diebus.

LECTIO ij.

Quâdam autem die, cum venissent filii Dei ut assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam Satan. Cui dixit Dominus: Unde venis?

Qui respondens, ait: Circuivi terram, & perambulavi eam. Dixitque Dominus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quodd non sit ei similis in terra, homo simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Job frustra timer Deum? Nonne tu vallasti eum, ac domum ejus, universamque substantiam per circuitum, operibus manuum ejus benedixisti, & possessio ejus crevit in terra? Sed extendepaululum manum tuam, & tange cuncta quae possidet, nisi in faciem benedixerit tibi. Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce, universa quae habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne extendas manum tuam. Egressusque est Satan à facie Domini.

LECTIO iij.

Cum autem quâdam die filii & filiae ejus comederent, & biberent vinum in domo fratris sui primogeniti, nuntius venit ad Job, qui diceret: Boves arabant, & asinae pascebantur juxta eos, & irruerunt Sabaei, tuleruntque omnia, & pueros percusserunt gladio, & evasi ego solus ut nuntiarem tibi. Cumque adhuc ille loqueretur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cecidit è caelo, & tactas oves puerosque consumpsit, & esugi ego solus ut nuntiarem tibi. Sed & illo adhuc loquente, venit alius, & dixit: Chaldaei fecerunt tres turmas, & invaserunt camelos, & tulerunt eos,

necnon & pueros percussérunt gládio, & ego fugi solus ut nuntiarem tibi. Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intrávit, & dixit: Filiis tuis & filiabus vestimentibus & bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repéntè ventus véhemens irruii à regione deserti, & concussit quatuor ángulos domûs, quæ corruens oppressit liberos tuos, & mórtui sunt, & effúgi ego solus ut nuntiarem tibi.

IN II. NOCTURNO.

¶ Si hac Dominica proximè antecedit Quatuor-Tempora, vide Rubricam supra, pag. 152.

LECTIO IV.

Ex libris Morálum sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. Cap. 18.

Sanctus vir (Job,) tentante adversário, cuncta perdidit; sed ramen sciens, quia contra se Satan tentandi vires, nisi permittente Dómino, non habebat, non ait: Dóminus dedit, diabolus abstulit; sed Dóminus dedit, Dóminus abstulit. Fortasse enim fúerat dolendum, si quod conditor dederat, hostis abstulisset: ac postquam non abstulit, nisi ipse qui dedit, sua recepit, non nostra abstulit. Si enim ab illo accipimus, quibus in hac vita útimur, cur doléat, quòd ipso iudicante existimur, quo largiente scenerámur? Nec aliquando iniustus est créditor, qui dum præsumpti reddendi tēpore non constringitur; quando vult, erigit quod

scenerátur. Ubi & bene subiungitur: Sicut Dómino placuit, ita factum est. Cúm enim in hac vita ea quæ nólumus, pátimur, necesse est, ut ad eum qui iniustum velle nihil potest, stúdia nostræ voluntátis inclinémus.

LECTIO V.

Magna quippe est consolatio in eo quod displicet, quòd illo ordinante erga nos ágitur, cui non nisi iustum placet. Si igitur iusta placere Dómino scimus, pati autem nulla, nisi quæ Dómino placuerint, possumus, iusta sunt cuncta quæ pátimur: & valde iniustum est, si de iusta passióne murmurámus. Sed quia orator fortis quómmodo assertiónem partis suæ contra adversárium allegávit, audívimus; nunc quómmodo in oratiónis suæ término iudicem benedicendo laudet, audíamus. Séquitur: Si nomen Dómini benedictum. Ecce omne quod rectum sensit, Dómini benedictióne conclusit; ut hinc adversárius inficiat, & ad poenam suam victus erubescat: quia ipse Dómino contumax, étiam in peccatúidine conditus éxitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percussus dicit.

LECTIO VI.

Intuendum verò est, quia hostis noster tot nos iaculis percutit, quot tentatióibus affligit. Quotidie namque in acie stamus, quotidie tentatiónum ejus tela excipimus. Sed & nos contra illum iacula mittimus,

si confossi tribulationibus, humilia respondemus. Beatus igitur Job percussus damno rerum, percussus morte filiorum, quia vim doloris vertit in laudem conditoris, dicens: Dominus dedit, Dominus abstulit; sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum: superbum hostem humilitate percudit, crudelem patientiā stravit.

*IN III. NOCTURNO.**LECTIO vij.*

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 6. 24.

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis servire: aut enim unum odio habebit, & alterum diligit; aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo servire, & mammonæ. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte. Cap. 14.

Nemo potest duobus dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit; dicens: Aut enim unum odio habebit, & alterum diligit; aut alterum patietur, & alterum contemnet. Quæ verba diligenter considerata sunt; nam qui sint duo domini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potestis Deo servire & mammonæ. Mammona apud Hebræos divitiæ appellari dicuntur. Congruit & Punicum

nomen: nam lucrum Punicè, mammon dicitur.

2. Respiciat volatilia cœli, quoniam non ferunt, neque metunt, neque congregant in horrea, & Pater vester cœlestis pascit illa: * Nonne vos magis pluris estis illis? *Matth. 6. 26.* 3. Dat jumentis escam ipsorum, & pullis corvorum invocantibus eum. *Pf. 146. 9.* * Nonne.

LECTIO viij. Cap. 16.

Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid edemus; aut quid bibemus? Hic manifestissime ostendit, non hæc esse appetenda, tamquam rationalia bona nostra, ut propter ipsa debeamus bene facere, si quid facimus; sed tamen esse necessaria. Quid enim intersit inter bonum quod appetendum est, & necessarium quod sumendum, hæc sententiā declaravit, cum ait: Quærite primum regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia apponentur vobis. Regnum ergo & justitia Dei bonum nostrum est, & hoc appetendum; & ibi finis constituendus, propter quod omnia faciamus quæcunque facimus.

LECTIO ix.

Sed quia in hac vita militamus, ut ad illud regnum pervenire possimus, quæ vita sine his necessariis agi non potest: Apponentur vobis hæc, inquit; sed vos regnum Dei & justitiam ejus primum quærite. Cum enim dicit illud primum, significavit quia hoc posterius

quarendum est, non tempore, sed dignitate: illud tamquam bonum nostrum, hoc tamquam necessarium nostrum; necessarium autem propter illud bonum. Neque enim, verbi gratia, ideo debemus evangelizare, ut manducemus; sed ideo manducare, ut evangelizemus: nam si propterea evangelizamus, ut manducemus, vilius habemus Evangelium quam cibum; & erit jam bonum nostrum in manducando, necessarium autem in evangelizando.

Ad Benedictus, Ant. 8. G.
Ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca, & corpus plus quam vestimentum? *Matth. 6. 25.*

Oratio. S. R.

CUSTODI, Domine, quaesumus, Ecclesiam tuam propitiatione perpetua: & quia sine te labitur humana mortalitas, ruis semper auxiliis, & abstrahatur a noxiis, & ad salutaria dirigatur; Per.

Ad Magnificat, Ant. 1. g.
Quærite primum regnum Dei & iustitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. *Matth. 6. 33.*

F E R I A II.

LECTIO j.

De libro Job. C. 1. & 2.

SURREXIT Job, & scidit vestimenta sua, & tonso capite corruens in terram, adoravit, & dixit: Nudus egressus sum de utero matris meæ,

& nudus revertar illuc: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum quid contra Deum locutus est. Factum est autem cum quadam die venissent filii Dei, & starent coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, & staret in conspectu ejus, ut diceret Dominus ad Satan: Unde venis? Qui respondens, ait: Circuivi terram, & perambulavi eam.

LECTIO ij.

ET dixit Dominus ad Satan: Numquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra; vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo, & adhuc retinens innocentiam? Tu autem commovisti me adversus eum, ut affligerem eum frustra. Cui respondens Satan, ait: Pelle pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro anima sua; alioquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem; & tunc videbis quid in faciem benedicat tibi. [*] Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce in manu tua est, verumtamen animam illius, serva. Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Job ulcere pessimo, a planta pedis usque ad verticem ejus: qui testaminiem radebat, sedens in sterquilinio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo, &

Embrere. Qui ait ad illam : Quasi una de stultis mulieribus locuta es : si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? In omnibus his non peccavit Job labiis suis.

LECTIO iij.

Igitur audientes tres amici Job omne malum, quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites. Condixerant enim, ut pariter venientes visitarent eum, & consolarentur. Cumque eleuassent procul oculos suos, non cognoverunt eum : & exclamantes ploraverunt ; scissisque vestibus, sparserunt pulverem super caput suum in coelum. Et sederunt cum eo in terra septem diebus & septem noctibus, & nemo loquebatur ei verbum : videbant enim dolorem esse vehementem.

FERIA III.

LECTIO j.

De libro Job. *Cap. 3.*

Post hæc aperuit Job os suum, & maledixit diei suo, & locutus est : Péreat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est, Conceptus est homo. Dies ille vertatur in tenebras ; non requirat eum Deus desuper, & non illustratur lumine. Obscurent eum tenebræ, & umbra mortis ; occupet eum caligo, & involvatur amaritudine. Noctem illam tenebrosus turbo possideat ; non computetur in diebus anni,

nec numeretur in mensibus. Sit nox illa solitaria, nec laude digna. Maledicant ei qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare Leviathan. Obtenebrentur stellæ caligine ejus : expectet lucem, & non videat, nec ortum surgentis auroræ : quia non conclusit ostia ventris, qui portavit me, nec abstulit mala ab oculis meis.

LECTIO ij. Cap. 4.

Respondens autem Eliphaz Themanites, dixit : Si cœperimus loqui tibi, forsitan molestè accipies ; sed conceptum sermonem tenere quis poterit ? Ecce docuisti multos, & manus lassas roborasti : vacillantes confirmaverunt sermones tui, & genua treméntia confortasti : nunc autem venit super te plaga, & defecisti ; tetigit te, & conturbatus es. Ubi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, & perfectio viarum tuarum ? Recordare, obsecro te, quis unquam innocens periiit ? aut quando recti deléti sunt ? Quin potius vidi eos, qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & merunt eos, flante Deo, periisse, & spiritu iræ ejus esse consumptos.

LECTIO iij. Cap. 6.

Respondens autem Job ; dixit : Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui ; & calamitas quam patior, in statéra ! quasi aréna maris hæc gravior appareret : unde & verba mea dolore sunt plena : quia sagittæ Domini in me sunt, quarum indignatio ébibit spíri-

rum meum, & terróres Dómini militánt contra me. Numquid rúgiét ónager, cùm habúerit herbam? aut múgiét bos, cùm ante præsepe plenum steterit? aut póterit comédi insulsum, quod non est sale conditum? aut potest áliquis gustáre, quod gustárum affert mortem? Quæ prius nolébat tângere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei sunt. Quis det ut véniat petitio mea; & quod expecto, tríbuat mihi Deus? & qui cœpit, ipse me cónterat; solvat manum suam, & succídat me? Et hæc mihi sit consolátio; ut affligens me dolóre non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti.

FERIA IV.

LECTIO j.

De libro Job. *Cap. 8.*

Respondens Baldad Suidites, dixit: Usquequo loqueris talia, & spiritus multiplex sermónes oris tui? Numquid Deus supplantat iudiciu? aut Omnipotens subvertit quod iustum est? Etiam si filii tui peccaverunt ei, & dimisit eos in manu iniquitatis sue; tu tamen si diluculo confurrexeris ad Deum, & Omnipotentem fueris deprecatus, si mundus & rectus incésseris, statim evigilabit ad te, & pacatũ reddet habitaculum iustitiæ tuæ: in tantum, ut si priora tua fuerint parva, & novissima tua multiplicentur nimis.

LECTIO ij. *Cap. 9.*

ET respondens Job, ait: Verè scio quòd ita sit, & quòd non iustificétur homo compósitus Deo. Si volúerit contendere cum eo, non póterit ei respondere unum promille. Sapiens corde est, & fortis robore: quis réstitit ei, & pacem habuit? Qui transtulit montes, & nesciérunt hi quos subvertit in furore suo. Qui commovet terram de loco suo, & columnæ ejus concutuntur. Qui præcipit soli, & non oritur: & stellas claudit quasi sub signaculo. Qui extendit cœlos solus, & graditur super fluctus maris. Qui facit Arcturum, & Orióna, & Hyadas, & interiõra Austri. Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est númerus.

LECTIO iij.

Si vénerit ad me, non vidébo eum; si abierit, non intelligenam. Si repentè intéroget, quis respondébit ei? vel quis dicere potest: Cur ita facis? Deus, cujus ira nemo resistere potest, & sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respondeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui etiam si habúero quidpiam iustum, non respondébo, sed meum iudicem deprecabor. Et cùm invocantem exaudierit me, non credo quòd audierit vocem meam. In turbine enim cónteret me, & multiplicabit vúlnera mea etiam sine causa. Non concédit requiescere spi-

ficum meum, & implet me amaritudinibus. Si fortitudo queritur, robustissimus est: si æquitas iudicii, nemo audeat pro me testimonium dicere. Si iustificare me voluero, os meum condemnabit me: si innocentem ostendero, pravum me comprobabit.

F E R I A V.

LECTIO j.

De libro Job. *Cap. 11.*

Respondens autem Sophar Naamathites, dixit: Numquid qui multa loquitur, non & audiet? aut vir verbosus iustificabitur? Tibi soli tacébunt homines? & cum ceteros irriseris, a nullo confutaberis? Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo. Atque utinam Deus loqueretur tecum, & aperiret labia sua tibi; ut ostenderet tibi secreta sapientiae, & quod multiplex esset lex ejus, & intelligeres quod multo minora exigaris ab eo, quam meretur iniquitas tua!

LECTIO ij. Cap. 12.

Respondens autem Job, dixit: Ergo vos estis soli homines, & vobiscum morietur sapientia? Et mihi est cor, sicut & vobis, nec inferior vestri sum: quis enim hæc, quæ nostis ignorat? Qui deridetur ab amico suo sicut ego, invocabit Deum, & exaudiet eum: deridetur enim iusti simplicitas. Lampas contempta apud cogitationes divitum, pa-

rata ad tempus statutum. Abundant tabernacula prædonum, & audacter provocant Deum, cum ipse dederit omnia in manus eorum. Nimirum interroga jumenta, & docébunt te: & volatilia coeli, & indicábunt tibi. Loquere terræ, & respondébit tibi: & narrábunt pisces maris. Quis ignorat quod omnia hæc manus Domini fecerit? In cujus manu anima omnis viventis, & spiritus universæ carnis hominis.

LECTIO iij. Cap. 13.

Audite ergo correptionem meam, & iudicium labiorum meorum attendite. Numquid Deus indiget vestro mendacio, ut pro illo loquámini dolos? Numquid faciem ejus accipitis, & pro Deo iudicare nitimini? Aut placébit ei quem celare nihil potest? aut decipietur ut homo, vestris fraudulentiis? Ipse vos arguet, quoniam in abscondito faciem ejus accipitis. Statim ut se commoverit, turbabit vos, & terror ejus irruet super vos. Memoria vestra comparabitur cineri, & redigentur in lutum cervices vestrae. Tacete paulisper, ut loquar quodcumque mihi mens suggesserit. Quare lacerabo carnes meas dentibus meis, & animam meam porto in manibus meis? Etiam si occiderit me, in ipso sperabo: verumtamen vias meas in conspectu ejus arguam. Et ipse erit salvator meus: non enim veniet in conspectu ejus omnis hypócrita.

FERIA VI.

LECTIO j.

De libro Job. Cap. 32.

O Misérunt tres viri isti respondere Job, eò quòd justus sibi videretur. Et iratus, indignatusque est Eliu filius Barachel Buzites, de cognatione Ram: iratus est autem adversum Job, eò quòd justum se esse diceret coram Deo. Porro adversum amicos ejus indignatus est, eò quòd non invenissent responsionem rationabilem, sed tantummodo condemnassent Job. Igitur Eliu expectavit Job loquentem, eò quòd seniores essent qui loquebantur. Cum autem vidisset quòd tres respondere non potuissent, iratus est vehementer. Respondensque Eliu filius Barachel Buzites, dixit: Junior sum tempore, vos autem antiquiores; idcirco demisso capite, veritus sum vobis indicare meam sententiam. Sperabam enim quòd ætas prolixior loqueretur, & annorum multitudo doceret sapientiam. Sed, ut video, spiritus est in hominibus, & inspiratio Omnipotentis dat intelligentiam. Non sunt longævi sapientes, nec senes intelligunt judicium.

LECTIO ij. Cap. 36.

A Audens quoque Eliu, hac locutus est: Sustine me paululum, & inscabo tibi; adhuc enim habeo quod pro Deo loquar. Reperam scientiam meam à principio, & operatorem meum probabo justum.

Verè enim absque mendacis sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi. Deus potentes non abjicit, cum & ipse sit potens: sed non salvat impios, & judicium pauperibus tribuit. Non auferet a justo oculos suos, & reges in solio collocat in perpetuum; & illi eriguntur. Et si fuerint in catenis, & vinciantur funibus paupertatis, indicabit eis opera eorum, scèlera eorum, quia violenti fuerunt.

LECTIO iij. Cap. 38.

* **R** Espondens autem Dominus Job de turbine, dixit: Quis est iste involvens sententias sermonibus imperitis? Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & responde mihi. Ubi eras quando ponebam fundamenta terræ? Indica mihi, si habes intelligentiam. Quis posuit mensusuras ejus, si nosti? vel quis tetendit super eam lineam? Super quo bases illius solidatæ sunt? aut quis demisit lapidem angularem ejus; cum me laudarent simul astra matutina, & jubilarent omnes filii Dei? Quis conclusit ostiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procedens; cum ponerem pubem vestimentum ejus, & caligine illud quasi pannis infantia obvolverem? Circumdedit illud terminis meis, & posui vestem & ostia. Et dixi: Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes rumentes flatus tuos.

SABBATO.

S A B B A T O.

LECTIO j.

De libro Job. Cap. 42.

Respondens Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te laret cogitatio. Quis est iste qui celat consílium absque sciéntia? ídeo insipienter locutus sum, & quæ ultra modum excederent sciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogabo te, & responde mihi. Audíu áuris audivi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcirco ipse me reprehendo, & ago poeniténtiam in favilla & cinere. Postquam autem locutus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem: Iratus est furor meus in te, & in duos amícos tuos; quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem tauros & septem arietes, & ite ad servum meum Job, & offerite holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orábit pro vobis: faciém ejus suscipiam, ut non vobis imputétur stultitia: neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

LECTIO ij.

* **A**biérunt ergo Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt sicut locutus fuerat Dóminus ad eos, & suscepit Dóminus faciém Job. Dóminus quoque conversus est ad poeniténtiam Job, cum oráret
Pars Autumnalis.

ille pro amícis suis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcumque fuerant Job, duplicia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui, & univérsæ soróres suæ, & cuncti qui nóverant eum prius, & contedérunt cum eo panem in domo ejus: & movérunt super eum caput, & consoláti sunt eum super omni malo quod intúlerat Dóminus super eum: & dedérunt ei unusquisque ovem unam, & in aurem auream unam.

LECTIO iij.

Dóminus autem benedixit novíssimis Job magis quam principio ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim millia óvium, & sex millia camelórum, & mille juga boúm, & mille ássinæ. Et fuérunt ei septem filii, & tres filiæ. Et vocávit nomen uníus Diem, & nomen secundæ Cássiam, & nomen tértiæ Cornustibii. Non sunt autem inventæ mulieres speciósæ sicut filiæ Job in univérsa terra: deditque eis pater suus hæreditátem inter fratres earum. Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiórum suórum usque ad quartam generatióem; & mórtuus est senex, & plenus díerum.

Ad Magnificat, Ant. 3. a.
(Tobías) non est contristátus contra Deum, quòd plaga cæcitatís evénerit ei; sed immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus díbus vitæ suæ. Tob. 2. 13.

Oratio, infra ad Laudes.

M

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit liber Tobie.

TObias ex tribu & civitate Néphthali, (quæ est in superiõribus Galilææ supra Naasson, post viam quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens civitatem Sèphet,) cum caprus esset in diebus Salmánasar regis Assyriõrum, in captivitate tamen positus, viam veritatis non deseruit; ita ut omnia quæ habere poterat, quoridie concaptivis fratribus, qui erant ex ejus genere, impertiret. Cumque esset junior omnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile gessit in opere. Denique cum irent omnes ad virulos aureos, quos Jerõboam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat consortia omnium; sed pergebat in Jerúsalem ad templum Dõmini, & ibi adorabat Dõminum. Deum Israel, omnia primitiva sua, & decimas suas fideliter offerens; ita ut in tertio anno prosélytis, & advenis ministraret omnem decimationem. Hæc & his similia secundum legem Dei puerulus observabat.

LECTIO ij.

Cum verò factus esset vir, accepit uxorem Annam de tribu sua; genuitque ex ea filium, nomen suum imponens ei, quem ab infanzia timere

post Pentecosten.

Deum docuit, & abstinere ab omni peccato. Igitur, cum per captivitatem devenisset cum uxore sua & filio in civitatem Niniven, cum omni tribu sua; cum omnes ederent ex cibis gentiliũ, iste custodivit animam suam, & nunquam contaminatus est in escis eõrum. Et quoniam memor fuit Dõmini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salmánasar regis; & dedit illi potestatem quocumque vellet ire, habens libertatem quæcumque facere voluisset.

LECTIO iij.

Pergebat ergo ad omnes qui erant in captivitate, & mōnita salutis dabat eis. Cum autem venisset in Rages civitatem Medõrum, & ex his quibus honoratus fuerat à rege, habuisset decem talenta argenti; & cum in multa turba generis sui Gabelum egentem videret, qui erat ex tribu ejus, sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti. Post multum verò temporis, mortuo Salmánasar rege, cum regnaret Sennacherib filius ejus pro eo, & filios Israel exolos haberet in conspectu suo, Tobias quotidie pergebat per omnem cognationem suam, & consolabatur eos, dividebatque unicuique, prout poterat, de facultatibus suis; esurientes aliebat, nudisque vestimenta præbebat, & mortuis atque occisis sepulcrum sollicitus exhibebat.

Dominica XV.
IN II. NOCTURNO.

¶ *Si hæc Dominica proximè
antecedat Quatuor-Tempora ,
vide Rubricam suprà , pag. 152.*

LECTIO iv.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi, de Tobia. C. 1.

Lecto prophético libro, qui inscribitur Tobías, quamvis planè vobis virtutes sancti Prophætæ Scriptura insinuaverit, tamen compendiario mihi sermone de ejus meritis recensendis & operibus apud vos utendum arbitror; ut ea quæ Scriptura historico more digessit latius, nos strictius comprehendamus, virtutum ejus genera velut quodam breviario colligentes. Fuit Tobías vir justus, misericors, hospitalis; & hoc virtutum præditus choro, subiit ærumnam captivitatis, quam ferèbat humiliter atque patienter; communem magis injuriam quam privam dolens; nec sibi virtutum suffragia nihil profuisse deplorans; sed magis eam sibi contumeliam minorem peccatorum suorum pretio illatam arbitratus, meruit edictum, ne quis ex filiis captivitatis mortuum sepulturæ daret.

LECTIO v.

At ille interdicto non recitabatur, ne deserere officium pietatis, mortis metu, videretur; erat enim misericordiæ pretium mortis poena. Talis flagitii deprehensus reus, vix tandem per amicum potuit,

post Pentecosten. 176
direpto patrimonio, egenus & exul restitui suis. Iterum in his versabatur officiis; & si quid alimenti foret, peregrinum cum quo cibum sumeret, quærebat. Itaque cum fessus a sepulturæ revertisset munere, appositis sibi edendi subsidiis, misso filio, quærebat confortem convivii. Dum conviva accersitur, nuntiatis insepulti corporis reliquiis, convivium deferèbat: nec putabat pium ut ipse cibum sumeret, cum in publico corpus jaceret exanime. Hoc illi quotidianum opus, & magnum.

LECTIO vj. C. 2.

TAm sancto fessus officio Prophæta, dum requiescit juxta parietem aulae, cadente de passerum nido stercore, albugine cæcitatem incidit; nec conquestus ingemuit, nec dixit: Hæc merces laborum meorum? Fraudari magis se doluit obsequiorum, quam oculorum munere; nec cæcitatem poenam, sed impedimentum putabat. Et cum victum mercède levaret conjugis, ne quid furtivum domum suam intraret, cavèbat. Denique plus honestati quam necessitati consulens, cui sua dèerant, commodaverat proximo suo pecuniam quamdam, quam toto vitæ suæ tempore in tanta indigentia non repoposcit. Vix, ubi se fessum vidit, & depositum senectute, insinuavit filio, non tam cupiens commodatum reposcere, quam sollicitus ne fraudaret hæredem. Quid igitur com-

M ij

modavit pecuniam, & non foeneravit; iusti servavit officium. Malum est enim foenus quo quærantur usuræ; sed non illud foenus malum de quo scriptum est: Foenera proximo tuo in tempore necessitatis illius.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vii.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 7. 11.

In illo tempore; Ibat (Jesus) in civitatem quæ vocatur Naïm; & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ civitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suæ. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 98. de Verb. Evang. c. 4.

Videamus quid Christus nos discere voluit in tribus mortuis quos suscitavit. Resuscitavit filiam mortuam Archisynagoga, ad quam ægrotantem petebatur, ut eam de ægitudine liberaret. Excitavit & hunc juvenem viduæ filium, de quo nunc admoniti sumus; ut hinc ista quæ ipse largiri dignatur, cum vestra caritate loqueremur. Modò audistis quomodo excitatus est: Appropinquabat Dominus civitati; & ecce efferebatur mortuus jam extra portam. Misericordiâ commotus, quod flebat mater vidua & destituta unico filio, fecit quod audistis, dicens: Adolescens, tibi dico, Surge. Surrexit ille mortuus, cœpit

loqui; & reddidit illum matri suæ. Excitavit & Lázarus de sepulcro.

2. Defunctus efferebatur filius unicus matris suæ; & hæc vidua erat: & turba civitatis multa cum illa. * Quam cum vidisset Dominus, misericordiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. *Luc. 7. 12. 7.* Non despiciet (Dominus) preces pupilli; nec viduam, si effundat loquélam gemitûs. *Eccli. 35. 17.* * Quam.

LECTIO viii. C. 5.

Ista tria gênera mortuorum sunt tria gênera peccatorum, quos hodieque suscitavit Christus. Illa enim mortua filia Archisynagoga intus erat in domo, nondum erat de secretis parietibus elata in publicum. Ibi intus suscitata est, viva parentibus reddita. Ille autem jam quidem non in domo, sed tamen nondum in sepulcro; parietibus elatus erat, terræ mandatus non erat. Qui suscitavit mortuam nondum elatam, suscitavit mortuum jam elatum, nondum sepultum. Tercium restabat, ut & sepultum suscitaret: & hoc fecit in Lázaro.

LECTIO ix. C. 7.

Hæc ergo, carissimi, sic audiamus; ut qui vivunt, vivant; qui mortui sunt, reviviscant. Sive adhuc peccatorum in corde conceptum est, & non processit in factum; poeniteat, corrigatur cogitatio, surgat mortuus intra domum conscientiz. Sive jam quod cogitavit, admisit; nec sic desperetur. Non sur-

rexit mortuus intus, surgat elatus. Poeniteat facti; de proximo reviviscat: non eat in profundum sepulturæ: non accipiat desuper consuetudinis molem. Sed fortè jam illi loquor, qui jam duro sui moris lapide premitur, qui jam argetur consuetudinis pondere, qui jam quatríduanus putet; nec ipse desperet: profundus mortuus est; sed altus est Christus. Novit clamando terræ onera rumpere, novit intrinsecus per seipsum vivificare, solvendum discipulis tradere. Agant etiam tales poenitentiam; neque enim Lazaro resuscitato post quatríduum ullus putor in vivente remanserat. Ergo qui vivunt, vivunt: quicumque autem mortui sunt, in quacumque harum trium morte se invenerint, agant ut celeriter jam resurgant.

Ad Benedictus, Ant. 2. Ait (Jesús:) Adolescens, tibi dico, surge: & resedit qui erat mortuus, & coepit loqui; & dedit illum matri suæ. *Luc. 7. 14.*

Oratio. S. R.

Ecclésiâ tuam, Dómine, miseratio continuâta mundaet & muniat: & quia sine te non potest salva consistere, tuo semper munerè gubernetur; Per Dóminum.

Ad Magnificat, Ant. 1. f. Accipit omnes timor; & magnificabant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam. *Luc. 7. 16.*

FERIA II.

LECTIO j.

De libro Tobíæ. Cap. 2.

Post hæc, cùm esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit filio suo: Vade, & adduc aliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum. Cùmque abiisset, reversus nuntiavit ei, unum ex filiis Israel jugulatum jacere in platea. Statimque exiliens de accubitu suo, relinquens prándium, Jesús pervenit ad corpus: tollensque illud portavit ad domum suam occulte; ut, dum sol occubisset, caute sepeliret eum. Cùmque occurrasset corpus, manducavit panem cum luctu & tremore, mémorans illum sermonem quem dixit Dóminus per Amos prophétam: Dies festi vestri convertentur in lamentationem & luctum.

LECTIO ij.

Cum verò sol occubisset; abiit, & sepelivit eum. Arguebant autem eum omnes proximi ejus, dicentes: Jam hujus rei causâ interfici jussus es, & vix effugisti mortis imperium, & iterum sepelis mortuos? Sed Tobías plus timens Deum quàm regem, rapiébat corpora occisorum, & occultabat in domo sua, & médiis noctibus sepeliébat ea. Congit autem ut quâdam die fatigatus à sepultura, veniens in

M. iij.

domum suam, iactasset se juxta parietem, & obdormisset, & ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora inciderent super oculos ejus, fieretque cæcus. Hanc autem tentationem ideo permisit Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ ejus, sicut & sancti Job,

LECTIO iij. C. 2. & 3.

* **A**Nna verò uxor ejus ibat ad opus textrinum quotidie, & de labore manuum suarum victum, quem consequi poterat, deferbat. Unde factum est, ut hædum caprarum accipiens detulisset domi: cujus cum vocem balantis vir ejus audisset, dixit: Videte, ne forte furtivus sit; reddite eum dominis suis, quia non licet nobis aut edere ex furto aliquid, aut contingere. Ad hæc uxor ejus irata respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & eleemosynæ tuæ modò apparuerunt. Atque his & aliis hujuscemodi verbis exprobrabat ei. Tunc Tobias ingemuit, & cœpit orare cum lacrymis, dicens: Justus es, Domine, & omnia judicia tua justa sunt; & omnes viæ tuæ, misericordia, & veritas, & judicium. Et nunc, Domine, memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccatis meis, neque gemiscaris delicta mea, vel parentum meorum. Quoniam non obedivimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, & captivitatem, & mortem.

FERIA III.

LECTIO j.

De libro Tobiae. Cap. 4.

CUM Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori potuisset, vocavit ad se Tobiam filium suum, dixitque ei: Audi, fili mi, verba oris mei; & ea in corde tuo, quasi fundamentum, construe. Cum acciperit Deus animam meam, corpus meum sepeli; & honorem habebis matri tuæ omnibus diebus vitæ ejus: memor enim esse debes, quæ & quanta pericula passa sit propter te in utero suo. Cum autem & ipsa complerit tempus vitæ suæ, sepelias eam circum me. Omnibus autem diebus vitæ tuæ in mente habeto Deum; & cave ne aliquando peccato consentias, & prætermittas præcepta Domini Dei nostri. Ex substantia tua fac eleemosynam, & noli avertere faciem tuam ab ullo paupere: ita enim fiet ut nec à te avertatur facies Domini. Quomodo poteris, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, abundanter tribue; si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis; quoniam eleemosyna ab omni peccato & à morte liberat, & non patietur animam ire in tenebras. Fides magna erit coram summo Deo eleemosyna omnibus facientibus eam.

LECTIO ij.

Attende tibi, fili mi, ab omni fornicatione; & præter uxorem tuam nunquam pariâris crimen scire. Superbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas; in ipsa enim initium sumpsit omnis perditio. Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercèdem restitue; & merces mercenarii tui apud te omnino non remaneat. Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias. Panem tuum cum esurièntibus & egènis còmede, & de vestimentis tuis nudos tege. [*] Panem tuum & vinum tuum super sepulcrum iusti constitue, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus. Consilium semper à sapiente perquire. Omni tempore benedic Deum; & pete ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permaneant. Indico etiam tibi, fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infans es. Gabèlo, in Rages civitate Medòrum; & chirògraphum ejus apud me habeo: & idèò perquire quòmodo ad eum pervenias, & recipias ab eo supramemoratum pondus argenti, & restituas ei chirògraphum suum. Noli timere, fili mi; pauperem quidem vitam gerimus: sed multa bona habebimus, si timuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.

LECTIO iij. Cap. 5.

Tunc respondit Tobías patri suo, & dixit: Omnia quaecumque præcepisti mihi, faciam, pater. Quòmodo autem pecuniam hanc requiram, ignòro. Ille me nescit, & ego eum ignòro: quod signum dabo ei? sed neque viam per quam pergatur illuc, aliquandò cognovi. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirògraphum quidem illius penes me habeo: quod dum illi ostenderis, statim restituet. Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidèlem virum, qui eat tecum, salvà mercède suà; ut, dum adhuc vivo, recipias eam. Tunc egressus Tobías, invénit juvenem splendidum, stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum. Et ignòrans quòd Angelus Dei esset, salutavit eum, & dixit: Unde te habemus, bone juvenis? At ille respondit: Ex filiis Israel. Et Tobías dixit ei: Nosti viam quæ ducit in regionem Medòrum? Cui respondit: Novi; & omnia itinera ejus frequenter ambulavi, & mansi apud Gabèlum fratrem nostrum, qui moratur in Rages civitate Medòrum, quæ posita est in monte Ecbatanis.

F F R I A IV.

LECTIO j.

De libro Tobíæ. Cap. 6.

Profectus est Tobías, & canis secutus est eum, & mansit primà mansionè juxta fluvium Tigris. Ex

M iv.

exiit ut lavâret pedes suos : & ecce piscis immânis exiit ad devorandum eum. Quem expavesceus Tobîas clamâvit voce magnâ, dicens : Dômine , invâdit me. Et dixit ei Angelus : Apprehende brânciam ejus , & trahe eum ad te. Quod cûm fecisset ; attraxit eum in siccum ; & palpitâre coepit ante pedes ejus. Tunc dixit ei Angelus : Exëntera hunc piscem , & cor ejus , & fel , & jecur repõne tibi : sunt enim hæc necessâria ad medicamenta utiliter. Quod cûm fecisset , asâvit carnes ejus , & secum tulêrunt in via : cetera salierunt , quæ sufficerent , quousque pervenirent in Rages civitatem Medôrûm. Tunc interrogâvit Tobîas Angelum , & dixit ei : Obscrote , Azâria frater , ut dicas mihi quod remedium habebunt ista quæ de pisce servare iussisti ? Et respondens Angelus , dixit ei : Cordis ejus particulam si super carbones ponas , fumus ejus extricat omnes genus dæmoniorum , sive à viro , sive à muliere , ita ut ultrâ non accêdat ad eos. Et fel valet ad ungendos oculos in quibus fuerit albûgo , & sanabuntur.

LECTIO ij.

* **E**T dixit ei Tobîas : Ubi vis ut maneâmus ? Respondensque Angelus , ait : Est hic Râguel nômîne , vir propinquus de tribu tua , & hic habet filiam nômîne Saram ; sed neque mâsculum , neque fêminam ullam habet aliam præter eam. Tibi debetur omnis

substantia ejus , & oportet eam te accipere conjugem. Pete ergo eam à patre ejus , & dabit tibi eam in uxorem. Tunc respondit Tobîas , & dixit : Audio quia trådita est septem viris , & mortui sunt : sed & hoc audio , quia dæmônium occidit illos. Timeo ergo , ne fortè & mihi hæc evéniant ; & cûm sim ûnicus paréntibus meis , depõnam senectutem illorum cum tristitia ad inferos.

LECTIO iij.

Tunc Angelus Râphael dixit ei : Audi me , & ostendam tibi qui sunt , quibus prævalere potest dæmônium. Hi namque qui conjugium ita suscipiunt , ut Deum à se & à sua mente excludant , & suæ libidini ita vacent , sicut equus & mulus , quibus non est intellectus ; habet potestatem dæmônium super eos. Tu autem cûm accéperis eam , ingressus cubiculum , per tres dies continens esto ab ea , & nihil aliud , nisi orationibus vacabis cum ea. Ipsâ autem nocte , incenso jecore piscis , fugabitur dæmônium. Secundâ verò nocte , in copulatione sanctorum Patriarcharum admittêris. Tertiâ autem nocte , benedictionem consequêris , ut filii ex vobis procreentur incolumes. Transactâ autem tertiâ nocte , accipies virginem cum timore Dômini , amore filiorum magis quàm libidine ductus , ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

FERIA V.

LECTIO j.

De libro Tobîæ. Cap. 7.

Ingressi sunt ad Raguellem, & suscepit eos Raguel cum gaudio. Intuensque Tobiam Raguel, dixit Annæ uxori suæ: Quam similis est juvenis iste consobrino meo! Et cum hæc dixisset, ait: Unde estis juvenes fratres nostri? At illi dixerunt: Ex tribu Nephthali sumus, ex captivitate Ninive. Dixitque illis Raguel: Nostis Tobiam fratrem meum? Qui dixerunt: Novimus. Cumque multa bona loqueretur de eo, dixit Angelus ad Raguellem: Tobias de quo interrogas, pater istius est. Et misit se Raguel, & cum lacrymis osculatus est eum: & plorans supra collum ejus, dixit: Benedictio sit tibi, fili mi, quia boni & optimi viri filius es.

LECTIO ij.

Cumque hortaretur eos discumbere ad prandium, Tobias dixit: Hic ego hodie non manducabo neque bibam, nisi prius petitionem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram filiam tuam. Quo audito verbo, Raguel expavit, sciens quid eveniret illis septem viris qui ingressi sunt ad eam: & timere coepit ne forte & huic similiter contingeret. Cum nutaret, & non daret petenti ullum responsum, dixit ei Angelus: Noli timere dare eam isti, quoniam huic timenti Deum debetur conjux filia tua:

propterea alius non potuit habere illam. Tunc dixit Raguel: Non dubito quod Deus preces & lacrymas meas in conspectu suo admiserit; & credo quoniam ideo fecit vos venire ad me, ut ista conjungeretur cognationi suæ secundum legem Moysi: & nunc noli dubium gerere quod tibi eam tradam. [*] Et apprehendens dexteram filia suæ, dextræ Tobia tradidit, dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob vobiscum sit, & ipse jungat vos, impleatque benedictionem suam in vobis. Et acceptâ charâ, fecerunt conscriptionem conjugii. Et post hæc epulati sunt, benedicentes Deum.

LECTIO iij. Cap. 8.

Tunc Raphael angelus apprehendit dæmonium, & reliquit illud in deserto superioris Ægypti. Tunc hortatus est virginem Tobias, dixitque ei: Sara, exsurge, & deprecemur Deum hodie, & cras, & secundum cras; quia his tribus noctibus Deo jungimur; tertiâ autem transactâ nocte, in nostro erimus conjugio: filii quippe sanctorum sumus; & non possumus ita conjungi, sicut gentes quæ ignorant Deum. Surgentes autem pariter, instanter orabant ambo simul, ut sanitas daretur eis. Dixitque Tobias: Domine Deus patrum nostrorum, benedicant te cœli & terræ, mareque & fontes, & flumina, & omnes creaturæ tuæ quæ in eis sunt: tu facisti Adam de limo terræ, de-

distique ei adiutorium Hevam : & nunc Domine, tu scis, quia non luxurie causam accipio sororem meam conjugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in secula seculorum. Dixit quoque Sara : Misere nobis, Domine, misere nobis ; & convescamus ambo pariter sani.

F E R I A V I.

L E C T I O j.

De libro Tobiaz. *Cap. 9.*

Tunc vocavit Tobias Angelum ad se, quem quidem hominem existimabat, dixitque ei : Azaria frater, peto ut auscultes verba mea. Si meipsum tradam tibi servum, non ero condignus providentiae tuae. Tamen obsecro te, ut assumes tibi animalia sive servitia, & vadas ad Gabelum in Rages civitatem Medorum, reddasque ei chirographum suum, & recipias ab eo pecuniam, & roges eum venire ad nuptias meas. Scis enim ipse quoniam numerat pater meus dies : & si tardavero unam diem plus, contristatur anima ejus. Et certe vides quomodo adjuravit me Raguel, cujus adjuramentum spernere non possum. Tunc Raphael assumens quatuor ex servis Raguelis, & duos camelos, in Rages civitatem Medorum perrexit : & inveniens Gabelum, reddidit ei chirographum suum, & recepit ab eo omnem pecuniam. Indicavitque ei de Tobia filio To-

biz, omnia quae gesta sunt : fecitque eum secum venire ad nuptias.

L E C T I O ij. Cap. 10.

Cum vero moras faceret Tobias, causam nuptiarum, sollicitus erat pater ejus Tobias, dicens : Putas quare moratur filius meus, aut quare detentus est ibi ? putasne Gabelus mortuus est, & nemo reddet illi pecuniam ? Coepit autem contristari nimis ipse, & Anna uxor ejus cum eo : & coeperunt ambo simul flere ; eo quod die statuto minime reverteretur filius eorum ad eos. [*] Flebat igitur mater ejus irremediabilibus lacrymis, atque dicebat : Heu, heu me, fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostrae, solacium vitae nostrae, spem posteritatis nostrae : omnia simul in te uno habentes, te non debemus dimittere a nobis. Cui dicebat Tobias : Tace, & noli turbari ; sanus est filius noster : satis fidelis est vir ille cum quo misimus eum.

L E C T I O iij. Cap. 11.

Anna autem sedebat secus viam quotidie in supercilio montis, unde respicere poterat de longinquo. Et dum ex eodem loco specularetur adventum ejus, vidit a longe, & illico agnovit venientem filium suum : currensque nuntiavit viro suo, dicens : Ecce venit filius tuus. Dixitque Raphael ad Tobiam : At ubi introieris domum tuam, statim adora Dominum

Deum tuum; & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre eum. Statimque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quod portas tecum: scias enim quóniam mox aperientur óculi ejus, & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudébit. Tunc præcucurrit canis, qui simul fúerat in via: & quasi nún-tius advéniens, blandimento suæ caudæ gaudébat. Et consurgens cæcus pater ejus, cœpit offendens pédibus curre-re: & datâ manu pûero, occurrit óbviâ filio suo. Et susci-piens osculátus est eum cum uxóre sua, & cœperunt ambo flere præ gáudio. Cúmque ado-rassent Deum, & grátias egis-sent, confedérunt. Tunc sumens Tobías de felle piscis, linívit óculos patris sui. Et sustínuit quasi dimídiam ferè horam: & cœpit albúgo ex óculis ejus, quasi membrána ovi, égre-di; quam apprehendens Tobías traxit ab óculis ejus, statim-que visum recépít. Et glorifi-cábant Deum.

S A B B A T O.

LECTIO j.

De libro Tobíæ. *Cap. 12.*

Tunc vocávit ad se To-bías filium suum, di-xitque ei: Quid póssu-mus dare viro isti sancto, qui venit recum? Respondens To-bías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit & re-dóxit sanum, pecúniâ à Ga-

bélo ipse recépít, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáu-dium paréntibus ejus fecit, meipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœll, & bonis ómnibus per eum repléti sumus: quid illi ad hæc potérimus dignum da-re? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si fortè dignábitur medietárem de ómnibus quæ alláta sunt, sibi alsúmere. Et vocantes eum, pater scílicet, & filius, tulérunt eum in par-tem, & rogáre cœperunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, accep-tam habére.

LECTIO ij.

Tunc dixit eis occultè: Ma-nifesto vobis veritátem, & non abscondam à vobis oc-cultum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, & sepe-liébas mórtuos, & derelinqué-bas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentáti-o probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Sa-ram uxórem filii tui à dæmó-nio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex sep-tem qui astamus ante Dómi-num. Cúmque hæc audissent, turbáti sunt, & tremétes ce-cidérunt super terram in faciém suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Ete-nim cùm essem vobiscum, per

voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare & bibere: sed ego cibo invisibili, & potu qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus est ergo ut revertar ad eum qui me misit.

LECTIO iij. Cap. 14.

IN hora autem mortis suae vocavit ad se Tobiam filium suum, & septem juvenes filios ejus nepotes suos, dixitque eis: Propè erit interitus Ninive; non enim excidit verbum Domini: & fratres nostri qui dispersi sunt à terra Israel, revertentur ad eam. Omnis autem deserta terra ejus replèbitur, & domus Dei quæ in ea incensa est, iterum reedificabitur; ibique revertentur omnes timentes Deum: & relinquent gentes idola sua, & venient in Jerusalem, & inhabitabunt in ea; & gaudebunt in ea omnes reges terræ, adorantes Regem Israel. Audite ergo, filii mei, patrem vestrum: servite Domino in veritate, & inquirete ut faciatis quæ placita sunt illi; & filiis vestris mandate ut faciant justitias & eleemosynas, ut sint memores Dei, & benedicant eum in omni tempore in veritate, & in tota virtute sua. Nunc ergo, filii, audite me, & nolite manere hic: sed quacumque die sepelièritis matrem vestram circa me in uno sepulcro, ex eo dirigite gressus vestros ut exeatis hinc: video enim quia iniquitas ejus finem dabit ei. Factum est autem post

obitum matris suæ, Tobias abcessit ex Ninive cum uxore sua, & filiis, & filiorum filiis, & reversus est ad soceros suos. Invenitque eos incolumes in senectute bona, & curam eorum gessit, & ipse clausit oculos eorum: & omnem hereditatem domus Raguelis ipse percipit; viditque quintam generationem, filios filiorum suorum. Et complètis annis nonaginta novem in timore Domini, cum gaudio sepelièrunt eum. Omnis autem cognatio ejus, & omnis generatio ejus in bona vita, & in sancta conversatione permansit; ita ut accepti essent tam Deo quam hominibus & cunctis habitantibus in terra.

Ad Magnificat, Ant. 6. Judith magna facta est in Bethulia, & præclarior erat universæ terræ Israel. Erat etiam virtutis castitas adjuncta. Judith 16. 25.

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XVI.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit liber Judith.

ARphaxad rex Medorum subjugaverat multas gentes imperio suo: & ipse ædificavit civitatem potentissimam, quam appellavit Ecbaranis, ex lapidibus quadratis & sectis: fecit muros ejus in latitudinem cubitorum septuaginta, & in altitudinem cubitorum triginta, turres vero

Ejus posuit in altitudinem cubitorum centum. Per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spatio tendebatur; posuitque portas ejus in altitudinem turrium: & gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui, & in gloria quadrigarum suarum. Anno igitur duodecimo regni sui, Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive civitate magna, pugnavit contra Arphaxad, & obtinuit eum.

LECTIO ij. C. 2.

ANno tertio-decimo Nabuchodonosor regis, vigesima & secunda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum, ut defenderet se. Vocavitque omnes majores natu, omnesque duces & bellatores suos, & habuit cum eis mysterium consilii sui: dixitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugaret imperio. Quod dictum cum placuisset omnibus, vocavit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militie sue, & dixit ei: Egrede aduersus omne regnum Occidentis; & contra eos precipue, qui contempserunt imperium meum.

LECTIO iij. C. 4.

Tunc audientes hac filii Israel, qui habitabant in terra Juda, timuerunt valde a facie ejus. Tremor, & horror invasit sensus eorum, ne hoc faceret Jerusalem & templo Domini, quod fecerat veteris civitatibus, & templis earum. Et

miserrunt in omnem Samariam per circuitum usque Jericho, & preoccupaverunt omnes vertices montium; & muris circumdederunt vicos suos, & congregaverunt frumenta in preparationem pugne. Sacerdos etiam Eliachim scripsit ad universos qui erant contra Eldrelon, quae est contra faciem campi magni juxta Dathaïn, & universos, per quos via transitus esse poterat; ut obtinerent ascensus montium per quos via esse poterat ad Jerusalem, & illic custodirent ubi angustum iter esse poterat inter montes. Et fecerunt filii Israel secundum quod constituerat eis sacerdos Domini Eliachim.

IN II. NOCTURNO.

¶ Si hac Dominica proxime antecedit Quatuor-tempora, vide Rubricam supra, pag. 152.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi, de Elia & jejunio. C. 9.

POtentes vinum prohibentur bibere; ne, cum biberint, obliviscantur sapientiam. Bibebant vinum in ebrietate potentes, qui Holoferni principi militie regis Assyriorum se tradere gesticbant: sed non bibebat femina Judith, jejunans omnibus diebus viduitatis sue, praeter festorum dierum solemnitates. His armis munita processit, & omnem Assyriorum circumvenit exercitum. Sobrii vigore consilii abstulit Holofernem caput, servavit pudicitiam, victoriam re-

portavit. Hæc enim succincta jejûnio, in castris prætendebat aliénis: ille vino sepultus jacebat, ut ictum vûlneris sentire non posset. Itaque unius mulieris jejûnium innúmeros stravit exércitus Assyriorum.

LECTIO v.

Esther quoque pulcrior facta est jejûnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæorum a persecutiónis acerbitatibus liberávit; ita ut regem sibi faceret esse subjectum, non libidinis ardóre flammátum, sed coelesti miseratione conversum; ita ut & pœna retorqueretur in impium, & honor sacris redderetur altáribus. Itaque illa quæ triduo jejunávit continuo, & corpus suum aquâ lavit, plus placuit, & vindictam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convivio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsolvit. Est ergo jejûnium reconciliatiónis sacrificium, virtútis incrementum, quod fecit étiam féminas fortióres augmento grátia.

LECTIO vj. C. 10.

Non sola autem fames quæritur, sed plena disciplina jejûnii. Aliis dicitur: In diebus jejuniórum vestrórum invenitis voluntates vestras, & omnes súbditos vobis stimúlatis... Non tale jejûnium ego elégi, dicit Dóminus. Quod jejûnium improbétur, audívimus: nunc audiámus quod sit probábile. Sed solve omnem

colligatióem injustitiæ tuæ; dissolve obligatiónes violentárum commutatiónum; dimitte contractos in remissiónem, & omnem conscriptiόnem iniquam dirumpe. Frange esurienti panem tuum; & egénos non habentes tectum induc in domum tuam; & si videris nudum, cóoperi eum; & domésticos séminis tui non despicias.

*IN III. NOCTURNO.**LECTIO vij.*

Lectio sancti Evangélíi secundum Lucam. 14. 1.

In illo témpore; Cùm intráret Iesus in domum cuiusdam principis Phariseórum sabbato manducáre panem, & ipsi observábant eum: & ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ

Presbyteri:

In Luc. lib. 4.

Próprium est hydrópici; quantò magis abundat humóre inordináto, tantò ámplius sitire. Et idéò rectè comparáturei quem fluxus carnalium voluptátum exúberans aggravat. Comparáturei diviti avaro, qui quantò est copiórior divitiis quibus non bene úritur, tantò ardéntius talia concupiscit. Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos & Phariseos: Licet Sabbato curáre? At illi tacuerunt. Quod dicitur respondisse Iesus, ad hoc respicit quod præmissum est: Et ipsi observábant eum. Dóminus enim novit cogitatiónes hóminum. Sed mérito interrogáti tacent, quæ

contra se dictum quidquid dixerint vident. Nam si licet Sabbato curare; quare Salvatorem an curet observant? Si non licet; quare ipsi Sabbato pecora curant.

R. Cum invitatus fueris ad nuptias, * Non discumbas in primo loco; ne forte honoratior te sit invitatus. *Luc. 14. 8.*

V. In loco magnorum ne steteris; melius est enim ut dicatur tibi: Ascende huc, quam ut humiliéris. *Prov. 25. 6.*

* Non discumbas.

LECTIO viij.

Ipsè verò apprehensum sanavit, ac dimisit. Providâ dispensatione Dominus ante Legisperitos & Phariseos hydropticum curat; & mox contra avaritiam disputat; ut videlicet per hujus ægritudinem corporis, in illis exprimeretur ægritudo cordis. Denique post multa disputationis ejus hortamenta, subjunctum est: Audiebant autem omnia hæc Pharisei qui erant avari, & deridebant illum.

LECTIO ix. Post pauca.

ET respondens ad illos, dixit: Cujus vestrum asinus aut bos in puteum cadit, & non continuo extrahet illum die Sabbati? Sic observatores sui Phariseos convincit, ut eisdem etiam avaritiæ condemnet. Si vos, inquit, in Sabbato asinum aut bovem aut aliquid quodlibet animal in puteum decidens eripere festinatis, non animalî, sed vestræ avaritiæ consulentes; quanto magis ego

hominem qui multò melior est pecore, debeo liberare?

Ad Benedictus, Ans. 8. c. Cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco; ut, cum venerit qui te invitavit, dicat tibi: Amice, ascende superius. *Luc. 14. 10.*

Oratio. S. R.

Tua nos, quæsumus, Domine, grãtia semper & præveniar & sequatur, ac bonis opëribus jûgiter præstet esse intentos; Per.

Ad Magnificat, Ans. 8. G. Omnis qui se exaltat, humiliabitur; & qui se humiliat, exaltabitur. *Luc. 14. 11.*

F E R I A II.

LECTIO j.

De libro Judith. *Cap. 8.*

ERat Judith vidua jam annis tribus, & mënſibus ſex. Et in ſuperiõribus domũ ſuã fecit ſibi ſecrẽtum cubiculum, in quo cum puel- lis ſuis clauſa morabatur; & habens ſuper lumbos ſuos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ ſuæ, præter ſabbata, & neoménias, & feſta domũs Iſrael. Erat autem eleganti aſpectu nimis, cui vir ſuus reliquerat divitijs multas, & familiam copioſam, ac poſſeſſiõ- nes armentis boum & grégibus ovium plenas. Et erat hæc in omni- bus famoſiſſima, quoniam timébat Dõminum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. Hæc itaque cum auდიſſet quoniam Ozias promiſiſſet quod tran-

facto quinto die tráderet civitatem, misit ad presbyteros Chabri & Charmi.

LECTIO ij.

ET venérunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, ut tradat civitatem Assyriis, si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium? & qui estis vos, qui tentátis Dóminum? Non est iste sermo, qui misericórdiam provócat, sed potiùs qui iram éxcitet, & furórem accendat. Posuistis vos tempus miseraciónis Dómini, & in arbitrium vestrum, diem constituistis ei. [*] Sed quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso poeniteámus, & indulgéntiam ejus fusis lácrymis postulémus: non enim quasi homo, sic Deus comminábitur, neque sicut filius hóminis ad iracúndiam inflammábitur. Et idéò humiliémus illi ánimas nostras, & in spíritu constitúti humiliáto, fervientes illi, dicámus flentes Dómino, ut secundum voluntatem suam sic fáciat nobiscum misericórdiam suam; ut sicut conturbátum est cor nostrum in supérbia eórum, ita étiam de nostra humilitate gloriémur.

LECTIO iij. C. 10.

FActum est autem, cum descenderet montem circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum, & tenuérunt eam, dicentes: Unde venis? aut quò vadis? Quæ respondit: Filia sum Hebræórum, idéò ego fugi à fácie eórum;

quóniam futúrum agnóvi, quòd dentur vobis in depradatióem, pro eo quòd contemnentes vos, noluérunt ultro trádere seipsos, ut invenirent misericórdiam in conspectu vestro... Et dixerunt ad eam: Conservasti ánimam tuam eò quòd tale reperisti consílium, ut descenderes ad dóminum nostrum. Hoc autem scias, quóniam cum steteris in conspectu ejus, bene tibi fáciat; & eris gratíssima in corde ejus. Duxeruntque illam ad tabernaculum Holofernus, annuntiantes eam. Cumque intrasset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holofernus.

F E R I A III.

LECTIO j.

De libro Judith. Cap. 12.

ET factum est, in quarto die Holofernus fecit coenam servis suis, & dixit ad Vágao eunúchum suum: Vade, & suáde Hebræam illam, ut sponte conséntiat habitáre mecum: foedum est enim apud Assyrios, si fémina irrídeat virum, agendo ut immúnis ab eo tránseat. Tunc introívit Vágao ad Judith, & dixit: Non vereatur bona puella introíre ad dóminum meum, ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo, & bibat vinum in jucunditáte. Cui Judith respondit: Quæ ego sum, ut contradícam dómino meo? Omne quod erit ante óculos ejus bonum & óptimum, fáciam: quidquid autem illi placúerit, hoc mihi erit óptimum ómnibus

his diebus vite meæ. Et sur-
xit & ornávit se vestimento
mo, & ingressa stetit ante fá-
ciem ejus. Cor autem Holofer-
nis concussum est: erat enim ar-
dens in concupiscéntia ejus.

LECTIO ij. C. 13.

UT autem serò factum est,
festinaverunt servi illius
ad hospítia sua, & conclúsit Vá-
gao óstia cubiculi, & ábiit:
erant autem omnes fatigáti á
vino: eratque Judith sola in cu-
biculo: porrò Holofernes ja-
cébat in lecto, nímiá ebrietate
sopitus. Dixitque Judith puellæ
sux, ut staret foris ante cubicu-
lum, & observáret. Stetitque
Judith ante lectum, orans cum
lácrymis, & labiórum motu in
siléntio, dicens: Confirma me,
Dómine Deus Israel, & réspice
in hac hora ad ópera mánuum
meárum; ut, sicut promissisti,
Jerúsalem civitátem tuam éri-
gas: & hoc quod credens per
te posse fieri cogitávi, perfici-
am.

LECTIO iij.

ET cùm hæc dixisset, ac-
cessit ad columnam, quæ
erat ad caput lectuli ejus, & pu-
gionem ejus, qui in ea ligátus
pendébat, exolvit. Cùmque eva-
ginasset illum, apprehendit co-
mam cápitis ejus, & ait: Con-
firma me, Dómine Deus, in
hac hora. Et percussit bis in
cervicem ejus, & abscidit caput
ejus: & abstulit conopéum ejus
á columnis, & evolvit corpus
ejus truncum. Et post pusillum
exivit, & tradidit caput Holo-
fernis ancillæ suæ, & jussit ut

Pars Autumnalis.

mitteret illud in peram suam.
Et exierunt duæ, secundám con-
suetúdinem suam, quasi ad ora-
tionem; & transierunt castra,
& gyrantes vallem, venerunt ad
portam civitátis. Et dixit Judith
a longè custódibus murórum:
Aperite portas, quóniam no-
biscum est Deus, qui fecit vir-
tutem in Israel.

*FERIA IV.**LECTIO j.**De libro Judith. C. 15.*

CUmque omnis extrémus
decollátum Holo-
fernem audisset, fugit
mens & consílium ab eis; &
solo tremóre & metu agitáti,
fugæ præsidium sumunt, ita ut
nullus loqueretur cum próximo
suo, sed inclináto cápite, reli-
ctis ómnibus, evádere festiná-
bant Hebræos, quos armátos
sive se venire audiébant, fu-
gientes per vias campórum &
sémitas cóllium. Videntes ita-
que filii Israel fugientes, secúti
sunt illos. Descenderuntque
clangentes tubis, & ululantes
post ipsos. Et quóniam Assyrii
non adunáti, in fugam ibant
præcípites: filii autem Israel
uno ágmine persequentes, debi-
litábant omnes quos invenire
potuissent. Misit itaque Ozías
núntios per omnes civitátes &
regiónes Israel. Omnis itaque
regio, omnisque urbs electam
juventutem armátam misit post
eos, & persecúti sunt eos in ore
gládii, quousque pervenirent
ad extremitátem finium suó-
rum.

N

LECTIO ij.

JOachim autem summus Pontifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum universis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes uná voce, dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri: quia fecisti viríliter, & confortárum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris, & post virum tuum, álterum nescieris: ideò & manus Dómini confortávit te, & ideò eris benedicta in æternum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. [*] Per dies autem triginta, vix collecta sunt spólia Assyriórum à pópulo Israel. Porro autem universa, quæ Holofernis peculiária fuisse probata sunt, dederunt Judith in auro, & argento, & véslibus, & gemmis, & omni supelléctili; & tradita sunt omnia illi à pópulo.

LECTIO iij. C. 16.

Omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti sunt, obrulérunt omnes holocausta, & vota, & repromissiónes suas. Porro Judith universa vasa bélica Holofernis, quæ dedit illi pópulus, & conopéum, quod ipsa sustulerat de cubili ipsius, obtulit in anáthema obliviónis. Erat autem pópulus jucundus Tecundùm faciém sanctórum, & per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrárum est cum Judith. Post dies autem illos

unusquisque rediit in domum suam; & Judith magna facta est in Bethúlia, & præclárior erat universæ terræ Israel. Erat etiam virtúti castitas adjuncta, ita ut non cognósceret virum omnibus diébus vitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses vir ejus. Erat autem diébus festis procedens cum magna glória. Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimisit abram suam liberam; & defuncta est, ac sepulta cum viro suo in Bethúlia. Luxitque illam omnis pópulus diébus septem.

F E R I A V.

LECTIO j.

Incipit liber Esther.

IN diébus Assuéri, qui regnavit ab India usque Æthiopiám, super centum viginti septem provincias, quando sedet in solio regni sui, Susa civitas regni ejus exórdium fuit. Tértio igitur anno impérii sui fecit grande convivium cunctis princípibus, & pueris suis, fortíssimis Persarum, & Medórum ínclytis, & Præfectis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitudinem, atque jactántiam poténtiæ suæ, multo tēpore, centum videlicet & octoginta diébus.

LECTIO iij.

Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio, ubi rex Assuérus ma-

re consueverat. Itaque die septimo, cum rex esset hilarior, & post nimiam potationem incaluisse mero, præcepit Maïmam, & Bázatha, & Harbóna, & Bágatha, & Abgatha, & Zethar, & Charchas, septem eunuchis, qui in conspectu ejus ministrabant, ut introducerent reginam Vasthi coram rege, posito super caput ejus diadémate, ut ostenderet cunctis populis & principibus pulcritudinem illius: erat enim pulcra valde. Quæ rénuít, & ad regis impérium, quod per eunuchos mandauerat, venire contempsit.

LECTIO iij. C. 2.

* ERAT vir Judæus in Susa civitate, vocabulo Mardocheus, filius Jair, filii Sémei, filii Cis, de stirpe Jéminij, qui translatus fuerat de Jerusalem eo tempore, quo Jechoniam regem Juda Nabuchodonosor rex Babylónis transfulerat, qui fuit nutritius filie fratris sui Edissæ, quæ áltero nomine vocabatur Esther, & utrumque parentem amiserat, pulcra nimis & decora facie. Mortuisque patre ejus ac matre, Mardocheus sibi eam adoptavit in filiam. Cumque percrebuisse regis impérium, & juxta mandata illius multæ pulcræ virgines adducerentur Susa, & Egéo traderentur eunuchis; Esther quoque inter ceteras puellas ej tradita est, ut servaretur in numero feminarum. Quæ placuit ei, & invenit gratiam in conspectu illius.

F E R I A VI.

LECTIO j.

De libro Esther. C. 2.

E Voluto tempore per ordinem, instabat dies quo Esther filia Abihail fratris Mardochei, quam sibi adoptaverat in filiam, deberet intrare ad regem. Quæ non quesivit muliebrem cultum, sed quæcumque voluit Egæus eunuchus custos virginum, hæc ei ad ornatum dedit. Erat enim formosa valde, & incredibili pulcritudine, omnium oculis gratiosa, & amabilis videbatur. Ducta est itaque ad cubiculum regis Assuëri mense decimo, qui vocatur Tebeth, septimo anno regni ejus. Et admiravit eam rex plus quam omnes mulieres; habuitque gratiam & misericordiam coram eo super omnes mulieres: & posuit diadema regni in capite ejus, fecitque eam regnare in loco Vasthi.

LECTIO ij. C. 3.

Post hæc rex Assuërus exaltavit Aman filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag, & posuit solum ejus super omnes principes, quos habebat. Cunctique servi regis, qui in foribus palatii versabantur, flectebant genua, & adorabant Aman; sic enim præceperat eis imperator: solus Mardocheus non flectebat genu, neque adorabat eum. Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii præ-

N ij

fidēbant : Cur præter ceteros non observas mandatum regis ? Cūque hoc crebrius dicerent , & ille nollet audire , nuntiaverunt Aman ; scire cupientes utrū perseveraret in sententia : dixerat enim eis se esse Judæum. [*] Quod cū audisset Aman , & experimento probasset quod Mardocheus non flecteret sibi genu , nec se adoraret , iratus est valde , & pro nihilo duxit in unum Mardocheum mittere manus suas : audierat enim quoddam esset gentis Judææ , magisque voluit omnem Judæorum , qui erant in regno Assuëri , perdere nationem.

LECTIO iij. C. 5.

De autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis , & sterit in atrio domus regis , quod erat interius , contra basilicam regis. At ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. Cūque vidisset Esther reginam stantem , placuit oculis ejus , & extendit contra eam virgam auream , quam tenebat manu. Quæ accedens , osculata est summitatem virgæ ejus. Dixitque ad eam rex : Quid vis , Esther regina ? Quæ est petitio tua ? etiamsi dimidiam partem regni petieris , dabitur tibi. At illa respondit : Si regi placet , obsecro ut venias ad me hodie , & Aman tecum ad convivium , quod paravi. Statimque rex , Vocare , inquit , citò Aman , ut Esther obediatur voluntari.

SABBATO.

LECTIO j.

De libro Esther. C. 6.

Cum esset ingressus (Aman ,) ait illi rex : Quid debet fieri viro , quem rex honorare desiderat ? Cogitans autem in corde suo Aman , & reputans quod nullum alium rex , nisi se , vellet honorare , respondit : Homo , quem rex honorare cupit , debet indui vestibus regiis , & imponi super equum , qui de sella regis est , & accipere regium diadema super caput suum , & primus de regiis principibus ac tyrannis teneat equum ejus , & per plateam civitatis incedens , clamet & dicat : Sic honorabitur , quemcumque voluerit rex honorare. Dixitque ei rex : Festina , & sumptâ stolâ & equo , fac , ut locutus es , Mardocheo Judæo , qui sedet ante fores palatii. Cave ne quidquam de his , quæ locutus es , prætermittas. Tulit itaque Aman stolam & equum , indutumque Mardocheum in platea civitatis , & impositum equo præcedebat , atque clamabat : Hoc honore condignus est , quemcumque rex voluerit honorare.

LECTIO ij. C. 7.

Intravit itaque rex & Aman , ut biberent cum regina. Dixitque ei rex etiam secundâ die , postquam vino incaluerat : Quæ est petitio tua , Esther , ut detur tibi ? & quid vis fieri etiamsi dimidiam partem regni mei petiaris , impetrabis. Ad quem illa

respondit: Si invēni grātiā in oculis tuis, o rex, & si tibi placeat, dona mihi animam meam pro qua rogo, & pōpulum meum, pro quo obsecro. Trāditū enim sumus ego & pōpulus meus, ut conterāmur, jugulēmur, & pereāmus. Atque ūtinam in servos & fāmulas venderēmur: esset tolerābile malum, & gemenstacerem: nunc autem hostis noster est, cujus crudelitās refundat in regem. Respondensque rex Assuerus, ait: Quis est iste, & cujus potētiae, ut hāc audeat facere? Dixitque Esther: Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit, vulvum regis ac reginæ ferre non sustinens. Rex autem iratus surrexit. . . . Dixitque Harbōna, unus de eunuchis, qui stabant in ministērio regis: En lignum, quod paraverat Mardocheo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appēdite eum in eo. Suspensus est itaque Aman in patibulo, quod paraverat Mardocheo: & regis ira quievit.

LECTIO iij. C. 9.

Igitur duodēcimi mensis, quem Adar vocari antē jam diximus, tērtia-dēcimā die, quando cunctis Iudæis interfēctio parabatur, & hostes eōrum inhiabant sanguini, versā vice Iudæi superiōres esse cōpērunt, & se de adversariis vincticare. Congregatique sunt per singulas civitates, oppida & loca, ut

extēderent manum contra inimicos, & persecutōres suos. Nullusque ausus est resistere, eod quod omnes pōpulos magnitudinis eōrum formido penetrārat.

Ad Magnificat, Ant. 1. f.
Esdras paravit cor suum, ut investigaret legem Dñi, & faceret & doceret in Israel praeceptum & iudicium. 1. Esdr. 7. 10.

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XVII.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit liber primus Esdrae.

IN anno primo Cyri regis Persarum, ut compleretur verbum Domini ex ore Jeremiae, suscitavit Dominus spiritum regis Cyri Persarum: & traduxit vocem in omni regno suo etiam per scripturam, dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus cœli, & ipse præcepit mihi ut ædificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa. Quis est in vobis de universo populo ejus? Sit Deus illius cum ipso. Ascendat in Ierusalem, quæ est in Iudæa, & ædificet domum Domini Dei Israel; ipse est Deus qui est in Ierusalem. Et omnes reliqui in cunctis locis ubicumque habitant, adjuvent eum viri de loco suo, argento, & auro, & substantiâ, & pecoribus, excepto quod voluntarie offerunt templo Dei, quod est in Ierusalem.

N. iij.

LECTIO ij.

ET surrexerunt principes patrum de Juda, & Benjamin, & Sacerdotes, & Levitæ, & omnis cujus Deus suscitavit spiritum, ut ascenderent ad ædificandum templum Domini, quod erat in Jerúsalem. Universique, qui erant in circuitu, adjuverunt manus eorum in vasis argenteis & aureis, & in substantia & jumentis, in supelléctili, exceptis his, quæ sponte obtulerant. Rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor de Jerúsalem, & posuerat in templo Dei sui.

LECTIO iij. C. 3.

Iamque venerat mensis septimus, & erant filii Israel in civitatibus suis: congregatus est ergo populus quasi vir unus in Jerúsalem. Et surrexit Josue filius Josedec, & fratres ejus sacerdotes, & Zorobabel filius Saláthiel, & fratres ejus, & ædificaverunt altare Dei Israel, ut offerrent in eo holocausta, sicut scriptum est in lege Moysi viri Dei. Collocaverunt autem altare Dei super bases suas, deterréntibus eos per circuitum populis terrarum; & obtulerunt super illud holocaustum Domino manè & vespere. Feceruntque solemnitatem tabernaculorum, sicut scriptum est; & holocaustum diebus singulis per ordinem secundum præceptum, opus diei in die suo. Et post hæc holocaustum jube, tam in Calendis, quam in universis solemnitatibus Domini, quæ

erant consecratæ; & in omnibus in quibus ultro offerebatur munus Domino.

IN II. NOCTURNO,

¶ Si hæc Dominica proximè antecédât Quatuor-Tempora, vide Rubricam suprà, pag. 152.

LECTIO iv.

Sermo sancti Cyrilli Alexandrini.

Lib. 2. Glaphyr. in Genes. C. 4.

CYrus Cambysis filius, Medorum simul & Persarum copiis conjunctis, bellum Assyriis finitimis ac vicinis intulit: demum Babylonem ipsam vi captam, liberavit Judæos Assyriorum tyrannidem lamentantes, nec sine lacrymis accurrentes, affirmantesque prædictum esse à Deo per vocem sanctorum, quod venturus esset opportunè, & adversarios debellaturus, atque ipse liberaret à vinculis oppressos, quodque rursus ædificaret templum in Jerosolymis, quod Assyrii impie in Deum agentes incenderant. Porro quod nequâquam hæc in se mentiti sint Israelitæ, facile nobis constiterit, si sanctorum Prophetarum scripta inquiramus. Ait enim ita Deus per vocem Isaïæ: Hæc dicit Dominus Deus christo meo Cyro, cujus apprehendi dexteram, ut subjiciam ante eum gentes. Propter servum meum Jacob, & Israel electum meum, ego vocabo te nomine tuo, & suscipiam te: tu autem non cognovisti me. Audis quod pacto manifestè, Non cognovisti me, ait, neque inter eos qui Deum

adorant collocare dignatur adeo
præclarum, quem ipse & régi-
bus superiorem & innumera-
rum gentium dominum consti-
tuerat. Quæ enim de ipso di-
cuntur, typi erant operum per
Christum edendorum.

LECTIO V.

ET quidem Cyrus domina-
tus est in innumeris genti-
bus, atque omnis eum recepit
civitas. Accipit autem & the-
sauros in tenebris latentes, abs-
conditos, & à seculo nemini
visos, & diuturnâ servitute Israël-
em exemit. At regnavit per
universam terram Emmmanuel,
quem tamquam omnium salva-
torem ac redemptorem tota ci-
vitas suscipiens commota est,
& totum genus humanum jam
à servitute ac tyrannide diabó-
lica liberatum est, ipsique sub-
ditum. Descendens autem in in-
fernum, abstulit thesauros te-
nebrâs, absconditos, invisibi-
les, portas areas contrivit,
& vectes ferreos confrégit, iis
qui in vinculis erant, dicens:
Exite; & his qui in tenebris
versabantur: Revelâmini. Id-
circo etiam olim ad patientissi-
mum atque invictum athletam
Job ita ait: Venisti ad fontem
maris, in vestigiis autem abyssi
ambulasti, apertæque tibi sunt
timore portæ mortis: janitores
autem inferni videntes te, ex-
paverunt? Lëgimus enim véluti
per interrogatióem hæc, de-
monstrante nimis sermone,
ea quæ per Christum in ipsis in-
fernipenetrâlibus præclare gesta
sunt. Idem enim Christus mor-

tuus est & vixit, ut & mortuo-
rum & viventium dominetur.

LECTIO VI.

AT olim quidem Cyrus, da-
tis pecuniis, templum Je-
rosolymis reedificari iussit. Fun-
davit autem Ecclesiâ, sanctam
revérâ & celeberrimam civita-
tem Emmmanuel, tamquam Ba-
bylona quamdam evertens su-
perbana, & contumeliôsâ idô-
latriâ. Quod verò in typum
gloriæ Christi ea quæ de Cyro
dicuntur, posita sint, ex iis quæ
deinceps a Propheta narrantur
manifestum fiet: Ego feci ter-
ram & hominem super eam,
ego manu meâ firmavi cælum;
ego suscitavi eum cum iustitiâ,
ipse ædificabit civitatem meam.
Qui enim creavit terram, &
hominem super eam, quique
cælum stellis ornâvit, excitâ-
vit nobis iustitiam Jesum redi-
mentem gratis, (iustificati
enim sumus per fidem in sân-
guine ejus,) liberantem à vir-
culis & captivitate, & ædifican-
tem spiritaliter intellectualem
Jerusalem, & fundantem Ec-
clesiâ quæ ab ipsis inferni por-
tis commoveri non possit, nec
ab hominibus vinci. Hunc
Deum cognoscentes qui olim
erraverunt, dicunt: Tu es
Deus noster, & nescivimus.
Hunc adorabunt, & omne se-
flectet illi genu, & confitebitur
omnis lingua. Huic quidam ex
Israelitis obsistere conati sunt,
confusi verò sunt, & concide-
runt, & retrorsum ierunt juxta
Propheta vocem. Cyrus itaque
Cambyses filius fundavit tem-

Dominicâ XVII. post Pentecosten.

ei Jerosôlymis , in tyr-
risti.

I. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum. 22. 34.

IN illo tempore ; Pharisei
audientes quod silentium
imposuisset (Iesus) Sadducæis,
convenérunt in unum ; & in-
terrogávit eum unus ex eis le-
gis Doctor, tentans eum : Ma-
gister, quod est mandatum ma-
gnum in Lege ? Ait illi Iesus :
Diliges Dóminum Deum tuum
ex toto corde tuo , & in tota
ánima tua , & in tota mente tua.
Hoc est máximum , & primum
mandatum. Et reliqua.

Homília sancti Augustini
Episcopi.

Epist. 155. post medium.

Christus, id est, Véritas
dicit , in his duóbus
præceptis totam legem
prophetasque pendere, ut dili-
gámus Deum ex toto corde, ex
tota ánima, ex tota mente, &
diligámus próximos tamquam
nosmetipsos. Próximus sanè hoc
loco non ságuinis propinqui-
tate, sed ratiónis societate pen-
satus est, in qua sócii sunt om-
nes hómines.... Cum ergo illá
dilectiône , quam divína lex
imperat, débeat homo diligere
Deum , & seipsum , & próxi-
mum , non tamen ex hoc tria
præcepta data sunt : nec dictum
est, In his tribus ; sed, In his
duóbus præceptis tota Lex pen-
det & Prophétæ ; id est, In di-
lectiône Dei ex toto corde , ex
tota ánima, & ex tota mente ;

& próximos tamquam suí ipsius :
videlicet ut intelligerétur nul-
lam esse áliam dilectiõem ,
quâ quisque diligit seipsum nisi
quòd diligit Deum.

R. Diliges Dóminum Deum
tuum ex toto corde tuo , & in
tota ánima tua , & in tota mente
tua. * Hoc est máximum , & pri-
mum mandatum. *Matth. 22. 37.*
ψ. In omni virtute tua dilige
eum qui te fecit. *Eccli. 7. 32.*
* Hoc est.

LECTIO viij.

Qui enim áliter se diligit,
pótius se odisse dicendus
est. Fit quippe iníquus , priva-
turque luce justitiæ , cum à po-
tiore ac præstantiore bono aver-
sus , atque inde vel ad seipsum
conversus , ad inferióra & egé-
na útique convertitur ; sitque in
ipso quod veracíssimè scriptum
est : Qui autem amat, iniquitá-
tem , odit ánimam suam. Quia
ígitur nemo nisi Deum dili-
gendo , diligit seipsum ; non
opus erat, ut , dato de Dei di-
lectiône præcepto , étiam seip-
sum homo diligere juberétur ,
cum in eo diligit seipsum quòd
diligit Deum.

LECTIO ix.

Debet ergo & próximum di-
ligere tamquam seipsum ;
ut quem potúerit hóminem , vel
beneficentiæ consolatiône , vel
informatiône doctrinæ , vel dis-
ciplinæ coërcitiône , adducat ad
colendum Deum ; sciens in his
duóbus præceptis totam Legem
Prophetasque pendere. Hoc qui
sobriá discretiône éligit , pru-
dens est : qui nullá hinc affi-

tiōne avértitur, fortis est : qui nullâ aliâ delectatiōe, tēperans est : qui nullâ elatiōe, justus est. His virtútibus divinitus impertitis per grâtiā Mediatoris Dei cum Patre, & nobiscum hominis Jesu Christi, per quem post inimicitias iniquitatis reconciliāmur Deo in spiritu caritatis ; his, inquam, virtútibus divinitus impertitis, & bona vita nunc ágitur, & pōstea præmium ejus, quæ nisi æterna esse non potest, beata vita persolvitur. Hic enim sunt eadem virtutes in actu, ibi in effectu ; hic in opere, ibi in mercède ; hic in officio, ibi in fine.

Ad Benedictus, Ant. 1. D. Secundum (mandatum) simile est huic : Diliges primum tuum sicut teipsum. *Matth. 22. 39.*

Oratio. S. R.

Sancti nōminis tui, Dōmine, timōrem pariter & amōrem fac nos habere perpétuum ; quia nunquam tuâ gubernatiōe destituis, quos in soliditate tuæ dilectiōis instituis ; Per.

Ad Magnificat, Ant. 3. E. In his duobus mandatis universa Lex pendet & Propheta. *Matth. 22. 40.*

F E R I A II.

L E C T I O j.

De libro primo Esdræ. C. 3.

Aprimo die mensis septimi cœperunt offerre holocaustum Dōmino : porro templum Dei nondum fundatum erat. Dedērunt autem

pecūnias látomis & cæmentariis ; cibum quoque, & potum, & oleum, Sidoniis, Tyriisque, ut deferrent ligna cédrina de Líbano ad mare Joppe, juxta quod præceperat Cyrus rex Persarum eis. Anno autem secundo adventus eorum ad templum Dei in Jerúsalem, mense secundo, cœperunt Zoróbabel filius Saláthiel, & Jósue filius Jósedeo, & reliqui de fratribus eorum sacerdotes, & Levitæ, & omnes qui venerant de captivitate in Jerúsalem, & constituerunt Levitas à viginti annis & supra, ut urgèrent opus Dōmini.

L E C T I O ij.

Fundato igitur à cæmentariis templo Dōmini, steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis : & Levitæ filii Asaph in cymbalis, ut laudarent Deum per manus David regis Israel. Et concinébant in hymnis, & confessiōe Dōmino : Quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus super Israel. Omnis quoque pópulus vociferabatur clamóre magno in laudando Dōminum, eò quod fundatum esset templum Dōmini. [*] Plurimi etiam de sacerdotibus & Levitis, & principes patrum, & seniores, qui viderant templum prius cum fundatum esset, & hoc templum in oculis eorum, flebant voce magnâ : & multi vociferantes in lætitia, elevabant vocem. Nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris lætantium, & vocem fletus pópuli.

II; commixtim enim populus vociferabatur clamore magno, & vox audiebatur procul.

LECTIO iij. C. 4.

AUdiérunt autem hostes Judæ, & Benjamin, quia filii captivitatis ædificarent templum Domino Deo Israel: & accedentes ad Zorobabel, & ad principes patrum, dixerunt eis: *Ædificemus vobiscum, quia, ita ut vos, quærimus Deum vestrum: ecce nos immolavimus victimas à diebus Asor Haddan regis Assur, qui adduxit nos huc. Et dixit eis Zorobabel, & Josue, & reliqui principes patrum Israel: Non est vobis & nobis ut ædificemus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli ædificabimus Domino Deo nostro, sicut præcepit nobis Cyrus rex Persarum. Factum est igitur, ut populus terræ impediret manus populi Judæ, & turbaret eos in ædificando. Conduxerunt autem adversus eos consiliatores, ut destruerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum, & usque ad regnum Darii regis Persarum.*

FERIA III.

LECTIO j.

De libro primo Esdræ. C. 5.

Prophetavérunt Aggeus prophéta, & Zacharias filius Addo, prophetantes ad Judæos, qui erant in Judæa & Jérusalem, in nomine Dei Israel. Tunc surrexérunt Zorobabel filius Salathiel, & Josue filius Josedec, & cœpé-

runt ædificare templum Dei Jérusalem, & cum eis prophætæ Dei adjuvantes eos. In ipso autem tempore venit ad eos Thathanaï, qui erat dux trans flumen, & Scharbusanaï, & consiliarii eorum; sicque dixerunt eis: Quis dedit vobis consilium ut domum hanc ædificaretis, & muros ejus instauraretis? Ad quod respondimus eis, quæ essent nomina hominum auctorum ædificationis illius. Oculus autem Dei eorum factus est super senes Judæorum, & non potuerunt inhibere eos. Placuitque ut res ad Darium referretur, & tunc satisfacerent adversus accusationem illam.

LECTIO ij. C. 6.

Tunc Darius rex præcepit: & recensuerunt in bibliotheca librorum, qui erant repositi in Babylone; & inventum est in Ecbaranis, quod est castrum in Medæna provincia, volumen unum; talisque scriptus erat in eo commentarius: Anno primo Cyri regis, Cyrus rex decrevit ut domus Dei ædificaretur, quæ est in Jérusalem, in loco ubi immolent hostias, & ut ponant fundamenta supportantia altitudinem cubitorum sexaginta, & latitudinem cubitorum sexaginta; ordines de lapidibus impolitis tres, & sic ordines de lignis novis: sumptus autem de domo regis dabuntur: sed & vasa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo Jérusalem, & attulerat ea

In Babylónem, reddantur, & referantur in templum in Jerúsalem, in locum suum; quæ & posita sunt in templo Dei.

LECTIO iij.

Nunc ergo Thathánai, dux regionis quæ est trans flumen, Scharbusanai, & consiliarii vestri Apharsachai, qui estis trans flumen, procul recedite ab illis; & dimittere fieri templum Dei illud à duce Judæorum, & à senioribus eorum, ut domum Dei illam ædificent in loco suo. Sed & à me præceptum est quid oporteat fieri à presbyteris Judæorum illis, ut ædificetur domus Dei; scilicet ut de arca regis, id est, de tributis, quæ dantur de regione trans flumen, studiose sumptus dentur viris illis, ne impediatur opus. Quod si necesse fuerit, & vitulos, & agnos, & hœdos in holocaustum Deo coeli, frumentum, sal, vinum, & oleum, secundum ritum sacerdotum qui sunt in Jerúsalem, detur eis per singulos dies, ne sit in aliquâ querimonia: & offerant oblationes Deo coeli, orentque pro vita regis, & filiorum ejus.

FERIA IV.

LECTIO j.

De libro primo Esdræ. C. 9.

Postquam hæc compléta sunt, accesserunt ad me (Esdræ) principes, discipuli: Non est separatus pò-

pulus Israel, sacerdotes & Levitæ à pòpulis terrarum, & abominatiónibus eorum, Chanaanæ videlicet, & Hethæi, & Pherezæi, & Jebusæi, & Ammonitarum, & Moabitarum, & Ægyptiorum, & Amorrhæorum: tulerunt enim de filiabus eorum sibi & filiis suis, & commiscuerunt semen sanctum cum pòpulis terrarum: manus etiam principum & magistratum fuere in transgressiõe hac prima. Cumque audissem sermonem istum, scidi pallium meum, & tunicam, & evelli capillos capitis mei & barbæ, & sedi moerens. Convenérunt autem ad me omnes qui timebant verbum Dei Israel, pro transgressiõe eorum, qui de captivitate venerant, & ego sedebam tristis usque ad sacrificium vespertinum: & in sacrificio vespertino surrexi de afflictiõe mea, & scisso pallio, & tunicâ, curavi gœna mea, & expandi manus meas ad Dominum Deum meum.

LECTIO ij. C. 10.

Orante Esdrâ, & implorante eo & flente, jacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel coetus grandis nimis virorum, & mulierum, & puerorum, & flevit pòpulus fletu multo. Et respondit Sechénias filius Jéhiel de filiis Ælam, & dixit Esdræ: Nos prævaricati sumus in Deum nostrum, & duximus uxores alienigenas de pòpulis terrarum; & nunc, si est poenitencia in Israel

super hoc, percuriamus foedus cum Domino Deo nostro, ut projiciamus universas uxores, & eos, qui de his nati sunt, juxta voluntatem Domini, & eorum qui timent præceptum Domini Dei nostri: secundum legem fiat. Surge, tuum est decernere; nosque erimus tecum: confortare, & fac.

LECTIO iij.

* **E**T surrexit Esdras sacerdos, & dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxistis uxores alienigenas, ut adderitis super delictum Israel: & nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum, & facite placitum ejus, & separamini à populis terræ, & ab uxoribus alienigenis. Et respondit universa multitudo, dixitque voce magnâ: Juxta verbum tuum ad nos, sic fiat. Verumtamen quia populus multus est, & tempus pluviae, & non sustinemus stare foris, & opus non est diei unius, vel duorum, (vehementer quippe peccavimus in sermone isto) constituentur principes in universa multitudo: & omnes in civitatibus nostris, qui duxerunt uxores alienigenas, veniant in temporibus statutis, & cum his seniores per civitatem & civitatem, & iudices ejus, donec avertatur ira Dei nostri à nobis super peccato hoc. Igitur Jonathan filius Azahel, & Jaazia filius Thécue, steterunt super hoc; & Mesollam, & Sebethai Levites adjuverunt eos.

FERIA V.

LECTIO j.

Incipit liber Nehemix, qui & Esdræ secundus dicitur.

Verba Nehemix filii Héchiz. Et factum est in mense Casleu anno vigésimo, & ego eram in Susis castro: & venit Hanani unus de fratribus meis, ipse & viri ex Juda: & interrogavi eos de Judæis qui remanserant & supererant de captivitate, & Jerúsalem. Et dixerunt mihi: Qui remanserunt, & relictii sunt de captivitate ibi in provincia, in afflictione magna sunt, & in opprobrio: & murus Jerúsalem dissipatus est, & portæ ejus combustæ sunt igni. Cumque audivissem verba hujuscemodi, sedi, & flevi, & luxi diebus multis: jejunabam, & orabam ante faciem Dei coeli. Et dixi: Quæso, Domine Deus coeli, fortis, magne atque terribilis, qui custodis pactum & misericordiam cum his qui te diligunt, & custodiunt mandata tua: fiant aures tuæ auscultantes, & oculi tui aperti, ut audias orationem servi tui, quam ego oro coram te hodie nocte & die pro filiis Israel servis tuis: & confiteor pro peccatis filiorum Israel, quibus peccaverunt tibi.

LECTIO ij. C. 1. & 2.

Ego enim eram pincerna regis. Factum est autem in mense Nisan, anno vigésimo Artaxerxis regis: & vinum erat ante eum, & levavi vinum, & dedi regi; & eram quasi lan-

gnidus ante faciem ejus. Dixitque mihi rex : Quare vultus tuus tristis est, cum te ægrorum non videam? non est hoc frustra, sed malum nescio quod in corde tuo est. Et timui valde ac nimis; & dixi regi: Rex, in æternum vive; quare non morereat vultus meus, quia civitas domus sepulcrorum patris mei deserta est, & portæ ejus combustæ sunt igni? Et ait mihi rex: Pro qua re postulas? Et oravi Deum cœli, & dixi ad regem: Si videtur regi bonum, & si placet servus tuus ante faciem tuam, ut mittas me in Judæam, ad civitatem sepulcri patris mei, & ædificabo eam. Dixitque mihi rex, & regina quæ sedebat juxta eum: Usque ad quod tempus erit iter tuum, & quando revertéris? Et placuit ante vultum regis, & misit me: & constitui ei tempus.

LECTIO iij.

* **E**T veni Jerúsalem, & eram ibi tribus diebus; & surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, & non indicavi cuiquam quid Deus dedisset in corde meo ut facerem in Jerúsalem; & jumentum non erat mecum, nisi animal, cum sedebam. Et egressus sum per portam Vallis nocte, & ante fontem Draconis, & ad portam Stercoris; & considerabam murum Jerúsalem dissipatum, & portas ejus consumptas igni. Et transivi ad portam Fontis, & ad aquæductum regis, & non erat locus jumento, cui sedebam, & transiret. Et ascendi per tor-

rentem nocte, & considerabam murum, & reversus, veni ad portam Vallis, & redii. Magistratus autem nesciebant quæ abiiissem, aut quid ego facerem: sed & Judæis, & sacerdotibus, & optimatibus, & magistratibus, & reliquis qui faciebant opus, usque ad id loci nihil indicaveram. Et dixi eis: Vos nostis afflictionem in qua sumus; quia Jerúsalem deserta est, & portæ ejus consumptæ sunt igni: venite, & ædificemus muros Jerúsalem, & non simus ultra opprobrium. Et indicavi eis manum Dei mei, quod esset bona mecum, & verba regis quæ locutus esset mihi, & aio: Surgamus, & ædificemus. Et confortatæ sunt manus eorum in bono.

F E R I A VI.

LECTIO j.

De libro Nehémix. C. 4.

FActum est autem, cum audisset Sanaballat quod ædificarémus murum, iratus est valde: & motus nimis subannavit Judæos; & dixit coram fratribus suis, & frequentia Samaritanorum: Quid Judæi faciunt imbecilles? Num dimittent eos gentes? Num sacrificabunt, & complébunt in una die? Numquid ædificare poterunt lapides de acervis pulveris, qui combusti sunt? Sed & Tobias Ammanites proximus ejus, ait: Ædificent: si ascenderit vulpes, transiliet murum eorum lapideum. Audi, Deus noster, quia facti su-

mus despectui: converte opprobrium super caput eorum, & da eos in despectionem in terra captivitatis: ne operias iniquitatem eorum; & peccatum eorum coram facie tua non deleatur, quia irriserunt ædificantes.

LECTIO ij.

FActum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobías, & Arabes, & Ammonitæ, & Azotii, quod obducta esset cicatrix muri Jerúsalem, & quod coepissent interrupta concludi, irati sunt nimis: & congregati sunt omnes pariter ut venirent, & pugnarent contra Jerúsalem, & molirentur insidias. [*] Et orávimus Deum nostrum; & posuimus custodes super murum die ac nocte contra eos. Dixit autem Judas: Debilitata est fortitudo portantis, & humus nimia est, & nos non poterimus ædificare murum. Et dixerunt hostes nostri: Nesciant, & ignorent donec veniamus in médium eorum, & interficiamus eos, & celsare faciamus opus.

LECTIO iij.

FActum est autem, cum audissent inimici nostri nuntiatum esse nobis, dissipavit Deus consilium eorum. Et reversi sumus omnes ad muros, unusquisque ad opus suum. Et factum est à die illa, média pars juvenum eorum faciebat opus, & média parata erat ad bellum, & lanceæ, & scuta, & arcus, & loriceæ, & principes post eos in omni domo Juda, ædificantium in muro, & por-

tantium onera, & imponentium: una manu suâ faciebat opus, & altera tenebat gladium; ædificantium enim unusquisque gladio erat accinctus renes. Et ædificabant, & clangébant búccinâ juxta me.

*SABBATO.**LECTIO j.*

De libro Nehemiaz. C. 5.

ET factus est clamor populi, & uxorum ejus magnus adversus fratres suos Judæos. Et erant qui dicerent: Filii nostri, & filie nostræ multæ sunt nimis: accipiamus pro pretio eorum frumentum, & comedamus, & vivamus.... Dixitque ad eos: Non est bona res quam facitis: quare non in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobrétur nobis à gentibus inimicis nostris? Et ego, & fratres mei, & pueri mei commodavimus plurimis pecuniam & frumentum; non repetamus in commune istud: ut alienum concedamus, quod debétur nobis. Reddite eis hodie agros suos, & vineas suas, & olivæ suas, & domos suas; quin portus & centesimum pecuniæ, frumenti, vini, & olei, quam exigere solétis ab eis, date pro illis. Et dixerunt: Reddemus, & ab eis nihil quæremus: sed que faciemus ut loqueris.

LECTIO ij. C. 8.

ET venerat mensis septimus: filii autem Israel erant in civitatibus suis. Congregatusque est omnis populus

quæ vir tuus, ad platæam, quæ est ante portam aquarum: & dixerunt Esdræ scribæ ut afferret librum legis Mõysi, quam præceperat Dominus Israel. Attulit ergo Esdras sacerdos legem coram multitudine virorum & mulierum, cunctisque qui poterant intelligere, in die prima mensis septimi. Et legit in eo aperte in platæa, quæ erat ante portam aquarum, de mane usque ad mediam diem, in conspectu virorum, & mulierum, & sapientium: & aures omnis populi erant erectæ ad librum... Et benedixit Esdras Dño Deo magno: respondit omnis populus, Amen, Amen; elevans manus suas: & incutvati sunt, & adoraverunt Deum proni in terram.

LECTIO iij. C. 13.

Factum est autem, cum quievissent portæ Jerusalelem in die Sabbati, dixi: & clausérunt januas, & præcepi ut non aperirent eas usque post Sabbatum: & de pueris meis constitui super portas, ut nullus inferret onus in die Sabbati. Et mansérunt negotiatores, & vendentes universa venalia foris Jerusalelem semel & bis. Et contestatus sum eos, & dixi eis: Quare maneris ex adverso muri? Si secundò hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque ex tempore illo non venérunt in Sabbato. Dixi quoque Levitis ut mundarentur, & venirent ad custodiendas portas, & sanctificandam diem Sabbati: & pro hoc ergo memento mei, Deus meus, & parce mihi se-

cundum multitudinem miserationum tuarum. Sed & in diebus illis vidi Judæos ducentes uxores Azótidas, Ammonítidas & Moabítidas. Et filii eorum ex média parte loquebantur Azóticè, & nesciebant loqui Judæicè, & loquebantur juxta linguam populi & populi. Et objurgavi eos, & maledixi. Et cecidi ex eis viros, & decalvavi eos, & adjuravi in Deo ut non darent filias suas filiis eorum, & non acciperent de filiabus eorum filios suis, & sibimetipsis.

Ad Magnificat, Ant. 3. C. Multi de populo Israel desinierunt apud se, ut non manducarent immunda: & elegerunt magis mori, quam cibis coinquinari immundis. 1. Mach. 1. 65.

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XVIII. **post Pentecosten.** **IN I. NOCTURNO.**

LECTIO j.

Incipiunt libri Machabæorum.

Factum est postquam percussit Alexander Philippus Macedo, qui primus regnavit in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium regem Persarum & Medorum, constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ, & pertransiit usque ad fines terræ, & accipit spolia multitudinis gentium, & siluit terra in conspectu ejus. Et congregavit virtutem, & exercitum fortem nimis: & exaltatum est & elevatum cor ejus: & obtinuit regiones gen-

sium, & tyrannos; & facti sunt illi in tributum.

LECTIO ij.

ET post hæc decidit in lectum, & cognovit quia moreretur. Et vocavit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti à juventute: & divisit illis regnum suum, cum adhuc viveret. Et regnavit Alexander annis duodecim, & mortuus est. Et obtinuerunt pueri ejus regnum, unusquisque in loco suo: & imposuerunt omnes sibi diademata post mortem ejus, & filii eorum post eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra.

LECTIO iij.

ET exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romæ obses: & regnavit in anno centesimo trigésimo séptimo regni Græcorum. In diebus illis exierunt ex Israel filii iniqui, & suaserunt multis, dicentes: Eamus, & disponamus testamentum cum gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, inveniunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum.

IN II. NOCTURNO.

Si hæc Dominica proximè antecedit Quatuor-Tempora, vide Rubricam supra, pag. 152.

LECTIO iv.

Sermo sancti Gregorii Nazianzeni. Orat. 22.

Quinam Machabæi fuerint, quaque primum ex institutione atque doctrinâ in tantam virtutis fru-

gem gloriamque pervenerint, perspicue liber ille declarat, qui rationem animi perturbationibus imperare docet, in ejusque arbitrio esse, ut in utramvis partem, hoc est, vel ad virtutem vel ad vitium propendeamus. Nam libri illius auctor, cum pleraque alia testimonia, tum horum quoque dimicationes in hujus argumenti confirmationem attulit. Mihi verò hæc tantum commemorare sufficiet: Eleazarus primitiæ eorum qui ante Christum passi sunt, quemadmodum post Christum Stéphanus, sacerdos, & senex, canus capillis, canus & prudentiâ, prius quidem pro populo sacrificabat & orabat. Tandem autem & semetipsum hostiam obrulit Deo perfectissimam, ac totius populi expiatrix, faustum certaminis initium, ad quod loquens pariter ac tacens cohortabatur. Obrulit autem & filios septem, suæ fructus disciplinæ, hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, omni legali sacrificio splendidiorē & puriorem: quæ sunt enim filiorum, ad patrem referri æquissimum ac justissimum est.

LECTIO v.

Ibi fortes & magnanimi filii, generosæ matris generosa soboles, gloriosi veritatis propugnatores, Antiochi temporibus excelsiores, veri Mosæ legi discipuli, paternorum rituum observantissimi, numerus apud Hebræos laudabilis, & propter septenariæ quietis mysterium

Myſterium venerabilis ; unum
ſpirantes , unum ſectantes ,
unum illud ad vitam iter agnoſ-
centes , ut mortem Dei cauſá
ſuſciperent ; non minús ánimis
fratres , quám corpóribus , in-
ter ſe mutuz mortis æmuli.
Orem admirandam ! tormenta
quafi theſauros præripientes ,
pro magiſtra lege perícula
ſubeunt ; illata non magis
formidantes , quám quæ ſupér-
erant requirentes ; unum illud
vériti ne tyrannus à poenis de-
ſiſſeret , ne quis ipſorum ſine
corónæ præmio diſcéderet , ne
invíci fratres álíi ab álío ſejun-
gerentur , & ne in eo diſcri-
mine , cruciátibus erepti , malá
victóriá ſuperarent.

LECTIO vj.

ERat ibi fortis & generóſa
mater , puerórum ſimulac
Dei amans , cujus materna víſ-
cera ſupra naturæ conſuetúdi-
nem dilaniabantur. Non enim
filiórum qui in tormentis erant ,
miſerabátur ; ſed timóre ange-
bátur , ne non ea ſuſciperent :
neque magis eos qui è vita mi-
gráverant deſiderábat , quám
precabátur ut réliqui cum illis
conjungerentur ; de quibus fi-
liis magis quám de mórtuis
erat ſollicita. Horum enim dú-
bium erat certámen , at illó-
rum ſecúrus vitæ éxitus. Atque
illos quidem jam Deo adjúnxe-
rat ; de his verò quómodo Deus
eos ſuſciperet , laborábat. O vi-
rilem ánimum in corpore mu-
lebrí ! ó admirábile magni áni-
mi incrementum !

Pars Autumnalis.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

*Léctio ſancti Evangélii ſecun-
dum Matthæum. 9. 1.*

IN illo témpore ; Ascendens
(Jeſus) in navículam , trans-
fretávit , & venit in civitátem
ſuam. Et ecce offerébant ei pa-
ralyticum jacentem in lecto. Et
réliqua.

Homília ſancti Petri Chryſólogi.

Serm. 50.

CHriſtum in humanis
áctibus divína geſſiſſe
myſtéria , & in rebus
víſibilibus invíſibília exercuiſſe
negória , léctio hodierna mon-
ſtrávit. Nonne ipſe eſt qui , fu-
gáris flúctibus , maris profunda
nudávit , ut Iſraelíticus pópu-
lus inter ſtupentes undas , ſicco
veſtigio , velut móntium cón-
cava pertransíret ? Nonne hic eſt
qui Petri pédibus marínos vór-
tices inclinávit , ut inter líqui-
dum humanis gréſſibus ſolidum
præbéret obſéquium ? Et quid
eſt quòd ipſe ſibi maris ſic dé-
neget ſervitútem , ut brevíſſimi
lacus tráſitum ſub náutica
mercéde transfretáret ? Quid
mirum , fratres ? Chriſtus ve-
nit ſuſcípere infirmitátes no-
ſtras , & ſuas nobis conferre vir-
tútes ; humana quærere , præ-
ſtáre divína ; accipere injúrias ,
réddere dignitátes ; ferre tædia ,
referre ſanitátes : quia médicus
qui non fert infirmitátes , curá-
re neſcit ; & qui non fúerit cum
infirmo infirmátus , infirmo non
poſteſt conferre ſanitátem.

℟. Ecce offerébant Jeſu pa-
ralyticum jacentem in lecto. Et

O

videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico : * Confide, fili, remittuntur tibi peccata tua.

Matt. 9. 1. 7. Ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me. Isaia 43. 25.

* Confide.

LECTIO viij.

Christus ergo, si in suis mansisset virtutibus, commūne cum hominibus nihil haberet; & si non impleisset carnis ordinem, carnis in illo esset otiosa susceptio. Sustinuit ergo has necessitates, ut homo verus humanis necessitatibus probaretur. Et venit in civitatem suam. Creator rerum, orbis Dominus, posteaquam se propter nos nostrā coangustavit in carne, coepit habere humanam patriam: coepit civitatis Iudaicæ esse civis: parentes habere coepit, parentum omnium ipse parens; ut invitaret amor, attraheret charitas, vinciret affectio, suaderet humanitas quos fugarat dominatio, metus disperferat, & fecerat jus potestatis extorres. Et ecce offerabant ei paralyticum jacentem in lecto. Et respiciens Iesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, fili, remittuntur tibi peccata tua. Audit veniam, & tacet paralyticus, nec ullam respondet gratiam, quia plus corporis quam animæ tendebat ad curam; & temporales ærumnas resoluti corporis sic descebat, ut æternas poenas resolutionis animæ non desleret, gratiorem sibi præsentem vitam iudicans, quam futuram. Mé-

rito Christus operantium fidem respicit, & recordiam respicit sic jacentis, ut fidei alienæ suffragio paralytici anima antecuraretur quam corpus.

LECTIO ix.

Cernitis in hoc loco, fratres, Deum non interrogare insipientium hominum voluntates, non expectare ignorantium fidem, non infirmorum stulta desideria perscrutari; sed ad altèrius fidem subvenire, quod per solam gratiam conferbat, cum quidquid divinæ voluntatis est non negaret. Et reverrà, fratres, quando medicus languentium aut querit aut respicit voluntates, cum semper contraria desideret aut requirat infirmus? Hinc est quod nunc ferrum, nunc ignem, nunc amara pocula ingerit & apponit invitis; ut curam sani sentiant, quam non poterant sentire ægrotantes. Et si homo injurias despicit, maledicta contemnit, ut sauciatis morbo sponte vitam conferat & salutem; quanto magis Christus medicus bonitate divinâ, morbis saucios peccatorum, & phrènesi criminum laborantes, ad salutem etiam invitos attrahit & nolentes? O velimus, fratres, ô si velimus omnem mentis nostræ paralyfim pervidère, animam nostram virtutibus destitutam jacere in vitiórum stratis cernemus. Luceret nobis, quemadmodum Christus & nostra quotidie noxias respicit volun-

tes, & ad salutaria nos remó-
dia pertrahit & perurget invitos.

Ad Benedictus, Ant. 2. Ut
quid cogitátis mala in córdi-
bus vestris? Quid est facilius
dicere: Dimittuntur tibi pec-
cára tua, an dicere: Surge, &
ambula? *Matth. 9. 4.*

Oratio, S. R.

Dirigát corda nostra, quæ-
sumus, Dómine, tuæ mise-
rationis operatio, quia tibi sine
te placere non possumus; Per.

Ad Magnificat, Ant. 1. g.
Ut sciátis, quia Filius hóminis
habet potestatem in terra dimit-
tendi peccára, tunc ait paraly-
tico: Surge, tolle lectum tuum,
& vade in domum tuam.
Matth. 9. 6.

F E R I A I I.

L E C T I O j.

De libris Machabæorum.

Lib. 2. c. 3.

Cum sancta civitas habi-
tarétur in omni pace, &
legesetiam adhuc opti-
mè custodirentur, propter Oníæ
pontificis pietatem, & ánimos
odio habentes mala, fiebat ut
& ipsi reges, & principes lo-
cum summo honóre dignum
viderent, & templum máxi-
mis munéribus illustrarent; ita
& Seleucus Asiæ rex de reddi-
bus suis præstaret omnes
impræ ad ministérium sacri-
fórum pertinentes. Simon
item de tribu Bénjamin præ-
stitus templi constitutus, con-
stabat, obstitente sibi prin-
ce sacerdotum, iniquum ali-
quid in civitate moliri.

L E C T I O ij.

Sed cum vincere Oníam non
posset, venit ad Apollónium
Tharíæ filium, qui eo tẽp-
ore erat dux Coelesyriæ &
Phoenicis: & nuntiavit ei, pec-
cuniis innumerabilibus plenum
esse ætárium Jerosólymis, &
communes cópias immensas
esse, quæ non pertainent ad ra-
tionem sacrificiórum: esse au-
tem possibile sub potestate regis
cadere universa. [*] Cùmque
rerulisset ad regem Apollónius
de pecuniis, quæ delatæ erant,
ille accitum Heliódorum, qui
erat super negótia ejus, misit
cum mandátis, ut prædictam
pecuniam transportáret. Statim-
que Heliódorus iter est aggres-
sus, spécie quidem quasi per Coe-
lesyriam & Phoenicen civitates
esset peragratúrus, revérâ autem
regis propósitum perfectúrus.

L E C T I O iij.

Sed, cum venisset Jerosó-
lymam, & benignè à sum-
mo sacerdote in civitate esset
exceptus, narrávit de dato in-
dicio pecuniarum; & cujus rei
gratiá adesset, aperuit: inter-
rogábat autem, si verè hæc ita
essent. Tunc summus sacerdos
ostendit depósita hæc esse, &
victuália viduárum, & pupil-
lórum: quædam verò esse Hir-
cáni Tobíæ viri valde eminen-
tis, in his quæ detulerat ím-
pius Simon: universa autem
argenti talenta esse quadringen-
ta, & auri ducenta: decipi ve-
rò eos, qui credidissent loco &
templo, quod per universum
mundum honoráretur, pro sui

O ij

veneratione & sanctitate omnino impossibile esse.

F E R I A III.

LECTIO j.

De libris Machabæorum.

Lib. 2. c. 3.

Heliódorus quod decreverat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præfens. Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis evidenciam; ita ut omnes qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem & formidinem converterentur. Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorum, optimis operimentis adornatus: isque cum impetu Heliódoro priores calcés elisit; qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea. Alii etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori, optimi gloriâ, speciosique amictu: qui circumsteterunt eum, & ex utraq; parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes.

LECTIO ij.

Subito autem Heliódorus concidit in terram, eumque multâ caligine circumfusus rapuerunt, atque in sella gestatoria positum eiecerunt. Et is qui cum multis cursoribus, & satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur nullo sibi auxilium ferente, manifestâ Dei cognitâ virtute: & ille quidem per divinam virtutem, jacebat mutus,

atque omni spe & salute privatus. Hi autem Dominum benedicébant, quia magnificabat locum suum: & templum, quod paulò antè timóre ac tumultu erat plenum, appa-
rente omnipotente Dómino, gáudio & lætitiâ implerum est. Tunc verò ex amicis Heliódori quidam rogábant confestim Oníam, ut invocáret Altíssimum, ut vitam donáret ei, qui in suis præmo spírítu erat constitútus.

LECTIO iij.

*** C**onsiderans autem summus sacerdos, ne forte res suspicáretur malitiam aliquam ex Judæis circa Heliódorum consummátam, obtulit pro salute viri hostiam salutarem. Cumque summus sacerdos exoráret, iidem iuvenes eisdem vèstibus amicti, adstantes Heliódoro, dixerunt: Oníæ sacerdoti grátias age; nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit: tu autem à Deo flagellárus, núnctia ómnibus magnalia Dei, & potestatem. Et his dictis non compáruérunt. Heliódorus autem, hostiâ Deo oblátâ, & votis magnis promissis ei, qui vivere illi concessit, & Oníæ grátias agens, recepto exércitu, repedábat ad regem. Testabatur autem ómnibus ea, quæ sub oculis suis viderat, ópera magni Dei. Cum autem rex interrogasset Heliódorum quis esset aptus adhuc semel Jerosólymam mitti, ait: Si quem habes hostem, aut regni tui insidiátorem, mitte illuc, & flagellárum eum recq;

pies, si ramentum evaserit; eò quòd in loco sit verè Dei quardam virtus: nam ipse qui habet in coelis habitationem, visitator & adiutor est locumilius, & veniens ad malefaciendum percutit, ac perdit. Igitur de Heliodoro, & ararii custodia, ita res se habet.

F E R I A IV.

L E C T I O j.

De libris Machabæorum.

Lib. 1. c. 1.

PAratum est regnum in conspectu Antiochi, & coepit regnare in terra Egypti ut regnaret super duo regna. Et intravit in Egyptum in multitudine gravi, in curribus, & elephantis, & equis, & copiosa navium multitudine: & constituit bellum adversus Ptolemæum regem Egypti: & veritus est Ptolemæus a facie ejus, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit civitates munias in terra Egypti; & accepit spolia terra Egypti. Et convertit Antiochus, postquam percussit Egyptum in centesimo & quadragésimo tertio anno: & ascendit ad Israel; & ascendit Ierosolymam in multitudine gravi: & intravit in sanctificationem cum superbia.

L E C T I O ij.

ET accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & universa vasa ejus, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & orna-

mentum aureum quod in facie templi erat: & comminuit omnia. Et accepit argentum, & aurum, & vasa concupisibilia: & accepit thesauros occultos quos invenit; & sublatis omnibus, abiit in terram suam. Et fecit eadem hominum, & locutus est in superbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, & in omni loco eorum.

L E C T I O iij.

ET misit rex libros per manus nuntiorum in Jerusalem, & in omnes civitates Juda; ut sequerentur leges gentium terræ, & prohiberent holocausta, & sacrificia, & placationes fieri in templo Dei; & prohiberent celebrari sabbatum, & dies solemnes: & iussit coinquinari sancta, & sanctum populum Israel. Et iussit edificari aras, & templa, & idola, & immolari carnes suillas, & pecora communia; & relinquere filios suos incircumcisos, & coinquinari animas eorum in omnibus inmundis & abominationibus, ita ut obliviscerentur legem, & immutarent omnes justificationes Dei. Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antiochi, morentur.

F E R I A V.

L E C T I O j.

De libris Machabæorum..

Lib. 2. c. 6.

Eleazarus unus de primoribus scribarum, virum atate provectus, & vultu decorus, aperto ore hians

Q iij.

compellebatur carnem porcinam manducare. At ille gloriosissimam mortem magis quam odibilem vitam complectens, voluntarie præbat ad supplicium. Intruens autem, quemadmodum oporteret accedere, patienter sustinens, destinauit non admittere illicita propter vitæ amorem. Hi autem qui adstabant, iniquam miseratione commoti, propter antiquam viri amicitiam, tolentes eum secretò rogabant afferi carnes, quibus vesci ei licebat, ut simularetur manducasse, sicut rex imperaverat de sacrificij carnibus; ut hoc facto, à morte liberaretur: & propter veterem viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem.

LECTIO ij.

* **A**T ille cogitare coepit ætatis ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingenuitæ nobilitatis cantem, atque à puero optimæ conversationis actus: & secundum sanctæ & à Deo conditæ legis constituta, respondit citò, dicens, præmitti se velle in infernum. Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere: ut multi adolescentium, arbitantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum; & ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur, & per hoc maculam atque execrationem meæ senectuti conquiram. Nam etsi in præsentem

tempore suppliciis hominum eripiar, sed manum Omnipotentis nec vivus nec defunctus effugiam: quamobrem fortiter vitâ excedendo, senectute quidem dignus apparebo; adolescentibus autem exemplum forte relinquam, si prompto animo, ac fortiter pro gravissimis ac sanctissimis legibus honestâ morte perfungar. His dictis, confestim ad supplicium trahebatur.

LECTIO iij.

HI autem qui eum ducebant, & paulò antè fuerant mitiores, in iram conversi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur. Sed cum plagis perimeretur, ingemuit, & dixit: Domine, qui habes sanctam scientiam, manifeste tu scis, quia, cum à morte possem liberari, duos corporis sustineo dolores: secundum animam verò propter timorem tuum libenter hæc patior. Et iste quidem hoc modo vitâ decessit; non solum juvenibus, sed & universæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis & fortitudinis derelinquens.

*FERIA VI.**LECTIO j.*

De libris Machabæorum.

Lib. 2. c. 7.

Contigit & septem fratres una cum matre suâ apprehensos, compelli à rege edere contra fas carnes

LECTIO ij.

porcínas, flagris & táureis cruciáto. Unus autem ex illis qui erat primus, sic ait: Quid quæris; & quid vis discere à nobis? paráti sumus mori, magis quam pártias Dei leges prævaricári. Irátus itaque rex, iussit sartáginés, & ollas æneas succendi: quibus statim succensís, iussit, ei qui prior fúerat locúrus, amputári linguam; & cure cápitis abstractá, summas quoque manus & pedes ei præscindi; ceteris ejus fratribus & matre inspiciéntibus. Et cum jam per ómnia inútilis factus esset, iussit ignem admovéri, & adhuc spirantem torréri in sartáGINE: in qua cum diu cruciáretur, ceteri uná cum matre invicem se hortabantur mori fortiter, dicentes: Dóminus Deus aspiciet veritátem, & consolábitur in nobis, quemádmódum in protestatióne cántici declarávit Móyses: Et in servis suis consolábitur. Mórtnuo itaque illo primo, hoc modo, sequentem deducébant ad illudendum: & cure cápitis ejus cum capillis abstractá, interrogábant si manducáret prius, quam toto corpore per membra singula punirétur. At ille respondens pátriá voce, dixit: Non faciam. Propter quod & iste, sequenti loco, primi tormenta suscepit; & in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem scelestíssime, in præsentí vita nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectióne suscitábit.

Post hunc tértius illúditur, & linguam postulárus citò prótulit, & manus constanter extendit, & cum fidúcia ait: E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso mea receptúrum spero; ita ut rex & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis ánimum, quòd tamquam níhilum dúceret cruciátus. [*] Et hoc ita defuncto, quartum vexábant similiter torquentes: & cum jam esset ad mortem, sic ait: Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectio ad vitam non erit. Et cum admovissent quintum, vexábant eum. At ille respiciéns in eum, dixit: Potestátem inter hómínes habens, cum sis corruptíbilis, facis quòd vis: noli autem putáre genus nostrum à Deo esse derelictum. Tu autem patienter sústine, & vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te, & semen tuum torquébit. Post hunc dúcebant sextum; & is mori incipiéns, sic ait: Noli frustra erráre; nos enim propter nosmetiplos hæc pátimur, peccantes in Deum nostrum, & digna admiratióne facta sunt in nobis: tu autem ne existimes tibi impúnè futúrum, quòd contra Deum pugnáre tenáveris.

LECTIO iij.

SÚpra modum autem mater mirábilis & bonórum memoriá digna, quæ pereuntes

septem filios sub unius diei tempore conspiciens, bono animo ferēbat propter spem, quam in Deum habēbat: singulos illorum hortabatur voce patriā fortiter, replēta sapiētiā, & femineæ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos: Nescio quāliter in utero meo apparuistis: neque enim ego spiritum & animam donavi vobis & vitam, & singulorum membra non ego ipsa compēgi; sed enim mundi Crēator, qui formāvit hōminis nativitatem, quique omnium invēnit originem, & spiritum vobis iterum cum misericordia reddet & vitam, sicut nunc vosmetipsos despiciatis propter leges ejus.

S A B B A T O.

LECTIO j.

De libris Machabæorum.

Lib. 2. c. 7.

ANtiochus contemni se arbitratu, simul & exprobrantis voce despectā, cum adhuc adolescētiōr superesset, non solum verbis hortabatur, sed & cum juramento affirmabat, se divitem & beatum facturum, & translaturum à patriis legibus amicum habiturum, & res necessarias ei præbiturum. Sed ad hæc cum adolescens nequāquam inclinaretur, vocavit rex matrem, & suadebat ei ut adolescenti fieret in salutem. Cum autem multis eam verbis esset hortatus, promissit suasuram se filio suo.

LECTIO ij.

ITaque inclināta ad illum, irridens crudēlem tyrannum, ait patriā voce: Fili mi, miserere mei, quæ te in utero novem mēsis portavi, & lac triennio dedi, & alui, & in ætatem istam perduxi: peto, nate, ut aspicias ad cœlum & terram, & ad omnia quæ in eis sunt, & intēlligas quia ex nihilo fecit illa Deus, & hōminum genus: ita fiet ut non timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, sūscipe mortem, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam.

LECTIO iij.

CUM hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem sustinētis? non obēdio præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. Tu verò, qui inventor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manum Dei. Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur: & si nobis propter increpationem & correptionem Dōminus Deus noster modicum iratus est, sed iterum reconciliabitur servis suis. Tu autem, ô sceleste & omnium hōminum flagitiosissime, noli frustra extolli vanis spebus in servos ejus inflammatus: nondum enim omnipotentis Dei, & omnia inspicientis, iudicium effugisti. Nam fratres mei, modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: tu verò iudicio Dei justas superbiz tua

pœnas exsolves. Ego autem sicut & fratres mei animam & corpus meum trado pro patriis legibus : invocans Deum matûrius genti nostræ propitium fieri, teque cum tormentis & verbëribus confitëri, quod ipse est Deus solus. In me verò & in fratribus meis definet Omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum justè superducta est. Tunc rex accensus irâ in hunc super omnes crudeliùs desævît, indignè ferens se derisum. Et hic itaque mundus obiit, per ômnia in Dômino confidens. Novissimè autem post filios & mater consumpta est.

Ad Magnificat, Ant. 7. G. (Marthías) dixit magnâ voce: Etsi omnes gentes regi Antiocho obédiunt, ut discédant unusquisque à servitute legis patrum suorum, & conséntiat mandâris ejus; ego, & filii mei, & fratres mei, obediemus legi patrum nostrorum.

1. Mach. 2. 19.

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XIX.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

De libris Machabæorum.

Lib. 1. c. 2.

IN diëbus illis surrexit Marthías filius Joannis, filii Simeónis, sacerdos ex filiis Joarib ab Jerúsalem, & consédit in monte Modin : & habebat filios quinque ; Joannem, qui cognominabatur Gaddis ;

& Simónem, qui cognominabatur Thasi : & Judam, qui vocabatur Machabæus : & Eleázarum, qui cognominabatur Abaron : & Jónathan, qui cognominabatur Apphus. Hi vidérunt mala, quæ fiebant in pópulo Juda, & in Jerúsalem. Et dixit Mathathías : Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritiônem pópuli mei, & contritiônem civitátis sanctæ, & sedere illíc, cum datur in mânibus inimicórum : Sancta in manu extraneórum facta sunt : templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captiva abducta sunt : trucidati sunt senes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hæreditávit regnum ejus, & non obtínuit spólia ejus ? Omnis compositio ejus ablata est. Quæ erat libera, facta est ancilla. Et ecce sancta nostra, & pulcritúdo nostra, & cláritas nostra desolata est, & coinquinavérunt ea gentes. Quò ergo nobis adhuc vívere ?

LECTIO ij.

ET scidit vestimenta sua Marthías, & filii ejus : & operuérunt se ciliciis, & planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant à rege Antiocho, ut cogerent eos, qui confugerant in civitatem Modin, immolare, & accendere thura, & à lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentientes accessérunt ad eos : sed Mathathías, & filii ejus constanter steterunt. Et respondentes qui missi

erant ab Antiocho, dixerunt Mathathias: Princeps, & clarissimus, & magnus es in hac civitate, & ornatus filiis, & fratribus: ergo accede prior, & fac iussum regis, sicut fecerunt omnes gentes, & viri Juda, & qui remanserunt in Ierusalem: & eris tu, & filii tui, inter amicos regis, & amplificatus auro, & argento, & muneribus multis.

LECTIO iij.

ET respondit Mathathias, & dixit magnâ voce: Etsi omnes gentes regi Antiocho obediunt, ut discedat unusquisque à servitute legis patrum suorum, & consentiat mandatis ejus; ego & filii mei, & fratres mei, obediemus legi patrum nostrorum. Propitius sit nobis Deus: non est nobis utile relinquere legem, & iustitias Dei: non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis nostræ mandata, ut eamus alterâ viâ. Et ut cessavit loqui verba hæc, accessit quidam Judæus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in civitate Modin, secundum iussum regis: & vidit Mathathias, & doluit, & contremuerunt renes ejus, & accensus est furor ejus secundum iudicium legis, & insiliens trucidavit eum super aram: sed & virum, quem rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore; & aram destruxit, & zelatus est legem, sicut fecit Phinees Zamri filio Salômi.

*IN II. NOCTURNO.**LECTIO iv.*

De expositione sancti Joannis Chrysostomi in Psalmum quadragesimum-tertium. *num. i.*

MAchabæi, cum invasisset Judæam Antiochus, qui dictus est Epiphanes, & omnia devastasset, & multos qui tunc erant, à patriis institutis resilire coegisset, permanserunt illæsi ab illis tentationibus. Et quando grave quidem bellum ingruerat, nec quidquam poterant facere quod prodesset, se abscondebant; quod etiam fecerunt Apostoli. Non enim semper præsentibus in media irruerant pericula, sed nunquam & fugientes & latentes cedebant.

LECTIO v.

Postquam autem parum respiraverant, tamquam generosi quidam leunculi ex antris exilientes, & è latebris emergentes, statuabant non se amplius solos servare, sed etiam alios quocumque possent: & civitatem, & regionem omnem obeuntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos & integros: & multos etiam qui laborabant, & corrupti erant, in statum pristinum redegerunt, eis persuadentes redire ad legem patriam. Deum enim dicebant esse benignum & clementem, nec unquam adimere salutem, quæ proficitur ex poenitentia. Hæc autem dicentes, habuerunt delectum forum virorum.

LECTIO vj.

Non enim pro uxóribus , liberis , & ancillis , patriæque everfione & captivitate ; fed pro lege & patria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cùm ergo áciem dirigerent , & próprias expónerent ánimas , fundébant adversários , non armis fidentes , fed loco omnis armaturæ , pugnæ causam fufficere ducentes. Ad bellum autem euntes , non tragédias excitábant , non pœana canébant , ficut nonnulli faciunt ; non adifcébant tibícinés , ut fit in áliis castris ; fed Dei supernè auxílium invocábant , ut adelfet , opem ferret , & manum præbéret , propter quem bellum gerébant , pro cujus glória decertábant.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio fancti Evangélíi fecundùm Matthæum. 22. 1.

In illo témpore ; Respondens Iefus , dixit iterum in parabolis Príncipibus Sacerdotum , & Pharifæis , dicens : Simile factum eft regnum cœlórum hómini regi , qui fecit nuptias filio fuo. Et réliqua.

Homília fancti Grégorii Papæ.

98. *In Evang. hab. in Bafil. S. Clementis , n. 3.*

In hoc Pater regi Fílio nuptias fecit , quo ei per Incarnatiónis myftérium fanctam Ecclefiam sociávit. Ute-

rus autem genitrícis Vírginis , hujusponfi thálamus fuit. Unde & Pfalmifta dicit : In fole pofuit tabernáculum fuum , & ipfe tamquam fponfus procedens de thálamo fuo. Tamquam fponfus quippe de thálamo fuo processit , quia ad conjungendam fibi Ecclefiam incarnátus Deus de incorrupto útero Vírginis exívit. Mifit ergo fervos fuos ut ad iftas nuptias amicos invitarent. Mifit femel , mifit iterum ; quia Incarnatiónis Dominicæ prædicatóres , & prius Prophétas , & poftmódum Apóftolos fecit.

&c. Nuptiæ paratæ funt ; fed qui invitati erant , non fuerunt digni : * Ite ergo ad éxitus viarum , & quofcumque inveneritis , vocáte ad nuptias. *Matth. 22. 8. ʒ. Verbum Dómini factum eft eis in opprobrium. Jerem. 6. 10. * Ite.*

LECTIO viij. n. 5.

Sequitur : Illi autem neglexerunt ; & abiérunt , álius in villam fuam , álius verò in negotiatióem fuam. In villam quippe ire , eft labóri terréno immoderátè incúmbere : in negotiatióem verò ire , eft actiόνem feculárium lucris inhiäre. Quia enim álius intentus labóri terréno , álius verò mundi hujus actiόνibus deditus , myftérium Incarnatiónis Dominicæ pensáre , & fecundùm illud vívere difsimulat , quafi ad villam vel negotium pergens , veníre ad regis nuptias recúfat.

LECTIO ix. n. 9.

Intravit autem rex, ut videret discumbentes : & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid debemus intelligere per nuptialem vestem, nisi charitatem ? Intrat enim ad nuptias ; sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens, fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur ; quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandam sibi Ecclesiam nuptias venit. Solam quippe dilectionem Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit : Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis.

Ad Benedictus, Ant. 4. D.
Egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos & bonos : & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. *Matth. 22. 10.*

Oratio. S. R.

OMnipotens & misericors Deus, universa nobis adversantia propitiatus excludere ; ut mente & corpore pariter expediti, quæ tua sunt liberis mentibus exequamur ; Per.

Ad Magnificat, Ant. 8. G.
Intravit rex, ut videret discumbentes ; & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali ; & ait illi : Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem ? *Matth. 22. 11.*

FERIA II.

LECTIO j.

De libris Machabæorum.

Lib. 1. c. 2.

EXclamavit Mathathias voce magna in civitate, dicens : Omnis, qui zelum habet legis statuens testamentum, exeat post me. Et fugit ipse, & filii ejus in montes, & reliquerunt quæcumque habebant in civitate. Tunc descendērunt multi quærentes judicium, & justitiam, in desertum : & sederunt ibi ipsi, & filii eorum, & mulieres eorum, & pecora eorum ; quoniam inundaverunt super eos mala. Et renunciatum est viris regis, & exercitui, qui erat in Jerusalem civitate David, quoniam discessissent viri quidam, qui dissipaverunt mandatum regis, in loca occulta in deserto, & abiissent post illos multi. Et statim perrexerunt ad eos, & constituerunt adversus eos prælium in die sabbatorum, & dixerunt ad eos : Resistitis & nunc adhuc ? exite, & facite secundum verbum regis Antiochi, & vivetis. Et dixerunt : Non exibimus, neque faciemus verbum regis, ut polluamus diem sabbatorum. Et concitaverunt adversus eos prælium. Et non responderunt eis, nec lapidem miserunt in eos, nec oppilaverunt loca occulta, dicentes : Moriamur omnes in simplicitate nostra : & testes erunt super nos coelum, & terra, quod injuste perditis nos.

LECTIO ij.

ET appropinquaverunt dies Mathathie moriendi, & dixit filiis suis: Nunc confortata est superbia, & castigatio, & tempus everſionis, & ira indignationis. Nunc ergo, o filii, æmulatores eſtote legis, & date animas veſtras pro teſtamento patrum veſtrorum, & mementote operum patrum, quæ fecerunt in generationibus ſuis; & accipietis gloriã magnam, & nomen æternum. Abraham nonne in tentatione inventus eſt fidelis, & reputatum eſt ei ad juſtitiam? Joſeph in tempore anguſtiæ ſuæ cuſtodivit mandatum, & factus eſt dominus Ægypti. Phinees pater noſter, zelando zelum Dei, accepit teſtamentum ſacerdotii æterni.

LECTIO iij.

VOs ergo filii, confortamini, & viriliter agite in lege; quia in ipſa glorioſi eritis. Et ecce Simon frater veſter, ſcio quod vir conſilii eſt: ipſum audite ſemper, & ipſe erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis viribus à juventute ſua, ſit vobis princeps militiæ, & ipſe aget bellum populi. Et adducetis ad vos omnes factores legis: & vindicæ vindictam populi veſtri. Retribuite retributionem gentibus; & intendite in præceptum legis. Et benedixit eos, & appoſitus eſt ad patres ſuos. Et deſunctus eſt anno centéſimo & quadragéſimo ſexto; & ſepultus eſt à filiis ſuis in ſepulcris patrum ſuorum

in Modin: & planxerunt eum omnis Iſrael planctu magno.

FERIA III.

LECTIO j.

De libris Machabæorum.

Lib. i. c. 3.

ET ſurrexit Judas, qui vocabatur Machabæus, filius ejus pro eo: & adjuvabant eum omnes fratres ejus, & univerſi, qui ſe conjunxerant patri ejus; & præliabantur prælium Iſrael cum lætitiis. Et dilatavit gloriã populo ſuo, & induit ſe lorica ſicut gigas, & ſuccinxit ſe arma bellica ſua in præliis, & protegebat caſtra gladio ſuo. Similis factus eſt leoni in operibus ſuis, & ſicut cæculus leonis rûgiens in venatione. Et perſecutus eſt iniquos, perſcrutans eos: & qui conturbabant populum ſuum, eos ſuccendit flammis: & repulſi ſunt inimici ejus præ timore ejus, & omnes operarii iniquitatis conturbati ſunt: & directæ ſunt in manu ejus. Et exacerbabat reges multos, & lætificabat Jacob in operibus ſuis, & in ſeculum memoria ejus in benedictione. Et perambulavit civitates Juda, & perdidit impios ex eis, & averſit iram ab Iſrael. Et nominatus eſt uſque ad noviffimum terræ, & congregavit pereuntes. Et congregavit Apollonius gentes, & à Samaria virtutem multam & magnam, ad bellandum contra Iſrael. Et cognovit Judas, & exiit obviam

illi; & percussit, & occidit illum: & ceciderunt vulnerati multi, & reliqui fugerunt, & accepit spolia eorum; & gladium Apollonii abstulit Judas, & erat pugnans in eo omnibus diebus.

LECTIO ij.

ET vidit Judas, & fratres ejus, quia multiplicata sunt mala, & exercitus applicabant ad fines eorum: & cognoverunt verba regis, quae mandavit populo facere in inferitum & consummationem: & dixerunt unusquisque ad proximum suum: Erigamus dejectionem populi nostri, & pugnemus pro populo nostro, & sanctis nostris. Et congregatus est conventus ut essent parati in praelium; & ut orarent, & peterent misericordiam, & misericordias. Et Jerusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur, & egrederetur de natis ejus: & sanctum conculcabatur: & filii alienigenarum erant in arce; ibi erat habitatio gentium: & ablata est voluptas a Jacob, & defecit ibi tibia, & cithara. Et congregati sunt, & venerunt in Maspha contra Jerusalem; quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. Et jejunaverunt illa die, & induerunt se ciliciis, & cinerem imposuerunt capiti suo; & ceciderunt vestimenta sua: & expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulacrorum subrum.

LECTIO iij.

ET post haec constituit Judas duces populi, tribunos, & centuriones, & pentarchos, & decuriones. Et dixit his, qui aedificabant domos, & sponsabant uxores, & plantabant vineas, & formidolos, ut redirent unusquisque in domum suam secundam legem. Et moverunt castra, & collocaverunt ad austrum Emmaum. Et ait Judas; Accingimini, & estote filii potentes, & estote parati in mane, ut pugnatis adversus nationes has, quae convenerunt adversus nos disperdere nos, & sancta nostra: quoniam melius est nos mori in bello, quam videre mala gentis nostrae, & sanctorum. Sicut autem fuerit voluntas in caelo, sic fiat.

FERIA IV.

LECTIO j.

De libris Machabaeorum.

Lib. I. c. 4.

ET commiserunt praelium: & ceciderunt de exercitu Lyfiae quinque millia virorum. Videns autem Lyfias fugam suorum, & Judaeorum audaciam, & quod parati sunt aut vivere, aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites, ut multiplicari rursus venirent in Judaeam. Dixit autem Judas, & fratres ejus: Ecce contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare sancta, & renovare. Et congregatus est omnis exercitus, & ascenderunt in montem

Sion. Et viderunt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exutas, & in atriis virgulta nara sicut in saltu vel in montibus, & pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerem super caput suum: & ceciderunt in faciem super terram, & exclamaverunt tubis signorum, & clamaverunt in coelum.

LECTIO ij.

Tunc ordinavit Judas viros ut pugnarent adversus eos, qui erant in arce, donec emundarent sancta. Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei: & mundaverunt sancta, & tulerunt lapides contaminationis in locum immundum. Et cogitavit de altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret. Et incidit illis consilium bonum ut destruerent illud: ne forte illis esset in opprobrium, quia contaminaverunt illud gentes, & demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret propheta, & responderet de eis. Et acceperunt lapides integros secundum legem, & edificaverunt altare novum secundum illud, quod fuit prius: & edificaverunt sancta, & quae intra domum erant intrinsecus: & eadem, & atria edificaverunt.

LECTIO iij.

Et obrulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum novum, quod

fecerunt. Secundum tempus & secundum diem, in qua contaminaverunt illud gentes, in ipsa renovatum est in canticis, & citharis, & cinyris, & in cymbalis. Et cecidit omnis populus in faciem, & adoraverunt, & benedixerunt in coelum eum, qui prosperavit eis. Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum laetitia, & sacrificium salutaris, & laudis. Et ornaverunt faciem templi coronis aureis, & scutulis: & dedicaverunt portas, & pastophoria, & imposuerunt eis januas. Et facta est laetitia in populo magna valde, & aversum est opprobrium gentium. Et statuit Judas, & fratres ejus, & universa ecclesia Israel, ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis, ab anno in annum, per dies octo.

F E R I A V.

LECTIO j.

De libris Machabaeorum.

Lib. 2. c. 9.

Eodem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside. Intraverat enim in eam, quae dicitur Persopolis, & tentavit expoliare templum, & civitatem opprimere: sed multitudine ad arma concurrente, in fugam versi sunt: & ita contigit, ut Antiochus post fugam turpiter rediret. Et cum venisset circa Ecbatanam, recognovit quae erga Nicanorem, & Timotheum gesta sunt. Elatus autem

in ira, arbitrabatur se injuriam illorum, qui se fugaverant, posse in Judæos retorquere: ideoque jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, cœlesti eum judicio perurgente, eò quod ira superbè locutus est se venturum Jerosolymam, & congriem sepulcri Judæorum eam facturum. Sed qui universa conspicit Dominus Deus Israel, percussit eum insanabili & invisibili plagâ. Ut enim finivit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormenta: & quidem satis justè, quippe qui multis, & novis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo à sua malitia cessaret. Super hoc autem superbiam repletus, ignem spirans animo in Judæos, & præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & gravi corporis collisione membra vexari.

LECTIO ij.

Isque, qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbiam repletus, & montium altitudines in statéra appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contestans: ita ut de corpore impii vermes scaturirent, ac viventis in doloribus carnes ejus effluerent, odore etiam illius & foetore exercitus gravaretur: & qui paulò antè sidera cœli contingere se arbitrabatur, eum

nemo poterat propter intolerantiam foetoris portare. [*] Hinc igitur cœpit ex gravi superbia deductus, ad agnitionem suam venire, divinam admonitus plagâ, per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus. Et cum nec ipse jam foetorem suum ferre posset, ita ait: Justum est subditum esse Deo, & mortalem non paria Deo sentire. Orabat autem hic scelestus Dominum, à quo non esset misericordiam consecuturus.

LECTIO iij. C. 10.

At Timóthens, qui prius à Judæis fuerat superatus, convocato exercitu peregrinæ multitudinis, & congregato equitatu Asiatico, advénit quasi armis Judæam capturus. Machabeus autem, & qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dominum, caput terrâ aspergentes, lumbosque ciliciis præcincti, ad altaris crepidinem provoluti, ut sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, & adversariis adversaretur, sicut lex dicit. Et ita post orationem, sumptis armis, longius de civitate procedentes, & proximis hostibus effecti refecerunt. Primo autem solis ortu utrique commiserunt: isti quidem victoriæ, & prosperitatis spondam cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt adversariis de cœlo viri quinque in equis, frenis aureis decóri, ducatum Judæis præstantes.

Antes : ex quibus duo Machabeum médium habentes , armis suis circumseptum inebulum conservabant : in adversarios autem tela , & fulmina jaciébant , ex quo & cecitate confusi , & repléti perturbatione cadébant. Interfecti sunt autem viginri millia quingenti , & equites sexcenti.

autem in fugam vertérunt ; plures autem ex eis vulnerati , nudi evaserunt. Sed & ipse Lysias túr piter fugiens evásit.

LECTIO ij. C. 15.

NÍcánor quidem cum summa superbia erectus , cogitáverat commune trophæum statúere de Juda. Machabæus autem semper confidébat cum omni spe , auxiliúm sibi à Deo affutúrum ; & hortabátur suos ne formidárent ad adventum nationum , sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo , & nunc sperárent ab Omnipotente sibi affutúram victóriam. Ex allocútus eos de lege , & prophétis , admonens etiám certámina quæ fécérant priús , promptiôres constituit eos : & ita ánimis ebrum erectis , simul ostendébat génitium falláciam , & juramentórum prævaricationem. Singulos autem illórum armávit , non clypei , & hastæ munitione , sed sermónibus óptimis , & exhortationibus , expósito digno fide sômnio , per quod universos latificávit.

LECTIO iij.

UT autem Machabæus , & qui cum eo erant , cognovérunt expugnári præsidia , cum fletu & lacrymis rogábant Dóminum , & omnis turba simul , ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel. Et ipse primus Machabæus , sumptis armis , céteros adhortatus est simul secum periculum subire , & ferre auxiliúm fratribus suis. Cúmque pariter prompto ánimo procédèrent , Jerosólymis apparuit præcedens eos eques in veste cándida , armis áureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixerunt misericordem Dóminum , & convalúerunt ánimis ; non solum hómines , sed & béstias ferocíssimas , & muros férreos parati penetráre. Ibant igitur prompti , de cœlo habentes adjutórem , & miserantem super eos Dóminum. Leónum autem more ímpetu irruentes in hostes , præstravérunt ex eis undecim millia peditum , & équium mille sexcentos ; universos

ERat autem hujuscémodi visus : Oníam , qui fúerat summus sacerdos , virum bonum & benignum , verecundum visu , modestum moribus , & elóquio decórum , & qui à púero in virtútibus exercitárus sit , manus protendentem , oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse & álium virum ætate & glóriâ miráblem , & magni decóris

P

Pars Autumnalis.

habitudine circa illum : respondentem verò Oniam dixisse : Hic est fratrum amator , & populi Israel ; hic est , qui multum orat pro populo , & universa sancta civitate , Jeremias propheta Dei. Extendisse autem Jeremiam dextram , & dedisse Judæ gladium aureum , dicentem : Accipe sanctum gladium munus à Deo , in quo desicies adversarios populi mei Israel. Exhortati itaque Judæ sermonibus bonis valde , de quibus extolli posset imperus , & animi juvenum confortari , statuerunt dimicare & confingere fortiter : ut virtus de negotiis judicaret ; eò quòd civitas sancta , & templum periclitarentur. Erat enim pro uxoribus , & filiis , itemque pro fratribus , & cognatis , minor sollicitudo : maximus verò & primus pro sanctitate timor erat templi.

S A B B A T O .

LECTIO j.

De libris Machabæorum.

Lib. 2. c. 15.

Nicanor autem , & qui cum ipso erant , cum rubis & canticis admovebant. Judas verò , & qui cum eo erant , invocato Deo , per orationes congressi sunt : manu quidem pugnantes , sed Dominum cordibus orantes , prostraverunt non minus triginta quinque millia , præsentia Dei magnifice delectati. Cumque cessassent , & cum gaudio redissent , cognoverunt Nicanorem quævisse cum armis suis. Facto

itaque clamore , & perturbatione excitata , patriâ voce omnipotentem Dominum benedicébant. Præcepit autem Judas , qui per omnia corpore & animo mori pro civibus paratus erat , caput Nicanoris , & manum cum humero abscissam , Jerosolymam perferri. Quòd cum pervenisset , convocatis contribulibus , & sacerdotibus ad altare , accersit & eos , qui in arce erant. Et ostenso capite Nicanoris , & manu nefaria , quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei magnifice gloriatus est. Linguam etiam impii Nicanoris præcisam jussit particulatim avibus dari : manum autem dementis contra templum suspendi. Omnes igitur coeli benedixerunt Dominum dicentes : Benedictus , qui locum suum incontaminatum servavit. Suspendit autem Nicanoris caput in summa arce , ut evidens esset , & manifestum signum auxilii Dei.

LECTIO ij. L. 1. c. 9.

Vidit Judas quòd defluxit exercitus suus , & bellum perurgebat eum , & confRACTUS est corde ; quia non habebat tempus congregandi eos , & dissolutus est. Et dixit his , qui residui erant : Surgamus , & eamus ad adversarios nostros , si poterimus pugnare adversus eos. Et avertébant eum , dicentes : Non poterimus ; sed liberemus animas nostras modò , & revertamur ad fratres nostros , & tunc pugnabimus ad-

versus eos : nos autem pauci sumus. Et ait Judas : Absit istam rem facere , ut fugiamus ab eis : & si appropriavit tempus nostrum , moriamur in virtute propter fratres nostros , & non inferamus crimen gloriæ nostræ... [*] Et ingravatum est prælium , & ceciderunt vulnerati multi ex his , & ex illis. Et Judas cecidit , & ceteri fugerunt. Et Jónathas , & Simon tulerunt Judam fratrem suum , & sepelierunt eum in sepulcro patrum suorum in civitate Modin... Et congregati sunt omnes amici Judæ , & dixerunt Jónathæ : Ex quo frater tuus Judas defunctus est , vir similis ei non est qui exeat contra inimicos nostros , Bacchidem , & eos qui inimici sunt gentis nostræ. Nunc itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in principem , & ducem ad bellandum bellum nostrum. Et suscepit Jónathas tempore illo principatum , & surrexit loco Judæ fratris sui.

: *LECTIO* iij. C. 13.

ET audivit Simoni quod congregavit Tryphon exercitum copiosum , ut veniret in terram Judæ , & attéret eam. Videns quia in tremore populus est , & in timore , ascendit Jerúsalem , & congregavit populum ; & adhortans dixit : Vos scitis quanta ego , & fratres mei , & domus patris mei fecimus pro légibus , & pro sanctis prælia , & angustias quales vidimus : horum gratiâ perierunt fratres mei omnes propter

Israel , & relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis : non enim melior sum fratribus meis. Vindicabo itaque gentem meam , & sancta ; natos quoque nostros , & uxores : quia congregatæ sunt universæ gentes contèrere nos , inimicitia gratiâ. Et accensus est spiritus populi simul ut audivit sermones istos ; & responderunt voce magnâ , dicentes : Tu es dux noster loco Judæ , & Jónathæ fratris tui : pugna prælium nostrum ; & omnia quæcumque dixeris nobis , faciemus.

Ad Magnificat, Ant. 3. c.
Factum est verbum Domini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum , secus flumen Chobar : & facta est super eum ibi manus Domini. *Ezech. 1. 3.*

Oratio , infra ad Laudes.

DOMINICA XX.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit liber Ezechiélis Prophætæ.

ET factum est in trigésimo anno , in quarto , in quinta mensis , cum essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar , aperti sunt coeli , & vidi visiones Dei. In quinta mensis , ipse est annus quintus transmigratiónis regis Joachim ; factum est verbum Domini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chal-

P ij

Et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, & ecce ventus rúrbini veniebat ab Aquilone; & nubes magna, & ignis involvens, & splendor in circuitu ejus, & de medio ejus quasi species electri, id est, de medio ignis. ¶ Hæc dicit Dominus Deus: Convertimini ad me, & salvi eritis.

¶ *Sic terminantur Lektionen Prophetarum.*

LECTIO ij.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni, & quatuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti; & planta pedis eorum quasi planta pedis virili; & scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies, & pennas per quatuor partes habebant. Junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum; non revertebantur, cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

LECTIO iij.

Similitudo autem vultus eorum, facies hominis, & facies leonis à dextris ipsorum quatuor; facies autem bovis à sinistris ipsorum quatuor, & facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, & pennæ eorum extentæ desuper: duæ pennæ singulorum jungebantur, & duæ regébant corpora eorum; & unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi

erat impetus spiritus, illuc gradiebantur; nec revertebantur, cum ambularent. Et similitudo animalium, aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, & quasi aspectus lampadarum.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 18. c. 33. 34.

Jeremias propheta de majoribus est, sicut Isaias... In ipsa porro Babyloniæ captivitate prius prophetaverunt Daniel & Ezechiel, alii scilicet duo ex Prophetis majoribus. Quorum Daniel etiam tempus, quo venturus fuerat Christus atque passurus, numero definivit annorum: quod longum est computando monstrare; & ab aliis factitarum est ante nos. De potestate vero ejus & gloria sic locutus est: Videbam, inquit, in visu noctis; & ecce cum nubibus cœli ut filius hominis veniens erat, & usque ad vetustum dierum pervenit; & in conspectu ejus prælatus est: & ipsi datus est principatus, & honor, & regnum: & omnes populi, tribus & linguæ ipsi servient. Potestas ejus, potestas perpetua, quæ non transibit; & regnum ejus non corrumpetur. Tu autem.

LECTIO v.

Ezechiel quoque more prophetico per David Christum significans, quia carnem de David semine assumpsit;

propter quam formam servi, quâ factus est homo, etiam servus Dei dicitur idem Dei Filius; sic eum prophetando prænuntiat ex persona Dei Patris: Et suscitabo, inquit, super pecora mea pastorem unum qui pascat ea, servum meum David; & ipse pascet ea, & ipse erit eis in pastorem. Ego autem Dominus ero eis in Deum, & servus meus David princeps in medio eorum: ego Dominus locutus sum.

LECTIO vij.

ET alio loco: Et rex, inquit, unus erit omnibus imperans: & non erunt ultra duæ gentes, nec dividuntur amplius in duo regna; neque polluentur ultra in idolis suis, & abominationibus suis, & in cunctis iniquitatibus suis. Et salvos eos faciam de universis sedibus suis, in quibus peccaverunt, & mundabo eos: & erunt mihi populus, & ego ero illis Deus: & servus meus David rex super eos, & pastor unus erit omnium eorum.

IN III. NOCTURNO:

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. 4. 46.

IN illo tempore; Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaüm. Hic cum audisset quia Jesus adveniret à Judæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium ejus: incipiebat enim mori. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii

Papæ.

28. in Evang. post init.

HOC nobis solummodo de expositione video esse requirendum, cur is qui ad salutem filio petendam venerat, audivit: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Qui enim salutem filio querebat, procul dubio credebatur. Neque enim ab eo quæreretur salutem, quem non crederetur salvatorem. Quare ergo ei dicitur: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. qui ante credidit, quam signum videret? Sed memento quid petiit, & aperte cognoscetis quia in fide dubitavit. Poposcit namque ut descenderet, & sanaret filium ejus. Corporalem ergo præsentiam Domini querebat, qui per spiritum nusquam deerat. Sed Dominus, qui rogatur ut vadat, quia non desit ubi invitatur indicat: solo jussu salutem reddit, qui voluntate omnia creavit.

R. Cum audisset (regulus) quia Jesus adveniret à Judæa in Galilæam, abiit ad eum; & * Rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium ejus; incipiebat enim mori. *Joan. 4. 47. V.* Quia nullus speravit in Domino, & confusus est. *Eccli. 21. 11.* * Rogabat.

LECTIO viij. Post pauca.

QUID est quod regulus rogat ut ad ejus filium veniat, & tamen ire corporaliter recusat: ad servum vero

P. iij.

Centurionis non invitatur, & tamen se corporaliter ire pollicetur? ... Quid est hoc, nisi quod superbia nostra rerunditur, qui in hominibus non naturam quâ ad imaginem Dei facti sunt, sed honores & divitias veneramur? Cumque pensamus quæ circa eos sunt, profectò interiora minimè videmus: dum ea consideramus quæ in corporibus despecta sunt, negligimus pensare quod sunt. Redemptor verò noster, ut ostenderet quia quæ alta sunt hominum, despicienda sunt; & quæ despecta sunt hominum, sanctis despicienda non sunt; ad filium réguli ire noluit, ad servum Centurionis ire paratus fuit.

LECTIO ix. Paulò post.

Certe si nos cuiuspiam servus rogaret ut ad eum ire deberemus, pròtinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens: Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilescit. Ecce de coelo venit, qui servo in terra occurrere non despicit: & tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus. Quid verò apud Deum vilius, quid despicius esse potest, quam servare honorem apud homines, & interni testis oculos non timere? ... Hæc ergo cogitate, fratres; hæc totâ intentione pensate. Nolite in proximis vestris mundi hujus bona venerari. Hoc propter Deum honorate in hominibus, quibus tamen commissi

post Pentecosten.

non estis, quod facti sunt ad imaginem Dei.

Ad Benedictus, Ant. 5. a.
Dicit ei Jesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermóni, quem dixit ei Jesus, & ibat. *Joan. 4. 50.*

Oratio. S. R.

L Argire, quæsumus, Domine, fidelibus tuis indulgentiam placatus, & pacem; ut pariter ab omnibus mudentur offensis, & securâ tibi mente deserviant; Per.

Ad Magnificat, Ant. 3. a.
Cognovit pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus: Filius tuus vivit. Et credidit ipse, & domus ejus tota. *Joan. 4. 53.*

FERIA II.

LECTIO j.

De Ezechiële Prophéta. *C. 2.*

Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatrices, quæ recesserunt à me: ipsi & patres eorum prævaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et filii durâ facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te; & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Si fortè vel ipsi audiant, & si fortè quiescant, quoniam domus exasperans est: & scient quia Prophéta fuerit in medio eorum. Tu ergo, fili hominis, ne timeas eos, neque sermones eorum metuas; quoniam increduli & subversores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides; quia domus exasperans

est. Loquēris ergo verba mea ad eos, si fortē audiant, & quiescant: quōniam irritatōres sunt. Hęc dicit, &c.

LECTIO ij. Cap. 3.

ET dixit ad me: Fili hōminis, vade ad domum Israel, & loquēris verba mea ad eos. Non enim ad pōpulum profundi sermōnis, & ignōtę linguę, tu mittēris ad domum Israel; neque ad pōpulos multos profundi sermōnis, & ignōtę linguę, quorum non possis audire sermōnes: & si ad illos mitterēris, ipsi audirent te. Domus autem Israel nolunt audire te, quia nolunt audire me: omnis quippe domus Israel attritā fronte est, & duro corde. Ecce dedi faciē tuam valentiōrem faciēbus eōrum, & frontem tuam duriōrem frōnibus eōrum. Ut adamantem, & ut silicem dedi faciē tuam: ne timeas eos, neque mētūas à faciē eōrum; quia domus exasperans est.

LECTIO iij.

Fili hōminis, speculatōrem dedi te dōmui Israel; & audies de ore meo verbum, & annuntiābis eis ex me. Si dicente me ad impium, Mor-te moriēris: non annuntiāveris ei, neque locūtus fūeris ut avertatur à via sua impia, & vivat; ipse impius in iniquitate sua moriētur, sāguinem autem ejus de manu tua requirā. Si autem tu annuntiāveris impio, & ille non fūerit conversus ab impietate sua, & à via sua impia; ipse quidem

in iniquitate sua moriētur, tu autem animam tuam liberaſti. Sed ~~336~~ conversus justus à justitia sua fūerit, & fēcerit iniquitatem; ponam offendiculum coram eo: ipse moriētur, quia non annuntiasti ei: in peccato suo moriētur, & non erunt in memōria justitię ejus, quas fecit; sāguinem verò ejus de manu tua requirā. Si autem tu annuntiāveris justo ut non peccet justus, & ille non peccāverit; vivens vivet, quia annuntiasti ei: & tu animam tuam liberaſti.

F E R I A I I I.

LECTIO j.

De Ezechiēle Prophēta. C. 9.

GLōria Dōmini Israel assumpta est de Cherub, quę erat super eum ad limen domūs: & vocāvit virum, qui indūtus erat lineis, & atramentārium scriptōris habēbat in lumbis suis. Et dixit Dōminus ad eum: Transi per mediām civitatem in medio Jerūsalem, & signa Thau super frontes virōrum gemēntium, & dolēntium super cunctis abominatiōnibus, quę sunt in medio ejus. Et illis dixit, audiente me: Transite per civitatem sequentes eum, & percūrite: non parcat oculus vester, neque misereāmini. Senem, adolēscētulum, & virginem, pārvulum, & mulieres interficite usque ad interneciōnem; omnem autem, super quem vidēritis Thau, ne occidātis, & à sanctuārio meo

P. ix

incipite. Cœperunt ergo à viris seniores, qui erant ante faciem domus. Et dixit ad eos : Contaminâte domum, & implete atria interfectis : egredimini. Et egressi sunt, & percutiebant eos, qui erant in civitate. Hæc dicit.

LECTIO ij. Cap. 13.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens : Fili hominis, vaticinâre ad prophetas Israel, qui prophetant ; & dices prophetantibus de corde suo : Audite verbum Domini : Hæc dicit Dominus Deus : Væ prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident. Quasi vulpes in desertis, prophetæ tui, Israel, erant. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israel, ut staretis in prælio in die Domini. Vident vana, & divinant mendacium, dicentes : Ait Dominus ; cum Dominus non miserit eos : & perseveraverunt confirmare sermonem. Numquid non visionem cassam vidistis, & divinationem mendacem locuti estis ? Et dicitis : Ait Dominus ; cum ego non sim locutus.

LECTIO iij.

Propterea hæc dicit Dominus Deus : Quia locuti estis vana, & vidistis mendacium ; ideo ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus : Et erit manus mea super prophetas, qui vident vana, & divinant mendacium : in consilio populi mei

non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur ; nec in terram Israel ingredientur : & sciatis quia ego Dominus Deus. Eò quod decéperint populum meum, dicentes : Pax, & non est pax : & ipse edificabat parietem, illi autem liniabant eum luto absque paleis. Dic ad eos, qui liniunt absque temperatura, quod casurus sit : erit enim imber inundans, & dabo lapides prægrandes desuper irruentes, & ventum procellæ dissipantem.

FERIA IV.

LECTIO j.

De Ezechiële Propheta. C. 13.

Hæc dicit Dominus Deus : Væ quæ con-suunt pulvillos sub omni cubito manûs, & faciunt cervicalia sub capite universæ atris ad capiendas animas : & cum caperent animas populi mei, vivificabant animas eorum. Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, ut interficerent animas, quæ non moriuntur, & vivificarent animas, quæ non vivunt, mentientes populo meo credenti mendaciis. Propter hoc hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ad pulvillos vestros, quibus vos capitis animas volantes, & dirumpam eos de brachiis vestris ; & dimittam animas quas vos capitis, animas ad volandum. Et dirumpam cervicalia vestra, & liberabo populum meum de

manu vestra, neque erunt ultra in manibus vestris ad prædandum : & sciëtis quia ego Dóminus. Pro eo quod mœrere fecistis cor justí mendaciter, quem ego non contristávi ; & confortastis manus impíi, ut non reverteretur à via sua mala, & viveret : propterea vana non vidëbitis, & divinationes non divinábitis amplius ; & eruam pópulum meum de manu vestra : & sciëtis quia ego Dóminus. Hæc dicit.

LECTIO ij. C. 14.

* **H**æc dicit Dóminus Deus : Homo, homo de domo Israel. . . , qui posuerit immunditias suas in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra facië suam, & vénerit ad prophétam intérogans per eum me ; ego Dóminus respondébo ei in multitudine immunditiarum suarum, ut capiatur domus Israel in corde suo, quo recesserunt à me in cunctis idólis suis. Propterea dic ad domum Israel : Hæc dicit Dóminus Deus : Convertimini, & recédite ab idólis vestris, & ab universis contaminationibus vestris avértite facies vestras. Quia homo, homo de domo Israel, & de prosélytis quicumque advena fuerit in Israel, si alienarus fuerit à me, & posuerit idóla sua in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra facië suam, & vénerit ad prophétam ut intéroget per eum me ; ego Dóminus respondébo ei per me.

LECTIO iij.

ET prophéta cum erraverit, & locutus fuerit verbum ; ego Dóminus decépi prophétam illum ; & extendam manum meam super illum, & delébo eum de médio pópuli mei Israel. Et portabunt iniquitatem suam : juxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophétæ erit : ut non erret ultra domus Israel à me, neque polluatúr in universis prævaricationibus suis ; sed sint mihi in pópulum, & ego sim eis in Deum, ait Dóminus exercituum. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, terra cum peccaverit mihi, ut prævaricaretur prævaricans, extendam manum meam super eam, & conteram virgam panis ejus ; & immittam in eam famem, & interficiam de ea hóminem, & jumentum.

FERIA V.

LECTIO j.

De Ezechiële Prophéta. C. 18.

Ecce omnes animæ, meæ sunt : ut anima patris, ita & anima filii mea est. Anima quæ peccaverit, ipsa moriétur. Et vir si fuerit justus, & fécerit judícium & justitiam ; in móntibus non coméderit, & óculos suos non leváverit ad idóla domus Israel ; & uxórem próximi sui non violáverit, & ad mulierem menstruátam non accésserit, & hóminem non contristáverit, pignus debitóri reddiderit, per vim nihil rapúerit, panem suum

esurienti dederit, & nudum operuerit vestimento, ad usuram non commodauerit, & amplius non acceperit, ab iniquitate auerterit manum suam, & iudicium verum fecerit inter virum & virum, in preceptis meis ambulauerit, & iudicia mea custodierit ut faciat veritatem: hic iustus est, vitâ vivet, ait Dominus Deus. Hæc dicit.

LECTIO ij.

QUOD si genuerit filium latronem effundentem sanguinem, & fecerit unum de istis: & hæc quidem omnia non facientem, sed in montibus comedentem, & uxorem proximi sui polluentem, egenum & pauperem contristantem, rapientem rapinas, pignus non reddentem, & ad idola levantem oculos suos, abominationem facientem, ad usuram dantem, & amplius accipientem: numquid vivet? Non vivet. Cum universa hæc detestanda fecerit, morte morietur, sanguis ejus in ipso erit. [*] Quod si genuerit filium, qui videns omnia peccata patris sui, quæ fecit, timuerit, & non fecerit simile eis, super montes non comederit, & oculos suos non levaverit ad idola domus Israel, & uxorem proximi sui non violaverit, & virum non contristaverit, pignus non retinuerit, & rapinam non rapuerit, panem suum esurienti dederit, & nudum operuerit vestimento, a pauperis injuria auerterit manum suam, usu-

ram & superabundantiam non acceperit, iudicia mea fecerit, in preceptis meis ambulaverit: hic non morietur in iniquitate patris sui, sed vitâ vivet.

LECTIO. iij

ANIMA quæ peccaverit, ipsa morietur. Filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filii: justitia iusti super eum erit, & impietas impii erit super eum. Si autem impius egerit poenitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, & custodierit omnia precepta mea, & fecerit iudicium & justitiam: vitâ vivet, & non morietur. Omnium iniquitatum ejus, quas operatus est, non recordabor: in justitia sua, quam operatus est, vivet. Numquid voluntatis meæ est mors impii, dicit Dominus Deus: & non ut convertatur a viis suis, & vivat?

FERIA VI.

LECTIO j.

De Ezechiële Prophéta. C. 33.

DICIT ad domum Israel: Vivo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impii, sed ut convertatur impius a via sua, & vivat. Convertimini, convertimini a viis vestris pessimis: & quare moriemini, domus Israel? Tu itaque, fili hominis, dic ad filios populi tui: Justitia iusti non liberabit eum, in quacumque die peccaverit; & impietas impii non nocēbit ei, in quacumque die conversus fuerit ab im-

pietate sua : & iustus non poterit vivere in iustitia sua , in quacumque die peccaverit. Etiam si dixero iusto quod vitam vivat , & confusus in iustitia sua fecerit iniquitatem ; omnes iustitiae eius oblivioni tradentur , & in iniquitate sua , quam operatus est , in ipsa morietur. Si autem dixero impio : Morte morieris ; & egerit poenitentiam a peccato suo , feceritque iudicium & iustitiam , & pignus restituerit ille impius , rapinamque reddiderit , in mandatis vitae ambulaverit , nec fecerit quidquam iniustum , vitam vivet , & non morietur. Hæc dicit.

LECTIO ij. Cap. 34.

* **H**æc dicit Dominus Deus : Vix pastoribus Israel , qui pascebant semetipsos : nonne greges a pastoribus pascuntur ? Lac comedebatis , & lanis operiebamini , & quod crassum erat occidebatis ; gregem autem meum non pascebatis. Quod infirmum fuit non consolidastis , & quod ægrorum non sanastis : quod contractum est non alligastis , & quod abjectum est non reduxistis , & quod perierat non quaesistis ; sed cum austeritate imperabatis eis , & cum potentia. Et dispersæ sunt oves meæ ; eod quod non esset pastor ; & factæ sunt in devorationem omnium bestiarum agri , & dispersæ sunt. Erraverunt greges mei in cunctis montibus , & in universo colle excelsio ; & super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei : & non erat qui requi-

reret ; non erat , inquam , qui requireret.

LECTIO iij.

Propterea , pastores , audite verbum Domini : Vivo ego , dicit Dominus Deus : quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam , & oves meæ in devorationem omnium bestiarum agri , eod quod non esset pastor ; neque enim quaesierunt pastores mei gregem meum , sed pascebant pastores semetipsos , & greges meos non pascebant : propterea , pastores , audite verbum Domini : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum , & cessare faciam eos ut ultra non pascant gregem , nec pascant amplius pastores semetipsos : & liberabo gregem meum de ore eorum , & non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse requiram oves meas , & visitabo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die , quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum : sic visitabo oves meas , & liberabo eas de omnibus locis , in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis.

S A B B A T O.

LECTIO j.

De Ezechiële Propheta. C. 34.

Hæc dicit Dominus Deus ad vos : Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue , & macilentum : pro eo quod latribus , & humeris impingebatis , & cornibus vestris

ventilabátis omnia infirma pécora, donec dispergerentur foras: salvábo gregem meum, & non erit ultra in rapinam, & iudicábo inter pecus & pecus. Et suscitábo super eas pastórem unum, qui pascat eas, servum meum David: ipse pascet eas, & ipse erit eis in pastórem. Ego autem Dóminus ero eis in Deum; & servus meus David princeps in médio eórum: ego Dóminus locúrus sum. Hæc dicit.

LECTIO ij. C. 36.

Peperci nómini sancto meo, quod pollúerat domus Israel in géntibus, ad quas ingressi sunt. Idcirco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: Non propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluistis in géntibus ad quas intrastis. [*] Et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluistis in médio earum: ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus exercituum, cum sanctificátus fuero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de géntibus, & congregábo vos de universis terris, & addúcám vos in terram vestram.

LECTIO iij.

Et effundam super vos aquam mundam, & mundabímmini ab ómnibus inquinamenti vestris, & ab universis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, & spíritum novum ponam in médio

vestri: & auferam cor lapidéum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum. Et Spíritum meum ponam in médio vestrú: & faciam ut in præceptis meis ambulétis, & iudicia mea custodiátis, & operémmini. Et habitábitis in terra, quam dedi patribus vestris: & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum. Et salvábo vos ex universis inquinamenti vestris.

Ad Magnificat, Ant. 7. a. Anánias, & Azárias, & Misael credentes, liberári sunt de flamma. Dániel in sua simplicitate liberárus est de ore leónum. 1. Mach. 2. 59.

Oratio, infrá ad Laudes.

DOMINICA XXI.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit liber Daniélis Prophète.

Anno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodonosor rex Babylónis in Jerúsalem, & obsédit eam: & trádedit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, & partem vasórum domús Dei: & asportávit ea in terram Sennaar in domum dei sui, & vasa intulit in domum thesauri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum ut introduceret de filiis Israel, & de sémine régio & tyrannórum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros formæ, & eruditos omni sapiéntiâ, & cautos sciéntiâ, & doctos disciplinâ, & qui possent stare in

palatib regis, ut doceret eos litteras, & linguam Chaldæorum. Et constituit eis rex annónam per singulos dies de cibis suis, & de vino unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis, póstea starent in conspectu regis. Hæc dicit.

LECTIO ij.

Fuerunt ergo inter eos de filiis Juda, Dániel, Anánias, Misael, & Azárias. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum, nómina; Daniéli, Baltasar: Anániz, Sidrach: Misaeli, Misach; & Azariá, Addénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potús ejus: & rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam & misericórdiam in conspectu principis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Timeo ego dóminum meum regem; qui constituit vobis cibum & potum: qui, si viderit vultus vestros macilentiores præ ceteris adolescentibus coarvis vestris, condemnábitis caput meum regi.

LECTIO iij.

Et dixit Dániel ad Málasar, Quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Anániam, Misaelem, & Azariam: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, & dentur nobis legúmina ad vescendum, & aqua ad bibendum: & cótemplare vultus nostros, & vultus puerórum, qui vescuntur cibo régio: & licet vi-

deris, fácies cum servis tuis. Qui, audito sermóne hujuscemodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuerunt vultus eórum meliôres, & corpulentiores præ ómnibus púeris, qui vescebantur cibo régio. Porro Málasar tollébat cibária, & vinum potús eórum; dabatque eis legúmina. Púeris autem his dedit Deus sciéntiam, & disciplinam in omni libro, & sapiéntia: Daniéli autem intelligéntiam ómnium visiónum & somniórum.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

*De Off. Ministr. Lib. 2. c. 10.
& 11.*

Daniel ex captivis, regálum consultórum árbiter factus, consíliis suis emendávit præsentia, annuntiávit futúra. Ex his enim quæ frequenter interpretátus osténderat veri se esse annúntium, fides ei in ómnibus deferebátur. Quis Daniélis consílium refúgeret, de quo Deus ipse dixit: Quis Daniéle sapiéntior? Aut quómodo hómines de eórum dubitare méntibus possent, quibus Deus tantam conferébat grátiam? Quàm purus Daniélis ánimus, ut mulcéret bárbaros mores, mitigáret leónes! quæ in illo temperántia! quanta ánimi & corpóris continéntia! Nec immérito mirábilis factus ómnibus, quando (quod vehementer ad-

mirantur homines) regalibus fultus amicitiiis , aurum non querebat , nec delatum sibi honorem pluris faciebat quam fidem. Quinetiam periclitari malebat pro lege Domini , quam pro gratia hominis inflecti. Tu autem.

LECTIO V.

Lib. 3. de Spiritu sancto. C. 6.

PER Spiritum datur sermo sapientiae. Daniel , nisi accepisset Dei Spiritum , nunquam potuisset deprehendere adulterium libidinis , mendacium fraudis. Nam cum Susanna presbyterorum conjurationibus appetita , inflexam populi mentem videret contemplatione seniorum ; & omnibus destituta subsidiis , sola inter homines pudicitiae suae conscia Deum arbitrum precaretur : Exaudivit , inquit , Dominus vocem ejus , cum duceretur ut periret ; & excitavit Dominus spiritum sanctum pueri adolescentis , cui nomen Daniel. Itaque secundum accepti Spiritus sancti gratiam , vacillantia perfidorum testimonia deprehendit : neque enim alia nisi divinae fuit operatio potestatis , ut eos vox sua proderet , quorum latebat affectus. Ac ne quis forte existimet , quia , dicente Scriptura , Excitavit Deus spiritum sanctum pueri adolescentis , spiritum in eo puter fuisse hominis , non Spiritum sanctum ; legat in posterioribus , & inveniet quia Spiritum sanctum accepit Daniel , & ideo prophetavit. Denique & rex eum

praetulit , quia habebat gratiam spiritalem. Sic enim dicit : Tu autem , Daniel , potes ; quia Spiritus sanctus Dei in te est. Et infra Scriptura dicit : Et fuit Daniel praepositus illis ; quoniam Spiritus erat superans in eo.

LECTIO VI.

De expositione sancti Hieronymi Presbyteri in Danielem Prophetam.

In Proemio.

DANIEL non solum scribit Christum esse venturum , quod est commune cum ceteris ; sed etiam quo tempore venturus sit docet , & reges per ordinem digerit , & annos enumerat , ac manifestissima signa praenuntiat. Quae quia vidit Porphyrius universa completa , & transacta negare non poterat , superatus historiae veritate , in hanc prorupit calumniam , ut ea quae in consummatione mundi de anti-Christo futura dicuntur , propter gestorum in quibusdam similitudinem , sub Antiocho Epiphane impleta contendat. Cujus impugnatio testimonium veritatis est : tanta enim dictorum fides fuit , ut Propheta incredulis hominibus non videatur futura dixisse , sed narrasse praeterita... Ad intelligendas autem extremas partes Danielis , multiplex Graecorum historia necessaria est... qui omnem extremae visionis narrant historiam , & post Alexandrum usque ad Caesarem Augustum , Syriae & Aegypti , id est , Seleuci , & Antio-

Qui, & Prolemæorum bella describunt. Et si quando cōgimur litterarum secularium recordari, & aliqua ex his dicere quæ olim omisimus, non nostra est voluntatis, sed ut ita dicam, gravissimæ necessitatis; ut probemus ea quæ à sanctis Prophētis ante sæcula multa prædicta sunt, tam Græcorum quam Latinorum, & aliarum Gēnium litteris contineri.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 18. 23.

In illo tempore; Dixit Jesus: Assimilatum est regnum cœlorum homini regi, qui voluit rationem pōnere cum servis suis. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. Comm. in Matth.

Familiare est Syris, & maxime Palæstinis, ad omnem sermonem suum parabolas jungere; ut quod per simplex præceptum teneri ab auditoribus non potest, per similitudinem exemplaue teneatur. Præcepit itaque Dominus Petro sub comparatione regis & domini, & servi qui debitor decem millium talentorum à domino rogans veniam impetraverat, ut ipse quoque dimittat conservis suis minora peccantibus. Si enim ille rex & dominus servo suo debitori decem millia talentorum tam facile dimisit; quanto magis servi conservis suis debent minora dimittere?

34. (Procidens servus,) offerebat dominum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Miserrus autem dominus servi illius, * Dimisit eum, & debitum dimisit ei. *Matth. 18. 26. ꝑ.* Quoniam pius & misericors est Deus, & remitter in die tribulationis peccata. *Eccli. 2. 13. * Dimisit.*

LECTIO viij.

Quod ut manifestius fiat; dicamus sub exemplo. Si quis nostrum commiserit adulterium, homicidium, sacrilegium, majora crimina, decem millia talentorum rogantibus dimittuntur, si & ipsi dimittant minora peccantibus. Sin autem ob factam contumeliam sumus implacabiles, & propter amarum verbum perpêtes habeamus discordias; nonne nobis videmur recte redigendi in carcerem, & sub exemplo operis nostri hoc agere, ut majorum nobis delictorum venia non relaxetur?

LECTIO ix. Post pauca.

Sic & Pater meus cœlestis faciet vobis, si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. Formidolosa sententia, si juxta nostram mentem sententia Dei flectitur atque mutatur: si parva fratribus non dimittimus, magna nobis à Deo non dimittentur. Et quia potest unusquisque dicere, Nihil habeo contra eum, ipse novit, habet Deum iudicem: non mihi curæ est quid velit agere, ego ignovi ei; confir-

mat. sententiam suam, & omnem simulationem fidei pacis evertit, dicens: Si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Ad Benedictus, Ant. 8. G. Serve nequam, omne debitum dimissi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conservi tui, sicut & ego tui miserus sum? *Matthai 18. 32.*

Oratio, S. R.

Familiam tuam, quæsumus, Domine, continuâ pietate custodi; ut à cunctis adversitatibus, te protegente, sit libera, & in bonis actibus tuo nomini sit devota; Per.

Ad Magnificat, Ant 7. c. Iratus dominus ejus tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet universum debitum. Sic & Pater meus cœlestis faciet vobis, si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. *Matth. 18. 34.*

F E R I A II.

LECTIO j.

De Danièle Propheta. C. 2.

IN anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium, & conterritus est spiritus ejus, & somnium ejus fugit ab eo. Præcepit autem rex, ut convocarentur arioli, & magi, & maléfici, & Chaldæi, ut indicarent regi somnia sua: qui cum venissent, itererunt coram rege. Et dixit ad eos rex: Vidi somnium; & mente confusus ignoro quid viderim. Respon-

deruntque Chaldæi regi. Syriacè: Rex, in sempiternum vive: dic somnium servis tuis, & interpretationem ejus indicabimus. Et respondens rex ait Chaldæis: Sermo recessit à me: nisi indicaveritis mihi somnium, & conjecturam ejus, peribitis vos, & domus vestra publicabuntur: si autem somnium, & conjecturam ejus narraveritis, præmia, & dona, & honorem multum accipietis à me. Hæc dicit, &c.

LECTIO ij.

Respondentes ergo Chaldæi coram rege, dixerunt: Non est homo super terram, qui sermonem tuum, rex, possit implere: sed neque regum quisquam magnus & potens verbum hujuscemodi sciscitatur ab omni ariolo, & mago, & Chaldæo. Sermo enim quem tu quæris, rex, gravis est; nec reperietur quisquam, qui indicet illum in conspectu regis; exceptis diis, quorum non est cum hominibus conversatio. Quo audito, rex, in furore, & in ira magna, præcepit ut perirent omnes sapientes Babylonis. Et egressa sententiâ, sapientes interficiebantur: quærebanturque Daniel, & socii ejus, ut perirent. Tunc Daniel requisivit de lege, atque sententiâ ab Arioch principe militiæ regis.

LECTIO iij.

Cum ergo rem indicasset Arioch Daniéli, Daniel ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi. Et ingressus est domum

domum suam : Ananizque & Misaeli, & Azariæ sociis suis indicavit negotium ; ut quærent misericordiam à facie Dei cæli super sacramento isto, & non perirent Dániel & socii ejus, cum ceteris sapientibus Babylónis. Tunc Daniéli mystérium per visionem nocte revelatum est : & benedixit Dániel Deum. cæli. Et locutus, ait : Sit nomen Dómini benedictum à sæculo & usque in sæculum : quia sapientia & fortitudo ejus sunt. Et ipse mutat tempora, & ætates, transfert regna atque constituit : dat sapientiam sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinam. Ipse revelat profunda, & abscondita, & novit in tenebris constituta ; & lux cum eo est. Tibi, Deus patrum nostrorum, confiteor, teque laudo ; quia sapientiam & fortitudinem dedisti mihi : & nunc ostendisti mihi quæ rogavimus te, quia sermonem regis aperuisti nobis.

F E R I A I I I .

L E C T I O j .

De Danièle Propheta. C. 2.

Daniel ingressus ad Arioch quem constituerat rex ut perderet sapientes Babylónis, sic ei locutus est : Sapientes Babylónis ne perdas ; intròduc me in conspectu regis, & solutionem regi narrabo. Tunc Arioch festinus introduxit Danièlem ad regem, & dixit ei : Inveni hominem de filiis transmigrati-

Pars Autumnalis.

nis Juda, qui solutionem regi annuntiet. Respondit rex, & dixit Daniéli, cujus nomen erat Baltassar : Putasne verè potes mihi indicare sòmnum quod vidi, & interpretationem ejus? Et respondens Dániel coram rege, ait : Mystérium, quod rex interrogat, sapientes, magi, arïoli, & arúspices nequeunt indicare regi. Sed est Deus in cælo revelans mystéria, qui indicavit tibi, rex Nabuchodonosor, quæ ventúra sunt in novissimis temporibus. Hæc dicit.

L E C T I O i j .

TU, rex, vidébas, & ecce quasi stárua, una grandis, stárua illa magna, & státurá sublimis stabat contra te, & intúrus ejus erat terríbilis. Hujus stáruæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem & bráchia de argento ; porro venter & fémora ex ære ; tibíæ autem ferreæ, pedum quædam pars erat ferrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abscessus est lapis de monte sine manibus ; & percussit stáruam in pédibus ejus ferreis, & fictilibus, & comminuit eos. Tunc contríta sunt pariter ferum, testa, æs, argentum, & aurum ; & redacta quasi in favillam æstivæ aræ, quæ rapta sunt vento : nullusque locus inventus esteis : lapis autem, qui percússerat stáruam, factus est mons magnus, & implevit universam terram. Hoc est sòmnum.

R

LECTIO iij.

* Interpretationem quoque
 I ejus dicemus coram te ,
 rex. Tu rex regum es : & Deus
 cœli regnum , & fortitudinem ,
 & imperium , & gloriâ dedit
 tibi ; & omnia in quibus
 habitant filii hominum , & be-
 ſtiarum agri : volucres quoque cœli
 dedit in manu tua , & sub di-
 ctione tua univerſa conſtituit :
 tu es ergo caput aureum. Et
 poſt te conſurget regnum aliud
 minus te , argenteum : & re-
 gnum tertium aliud , æreum ,
 quod imperabit univerſæ ter-
 ræ. Et regnum quartum erit
 velut ferrum : quomodo fer-
 rum comminuit , & domat
 omnia , ſic comminuet , & con-
 ſurget omnia hæc. Porro quia
 vidisti pedum , & digitorum
 partem teſtæ ſigilli , & partem
 ferream : regnum diviſum erit ,
 quod tamen de plantario ferri
 oriatur , ſecundum quod vidi-
 ſti ferrum miſtum teſtæ ex lu-
 ro. Et digitos pedum ex parte
 ferreos , & ex parte fictiles : ex
 parte regnum erit ſolidum , &
 ex parte contritum. Quod au-
 tem vidisti ferrum miſtum te-
 ſtæ ex luro , commiſcebuntur
 quidem humano ſemine , ſed
 non aſſurabunt ſibi , ſicuti fer-
 rum miſceri non poteſt teſtæ.
 In diebus autem regnorum il-
 lorum ſuſcitabit Deus cœli re-
 gnum , quod in æternum non
 diſſipabitur , & regnum ejus
 alteri populo non traſetur :
 comminuet autem , & conſu-
 met univerſa regna hæc , & ip-
 ſum ſtabit in æternum.

FERIA IV.

LECTIO j.

De Danièle Propheta. C. 3.

N Abuchodonoſor rex fe-
 cit ſtatuam auream al-
 titudine cubitorum ſexa-
 ginta , latitudine cubitorum
 ſex , & ſtatuam eam in campo
 Dura provinciæ Babyloniſis. Ita-
 que Nabuchodonoſor rex mi-
 ſit ad congregandos ſatrapas ,
 magiſtratus , & iudices , duces ,
 & tyrannos , & præfectos , om-
 nesque principes regionum , ut
 convenirent ad dedicationem
 ſtaturæ , quam erexerat Nabu-
 chodonoſor rex. Tunc congre-
 gati ſunt ſatrapæ , magiſtratus ,
 & iudices , duces , & tyranni ,
 & optimates , qui erant in po-
 teſtatibus conſtituti ; & univerſi
 principes regionum , ut conve-
 nirent ad dedicationem ſtaturæ ,
 quam erexerat Nabuchodonoſor
 rex. Stabant autem in conſ-
 pectu ſtaturæ , quam poſuerat
 Nabuchodonoſor rex : & præco-
 clamabat valenter : Vobis di-
 citur populis , tribubus , & lin-
 guis : In hora , quâ audietis
 ſonitum tubæ , & fiſtulæ , & cy-
 tharæ , ſambucæ , & psalterii
 & ſymphoniæ , & univerſi ge-
 neris muſicorum , cadentes
 adorâte ſtatuam auream , quam
 conſtituit Nabuchodonoſor rex.
 Si quis autem non proſtratus
 adoraverit , eandem horâ mittetur
 in fornacem ignis ardentis.
 Hæc dicit.

LECTIO ij.

Statimque in ipso tempore accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judæos; dixeruntque Nabuchodonosor regi: Rex in æternum vive: tu, rex, posuisti decretum, ut omnis homo, qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterii, & symphoniæ, & universi generis musicorum, prosterneret se, & adoraret statuam auream; si quis autem non procidens adoraverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituisti super opera regionis Babylonis, Sidrach, Misach, & Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decretum tuum; deos tuos non colunt, & statuam auream quam erexit, non adorant. [*] Tunc Nabuchodonosor in furóre, & in ira præcepit ut adducerentur Sidrach, Misach, & Abdénago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronuntiansque Nabuchodonosor rex, ait eis: Verène, Sidrach, Misach, & Abdénago deos meos non colitis, & statuam auream, quam constitui, non adoratis?

LECTIO iij.

Respondentes Sidrach, Misach, & Abdénago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, potum sit tibi, rex, quia deos

tuos non colimus, & statuam auream, quam erexit, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furóre, & aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, & Abdénago: & præcepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat. Et viris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, & Abdénago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vincti cum bracciis suis, & talaris, & calceamentis, & vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis; nam iussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, & Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdénago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis colligari. Et ambulantes in medio flammæ, laudantes Deum, & benedicentes Domino.

FERIA V.

LECTIO j.

De Danièle Propheta. C. 3.

Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & surrexit properè, & ait optinatis suis: Nonne tres viros misimus in medium ignis compeditos? Qui respondentes regi, dixerunt: Verè, rex. Respondit, & ait: Ecce ego video quatuor viros solutos, & ambulantes in medio ignis, &

Q ij

nihil corruptiōnis in eis est ; & species quarti similis filio Dei. Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis , & ait : Sidrach , Misach , & Abdénago , servi Dei excelsi , egredimini , & venite. Statimque egressi sunt Sidrach , Misach , & Abdénago de medio ignis. Et congregati sátrapæ , & magistratus , & iúdice , & potentes regis , contemplabantur viros illos , quóniam nihil potestatis habuisset ignis in corpóribus eórum , & capillus capitis eórum non esset adustus , & sarabala eórum non fuissent immutata , & odor ignis non transisset per eos. Hæc dicit.

LECTIO ij.

ET erumpens Nabuchodonosor , ait : Benedictus Deus eórum , Sidrach videlicet , Misach & Abdénago , qui misit Angelum suum , & eruit servos suos qui crediderunt in eum : & verbum regis immutaverunt , & tradiderunt corpóra sua , ne servirent , & ne adorarent omnem deum , excepto Deo suo. A me ergo positum est hoc decretum : Ut omnis pópulus , tribus , & lingua , quæcunque locuta fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach , Misach , & Abdénago , dispereat , & domus ejus vastetur : neque enim est alius Deus , qui possit ira salvare.

LECTIO iij.

Tunc rex promovit Sidrach , Misach , & Abdénago in provincia Babylónis. Nabucho-

donosor rex , omnibus pópulis , gentibus , & linguis , qui habitant in universa terra : Pax vobis multiplicetur. Signa & mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi prædicare signa ejus , quia magna sunt : & mirabilia ejus , quia fortia ; & regnum ejus , regnum sempiternum ; & potestas ejus in generationem & generationem.

*F E R I A VI.**LECTIO j.*

De Danièle Prophéta. C. 4.

DAniel , cujus nomen Baltassar , coepit intra semetipsum tacitus cogitare quasi unâ horâ : & cogitationes ejus conturbabant eum. Respondens autem rex , ait : Baltassar , somnium & interpretatio ejus non conturbent te. Respondit Baltassar , & dixit : Domine mi , somnium his , qui te oderunt , & interpretatio ejus hostibus tuis sit. Arborem , quam vidisti sublimem atque robustam , cujus altitudo pertingit ad cælum , & aspectus illius in omnem terram ; & rami ejus pulcherrimi , & fructus ejus nimius , & esca omnium in ea , subter eam habitantes bestię agri , & in ramis ejus commorantes aves cœli. Tu es rex , qui magnificatus es , & invaluisti : & magnitudo tua crevit , & pervenit usque ad cælum ; & potestas tua in terminos universę terrę. Hæc dicit.

LECTIO ij.

* Q UOD autem vidit rex Vígilem & Sanctum descendere de cœlo, & dicere: Succidite arborem, & dissipate illam, attamen germen radicem ejus in terra dimittite; & vinciatur ferro & ære in herbis foris, & rore cœli conspergatur, & cum feris sit pabulum ejus, donec septem tempora mutentur super eum: hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ pervenit super dominum meum regem. Ejicient te ab hominibus, & cum bestiis ferisque erit habitatio tua, & foenum ut bos comedas, & rore cœli infunderis: septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus super regnum hominum; & cuicumque voluerit, det illud.

LECTIO iij.

Q UOD autem præcepit ut relinqueretur germen radicem ejus, id est, arboris: regnum tuum tibi manebit, postquam cognoveris potestatem esse cœlestem. Quamobrem, rex, consilium meum placeat tibi; & peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis. Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem.

S A B B A T O.

¶ Si dua tantum supersint Hebdomada usque ad Adventum, hæc die, omisso Officio B. Mariæ, aut cujuscumque Festi

simplicis, sit Officium de Feria, & in eo legitur pro tertia Lectione Homilia Dom. XXII. cum suo v. Ad Laudes verò sumitur Ant. ad Benedictus, & Oratio de eadem Dom. quæ dicitur etiam ad minores Horas.

Quod si occurrat Festum semiduplex, aut superius, sit tantum Commem. prædictæ Dom. per Homiliam in Nocturno, & in Laud. per Ant. ad Benedictus, & Orationem.

Antiphona autem ad Magnificat. Deus meus, cum omnibus Lectionibus sequentis Hebdomadæ, quæ de Daniele sunt, hoc anno prætermittitur; & pro Officio Dominicæ & Hebdomadæ XXII. ponitur Officium Dominicæ & Hebdomadæ XXIII. incipiendo ab Ant. Duodecim Prophetarum, in primis Vesp.]

LECTIO j.

De Daniele Propheta. C. 4.

P OST finem mensium duodecim, in aula Babylónis deambulabat. Responditque rex, & ait: Nonne hæc est Bâbylon magna, quam ego ædificavi in domum regni, in robore fortitudinis meæ, & in glória decóris mei? Cumque sermo adhuc esset, in ore regis, vox de cœlo ruit: Tibi dicitur, Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit à te, & ab hominibus ejicient te, & cum bestiis & feris erit habitatio tua: foenum quasi bos comedes, & septem tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus in re-

Q iij

gno hominum; & cuiusque voluerit, detulit. Hæc dicit.

LECTIO ij.

EAdem horâ sermo completus est super Nabuchodonosor, & ex hominibus abjectus est, & fœnum ut bos commedit, & rore cœli corpus ejus infectum est: donec capilli ejus in similitudinem aquilarum crescerent, & unguis ejus quasi avium. [*] Igitur post finem dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad cœlum levavi, & sensus meus redditus est mihi: & Altissimo benedixi, & Viventem in sempiternum laudavi & glorificavi: quia potestas ejus, potestas sempiterna, & regnum ejus in generationem & generationem. Et omnes habitatores terræ apud eum in nihilum reputati sunt: juxta voluntatem enim suam facit tam in virtutibus cœli, quam in habitatoribus terræ: & non est qui resistat mâni ejus, & dicat ei: Quare fecisti?

LECTIO iij.

IN ipso tempore sensus meus reversus est ad me, & ad honorem regni mei, decoremque perveni: & figura mea reversa est ad me: & optimates mei, & magistratus mei requisierunt me, & in regno meo restitutus sum; & magnificentia amplior addita est mihi. Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico Regem cœli: quia omnia opera ejus vera, & viæ ejus judicia, & gradientes in superbia potest humiliare.

Ad Magnificat, Ant. 3. C.
Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia coram eo justitia inventa est in me. *Dan. 6. 22.*

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XXII.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

De Daniele Propheta. C. 5.

BAltassar rex fecit grande convivium optimatibus suis mille: & unusquisque secundum suam bibebat ætatem. Præcepit ergo jam remulentus ut afferrentur vasa aurea & argentea, quæ asportaverat Nabuchodonosor paret ejus de templo, quod fuit in Jerusaleme, ut biberent in eis rex, & optimates ejus, uxoresque ejus, & concubinae. Tunc allata sunt vasa aurea, & argentea, quæ asportaverat de templo, quod fuerat in Jerusaleme: & biberunt in eis rex, & optimates ejus, uxores, & concubinae illius. Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, æreos, ferreos, ligneosque & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae: & rex aspicebat articulos manus scribentis. Tunc facies regis commutata est, & cogitationes ejus conturbabant eum: & compages rerum ejus solve-

bantur, & gēna ejus ad se invicem collidebantur. Hæc dicit.

LECTIO ij.

Igitur introductus est Dāniel coram rege. Ad quem præsatus rex ait: Tu es Dāniel de filiis captivitatis Judæ, quem adduxit pater meus rex de Judæa? Audivi de te, quoniam spiritum deorum habetas; & scientia, intelligentiaque ac sapientia ampliores inventæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, & interpretationem ejus indicarent mihi; & nequivērunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego audivi de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, & interpretationem ejus indicare mihi, purpurâ vestieris, & torquem auream circa collum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. Ad quæ respondens Dāniel, ait coram rege: Mūnra tua sunt tibi, & dona domus tuæ alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem ejus ostendam tibi.

LECTIO iij.

Hæc est autem scriptura, quæ digesta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretatio sermonis. Mane: Numeravit Deus regnum tuum, & complēvit illud. Thecel: Appensus es in statéra, & inventus es minus habens. Phares: Divisum est regnum tuum,

& datum est Medis, & Persis. Tunc jubente rege indutus est Dāniel purpurâ, & circumdata est torques aurea collo ejus: & prædicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldeus, Et Darius Medus successit in regnum annos natus sexaginta duos.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

De Expositione sancti Hieronymi Presbyteri in Daniëlem Prophétam. C. 9.

Africanus in quinto Témporum volumine, de septuaginta hebdomadibus hæc locutus ad verbum est: Capitulum quod in Daniële de septuaginta hebdomadibus legimus, multa & mirabilia continet, quæ nunc longum est dicere. Ergo, quod ad præsens opus pertinet, de temporibus differendum est: nullique dubium quin de adventu Christi prædicatio sit; qui post septuaginta hebdomadas mundo apparuit, post quem consummata sunt delicta, & finem accepit peccatum, & delicta est iniquitas, & annuntiata justitia sempiterna quæ legis justitiam vinceret; & implēta est visio & prophetia, quia lex & prophetæ usque ad Baptistam Joannem; & unctus est Sanctus sanctorum: quæ omnia priusquam Christus humanum corpus assumeret, sperabantur magis quam tenebantur.

Q iv

LECTIO V.

Dicit autem ipse Angelus, septuaginta annorum hebdomadas, id est, annos quadringentos nonaginta, ab exitu sermonis, ut respondeatur, & ut ædificetur Jerúsalem, vicissimum Artaxerxis regis Persarum annum habere principium. Nehémias quippe, hujus pincerna, sicut in Esdræ libro legimus, rogavit regem, accepitque responsum ut ædificaretur Jerúsalem. Et iste egressus est sermo qui extruendæ urbis & circumdandæ muris daret licentiam; quæ usque ad illud tempus vicinarum gentium parabat incursibus; siquidem ad Cyri regis imperium, qui volentibus reverti Jerosolymam dederat potestatem, Jesus pontifex, & Zoróbabel, & postea Esdras sacerdos, & ceteri qui cum eis proficisci voluerant, templum & urbem & muros ejus ædificare conati sunt, prohibentibus in circuitu nationibus, ne impleretur opus, quasi hoc rex non jussisset.

LECTIO VI.

Mansit itaque imperfectum opus usque ad Nehémiam, & vicissimum annum regis Artaxerxis: quo tempore, regni Persarum centum & quindecim anni fuerant evoluti; captivitatis autem Jerúsalem centesimus octogésimus & quintus annus erat: & tunc primum Artaxerxes jussit muros extrui Jerúsalem, cui operi præfuit Nehémias; & ædificata est platea, & muri circumdati; & ex

illo tempore, si numerare velis, septuaginta annorum hebdomadas usque ad Christum poteris invenire.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 22. 15.

In illo tempore; Abeuntes Pharisei, consilium iniierunt ut caperent Jesum in sermone. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Exposit. quarumd. Proposit.

Epist. ad Rom. Prop. 72.

Quod ait Apóstolus, Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit, non est enim potestas nisi a Deo; rectissime jam monet, ne quis ex eo quod a Domino suo in libertatem vocatus est, factusque Christiánus, extollatur in superbiam, & non arbitretur in hujus vitæ itinere servandum esse ordinem suum, & potestatibus sublimioribus, quibus pro tempore rerum temporalium gubernatio tradita est, putet se non esse subdendum. Cum enim constemus ex anima & corpore, & quamdiu in hac vita temporali sumus, etiam rebus temporalibus ad subsidium degendæ hujus vitæ utamur; oportet nos ex ea parte, quæ ad hanc vitam pertinet, subditos esse potestatibus, id est, hominibus res humanas cum aliquo honore administrantibus. Ex illa verò parte, quæ credimus Deo, & in regnum ejus vocamur, non

nos oportet esse subditos cuiquam homini idipsum in nobis evētere cupienti, quod Deus ad vitam æternam donare dignatus est.

R. Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo; non enim respicis personam hominum: dic ergo nobis, * Quid tibi videtur; licet censum dare Cæsari, an non? *Matth. 22. 16. y.* Inventi sunt in populo meo impii, insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes. *Jerem. 5. 26.* * Quid.

LECTIO viij.

SI quis ergo putat, quoniam Christianus est, non sibi esse vestigal reddendum, aut tributum; aut non esse exhibendum honorem debitum eis quæ hæc curant potestatibus; in magno errore versatur. Item si quis sic se putat esse; subdendum, ut etiam in suam fidem habere potestatem arbitretur eum, qui temporalibus administrandis aliquâ sublimitate præcellit; in majorem errorem labitur. Sed modus iste servandus est, quem Dominus ipse præscribit, ut reddamus Cæsari quæ Cæsaris sunt, & Deo quæ Dei sunt. Quanquam enim ad illud regnum vocemur, ubi nulla erit potestas hujusmodi; in hoc tamen itinere dum agimus, donec perveniamus ad illud sæculum, ubi fit evacuatio omnis principatus & potestatis, conditionem nostram pro ipso rerum humanarum ordine toleremus,

nihil simulatē facientes, & in eo ipso non tam hominibus quam Deo, qui hæc jubet, obtemperantes.

LECTIO ix.

Ex Serm. 31. in Ps. 118.

Numquid Christianorum Rex milites suos prohibuit impendere & exhibere quæ debentur regibus terræ? Nonne de hoc sibi calūniam moliētibz Judæis ait: Reddere Cæsari quæ Cæsaris sunt, & Deo quæ Dei sunt? Nonne tributum de ore piscis etiam ipse persolvit? Nonne præcursor ejus, militibus regni hujus quid facere deberent pro æterna salute querētibz, non ait: Cingulum solvite, arma proscite, regem vestrum deserite, et possitis Domino militare; sed ait: Neminem concussēritis, nulli calūniam fecēritis, sufficiat vobis stipendium vestrum? Nonne unus militum ejus & dilectissimus comes ejus, commilitonibus suis, & quodāmodo Christi provincialibus dixit: Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit? Et paulò post ait: Reddite omnibus debita; cui tributum, tributum; cui vestigal, vestigal; cui timorem, timorem; cui honorem, honorem. Neminem quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis. Nonne præcepit ut pro ipsis etiam regibus oraret Ecclesia?

Ad Benedictus, Ant. 7. d. Cognitâ Jesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis, hypō-

cris : ostendite mihi numisma censûs. *Matth. 22. 18.*

Oratio. S. R.

Deus, refugium nostrum & virtus, adesto piis Ecclesiæ tuæ precibus, auctor ipse pietatis : & præsta, ut quod fideliter pétimus, efficaciter consequámur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Ant. 1. g.
Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari ; & quæ sunt Dei, Deo.
Matth. 22. 21.

FERIA II.

LECTIO j.

De Danièle Propheta. C. 6.

Placuit Dario, & constituit super regnum sátrapas centum viginti, ut essent in toto regno suo : & super eos principes tres, ex quibus Dániel unus erat : ut sátrapæ illis rédderent ratióem, & rex non sustineret molestiam. Igitur Dániel superábat omnes principes & sátrapas ; quia spíritus Dei ámplior erat in illo. Porro rex cogitábat constituere eum super omne regnum : unde principes & sátrapæ querebant occasiõem ut invenirent Daniéli ex latere regis ; nullamque causam, & suspiciõem reperire potuerunt, ed quodd fídelis esset, & omnis culpa, & suspició non inveniretur in eo. Dixérunt ergo viri illi : Non inveniémus Daniéli huic aliquam occasiõem, nisi fortè in lege Dei sui. Hæc dicit.

LECTIO ij.

Tunc principes, & sátrapæ surripuerunt regi, & sic locuti sunt ei : Dari rex, in æternum vive : consiliüm inierunt omnes principes regni tui, magistratus, & sátrapæ, senatores, & iúdes, ut decretum imperatorium exeat, & edictum : Ut omnis qui petierit aliquam petitiõem a quocumque deo, & hómine usque ad triginta dies, nisi a te, rex, mittatur in lacum leónum : nunc itaque, rex, confirma sententiam, & scribe decretum ; ut non immutetur quod statutum est a Medis, & Persis, nec pravaricari cuiquam liceat. [*] Porro rex Darius proposuit edictum, & statuit. Quod cum Dániel comperisset, id est, constitutam legem, ingressus est domum suam ; & fenestris apertis in cenáculo suo contra Jérusalem tribus temporibus in die flectebat gēna sua, & adorabat, confitebaturque coram Deo suo, sicut & antè facere consueverat.

LECTIO iij.

Viri ergo illi curiosius inquirentes invenérunt Daniélem orantem, & obsecrantem Deum suum. Et accedentes locuti sunt regi super edicto : Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo qui rogaret quemquam de diis & hominibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leónum ? Ad quos respondens rex, ait : Verus est sermo juxta decretum Medorum, an-

que Persarum, quod prævaricari non licet. Tunc respondentes dixerunt coram rege: Dániel de filiis captivitatis Juda non curavit de lege tua, & de edicto, quod constituisti, sed tribus temporibus per diem orat obsecratione suâ. Quod verbum cùm audisset rex, satis contristatus est, & pro Danièle posuit cor ut liberaret eum, & usque ad occasum solis laborabat ut erueret illum.

F E R I A III.

L E C T I O j.

De Danièle Prophéta. C. 6.

Viri illi intelligentes regem, dixerunt ei: Scito, rex, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum, quod constituerit rex, non liceat immutari. Tunc rex præcepit: & adduxerunt Danièlem, & miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. Allatusque est lapis unus, & positus est super os laci: quem obsignavit rex annulo suo, & annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Danièlem. Et abiit rex in domum suam, & dormivit incoenatus, cibique non sunt allati coram eo, Insuper & somnus recessit ab eo. Hæc dicit:

L E C T I O ij.

Tunc rex primò diluculo confurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: appropinquansque lacui, Danièlem voce lacrymabili inclamá-

vit, & affatus est eum: Dániel, serve Dei viventis, Deus tuus cui tu servis semper, putasne vultu te liberare à leonibus? Et Dániel regi respondens, ait: Rex, in æternum vive: Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi; quia coram eo iustitia inventa est in me: sed & coram te, rex, delictum non feci. Tunc vehementer rex gavisus est super eo, & Danièlem præcepit educi de lacu: eductusque est Dániel de lacu, & nulla læsio inventa est in eo, quia credidit Deo suo. Jubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusaverant Danièlem; & in lacum leonum missi sunt, ipsi, & filii, & uxores eorum: & non pervenerunt usque ad pavimentum laci, donec arriperent eos leones; & omnia ossa eorum comminuerunt.

L E C T I O iij.

Tunc Dárius rex scripsit universis populis, tribubus, & linguis habitantibus in universa terra: Pax vobis multiplicetur. A me constitutum est decretum, ut in universo imperio & regno meo tremiscant & paveant Deum Daniélis. Ipse enim Deus vivens, & æternus in sæcula: & regnum ejus non dissipabitur, & potestas ejus usque in æternum. Ipse liberátor, atque salvátor, faciens signa, & mirabilia in cœlo & in terra: qui liberavit Danièlem de lacu leonum. Porro Dániel perseveravit usque ad

regnum Dárii, regnumque Cyri
Persæ.

FERIA IV.

LECTIO j.

De Danièle Propheta. C. 7.

ANno primo Baltaſſar regis Babilonis, Dániel ſomnium vidit: viſio autem capitis ejus in cubili ſuo: & ſomnium ſcribens, brevi ſermone comprehendit; ſummatimque perſtringens, ait: Vidēbam in viſione mea, nocte, & ecce quatuor venti cœli pugnabant in mari magno. Et quatuor beſtiæ grandes aſcendebant de mari, diverſæ inter ſe. Prima quaſi leona, & alas habebat aquilæ: aſpiciēbam, donec evulſæ ſunt alæ ejus, & ſublata eſt de terra, & ſuper pedes quaſi homo ſtetit, & cor hominis datum eſt ei. Et ecce beſtia alia ſimilis urſo in parte ſtetit: & tres ordines erant in ore ejus, & in dentibus ejus; & ſic dicēbant ei: Surge, comedere carnes plūrimas. Poſt hæc aſpiciēbam, & ecce alia quaſi pardus; & alas habebat quaſi avis quatuor ſuper ſe, & quatuor capita erant in beſtia; & poteſtas data eſt ei. Poſt hæc aſpiciēbam in viſione noctis; & ecce beſtia quarta terribilis, atque mirabilis, & fortis nimis. Hæc dicit.

LECTIO ij.

Aſpiciēbam ergo in viſione noctis: & ecce cum nūbis cœli quaſi Filius hominis veniēbat, & uſque ad Antiquum diērum pervēnit; & in conſpectu ejus obtulerunt eum. Et dedit ei poteſtatem, & honorem, & regnum; & omnes populi, tribus & linguae ipſi ſervient: poteſtas ejus, poteſtas æterna, quæ non auferetur; & regnum ejus, quod non corrumpetur. Horruiſit ſpiritus meus: ego Dániel territus ſum in his, & viſiones capitis mei conturbaverunt me. Acceſſi ad unum de aſſiſtētib; & veritatem quærēbam ab eo de omnibus his. Qui dixit mihi interpretationem ſermonum, & docuit me: Hæc quatuor beſtiæ magnæ, quatuor ſunt regna, quæ conſurgent de terra. Suſcipient autem regnum Sancti Dei altiffimi; & obtinebunt regnum uſque in ſæculum, & ſæculum ſæculorum.

LECTIO iij.

Poſt hoc volui diligenter diſcere de beſtia quarta, quæ erat diſſimilis valde ab omnibus, & terribilis nimis; dentes & ungues ejus ferret; comedebat, & comminuēbat, & reliqua pedibus ſuis conculcabat: & de cornibus decem, quæ habebat in capite; & de alio, quod ortum fuerat, ante quod ceciderant tria cornua; & de cornu illo, quod habebat oculos, & os loquens grandia; & majus erat ceteris. Aſpiciēbam, & ecce cornu illud faciēbat bellum adverſus ſanctos, & prævalēbat eis; donec venit Antiquus diērum, & judicium dedit ſanctis Excelli; & regnum obtinuerunt ſancti. Et ſic ait: Beſtia quarta, re-

gnum quantum erit in terra , quod majus erit omnibus regnis ; & devorabit universam terram , & conculcabit , & comminuet eam. Porro cornua decem ipsius regni , decem reges erunt : & alius consurget post eos , & ipse potentior erit prioribus , & tres reges humiliabit. Et sermones contra Excelsum loquetur , & sanctos Altissimi conteret ; & putabit quod possit mutare tempora , & leges : & tradentur in manu ejus usque ad tempus , & tempora , & dimidium temporis. Et judicium sedebit , ut auferatur potentia , & conteratur , & dispareat usque in finem.

F E R I A V.

L E C T I O j.

De Danièle Prophéta. C. 8.

ANNO tertio regni Baltasar regis , visio apparuit mihi. Ego Daniel , post id quod videram in principio ; vidi in visione mea , cum essem in Susis castro , quod est in Ælam regione : vidi autem in visione esse me super portam Ulaï. Et levavi oculos meos , & vidi : & ecce aries unus stabat ante paludem , habens cornua excelsa , & unum excelsius altero atque succrescens. Postea vidi arietem cornibus ventilantem contra Occidentem , & contra Aquilonem , & contra Meridiem , & omnes bestiarum non poterant resistere ei , neque liberari de manu ejus ; fecitque secundum voluntatem suam , & magnificatus est. Et ego intel-

ligebam : Ecce autem hircus caprarum veniebat ab Occidente super faciem totius terræ , & non tangebat terram : porro hircus habebat cornu insigne inter oculos suos. Hæc dicit.

L E C T I O ij.

ET audivi unum de sanctis loquentem ; & dixit unus sanctus alteri nescio cui loquenti : Usquequo visio , & jure sacrificium , & peccatum desolationis , quæ facta est : & sanctuarium , & fortitudo conculcabitur ? Et dixit ei : Usque ad vespèram & manè , dies duo millia trecenti : & mundabitur sanctuarium. [*] Factum est autem cum viderem ego Daniel visionem , & quærerem intelligentiam : ecce stetit in conspectu meo quasi species viri. Et audivi vocem viri inter Ulaï , & clamavit , & ait : Gabriel , fac intelligere istum visionem. Et venit , & stetit juxta ubi ego stabam : cumque venisset , pavens corruï in faciem meam , & ait ad me : Intellige , fili hominis , quoniam in tempore finis complèbitur visio. Cumque loqueretur ad me , collapsus sum pronus in terram.

L E C T I O iij.

ET tægit me , & statuit me in gradu meo , dixitque mihi : Ego ostendam tibi quæ futura sunt in novissimo maledictionis : quoniam habet tempus finem suum. Aries , quem vidisti habere cornua , rex Medorum est atque Persarum. Porro hircus caprarum , rex Græcorum est , & cornu gran-

de, quod erat inter oculos ejus, ipse est rex primus. Quod a utem fracto illo surrexerunt quatuor pro eo: quatuor reges de gente ejus consurgent, sed non in fortitudine ejus. Et post regnum eorum, cum creverint iniquitates, confurget rex impudens facie, & intelligens propositiones: & roborabitur fortitudo ejus, sed non in viribus suis: & supra quam credi potest, universa vastabit, & prosperabitur, & faciet. Et interficiet robustos, & populum sanctorum secundum voluntatem suam, & dirigetur dolus in manus ejus.

FERIA VI.

LECTIO j.

De Daniele Propheta. C. 9.

IN anno primo Darii filii Assueri de semine Medorum, qui imperavit super regnum Chaldaeorum: anno uno regni ejus, ego Daniel intellexi in libris numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Jeremiam prophetam, ut complerentur desolationis Jerusalem septuaginta anni. Et posui faciem meam ad Dominum Deum meum rogare & deprecari in jejuniis, sacco, & cinere. Et oravi Dominum Deum meum, & confessus sum, & dixi: Obsecro, Domine Deus magne & terribilis, custodiens pactum, & misericordiam diligentibus te, & custodientibus mandata tua. Peccavimus, iniquitatem fecimus, impii egimus, & recess-

simus, & declinavimus a mandatis tuis, ac judiciis: non obdivimus servis tuis prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus nostris, principibus nostris, patribus nostris, omni-que populo terræ. Hæc dicit.

LECTIO ij.

ADhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum ut docerem te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, & intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummetur pravaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & angatur Sanctus sanctorum.

LECTIO iij.

SCito ergo, & animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem, usque ad ducem Christum, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificabitur platea & muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: & non erit ejus populus, qui cum p-

gatus est. Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomadis una: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificium: & erit in templo abominatio desolationis; & usque ad consummationem, & finem, perseverabit desolatio.

S A B B A T O.

LECTIO j.

De Danièle Propheta.

Cap. 13. & 14.

Rex Astyages appositus est ad patres suos, & suscepit Cyrus Perses regnum ejus. Erat autem Daniel conviva regis, & honoratus super omnes amicos ejus. Erat quoque idolum apud Babylonios, nomine Bel: & impendebantur in eo per dies singulos similia artabæ duodecim, & oves quadraginta, vinique amphoræ sex. Rex quoque colebat eum, & ibat per singulos dies adorare eum: porro Daniel adorabat Deum suum. Dixitque ei rex: Quare non adoras Bel? Qui respondens, ait ei: Quia non colo idola manufacta, sed viventem Deum, qui creavit cælum, & terram, & habet potestatem omnis carnis. Et dixit rex ad eum: Non videtur tibi esse Bel vivens deus? an non vides quantum comedat, & bibat quotidie? Et ait Daniel ardens: Ne erres, rex: Alie enim intrinsecus

luteus est, & forinsecus areus, neque comedit aliquando. Hæc dicit.

LECTIO ij.

ET iratus rex vocavit sacerdotes ejus, & ait eis: Nisi dixeritis mihi, quis est qui comedat impenas has, moriemini. Si autem ostenderitis, quoniam Bel comedat hæc, morietur Daniel, quia blasphemavit in Bel. Et dixit Daniel regi: Fiat juxta verbum tuum. Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis uxoribus, & parvulis, & filiis. Et venit rex cum Daniele in templum Bel. Et dixerunt sacerdotes Bel: Ecce nos egrédimur foras: & tu, rex, pone escas, & vinum misce, & claude ostium, & signa annulo tuos: & cum ingressus fueris mane, nisi inveneris omnia comesta à Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mentitus est adversum nos. Contemnebant autem, quia fecerant sub mensa absconditum introitum, & per illum ingrediebantur semper, & devorabant ea. [*] Factum est igitur, postquam egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel: præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem, & cribrauit per totum templum coram rege: & egressi clauserunt ostium, & signantes annulo regis, abierunt.

LECTIO iij.

Sacerdotes autem ingressi sunt nocte juxta consuetudinem suam, & uxores, & filii eorum: & comederunt

omnia, & biberunt. Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel cum eo. Et ait rex: Salva-ne sunt signacula, Daniel? Qui respondit: Salva, rex. Statimque cum aperuisset ostium, intuitus rex mensam, exclamavit voce magna: Magnus es, Bel, & non est apud te dolus quisquam. Et risit Daniel: & tenuit regem, ne ingrederetur intro; & dixit: Ecce pavimento, animadvertite cujus vestigia sint hæc. Et dixit rex: Video vestigia virorum, & mulierum, & infancium. Et iratus est rex. Tunc apprehendit sacerdotes, & uxores, & filios eorum: & ostenderunt ei abscondita ostiola, per quæ ingrediebantur, & consumébant quæ erant super mensam. Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Daniélis, qui subvertit eum, & templum ejus.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.
Duodecim Prophetarum ossa pullulent de loco suo: nam corroboraverunt Jacob, & redemerunt se in fide virtutis.
Eccli. 49. 12.

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA XXIII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit Osee Propheta.

Verbum Domini, quod factum est ad Osee filium Beéri, in diebus Ozíæ, Joáthan, Achaz, Ezechíæ regum Juda, & in diebus

Jeróboam filii Joas regis Israel: Principium loquendi Domino in Osee. Et dixit Dominus ad Osee: Vade, sume tibi uxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum; quia fornicans fornicabitur terra à Domino. Et abiit, & accepit Gomer filiam Debélaim: & concepit, & peperit ei filium. Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen ejus, Jézrahel; quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Jézrahel super domum Jehu, & quiescere faciam regnum domus Israel. Et in illa die conteram arcum Israel in valle Jézrahel. Hæc dicit.

LECTIO ij.

ET concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus, Absque misericordia; quia non addam ultra misereri domui Israel, sed oblivione obliviscar eorum. Et domui Juda miserabor, & salvabo eos in Domino Deo suo: & non salvabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. Et ablaetavi eam, quæ erat Absque misericordia. Et concepit, & peperit filium. Et dixit: Voca nomen ejus, Non populus meus: quia vos non populus meus; & ego non ero vester. Et erit numerus filiorum Israel quasi arctus maris, quæ sine mensura est, & non numerabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis, Non populus meus vos: dicetur eis, Filii Dei viventis. Et congregabuntur filii Juda, & filii Israel pariter: & ponent sibi nomen ca-

put

pat unum, & ascendent de terra; quia magnus dies Jérusalem. Hæc dicit.

LECTIO iij. C. 3. & 4.

Dies multos sedebunt filii Israel sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine ephod, & sine thesaphim. Et post hæc revertentur filii Israel, & quaerent Dominum Deum suum, & David regem suum: & paventur ad Dominum, & ad bonum ejus in novissimo dierum. Audite verbum Domini, filii Israel, quia judicium Domino cum habitatoribus terræ: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. Maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundaverunt, & sanguis sanguinem tetigit. Propter hoc lugēbit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volūcre cœli: sed & pisces maris congregabuntur. Verumtamen unusquisque non judicet, & non arguatur vir: populus enim tuus sicut hi, qui contradicunt sacerdoti. Et corruet hodie, & corruet etiam propheta tecum: nocte, tacere feci matrem tuam. Conticuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: & oblita es legis Dei tui, obliviscar filiorum tuorum & ego. Secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi: gloriam eorum in ignominiam com-

Pars Autumnalis.

mutabo. Peccata populi mei mutabo. Peccata populi mei comedent, & ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum. Et erit sicut populus, sic sacerdos: & visitabo super eum vias ejus, & cogitationes ejus reddam ei.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Augustini Episcopi, de Civitate Dei.

Lib. 18. C. 27.

IN capite libri Ossee prophetae, qui primus in duodecim positus, ita scriptum est: Verbum Domini quod factum est ad Ossee in diebus Ozii, & Joathan, & Achaz, & Ezechiae, regum Juda. Amos quoque diebus regis Ozii prophetaſſe se scribit. Michæas etiam eadem suæ prophetiæ commemorat tempora post dies Ozii; nam tres qui sequuntur, reges nominat, quos & Ossee nominavit, Joathan, & Achaz, & Ezechiam. His adjungitur Jonas, eodem Ozia rege regnante; & Joel; cum jam regnaret Joathan, qui successit Ozii. Ac per hoc, per ea tempora, isti velut fontes prophetiæ pariter eruperunt, quando regnum defecit Assyrium, coepitque Romanum: ut scilicet quemadmodum regni Assyriorum primo tempore exiit Abraham, cui promissiones apertissimæ fierent in ejus semine benedictionis omnium gentium; ita occidentalis Babylonis exordio, quæ fuerat

R

Christus imperantē ventūrus , in quo implerentur illa promissa , oracula Prophetarum , non solum loquentium , verum etiam scribentium , in tantæ rei futuræ testimoniū solvantur.

LECTIO v. C. 28. & 30.

O See igitur propheta , quanto profundius quidem loquitur , tanto operosius penetratur. Sed aliquid inde sumendum est , & hic ex nostra promissione ponendum. Et erit , inquit , in loco quo dictum est eis , Non populus meus vos , vocabuntur & ipsi filii Dei vivi. Hoc testimoniū propheticum de vocatione populi gentium , qui prius non pertinebat ad Deum , etiam Apostoli intellexerunt. . . Amos quoque de rebus talibus sic prophetat : Præpasa , inquit , te , ut invoces Deum tuum Israel ; quia ecce ego firmans tonitruum , & creans spiritum , & annuntians in hominibus Christum suum. Michæas propheta Christum in figura ponens cuiusdam magni montis , hæc loquitur : Erit in novissimis diebus manifestus mons Domini paratus super vertices montium. Prædicens iste Propheta & locum in quo natus est Christus : Et tu , inquit , Bethleem domus Ephrata , nequāquam minima es , ut sis in millibus Juda ; ex te mihi prodiet , ut sis in principem Israel , & egressus ejus ab initio , & ex diebus æternitatis.

LECTIO vj. C. 30. & 31.

Jonas autem propheta , non tam sermone Christum , quam suā quādam passione prophetavit ; profecto apertius quàm si ejus mortem & resurrectionem voce clamaret. Ut quid enim exceptus est ventre belluino , & die tertio redditus , nisi ut significaret Christum de profundo inferni die tertio reditūrum ? Joel omnia quæ prophetat , multis verbis compellit exponi , ut quæ pertinent ad Christum & Ecclesiam dilucescant. Unum tamen , quod etiam Apostoli commemoraverunt , quando in congregatos credentes Spiritus sanctus , sicut à Christo promissus fuerat , desuper venit , non pretermittam. Et erit , inquit , post hæc , & effundam de Spiritu meo super omnem carnem ; & prophetabunt filii vestri , & filiae vestræ. Abdias , quantum ad scripturam ejus attinet , omnium brevissimus prophetarum , adversus Idumæam loquitur. Porro , si Idumæam modo locutionis , quo intelligitur à parte totum , accipiamus positam esse pro Gentibus , de Christo agnoscere possumus quod ait inter cetera : In monte autem Sion eris salus , & erit sanctum.

IN III NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 9. 18.

In illo tempore ; Loquente Jesu ad discipulos Joannis , ecce princeps unus accessit , &

adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modò defuncta est; sed veni, impone manum tuam super eam; & vivet. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 31, al. 32. in Matth.

2. 1. 2.

Eccè mulier quæ sanguinis fluxum patiebatur a duodecim annis; accessit retrò; & tetigit fimbriam ejus. Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestimentum ejus, salva ero. Cur non fidenter ad illum accessit? Quòd puderes de morbo; sese tamque impundam putabat.... Ideò sese abdit & occultat.... In hominem autem vocare non ausa est, etsi dives esset. Neque publice accessit, sed clam cum se vestimenta tetigit: non subiravit, neque in seipsa dixit: Num liberabor à morbo, Domine? Sed de sanitate recuperanda confidens accessit.

2. Ecce princeps unus accessit, & adorabat Jesum, dicens: Domine, filia mea modò defuncta est; sed * Veni, impone manum tuam super eam, & vivet. *Matth. 9. 18. 7. Tu es, Domine, qui vitæ & mortis habes potestatem. Sap. 16. 13. Veni.*

LECTIO viij.

Quid igitur Christus? Non permisit eam latere, sed in medium adduxit, & multis causis illam manifestam esse sinxit.... Primò solvit mulieris morbum, ne consensu sit

multis agitata, utpotè quæ gratiam illam suffurata esset, scrupulo laboraret. Secundò ipsam corrigit, quòd se latere putaret. Tertiò fidem ejus omnibus notam reddit, ut alii eam imitarentur. Neque minus signum edit; cum ostendit se omnia scire, quàm cum fluxum sanguinis cohibet. Deinde Archisynagogum, ejus fides periclitabatur, voluit confirmare, ne incredulitate omnia corrumpere.

LECTIO ix. Paulà post.

Viden mulierem Archisynagogo præstantiorem? Non retinuit, non apprehendit, sed summis tantum digitis tetigit; & cum ultima venisset, prior sanata discessit. Illè medicum adduxit domum; huic tactus solus satis fuit. Nam.... fide seu alis atollebatur. Perpende autem quomodo illam consolètur, dicens: Fides tua te salvam fecit.... Hæc dixit: Ut Archisynagogum ad credendum institueret, & mulierem commendaret.... Mulier verò nisi id ita factum esset, latens & tantis vacua laudibus abscessisset. Ideòque ipsam in medium adductam celebravit; ejusque timorem depulit: nam tremens accessit (inquit,) ipseque illi fiduciam indidit, & cum corporis valetudine, alia ipsi viatica dedit, dicens: Vade in pace.

Ad Benedictus, Ant. 4. E. Accessit retrò (mulier,) & tetigit fimbriam vestimenti ejus. Dicebat enim intra se: Si te-

R ij

tigero tantum vestimentum
ejus, salva ero *Matth. 9. 20.*

Oratio. S. R.

Absolve, quæsumus, Dómine, tuorum delicta populorum; ut a peccatorum nexibus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tuâ benignitate liberémur; Per.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.
Jesús conversus, & videns eam, dixit: Confide, filia, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora. *Matthæi 9. 22.*

FERIA II.

LECTIO j.

De Osée Prophéta. C. 6.

IN tribulatione sua manē confurgent ad me: Venite, & revertāmur ad Dóminum: quia ipse cepit, & sanabit nos; percūtiē, & curābit nos. Vivificābit nos post duos dies; in die tertia suscitābit nos, & vivēmus in conspectu ejus. Sciēmus, sequemurque ut cognoscāmus Dóminum: quasi diluculum pręparatus est egressus ejus, & veniet quasi imber nobis temporāneus & sērorinus terræ. Quid faciā tibi, Ephraim? quid faciā tibi, Juda? misericórdia vestra quasi nubes matutina, & quasi ros manē pertransiens. Propter hoc dolāvi in prophétis, occidi eos in verbis oris mei: & iudicia tua quasi lux egredientur. Quia misericórdiam vólui, & non sacrificium, & sciētiā Dei plusquam holocausta. Hęc dicit.

LECTIO ij. C. 11.

Sicut manē transiit, pertransiit rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum: & ex Egypto vocavi filium meum. Vocaverunt eos, sic abiērunt a facie eorum: Bāalim immolābant, & simulacris sacrificābant. Et ego quasi nutricius Ephraim, portābam eos in brachiis meis: & nesciērunt quod curārem eos. In funiculis Adam traham eos, in vinctulis charitatis: & ero eis quasi exaltans jugum super maxillas eorum: & declināvi ad eum ut vesceretur.

LECTIO iij. C. 13.

*** P**erditio tua, Israel: tantummodo in me auxilium tuum. Ubi est rex tuus? Máximē nunc salvet te in omnibus urbibus tuis: & iudices tui, de quibus dixisti: Da mihi regem, & principes. Dabo tibi regem in furóre meo, & auferam in indignatione mea. Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum ejus. Dolor parturientis venient ei: ipse filius non sapiens: nunc enim non stabit in contritione filiorum. De manu mortis liberābo eos, de morte redimam eos: ero mors tua, ó mors; mors tuaus ero, inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis.

FERIA III.

LECTIO j.

Incipit Joel Prophéta.

Verbum Dómini, quod factum est ad Joel filium Phatuel. Audite hoc, oñes; & auribus percipite, oñes;

nes habitatores terræ: Si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? Super hoc filiis vestris narrate, & filii vestri filiis suis, & filii eorum generationi alteræ. Residuum erucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. Hæc dicit.

LECTIO ij. C. 2.

ET erit post hæc: Effundam Spiritum meum super omnem carnem: & prophetabunt filii vestri, & filiæ vestræ: senes vestri somnia somniabunt, & juvenes vestri visiones videbunt. Sed & super servos meos, & ancillas, in diebus illis effundam Spiritum meum. Et dabo prodigia in coelo, & in terra, sanguinem, & ignem, & vaporem furni. Sol convertetur in tenebras, & luna in sanguinem; antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. Et erit: Omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit; quia in monte Sion, & in Jerusaleme erit salvatio, sicut dixit Dominus, & in residuis, quos Dominus vocaverit.

LECTIO iij. C. 3.

*** C**onsurgant, & ascendant gentes in vallem Josaphat: quia ibi sedebō ut iudicem omnes gentes in circuitu. Mittite falces, quoniam maturavit messis: venite, & decendite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia: quia multiplicata est malitia eorum. Populi, populi in valle concisionis, quia juxta est dies

Domini in valle concisionis. Sol & luna obtenebrati sunt; & stellæ retraxerunt splendorem suum. Et Dominus de Sion rugiet, & de Jerusalem dabit vocem suam; & movebuntur cœli, & terra: & Dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. Et sciētis quia ego Dominus Deus vester habitans in Sion monte sancto meo: & erit Jerusalem sancta, & alieni non transibunt per eam amplius.

*FERIA IV.**LECTIO j.*

Incipit Amos Propheta.

Verba Amos, qui fuit in pastoribus de Thécue: quæ vidit super Israel in diebus Ozîæ regis Juda, & in diebus Jeroboam filii Joas regis Israel ante duos annos terræ motus. Et dixit: Dominus de Sion rugiet, & de Jerusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exsiccatus est vertex Carmeli. Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non convertam eum: eod quod triturerint in plaustris ferreis Galaad. Et mittam ignem in domum Azael, & devorabit domos Benaïad. Et conteram vestem Damasci: & disperdam habitabrem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis: & transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus. Hæc dicit, &c.

R. iij

LECTIO ij. C. 6.

VAE qui opulenti estis in Sion, & confiditis in monte Samarie: optimates capita populorum, ingredientibus pomparce domum Israel. Transite in Chalané, & videte, & ite inde in Emath magnam: & descendite in Geth Palæsthorum, & ad optima quæque regna horum, si laetior terminus eorum termino vestro est. Qui separati estis in diem malum, & appropinquatis solio iniquitatis. Qui dormitis in lectis eburneis, & lascivitis in stratis vestris. Qui comeditis agnum de grege, & vitulos de medio armenti. Qui canitis ad vocem psalterii: sicut David putaverunt se habere vasa cantici. Bibentes vinum in phialis, & optimo unguento delibuti: & nihil patiebantur super contritione Joseph. Quapropter nunc migrabunt in capite transmigrationum: & auferetur factio lascivientium.

LECTIO iij. C. 7.

* **E**T misit Amasias sacerdos Bethel ad Jeroboam regem Israel, dicens: Rebella vit contra te Amos in medio domus Israel: non poterit terra sustinere universos sermones ejus. Hæc enim dicit Amos: In gladio morietur Jeroboam, & Israel captivus migrabit de terra sua. Et dixit Amasias ad Amos: Qui vides, gradere, fuge in terram Juda: & comede ibi panem, & prophetabis ibi. Et in Bethel non adjicies ultra ut prophetes: quia sanctificatio

regis est, & domus regni est. Responditque Amos, & dixit ad Amasiam: Non sum propheta, & non sum filius propheta: sed armentarius ego sum velligans sycomoros. Et tulit me Dominus cum sequeretur gregem; & dixit Dominus ad me: Vade, propheta ad populum meum Israel. Et nunc audi verbum Domini: Tu dicis: Non prophetabis super Israel, & non stillabis super domum idoli. Propter hoc hæc dicit Dominus: Uxor tua in civitate fornicabitur: & filii tui, & filie tue in gladio cadent, & humus tua funiculo metietur: & tu in terra polluta morieris, & Israel captivus migrabit de terra sua.

FERIA V.

LECTIO j.

Incipit Abdias Propheta.

Visio Abdias. Hæc dicit Dominus Deus ad Edom: Auditum audivimus a Domino, & legatum ad gentes misit: Surgite, & consurgamus adversus eum in prælium. Ecce parvulum dedi te in gentibus: contempnibilis tu es valde. Superbia cordis tui extulit te habitantem in scissuris petrarum, exultantem solium tuum; qui dicis in corde tuo: Quis detrahet me in terram? Si exaltatus fueris ut aquila, & si inter sidera posueris nidum tuum; inde detraham te, dicit Dominus. Hæc dicit, &c.

LECTIO ij.

Numquid non in die illa , dicit Dominus , perdam sapientes de Idumæa , & prudentiam de monte Esau ? Et timebunt fortes tui à Meridie , ut intreat vir de monte Esau . Propter interfecctionem , & propter iniquitatem in fratrem tuum Jacob , operiet te confusio , & peribis in æternum . In die cum stares adversus eum , quando capiébant alieni exercitum ejus , & extranei ingrediebantur portas ejus , & super Jerusalem mittebant sortem ; tu quoque eras quasi unus ex eis .

LECTIO iij.

* **I**N monte Sion erit salvatio , & erit sanctus . Et possidebit domus Jacob eos , qui se possederant . Et erit domus Jacob , ignis ; & domus Joseph , flamma ; & domus Esau , stipula : & succendentur in eis , & devorabunt eos ; & non erunt reliquæ domus Esau , quia Dominus locutus est . Et hæreditabunt hi , qui ad Austrum sunt , montem Esau ; & qui in campèstribus Philisthiim : & possidebunt regionem Ephraim , & regionem Samariæ : & Benjamin possidebit Galaad . Et transmigrationis exercitus hujus filiorum Israel , omnia loca Chananzorum usque ad Sareptam : & transmigrationis Jerusalem , quæ in Bosphoro est , possidebit civitates Austri . Et ascendent salvatores in montem Sion judicare montem Esau : & erit Domino regnum .

FERIA VI.

LECTIO j.

Incipit Jonas Propheta.

Factum est verbum Domini ad Jonam filium Amathi , dicens : Surge , & vade in Niniven civitatem grandem , & prædica in ea : quia ascendit malitia ejus coram me . Et surrexit Jonas , ut fugeret in Tharsis à facie Domini , & descendit in Joppen , & invenit navem euntem in Tharsis : & dedit nulum ejus , & descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis à facie Domini . Dominus autem misit ventum magnum in mare : & facta est tempestas magna in mari , & navis periclitabatur conteri . Et timuerunt nautæ , & clamaverunt viri ad deum suum : & miserunt vasa , quæ erant in navi , in mare , ut alleviaretur ab eis . Et Jonas descendit ad interiora navis , & dormiebat sopore gravi . Et accessit ad eum gubernator , & dixit ei : Quid tu sopore deprimeris ? Surge , invoca Deum tuum , si forte recogitet Deus de nobis , & non pereamus . Hæc dicit .

LECTIO ij. C. I. & 2.

Et dixit ad eos : Tollite me , & mittite in mare , & cessabit mare à vobis : scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos . Et remigabant viri ut revertentur ad aridam , & non valebant ; quia mare ibat , & intumescibat super eos . Et clamaverunt ad Dominum , & di-

R. iv.

verunt : Quæsumus, Dómine, ne pereamus in ánima viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentem : quia tu, Dómine, sicut voluisti, fecisti. Et tulérunt Jonam, & misérunt in mare : & stetit mare à fervóre suo. Et timuérent viri timóre magno Dóminum, & immolavérunt hóstias Dómino, & vovérunt vota. Et præparavit Dóminus piscem grandem, ut deglutiret Jonam : & erat Jonas in ventre piscis tribus diébus, & tribus nóctibus. Et orávit Jonas ad Dóminum Deum suum de ventre piscis.

LECTIO iij. C. 2. & 3.

* **E**T dixit Dóminus pisci : & evómuit Jonam in áridam. Et factum est verbum Dómini ad Jonam secundò, dicens : Surge, & vade in Níniven civitatem magnam : & prædica in ea prædicatióem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, & abiit in Nínive juxta verbum Dómini ; & Nínive erat civitas magna itinere trium diérum. Et cœpit Jonas introire in civitatem itinere diéi unius ; & clamávit, & dixit : Adhuc quadraginta dies, & Nívive subvertetur. Et credidérunt viri Nínivítæ in Deum : & prædicavérunt jejúnium, & vestiti sunt sacco à majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive : & surrexit de sôlio suo, & abjécit vestimentum suum à se, & indútus est sacco, & sedit in cinere. Et clamávit, & dixit in Nínive ex ore regis & princípum ejus,

dicens : Hómines, & jumenta ; & boves, & pécora non gustent quidquam ; nec pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur sacco hómines, & jumenta, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala, & ab iniquitäre, quæ est in manibus eórum. Quis scit si convertátur, & ignoscat Deus ; & revertátur à furóre iræ suæ, & non peribimus ? Et vidit Deus ópera eórum, quia conversi sunt de via sua mala : & misertus est Deus super malitiam, quam locurus fúerat, ut faceret eis, & non fecit.

S A B B A T O.

LECTIO j.

Incipit Michæas Prophéta.

Verbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Ióathan, Achaz, & Ezéchíæ, regum Juda ; quod vidit super Samariam, & Jerúsalem. Audíte, pópuli onanes, & attendat terra, & plenitúdo ejus : & sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo, & descendet, & calcabit super excelsa terræ. Et confumentur montes subtus eum ; & valles scindentur sicut cera à facie ignis, & sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, & in peccátis domûs Israel, Quod scelus Jacob ? nonne Samaria ? Et quæ excelsa Judæ ? nonne Jerúsalem ? Et ponam Samariam

quasi scervum lapidum in agro cum plantarur vinea, & detrahant in vallem lapides ejus, & fundamenta ejus revelabo. Hæc dicit.

LECTIO ij. C. 3.

HÆc dicit Dominus super prophetas, qui seducunt populum meum, qui mordent dentibus suis, & prædicant pacem: & si quis non dederit in ore eorum quippiam, sanctificant super eum prælium. Propterea nox vobis pro visione erit, & tenebræ vobis pro divinatione: & occumbet sol super prophetas, & obtenebrabitur super eos dies. Et confundentur, qui vident visiones, & confundentur divini: & operient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei. Verumtamen ego replētus sum fortitudine spiritus Domini, & iudicio, & virtute: ut annuntiem Jacob scelus suum, & Israel peccatum suum.

LECTIO iij. C. 5.

Et tu Bethleem Ephrata, parvulus es in millibus Juda: ex te mihi egrediētur qui sit dominator in Israel, & egressus ejus ab initio, a diebus æternitatis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus, in quo parturiens pariet; & reliquæ fratrum ejus converterentur ad filios Israel. Et stabit, & pascet in fortitudine Domini in sublimitate nominis Domini Dei sui: & convertentur, quia nunc magnificabitur usque ad terminos terræ. Et erit ille pax.

Ad Magnificat, Ant. 7. G.
Prophetaverunt Aggeus propheta, & Zacharias filius Addo, prophetantes ad Judæos, qui erant in Judæa & Jerusaleem, in nomine Dei Israel. 1. Esd. 5. 1.

DOMINICA XXIV.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.*LECTIO j.*

Incipit Nahum Propheta.

ONus Ninive: Liber visionis Nahum Elcesai. Deus æmulator, & ulciscens Dominus: ulciscens Dominus, & habens furorem: ulciscens Dominus in hostes suos, & irascens ipse inimicis suis. Dominus patiens, & magnus fortitudine, & mundans, non faciet innocentem. Dominus in tempestare, & turbine viæ ejus, & nebulae pulvis pedum ejus. Increpans mare, & exsiccans illud, & omnia flumina ad desertum deducens. Infirmatus est Bathan, & Carmelus, & flos Libani elanguit. Montes commoti sunt ab eo, & colles desolati sunt: & contrémuit terra à facie ejus, & orbis, & omnes habitantes in eo. Ante faciem indignationis ejus quis stabit? & quis resistet in ira furoris ejus? Indignatio ejus effusa est ut ignis, & petrae dissolutæ sunt ab eo. Hæc dicit.

LECTIO ij.

Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis: & sciens sperantes in se. Et in diluvio prætereunte, consum-

inimicorum faciet loci ejus : & inimicos ejus persequentur tenebræ. Quid cogitatis contra Dominum ? consummationem ipse faciet : non confurget duplex tribulatio. Quia sicut spinæ se invicem complectuntur , sic convivium eorum pariter potantium : consumuntur quasi stipula ariditate plena. Ex te eribit cogitans contra Dominum malitiam ; mente pertractans prævaricationem.

LECTIO iij.

Hæc dicit Dominus : Si persecti fuerint , & ita plures : sic quoque attondentur , & pertransibit. Affixi te : & non affligam te ultra. Et nunc conteram virgam ejus de dorso tuo , & vincula tua dirumpam. Et præcipiet super te Dominus : non seminabitur ex nomine tuo amplius : de domo Dei tui interficiam sculpsile , & conflatile , ponam sepulcrum tuum ; quia inhonoratus es. Ecce super montes pedes evangelizantis , & annuntiantis pacem : celebra , Juda , festivitates tuas , & redde vota tua ; quia non adjiciet ultra ut pertransseat in te Belial : universus imeriit.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 18. c. 21. 32.

Natum Propheta , immo per illum Deus : Exterminabo , inquit , sculpsilia & conflabilia : ponam sepulcrum tuum ; quia veloces ecce super montes pedes evan-

gelizantis , & annuntiantis pacem. Celebra , Juda , dies festos tuos , redde vota tua ; quia jam non adjiciet ultra , ut transseant in vetustatem. Consummatum est , consumptum est , ablatum est. Ascendit qui insuflavit in faciem tuam , eripiens te ex tribulatione. Quis ascenderit ab inferis , & insuflaverit in faciem Judæ , hoc est , Judæorum discipulorum Spiritum sanctum , recolat , qui meminere Evangelium. . . . Habacuc , de quo alio , quam de Christi adventu , qui futurus fuerat , intelligitur dicere : Et respondit Dominus ad me , & dixit : Scribe visum apertè in buxo ; ne assequatur qui legit ea : quia adhuc visio ad tempus , & orietur in fine , & non in vacuum : si tardaverit , sustine eum ; quia veniens veniet , & non morabitur ? In Oratione autem sua cum Canticis , cui nisi Domino Christo dicit : Domine , audivi auditionem tuam , & timui ; Domine , consideravi opera tua , & expavi ? Quid enim hoc est , nisi præcognitæ , novæ , ac repentinæ salutis hominum ineffabilis admiratio ?

LECTIO v. C. 33. 35.

Sophoniz autem prophetæ , qui cum Jeremia propheta-
bat , hæc prædicta de Christo interim ponam : Expecta me , dicit Dominus , in die resurrectionis meæ , in futurum ; quia judicium meum , ut congregem gentes , & colligam regna. Et iterum : Horribilis , inquit , Dominus super eos , &

terminabit omnes deos terræ ; & adorabit eum vir de loco suo , omnes insulæ gentium . . . Resunt tres minores prophætæ , qui prophetaverunt in fine civitatis , Aggeus , Zacharias , Malachias . Quorum Aggeus Christum & Ecclesiam hâc apertis brevitate prophætâ : Hæc dicit Dominus exercituum : Adhuc unum modicum est , & ego commovēbo cælum , & terram , & mare , & aridam ; & movēbo omnes gentes ; & veniet desideratus cunctis gentibus .

LECTIO VI.

Zacharias de Christo & Ecclesia , Exulta , inquit , valde , filia Sion ; júbila , filia Jerúsalem : ecce Rex tuus veni tibi , justus , & Salvator ; ipse pauper , & ascendens super asinam & super pulum filium sînæ : & potestas ejus à mari usque ad mare , & à fluminibus usque ad fines terræ . Hoc quando factum sit , ut Dominus Christus in itinere jumento hujus generis uteretur , in Evangelio legitur . . . Malachias prophêtans Ecclesiam , quam per Christum cernimus propagatam , Judæis apertissime dicit ex persona Dei : Non est mihi voluntas in vobis ; & munus non suscipiam de manu vestra : ab ortu enim solis usque ad occasum , magnum est nomen meum in gentibus , & in omni loco sacrificabitur , & offerretur nomini meo oblatio munda : quia magnum nomen meum in gentibus , dicit Dô-

minus . Hoc sacrificium per sacerdotium Christi secundum ordinem Melchisedech , cum in omni loco à solis ortu usque ad occasum Deo jam videamus offerri ; sacrificium autem Judæorum , quibus dictum est : Non est mihi voluntas in vobis , nec accipiam de manibus vestris munus , cessasse negare non possunt ; quid adhuc expectant alium Christum , cum hoc quod prophetatum legunt & implētum vident , impleri non potuerit nisi per ipsum ?

IN III. NOCTURNO,

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum. 24. 15.

In illo tempore ; Dixit Jesus discipulis suis : Cum videritis abominationem desolationis , quæ dicta est à Daniele propheta , stantem in loco sancto ; qui legit , intelligat . Et reliqua .

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 77. in Matth.

Christus nec principaliter , nec à seipso ad hunc sermonem devenit ; sed descendendo primum civitatem , discipulos in quamdam veluti necessitatem ostendendi moles ædificiorum , & interrogandi compulsi ; ut quasi ad interrogata respondens , futura prænuntiaret . Tu autem dispensationem Spiritus considera . Nihil enim horum Joannes scripsit ; ne quoniam post Judæorum illas ærumnas longo tempore superstitis fuit , ab eventu re-

rum, non à prædicatione Christi scribere videatur. Qui autem ante illam Hierosolymorum desolationem vivis excelsérunt, quique nihil horum viderunt; ipsi, ut undique prædictionis veritas resplenderet, ista scripserunt. Tunc si quis, inquit, vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic, nolite credere. Voce illà, Tunc, non quæ statim postea forent significat; sed tempus designat quo hæc ab illo prædicta futura essent. Si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic, nolite credere. A loco primum ipsos cautiōres facit, dum signa quædam secundi adventus sui, & seductōrum ostenta exponit. Non enim quemadmodum in primo suo adventu in Bethleem apparuerat, & in parvo orbis angulo, nec ullo hominum & a principio sciente, ita & tunc, inquit; sed apertè & cum splendore, ita ut res nūntio non egeat. Neque parvum illud signum est ipsum non latenter venturum esse.

¶. Parébit signum Filii hominis in cœlo: & tunc plangent omnes tribus terræ: & * Vidébunt Filium hominis venientem in núbibus cœli cum virtute multa, & majestàte. *Matth. 24. 30. ̄. Aspicient ad me quem confixerunt. Zach. 12. 10. * Vidébunt.*

LECTIO viij.

Considera autem quoniam non ampliùs hic de bello disputat; sed cum de adventu disserat suo, de seductōribus

verba facit. Multi enim quidam, Apostolorum etiam tempore, seductōres fuerunt: qui verò ante secundum adventum seducunt, multò illis erunt deteriores. Tunc de seipso demum exponit: Sicut fulgur exit ab oriente, & parerit usque ad occidentem; sic erit adventus Filii hominis, ubique simul majestatis splendore clarescens. Tum aliud signum adjecit, dicens: Ubi corpus, ibi & aquila; Angelorum, Martyrum, ceterorumque Sanctorum cœtum significans. Denique signa terròris plena percenteret. Quæ autem hæc signa sunt? Statim post tribulationem dierum illorum sol obtenebrabitur. Quorum dierum? Antichristi videlicet, & falsorum prophetarum. Magna enim tunc tribulatio futura, cum sic multi futuri sunt seductōres, quanquam non in longa tempora producenda ea tribulatio est. Nam cum bellum illud Judæicum propter electos intra breviores moras coactum sit, ac dissolutum; quanto magis propter eos ipsos tentatio illa contrahetur? Præterea non dixit, Post tribulationem; sed, Statim post tribulationem. Ita ferè simul omnia peraguntur: tum nempe pseudoprophætæ & pseudochristi turbas cient, tum ipse confestim præstò venit.

LECTIO ix.

Tunc apparebit signum Filii hominis in cœlo, crux nimirum soles fulgentior: quippe cum ille obscureretur, crux

autem persplendeat; quod fieri non posset, nisi lucis suae fulgoribus solis radios superaret. Cujus autem rei gratia signum illud apparet? Ut magno cumulo Judaeorum imprudentia opprimatur. Crucem in suam justificationem secum habens, in iudicium veniet; non vulnera solum, sed & acerbum ac ignominiosum mortis suae genus ostendens. Tunc plangent se tribus. Non enim accusantibus opus erit, cum crucem viderint. Plangent igitur, quia ex morte ipsius nihil profecerunt; quia quem adorare oportebat, cruci affixerunt. Vides quomodo terribiliter adventum suum descripsit? quomodo discipulorum suorum animos suscitavit? Idcirco prius tristitia posuit; deinde jucunda commemorat, ut vel hoc modo eos consolatur. Quin & passionis rursus ac resurrectionis commonet, splendidiorque habitu circumvestitae crucis comminuit; ut jam non pudeat eos, nec dolor invadat, cum signi loco atque vexilli eam ostendens venturus sit.

Ad Benedictus, Ant. 2. Surgent pseudochristi, & pseudo-prophetae: & dabunt signa magna, & prodigia; ita ut in errorem inducantur, si fieri possent, etiam electi. *Matth. 24. 24.*

Oratio. S. R.

EXcita, quaesumus, Domine, tuorum fidelium voluntates; ut divini operis fructum propensius exequentes,

pietatis tuae remedia majora percipiant; Per.

Ad Magnificat, Ant. 1. f. Amen dico vobis, quia non praeteribit generatio haec, donec omnia haec fiant. Coelum & terra transibunt, verba autem mea non praeteribunt. *Matthaei 24. 34.*

F E R I A II.

LECTIO j.

Incipit Habacuc Propheta.

ONus, quod vidit Habacuc propheta. Usquequo, Domine, clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non salvabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem, & laborem, videre praedam, & injustitiam contra me? Et factum est iudicium, & contradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex, & non pervenit usque ad finem iudicium: quia impius praevalet adversus justum, propterea egreditur iudicium perversum. Haec dicit.

LECTIO ij. Cap. 2.

Super custodiam meam stabis, & figam gradum super munitionem: & contemplanbor, ut videam quid dicatur mihi, & quid respondeam ad arguentem me. Et respondit mihi Dominus, & dixit: Scribe visum, & explana eum super tabulas; ut percurrat qui legerit eum. Quia adhuc visus procul, & apparebit in finem, & non mentietur: si moram fecerit, expecta illum; quia veniens veniet, & non tardabit. [*] Ecce

qui incredulus est, non erit recta anima ejus in semetipso: justus autem in fide sua vivet. Et quomodo vinum potantem decipit; sic erit vir superbus; & non decorabitur: qui dilavit quasi infernus animam suam: & ipse quasi mors, & non adimpleretur: & congregabit ad se omnes gentes, & coaccervabit ad se omnes populos. Numquid non omnes isti super eum parabolam sument: & loquelam ænigmatum ejus; & dicetur: Væ ei qui multiplicat non sua? usquequo & aggravat contra se densum lutum?

LECTIO iij.

Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes, qui reliqui fuerint de populis propter sanguinem hominis, & iniquitatem terræ civitatis, & omnium habitantium in ea. Væ qui congregatavaritiam malam domui suæ, ut sit in excelsu nidus ejus, & liberari se putat de manu mali. Cogitasti confusionem domui tuæ, concidisti populos multos, & peccavit anima tua. Quia lapis de pariete clamabit: & lignum, quod inter juncturas ædificiorum est, respondet. Væ qui ædificat civitatem in sanguinibus, & præparat urbem in iniquitate. Numquid non hæc sunt à Domino exercituum? Laborabunt enim populi in multo igne; & gentes in vacuum, & deficient. Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam Domini, quasi aquæ operientes mare. Væ qui potum

dat amico suo, mittens se ipsum; & inebrians ut aspiciat nuditatem ejus.

FERIA III.

LECTIO j.

Incipit Sophonias Propheta.

Verbum Domini quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filii Godeliæ, filii Amariæ, filii Ezechiæ, in diebus Josiæ filii Amon regis Judæ. Congregans congregabo omnia à facie terræ, dicit Dominus: congregans hominem, & pecus, congregans volatilia coeli, & pisces maris: & ruinæ impiorum erunt: & disperdam homines à facie terræ, dicit Dominus. Et extendam manum meam super Judam, & super omnes habitantes Jerusalem, & disperdani de loco hoc reliquias Baal, & nomina ædituorum cum sacerdotibus; & eos, qui adorant super tecta militiam coeli, & adorant, & jurant in Domino, & jurant in Melchom. Et qui averuntur de post tergum Domini; & qui non quaesierunt Dominum, nec investigaverunt eum. Hæc dicit.

LECTIO ij.

In tempore illo scrutabor Jerusalem in lucernis: & visitabo super viros defixos in facibus suis; qui dicunt in cordibus suis: Non faciet bene Dominus, & non faciet male. Et erit fortitudo eorum in derisionem, & domus eorum in desertum; & ædificabunt domos, & non habitabunt; &

plantabunt vineas, & non bibent vinum earum. Juxta est dies Domini magnus, juxta est & velox nimis: vox diei Domini amara, tribulabitur ibi fortis. Dies ira, dies illa, dies tribulationis & angustiae, dies calamitatis & miseriae, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulae & turbis, dies tubae & clangoris super civitates munitas, & super angulos excelsos. Et tribulabo homines, & ambulabunt ut cæci, quia Domino peccaverunt: & effundetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut stercore. Sed & argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die ira Domini.

LECTIO liij. C. 3.

EXpecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meae in futurum, quia judicium meum ut congregem gentes, & colligam regna, & effundam super eos indignationem meam, omnem iram furoris mei: in igne enim zeli mei devorabitur omnis terra. Quia tunc reddam populis labium electum, ut invocent omnes in nomine Domini, & serviant ei humero uno. Ultra flumina Aethiopiae, inde supplices mei; filii dispersorum meorum deferent munus mihi. In die illa non confunderis super cunctis adinventiōibus tuis, quibus praevaricata es in me; quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbiae tuae, & non adificies exaltari amplius

in monte sancto meo. Et derelinquam in medio tui populum pauperem, & egenum: & sperabunt in nomine Domini. Reliquiae Israel non facient iniquitatem, nec loquentur mendacium; & non inveniatur in ore eorum lingua dolosa: quoniam ipsi pacentur, & accubabunt, & non erit qui exterreat.

FERIA IV.

LECTIO j.

Incipit Aggeus Propheta.

IN anno secundo Darii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Domini in manu Aggae prophetae ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Juda, & ad Jesum, filium Josedec, sacerdotem magnum, dicens: Haec ait Dominus exercituum, dicens: Populus iste dicit, Non dum venit tempus domus Domini aedificandae. Et factum est verbum Domini in manu Aggae prophetae, dicens: Numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis, & domus ista deserta? Haec dicit.

LECTIO ij.

Haec dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras: ascende in montem, portate ligna, & aedificate domum: & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit Dominus. Responistis ad amplius; & ecce factum est minus: & intulistis in domum, & exsufflavi illud: quam ob

causam, dicit Dominus exercituum: Quia domus mea deserta est, & vos festinatis unusquisque in domum suam. Propter hoc super vos prohibiti sunt coeli ne darent rorem, & terra prohibita est ne daret germen suum.

LECTIO iij. C. 2.

* **Q**uis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima? & quid vos videtis hanc nunc? Numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris? Et nunc confortare, Zoróbabel, dicit Dominus: & confortare, Jesu fili Jósedec sacerdos magne, & confortare, omnis populus terræ, dicit Dominus exercituum: & facite (quóniam ego vobiscum sum, dicit Dominus exercituum) verbum quod pépigi vobiscum cum egredere mini de terra Ægypti: & spiritus meus erit in médio vestrum, nolite timere. Quia hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc unum módicum est, & ego commovébo cælum, & terram, & mare, & áridam. Movébo omnes gentes: & veniet Desiderátus cunctis gentibus: & implébo domum istam glóriâ, dicit Dominus exercituum. Meum est argentum, & meum est aurum, dicit Dominus exercituum. Magna erit gloria domus istius novíssimæ plusquam primæ, dicit Dominus exercituum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercituum.

FERIA V.

LECTIO j.

Incipit Zachariás Prophéta.

IN mense octavo, in anno secundo Dárii regis, factum est verbum Domini ad Zachariám, filium Barachiz filii Addo, prophétam, dicens: Irátus est Dominus super patres vestros iracundiâ, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Convertimini ad me, ait Dominus exercituum; & convertar ad vos, dicit Dominus exercituum. Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamabant prophétæ prióres, dicentes: Hæc dicit Dominus exercituum: Convertimini de viis vestris malis, & de cogitationibus vestris péssimis, & non audierunt, neque attendérunt ad me, dicit Dominus. Hæc dicit, &c.

LECTIO ij. C. 3.

Hæc dicit Dominus exercituum: Si in viis meis ambuláveris, & custódiam meam custodieris; tu quoque judicabis domum meam, & custódies átria mea, & dabo tibi ambulantes de his qui nunc hic assistunt. Audi, Jesu sacerdos magne, tu & amici tui, qui habitant coram te, quia viri portendentes sunt; ecce enim ego addúcam servum meum Orientem. Quia ecce lapis, quem dedi coram Jesu: super lapídem unum septem óculi sunt: ecce ego cælábo sculpram ejus, ait Dominus exercituum: & auferam iniquitatem terræ

terre illius in die una. In die illa, dicit Dóminus exercituum, vocabit vir amicum suum subter vitem, & subter ficum.

LECTIO iij. Cap. 9.

* **E**Xulta saris, filia Sion; júbila, filia Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi iustus, & salvátor; ipse pauper, & ascendens super ásinam, & super pullum filium ásinæ. Et dispergam quadrigam ex Ephraim, & equum de Jerúsalem; & dissipabitur arcus belli: & loquétur pacem Géntibus; & potestas ejus a mari usque ad mare, & a fluminibus usque ad fines terræ. Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. Convertimini ad munitiõnem vincti spei; hódie quoque annúntians duplicia reddam tibi. Quóniam extendi mihi Judam quasi arcum; implevi Ephraim: & suscitábo filios tuos, Sion, super filios tuos, Grácia: & ponam te quasi gládium fórtium. Et Dóminus Deus super eos vídebitur; & exíbit ut fulgur scutulum ejus: & Dóminus Deus in tuba canet, & vadet in túrbine Austri. Dóminus exercituum próteget eos: & devorábunt, & subjicient lapídibus fundæ: & bibentes inebriabuntur quasi a vino; & replebuntur ut phialæ, & quasi cornua altaris. Et salvábit eos Dóminus Deus eórum in die illa, ut gregem pópuli sui; quia lápides sancti elevabuntur super terram ejus. Quid enim bonum ejus est, & quid pulchrum ejus,

Pars Autumnalis.

nisi frumentum electórum, & vinum gérmínans vírgines?

F E R I A V I.

LECTIO j.

De Zacharía Prophéta. C. II.

TUli virgam meam, quæ vocabatur Decus, & absceíti eam, ut irritum fácerem focdus meum, quod percussi cum ómnibus pópulis. Et in irritum deductum est in die illa: & cognóverunt sic pauperes gregis, qui custóliunt mihi, quia verbum Dómini est. Et dixi ad eos: Si bonum est in óculis vestris, afferte mercedem meam; & si non, quiescite. Et appendérunt mercedem meam triginta argénteos. Et dixit Dóminus ad me: Projice illud ad statuárium, decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. Et tuli triginta argénteos, & projeci illos in domum Dómini ad statuárium. Et præcidi virgam meam secundam, quæ appellabátur Funiculus, ut dissólverem germanitatem inter Judam, & Israel. Et dixit Dóminus ad me: Adhuc sume tibi vasa pastóris stulti. Quia ecce ego suscitábo pastórem in terra, qui derelicta non visitábit, dispersum non quæret, & contrítum non sanábit, & id quod stat non enútriet, & carnes pinguium cómedet, & úngulas eórum dissolver. O pastor & idólum, derelinquens gregem: gládus super bráchium ejus, & super óculum dextræ ejus: bráchium ejus ariditáre siccábitur, & óculus dexter ejus

S

tenebrescens obscurabitur. Hæc dicit.

LECTIO ij. Cap. 12.

IN die illa præteget Dñus habitatores Jerusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi David: & dñmus David quasi Dei, sicut Angelus Dñmini in conspectu eorum. Et erit in die illa: quæram contèrere omnes gentes, quæ veniunt contra Jerusalem. Et effundam super domum David, & super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ, & precum: & aspicient ad me, quem confixerunt: & plangent eum planctu quasi super unigenitum, & dolèbunt super eum, ut dolèri solet in morte primogeniti.

LECTIO iij. Cap. 13.

ET erit: In die illa confundentur prophætæ, unusquisque ex visione sua cum prophetauerit: nec operientur pallio sacco, ut mentiantur: sed dicet: Non sum prophætæ, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. Et dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Fræmea, suscitare super pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dñminus exercituum: percutite pastorem, & dispergentur oves, & convertam manum meam ad parvulos.

SABBATO.

LECTIO j.

Incipit Malachias Prophætæ.

ONus verbi Dñmini ad Israel in manu Malachias. Dilexi vos, dicit Dñminus; & dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dñminus, & dilexi Jacob; Esau autem odio habui, & posui montes ejus in solitudinem, & hæreditatem ejus in dracones deserti? Quod si dixerit Idumæa, Destructi sumus, sed revertentes ædificabimus quæ destructa sunt. Hæc dicit Dñminus exercituum: Isti ædificabunt, & ego destruam: & vocabuntur termini impietatis, & populus, cui iratus est Dñminus usque in æternum. Et oculi vestri videbunt; & vos dicetis: Magnificetur Dñminus super terminum Israel. Filius honorat patrem, & servus dñmini suum: si ergo pater ego sum, ubi est honor meus? & si dñminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dñminus exercituum. Ad vos, & sacerdotes, qui despiciatis nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? Offeris super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo polluimus te? In eo quodd dicitis: Mensa Dñmini despecta est. Hæc dicit.

LECTIO ij.

SI offeratis caecum ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est?

offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. [*] Et nunc deprecamini vulturn Dei ut misereatur vestri: de manu enim vestra factum est hoc; si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. Quis est in vobis qui claudat ostia, & incendat altare meum gratulor? Non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus; & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda; quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum.

LECTIO iij. C. 4.

Ecce dies veniet succensa quasi caminus; & erunt omnes superbi, omnes facientes impietatem, stipula: & inflammabunt eos dies veniens, dicit Dominus exercituum, quæ non derelinquet eis radicem, & germen. Et oriatur vobis timentibus nomen meum Sol iustitiæ, & sanitas in pennis ejus: & egredietur, & salietis sicut vituli

de armento. Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die quæ ego facio, dicit Dominus exercituum. Memento legis Moysi servi mei, quam mandavi ei in Horeb ad omnem Israel, præcepta & iudicia. Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. Et convertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniam, & percutiam terram anathemate.

¶ Si Dominica post Pentecosten fuerint plures quam viginti quatuor, tunc post viginti quartam Hebdomadam, resumuntur quæ eo anno superfuerint post Epiphaniam Hebdomada, incipiendo à Vesperis Sabbati, & ordine infra posito.

Si igitur fuerint Dominicae viginti quinque, resumetur Officium Dominicae VI. post Epiphaniam.

Si viginti sex, resumetur Officium Dominae V. & VI.

Si viginti septem, resumetur Officium Dominicae IV. V. & VI.

Si denique viginti octo, resumetur Officium Dominae III. IV. V. & VI.

HEBDOMADÆ POST EPIPHANIAM

RESUMENDÆ,

Quando post Pentecosten plures fuerint Dominicae quam viginti-quatuor.

SABBATO ante Dominicam tertiam quæ superfuit post Epiph.

Ad Magnificat, Ant. 2. Scientes quod non iustificatur

homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi, & nos in Christo Iesu credimus. Gal. 3. 16.

Oratio, infra ad Laudes.

S ij

DOMINICA III.

quæ supersuit post Epiphaniam.

IN A NOCTURNO.

LECTIO ij.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Galatas.

PAULUS Apostolus, non ab hominibus, neque per hominem, sed per Jesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitavit eum a mortuis: & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclesiis Galatiarum. Gratia vobis & pax a Deo Patre, & Domino nostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, ut eriperet nos de presenti seculo nequam, secundum voluntatem Dei & Patris nostri, cui est gloria in secula seculorum. Amen. Tu autem.

R. Ad te, Domine, levavi animum meum: * Deus meus, in te confido, non erubescam. Ps. 24. 1. v. In fide vivo Filii Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. Gal. 2. 20. * Deus.

LECTIO iij.

Miror quod sic tam citè transferimini ab eo, qui vos vocavit in gratiam Christi, in aliud Evangelium: quod non est aliud, nisi sunt aliqui, qui vos concitant, & volunt convertere Evangelium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de coelo evangelizet vobis præterquam quod evangelizavimus vobis,

anathematit. Sicut prædiximus, & nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizaverit præter id quod accepistis, anathema sit. Modò enim hominibus suadeo, an Deo? An quero hominibus placere? Si adhuc hominibus placere, Christi servus non essem.

R. Tibi dixit cor meum & exquisivit te facies mea: * Faciem tuam, Domine, requiram. Ps. 26. 8. v. Videmus nunc per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem. 1. Cor. 13. 12. * Faciem.

LECTIO iij.

Notum enim vobis facio, fratres, Evangelium, quod evangelizatum est a me, quia non est secundum hominem: neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, sed per revelationem Jesu Christi. Audistis enim conversationem meam aliquando in Iudaismo: quoniam supra modum persequer bar Ecclesiam Dei, & expugnabam illam, & proficiebam in Iudaismo supra multos concitantes meos in genere meo, abundantius amulator existens paternarum mearum traditionum.

R. Quid mihi est in coelo? & a te quid volui super terram? Desecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. Ps. 72. 25. v. Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis hujus? Rom. 7. 24. * Deus cordis mei. Gloriæ. * Deus cordis mei.

IN II. NOCTURNO,**LECTIO iv.**

De Expositione sancti Augustini
Episcopi in Epistolam ad Galatas.

In Præfat. init.

CAusa propter quam scribit Apostolus ad Galatas, hæc est, ut intelligant gratiam Dei id secum agere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicata eis esset Evangelii gratia, non desuerunt quidam ex circumcissione, quamvis Christiani nomine, nondum tamen tenentes ipsam gratiæ beneficium, & adhuc volentes esse sub oneribus legis, quæ Dominus Deus imposuerat, non iustitiæ serviéntibus, sed peccato, iustam scilicet legem iniustis hominibus dando, ad demonstranda peccata eorum, non auferenda. Non enim aufert peccata nisi gratia fidei, quæ per dilectionem operatur.

R. In te, Domine, speravi: non confundar in æternum: * In iustitia tua libera me. Ps. 30. 2. V. In spe quæ ad patres nostros repromissionis facta est à Deo, sto. Act. 26. 6. * In.

LECTIO v.

SUB hac ergo gratia jam Galatas constitutos, illi volébant constituere sub oneribus legis, asseverantes, nihil eis prodesse Evangelium, nisi circumciderentur, & ceteras carnales Judæici ritus observationes subirent. Et ideo Paulum Apostolum suspectum habere cœperant, à quo illis Evangelium prædicatum erat, tamquam non tenerem disciplinam ceterorum

Apostolorum, qui Gentem cogebant iudicare.

R. Suavis Dominus universis, & * Miserationes ejus super omnia opera ejus. Ps. 144. 9. V. Misericors Dominus est, & miserator. Jac. 5. 11. * Miserationes.

LECTIO vj. Pauli post.

TALIS quidem questio est, & in Epistola ad Romanos verumtamen videtur aliquid interest, quod ibi contentione ipsam dirigit, litemque componit, quæ inter eos qui ex Judæis, & eos qui ex Gentibus crediderant, orta erat, cum illi tamquam ex meritis operum legis, sibi redditum Evangelii præmium arbitrarentur, quod præmium incircumcisis tamquam inmeritis, nolébant dari; illi contra Judæis se præferre gestirent, tamquam intersectoribus Domini. In hac verò Epistola ad eos scribit, qui jam commoti erant auctoritate illorum qui ex Judæis erant, & ad observationes legis cogebant.

R. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * Concupiscit & deficit anima mea in atria Domini. Ps. 83. 2. V. Omnia detrimentum feci! & arbitror ut stercora, ut Christum lucrificiam. Philip. 3. 8. * Concupiscit. Glória. * Concupiscit.

IN III. NOCTURNO,**LECTIO vij.**

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum. 8. 1.

IN illo tempore; Cum descenderet (Jesus) de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ: &

S. ij.

ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri.

Comment. in C. 8. Matth. Lib. 1.

DE monte Dño descendentem occurrunt turbæ; quia ad altiora ascendere non valuerunt. Et primus occurrit ei leprosus: necdum enim poterat cum lepra tam multiplicem in monte Salvatoris audire sermonem. Et notandum quod hic primus specialiter curatus est: secundò, puer Centurionis; tertio, socrus Petri febriens in Capharnaüm: quarto loco, qui oblati sunt ei à dæmōnio vexati; quorum spiritus verbo ejiciebat, quando omnes malè habentes curavit.

℞. Ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens: * Domine, si vis, potes me mundare. *Matth. 8. 1.*
℣. Non erit tibi difficile omne verbum, qui facis misericordiam in millibus. *Jerem. 32. 17.* * Domine, si vis. * Domine.

LECTIO viij.

ET ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens: Rectè post prædicationem atque doctrinam, signi offertur occasio, ut per virtutem miraculi, præteritus apud audientes sermo firmetur. Domine, si vis, potes me mundare. Qui voluntatem rogat, de virtute non dubitat. Et extendens Jesus manum, tetigit eum, dicens: Volo, mundare. Extendente manum Dñino, statim lepra fugit. Simulque considera, quàm humilis, & sine

jaçtancia responsio. Ille dixerat, Si vis: Dominus respondit, Volo. Ille præmiserat, Potes me mundare: Dominus jungit & dicit, Mundare. Non ergo, ut plerique Latinorum putant, jungendum est & legendum, Volo mundare: se separatim, ut primum dicat, Volo; deinde imperet, Mundare.

℞. Sùscipe me (Domine,) secundum eloquium tuum, & vivam; & non confundas me ab expectatione mea: * Adjuva me, & salvus ero. *Pf. 118. 116.*
℣. Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes. *Joan. 6. 69.* * Adjuva.

LECTIO ix.

ET ait illi Jesus: Vide, nèmini dixeris. Et revèra quid erat necesse ut sermone jaçtaret, quod corpore præferèbat? Sed vade; ostende te sacerdoti. Varias ob causas mittit eum ad sacerdotem: primum propter humilitatem; ut sacerdotibus transferre honorem videatur. Erat enim lege præceptum, ut qui mundati fuerant à lepra, offerrent munera sacerdotibus. Deinde ut mundatum videntes leprosum, aut crederent Salvatori, aut non crederent; si crederent, salvarentur; si non crederent, inexcusabiles forent. Et simul ne, quod in eo sæpissimè criminabantur, legem videretur infringere.

℞. Diligam te, Domine, fortitudo mea; * Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. *Pf. 17. 2.* ℣. Domine, tu om-

niz nosti; tu scis quia amo te.
*Joan. 21. 17. * Dñinus. Gló-
ria. * Dñinus.*

Ad Benedictus, Ant. 1. a.
Dñine, puer meus jacer in
domo paralyticus, & malè tor-
quétur. Et ait illi Jesus: Ego vé-
niam, & curábo eum. *Mat-
thæi 8. 6.*

Oratio. S. R.

OMnipotens sempiterne Deus,
infirmittatem nostram pro-
pitiis respice; atque ad prote-
gendum nos dexteram tuam maje-
statis extende; Per Dñinum.

Ad Magnificat, Ant. 8. G.
Dixit Jesus Centurioni: Vade,
& sicut credidisti, fiat tibi. Et
sanatus est puer in illa hora. *Mat-
thæi 8. 13.*

FERIA II.

LECTIO j.

De Epístola ad Galatas. C. 2.

EX opéribus legis non ju-
stificábitur omnis caro.
Quòd si quærentes justifi-
cari in Christo, inventi sumus &
ipsi peccatóres, numquid Chri-
stus peccati minister est? Absit.
Si enim quæ destruxi, iterum
hæc ædifico: prævaricatorem me
constituo. Ego enim per legem,
legi mórtuus sum, ut Deo vi-
vám: Christo confixus sum cruci.
Vivo autem, jam non ego; vivit
verò in me Christus. Quòd au-
tem nunc vivo in carne, in fide
vivo Filii Dei, qui dilexit me,
& tradidit semetipsum pro me.
Non abjicio grátiam Dei. Si
enim per legem justitia, ergo
grátis Christus mórtuus est.

Ps. 118. 1. I. Noct. Dom. præced.

LECTIO ij. C. 3.

O Insensáti Galatæ, quis vos
fascinávit non obedire ve-
ritati, ante quorum óculos Jesus
Christus præscriptus est, in vo-
bis crucifixus? [*] Hoc solum a
vobis volo discere: Ex opéribus
legis Spíritum accepistis, an ex
auditu fidei? Sic stulti estis, ut
cum Spíritu cœpéritis, nunc
carne consumimémini? Tanta-
passi estis sine causá? si tamen
sine causá. Qui ergo tribuit vobis
Spíritum, & operátur virtutes
in vobis, ex opéribus legis, an
ex auditu fidei? Sicut scriptum
est: Abraham credidit Deo, &
reputátum est illi ad justitiam.

LECTIO iij.

PRóvidens autem Scriptúra,
quia ex fide justificat gentes.
Deus, prænuntiávit Abrahæ:
Quia benedicentur in te omnes
gentes. Igitur qui ex fide sunt,
benedicentur cum fidéli Abra-
ham. Quicumque enim ex opé-
ribus legis sunt, sub maledictio-
ne sunt. Scriptum est enim: Male-
dictus omnis qui non permánse-
rit in ómnibus quæ scripta sunt
in libro legis, ut fáciat ea. Quò-
niam autem in lege nemo justi-
ficátur apud Deum, manifestum
est: quia justus ex fide vivit. Lex
autem non est ex fide; sed, Qui
fécerit ea, vivet in illis. Christus
nos redémit de maledictio legis,
factus pro nobis maledictum;
quia scriptum est: Maledictus
omnis qui pender in ligno; ut
in gèntibus benedictio Abrahæ
fieret in Christo Jesu, ut polli-
citatiónem Spíritus accipiámus
per fidem.

S iv

FERIA III.

LECTIO j.

De Epistola ad Galatas. C. 5.

Vos in libertatem vocati estis, fratres: tantum ne libertatem in occasionem detis carnis, sed per charitatem Spiritus servite invicem. Omnis enim lex in uno sermone impletur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Quod si invicem mordetis & comeditis; videte ne ab invicem consumamini. Dico autem: Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis.

Bl. Bl. è II. Noct. Dom. preced. 267.

LECTIO ij.

Manifesta sunt autem opera carnis; quæ sunt, fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inimicitia, contentiones, æmulationes, ira, rixæ, dissensiones, sectæ, invidia, homicidia, ebrietates, comessationes, & his similia: quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. [*] Fructus autem Spiritus est: charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.

LECTIO iij. C. 6.

Fratres, & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne & tu tenteris. Alter alterius onera portate, & sic adimplēbitis legem

Christi. Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. Opus autem suum prober unusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non in altero. Unusquisque enim onus suum portabit.

FERIA IV.

LECTIO j.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

PAulus Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, omnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Jesu. Gratia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Domino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in cœlestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu ejus, in charitate.

Bl. Voluntatem timendum se faciet (Dominus,) & deprecationem eorum exaudiet: & salvos faciet eos. * Custodit Dominus omnes diligentes se. *Pf. 144. 19. Ps.* Nos ergo diligamus Deum: quoniam Deus prior dilexit nos. *1. Joan. 4. 19.* * Custodit.

LECTIO ij.

* **Q**ui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum in ipsum, secundum propòsitum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo. In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus,

remissionem peccatorum, secundum divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis in omni sapientia & prudentia: ut notum faceret nobis sacramentum voluntatis suæ, secundum beneplacitum ejus, quod proposuit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quæ in cœlis, & quæ in terra sunt, in ipso.

R. Suscipe me. 268.

LECTIO iij.

IN quo etiam & nos sorte vocati sumus, prædestinati secundum propositum ejus, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ: ut simus in laudem gloriæ ejus nos, qui ante speravimus in Christo; in quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, (Evangélium salutis vestræ,) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius.

R. Diligam te. 268.

F E R I A V.

LECTIO j.

De Epistola ad Ephésios. C. 2.

Cum essetis mortui delictis, & peccatis vestris, in quibus aliquando ambulastis secundum seculum mundi hujus, secundum principem potestatis aeris hujus, spiritibus, qui nunc operatur in filios diffidentiae, in quibus & nos omnes aliquando conversati sumus in desideriis carnis nostræ, facientes voluntatem carnis, & cogitationum, & eramus na-

tura filii iræ, sicut & ceteri: Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, quæ dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo, (cujus gratiâ estis salvati) & conresuscitavit, & consedere fecit in cœlestibus in Christo Jesu: ut ostenderet in sæculis superveniéntibus abundantes divitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Jesu.

R. R. è I. Noct. Dom. præcedentis, 266.

LECTIO ij.

GRatiâ enim estis salvati per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum est; non ex operibus, ut ne quis gloriatur. Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Jesu in operibus bonis, quæ præparavit Deus ut in illis ambulamus. [*] Propter quod memores estote, quod aliquando vos Gentes in carne, qui dicimini præputium, ab ea, quæ dicitur circumcisio in carne, manu facta: Quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati à conversatione Israel, & hospites testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Christo Jesu vos, qui aliquando eratis longè, facti estis propè in sanguine Christi.

LECTIO iij.

Ipsè enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium parietem maceris solvens, inimicitias in carne sua; legem mandatorum decretis evacuans,

ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem, & reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. Et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fuistis; & pacem iis, qui propè. Quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem.

FERIA VI.

LECTIO j.

De Epistola ad Ephésios. C. 3.

Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, in Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi, & illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi à seculis in Deo, qui omnia creavit. Ut innotescat principatibus, & potestatibus in coelestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, secundum præfinitionem seculorum, quam fecit in Christo Jesu Domino nostro; in quo habemus fiduciam, & accessum in confidentia per fidem ejus. Propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: quæ est glória vestra.

Byz. & l. II. Noë. Dom. præced. 267.

LECTIO ij. Cap. 4.

* **O**bscuro itaque vos ego vincit in Domino, ut dignè ambuletis vocatione, quæ vocati estis, cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate, solliciti servare

unitatem spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, & unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ. Unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus, & Pater omnium, qui est super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis. Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi.

LECTIO iij.

Jam non sumus parvuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris. Veritatem autem facientes in charitate, crescimus in illo per omnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem juncturam subministratōis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit in ædificationem suam in charitate. Hoc igitur dico, & testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienari à vita Dei, per ignorantiam, quæ est in illis, propter cecitatem cordis ipsorum.

SABBATO.

LECTIO j.

De Epistola ad Ephésios. C. 5.

Estote imitatores Dei, sicut filii charissimi: & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis

oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos; aut turpiter, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet; sed magis gratiarum actio. Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei.

[*Si fiat de Sabbato, 343. & Feria IV. præcedenti, 270.*]

LECTIO ij.

Nemo vos seducat inanis verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentiz. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulare: fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, & veritate: probantes quid sit beneplacitum Deo: & nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum, magis autem redarguite. Quæ enim in occulto sunt ab ipsis, turpe est & dicere. Omnia autem quæ arguuntur, à lumine manifestantur: omne enim quod manifestatur, lumen est. Propter quod dicit: Surge, qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.

LECTIO iij. Cap. 6.

Decetero, fratres, confortamini in Domino, & in potentia virtutis ejus. Inuite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli. Quæ-

niam non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus principes, & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiz, in cœlestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, & in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, & induiti lorica m justitiæ, & calceati pedes in præparatione Evangelii pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Ant. 2.
Omnia derrementum feci, & arbitror ut stercora, ut Christum lucrificiam. *Philipp. 3. 8.*
Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA IV.
quæ superfuit post Epiph.
IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Philippenses.

Paulus, & Timotheus, servi Jesu Christi, omnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis, cum Episcopis, & Diaconibus. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Domino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memoria vestri, semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis, cum gaudio deprecationem faciens, super communicatione vestra in Evangelio

Christi, à prima die usque nunc ;
 confidens hoc ipsum , quia qui
 cœpit in vobis opus bonum ,
 perficiet usque in diem Christi
 Jesu : sicut est mihi justum hoc
 sentire pro omnibus vobis ; eò
 quòd habeam vos in corde , &
 in vinculis meis , & in defen-
 sione & confirmatiōe Evangelii,
 socios gaudii mei omnes vos esse.

Recl. ut supra Dom. III.

LECTIO ij.

TEstis enim mihi est Deus
 quòmodo cùpiani omnes vos
 in vîlceribus Jesu Christi. Et hoc
 oro, ut charitas vestra magis ac
 magis abundet in sciëntia , & in
 omni sensu ; ut probétis potiùra ,
 ut sitis sincéri & sine offensa in
 diem Christi, repléri fructu justitiae
 per Jesum Christum, in glóriam
 & laudem Dei. Scire autem vos
 volo, fratres, quia quæ circa me
 sunt, magis ad profectum ven-
 nerunt Evangelii : ita ut vincula
 mea manifesta fierent in Christo
 in omni prætorio, & in céteris
 omnibus ; & plures è fratribus
 in Dómino confidentes vinculis
 meis, abundantius auderent sine
 timóre verbum Dei loqui.

LECTIO iij.

Quidam quidem & propter
 invidiam & contentiōnem ,
 quidam autem & propter bonam
 voluntatem Christum prædicant,
 quidam ex charitate , scientes
 quóniam in defensiōnem Evan-
 gelii pòsitus sum. Quidam au-
 tem ex contentiōne Christum
 annúntiant non sincère, existi-
 mantes pressuram se fuscitare
 vinculis meis. Quid enim ? Dum
 omni modo , sive per occasiō-

nem, sive per veritatem , Chri-
 stus annuntiétur ; & in hoc gáu-
 deo, sed & gaudebo. Scio enim
 quia hoc mihi provéniet ad sa-
 lutem , per vestram oratiōnem ,
 & subministratiōem Spiritus
 Jesu Christi.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro Morálíum sancti Gre-
 górii Papæ.

Lib. 4. c. 34. circ. med.

REplémus refectiōnibus
 corpus, ne extenuatum
 deficiat : extenuamus
 abstinentiã, ne nos replétum pre-
 mat. Vegetamus hoc mōibus ,
 ne situ immobilitatis intēreat :
 sed citius hoc collocando sísti-
 mus , ne ipsã suã vegetatiōne
 succumbat. Adjumentis hoc ve-
 stium régimus, ne frigus intē-
 rimat : & quæsita adjumenta pro-
 jicimus , ne calor exúrat. Tor-
 igitur diversitatibus occurrentes,
 quid ágimus, nisi corruptibili-
 tati servimus ; ut saltém multi-
 plicitas impensí obsequii corpus
 sustineat, quòd anxietas infirmæ
 mutabilitatis gravat ?

LECTIO v.

UNde bene per Paulum di-
 citur : Vanitati enim sub-
 jecta est creatúra non volens ,
 sed propter eum qui subjéciream
 in spe : quia & ipsa creatúra li-
 berabitur à servitute corruptiō-
 nis, in libertatem glóriæ filio-
 rum Dei. Vanitati quippe crea-
 túra non volens subditur ; quia
 homo qui ingénitæ constantiæ
 statum volens deseruit, pressus
 justæ mortalitatis pón-tere, no-
 lens mutabilitatis suæ corrup-

noni servit. Sed creatura hæc tunc a servitute corruptionis eripitur, cum ad filiorum Dei gloriam incorrupta resurgendo sublevarur.

LECTIO vj.

Hic itaque electi molestiâ vincti sunt; quia adhuc corruptionis suæ poenâ depri-muntur. Sed cum corruptibili carne exuimur, quasi ab his, quibus nunc astringimur, molestiâ vinculis relaxamur. Præsentari namque jam Deo cupimus, sed adhuc mortâlis corpore obligatione præpedimur. Jure ergo vincti dicimur; quia adhuc incessum nostri desiderii ad Deum liberum non habemus. Unde bene Paulus æterna desiderans, sed tamen adhuc corruptionis suæ sarcinam portans, vinctus clamat: Cupio dissolvi, & esse cum Christo. Dissolvi enim non quæreret, nisi se procul dubio victum videret.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 8. 23.

In illo tempore; Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse verò dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Enarr. 2. in Ps. 23. §. 4.

Audistis in Evangelio: Periclitabarur navigium in stagno, & dormiebat Jesus. Navigamus per quoddam

stagnum, & ventus & procellæ non desunt: tentationibus quotidianis hujus sæculi propè opplentur nostrum navigium. Unde autem fit, nisi quia dormit Jesus? Si non dormiret in te Jesus, tempestates istas non patereris; sed tranquillitatem haberes interiùs, convigilante tecum Jesu.

R. Ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, Jesus verò dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, & suscitaverunt eum, dicentes: Domine, * Salva nos, perimus. *Matth. 8. 24.* *ψ.* Exurge, quare obdormis, Domine? exurge. *Pf. 43. 23.* * Salva.

LECTIO viij.

Quid est autem, Dormit Jesus? Fides tua, quæ est de Jesu, obdormivit. Surgunt procellæ stagni hujus, vides malos florere, bonos laborare; tentatio est, fluctus est. Et dicit anima tua: O Deus, ipsa est justitia tua, ut mali floreant, boni laborent? Dicis Deo, Ipsa est justitia tua? Et Deus tibi, Ipsa est fides tua? Hæc enim tibi promisi? ad hoc Christianus factus es, ut in sæculo isto floreris? Torqueris, quia hîc mali florent, qui cum diabolo postea torquebuntur? Sed unde hoc dicis? unde fluctibus stagni & tempestate turbaris? Quia dormit Jesus, id est, quia fides tua quæ est de Jesu, sopita est in corde tuo.

LECTIO ix.

Quid facis ut libereris? Excita Jesum, & dic: Magister, perimus. Movent enim incerta stagni; perimus. Evigila.

bit ille, id est, rêdiat ad te fides tua; & adjuvante illo, considerabis in anima tua, quia quæ dantur modò malis, non cum illis perseverabunt. Aut enim viventes eos dêlerunt, aut a morientibus dêeruntur. Tibi autem quod promittitur, manêbit in æternum.... Evigilante Christo, jam tempestas illa non quæriet cor tuum: non opplêbunt fluctus navim tuam; quia fides tuâ imperat ventis & fluctibus, & grânsiet periculum.

Ad Benedictus, Ant. 8. G. Surgens (Jesus,) imperâvit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. *Matth. 8. 26.*

Oratio. S. R.

DEus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis & corporis; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus; Per.

Ad Magnificat, Ant. 8. G. Homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? *Matth. 8. 27.*

FERIA II.

LECTIO j.

De Epistola ad Philippenſes. C. 2.

SI qua consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritûs, si qua viscera miserationis; implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unânimes, id ipsum sentientes, nihil per contentionem, neque per inânem gloriâ; sed in humilitate superiores sibi in-

vicem arbitrantés, non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea quæ aliorum.

Epiph. & I. Noſt. Dom. III.

LECTIO ij.

ITaque, charissimi mei, (sicut semper obedistis) non te in præsentia me tantum, sed multò magis nunc in absentiâ mea, cum metu & tremore vestram salutem operâmini. Deus est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere, pro bona voluntate. Omnia autem facite sine murmuratiônibus, & hæsitatiônibus: ut sitis sine querela, & simplices filii Dei, sine reprehensiône, in medio nationis pravæ & perversæ: inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.

LECTIO iij. C. 4.

DE cetero, fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque iusta, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite: & Deus pacis erit vobiscum. Gavissus sum atrem in Dômino vehementer, quóniam tandem aliquando resoruvistis pro me sentire, sicut & sentiebatis: occupati autem eratis. Non quasi propter penuriam dico: ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. Scio & humiliari, scio & abundare, (ubique & in omnibus institurus sum) & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati. Omnia possum in eo, qui me confortat.

F E R I A III.

L E C T I O j.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Colossenses.

PAulus Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater; eis qui sunt Colossis, sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Jesu. Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo & Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orantes; audientes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectionem quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repósita est vobis in coelis: quam audistis in verbo veritatis Evangelii: quod pervénit ad vos, sicut & in universo mundo est, & fructificat, & crescit, sicut in vobis, ex ea die quâ audistis, & cognovistis grátiam Dei in veritate, sicut didicistis ab Epaphra charíssimo conservo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectionem vestram in spirítu.

Epiph. & II. Noct. Dom. III.

L E C T I O ij.

IDeò & nos ex qua die audivimus, non cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitione voluntátis ejus in omni sapiéntia & intellectu spiritali: ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes: in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortati secundum poténtiam cla-

ritátis ejus, in omni paciéntia, & longanimitate cum gáudio, grátias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnum Filii dilectionis suæ, in quo habémus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

L E C T I O iij. C. 1.

Sicut ergo accepistis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicári & superædificári in ipso, & confirmári fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiarum actione. Vidéte ne quis vos decipiat per philosophiam, & inánem falláciam, secundum traditionem hóminum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum: quia in ipso inhabitat omnis plenitúdo divinitátis corporaliter, & estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus & potestátis: in quo & circumcisi estis circumcissione non manu factâ in expoliatióne corporis carnis, sed in circumcissione Christi: consépulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis.

F E R I A IV.

L E C T I O j.

De Epistola ad Colossenses. C. 3.

Induite vos sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, modéstiam, paciéntiam: supportantes invi-

cem, & donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donavit vobis, ita & vos. Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis, & pax Christi exulter in cordibus vestris, in qua & vocati estis in uno corpore: & grati estote.

By By. è Feria IV. Hebdom. III.

LECTIO ij.

Verbum Christi habetis in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes & commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. [*] Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum, Mulieres, subditi estote viris, sicut oportet, in Domino. Viri, diligite uxores vestras, & nolite amari esse ad illas. Filii, obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in Domino. Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.

LECTIO iij. C. 3. & 4.

Servi, obedite per omnia domino carnalibus, non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus: scientes quod à Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo servite. Qui enim injuriam

facit, recipiet id quod inique gessit: & non est personarum acceptio apud Deum: Domini, quod justum est & æquum, servis præstare: scientes quod & vos Dominum habetis in cælo. Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione.

F E R I A V.

LECTIO j.

Incipit Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Thessalonicenses.

Paulus, & Sylvanus, & Timotheus, Ecclesie Thessalonicensium, in Deo Patre, & Domino Jesu Christo. Gratia vobis, & pax. Gratiarum agimus Deo semper pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, memores operis fidei vestre, & laboris, & charitatis, & sustinentie spei Domini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: scientes, fratres dilecti à Deo, electionem vestram; quia Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed & in virtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis propter vos.

By By. è I. Noct. Dom. III.

LECTIO ij.

Et vos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti: ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. A vobis enim diffamatus est sermo Domini,

mini, non solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui. Ipsi enim de nobis annuntiant qualem introitum habuerimus ad vos, & quomodo conversi estis ad Deum à simulacris, servire Deo vivo, & vero, & expectare Filium ejus de caelis (quem suscitavit ex mortuis) Jesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

LECTIO iij. C. 2.

NAm ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fui: sed ante passi, & contumeliis affecti, (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro, loqui ad vos Evangelium Dei in multa sollicitudine. Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo; sed sicut probati sumus à Deo, ut crederetur nobis Evangelium: ita loquimur, non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis: neque in occasione avaritiæ; Deus testis est: nec quærentes ab hominibus gloriam, neque à vobis, neque ab aliis.

FERIA VI.

LECTIO j.

De Epistola prima ad Thessalonicenses. C. 4.

DE cetero, fratres, rogamus vos & obsecramus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepistis à no-

Pars Autumnalis.

bis, quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambulatis, ut abundetis magis, scitis enim quæ præcepta dedero vobis per Dominum Jesum. Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut abstineatis vos à fornicatione; ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione & honore; non in passionem desiderii, sicut & gentes, quæ ignorant Deum.

*BR. BR. è II. Noct. Domini-
cæ III. 267.*

LECTIO ij.

ET ne quis supergrediatur, neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, & testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. [*] Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis. De charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis: ipsi enim vos à Deo didicistis, ut diligatis invicem. Etenim illud facitis in omnes fratres in universa Macedonia.

LECTIO iij.

Rogamus autem vos, fratres, ut novëritis eos, qui labórant inter vos, & præsent vobis in Domino, & monent vos, ut habeatis illos abundantiis in charitate propter opus illorum: pacem habete cum eis. Rogamus autem vos, fratres, corripite inquietos, consolamini

T

quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat, ostendens se tamquam sit Deus.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Ant. 5. F.
Finis præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. *1. Tim. 1. 5.*

Oratio, infra ad Laudes.

DOMINICA V.
quæ superfuit post Epiph.
IN I. NOCTURNO.

LECTIO ij.

Incipit Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum.

Paulus Apostolus Jesu Christi secundum imperium Dei Salvatoris nostri, & Christi Jesu spei nostræ: Timotheo dilecto filio in fide, gratia, misericordia, & pax a Deo Patre, & Christo Jesu Domino nostro. Sicut rogavite ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam, ut denunciâres quibusdam, ne aliter docerent, neque intenderent fabulis, & genealogiis interminâris: quæ questionibus præstant magis quam edificationem Dei, quæ est in fide.

ut supra Dom. III.

LECTIO ij.

Finis autem præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vaniloquium, plenes esse legis doctores, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant. Scimus autem quia bona est lex, quis eam legitime utatur: sciens

hoc, quia lex iusto non est posita, sed iniustis, & non subditis, impiis, & peccatoribus, sceleratis, & contaminatis, paricidis, & maricidis, homicidis, fornicariis, masculorum concubitoribus, plagiariis, mendacibus, & perjuris, & si quid aliud sanæ doctrinæ adversatur, quæ est secundum Evangelium gloriæ beati Dei, quod creditum est mihi.

LECTIO iij.

Gratias ago ei, qui me confortavit, Christo Jesu Domino nostro, quia fidelem me existimavit, ponens in ministerio: qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. Superabundavit autem gratia Domini nostri, cum fide, & dilectione, quæ est in Christo Jesu. Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: Quod Christus Jesus venit in hunc mundum, peccatores salvos facere, quorum primus ego sum: sed ideo misericordiam consecutus sum, ut in me primo ostenderet Christus Jesus omnem patientiam, ad informationem eorum, qui credituri sunt illi, in vitam æternam.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Sermo sancti Augustini Episcopi.
De verb. Apost. Serm. 175.

aliâs 9. C. 1.

Fidelis sermo & omni acceptione dignus: Quia Christus Jesus venit in mundum peccatores salvos facere.

T ij

te, quorum primus ego sum. Nulla causa fuit veniendi Christo Domino, nisi peccatores salvos facere. Tolle morbos, tolle vûlnera, & nulla causa est medicinæ. Si venit de cœlo magnus medicus, magnus per totum orbem terrarum jacet agrotus. Ipse agrotus, genus humanum est.

*LECTIO v.**Serm. 176. Cap. 4.*

Dicit Paulus unicuique agrotato, & de se volenti desperare: Qui curavit me, misit me ad te, & dixit mihi: Illi desperanti va-de, & dic quid habuisti, quid in te sanavi, quam cito sanavi. De cœlo vocavi, unâ voce percussi & dejeci, aliâ erexi & elegi, tertiâ implévi & misi, quarta liberavi & coronavi. Va-de, dic agrotis, clama desperatis: Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: Quia Christus Jesus venit in mundum peccatores salvos facere. Quid timéris? Quid trepidaris? Quorum primus ego sum. Ego, inquit, vobis loquor, sanus agrotantibus, stans jacéntibus, securus desperantibus. Ideo enim misericórdiam consecutus sum, ut in me ostenderet Christus Jesus omnem longanimitatem.

LECTIO vi. C. 5.

Nolite ergo desperare. Agroti estis; accédite ad eum, & sanámini: cæci estis; accédite ad eum, & illuminámini. Et qui sani estis, ei grátias ágite: & qui agrotatis, ad eum sanandi curríte, dicite omnes: Veníte, adorémus, & prosternámur ei,

& ploremus coram Domino, qui fecit nos, & homines, & salvos. Nam si ille nos fecit homines, nos autem ipsi nos fecimus salvos; aliquid illo melius fecimus. Melior est enim salvus homo, quam quilibet homo. Si ergo te Deus fecit hominem, & tu te fecisti bonum hominem, quod tu fecisti, melius est. Noli te extollere super Deum: subde te Deo, adóra, prosternere, confitère illi qui fecit te: quia nemo recreat, nisi qui creat; nemo reficit, nisi qui fecit.

*IN III. NOCTURNO:**LECTIO vij.*

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 13. 24.

In illo tempore; Parabolam proposuit turbis (Jesus) dicens: Simile factum est regnum cœlorum homini qui seminavit bonum semen in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

De verb. Evang. Serm. 88. c. 1.

Hoc in mysterio lectionis hujus cognovimus, fratres, esse intus in Ecclesia bonos & malos, quod sapienter dicimus frumentum & paleam. Nemo ante tempus desecet aream, toleret paleam in cultura, toleret in area; quoniam enim toleret, in horreo non habebit. Veniet ventilator & divider malos a bonis. Et etiam corporalis separatio, quæ modo spiritalis præcedit. A malis corde semper disjungimur, ad tempus cautè corpore con-

Ammini. Nec tamen negligentes sitis in corrigendis vestris, ad curam scilicet vestram quoquomodo pertinentibus, monendo, docendo, hortando, terrendo.

R. Mitter Filius hominis Angelos suos, & *Colligent de regno ejus omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem: & mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus & stridor dentium. Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum. *Matth. 13. 41. v.* Iustum & inaprium iudicabit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. *Eccles. 3. 17.* *Colligent.

LECTIO viij.

DUobus modis non te maculat malus; si non consensias, & si redarguas. Hoc est non communicare, non consentire. Communicatur quippe, quando facto ejus consortium voluntatis vel approbationis adiungitur. Hoc ergo nos admonens Apostolus, ait: Nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum. Et quia parum erat non consentire, si sequeretur negligentia disciplinæ: Magis autem, inquit, & redarguite. Quid est, Magis autem & redarguite? Reprehendite, corripite, coercete. Deinde in ipsa correctione vel coercitione alienorum peccatorum, cavendum est ne se extollat qui alterum corripit. Neque ergo consensientes sitis malis ut approbetis, neque negligentes ut non arguatis, neque superbientes ut insultanter arguatis.

LECTIO ix.

Qui deseruerit unitatem, violat charitatem; & quis violat charitatem, quodlibet magnum habeat, ipse nihil est. Si linguis hominum loquatur & Angelorum, si sciat omnia sacramenta, si habeat omnem fidem ut montes transferat, si distribuat omnia sua pauperibus, si corpus suum tradat ut ardeat, charitatem autem non habeat; nihil est, nihil ei prodest. Universa inutiliter habet, qui unum illud quo universis utatur, non habet. Amplectamur itaque charitatem, studentes servare unitatem spiritus in vinculo pacis. Non nos seducant qui carnaliter intelligunt, & corporalem separationem facientes, ab Ecclesiae frumentis toto orbe diffusis spiritali sacrilegio separantur. Per totum enim mundum seminatum est bonum semen.

Ad Benedictus, Ant. 3. a. Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. *Matth. 13. 27.*

Oratio. S. R.

Familiam tuam, qua sumus, Domine, continua pietate custodi: ut que in sola spe gratiae coelestis innititur, tua semper protectione muniatur; Per.

Ad Magnificat, Ant. 1. g. Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meum. *Matth. 13. 30.*

T iij

FERIA II.

LECTIO j.

De Epistola prima ad Timotheum. C. 2.

Obscuro primùm omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus : pro Regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus, in omni pietate, & castitate. Hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. Unus enim Deus, unus & Mediátor Dei & hominum homo Christus Jesus : qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis.

BERN. 2. I. Noct. Dom. III.

LECTIO ij. C. 3.

Fidelis sermo : Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Oportet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modestum : non litigiosum, non cupidum, sed suæ domui bene præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate. [*] Si quis autem domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habebit ? Non neophytum : ne in superbiam elatus, in iudicium inci-

dat diaboli. Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab iis qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, & in laqueum diaboli.

LECTIO iij.

Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes : habentes mysterium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primùm : & sic ministrent, nullum crimen habentes. Mulieres similiter puellas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. Diaconi sint unius uxoris viri : qui filiis suis bene præsent, & suis domibus. Qui enim bene ministraverint, gradum bonum sibi acquirunt, & multam fiduciam in fide, quæ est in Christo Jesu. Hæc tibi scribo, sperans me ad te venire citò : si autem tardavero, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari, quæ est Ecclesiæ Dei vivi, columna & firmamentum veritatis.

FERIA III.

LECTIO j.

Incipit Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Timotheum.

PAULUS Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissionem vitæ, quæ est in Christo Jesu : Timotheo charissimo filio, grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & Christo Jesu Domino nostro. Grátias ago Deo, cui servo à progenitoribus in con-

sciencia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum, ut gaudio implear, recordationem accipiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habita vit primùm in avia tua Lōide; & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te.

RRR. & II. Noct. Dom. III.

LECTIO ij.

PROPTER quam causam admoneo te, ut resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. [*] Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vinctum ejus: sed collabora Evangelio secundum virtutem Dei: qui nos liberavit, & vocavit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam, quæ data est nobis in Christo Jesu ante tempora secularia.

LECTIO iij.

Manifestata est autem nunc per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam & incorruptionem per Evangelium: in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus, & magister Gentium. Ob quam causam etiam hæc prior, sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum quia potens est.

depositum meum servare in illum diem. Formam habeo sanctorum verborum, quæ a me audisti in fide, & in dilectione in Christo Jesu.

F E R I A I V.

LECTIO j.

De Epistola secunda ad Timotheum. C. 3.

HOC autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa: erunt homines seiplos amantes, cupidissimi, elati, superbi, blasphemii, parentibus non obediens, ingrati, scelesti, sine affectione, sine paco, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, protervi, tumidi, & voluptatum amatores magis quam Dei: habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem ejus abnegantes. Et hos devita: ex his enim sunt, qui penetraunt domos, & captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur variis desideriis; semper discentes, & nunquam ad scientiam veritatis pervenientes.

RRR. & Feria IV: Hebd. III.

LECTIO ij.

TU autem assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones: qualia mihi facta sunt Antiochiæ, Iconii, & Lystris: quales persecutiones sustinui, & ex omnibus eripuit me Dominus. [*] Et omnes qui pie volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. Mali autem homines, & sedu-

T IX

etiores proficient in pejus, errantes, & in errorem mittentes. Tu verò permanere in iis, quæ didicisti, & credita sunt tibi: sciens à quo didiceris. Et quia ab infantia sacras litteras nosti, quæ te possunt instruere ad salutem, per fidem quæ est in Christo Jesu.

LECTIO iij. C. 4.

Testificor coram Deo, & Jesu Christo, qui judicaturus est vivos & mortuos, per adventum ipsius, & regnum ejus: prædica verbum, in sta opportune, importune: argue, obsecra, increpa in omni patientia, & doctrina. Erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros prurientes auribus; & à veritate quidem auditu avertent, ad fabulas autem convertentur. Tu verò vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelistæ, ministerium tuum imple. Sobrius esto.

FERIA V.

LECTIO j.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Titum.

Paulus servus Dei, Apostolus autem Jesu Christi, secundum fidem electorum Dei, & agnitionem veritatis, quæ secundum pietatem est. In spem vitæ æternæ, quam promissit qui non mentitur, Deus, ante tempora secularia: manifestavit autem temporibus suis verbum suum in prædicatione; quæ credita est mihi secundum præceptum Salvatoris nostri Dei: Tito dilecto filio secundum communionem fidem, grátia & pax à Deo

Patre, & Christo Jesu Salvatore nostro. Hujus rei grátia reliqui te Cretæ, ut ea quæ desunt corrigas, & constituas per civitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi.

Epiph. à I. Noct. Dom. III.

LECTIO ij.

Si quis sine crimine est, unius uxoris vir, filios habens fideles, non in accusatione luxuriae, aut non subditos. Oportet enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinulentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum; sed hospitalem, benignum, sobrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere. [*] Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & seductores; maxime qui de circumcissione sunt; quos oportet reargui: qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátia.

LECTIO iij.

Dixit quidam ex illis, proprius ipsorum propheta: Cretenses semper mendaces, malæ bestiae, ventres pigri. Testimonium hoc verum est. Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide, non intendentes Judaicis fabulis, & mandatis hominum aversantium se à veritate. Omnia munda mundi: coinquinatis autem & infidelibus nihil est mundum; sed inquinatae sunt eorum & mens &

conscientia. Confitentur se nosse Deum, factis autem negant cum sint abominati, & incredibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

FERIA VI.

LECTIO j.

De Epistola ad Titum. *Cap. 2.*

TU loquere quæ decent sanctam doctrinam: senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vitæ servientes, bene docentes; ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile: ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

Matth. 23. II. Noct. Dom. III.

LECTIO ij. C. 3.

Admone illos principibus & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse: neminem blasphemare, non litigiosos esse; sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. Erant enim aliquando & nos insipientes, increduli,

errantes, servientes desideriis & voluptatibus variis, in malitia & invidia agentes, odibiles, odientes invicem. [*] Cum autem benignitas & humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei; non ex operibus iustitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit, per lavacrum regenerationis, & renovationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde per Jesum Christum Salvatorem nostrum: ut justificati gratia ipsius, hæredes simus secundum spem vitæ æternæ.

LECTIO iij.

Fidelis sermo est; & de his volo te confirmare: ut cures bonis operibus præesse, qui credunt Deo. Hæc sunt bona & utilia hominibus. Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis devita. Sunt enim inutiles, & vanæ. Hæreticum hominem, postquam & secundam correptionem devita: sciens quia subversus est, qui ejusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus. Cum misero ad te Artemam, aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hyemare. Zenam legis peritum, & Apollo sollicitè præmitte, ut nihil illis desit. Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad usus necessarios, ut non sint infructuosi. Salutant te qui mecum sunt omnes. Saluta eos, qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen. Tu autem.

S A B B A T O.

L E C T I O j.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Philémonem.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timotheus frater: Philémoni dilecto & adiutori nostro; & Appiæ sorori charissimæ, & Archippo commilitoni nostro, & Ecclesiæ, quæ in domo tua est. Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memoriám tuí faciens in orationibus meis, audiens charitatem tuam, & fidem quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos; ut communicatio fidei tuæ evidens fiat, in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

[Si fiat de Sabbato, R. R. R. è Feria IV. Hebdom. III. 270.]

L E C T I O ij.

GAudium enim magnum habui, & consolationem in charitate tua, quia viscera sanctorum requieverunt per te, frater. [*] Propter quod multam fiduciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pertinet, propter charitatem magis obsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi: obsecro te pro meo filio quem genui in vinculis, Onesimo, qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autem & mihi & tibi utilis, quem remisí tibi. Tu autem illum, ut mea viscera,

súscipe. Quem ego volueram mecum detinere, ut pro te mihi ministráret in vinculis Evangelii: sine consilio autem tuo nihil volui facere, uti ne velut ex necessitate bonum tuum esset, sed voluntarium.

L E C T I O iij.

Forsitan enim ídeo discessit ad horam a te, ut æternum illum reciperes; jam non ut servum, sed pro servo, charissimum fratrem, maxime mihi: quanto autem magis tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me: si autem aliquid nócuít tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi quod & te ipsum mihi debes. Ita, frater. Ego te fruar in Dómino: réfice viscera mea in Dómino. Confidens in obedientia tua, scripsi tibi: sciens quóniam & super id quod dico facies. Simul autem & para mihi hospítium: nam spero per orationes vestras donari me vobis. Salúrat te Epaphras concaptivus meus in Christo Jesu, Marcus, Aristarchus, Demas, & Lucas, adiutores mei. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro. Amen. Tu autem.

A D V E S P E R A S.

Ad Magnificat, Ant. 8. G.
(Deus pacis) apret vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntatem; faciens in vobis quod placeat coram se per Jesum Christum. *Hebr. 13. 21.*

Oratio, infra ad Laudes.

LECTIO iij.

DOMINICA VI.
quæ superfuit post Epiph.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Multifariam, multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophetis: novissime, diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit & sæcula: qui cum sit splendor gloriæ, & figura substantiæ ejus, portansque omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram majestatis in excelsis: tanto melior Angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hæreditavit.

Responsoria, ut supra è Dominica III.

LECTIO ij.

Cui enim dixit aliquando Angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium? Et cum iterum introducit Primogenitum in orbem terræ, dicit: Et adorant eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis. Ad Filium autem: Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; virga æquitatis, virga regni tui. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis præ participibus tuis.

ET: Tu in principio, Domine, terram fundasti; & opera manuum tuarum sunt cœli. Ipsi peribunt, tu autem permanebis: & omnes ut vestimentum veterascent: & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Ad quem autem Angelorum dixit aliquando: Sede a dextris meis, quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Nonne omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capient salutis?

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Sermo sancti Athanasii
Episcopi.

Orat. 2. contra Arianos,
n. 24. & 26.

Nemo disceprantes audire velit hæreticos, Deum non semper Patrem fuisse, sed postea factum esse; ut ementiantur aliquo tempore ejus Verbum non extrisille. Nemo, inquam, hæc disputantes patienter audierit, cum multæ sint adversus illos refutationes; tum ex verbis Joannis qui dicit, Erat Verbum; tum ex Pauli scriptis, cujus hæc sententia est: Qui est splendor gloriæ, & qui est super omnia Deus benedictus in sæcula: amen. Deus æternaliter est. Æternaliter igitur existente Patre, æternaliter quoque existit ejus splendor, quod ipsum est Verbum ejus. Ac rursum Deus

existens, ex se existens Verbum habet; neque Verbum supervēnit, cum prius non esset; neque Pater unquam irrationalis; hoc est, sine ratione & Verbo fuit.

LECTIO v. n. 53. & 55.

Sed, inquiunt, in Epistola ad Hebræos ita Apostolus loquitur: Tanto melior Angelis factus, quanto præstantius nomen præ illis sortitus est. Ex his verbis colligunt Verbum Dei creaturam esse, & opus, & unam ex rebus conditis. Si personam, rem, tempus Apostolici dicti cognoscerent hæretici, nunquam humana in deitatem transferentes, tam impie & stulte adversus Christum sese habuissent. Id intueri licebit, si initium lectionis probe excipias. Dicit enim Apostolus: Multifariam multisque modis olim Deus locutus est patribus nostris per Prophetas, ultimis autem diebus locutus est nobis in Filio. Atque ita paulò post dicit, perfectâ ab eo nostrorum peccatorum purificatione, ipsum sedere ad dexteram maiestatis in excelsis, tantò meliorem Angelis factum, quanto præstantius nomen præ illis sortitus est. De eo igitur tempore quo nobis per Filium locutus est, cum peccatorum purgatio fieret, Apostolicum dictum mentionem facit. Quando autem nobis locutus est in Filio, aut quando purgatio peccatorum facta est, aut quando natus est homo, nisi post Prophetas; idque in ultimis diebus;

LECTIO vj.

Deinde cum narratio instituta esset de humana Verbi dispensatione, deque ultimis temporibus, consequenter commemoravit Deum neque superioribus ætatebus tacuisse, sed locutum esse per Prophetas. Et postquam Prophetæ suo officio perfuncti sunt, & lex per Angelos pronuntiata est, & Filius etiam ad nos descendit, & ad ministrandum accessit; tunc demum necessariò subintulit: Tanto melior Angelis factus; ostendere volens, quanto Filius præ servo excellit, tantò functione officioque servorum Filii administrationem meliorem fuisse.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 13. 31.

In illo tempore; Parabolam proposuit turbis (Jesus,) dicens: Simile est regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matthæum.

Regnum cælorum, prædicatio Evangelii est, & notitia Scripturarum, quæ ducit ad vitam, & de qua dicitur ad Iudæos: Auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus. Simile est ergo huiuscemodi regnum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Homo qui seminat in agro suo, à plerisque Salvator intelli-

gitur, quodd in animis credentium seminet; ab aliis, ipse homo seminans in agro suo, hoc est, in semetipso, & in corde suo.

24. Attendite, popule meus, legem meam; inclinare aurem vestram in verba oris mei. * Apertiam in parabolis os meum. Ps. 77. 1. 5. Sine parabolis non loquebatur eis (Jesus,) ut impleretur quod dictum erat per Prophetam dicentem. Mat. 13. 34. * Apertiam.

LECTIO viij.

Quis est ille qui seminat, nisi sensus noster & animus; qui suscipiens granum prædicationis, & fovens sementem humore fidei, facit in agro sui pectoris pullulare? Prædicatio Evangelii minima est omnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrinam fidem non habet veritatis, hominem Deum, Deum mortuum, & scandalum crucis prædicans. Conser hujuscemodi doctrinam dogmatibus philosophorum, & libris eorum, & splendori eloquentiæ, & compositioni sermonum; & videbis quanto minor sit ceteris seminibus sementis Evangelii.

LECTIO ix.

Sed illa cum creverint, nihil mordax, nihil vividum, nihil virale demonstrant: sed totum flaccidum marcidumque & mollium ebullit in olera & in herbas, quæ citò arescunt & corrumpunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbatur in principio, cum vel in anima credentis, vel in toto mundo lata fue-

rit, non exsurgit in olera, sed crescit in arborem: ita ut volucres cœli (quas vel animas credentium, vel fortitudines, Dei servitio mancipares, sentire debemus,) veniant & habitent in ramis ejus. Ramos puro Evangelicæ arboris, quæ de grano sinapis creverit, dogmatum esse diversitates, in quibus supradictarum volucrum unaquæque requiescit.

Ad Benedictus, Ant. 7. d. Simile est regnum cœlorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Matth. 13. 31.

Oratio. S. R.

Presta, quæsumus, omnipotens Deus, ut semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt placita, & dictis exequamur, & factis; Per.

Ad Magnificat, Ant. 1. 2. Simile est regnum cœlorum fermento, quodd acceptum mulier abscondit in farinis satis tribus, donec fermentatum est totum. Matth. 13. 33.

FERIA II.

LECTIO j.

De Epistola ad Hebræos. C. 2.

Propterea abundantius oportet observare nos ea, quæ audivimus, ne forte peressamus. Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis prævaricatio, & inobediencia accipit justam mercedis retributionem: quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salutem? Quæ cum initium accepisset

enarrari per Dominum, ab eis, qui audierunt, in nos confirmata est, testante Deo signis & portentis, & variis virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem.

R. R. R. è I. Noct. Dominica III. 266.

LECTIO. ij.

Eum, qui modico quam Angelum minoratus est, videmus Jesum, propter passionem mortis, gloriâ & honore coronatum, ut gratiâ Dei pro omnibus gustaret mortem. Decēbat enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriâ adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare. Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex uno omnes. [*] Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens: Nuntiabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te. Et iterum: Ego ero fidens in eum. Et iterum: Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus.

LECTIO. iij.

Quia ergo pueri communicaverunt carni & sanguini, & ipse similiter participavit eisdem; ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolum: & liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxii erant servituti. Nusquam enim Angelos apprehendit, sed semen Abraham apprehendit. Unde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta

populi. In eo enim, in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis, qui tentantur, auxiliari.

F E R I A I I I.

LECTIO j.

De Epistola ad Hebræos. C. 3.

Unde, fratres sancti, vocationis cœlestis participes, considerare Apostolum & Pontificem confessionis nostræ Jesum; qui fidelis est ei, qui fecit illum, sicut & Moyses in omni domo ejus. Amplioris enim gloriæ iste præ Moyse dignus est habitus, quanto amplioris honorem habet domus, qui fabricavit illam. Omnis namque domus fabricatur ab aliquo: qui autem omnia creavit, Deus est. Et Moyses quidem fidelis erat in rota domo ejus tamquam famulus, in testimonium eorum quæ dicenda erant: Christus vero tamquam Filius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fiduciam, & gloriâ spei usque ad finem, firmam retineamus.

R. R. R. è II. Noct. Dominica III. 267.

LECTIO. ij.

Videte, fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis, discedendi a Deo vivo: sed adhortamini vosmet ipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex vobis fallaciâ peccati. [*] Participes enim Christi effecti sumus: si tamen initium substantiæ ejus usque ad finem firmum retineamus. Dum dicitur: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda

vestra, quemadmodum in illa exacerbatione. Quidam enim audientes exacerbaverunt, sed non universi qui profecti sunt ex Aegypto per Moysen.

LECTIO iij. C. 4.

Vivus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti; & pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, & discretior cogitationum & intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: omnia autem nuda & aperta sunt oculis ejus, ad quem nobis sermo. Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit celos, Jesum Filium Dei, teneamus confessionem: Non enim habemus pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris; tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ; ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno.

FERIA IV.

LECTIO j.

De Epistola ad Hebræos. C. 6.

Quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectiora seramur, non rursus jacentes fundamentum poenitentiae ab operibus mortuis, & fidei ad Deum; baptismatum doctrinæ, impositionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum, & judicii æterni. Et hoc faciamus, siquidem permiserit

Deus. Impossibile est enim, eos qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum coeleste, & participes facti sunt Spiritus sancti, gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, & prolapsi sunt; rursus renovari ad poenitentiam, rursus crucifigentes sibi metipsis Filium Dei, & ostentui habentes.

Epiph. è Feria IV. Hebdomada III. 270.

LECTIO ij.

Terra enim sæpè venientem super se bibens imbrem, & generans herbam opportunam illis a quibus colitur, accipit benedictionem à Deo. Proferens autem spinas ac tribulos, reproba est, & maledicto proxima; cujus consummatio in combustionem. Confidimus autem de vobis, dilectissimi, meliora & viciniora salutis: tamen ita loquimur. Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, & ministratis. Cupimus autem unumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad explorationem spei usque in finem: ut non segnes efficiamini, verum imitatores eorum, qui fide & patientiâ hæreditabunt promissiones.

LECTIO iij. Cap. 7. & 8.

*** L** Ex homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes; sermo autem jurisjurandi, qui post legem est, Filium in æternum perfectum. Capitulum autem super ea quæ dicuntur

tur : Talem habemus Pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in coelis, sanctuarium minister, & tabernaculi veri, quod fixit Dominus, & non homo. Omnis enim Pontifex ad offerendum munera, & hostias constituitur : unde necesse est, & hunc habere aliquid, quod offerat : si ergo esset super terram, nec esset sacerdos : cum essent qui offerrent secundum legem munera, qui exemplari & umbræ deservirent celestium. Sicut responsum est Moysi, cum consummaret tabernaculum : Vide, (inquit) omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte. Nunc autem melius sortitus est ministerium, quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sancitum est. Nam si illud prius culpâ vacasset ; non utique secundi locus inquireretur.

F E R I A V.

L E C T I O j.

De Epistola ad Hebræos. C. 10.

Voluntarie peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia : terribilis autem quædam expectatio iudicii, & ignis æmulatio, quæ consumptura est adversarios. Irritam quis faciens legem Moysi, sine ulla miseratione dubus vel tribus testibus moritur : quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium Dei conculcaverit, & sanguinem testamenti pollutum

duxerit, in quo sanctificatus est ; & spiritui gratiæ contumeliam fecerit ? Scimus enim qui dixit : Mihi vindicta, & ego retribuam. Et iterum : Quia judicabit Dominus populum suum. Horrendum est incidere in manus Dei viventis.

Psalm. c. I. Noë. Dominica III. 266.

L E C T I O ij. C. II.

Et autem fides sperandarum substantiarum rerum, argumentum non apparentium. In hac enim testimonium consecuti sunt senes. Fide intelligimus aptata esse secula verbo Dei, ut ex invisibilibus visibilia fierent. [*] Fide plurimam hostiam Abel quam Cain obtulit Deo, per quam testimonium consecutus est esse justus, testimonium perhibente muncribus ejus Deo : & per illam defunctus adhuc loquitur. Fide Henoch translatus est ne videret mortem, & non inveniebatur, quia transtulit illum Deus : ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo. Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum quia est, & inquirentibus se remunerator sit.

L E C T I O iij.

Fide Noë, responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, metuens apertavit Arcam in salutem domus suæ, per quam damnavit mundum : & iustitiz quæ per fidem est, hæres est institutus. Fide, qui vocatur Abraham, obedivit in locum exire, quem accepturus erat in hereditatem :

ditatem: & exiit, nesciens quò iret. Fide demoratus est in terra repromissionis, tamquam in aliena, in casulis habitando cum Isaac & Jacob coheredibus repromissionis ejusdem. Expectabat enim fundamenta habentem civitatem, cujus artifex & conditor Deus.

F E R I A V I.

L E C T I O j.

De Epistola ad Hebræos. C. 12.

Aspicientes in auctorem fidei, & consummatorem Jesum, qui propitio sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera sedis Dei sedet. Recogitate enim eum, qui talem sustinuit à peccatoribus adversum semetipsum contradictionem: ut ne fatigemini, animis vestris deficientes. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis, adversus peccatum repugnantes: & oblitus estis consolationis quæ vobis tamquam filiis loquitur, dicens: Fili mi, noli negligere disciplinam Domini, neque fatigèris dum ab eo argueris. Quem enim diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium quem recipit.

Psalm. lxxv. & II. Noct. Dominica III. 167.

L E C T I O ij.

IN disciplina perseverate. Tamquam filiis vobis offert se Deus: quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinam estis, cujus participes facti sunt omnes; ergo adulteri, & non filii estis. [*] Deinde
Pars Autumnalis.

patres quidem carnis nostræ eruditores habuimus, & reverebamur eos: non multò magis obtemperabimus Patri spirituum, & vivemus? Et illi quidem in tempore paucorum dierum, secundum voluntatem suam erudiebant nos: hic autem ad id, quod utile est in recipiendo sanctificationem ejus. Omnis autem disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudii, sed mœroris: postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddet iustitiæ.

L E C T I O iij.

Propter quod, remissas manus, & soluta genua erigite, & gressus rectos facite pedibus vestris; ut non claudicans quis erret, magis autem sanctetur. Pacem sequimini cum omnibus, & sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum: contemplantes ne quis desit gratiæ Dei: ne quæ radix amaritudinis sursum germinans impediatur, & per illam iniquentur multi: ne quis fornicator, aut profanus ut Esau, qui propter unam escam vendidit primitivam suam. Scitote enim quoniam & postea cupiens hereditare benedictionem, reprobatus est: non enim invenit penitentiam locum, quamquam cum lacrymis inquisisset eam.

S A B B A T O.

L E C T I O j.

De Epistola ad Hebræos. C. 13.

Charitas fraternitatis maneat in vobis. Et hospitalitatem nolite oblivisci; per hanc enim laetantur

V.

quidam, Angelis hospitio receptis. Mementote victorum, tamquam simul victi; & laborantium, tamquam & ipsi in corpore morantes. Honorabile connubium in omnibus, & torus immaculatus. Fornicatores enim & adulteros iudicabit Deus. Sint mores sine avaritia, contenti præsentibus; ipse enim dixit: Non te deferam, neque derelinquam; ita ut confidenter dicamus: Dominus mihi adiutor, non timebo quid faciat mihi homo.

[*Si fiat de Sabbato, R. R. R. & Feria IV. Hebdom. III. 270.*]

LECTIO ij.

Doctrinis variis & peregrinis nolite abduci. Optimum est enim gratiâ stabilire cor, non escis, quæ non profuerunt ambulantibus in eis. Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, qui tabernaculo deserviunt. Quorum enim animalium inferitur sanguis pro peccato in Sancta per pontificem, horum corpora cremantur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. [*] Exeamus igitur ad eum extra castra, improprium

eius portantes. Non enim habemus hîc manentem civitatem, sed futuram inquirimus. Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum confitentium nomini ejus.

LECTIO iij.

Beneficentiæ autem, & communionis nolite oblivisci: talibus enim hostiis promeretur Deus. Obedite præpositis vestris, & subiacete eis. Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes: hoc enim non expedit vobis. Orate pro nobis: confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in omnibus bene volentes conversari. Amplius autem deprecor vos hoc facere, quod celerius restituar vobis. Deus autem pacis, qui eduxit de mortuis pastorem magnum ovium, in sanguine testamenti æterni, Dominum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciatis ejus voluntatem: faciens in vobis quod placeat coram se per Jesum Christum: cui est gloria in sæcula seculorum. Amen. Tu autem.

PROPRIMUM SANCTORUM

PARS AUTUMNALIS.

FESTA AUGUSTI.

DIE IX.

In Festo
SANCTI LAURENTII,
Diaconi & Martyris.

DUPLEK-MAJUS.

*Omnia de Communi unius
Martyris, præter sequentiã.*

IN I. VESPERIS.

Capitulum, II. Cor. 9. 6.

Qui parce seminat, parce
& meret: & qui seminat
in benedictionibus, de bene-
dictionibus & meret,

Hymnus. S. V.

Beatè quò tendis Pater?
Quò sanctè pergis Pontifex?
Offerre temet victimam
Me non ministro quid paras?

LEVITA, qui iussu tuo
Christi propinat sanguinem,
Litare promptus & suum
Ibit comes Laurentius.

AUDIRIS; è cœlo Deus
Majora spondet prælia:
Brevi ducem nec degener
Patrem sequeris filius.

OBLATA Christo mûnera,
Opes sibi tot créditas,
Quas Rex avârus exigit,
Custos fidêlis dénegat.

ADDIT preces, addit minas:
Minæ, precesque nil movent;
Non hos profanas in manus
Venire thesauros vinet.

MONSTRANS egentium squál-
lidos

Quos ipse pascebat greges;
Hæc turba, dixit, quas sitis
Opes olympo transtulit.

ÆTERNE cunctorum Pater;
Æterne Fili, par Patri;
Et par utrique, Spiritus;
Uni Deo sit glória. Amen.

ÿ. Beatus qui intëlligit super
egenum & pauperem: &c. In
die mala liberabit eum Dómi-
nus. *Pj. 40. 1.*

Ad Magnificat, Ant. 1. D.
Ignem ardentem extinguit aqua,
& eleemôsyna resistit peccatis: &
Deus prospector est ejus qui red-
dit grâtiã; méminit ejus in
pósterum. *Eccli. 3. 33.*

Oratio, infra ad Laudes.
Fit Commem. Dominica XIII.
post Pentecosten.

*Deinde S. Romani Mar-
tyris, ut in Communi unius
Mart. unde Oratio, Adesto. xj.*
AD OFFICIUM NOCT.

Hymnus. S. V.

FRUSTRA parantur compedes,
Armata plumbo verbera,
Et rubra crates ignibus,
Ardens cubile sternitur.

CHRISTI pugil, lætus mori,
Pœnisque magnis debitus,
Hanc irretorto lumine
Pompam dolorum respicit.

V ij

Nudos, in artus læviunt ;
 Scissæ flagris carnes volant :
 Tortoris ad fastidium
 Truncus jacens relinquitur.

Sed ille fracto corpore,
 Servare pectus integrum ;
 Suo cruore tingitur
 Lustranda flammis victima.

ÆTERNE cunctorum Pater ;
 Æterne Fili, par Patri ;
 Et par utrique, Spiritus ;
 Uni Deo sit gloria. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Léonis Papæ.

83. *In nat. S. Laurentii.*

LECTIO iv.

Cum furor gentilium potestatum in electissima quæque Christi membra laviret, ac præcipue eos qui ordinis erant sacerdotalis impeteret ; in Levitam Lauréntium, qui non solum in ministério sacramentorum, sed etiam dispensatione ecclesiasticæ substantiæ præminébat, impius persecutor efferbuit, duplicem sibi prædam de unius viri comprehensione promittens ; quem si fecisset sacræ pecuniæ traditorem, faceret etiam veræ religionis exortem. Armatur itaque geminâ face homo pecuniæ cupidus, & veritatis inimicus ; avaritiâ, ut rapiat aurum ; impietate, ut auferat Christum. Postulat sibi ab immaculato sacrarii præfule opes ecclesiasticas, quibus avidissimus inhæbat, inferri. Cui Levita castissimus, ubi eas repositas haberet ostendens, numerosissimos sanctorum pauperum obtulit greges, in quorum victu atque vesti-

tu inamissibiles cõdiderat facultates ; quæ tantò intégrius erant salvæ, quantò sanctius probabantur expensæ.

LECTIO v.

Remit ergo prædo frustratus ; & in odium religionis quæ talem divitiarum ulum instruisset ardescens, direptionem thesauri potiõris aggreditur, apud quem nullam denariorum substantiam reperisset, ut illud depositum, quo sacratius erat dives, auferret. Renuntiare Christo Lauréntium jubet, & solidissimam illam Levitici animi fortitudinem diris parat urgere suppliciis : quorum ubi prima nihil obtinent, vehementiora succedunt. Laceros artus, & multâ verberum sectione conscissos, subjecto precipit igne torreri ; ut per cratem ferream, quæ jam de fervore continuo vim in se haberet turendi, conversorum alternâ mutatione membrorum, fieret cruciatus vehementior, & poena productior.

LECTIO vi.

Nihil obtines, nihil proficis, sæva crudelitas. Subtrahitur inventis tuis materia mortalis ; & Lauréntio in coelos abeunte, tu deficis. Flammis tuis superari charitatis Christi flamma non potuit ; & ségnior fuit ignis qui foris ussit, quam qui intus accendit. Scivisti, persecutor, in Martyrem ; scivisti, & auxisti palmam, dum aggeras poenam. Nam quid non ad victoriæ glóriam ingenium tuum reperis, quando in ho-

norem transierunt triumphum
etiam instrumenta supplicii?
Gaudeamus igitur, dilectissimi,
gaudio spiritali; & de felicissimo
incliti viri fine gloriemur
in Domino, qui est mirabilis
in sanctis suis, in quibus nobis
& praesidium constituit & exem-
plum; atque ita per universum
mundum clarificavit gloriam
suam, ut a solis ortu usque ad
occasum, Leviticorum lumini-
num coruscante fulgore, quam
clarificata est Ierosolyma Ste-
phano, tam illustis fieret Ro-
ma Laurentio.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

LECTIO sancti Evangelii secun-
dum Joannem. 12. 24.

IN illo tempore; dixit Jesus
discipulis suis: Amen, amen
dico vobis; nisi granum frumen-
ti cadens in terram, mortuum
fuerit, ipsum solum manet: si
autem mortuum fuerit, multum
fructum affert. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 26. ē XL. a Sirm. editis.

AGnoscat fides vestra gra-
num quod in terram
cēcidit, & mortuum
multiplicatum est. Agnoscat,
inquam, hoc granum fides
vestra; quia ipsum habitat in
mente vestra. Hoc enim quod
de seipso dixerit Christus, nul-
lus ambigit Christianus. Sed
planē illo mortuo grano & mul-
tiplicato, multa grana sunt
sparsa in terram, ex quibus est
& beatus Laurentius, cujus se-
minationem hodie celebramus.

LECTIO viij.

DE illis autem granis sparsis
toto orbe terrarum, quan-
ta pullulaverit seges videmus,
gaudemus, sumus: si tamen &
nos per illius gratiam ad hór-
reum pertinet quidquid in sege-
te est. Eadem quippe pluvia úti-
lis & nutritória, & triticum
pascit & paleam. Absit ut simul
utrumque in hórreo recondatur;
quamvis simul utrumque in
agro nutriatur, & simul utrum-
que in área tritureretur. Nunc
tempus eligendi est. Antequam
veniat ventilatio, fiat morum
separatio: sicut in área granum
adhuc mundatione discernitur,
nondum ventilabro último se-
paratur. Audite me, grana san-
cta, quæ híc esse non dubito:
nam si dubito, nec ipse gra-
num ero. Audite, inquam, me;
imò audite primum granum
per me. Non améris in século
animas vestras: nolite amare,
si amátis; ut non amando ser-
vétis: quia non amando plús
amátis.

LECTIO ix. de Homilia in
Evangelium Dominicæ.

AD LAUDES.

CAPITULUM. Is. 43. 2.

CUM ambuláveris in igne;
non comburérís; & flam-
ma non ardébit in te; quia ego
Dóminus tuus, Sanctus Israel
Salvator tuus.

Hymnus. S. V.

NONDUM satis dignum Deo
Christi probasti militem,
Tyranne: cruda sint tui
Furoris hæc præludia.

V iij.

IMPOSTA membra cratibus
Ardente prunâ fervidis
Despectat exultans, suo
Et ipse plaudit funeri.

ALTIS medullis intus
Tostos per artus it dolor,
Menti Deus sed intima
Præfens dolorem temperat.

DUM corpus in flammâ abijt,
Mens intus ardet fortior;
Sacris profanos comprimens
Ignes retundit ignibus.

CORPUS perustum Martyris
Horret vel ipse carnifex:
Sed thuris instar, dum perit,
Deo litatur gratus.

FLAMMIS in ipsis, cœu tollis
Visus sibi quiescere.
Versa, Tyranne, pascere
Assata, dixit, viscera.

QUID inter arduos rogos
Sensum doloris abstulit?
Te nempe potus ebrium
Sanguis Dei jam fecerat.

O pura, quæ Deo placet,
Igni probata victima!
Fac nos sacris urat Deus,
Quibus flagrabas, ignibus.

ÆTERNE cunctorum Pater;
Æterne Fili, par Patri;
Et par utrique, Spiritus;
Uni Deo sit gloria. Amen.

Ÿ. Introibo in domum tuam
in holocaustis: R. Reddam tibi
vota mea. *Pf.* 65. 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. E.
Cutis mea denigrata est super
me, & ossa mea aruerunt præ
cæumate. *Job* 30. 30.

Oratio. S. R.

DA nobis, quæsumus, om-
nipotens Deus, vitiatorum
nostrorum flammâs extinguere,
qui beato Laurentio tribuisti

tormentorum suorum incendia
superare; Per.

Fit Commemor. Dominica;
deinde S. Romani.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Job* 23. 10.

Probavit me (Dominus)
quasi aurum quod per
ignem transit. Vestigia ejus secu-
tus est pes meus, viam ejus
custodi, & non declinavi ex ea.

Hymnus, Nondum satis. 299.

Ÿ. Igne me examinasti:
R. Et non est inventa in me
iniquitas. *Pf.* 16. 3.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. G.
Stabilita sunt bona illius in Dô-
mino, & eleemosynas illius
enatrabit omnis Ecclesia san-
ctorum. *Eccli.* 31. 11.

Fit Commem. Dominica.

DIE XI.

In Festo

S. TAURINI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Ut in Communi Pontificum:

Oratio, Deus, qui pœpulis. xv.

LECTIO iij.

TAurinus Episcopus, cujus
hodie apud Ebroicas depo-
situs in authenticis Usuardi
Presbyteri ac monachi Martyro-
logio consignatur, primus hanc
in urbem, & omnem circa re-
gionem Dei cultum invenit,
& Ecclesiam instituit. Hujus
corpus ruinis obrutum sæculo
septimo detexit sanctus Laudul-
fus Presbyter; qui postea, cum
Viatori Episcopo successisset,
elevatum honoravit, altari su-
perextructo, & circumposito
oratorio; ubi monasterium

deinceps cum schola, antequam-
pora sancti Leufrédi Abbatis,
institutum est. Quod eversum
per Normannorum bella, iisdem-
que ad fidem converfis, restau-
ratum, partem Reliquiarum
sanctissimi Præfulis etiam nunc
religiosè asservat.

DIE XII.

In Festo

S. EUPLI DIACONI,
& Martyris. *Simplex.*

*De Communi unius Marty-
ris: Oratio, Da nobis. xj.*

LECTIO iij.

*Ex Act. Præfudialibus S. Eupli
apud Baron. ad an. 303. &
Boll. in 1. Febr.*

EUplus, sive Euplius, Diá-
conus Cátanz in Sicília,
cùm attendente pópulo Evangé-
lia légeret, deprehensus ab ex-
ploratóribus, sub Imperatóribus
Diocletiano & Maximiano, ad
Calvisiani júdicis tribunal sísti-
tur, exclámans: Christiánus sum,
pro Christi nómine desídero mo-
ri. Admissus in prætóríum, eó-
rum quæ fécerat ratióne red-
diturus, ab amico præfidis Calvi-
siani Maximo objectum est Im-
peratórum lege prohibitum, ne
Evangeliorum libri ab ullo de-
ferrentur. Ipse autem apostó-
lico plenus spíritu respondit:
Obedire oportet Deo magis
quàm hominibus. Tália in-
digné ferens Præses, Euplum
torquéri iussit. Cui interrogárus
num dictis staret, cruce fron-
tem múnitens confessus est se
esse Christiánum, assiduumque
Scripturárum lectórem. Dum

autem arguerétur quòd libros
sacros, juxta Imperatórum edi-
ctum, non tradidisset, liberá-
mente cum Joanne respondit:
Non licet. Urgéntibus tornea-
tis, exclámans Euplius, ait:
Grátias ago tibi, Christe; custó-
di dura pro te ferentem. His
excandescens iníquus Consulá-
ris: Désine, inquit, ab insánia,
deos adóra; finis erit suppliciis.
Ipse verò blasphemíis laudes op-
ponens, ait: Christum adóro:
dæmónia detestor: péreant dii,
qui non fecérunt cælum &
terram: frustra tentas, Chri-
stiánus sum ad extrémá parátus.
Cúmque torquerétur ácrius,
sepius clamábat: Grátias tibi,
Christe: succurre, Christe; de-
ficientibusque viribus, lábiis tan-
túm eadem, vel simília dicébat.
Tunc Calvisianus in Mártýrem
his verbis dixit senténtiam: Eu-
plum Christiánum, edicta prin-
cipum contemnentem, deos
blasphemantem, nec resipiscen-
tem, gládio animadver-
tí jubeo: dúcite eum. Qui cùm
ad locum perductus esset, genu-
flexus prolíxius orávit, júgu-
lum præbuit, & à carnífice de-
collátus est.

DIE XIII.

In Festo

S. HIPPOLYTI PRESBYTERI
& Martyris. *Simplex.*

*De Comm. unius Mart. Ora-
tio, Sancti Mártýris. infra, 302.
Pridie IN VESP. fit Commem.
S. Radegundis, ut in Communi
SS. Mulierum. Oratio, Deus,
qui beatam. Ivij.*

V iv

Hippolytus Presbyter, cum a persecutoribus raptus iudici offerendus duceretur, de Novariano schismatico, cui aliquando adhaeserat, a prosequente plebe interrogatus, Novarianum aperte damnavit. Sic unitati catholicae redditus, etiam martyrio, catholicae fidei munere, ditatus est. Iudici enim apud ostia Tiberina oblatus ut Christianorum caput, quique illos unus in Christiana fide retineret, statim duobus equis indomitis fune pedes subligatur, ab eis per sepes, sylvas, saxa raptatus, donec animam efflaret, scissis minutatim membris. Extréma vox excepta est: Hi rapiant artus, tu accipe, Christus, animam. Lácera membra à Christianis multà curà collecta sunt, Ostiaque Romam advecta ubi prope urbem in crypta sepelirentur. Magnífica ibi erecta Ecclesia est, quae ab urbe tota frequentabatur, hoc praecipue die qui Martyri natalis erat. ¶ Radegundis, filia Bertharii Turingorum principis, Clotarii primi ex captiva conjux, beneficentiam in pauperes, vigiliis statas, & crebras orationes, cilicii usum, vini abstinentiam, jejunia, summam denique asperitatem, cum régia dignitate conjunxit. Occiso fratre jussu Clotarii, ipso permittente, ab aula discedens, sanctum Medardum adiit; cumque monachicam vestem suscepisset, in

Diaconissam ab eo benedicta est. Eâ pietate sacrificium Eucharistiae prosequébatur, ut in illius usum panes propriis manibus conficeret. Abiit ad Dominum anno quingentesimo octogésimo séptimo.

Oratio. S. R.

Sancti Martyris cui Hippolyti, Domine, quaesumus, veneranda sollemnitas, salutaris auxilii nobis praestet augmentum; Per Dominum.

Fit Commem. S. Radegundis.

DIE XIV.

In Vigilia

ASSUMPTIONIS

BEATAE MARIAE.

Omnia ut in Psalterio, praeter sequentia.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. II. 27.

In illo tempore; Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus ventris, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

In Ev. Joan. Tract. 10. §. 1. & 2.

Christus juxta Evangelium habet matrem, habet fratres, habet & discipulos: inde fratres, unde matrem... Unde ergo fratres? Cognati Mariae, fratres Domini appellantur, de quolibet gradu cognati. Sed Christi discipuli magis erant fratres; quia & illi cognati fratres non essent, si discipuli non essent: & sine causa fratres, si magistrum non agnoscere

fratrem. Unde extendens manum super discipulos suos, dixit: Hii sunt fratres mei. Et, Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, ille mihi mater & frater & soror est. Ergo & Maria, quia fecit voluntatem Patris. Hoc in ea magnificavit Dominus, quia fecit voluntatem Patris, non quia caro genuit carnem. Propterea cum Dominus in turba admirabilis videretur, faciens signa & prodigia, & ostendens quid lateret in carne, admiratae quaedam animae dixerunt: Felix venter qui te portavit. Et ille: Immo felices qui audiunt verbum Dei, & custodiunt. Hoc est dicere, Et mater mea, quam appellastis felicem, inde felix, quia verbum Dei custodit; non quia in

illa Verbum caro factum est & habitavit in nobis, sed quia custodit ipsum verbum Dei per quod facta est, & quod in illa caro factum est. Homines non gaudeant prole temporali; exultent, si spiritu junguntur Deo.

AD LAUDES, Preces flexis genibus.

Oratio.. S. R.

DEus, qui virginalem uterum beatæ Mariæ in quo requiesceres, eligere dignatus es: da, quaesumus, ut suâ nos defensione munitos, jucundos facias suæ interesse festivitati: Qui vivis.

Deinde Suffragia, in quibus nihil de S. Maria.

AD HORAS, Preces flexis genibus.

ASSUMPTIONIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

ANNUALE MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psaltni de Feria.

Ant. **E**cce tu pulchra es,
R. D. **E**amica mea, ecce tu
 pulchra es: oculi tui columbá-
 rum. *Cant.* 1. 14.

Ant. 8. **G.** Multæ filia con-
 gregavérunt divitias: tu super-
 gréssa es universas. *Prov.* 31. 29.

Ant. 4. **E.** Indue te decóre,
 & honóre ejus, quæ à Deo
 tibi est, sempiternæ glóriæ.
Baruch 5. 1.

Ant. 3. a. Circumdabit te
 Deus diplóide justitiæ, & im-
 pónet mitram cápiti honóris
 æterni. *Baruch* 5. 2.

Ant. 5. **C.** Eris coróna gló-
 riæ in manu Dómini, & dia-
 déma regni in manu Dei tui.
Is. 62. 3.

CAPITULUM. *Bar.* 5. 3.

Deus ostendet splendórem
 suum in te omni, qui sub
 coelo est: nominábitur enim
 tibi nomen tuum à Deo in sem-
 piternum: Pax justitiæ, & ho-
 nor pietátis.

R. Concupiscet Rex decó-
 rem tuum; quóniam * Ipse est
 Dóminus Deus tuus, & adorá-
 bunt eum. *Pf.* 44. 12. **V.** Ma-
 riá, invenisti grátiám apud
 Deum. *Luc.* 1. 30. * Ipse est.
 Glória. *Repet.* Concupiscet.

Hymnus. S. V.

O Vos æthéréi pláudite ci-
 vès;

Hæc est illa dies clara trium-
 pho,

Quæ matrem plácidâ morte
 solutam

Natus fidereâ suscipit aulâ.

Quæ non, Virgo, tibi dona
 rependit!

Cœli divitias explicat omnes;
 Verbum vestieras carne, vi-
 cissim

Te Verbum próprio lumine
 vestit.

Qui velo laruit carnis, aperti
 Pleno te satiat Núminis
 haustu:

Et quem virgineb. lacte ci-
 basti,

In jugem tibi dat se Deus
 escam.

O concessa tibi quanta potestas!
 Per te quanta venit grátia
 terris!

Cunctis Cœlitis celsior una,
 Solo facta minor, Virgo, To-
 nante.

Quæ Regina sedes próxima
 Christo,

Alto de folio vota tuorum

Audi; namque potes stécere
 Natum,

Virgo mater: amas nos quo-
 que natos.

DIVINÆ Sæboli qui dare matrem

Interris voluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória
Nato :

Quo fecunda, tibi glória,
Flamen. Amen.

ψ. Magna est glória ejus
ꝛ. In saluári tuo (Dómine.)
Pf. 10. 6.

Ad Magnificat, Ant. 6.
In plenitudine sancta admirá-
bitur, & in multitudine electó-
rum habébit laudem, & in-
ter benedictos benedicétur.
Eccli. 24. 3.

Oratio, infra ad Laudes.

AD COMPLETORIUM

Psalmi de Feria.

Ant. 1. g. Magnificata est
ánima mea hódie, præ ómnibus
diebus meis. *Judith* 12. 18.

Hymnus, Virgo Dei génitrix. 148.

Ad Nunc dimittis, Ant. 4. a.
Ego dilecto meo : & ad me
conversio ejus. *Cant.* 7. 10.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, adorémus
Regem regum, * A cujus dex-
tris ástitit Regina in vestitu
deaurato.

Psalms, Veníte. 2.

Hymnus. Guill. Ep. Sant.

PARATA eúm te pòscerent,
O Virgo, cœli præmia,
Purum sacratis artibus
Amor resolvit spiritum.

Sed victa partu mors tuo,
Te labis expertem nequit,
Suis nec audent stringere
Vitæ parentem nexibus.

O qualis inter óbvios
Regina scándit Cœlites !

Quàm pulchra, celsæ præxima
Sedi Tonantis affidet !

AMICTA sole femina,
Lunamque subjectam præmens,
Bissena cui cingunt caput
Fulgóre miro sidera.

O tu, clientum cui preces,
Cui vota cordi, júdicem
Præbere nobis, quod potes,
Patróna, placatum velis.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Psalms de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Benedicta es tu
filia, a Dómino Deo excelso, præ
ómnibus mulieribus super ter-
ram. *Judith* 13. 23.

Ant. 7. d. Magna eris, &
nomen tuum nominábitur in
universa terra. *Judith* 11. 21.

Ant. 6. Réquiem tibi dabit
Dóminus semper, & implébit
splendóribus ánimam tuam.
Is. 58. 11.

ψ. Adimplébis me lætitiá
cum vultu tuo : ꝛ. Delectatió-
nes in dextera tua usque in fi-
nēth. *Pf.* 15. 11.

LECTIO j.

De Cántico Canticórum.

Cap. 2.

EGO flos campi, & lílium
convallium. Sicut lílium
inter spinas, sic amica
mea inter filias. Sicut malus
inter ligna sylvarum, sic dile-
ctus meus inter filios. Sub um-
bra illius, quem desideráve-
ram, sedi ; & fructus ejus dul-

cis gútture meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinávit in me charitatem. Fulcite me floribus; stipate me malis, quia amore langueo.

R. En dilectus meus loquitur mihi: * Surge, própera, amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni. *Cant.* 2. 10. *ψ.* Novi ópera tua, & fidem; & charitatem tuam. *Apoc.* 1. 19. * Surge.

LECTIO ij.

EN dilectus meus loquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni: jam enim hyems tránsiit, imber abiit & recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advénit; vox túrturis audita est in terra nostra; ficus proutit grossos suos; vineae florentes dedérunt odórem suum: surge, amíca mea, speciósá mea, & veni.

R. Anteíbit faciem tuam iustitia tua, & * Glória Dómini colliget te. *Is.* 58. 8. *ψ.* Ecce vénio citò, & merces mea mecum est. *Apoc.* 22. 12. * Glória Dómini,

LECTIO iij. C. 8.

POne me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Áquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. Si déderit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

R. Tota pulchra es, amíca mea, & mácula non est in te. * Veni de Líbano, sponsa mea: † Veni de Líbano, veni, coronáberis. *Cant.* 4. 7. *ψ.* Benedicta tu inter mulieres. *Luc.* 1. 42. * Veni. Glória. † Veni.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Erat formósa valde, & incredibili pulchritudine, ómnium óculis gratiósá & amábilis videbátur. *Esther* 2. 15.

Ant. 4. E. Adamávit eam Rex plus quàm omnes mulieres, habuitque grátiam & misericórdiam corameo. *Ibid.* 17.

Ant. 1. D. Pósuít diadéma regni in cápite ejus, fecitque eam regnare. *Ibid.*

ψ. Omnis glória ejus filiz Regis ab-intus: *R.* In sinibriis áureis circumamicta varietatibus. *Pf.* 44. 14.

LECTIO iv.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Assumpt. B. Mariae. 1. §. 1.

Virgo hódie gloriósá celos ascendens, supernórum gáudia civium copiósis sine dúbio cumulávit augmentis. Hæc est enim, cuius salutationis vox & ipsos exultare facit in gáudio, quos materna adhuc víscera claudunt. Quòd si párvuli necdum nati ánima liquefacta est, ut María locúra est; quid purámus quænam illa fúerit coeléstium exultatio, cum & vocem audire, & videre faciem, & beatá ejus frui præsentia meruerunt? Nobis verò, charíssimi, quæ in

ejus Assumptione solemnitaris occasio, quæ causa lætitiæ, quæ materia gaudiorum! Mariæ præsentia totus illustratur orbis: adeo ut & ipsa jam coelestis patria clarius rutillet, virginæ lampadis irradiata fulgore. Merito proinde resonat in excelsis gratiarum actio, & vox laudis: sed plangendum nobis quam plaudendum magis esse videtur.

24. Quæ est ista, quæ * Progréditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies, ordinata? *Cant.* 6. 9. 7. Claritas Dei illuminavit eam. *Apoc.* 21. 23. * Progréditur.

LECTIO V.

Quantum enim de cujus præsentia cælum exultat, numquid non consequens est, ut tantum lugeat hic noster inferior mundus ejus absentiā? Cesset tamen querela nostra, quia nec nobis hic est manens civitas; sed eam inquirimus, ad quam hodie Mariæ benedicta pervenit. In qua si conscripti cives sumus, dignum profecto est etiam in exilio, etiam super flumina Babylōnis, ejus nos recordari, ejus communicare gaudiis, ejus participare lætitiā, maximeque eam, quæ tam copioso impetu lætificat hodie civitatem Dei, ut sentiamus & ipsi stillicidia stillantia super terram. Præcessit nos Regina nostra; præcessit, & tam gloriōse suscepta est, ut fiducialiter sequantur Dominum servuli clamantes: Trahe nos

post te; in odorem unguentorum tuorum currēmus.

25. Quæ est ista, quæ * Ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilectum suum? *Cant.* 8. 5. 7. Maria, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. *Matth.* 1. 16. * Ascendit.

LECTIO VI.

Advocatam præmisit peregrinatio nostra, quæ tamquam Jūdicis mater, & mater misericordiæ, suppliciter & efficaciter salutis nostræ negotia pertractabit. Pretiosum hodie munus terra nostra direxit in cælum; ut dando & accipiendo felici amicitiarum foedere copulenter humana divinis, terrēna coelestibus, ima summis. Illò enim ascendit fructus terræ sublimis, unde data optima & dona perfecta descendunt. Ascendens ergo in altum Virgo beata, dabit ipsa quoque dona hominibus. Quidni daret? Siquidem nec facultas ei deesse poterit, nec voluntas. Regina cœlorum est, misericors est; denique mater est unigeniti Filii Dei. Nihil enim sic potest potestatis ejus seu pietatis magnitudinem commendare, nisi forte aut non creditur Dei Filius honorare matrem, aut dubitare quis potest omnino in affectum charitatis transisse Mariæ viscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est charitas, novem mēsis corporaliter requievit.

26. Apertum est templum Dei in cœlo; * Et visa est ar-

ca testamenti ejus in templo ejus. *Apoc. 11. 19. ȳ. Ecce replēta erat glōriā Dōmini domus. Ezech. 43. 5. * Et visa est. Glōria. * Et visa est.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sub umbra illius ; quem desiderāveram , sedi : & fructus ejus dulcis gūtturi meo.

Cant. 2. 3.

Ant. 5. C. Inveni quem diligit anima mea : tenui eum , nec dimittam. Cant. 3. 4.

Ant. 2. Fulcite me floribus , stipare me malis ; quia amore langueo. Cant. 2. 5.

ȳ. Anima mea exultabit in Dōmino : ȳ. Et delectabitur super salutari suo. Ps. 34. 9.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 1. 41.

In illo tempore ; Replēta est Spiritu sancto Elizabeth , & exclamavit voce magnā , & dixit (ad Mariam :) Benedicta tu inter mulieres , & benedictus fructus ventris tui. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Cap. 1. Luc. apud Alcuin.

Non solum benedicta inter mulieres , sed inter mulieres benedictas , majōri benedictione specialiter insignis. Benedictus fructus ventris tui. Nec ipse generali sanctorum more benedictus , sed sicut Apostolus ait : Quorum patres , & ex quibus Christus secundum carnem , qui est super omnia Deus benedictus in secula. De hujus ortu fructus Psalmista mystico sermone re-

statutur , dicens : Etenim Dominus dabit benignitatem , & terra nostra dabit fructum suum. Dedit quippe Dominus benignitatem , quia genus humanum a reatu pravaricationis per Unigenitum suum liberare disposuit ; dedit benignitatem , quia ejus ingressui virginālis uteri templum Spiritus sancti gratia consecravit.

*ȳ. Gaudens gaudēbo in Dōmino , & exultabit anima mea in Deo meo ; * Quia induit me vestimentis salutis , & indumento justitiæ circumdedit me. Ps. 61. 10. ȳ. Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. Luc. 1. 47. * Quia.*

LECTIO viij. Post pauca.

Magnificat anima mea Dominum ; & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. . . . Quæ cum omnibus perfectis verba convēniant , maxime tamen ea beatam Dei genitricem proferre decēbat , quæ meriti privilegio singularis , spirituali ipsius dilectione flagrabat , cujus corporali conceptione gaudēbat. Quæ jure in Iesu , id est in Salvatore suo , speciali præ ceteris sanctis gaudio potuit exultare : quia quem perpetuum salutis auctorem novebat , hunc ipsum & temporali ortu de carne sua nasciturum esse sciēbat ; quatenus in una eademque persona veraciter & suus Filius esset , & Dominus.

*ȳ. In plenitudine sanctorum detentio mea. * Quasi cedrus exaltata sum in Libano , &*

quasi cypressus in monte Sion. *Eccli.* 24. 16. *ψ.* Deposuit potentes de sede, & exaltavit humiles. *Luc.* 1. 52. * Quasi,

LECTIO IX.

QUAM vilis de seipsa senserit edocer, & quod omne quidquid boni meriti habuit, hoc supernâ gratiâ largiente perciperit, dicens: Quia respexit humilitatem ancillæ suæ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Humilem quippe Christi ancillam suo iudicio se fuisse demonstrat; sed respectu gratiæ coelestis repente sublimatam pronuntiat, atque in tantum glorificatam, ut sua beatitudo præcipua cunctarum gentium voce miretur. Addidit etiam adhuc divinæ pietatis mûnera, quæ mirabiliter accepit, dignâ gratiarum actione collaudans: Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. Nihil ergo suis meritis tribuit, quæ totam suam magnitudinem ad illius donum refert; qui essentialiter potens & magnus existens, fideles suos de parvis atque infirmis, fortes facere consuevit & magnos.

R. Beatam me dicent omnes generationes; * Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1. 48. *ψ.* Venite, audire, & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ. *Pf.* 65. 16. * Quia. Glória. * Quia.

Te Deum.

ψ. Sacerd. Magnificatè Dominum meum: *R.* Et exal-

tatus nomen ejus in idipsum. *Pf.* 33. 4.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. Dominus hanc in il-
3. 2. lam pulchritudinem
ampliavit, ut incomparabili
decore omnium oculis appare-
ret. *Judith* 10. 4.

Ant. 5. 2. (Effulsi) quasi
arcus resurgens inter nêbulas
gloriæ, & quasi flos rosarum in
diebus vernis. *Eccli.* 50. 8.

Ant. 6. Vidérunt eam filie,
& beatissimam prædicaverunt.
Cant. 6. 8.

Ant. 1. D. Benedixerunt.

CANTICUM: *Judith* 13. 22.

Benedixit te Dominus in vir-
tute sua, * quia per te ad
nihilum redégit inimicos no-
stros. . . .

Benedicta es tu, filia, à Dó-
mino Deo excelso * præ omni-
bus mulieribus super terram.

Benedictus Dominus, * qui
creávit cœlum & terram:

Qui te direxit * in vûlnera
capitis principis inimicorum
nostrorum.

Quia hodie nomen tuum ita
magnificávit, * ut non recedat
laus tua de ore hominum.

*Et dicitur per Octavam, quan-
do fit de ea.*

Ant. Benedixerunt eam om-
nes unâ voce, dicentes: Tu gló-
ria Jerúsalem, tu lætitia Israël.
Judith 15. 10.

Ant. 8. G. Benedictus Dó-
minus, qui exaltávit eam.
Tob. 13. 23.

CAPITULUM. *Apoc. 12. 1.*

Signum magnum apparuit in
cælo, mulier amicta sole,
& luna sub pedibus ejus, & in
capite ejus corona stellarum
duodecim.

Hymnus. S. V.

QUAE cælo nova nunc ad-
ditur hospes!

Seſe tota poli régia pandit:

Ruptis Virgo parens libera
vinculis,

Charo ſe præperat reddere
Nato.

QUANTUM delituit paupere
teſto,

Tantum ſplendida nunc ful-
get in aſtris:

Se velare, quibus mater amā-
bar,

Denſas Natus amat rumpere
nubes.

OLIM quæ fuerat nupta ma-
rito,

Et de connubio credita ma-
ter;

Totum jam colitur nota per
orbem,

Cum matris titulis integra
Virgo.

ANCILLÆ tribuit quæ ſibi
nomen;

Cœleſti dominans regnat in
aula:

Quæ tot paſſa neces prolis
amóre,

Jam ſecura ſua prole trium-
phat.

NOSTRAS, tu nova lux, diſ-
cute noctes;

○ Régina, graves ſolve ca-
ténas;

Cæcos, ſtella maris, dirige
curſus;

Da, quo tu frueris, cernere
Natum.

DIVINÆ Sôboli, qui dare
matrem

In terris vult, glória Pa-
tri:

Cujus Virgo parens, glória
Nato:

Quo fœcunda, tibi glória,
Flamen. Amen.

ψ. Surge, Dômine, in ré-
quiem tuam: R. Tu, & arca
ſanctificationis tuæ. *Pſ. 131. 8.*

Ad Benedictus, Ant. 7. G.
Pulchra es, amica mea, ſuavis
& decora ſicut Jeruſalem; ter-
ribilis ut caſtrorum acies ordi-
nata. *Cant. 6. 3.*

Oratio. S. R.

Veneranda nobis, Dômine,
hujus diæi feſtîvitas opem
côferat ſalutarem; in qua ſan-
cta Dei Génitrix mortem ſubiit
temporalem, nec tamen moris
necibus deprimi potuit, quæ Fi-
lium tuum Dôminum noſtrum
Jeſum Chriſtum de ſe génitum
incarnatum: Qui tecum.

AD HORAS, Doxologia:

Qui natus es de Virgine,
Jeſu, tibi ſit glória, &c.

*Ant. ex Laudibus: Pſalmi
de Dominica.*

AD PRIMAM.

In R. br. ψ. Qui natus es
de Mariæ Virgine.

C A N O N.

Ex ſancto Bernardo.

Epist. 174. num. 2. & 3.

Exalta (Matrem Dômini
Virginem régiam) exalta
tam ſuper choros Angelorum

ad cœlestia regna. Hæc de illa
cantat Ecclesiâ, & docuit illum
diem cum summa veneratiône
recolendum, quo assumpta de
sæculo nequam, cœlis quoque
intulit celeberrimorum festa
gaudiõrum.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. *Judith* 13. 31.

Benedicta tu à Deo tuo in
omni tabernáculo Jacob ;
quóniam in omni gente , quæ
audierit nomen tuum , magni-
ficabitur super te Deus Israel.

R. *br.* In voluntate tua de-
duxisti me , * Allelúia , allelúia.

Rep. In voluntate. *ψ.* Et cum
glória suscepisti me. * Allelúia.
Glória. *Rep.* In. *Pf.* 72. 24.

ψ. Dómine , in voluntate tua
R. Præstitisti decóri meo vir-
tutem. *Pf.* 29. 8.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. *Cant.* 4. 10.

Odor unguentórum tuórum
super omnia aromata. Fa-
vus distillans lábia tua , sponsa :
mel & lac sub lingua tua , &
odor vestimentórum tuórum
sicut odor thuris.

R. *br.* Astixit Regina à dex-
tris tuis (Deus ,) * Allelúia , allel.

R. Astixit. *ψ.* In vestitu deaurá-
to , circumdata varietate. * Allel.

Glória. *R.* Astixit. *Pf.* 44. 10.

ψ. Audívit & lætata est Sion ,
R. Et exultavérunt filiz Judæ.
Pf. 96. 8.

AD NONAM.

CAPITULUM. *Judith* 13. 25.

[Benedictus Dóminus ,]
quia hódie nomen tuum
ita magnificávit , ut non recé-
dar laus tua de ore hóminum ,

Pars Autumnalis.

qui mêmores fuerint virtutis
Dómini in æternum.

R. *br.* Exultábo & lætabor
in misericórdia tua. * Allelúia ,
allelúia. *R.* Exultábo. *ψ.* Quó-
niam respexisti humilitátem
meam. * Allelúia. Glória.
R. Exultábo. *Pf.* 30. 8.

ψ. Tu , Dómine , susceptor
meus es , *R.* Glória mea , & exal-
tans caput meum. *Pf.* 3. 4.

AD VESPERAS.

*Ant. de Laudibus : Psalmi
de Officio parvo.*

CAPITULUM. *Eccli.* 24. 24.

Ego mater pulchræ dilectiõ-
nis , & timóris , & agni-
tiõnis , & sanctæ spei : in me
grátia omnis viæ & veritátis , in
me omnis spes viæ & virtutis.

R. Beáram. *suprà* , 309.

Hymnus , O vos ætherei. 304.

ψ. Posuisti (Dómine) in cá-
pite ejus *R.* Corónam de lápidibus
pretiósos. *Pf.* 20. 4.

Ad Magnificat Ant. 3. E. Tu
invoca Dóminum , & loquere
Regi pro nobis , & libera nos de
morte. *Esth.* 15. 3.

*Nihil de S. Rocho , nisi in
Ecclesia propria.*

AD COMPLETORIUM , *Psalmi
de Domin. Cetera ut sup.* 305.

DIEBUS

**INTRA OCTAVAM
ASSUMPTIONIS.**

Simplex.

*Omnia ut in die , præter ea
quæ hic notantur.*

Psalmi de Feria in toto Offic.

AD NOCTURNUM , tres *Ant.*

ψ. & *R.* *R.* *R.* ex Nocturno diei ,
secundum Feriam.

X

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, tribus in duas redactis: iij. ut infra in qualibet die. Si tamen facienda sit Commem. de Sancto propriam Lectionem habente, Lectio j. erit de Script. occurr. facta ex tribus una: ij. de Octava: iij. de eodem Sancto.

AD LAUDES, Antiph. sola, Dominus. prima. de Laudibus diei, 309. Cant. ut in die.

AD VESPERAS, Ant. sola, Dominus. 309. Non dicitur Respons.

COMPLETORIUM, ut in Vigilia, 305.

DOMINICA intra Octavam, aut in ipsa die Octava occurrente, totum Officium de Dominica ut in Psalterio, incipiendo à primis Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus tantum.

D I E X V I.

D E O C T A V A

Assumptionis.

LECTIO ij.

Sermo sancti Cyrilli Alexandrini Episcopi.

Contra Nestor. habit. Ephes.

SANCTORUM cœtum, qui à sancta Deipara semper virgine Maria invitati prompto animo huc confluerunt, lætum erectumque conspicio. Quare licet multâ præmerer tristitiâ, ætamen hic sanctorum patrum cœtus lætitiâ mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnographi David verbum apud nos im-

plētum est: Ecce jam quid bonum, aut quid jucundum nisi habitare fratres in unum? Salve itaque a nobis, sancta mystica Trinitas, quæ nos omnes convocasti in hanc Ecclesiâ Deiparæ Mariæ. Salve a nobis, Deipara Maria, . . . quæ Immensum Incomprehensumque in sancto virgineo utero comprehendisti; per quam cœlum exultat; per quam Angeli & Archangeli lætantur; per quam dæmones fugantur; per quam prolapsus homo cœlum recuperat; per quam omnis creatura idolorum vesaniâ detenta ad agnitionem veritatis pervenit; per quam sanctum baptisma obtingit credentibus; per quam oleum exultationis; per quam toto orbe terrarum fundata sunt Ecclesiæ; per quam gentes adducuntur ad poenitentiam; & quid plura dicam? per quam unigenitus Dei Filius iis qui in tenebris & umbra mortis sedebant, lux effulsit.

De sancto Rocho,

LECTIO iij.

ROCHUS circa sæculi decimertii finem in civitate Montispessuli equestri genere natus, utroque parente mortuo, post facultates magnâ ex parte pauperibus erogatas, Romanam peregrinationem aggressus est. Peste in Italia tunc grassante, strenuam per nosocomia in ægrotorum ministriis exhibuit operam. Quod cum tam Romæ quam aliis in urbibus præsticisset, novissimè apud Placentiam ipse pestilentia correptus est; ubi in

D I E X V I I.

D E O C T A V A

Assumptionis.

L E C T I O iij.

Sermo sancti Procli Episcopi.

In S. Deip. Orat. 5. hab. in
Concil. Ephes.

magna rerum omnium inopia
mira patientiæ & fidei specimi-
na præbuit. Recuperatâ sanitate,
cum in patriam reverteretur,
inter bellorum tumultus pro
exploratore comprehensus, ip-
sique parvo minimè agnitus,
in carcerem, eo jubente, conji-
citur. Ibi per quinquennium
acerbissima quæque perpeffus,
obiit, eâ sanctitatis opinione,
ut statim populo persuasum
fuerit, quoscumque peste labo-
rantes, Rochi patrocinio salu-
tem esse consecuturos. Quod
cum sæpe alias, cum maxime
Concilii oecumenici Constan-
tensis tempore comprobatum
dicitur. Nam cum eâ in urbe
pestis antea crudèlitter sævirer,
delatâ Patrum decreto per vicos
& compita civitatis in solemn-
i supplicatione Rochi imagine,
statim quievit. Hinc ubique
locorum ejus imagines exposi-
tæ, & facella, templeaque sub
ejus nomine Deo dicata fue-
runt.

*AD LAUD. fit Commem.
sancti Rochi, ut in Communi
Justorum.*

Oratio. S. R.

Populum tuum, quæsumus,
omnipotens Deus, ab ira
tua ad te confugientem, in-
tercedente beato Rocho, pa-
ternâ recipe pietate; ut qui
tuæ majestatis flagella formi-
dant, de tua mereantur vènia
gratulâri; Per Dòminum no-
strum Jesum Christum Filium
tuum, qui tecum vivit & re-
gnat in unitate Spîritus sancti
Deus, &c.

Quamvis omnium Sancto-
rum memoriæ mirabiles
sint, nihil tamen dicî hujus so-
lemniis æquale ad gloriâ.
Abel propter sacrificium cele-
bratur; Abraham propter fidem
præclaris laudibus cumulatur;
Móyses tamquam legislator præ-
dicatur; Elías ut zelotes testi-
monium habet; David ut pater
mysterii in carne peracti com-
mendatur. Verum nihil tale est
qualis est Dei genitrix Mariâ;
ipsa enim, quem illi in æni-
gmata viderunt, incarnatum in
utero portavit. Cunctas res
creatas, ô homo, cogitatione
percurre, & vide an quidquam
sit æquale vel majus Mariâ Dei-
parâ. Terram undique lustra,
coelos mente scrutare, invisibi-
les omnes cogita, ac perspice,
num sit in universis creatis aliud
ejusmodi miraculum.

*AD VESP. fit Commem. sancti
Agapeti Martyris, ut in
Communi. vj.*

Oratio. S. R.

Sancti Martyris tui Agapeti
mérita nos, Dòmine, pre-
tiosa tueantur, in quibus tuæ
majestatis ópera prædicantes,
& præsens capiamus adjuto-
rium & futurum; Per Dòmi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum.

X.ij

DIE XVIII.

DE OCTAVA

Assumptionis.

LECTIO iij.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi, de Virginitibus.

Lib. 2. c. 2.

SIt vobis tamquam in imāgine descripta virginitas vitæque beatæ Mariæ, de qua velut speculo refulgeat species castitatis & forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi, ubi tamquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? quid splendidius eā quam splendor elegit? quid castius eā quæ corpus sine corporis contagione generavit? Talis fuit Maria, ut ejus unius vita omnium sit disciplina. Si igitur auctor non displicet, opus probemus; ut quicumque sibi ejus exoprat præmium, imitetur exemplum. Quantæ in una Virgine species virtutum emicant. Secretum verecundiæ, vexillum fidei, devotionis obsequium; Virgo intra domum, comes ad ministerium, mater ad templum. O quantis illa virginibus occurrer! quantas complexa ad Dominum trahet, dicens: Hæc thorum filii mei, hæc thalamos nuptiales immaculato servavit pudore! Quemadmodum eas ipse Dominus commendabit Patri, nimirum illud reperens suum: Pater sancte, istæ sunt quas

custodivi tibi; pero ut ubi ego sum, & ipsæ sint mecum. Tunc etiam Maria tympanum sumens, choros virginales excitabit cantantes Domino, quod per mare sæculi sine secularibus fluctibus transierunt.

Fit Commem. sancti Agapeti Martyris. Oratio ut supra, 313.

DIE XIX.

DE OCTAVA

Assumptionis.

LECTIO iij.

Sermo sancti Bernardi Abbatis; In Assumpt. B. V. Mariæ,

4. §. 1.

DE Virginis gloria nec filius devotio patitur, nec dignum aliquid sterilis concipere cogitatio, aut inerudita potest locutio parturire. Hinc est quod & ipsi cœlestis curiæ principes in consideratione tantæ novitatis clamant non sine admiratione: Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens? Ac si manifestius dicant: Quanta est hæc; aut unde ei ascendenti utrique de deserto affluentia tanta deliciarum? Nec eni pares inveniuntur deliciæ vel in nobis, quos in civitate Domini lætificat fluminis imperus, quæ a vultu gloriæ, voluptatis torrente potamur. Quæ est ista quæ de sub sole, ubi nihil nisi labor & dolor, & afflictio spiritus, ascendit deliciis spiritualibus affluens? Quidni de licias dixerim, virginitatis decus cum munere fecunditatis humilitatis insigne, distillarum charitatis favum, misericordiam

cordiæ viscera, plenitudinem gratiæ, prærogativam gloriæ singularis?

VESPERÆ de Festo sequenti.

D I E X X.

In Festo

S. BERNARDI ABBATIS,
& Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

De Communi Doctorum, xxvij.

Pridie IN VESP. fit Commem. Octava: deinde S. Filiberti Abbatis, ut in Communi; unde Oratio, Precamur. xxxvij.

LECTIO ij.

Ex Vita, auctore Guill. Abb. & ipsius Bern. operibus.

Bernardus, Fontanis ad castrum Divionense nobilibus & piis paréntibus natus, anno ætatis vigésimo-secundo, in Cisterciensi monasterio religionis vitam amplexus est cum triginta sociis. Ut autem se ad arctiorem observantiam excitaret, hoc sæpius in ore habebat: Bernarde, ad quid venisti? Itaque brevi tempore tantos fecit progressus, ut à Stéphano Abbate Cisterciensi ad construendum Claravallense monasterium, juvenis licet mitteretur. Cujus loci postea designatus Abbas, à Guillelmo Catalaunensi Episcopo, absente Josceranno Episcopo Lingonensi, benedictionem accepit. Ibi pro victu pulmenta sæpius ex fagi foliis confecta; panis ex hordeo, milio, & vicia. Ibi labor assiduus; humiles casæ; solitudo ingens in magna fratrum multitudine; silentique tanta obser-

vantia, ut præter laborantium strépitus & voces laudantium Deum, nihil penitus audiretur. Pro asserenda Ecclesiæ Catholicæ doctrina, unitate, ac pace labores propè infinitos sustinuit, variisque vocatû interfuit Conciliis. Pontificatum asseruit Innocéntio secundo, quem Petrus Leonis, usurpato Anacleti secundi nomine, Româ expulerat. Cum enim, coacto apud Stampas Concilio, Rex & Antistites rem totam ad unius Bernardi arbitrium detulissent, Innocéntium legitimum esse beati Petri successorem declaravit. Ad eundem Pontificem Henricum primum Angliæ regem, Anglicanosque Episcopos partes Anacleti tuentes reduxit. Tum solutâ Synodo Pisana cui affuerat, Mediolanenses & Aquitanos ad unitatem Ecclesiæ revocavit. Imperatorem Lotharium jus investiturarum sibi vindicantem solitâ loquendi libertate reprehendit, & a susceptis consiliis dimovit. Romam accitus, Victori, qui Anacleto & ipse pseudopontifex subrogatus fuerat, persuasit ut Innocéntio obsequeretur. Claravallē reversus, sancti Anastasii monasterio, quod ad Aquas Salias prope Romam extruxerat, eum præfecit Abbatē, qui postea summus Pontifex creatus Eugénius tertius appellatus est. Scripsit ad summum illum Pontificem libros de Consideratione. Ipsiusque jussu in Carnutensi Concilio concionibus, atque etiam miraculis sacram in

X iij

Saracénos expeditionem persuá-
sit, quæ tamen felicem exitum
non habuit. Hinc multorum
agitatus est calumniis, quas pa-
tientissimè tulit. Oblatos quin-
que Episcopatus recusavit. Mul-
ta scripsit quæ singularem pietá-
tis suavitatem ubique spirant.
Ab hominibus omnium ordi-
num undique consultus, ora-
tioni vacare nunquam, Missæ
sacrificium celebrare vix ali-
quando intermisit. Cum deni-
que annum vitæ sexagésimum-
tertium ægeret, miraculorum
magnitudine & número clarissi-
mus, Claravalle obdormivit in
Christo, anno millésimo cen-
tésimo quinquagésimo tertio,
sepultusque est ante altare beatæ
Virginis, quam religione sin-
gulari coluerat: pectori verò,
ut præceperat, capsula reliquiá-
rum sancti Thaddæi Apóstoli
in túmulo superpósita est.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum. 19. 27.

IN illo tempore; Dixit Pe-
trus ad Jesum: Ecce nos re-
liquimus omnia, & secuti sumus
te; quid ergo erit nobis? Et
réliqua.

Homília sancti Bernardi
Abbátis.

*Serm. 22. de divers. qui est de
quadrupl. debito.*

IN via estis, fratres, quæ
ducit ad vitam; in via recta
& impolluta, quæ ducit ad civi-
tatem sanctam Jerúsalem illam;
quæ libera est, quæ sursum est,
quæ est mater nostra. Arduus
quidem ascensus ejus, utpote

per ipsam montis summítatem
incísus; sed via compendiósior
labóris magnitudinem vel tém-
perat, vel excludit. Vos autem
tam felici facilitate, quam facili
felicitate viam istam non solum
itis, sed curretis; quia onerati
estis, & accincti, nihil pón-
deris super dorsa portantes.
Felices igitur vos, qui vos &
vestra sine omni exceptiuncula
reliquistis, per ipsum montis
vérticem iter facitis ei qui as-
cendit super occasum; Dómi-
nus nomen illi. Illi verò, qui
quamvis Ægyptum fúgerint,
tamen ad quæque Ægyptia
tenerrimè resuscitant, viam
civitatis habitaculi non invent-
runt: sed voluntatum suarum
gravíssimis sarcinis prægravati,
vel sub ónere, vel cum ónere
cadunt, ut vix ad cursum
pervéniant destinatum. Quid
enim est quòd vita vestra vi-
tam Apostólicam repræsentet?
Illi reliquerunt omnia, & in
schola Salvatoris sub ejus præ-
séntia congregati, haurerant
aquas in gaudio de fonte Sal-
vatoris, ipsum vitæ fontem
in ipso fonte bibentes.

Oratio. S. R.

PERfice, quæsumus, Dómi-
ne, pium in nobis sanctæ
religiónis affectum: & ad obti-
nendam tuæ grátie largitatem
beátus Bernardus Abbas ap-
te semper pro nobis & mé-
ritis & précibus intercédât
per Dóminum.

Fit Commemoratio Octava.

*Tum S. Filiberti, ut in Com-
muni Abbatum.*

D I E X X I .
D E O C T A V A
Assumptionis.

LECTIO iij.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

In Assumpt. B. Mariæ Virg.

4. §. 1.

Ascendens de deserto Regina mundi, etiam Angelis sanctis, ut canit Ecclesia, speciosa facta est & suavis in deliciis suis. Désinant tamen deserti hujus mirari delicias, quia Dominus dedit benignitatem, & terra nostra dedit fructum suum. Quid mirantur de terra deserta Mariam ascendere deliciis affluentem? Mirantur potius pauperem Christum de coelestis regni plenitudine descendentem. Longè enim ampliori miraculo dignum videtur Dei Filium paulò minùs ab Angelis minorari, quàm Dei matrem super Angelos exaltari. Illius siquidem exinanitio, facta est replètio nostra: illius miserie, mundi deliciae sunt. Dénique cum dives esset, propter nos pauper factus est, ut nos ejus inopiâ ditaremur. Sed & crucis ignominia, credentium facta est glória.

VESPERÆ de Octava, ut in primis Vesperis Festi, 304. præter Responsorium, quod omittitur.

Fit Commem. S. Symphoriani, Mart. Ant. Ecce Deus: v. Justus. vj. Oratio, Da nobis. xj.

D I E X X I I .
O C T A V A
A S S U M P T I O N I S .

Semiduplex.

Omnia ut in die Festi, præter ea quæ sequuntur.

Psalmi de Feria per totum Officium.

AD NOCT. Antiphonæ, v. & REPLY. sumuntur secundum Feriam.

Lectio j. de Script. occur. è tribus una.

LECTIO ij.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

In Assumpt. B. Mariæ Virg.
§. 8. 9.

Quis misericordiae tuae, & benedicta, longitudinem & latitudinem, sublimitatem & profundum queat investigare?... Per te enim coelum replètum; infernus evacuatus est, instauratae ruinae coelestis Jerúsalem: expectantibus miseris vita perdata data. Sic potentissima & piissima charitas, & affectu compatiendi, & subveniendi abundat effectu, æquè locuples in utroque. Ad hunc igitur fontem sitibunda properet anima nostra: ad hunc misericordiae cùmulum tota sollicitudine miseria nostra recurrat. Ecce jam quibus potuimus votis ascendentem te ad Filium deduximus, & prosecuti sumus saltè à longè, Virgo benedicta. Sit pietatis tuae ipsam, quam apud Deum gràtiam invenisti, notam facere mundo, reis veniam, ... periclitantibus ad-

X iv.

jutorium & liberationem sanctis tuis precibus obtinendo.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 1. 28.

IN illo tempore ; Ingressus Angelus (Gabriel) ad Mariam dixit : Ave, gratia plena ; Dominus tecum. Et reliqua.

Homilia sancti Andreæ Cretensis.

In dormit. S. Deiparæ, Serm. 2.

Mysterium est hodierna festivitas, quæ & Deiparæ dormitionem celebrandam sibi proponit, & omnem superat dicendi facultatem. Mysterium est, quod nondum quidem apud multos celebratur, sed apud omnes jam & honoratur & amatur. Quamobrem hoc non silentio obruendum, sed publicâ oratione celebrandum. Una itaque hodie & communis esto cœlestium ac terrestrium festivitas ; & homines cum Angelis lætentur ; & omnis lingua exultet, & Ave accinat Dei genitrici. Quippe & Gabriel (Incarnationis) mysterio exordium hoc antea statuit, tum cum res totius Theologiæ clarissima Jesu (Christi) naturam nostram induentis divîna formatio per ineffabilem œconomiam in Virginis sinu, velut in quadam naturæ officina, novo ac singulâri modo designaretur. Ac nos quoque denuo oportet generis nostri Regînæ grâtiâ hanc rependere, veluti præcipuum quoddam præmium ; quoniam ei etiam mi-

granti decet nos Ave dicere ; etenim sola, gaudio investo, tristitiam quam prima parens attulerat à nobis depulit. Clangamus igitur tubâ in Sion ; assumamus psalterium & citharam ; cantemus Dei mari ; cantemus non nuptiale, sed funebre pulsaris fidibus melos.

[Si sit Domin. LECTIO ix.

De S. Symphoriano.

Symphorianus Augustoduni, patre Fausto nobili & christiano oriundus, cum simulacrum Berecynthiæ, plaudente populo, per urbem carpento veheretur, ad tantum scelus exhorruit, & idolum se adoraturum negavit. Quare ad Heraclium virum Consularem tamquam seditiosus statim adducitur ; qui loris casum in carcerem conjecit : unde eductus postea, & coram eodem iudice Christum prædicans, capite damnatus est. Qui cum ad supplicium duceretur, matrem sic clamantem audivit : Nate, nate Symphoriane, memento Dei vivi ; sursum, fili, erecto corde, aspice regnantem in cœlis ; hodie tibi vita non tollitur, sed mutatur in melius. Igitur extra muros eductus, à carnifice occisus est. Non procul à loco martyrii sanctus Euphronius Presbyter, ac postea Eduensis Episcopus, in memoriam ejus Basilicam extruxit.]

AD LAUDES sit Commem. S. Symphoriani, ut in Communi unius Mart. Oratio, De nobis. xj.

D I E XXIV.

In Festo

S. BARTHOLOMÆI
Apostoli.

DUPLEX-MAJUS.

*De Communi Apostolorum,
exceptis quæ sequuntur.**IN I. VESPERIS fit Com-
mem. S. Audoeni Episcopi.
Ant. Ipsum elegit. V. Bea-
tus. xx. Oratio, Deus qui
populis. xxv.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

*Ex Eusebio, S. Hieronymo
& Usuardo.*

Bartholomæus, unus ex
duodecim quos elegit Je-
sus & Apostolos nominá-
vit, post ejus Ascensionem accepto
Spiritu sancto, in Indiam profe-
ctus, Christi fidem, ut scribit
Eusebius in História Ecclesiásti-
ca, fertur illis gentibus prædi-
casse, & Evangelium Matthæi
Hebræicis conscriptum litteris
reliquisse, quod quidem ad Pan-
tani tempora, qui penetravit
usque ad Indos, servatum esse
memoratur. Idipsum & tradit
sanctus Hierónymus in libro de
Scriptoribus Ecclesiásticis. Pan-
tænus, inquit, in Indiam,
rogatus ab illius gentis legatis,
missus est à Demétrio Alexan-
driæ Episcopo: ubi réperit
Bartholomæum, de duodecim
Apostolis, adventum Domini
Iesu juxta Matthæi Evangelium
predicasse, quod Hebræicis

litteris scriptum revertens Ale-
xandriam secum detulit. Fide
gentilibus prædicatâ, Bartho-
lomæus vitam martyrio con-
summavit.

LECTIO v.

De Sermone sancti Joannis
Chrysostomi.*Homil. 33. in cap. 9. Matth.*

Viden ministérii magnitú-
dinem? Viden Apostoló-
rum dignitatem? Nihil sensi-
bile jubentur dicere; nec sicut
Móyses & Prophétæ priores, sed
nova quædam & inexpectata.
Neque enim talia ipsi prædicá-
bant, sed terrant, & terréna
bona: hi autem regnum cœ-
lorum, & quæ ibi sunt omnia.
Neque inde solum hi majores
sunt, sed etiam ex obediéntia.
Neque enim recusant, neque
cunctantur, sicut veteres illi: sed
etiam si pericula, bella & intro-
lérabilia mala audiant, cum
obsequentiâ multâ imperata sus-
cipiunt, utpote qui regni sint
præcones.

LECTIO vj.

ET quid mirum, inquires, si
nihil durum & asperum
prædicatûri, subito paruerunt?
Quid dicis, nihil durum præ-
dicare jussi sunt? Non audis cár-
ceres, abductiones ad mortem,
bella civilia, universorum
odium? Quæ omnia, ipsis paulò
post eventúra esse dicebat. Illos
namque mittit præcones, ut
aliis innúmera bona conciliant;
illos verò intolerabilia mala
passuros esse dicit, & prænú-
tiant.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 6. 12.

In illis diebus; Exiit (Jesús) in montem orare; & erat pernoctans in oratione Dei. Et cum dies factus esset, vocavit discipulos suos; & elegit duodecim ex ipsis, (quos & Apostolos nominavit.) Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii
Episcopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 5.
§. 42.

ORat Dominus, non ut pro se obsecret, sed ut pro me impetret; nam etsi omnia posuerit Pater in potestate Filii, Filius tamen ut hominis formam impleret, obsecrandum Patrem putat esse pro nobis; quia advocatus est noster. Noli infirmatrices aperire aures, ut putes Filium quasi infirmum rogare, ut impetret quod implere non possit potestatis auctor. Obedientiae magister ad præcepta virtutis suorum nos informat exemplo. Advocatum, inquit, habemus apud Patrem. Si advocatus est, debet pro meis intervenire peccatis. Non ergo quasi infirmus, sed quasi pius obsecrat, Vis scire quoniam omnia quæ velit, possit? Et advocatus, & judex est. In altero pietatis officium, in altero insigne est potestatis.

LECTIO viij. §. 43. 44.

ET erat pernoctans in oratione Dei. Species tibi datur, forma præscribitur quam debeas æmulari. Quid enim te

pro salute tua facere oportet; quando pro te Christus in oratione pernoctat? Quid te facere convenit, cum vis aliquod pietatis officium a toreri; quando Christus missurus Apostolos, oravit? nec usquam alibi, si non fallor, orasse cum Apostolis reperitur: ubique solus obsecrat. Dei enim consilium humana vota non capiunt, nec quisquam interiorum potest esse particeps Christo. Vis scire quoniam mihi, non sibi oraverit? Vocavit (inquit) discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis; quos ad propagandum auxilium salutis humanæ per terrarum orbem factores fidei destinaret. Simul adverte coeleste consilium: non sapientes aliquos, non divites, non nobiles, sed piscatores & publicanos, quos dirigeret, elegit; ne traduxisse prudentiam, ne redemisse divitiis, ne potentie nobilitatisque auctoritate traxisse aliquos ad suam gratiam videretur; ut veritatis ratio, non disputationis gratia prævaleret.

LECTIO ix.

De sancto Audoeno.

AUdoenus qui & Dado, Sanctiaci in agro Sueffionensi parentibus piis & nobilibus natus, Custos fuit Annuli Dagoberti regis, eique ita acceptus, ut ad illius arbitrium omnia Palatii negotia gererentur. Socium habuit in aula Eligium; & utriusque operam, cum promovendis Regni & Ecclesiæ rebus adhuc laici studerent, celebrata fuit Synodus Aurelianis, in qua Monothelita quidam, qui et

Affa pulsus in Galliam vénerat, ab iis convictus est erroris, quanquam præ modéstia, honorem victoriæ Sálvio Episcopo, póstea Mártiri, tribúerint. Uterque eódem die comam depósuit, & Clero addictus est. Cúm autem Audoénus Románo Rothomagenfí successor fuisset electus, non ignárus quám periculósum esset súbitò Episcopum consecrári, abjectis statim ómnibus Palátii curis, lóngius ab aula discedens, Matiscónem perrexit, ut à Deódato illius urbis Antistite Présbyter ordináretur. Unde in réditu Ligeritánas Aquitániæ partes & Andegáviam emensus, ubique verbo & ópere Christi fidem confirmávit. Dénique Rothómagum cum Elígio convéniens eódem die cum ipso Episcopus consecrátus est, ac deinceps pastorálibus curis totum se dédidit. Sedit in Concílio Cabilonenfí. Límina Apostolórum pétiiit, Adeódato Pontífice. Palátii Majóres dissidentes inter se conciliávit: inter Néustriæ & Austriæ pópulos, Colóniam profectus, pacem compósuit; unde cúm rediret, apud Clippiacum prope Parísios febre correptus, impetráto à Theodorico rege successóre Ansberto, anno vitæ circiter septuagésimo quarto, Pontificátus quadragésimo quarto, Christi sexcentésimo octogésimo tértio, cœlo receptus est. Corpus ejus Rothómagum translárum, in Basilica Principis Apostolórum cónditum est, cui & nomen dedit.

Oratio. S. R.

Omnipotens sempiterne Deus, qui hujus diéi venerandam sanctamque lætítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuisti: da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per.

AD LAUDES fit Commem. S. Audoëni, ut in Communi Pontificum.

AD VESPERAS fit Commem. S. Ludovici. Ant. 6. Quæsitit Dóminus sibi virum juxta cor suum: & præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum, suum. 1. Reg. 13. 14.

ÿ. Prævenisti eum, Dómine, & In benedictionibus dulcedínis. Ps. 20. 4.

Oratio, infra ad Laudes.

D I E X X V.

In Festo
SANCTI LUDOVICI
Regis Franciæ.
DUPLEX-MAJUS.

Omnia ut in Communi Justorum, præter ea quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

*Invit. Regem Regum Dóminum, * Veníte, adorémus.*

Psal. Veníte. 2.

Hymnus. Habert. Ep. Vabr.

Rex summe regum, qui potenti númine
Quo sunt creáta, regna nutu
dívidis,
Dum thure fumant templa,
voce pérsonant,
Audi profúsas Regis in laudem preces.

NASCENS in ipsa Ludovicus
púrpura,

Scep̄tris avitis parvus ádmo-
vet manus;

Piæque ductu matris, igná-
rus mali,

Servíre Christo discit ánte-
quam regat.

IUSTI levérus cultor, urbes lé-
gibus,

Amóre cives cóntinens, ho-
stes metu;

Pietáre cœlum flectit, aras
éxcitat,

Deoque templa, tecta nudis
érigit.

MOX Christiáni serus ultor
sánguinis,

Emenſus æquor, inque littus
bárbarum

Vexilla pandens, urget armis
ímpios,

Unoque vitam pro Deo pa-
ciscitur.

SIX Trinitáti sempiterna gló-
ria,

Honor, potestas, atque ju-
bilatio,

In unitate, quæ gubernans
omnia,

Per cuncta regnat seculórum
secula. Amen.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex S. Lud. vita à variis Auth.
scripta.

LUDOVICUS hujus nóminis
nonus, patri Ludovíco
duódecim annos natus in
regnum Francórum successit.
Hunc Blancha mater, sub cujus
tutela relictus fúerat, omni cu-
rá ad pietátem instruit, illi
dicere solita: Mallem te, fili,

regno & vitá privári, quám
letháli áliquo peccáto tuum
offendere Creatórem. Anno
ætatis suæ décimo-nono Marga-
ritam Cómitis Provinciæ filiam
duxit uxórem. Ab ipso regni
exórdio invicta ánimí virtus
continuis bellis enítuit, quibus
adolescência ejus exercita est.
Rebus tandem cum suis, cum-
que finítimis princípibus com-
pósitis, totum se divíno cúltni
promovendo dedit. Duello &
blasphémíis pénitús extirpandis
incúbuit; histriónes & jocularó-
res regno expulit. Beneficia
ecclesiástica non nisi probátis
persónis, neque jam áliud ha-
béntibus, nisi illo abdícáro,
conferébat. Adeò justitiæ stu-
dióſus fuit, ut quacúmque tran-
sírét, illáta si qua forent à co-
mitátu damna, per plures notæ
æquitatis viros inquiri jubérat ac
relarcíri. Viros spectáre virtútis
& prudéntiæ tum è cléricis tum
è laicis in consílium adhibuit:
atque ira se gessit, ut illum
plebs parentem, nóbiles prin-
cipem ac legum conservatórem,
Francia verum regem, Ecclé-
sia protectórem prædicáret.

LECTIO V.

DÉCIMO-nono regni sui an-
no gravi morbo labórans,
ad recuperandam Jerosólymam
ánimū adjécit. Quamobrem
ubi conváluit, contractis cópiis
ingéntibus, regni curam matri
commísit; & vexillo ab Epí-
copo Parisiensi accepto, cum in-
genti exercitu mare trajécit.
Atque ubi primùm Saracénos
in littore ástantes conspexit, è

navi in mare ense districto congressurus insiliit: fugatisque hostibus, Damiétam victor intravit. Sed debilitato postmodum ex lue exercitu, victus ipse captusque est. Ibi de sua suorumque redemptione & libertate cum ageret, Saraceni ultro se Mahumetem, nisi pacta omnia servarent, ejuraturos polliciti, à Ludovico vicissim postulabant, ut nisi conventis staret, Christum quoque negaturum se sponderet: sed, Absit, inquit pius Princeps, ut hoc unquam tam impium verbum ex ore meo excidat. Cumque cruces ei intentarent nisi in hunc modum juraret, promptus ad martyrium respondit: Et si corpus occideritis, animam tamen meam non habebitis, & eam à tanto scélere puram servabo. Pacto postea fœdere, Rex cum exercitu liber dimittitur; cumque in pecunia numeranda, Saracenis non advertentibus, erratum esset; integrum pecuniæ pondus solvi voluit, violati pacti alioquin reis. Annos quinque in Syria conimoratus plures Christianos à barbarorum servitute redemit; multos etiam convertit infideles, Christianorum aliquot urbes & castra suis sumptibus restauravit.

LECTIO vj.

JAm à duobus annis mortuam marre, in Galliam redire coactus, navi prope Cyprum ad cautes allisâ; coram sacra Eucharistia, quam secum in navi ex veteri Christianorum usu deferébat, suppliciter orans, ab

imminente naufragii periculo liberatus est. Reversus in Franciam multa ædificavit monasteria & pauperum hospitia. Frequens invisébat ægrôtos, quibus non sumptibus modò, sed & manibus ipsis necessaria subministrabat. Vestitu vulgari utebatur; statisque diebus cilicio & jejûnio corpus affligébat. Cum in Africam trajecisset, bellum denuò Saracenis illaturus; jamque, captâ Carthagine, castra prope Tunetum in eorum conspectu posuisset, mortem imminere sentiens, salutaria documenta Rege digna Christianissimo suâ manu conscripta, Philippo primogénito & successoris suo tradidit. Denique super stratum in modum crucis cinere respersum recubans, dum hæc verba pronuntiaret, Introibo in domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nòmini tuo, Dòmine, animam Deo reddidit apud Carthaginem anno Dòmini millésimo ducentésimo septuagésimo, ætatis verdò quinquagésimo-quinto. Eum miraculis illustrem Bonifacius octavus Sanctòrum albo insérui.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Percussit fœdus coram Dòmino, ut ambularet post eum, & custodiret præcepta, & testimonia, & justificationes ejus. 2. *Paral.* 34. 31.

Ant. 5. a. (Confortatus est) in regno suo, & Dòminus Deus ejus erat cum eo; & magnificavit eum. 2. *Paral.* 1. 1.

Ant. 8. c. Succinxit se arma bellica sua in præliis, & protegēbat castra gladio suo.

1. Mach. 3. 3.

¶ Quoniam Rex sperat in Domino: *R.* In misericordia. Altissimi non commovēbitur. *Pf.* 20. 8.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 19. 12.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

De Civit. Dei, lib. 5. cap. 24.

Christianos quosdam Imperatores non ideo nos felices dicimus, quia vel diutius imperarunt, vel imperantes filios morte placida reliquerunt, vel hostes reipublice domuerunt, vel inimicos cives adversus se insurgentes & cavere & opprimere potuerunt. Hæc enim & alia vite hujus ærumnosæ, vel mûnera vel solatia, quidam etiam cultores dæmonum accipere meruerunt, qui non pertinent ad regnum Dei, quod pertinent isti. Et hoc ipsius misericordiæ factum est, ne ab illo ista, qui in eum crederent, velut summa bona considerarent.

R. Ipse est directus divinitus in poenitentiam gentis, & * Tulit abominationes impietatis: & gubernavit ad Dñm cor ipsius, & in diebus pecca-

torum corroboravit pietatem: *Eccli.* 49. 3. ¶ Dei minister est: vindex in iram ei qui malum agit. *Rom.* 13. 4. * Tulit.

LECTIO viij.

Sed felices eos dicimus, si justè imperant; si interlinguas sublimiter honorantium, & obsequia nimis humiliter salutantium non extolluntur, sed se homines esse meminerunt; si suam potestatem ad Deicultum maxime dilatandum, majestati ejus famulam faciunt; si Deum timent, diligunt, colunt; si plus amant illud regnum, ubi non timent habere consortes; si tardius vindicant, facile ignoscunt; si eandem vindictam pro necessitate regendæ tuendæque reipublicæ, non pro saturandis inimicitarum odiis exerunt; si eandem veniam non ad impunitatem iniquitatis, sed ad spem correctionis indulgent; si quod asperè coguntur plerumque decernere, misericordiæ lenitate & beneficiorum largitate compensant; si luxuria tantò eis est castigatior, quantò posset esse liberior; si malunt cupiditatibus pravis, quam quibuscumque gentibus imperare.

R. In captivitate positus; viam veritatis non deseruit, * Ita ut omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptivis fratribus, qui erant ex ejus genere, impertiret. *Tob.* 1. 2. ¶ Suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum. *Ad.* 28. 30. * Ita ut.

LECTIO IX.

Ant. 1. De omni corde

ET si hæc omnia faciunt, non propter ardorem inanis gloriæ, sed propter charitatem felicitatis æternæ; si pro suis peccatis, humilitatis & miserationis & orationis sacrificium Deo suo vero immolare non negligunt. Tales Christianos Imperatores dicimus esse felices; interim spe, postea reipsa futuros, cum id quod expectamus advenierit.

¶. (Sapientia) justum non dereliquit, sed a peccatoribus liberavit eum: descenditque cum illo in foveam, * Et in vinculis non dereliquit illum. Sap. 10. 13. ¶. Erat Deus cum eo, & eripuit eum ex omnibus tribulationibus ejus. Añ. 7. 9. * Et. Glória. * Et. Te Deum.

¶. Sacerd. Domine, in virtute tua lætabitur Rex: ¶. Et super salutare tuum exultabit vehementer. Ps. 20. 2.

A D L A U D E S.

Ant. **N**ON erat rex similis 1. a. ei, & dilectus Deo suo erat, & posuit eum Deus regem. 1. Esdr. 13. 26.

Ant. 4. c. Dedit illi (Domini) gloriam regni, qualem nullus habuit ante eum rex. 1. Paral. 29. 25.

Ant. 3. G. Operatus est bonum, & rectum, & verum coram Domino Deo suo. 2. Paral. 31. 20.

Ant. 4. D. Judicavit causam pauperis & egeni in bonum suum. Jerem. 22. 16.

suo laudavit Dominum, & dilexit Deum, qui fecit illum: & dedit illi contra inimicos potentiam. Eccli. 47. 10.

CAPITULUM. Sap. 6. 26.

Multitudo sapientium sanitas est orbis terrarum, & rex sapiens stabilimentum populi est.

Hymnus.

TEMPLA nunc fument, resonentque cantu,

En triumphato Lodoïcus hoste,

Quærit æternas, tibi militando,

Christe, coronas.

Hic tuos ardet reparare cultus,
Hic gregem tuto fugitivum ovili

Reddit: hic armis tua christianis

Sacra tuetur.

BELLICÆ vixdum memor ille laudis,

Cuncta qui subdit, tibi servit uni:

Imperes unus, satis imperabit,

Te duce, princeps.

STAT tuâ fidens ope, fortiorque

Sumit ex ipsis animos ruinis:
Jura dat victus, sedet inter ipsos

Arbiter hostes.

SUMMA laus summo super astra Patri:

Filio compar homini Deoque;

Nec tibi dispar, utriusque sacri

Nexus amoris. Amen.

Ÿ. Potens in terra erit semen
ejus: R. Generatio rectorum
benedicetur. *Pf.* III. 2.

Ad Benedictus. Ant. 3. 2.
Dedit illi (Dóminus) glóriam
in gente sua, crescere illum
quali terræ cūmulum; & ut
stellas exaltare semen ejus.
Eccli. 44. 22.

Oratio. S. R.

Deus, qui beátum regem
Ludovicum de terréno
regno ad cœlestis regni gló-
riam transfulisti: ejus, quæsumus,
méritis & intercessióne,
Regis regum Jesu Christi Filii
tui facias nos esse confortes;
Qui tecum.

*AD HORAS, Antiph. de
Laudibus, quartâ prætermissâ.*

A D V E S P E R A S.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. I. *Esdr.* 7. 27.

Benedictus Dóminus Deus
patrum nostrórum, qui de-
dit hoc in corde regis, ut glo-
rificáret domum Dómini.

Hymnus. Hab. Ep. Vabr.

TE sancte rursus Ludovice,
prælia

Divína poscunt: tu crucis cla-
vum tenens,

Speique sacras anchorâ fun-
dans rates,

Moves tyrannis bella, Chri-
sto militas.

VINCIS cadendo; mors tibi
victóriam

Auferit & addit; corpus hîc
palmarum regunt

Nondum sepultum, sed trium-
pho nobili

Cœlum paratur, & coronis
sidera.

Tuus paternæ rédditus terra-
cinis

Regnum tuetur, dum thro-
no præsens Dei,

Æterna regnans pacis inter
lilia,

Favensque blando nostra cer-
nis lúmine.

SIT Trinitati sempiterna gló-
ria,

Honor, potestas, atque ju-
bilatio,

In unitate, quæ gubernans
omnia,

Per uncta regnat seculórum
secula. Amen.

Ÿ. Deus, judícium tuum Regi-
da: R. Et justitiam tuam filio.

Regis. Pf. 71. 2.

Ad Magnificat, Ant. 7. 2.

Dómine Deus, verbum quod
locutus es super servum tuum

& super domum ejus, súscita in
sempiternum. 2. *Reg.* 7. 25.

D I E XXVII.

In Festo

SANCTI CÆSARII

Episcopi, & Doctoris.

Semiduplex.

*De Communi Doctorum, præ-
ter sequentia.*

LECTIO ij.

Ex vita apud Mabill.

Cæsarius, patriâ Cabillonensis

sis, monasteriî Lirini

primûm monachus, tum Ab-
bas, ob eximiam doctrinæ &

virtutum famam, Bonifacio

Sede Arelatensi invitus licet
subrogatur. Mox providus

stor de cunctórum salute sol-
licitus, instituit, ut Terciar-

Sextæ, & Nonæ officium

sancti Stéphanii basilica Clérici quotidie persolverent, quò laici & poenitentes quotidiano possent interesse Officio. Lectiòni postea sacrae Scripturæ, & verbi divini prædicationi cum se totum dedisset, ab Alarico Wisigothorum rege propter impòsitum sibi proditiònis crimen, Burdégalam mittitur; ubi cum reddenda dócuit Cæsari, quæ sunt Cæsaris, & quæ sunt Dei, Deo; innocentiam suam, simul & in Ariano principe dogmatis pravitatem se solum contemnere testatus est. Sedi suæ postea restitutus, proditiònis iterum à Judæis & hereticis falsò infimulatus, post vincula & carcerem Ravennam ad Theodoricum Italiæ regem mittitur: à quo post cognitam ipsius sanctimoniam magnis munèribus donatus, eleemosynis & miraculis clarus Arelatē rediit. Pluribus interfuit Conciliis, quibus & plerumque præfuit. Denique postquam, Floriano teste, vixit inter barbaros pius, inter bella pacatus, pater orphanorum, pastor egentium, & Catholicæ regulæ disciplinæ dictis factisque demonstrans, migravit ad Dominum, & sepultus est in monasterio Virginum, quod ipse Arelatē condiderat.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 6. 45.

IN illo tempore; Dixit Iesus discipulis suis: Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; & malus homo

Pars Autumnalis.

de malo thesauro profert malum. Ex abundantia enim cordis os loquitur. Et reliqua.

Homilia sancti Cæsarii Episcopi.

Homil. 26. tom. 2. Biblioth. Patrum Paris.

QUAMVIS melius sit facere, quam nosse, prius est tamen nosse quam facere; debet enim discere, qui optat implere. Ut ergo ista beatitudo per Dei gratiam impleatur in vobis, si in veritate, ut credimus, esuritis & sititis iustitiam, quoties vobis verbum Dei fuerit tardius prædicatum, nolite expectare ut vobis ultro illud debeamus ingerere, sed etiam vos ipsi quasi rem vobis jure debitam fideliter à nobis ac sitienter exigite. Nam si nos semper ultro velimus offerre, & vos aliquoties, tardantibus nobis, volueritis exigere; possumus ab illis qui periculum nostrum nesciunt, importuni forsitan judicari. Sed qui bene novit quam grave pondus immineat cervicibus sacerdotum, intelligit quod quamvis verbum Dei assidue prædicemus, minus tamen reddimus quam debemus. Testificatur enim sacerdotibus Spiritus sanctus per Prophetam: Clama, ne cesses; & Apostolus: Memoriam meam retinete; quoniam per triennium non cessavi, die ac nocte cum lacrymis monens unumquemque vestrum. Si Apostolus, ut se apud Deum absolveret, die nocteque verbum Dei prædicabat, quid de nobis fiet, qui vix vel

Y

post multos dies commissio nobis gregi spiritalia pasqua providemus?

Oratio. S. A.

DEUS, qui es tuorum Antistitum potentissimus illustrator: tribue, quaesumus, ut beati Cæsarii Pontificis magnificis exemplis pariter & monitis informati, sæculi istius caliginem sine periculo transeamus; Per.

VESPERÆ de Sequenti.

D I E XXVIII.

In Festo

S. AUGUSTINI EPISCOPI,
& Ecclesiæ Doctoris.

DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi Doctorum, exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

CAPITULUM. Rom. 13. 12.

ABICIAMUS opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honestè ambulamus, non in comestationibus & ebrietatibus, non in cubilibus & impudiciis, non in contentione & æmulatione.

Hymnus. S. V.

QUID non, Christe; potes? nescia cedere

Ut gaudes sine vi rumpere pectora!

Ut victrix manu quos subigis, tuæ

Formas militiæ duces!

INSANA tumidus dum sapientia

Augustinus ovat, nec patiens regi,

Spero, ferre prius quod decuit, jugo,

Vanis servit amoribus.

ERRORUM tenebris ut premitur miser:

Lucem querit amans, quam trepidus fugit;

Pectus sollicitant hinc bona gaudia,

Hinc rursus mala distrahunt.

At cum plena suo lumine veritas

Affulsit juveni, territa nox fugit:

Et divinus Amor sacrilegos piis

Ignes ignibus excutit.

QUAS victus lacrymas, quos gemitus dedit!

Altè corda domans Spiritus incubat:

Rumpit vincla, sacro flumine tingitur,

Christi liberior jugo.

QUI lucis Pater est, gloria sit Patri;

Qui lux ipsa Patris, gloria Filio;

Amborumque tibi, Nexus amabilis,

Compar gloria, Spiritus.

Amen.

ψ. Beatus homo, quem tu erudieris, Domine, &c. Et de legetua docueris eum. Ps. 93. 12.

Ad Magnificat, Ant. 8. G.

Fuit magnus secundum nomen suum, maximus in salutem electorum Dei, expugnare insurgentes hostes, ut conquireretur hæreditatem Israel. Eccli. 46. 1.

Oratio, infra ad Laudes.

Fit Commem. S. Cæsarii.

Hymn. Quid non. supra.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex Possidio, & S. Augustini operibus.

Augustinus, Tagastæ in Africa natus, adolescens in amores illicitos, & Manichæorum hæresim impégit. Carthagine primùm Rhetoricam docuit, deinde Romæ, ac Mediolani; ubi cum Ambrósii frequens esset auditor, paulatim in Cathólicos propensior factus, sacros códigos, à quorum lectione propter styli simplicitatem prius abhorrebat, evolvere studiosius cœpit, & novæ vitæ institutum meditari. Verùm cum diu multumque secum ipse luctatus, conversionem procrastinasset; tandem insolitâ voce admonitus ut légeret, ex verbis Apostoli in quæ incidit, derepentè mutatus est, & ab Ambrósio aliquantè post, annum agens tricésimum-tertium in Pâschate baptizatus. Cum patriam repeteret, matri ad Ostia Tiberina defunctæ supræma Christiânæ pietatis officia persolvit. Reversus in Africam, rus se recépit, ac uni Deo vacâret.

LECTIO v.

Hippónem-régium evocatus, ut virum quemdam psius audiendi cupidum Deo ucrarétur, raptus à pópulo, nritus, arque ubertim flens, trësbyter civitatis ordinatus est Valério Episcopo: qui cum

gènere Græcus esset, nec satis Latínè sciret, potestatem ei fecit in Ecclesiâ coram sè Evangelium prædicandi; idque ex more Orientalium, sed præter Africânæ totiusque Occidentâlis Ecclesiæ consuetudinem. Vêritus autem Valérius jam sênior, ne sibi Augustinus ab aliis Ecclesiis præiperétur, obtinuit à Primâte Carthaginensi, ut sibi adhuc viventi darétur coepiscopus. In episcopátu communem vitæ rationem quam ante episcopátum instituerat, cum Cléricis ténuit. Vestis ejus ac suppellex, nec nítida nímium, nec abjecta. Ita frugáli & parca mensâ utebâtur, ut non nisi propter hôspites & infirmos, carnes ad legúmina & ôlera adhibéret, eamque lectione, aut disputatione, exclusâ pénitus obtrectatione, semper condicbat. Causis dirimendis vacabat per totum diem, sæpè jejûnus. Ut pàuperes áleret, cum non esset ália facultas, sacra vasa frangi jubébat. Fœminarum monastéria non adibat, nisi urgente necessitate.

LECTIO vj.

ACérrimus contra omnes hæreses Cathólicæ veritatis propugnátor, Manichæos, quos statim à baptísmate aggressus fúerat, tum scriptis, tum pùblicis disputationibus confutavit. Arianórum hæresim singulâri veritatis illustratione profligávit. Ecclesiæ unitatis stúdio, quam adversùs Donatistas validdissimè tutatus est, Episcopos penè trecentos induxit, ut schis-

máticis ad Ecclésiám redeúntibus non honórem modò sedium servarent, sed &, si opus esset, episcopátu céderent. Grátiam Christi à Pelagiánis impugnátam invictissimè assérui; eorumque in Semipelagiánis reliquias, morti jam próximus, repressit. Adversùs Paganórum calúrnias & erróres Religió-nem Christianam eruditissimo præsertim ópere de Civitate Dei vindicávit. In Confessi-
onum & Retractatiónum libris, à se gesta scriptaque magnà cum humilitate recensuit. De Scriptúra váriis tractátibus sapientissimè dissérui. Difficillimas quæstiões undequaque sibi propósitas suis epístolis enodávit. Eum Theodosius júnior nominátim invitávit ad Synodum Ephesinam in causá Nestórii, cujus erróres jam ipse scriptis præfocáverat; sed morte præventus, Concílio interesse non pótuit. Vándalis enim tertium jam mensem Hippónem obsidéntibus, in extrémum morbum incidit: atque ubi lecto decúbuit, Psalmos de pœnitentia parieti jussit affigi; quos profusis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies soli intentus oratióni, obdormívit in Dómino, anno ætátis septuagésimo-sexto, Christi quadringentésimo trigésimo. Pro commendanda corpóris ejus depositiõe sacrificium Deo oblátum est. Testamentum nulum fecit; quia unde faceret, ut ait Possídius, Christi pauper non hábuit. Corpus ejus pri-

mum in Sardiniam, póstea Pápiam translátum est.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum. s. 13.

IN illo témpore; Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo salietur? ad nihilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, & conculcétur ab hominibus. Vos estis lux mundi. Et reliqua.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

L. I. De Serm. Dom. in montes

O Stendit his verbis Dóminus fáruos esse judicandos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectantes, vel inópiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuátum fuerit, in quo salietur? id est, si vos per quos condiendi sunt quodámodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiseritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos à vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem auferat ceterórum? Ergo ad nihilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, & calcétur ab hominibus. Non itaque calcátur ab hominibus, qui patitur persecutió-nem; sed qui persecutió-nem timendo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est, qui quamvis corpore multum in terra sustinear, corde tamen fixus in cœlo est.

LECTIO viij.

VOS estis lux mundi. Hic mundum, non cœlum & terram, sed hómínes qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, oportet intélligi, quibus illuminandis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem constituta, id est, fundara super insignem magnamque justitiam. Neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub módio, sed super candelábrum. Sub módio lucernam ponit, quisquis lucem bonæ doctrinæ commodis temporalibus obscurat & regit: super candelábrum autem, qui corpus suum ministério Dei subicit, ut superior sit prædicatio veritatis, & inférior servitus corporis. Per ipsam tamen corporis servitutem excélsior luceat doctrína, quæ per officia corporalia, id est, per vocem & linguam, & céteros corporis morus in bonis opéribus insinuatur discéntibus. His ergo Christus cohortátus est audientes, ut se præpararent ad ómnia sustinenda pro veritate atque justitia: & ut non absconderent bonum quod accepturi erant, sed eâ benevoléntiâ discerent, ut céteros docerent, non ad laudem suam, sed ad glóriam Dei ópera sua referentes.

LECTIO ix.

Ex Serm. 17. ed. Ben.

ECCE fácio quod audívi. Si non discrétaveris, inquit Prophéta, justum, si non dixeris peccatóri, Morte moriéris, &

osténderis illi, ut recédât ab iniquitatibus suis; ipse quidem in peccátis suis moriétur, sanguinem autem ejus de manu tua exquiram. Si autem dixeris, & ille contémpserit, & non obedierit; ille in sceléribus suis moriétur, tu autem animam tuam liberábis. Dico vobis; libero animam meam. In magno enim sum, non periculo, sed exírio constitúrus, si tacúero. Sed cum ego dixeró, & implévero officium meum, vos jam aténdite periculum vestrum. Quid autem volo? quid desidero? quid cúpío? quare loquor? quare híc sédeo? quare vivo? nisi hâc intentióne, ut cum Christo simul vivámus? Cupíditas mea ista est, honor meus iste est, glória mea ista est, gáudium meum hoc est, posséssio mea ista est. Sed si non me audieritis, & tamen ego non tacúero, animam meam liberábo: sed nolo salvus esse sine vobis. Nolíte me contristare pravis móribus vestris; quia delectátio mea non est in hac vita, nisi vestra bona vita.

A D L A U D E S.

CAPITULUM. *Rom. 13. 14.*

INDUÍMINI Dóminum Jesum Christum, & carnis curam ne fecéritis in deádériis.

Hymnus. S. V.

ASSECTOR fidei summus & árbitér,
Inconcussa stetit quo duce
véritas,
Dicet Rellígio, te páriter
suum
Dicet Grátia víndicem.

Y iij

TANTI vix cāpiens flūmina lū-
minis

Scribis plena Deo mille vo-
lūmina,

Omnes unde bibant largiūs,
& Deum

Puris fontibus hauriant.

DICTAT nempe tibi, qui Deus
affidet,

Scriptis ipse praeest, ipse re-
git manum,

Coelestes aperit non penetrā-
bilis

Thesauros sapiētiā.

NIL damnas tēmerē, nil leviter
probas;

Anceps certa Dei lūmina cōn-
sulis:

Cedis spontē; tibi vincere
nam pudor,

In quo cedere glōria.

TU, quem pascit amor, nūda-
que veritas,

Si te nostra movent, nos bo-
nus aspice;

Flammis ure tuis frigida pé-
ctora,

Et mentes dúbias rege.

QUI lucis Pater est, glōria sit
Parri;

Qui lux ipsa Patris, glōria
Filio;

Amborumque tibi, Nexus
amābilis,

Compar glōria, Spíritus.

Amen.

ψ. Ignitum elóquium tuum
vehementer, &. Et servus tuus
dilexit illud. *Pf.* 118. 140.

Ad Benedictus, Ant. 7. a.
Ministérium verbi accēpi à Dó-
mino Jesu, testificāri Evangé-
lium grātiae Dei. *Act.* 20. 24.

Oratio. S. R.

TRIBUE nobis, quāsumus;
Dōmine, intercedente beā-
to Pontifice & Doctōre Angu-
stino, misericórdiam tuam; &
quācumque prācipis ut agā-
mus, ipse adjuva ut implere
possimus; Per.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. Galat. 1. 15.

CUM plācuit ei, qui me se-
gregavit ex útero matris
meae, & vocāvit per grāiam
suam, ut revelāret Filium
suum in me, ut evangelizārem
illum in Gentibus, continuò
non acquievi carni & sánguini.

Hymn. Assertor. suprà, 331.

ψ. Misericórdia tua magna
est super me: &. Et eruiſti ani-
mam meam ex inferno infe-
riōri. *Pf.* 85. 13.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.
Gratiā Dei sum id quod sum,
& grātia ejus in me vacua non
fuit. 1. *Cor.* 15. 10.

Pro Commem. Festi sequentis,
Ant. Ego replētus sum forti-
tūdine Spíritus Dōmini, judi-
cio & virtūte; ut annūntiem
Jacob scelus suum, & Israel
peccārum suum. *Mich.* 3. 8.

ψ. Docēbo iníquos vias tuas:
&. Et impii ad te converten-
tur. *Pf.* 50. 15.

Oratio. S. R.

DEUS, qui Prācursōrem Filii
tui tanto mūnere ditasti, ut
pro ipso etiā cāpite plecti me-
reretur: da nobis ex ejus imita-
tiōne, veritātis fortes testes exi-
stere, & nullas adversariētes
mundi formidāre; Per eum-
dem.

D I E XXIX.

In Festo
DECOLLATIONIS
S. JOANNIS BAPTISTÆ.*Duplex-minus.**Omnia de Communi unius
Martyris, præter sequentia.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dñm, qui dat
voci suæ vocem virtutis, * Ve-
nite, adorémus.*Psal.* Venite. 2.*Hymnus.* S. V.**E**CCE, saltantis prætium puel-
læ,Fertur in disco caput ampu-
ratum :Hæc cruentatis nova profe-
runtur

Fércula mensis.

QUÆ rudes sylvis pópulos do-
cébat,Quæ suâ Reges tremescit
aulâ,Illa vox, eheu ! gladio re-
secta,

Mura silébit !

OCCIDIT Vates, & adhuc timé-
tur :Vox silet Verbi, cruor ille
clamat,Atque fraterni temerata dam-
nat

Fœdera lecti.

NUBE sub densa jubar involu-
tumVénérat cæcis aperire ter-
ris ;Sole jam pleno, velut um-
bra, cessit

Lúcifer orbe.

NOSTRA te summum célebrent
Parentem**O**ra, te summo génitum Pa-
rente ;Par sit ambórum tibi laus
per omne,

Spiritus, ævum.

Amen.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Ambrósii Epís-
copi de Virginibus.*Lib 3. c. 6.***Q**UONIAM Joannis præ-
nuntii Christi non stric-
tim prætereunda est re-
cordatio ; interest ut quis, & à
quibus, & quam ob causam,
& quo modo, & quo tempore
sit occisus, advertere debeamus.
Ab adulteris justus occiditur,
& à reis in júdicem capitalis
sceleris poena convertitur. Dein-
de præmium salatricis, mors
est Prophætæ. Postremò, quod
etiam omnes bárbari horrere
consueverunt, inter epulas at-
que convivia consummandæ
crudelitatis profertur edictum :
& à convivio ad cárcerem, de
cárcere ad convivium, ferális
flagitii circumfertur obsequium.
Quanta in uno facinore sunt
crimina ?LECTIO v. *Post pauca.***Q**UIS non cùm è convivio
ad cárcerem cursari vidé-
ret, putáret Prophétam jussum
esse dimitti ? Quis, inquam,
cùm audisset natalem esse He-
ródis, solemne convivium,
puellæ optionem eligendi quod
veller datam, missum ad Joan-
nem ob solutionem non arbi-
trarétur ? Quid crudelitati cum
delicijs ? Quid cum funéribus

Y iv

voluptati? Rápitur ad pœnam
 Prophéta conviváli témpore ,
 conviváli præcepto , quo non
 cúperet vel absolvi : perimí-
 tur gládio , caput ejus affertur
 in disco. Hoc crudelitáti fêrcu-
 lum debebátur , quo infatiáta
 épulis fêritas vescerétur. Intué-
 re , rex acerbíssime , tuo spe-
 ctácula digna convivio. Pórrige
 dexteram , ne quid sævitix tuæ
 desit , ut inter dígitos tuos rivi
 déssuant sancti cruóris. Et quón-
 iam non exsaturári épulis fa-
 mes , non restingui póculis pó-
 tuit inaudítæ sævitix sitis , bibe
 sánguinem scaturientiú adhuc
 venis exfecti capítis profluentem.

LECTIO vj.

CErne óculos in ipsa morte
 scéleris tui testes , averfantes
 conspectum deliciárum. Clau-
 duntur lúmina , non tam mor-
 tis necessitáte , quàm horróre
 luxúriæ. Os áureum illud ex-
 sangue , cujus senténtiam ferre
 non póteras , conticescit , & ad-
 huc times. Lingua tamen quæ
 solet étiam post mortem offi-
 cium serváre viventis , palpi-
 tante licèt motu , damnábat
 incestum. Portátur hoc caput ad
 Herodiádem : lætátur , exultat ,
 quasi crimen eváserit ; quia jú-
 dicem trucidávit. Quid dicitis
 vos , sanctæ fémínæ ? Vidétis
 quid docére , quid étiam dedo-
 cére filias debeátis ? Saltat , sed
 adulteræ filia. Quæ verò pudí-
 ca , quæ casta est , filias suas re-
 ligiónem dóceat , non saltatió-
 nem. Vos autem , graves &
 prudentes viri , discite detesta-
 bília hóminum épulas vitáre.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secun-
 dùm Marcum. 6. 17.

IN illo témpore ; Heródes mi-
 sit , ac tenuit Joannem , &
 vinxit eum in cárcere propter
 Herodiádem uxórem Philippi
 fratris sui , quia dúxerat eam.
 Et reliqua.

Homília sancti Augustini
 Episcopi.

Serm. 307. in Decoll. S. Joan.

I. S. I.

CUM sanctum Evangé-
 lium legerétur , crudéle
 spectáculum ante ócu-
 los nostros constitútum est ,
 caput sancti Joannis in disco ;
 feralis missus crudelitátis , pro-
 pter ódium veritátis. Puella sal-
 tat , & sævit mater ; & inter
 delicias & lascívias conviván-
 tium témerè jurátur , & impiè
 quod jurátur implétur.

¶. Dicébat Joannes Heródi :
 * Non licet tibi habéte uxórem
 fratris tui. *Marc. 6. 18. ¶.* (Qua-
 re sedúceris) ab aliéna , & fo-
 vérís in sinu altérius ? Réspicit
 Dóminus vias hóminis , & om-
 nes gressus ejus considérat.
*Prov. 5. 20. * Non licet.*

LECTIO viij.

FActum est Joanni quod ipse
 prædixerat. De Dómino
 enim Jesu Christo díxerat : Il-
 lum oportet créscere , me au-
 tem minui. Iste minúsus est in
 capite , ille crevit in cruce.
 Odium péperit véritas. Non
 pótuít æquo ánimo tolerári ,
 quod homo Dei sanctus moné-
 bat ; qui útique salútem eórum

quarébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis. Quid enim ille diceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérunt, nisi quo pleni erant? Ille triticum seminávit, sed spinas invénit.

¶. Heródes Tetrarcha, cum corripérétur à Joanne de Herodiade uxóre fratris sui, & de ómnibus malis quæ fecit Heródes, * Adjécit & hoc super ómnia, & inclúsit Joannem in cárcere. *Luc. 3. 19. ¶. Vim fecit fratri, & malum operátus est in médio pópuli sui. Ezech. 18: 18. * Adjécit.*

LECTIO ix.

DIcébat regi, Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libédo; tenébat apud se prohibitam uxórem fratris sui: sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum, à quo verum audiébat: sed múlter detestábilis ódium concipiébat, quod aliquando dato témpore páreret. Quando parturiébat, péperit filiam, filiam saltantem. Et rex ille qui sanctum virum habébat Joannem, qui eum propter Dóminum timébat, etsi ei non obediébat, postéquam ab illo pétitum est caput Joannis in disco, contrístatus est: sed propter juratiónem, & propter conrecumbentes, misit spiculátorem, & implévit quod jurávit.

¶. Heródiás insidiabátur Joanni: & volébat eum occidere, nec póterat. * Heródes enim meruébat Joannem, sciens eum virum justum & sanctum. *Marc. 6. 19. ¶. Fortitúdo sim-*

plicis via Dómini; & pavor his qui operantur malum.' *Proverb. 10. 29. * Heródes. Glória. * Heródes.*

Te Deum.

¶. *Sacerd.* Loquébar in testimoniis tuis in conspectu regum: & non confundébar. *Psf. 118. 46.*

AD LAUDES.

Ant. **D**ie natális Heródis sal-
8. c. **D**rávit filia Herodiádis in médio, & plácuit Heródi; *Matth. 14. 6.*

Ant. 7. c. Cum juramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo. *Ibid. 7.*

Ant. 5. a. Illa præmónita à matre sua: Da mihi, inquit, híc in disco caput Joannis Baptistæ. *Ibid. 8.*

Ant. 6. Contrístatus est rex: propter juramentum autem, & eos qui páriter recumbébant, jussit dari. *Ibid. 9.*

Ant. 2. Misit, & decollávit Joannem in cárcere. Et allátum est caput ejus in disco, & datum est puellæ, & attulit matri suæ. *Ibid. 10.*

CAPITULUM. *Eccli. 49. 9.*

MAlè tractavérunt illum, qui à ventre matris consecrátus est Prophéta, evérttere, & erúere, & pérdere, & iterum ædificáre, & renováre.

Hymnus. S. V.

OMNIBUS manat cruor ecce venis;
Hinc sitim longam sátia,
tyranne,
Et cibos inter, paterasque,
puro
Sanguine libra.

Ut caput vidit dápibus sub
ipsis

Tristè fumanti fluitáre tabo ;
Hæsit , impastis fremuitque
mensis

Fúneris auctor.

PALLUIT cœlum , trepidávit
aula ,

Ipsa sese horret féritas ty-
ranni :

Sola salatríx ovat , execrandi
Cónscia facti.

Non tamen frontis grávitás
verendæ

Cessit immíti violáta ferro :
Dura mitescit plácido sub
ore

Mortis imágo.

QUI suo nascens Dómino
præbat ,

Morte crudéli prior immo-
latus

Ille mox diro notat immo-
landum

Fúnerè Christum.

NOSTRA te summum célebrent
Parentem

Ora , te summo Génitum Pa-
rente ;

Par sit ambórum tibi laus per
omne ,

Spiritus , ævum.

Amen.

¶. Príncipes persecúti sunt
mè gratis : &c. Et à verbis
tuis formidávit cor meum.

Psf. 118. 161.

Ad Benedictus , Ant. 7. G.

Accedentes discípuli Joannis tu-
lérunt corpus ejus , & sepelié-
runt illud ; & venientes nun-
tiavérunt Jesu *Matth.* 14. 12.

Oratio , Deus , qui Præcursó-
rem. *ut supra* , 332.

*Ad HORAS , Ant. ex Lau-
dibus.*

A D V E S P E R A S.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. *If.* 57. 1.

Justus perit , & non est qui re-
cógitet in corde suo. Et viri
misericórdiæ colliguntur , quia
non est qui intélligat : à facie
enim malitiæ collectus est ju-
stus.

Hymn. Omnibus manat. 335.

¶. Custódit Dóminus áni-
mas Sanctórum suórum : &c. De
manu peccatóris liberábit eos.
Psf. 96. 10.

Ad Magnificat , Ant. 7. 2.

Venit ad vos Joannes in via ju-
stitiæ , & non credidistis ei :
publicáni autem & meretrices
credidérunt ei ; vos autem
videntes , nec poeniténtiam ha-
buisistis póstea , ut crederétis ei.
Matth. 21. 32.

Oratio , *ut supra*. 332.

D I E XXXI.

In Festo

S. PAULINI EPISCOPI
& Confessoris. *Simplex.*

*De Communi Pontificum ,
præter ea quæ sequuntur.*

Pridie IN VESPERIS , ¶ Dó-
minus mihi adjutor : &c. Et
ego despiciam inimícos meos.
Psf. 117. 7.

Ad Magnificat , Ant. 1. f.
Qui confitébitur me coram ho-
mínibus , confitébor & ego eum
coram Patre meo , qui in cœ-
lis est. *Matth.* 10. 32.

Oratio , Adesto. *infra*.

LECTIO iij.

*Ex Athan. Hilar. Sulpic. Sev.
& aliis.*

PAULINUS Trevirorum Gal-
liæ tunc clarissimæ ac præ-
cipuæ metropolis Episcopus,
sanctum Maximinum & in se-
de & in ardentissimo pro ca-
tholica veritate zelo secutus est.
Sedebat jam anno trecentésimo
quadragésimo nono, cum Atha-
násiq. Ursácii & Valentis libel-
lum misit, qui injuriarum ei
illatarum poenitentiam vel agé-
bant vel fingebant. Paucis ab-
hinc annis cum Constantius
Arianus Concilium Arelate con-
gregasset, omnesque ferè Epís-
copi vi ac Arianorum meru in
Athanásii damnationem consen-
tirent, eorum se perditioni si-
mularionique non miscuit Pau-
linus; immo tantis istorum
sceleribus contraivit, piam
fidem vindicavit constantissime,
consortium Arianorum execra-
tus est; & quia illi fides cara,
ac veritas omnibus potior, in
Athanásium subscribere, quam-
vis cum paucis, omnino rénu-
it. Sólitis illum blanditiis frustra
solicitaivit Constantius. Neque
enim unquam adduci potuit ut
vel Arianae céderet hæresi, vel
falsis in Athanásium calumniis
crédere se fingeret. Hoc uno
crimine, (neque enim ullum
aliud vel effectum est, indignus
ecclesiâ ab episcopis, dignus
exilio à rege judicatus, primus
ex Occidentalibus in hac causa
vexillum confessionis extulit.
Spoliavit sanctam Ecclesiâ
Trevirensi tali sacerdote Con-

stantius, fidem térruit edictis,
ipsum usque ad mortem sæpè
mutatis fatigavit exiliis; extra
Christianum quoque relegavit
nomen, jubens inter Montani-
stas in Phrygia degere, ubi an-
no trecentésimo quinquagésimo
octavo defunctus est vir beatæ
passionis. Hinc corpus ejus Tré-
viros in Ecclesiâ sui nominis
circa annum trecentésimum no-
nagésimum relatum putant.

AD LAUDES, *ψ.* Propter ver-
ba labiorum tuorum, *ψ.* Ego
custodivi vias duras. *Ps. 16. 4.*

Ad Benedictus, Ant. 4. D.
Confitebor nomini tuo (Dô-
mine;) quoniam adiutor &
protector factus es mihi, & li-
berasti corpus meum à perdi-
tione. *Eccli. 1. 2.*

Oratio. S. R.

Adesto, Dômine, supplica-
tionibus nostris; nec eos
ullis mentis & corporis patri-
ris subjacere periculis, quos
beati Paulini Pontificis tui mun-
it gloriôsa confessio; Per.

FESTA SEPTEMBRIS.

D I E I.

In Festo

SANCTI ÆGIDII

Abbatis. *Simplex.*

De Communi Abbatum. xxxv.

Oratio, Deus, qui nobis. xxxvij.

LECTIO iij.

ÆGIDIUS Athenis natus, ado-
lescens patriam propter
Christum reliquit; & Masi-
liam appulsus, Arelatē ad
beatum Casarium, auditā san-
ctitatis ejus famā, contendit.
Per biennium ejus magisterio

eruditus, cum vitæ solitariæ desiderio æstuaret, secretiorem eremum, primum ad ripam Wardonis amnis in agro Ugentiensi cum sancto Veredémio petiit: mox, cum illuc quoque frequentiori hominum concursu gravaretur, ad oram Rhodani reversus, tandem qualem optabat locum in valle Flavianna, quâ Parochia Nemausensis ad Arelatensis fines porrigitur, reperit. Illic diutius solis ferè herbarum radicibus pastus, demum per magnates quosdam de familia regis qui tunc Gothorum tenebat monarchiam, detectus est; & ceteris decretatis muneribus, eod tandem adductus, ut in loco speluncæ monasterium extrui pateretur. Hujus Abbas, jubente rege, factus, iter Romam aggressus est; cui testimonium perhiberi creditur in actis conciliorum, ubi leguntur Romam missi à Casario, Abbas Ægidius & Messianus Notarius, ambo ex ejus discipulis, qui Symmacho Papæ libellum in gratiam Arelatensis Ecclesiæ deferrent, ejusque privilegium ab Aquensi Episcopo violatum vindicarent. Redux in Septimaniam Ægidius, Childeberto Francorum regi, cum bellum illic gereret, innouisse, & Parisios ab eodem invitatus esse traditur. Ubi in aula aliquândiu detentus, tandem impetratâ abundi facultate, in monasterio suo defunctus est die Dominicâ, anno quingentesimo quadragésimo septimo. Corpus ejus, grassante

Albigensium furóre, Tolosam ad Basilicam sancti Saturnini delatum est.

D I E II.

In Festo

SS. LAZARI, MARTHÆ
ET MARIÆ,
Christi hospitum.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Ant. Intravit (Jesús) in quodam castellum; & mulier quædam, Martha nomine, excepit illum in domum suam. *Luc.* 10. 38.

Ant. 8. G. Huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius. *Ibid.* 39.

Ant. 7. d. Martha satagebat circa frequens ministerium. *Ibid.* 40.

Ant. 5. a. Dixit illi Dominus: Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plúrima: porro unum est necessarium. *Ibid.* 41.

Ant. 3. a. Maria optimam partem elegit, quæ non auferretur ab ea. *Ibid.* 42.

CAPITULUM. *Hebr.* 13. 1.

Charitas fraternitatis maneat in vobis, & hospitalitatem nolite oblivisci; per hanc enim latuerunt quidam, Angelis hospitio receptis.

Hymnus.

FLAGRANS amore, perditos
Dum nos Redemptor quæreret,
Defessus ad Martham Deus
Sese recepit hospitam.

BEATA ! quæ tantum suis
Amica rectis hóspitem
Fovére gaudet , ac Deo
Inferre convívæ dapes.

DUM Martha páscit , pásci-
tur
María felix , ac sedens ,
Magnóque tuta Júdice
Partem potitur óptimam.

NUNC Martha , nunc sedens
Deo

Et ipsa verbo pásceris ;
Et iuge se tutus tibi
Conviva dat convívium
Da , Christe ; sanctorum
quies ,
Sic nos ad unum téndere
Per multa , posthác óptimâ
Ut parte possimus frui.

Amen.

Ÿ. Oculi mei ad fidéles ter-
ra , R. Ut sédeant mecum.
Pf. 100. 6.

Ad Magnificat , Ant 5. F.
Diligébat Iesus Martham , &
sorórem ejus Mariám , & Lá-
zarum. Joan. 11. 5.

Oratio , infra ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum cum homíni-
bus conversátum , * Veníte ,
adorémus.

Pf. 94. Veníte. 2.

Hymnus. Sant. Magl.

REDITUM luci , Dómino
vocante ,
Lázarum , turbæ , domitam-
que mortem
Láudibus festis , modulisque
sacri
Dicite cantûs.
ILLE qui Christum méruit fre-
quenti

Hóspitem gaudens recreare
mensâ ,
Fœtidus clauso , data præda
morti ,
Cõnditur antro.

HEU ! tuâ præsens ope si jacenti ,
Fata qui præscis , Deus , asti-
tisses ;
Viveret , necdum premeren-
tur atrâ
Lúmina nocte.

JAMQUE mors , vitæ Dómino
solútam ,
Si jubes , reddet spoliáta præ-
dam :

Nunc & extinctus súperas
amicus
Surget ad auras.

ECCË dilecti lácrymis honó-
ras

Hóspitis funus , fremirúque
prodis.

Quàm pio plangas , Pater ,
impiórum

Cordé ruínam !

UT Patrem semper pia Spiri-
tumque

Omne plebs tecum célebret
per ævum ,

Christe , credentes ánimas
secundæ

Eripe morti. Amen.

Ant. 1. a. Iesus dixit disci-
pulis manifestè : Lázarus mór-
tuus est : & gaudeo propter vos ,
ut credátis , Joan. 11. 14.

Ant. 2. Venit itaque Iesus :
& invénit eum quatuor dies
jam in monumento habentem.
Ibid. 17.

Ant. 3. g. Martha ut audi-
vit quia Iesus venit , occurrit
illi : María autem domi sedé-
bat. Ibid. 20.

ψ. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, R. Dientes : Quando consolaberis me ? *Psf. 118. 82.*

LECTIO j. de Script. occurrente, ex tribus fit una.

R. Dixit Martha ad Jesum : Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus : sed & nunc * Scio, quia quæcumque poposceris à Deo, dabit tibi Deus. *Joan. 11. 21.* ψ. Exaudi orationem meam, Domine, & deprecationem meam : auribus percipe lacrymas meas. *Psf. 38. 13.* * Scio.

LECTIO ij.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

2. in *Assumpt. n. 6. & 7.*

Non sola inveniatur in nobis exercitatio corporalis ad modicum valens ; sed inveniatur utilis ad omnia pietas, & exercitium spirituale. Mulier, Martha nomine, excipit Jesum in domum suam, & huic erat soror nomine Maria. Sorores sunt, & debent esse contubernales. Occupatur hæc circa frequens ministerium ; illa dominicis est intenta sermonibus. Ad Martham spectat ornatus, sed implatio ad Mariam. Vacat enim Domino ut non sit domus vacans. Sed mundationem cui possumus attribuire ? erit enim, si & hoc invenimus, domus in qua Salvator suscipitur, & munda, & ornata, & non vacans. Demus eam. Lazaro, si & vobis ita videtur ; & ei siquidem fraternitatis jure cum sororibus est domus ista communis : dico autem Laza-

rum quem quadriduanum, jamjamque fortentem, à mortuis excitat vox virtutis ; ut videatur satis congruè formam gerere poenitentis. Intret ergo domum Salvator, & frequenter visitet eam, quam poenitens Lazarus mundat, ornat Martha, & Maria replet internæ dedita contemplationi.

R. Maria cum venisset ubi erat Jesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus, & dicit ei : * Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. *Joan. 11. 32.* ψ. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ? *Psf. 41. 4.* * Domine.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. 11. 1.

In illo tempore ; Erat quidam languens Lazarus à Bethania, de castello Mariæ, & Marthæ sororis ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 62. in Joan. n. 1.

Multi cum aliquos vident homines Deo acceptos in ærumnam quæpiam, ut morbum, paupertatem, aut quid simile incidisse, perturbantur, nescii Deo amicis id maxime competere. Nam Lazarus ex Christi amicis erat, & infirmabatur ; id quod dicebant ii qui miserunt : Ecce quem amas, infirmatur. Narrat autem Evangelista sorores quoque ipsum amavisse ; & tamen Lazarum

mori permisit. Amábat autem Iesus Martham, & sorórem ejus, & Lázarum. Ne unquam indignémur, vel ægrè feramus, si viri virtúte præditi, & Dei amici, in morbum incidant. Ecce quem amas, infirmáur. In commiserationem Christum pertrahere volébant. Adhuc enim hóminem esse putábant, quod ex dictis eórum argúitur: Si fuisses híc, non fuisset mórtuus: neque dixerunt, Ecce Lázarus infirmáur; sed, Ecce quem amas, infirmáur. Quid ergo Christus? Hæc infirmitas non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Filius Dei per eam. Vide quómodo rursus eandem dicat glóriam suam & Parris; cùm enim dixisset, Dei, súbdidit: Ut glorificétur Filius Dei. Hæc infirmitas non est ad mortem. Cùm enim illíc bíduo mansúrus esset, remittit illos ut hæc núntient. Quá in re mirandum est, quòd soróres cùm audissent non esse ad mortem, & póstea mori vidissent, offensæ non fuerint, rem contra cessisse cernentes. Verùm accessérunt, nec putá-
runt mentitum illum esse.

32. Infrémuit spírítu (Iesus,) & turbávit seipsum, & dixit: Ubi posuistis eum? Dicunt ei: Dómine, veni, & vide. Et* Lacrymárus est Iesus. Dixerunt ergo Judæi: † Ecce quómodo amábat eum. *Joan.* 11. 33. †. Omni témpore diligit qui amicus est. *Prov.* 17. 17. * Lacrymárus. Glória. † Ecce.

Te Deum.

‡. *Sacerd.* Dirupisti (Dómine) víncula mea: 32. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. *Pf.* 115. 16.

AD LAUDES.

Ant. [I]esus venit ad monumén-
3. a. [I]menum. Erat autem spelunca, & lapis superpósitus erat ei. Ait Iesus: Tóllite lapidem. *Joan.* 11. 38.

Ant. 8. G. Dicit ei Martha soror ejus, qui mórtuus fúerat: Dómine, jam foetet; quatri-
duánuus est enim. *Ibid.* 39.

Ant. 4. A. Dicit Martha: Iesus: Nonne dixi tibi quóniam, si credideris, vídeois glóriam Dei? *Ibid.* 40.

Ant. 2. Voce magnâ clamávit (Iesus:) Lázare, veni foras. *Ibid.* 43.

Ant. 1. a. Statim pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes, & manus ínstitis, & fácies illius sudário erat ligata. Dixit eis Iesus: Sóluite eum. *Ibid.* 44.

CAPITULUM. *Ezech.* 37. 12.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, & edúcam vos de sepulcris vestris.

Hymnus. S. M.

PANDITUR saxo túmulus ro-
móro,

Íntimos clamor pénetrat re-
cessus,

Et Deum sentit dócili juben-
tem

Aure cadáver.

PROH stupor! notas réperit me-
dullas

Spírítus; cæcam pédibus re-
víncit

Dum viam carpit, sibi mer
superstes

Prodit & hæres.

IPSA sic ruptis inimica vinculis

Mors fugit, vinci patiens :
futuris

Summa præludit tua sic
triumphis,

Christe, potestas.

Ut Patrem semper pia Spiritumque

Omne plebs tecum celebret
per ævum,

Christe, credentes animas
secundæ

Eripe morti. Amen.

ψ. Numquid confitebitur tibi
pulvis, R. Aut annuntiabit veritatem tuam? Ps. 29. 10.

Ad Benedictus, Ant. 4. E.
Multi ex Judæis, qui venerant
ad Mariam, & Martham, &
viderant quæ fecit Jesus, credi-
derunt in eum. Joan. 11. 45.

Oratio. S. G.

DEUS, cui Martha sátagit,
María pedes ábluit, &
cum quo Lázarus redivivus ac-
cumbit: annue plebi tuæ, ita
se exercitare per dilectionem,
ut in te possit unita manere per
pacem; Qui vivis.

AD HORAS, Ant. ex Laudibus.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. Job. 12. 10.

IN manu Dómini ánima om-
nis viventis, & spíritus uni-
versæ carnis hóminis.

R. br. Veníte, & vidéte

* Opera Dómini. Rep. Veníte.

ψ. Quæ pòsuit prodigia super ter-
ram, * Opera. Glória. R. Veníte.
Ps. 45. 9.

ψ. Vox Dómini in virtute:

R. Vox Dómini in magnificén-
tia. Ps. 28. 4.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. Thren. 3. 53.

Lapsa est in lacum vita mea;
& posuerunt lapidem super
me. Inundaverunt aquæ super
caput meum: dixi, Périi: in-
vocávi nomen tuum, Dómine,
de lacu novíssimo.

R. br. Quid est homo, * Quòd
memor es ejus? R. Quid est.
ψ. Aut filius hóminis, quò-
niam vísitas eum? * Quod.
Glória. R. Quid est. Ps. 8. 5.

ψ. Dóminus amat iudiciu;
R. Et non derelinquet sanctos
suos. Ps. 36. 28.

AD NONAM.

CAPITULUM. Osee 13. 14.

DE manu mortis liberábo
eos; de morte redimam
eos: ero mors tua, ó mors;
morsus tuus ero, inferne.

R. br. Audivit Dóminus;
* Et misertus est mei. R. Au-
divit. ψ. Dóminus factus est
adjutor meus: * Et misertus.
Glória. R. Audivit. Ps. 29. 11.

ψ. Conscidisti saccum meum:
R. Et circumdedisti me lætitiã;
Ibid. 12.

VESPERÆ de Sequenti.

D I E III.

In Festo

S. GREGORII PAPÆ
& Ecclesiæ Doctoris.

DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi Docto-
rum, additis quæ sequuntur.

IN I. VESP. pro Commem.
SS. Lazari, &c. Ant. (Jesus)
venit Bethániam, ubi Lázarus
fuerat

erat mortuus, quem suscitavit Jesus. Fecerunt autem ei coenam ibi : & Martha ministrabat, Lázarus verò unus erat ex discumbentibus cum eo.

Joan. 12. 1.

Y. Quis loquétur poténtias Dómini ? R. Audíitas faciét omnes laudes ejus ? *Ps. 105. 2.*

Oratio, ut suprà. 342.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex ejus vita per Gregor. Turon.

Bedam, & alios scripta.

GREGORIUS magnus Romanus, Gordiani ex Senatorio genere, & sanctæ Sylvie filius, urbánâ Præfecturâ functus, patre mortuo, ex propriis facultatibus sex in Sicilia monasteria, septimum Romæ, sancti Antræz nómine, in suis ædibus ad clivum Scauri extruxit; ubi sub Valentione abbate monachi vitam professus, postea Abbas fuit. Evocatus inde a Pelágio secundo, Diaconus ordinatur; nec multò post Constantinopolim mittitur, Sedis Apostolicæ responsa factururus: ubi ne aulæ consuetudine & curis secularibus pietas refrigeret, Scripturarum meditationi & conscribendis Moraliùm libris animum adhibuit. Eâ in urbe Eutychium patriarcham, qui contra veram & correctabilem corporum resurrectionem scripserat, ita convicit, ut & Imperator Eutychii librum in ignem conjecerit, & ipse paulò post Eutychius cum in morbum incidisset, instante morte, pel-

Pars Autumnalis.

LECTIO V.

ROMAM reversus Gregorius, Pelágio pestilentia sublato, omnium votis Pontifex eligitur, totisque licet viribus renitens consecratur die tertiâ Septembris. Fugâ suâ, (& nimia, ut aiebat, resistentiâ,) Joanni Ravennensi offenso inscripsit librum illum admirabilem de cura Pastorali, imitatus Gregorium Nazianzenum in homilia, & Joannem Chrysostomum in libris de Sacerdotio. In Epistola Synodica, quam pro more tunc scripsit ad Patriarchas, professus est se sicut sancti Evangelii quatuor libros, sic suscipere quatuor Concilia, Nicænum nempe, Constantinopolitanum, Ephesinum & Chalcedonense; quantum quoque pariter venerari: quas illa Concilia personas respiciunt, se respicere; quas venerantur, amplecti. Veruit ne ullus in Sicilia Subdiaconus fieret, nisi qui continentiam servaturum se polliceretur. Joanni patriarchæ Constantinopolitano scribit obstitit, qui sibi universalis Episcopi nomen arrogabat; quâ de re ad Constantinam Augustam ita scripsit: Etsi peccata Gregorii tanta sunt ut pati talia debeat; Petr. tamen peccata nulla sunt, ut vestris temporibus pati ista mereatur. Immo (inquit Joannes Diaconus) se primus in principio epistolarum suarum servum servorum Dei

Z

humiliter definiuit: quod humiliter documentum ait haereticum iure in Ecclesia Romana fuisse conservatum. Cum Imperatore Mauritio graviter expostulans de lege, quam tulerat, ne milites in monasteriis reciperentur; cum plerique sint, inquit, qui nisi omnia reliquerint, salvari nullatenus possunt.

LECTIO vi.

Scripsit ad Theodosium & Theodebertum reges, ut Synodum in Gallis congregarent, in qua constitueretur, ne ullus pro Ecclesiastico ordine aliquid unquam daret aut acciperet, nec quisquam de laicis ad sacerdotium continuò transiret; prohiberentque ne Iudaei Christiana mancipia possiderent. Scripsit ad Eulogium Alexandrinum contra Agnoitas. Recharédo Gorbium in Hispania regi, Gothicae gentis ab Ariana haeresi conversionem gratulatus est. Donatistas repressit in Africa. Manichaeos, in possessionibus suis in Sicilia degentes, ab errore revocari curavit. Censuit ut Iudaei praedicatione potius, quam vi ac necessitate ad Baptismum compellerentur. Anglorum gentem, missis in Britanniam Augustino & aliis monachis, ad fidem adduxit: unde Anglorum Apostolus à Beda vocatus est. Admirabilia sunt quae fecit, scripsit, decrevit, praesertim infirmitas semper valetudine. Non querebat verbis prosperari, sed moribus; nec honorem esse deputabat, in quo

fratres suos honorem fuisse potest cognoscebat. Meus (inquit) honor, est honor universalis Ecclesiae; meus honor est fratrum meorum solidus vigor. Mortuus est quarto Idus Martias anni sexcentissimi quarti, saepe sexagenarius.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum. c. 11.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terrae: quod sal evanescit, quod salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & concalcetur ab hominibus. Vos estis lux mundi. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia 17. in Ev. m. 16.

Vos estis sal terrae. Si ovis Dei est populus, condimentum tibi sacerdotes esse debuerunt. Pensamus ergo qui unquam per linguam nostram conversi, qui de perverso suo opere nostram increpationem correpti, poenitentiam egerunt. Quis luxuriam ex nostra eruditione deseruit? quis avaritiam, quis superbiam declinavit? Pensamus quod lucrum Deo fecimus nos, qui accepto talento, ab eo ad negotiorum missi sumus; etenim dicit: Negoriantini, dum venio. Ecce jam venit, ecce de nostro negotio lucrum requirit. Quale ei animarum lucrum de nostra negotiatione monstrabimus?

LECTIO viij. n. 17.

ACTIO ix. n. 18.

PONAMUS ante oculos nostros, illum tantæ distinctionis diem, quo Judex veniet, & rationem cum servis suis, quibus talenta credidit, ponet. In illo tanto examine, electorum omnium, & reproborum multitudo deducetur; & unusquisque quid sit operatus, ostendetur. Ibi Petrus cum Judæa conversa, quam post se traxit, apparebit. Ibi Paulus conversum, ut ita dixerim, mundum ducens. Ibi Andreas post se Achaiam, ibi Joannes Asiam, Thomas Indiam in conspectu sui Regis conversam ducet. Ibi omnes Domini gregis arietes, cum animarum lucris apparent, qui sanctis suis prædicationibus Deus post se subditum gregem trahunt. Cum igitur tot pastores cum gregibus suis ante æterni Pastoris oculos venerint, nos miseri quid dicturi sumus, qui ad Dominum nostrum post negotium vacui redimus; qui pastorem nomen habuimus, & oves quas ex nutrimento nostro debeamus ostendere, non habemus? Hic pastores vocati sumus, & ipsi gregem non ducimus.

ET per nos quidem fideles ad sanctum baptismum veniunt, nostris precibus benedicuntur, & per impositionem nostrarum manuum à Deo Spiritum sanctum percipiunt; atque ipsi ad regnum coelorum pertingunt: & ecce nos per negligentiam nostram deorsum tendimus. Ingrediuntur electi, sacerdotum manibus expiati, coelestem patriam: & sacerdotes ipsi per vitam reprobam ad inferni supplicia festinant. Cui ergo rei, cui similes dixerim sacerdotes malos, nisi aquæ baptismatis, quæ peccata baptizatorum diluens, illos ad regnum coeleste mittit, & ipsa postea in clivum descendit? Timeamus hæc, fratres: conveniat actioni nostræ ipsum ministerium nostrum.

Oratio. S. R.

DEUS, corona Pontificum, & lucerna Doctorum, qui beatum Gregorium Ecclesie tue providisti Pontificem & Doctorem: quesumus, ut ejus nos semper & documentis erudias, & exemplis informes; Per Dominum.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.
IN FESTO
NATIVITATIS
B. Mariæ Virginis.

SEMIANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. **O** Rietur stella ex Jacob,
3. 2. & confurget virga de
Israel. *Num.* 24. 17.

Ant. 1. f. Egrediētur virga
de radice Jesse, & flos de radice
ejus ascendet. *Is.* 11. 1.

Ant. 3. 2. Dabit Dñs
ipse vobis signum: Ecce virgo
concipt, & pariet filium.
Is. 7. 14.

Ant. 4. E. Scient gentes quia
ego Dñs sanctificator Israel,
cum fuerit sanctificatio mea in
medio eorum. *Ezech.* 37. 28.

Ant. 8. G. In diebus illis
salvabitur Juda, & Israel habi-
tabit confidenter. *Jerem.* 23. 6.

CAPITULUM. *Jerem.* 33. 14.

Ecce dies veniunt, dicit
Dñs, & suscitabo ver-
bum bonum quod locutus sum
ad domum Israel & ad domum
Juda. In diebus illis; & in
tempore illo germinare faciam
David germen justitiæ.

3. Benedictus Dñs, qui
creavit coelum & terram,
* Qui te direxit in vùnera cà-
pitis principis inimicorum no-
strorum. *Judith* 13. 24. 7. Mi-
sericordia ejus à progénie in

progénies timéntibus eum. *Lu-
ca* 1. 50. * Qui te. Glória.
* Qui te.

Hymnus, Ave, maris stella,
ut in Officio B. Mariæ in Sab-
bato, lxij.

7. Deus rex noster ante sè-
cula, 8. Operatus est salutem
in medio terræ. *Pf.* 73. 12.

Ad Magnificat, *Ant.* 3. E.
(Ait Dñs Deus ad serpen-
tem:) Inimicitias ponam inter
te & mulierem, & fementuum
& semen illius: ipsa conteret
caput tuum. *Gen.* 3. 15.

Oratio, infra ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, ut
in Psalterio; *Hymn.* Virgo Dei
Genitrix. 148.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum, cui prepará-
tur habitatio, * Venite, ado-
rémus.

Psalms, Veníte. 2.

Hymnus. S. 7.

Quis ore te puro satis,
Virgo, canat, Dei parens?
Adeste, puri Spíritus;
Vestri sit illud muneris.

Quis inter augustissima
Mentis tuæ sacraria;
Dotes quis enarrans tuas,
Perterritus non hæreat?

Dre, Virgo, quæ vis traxerit
Patri coævum Filium,
De Patris æterni sinu,
Mortalis in matris sinum?

Ad hos honorum te gradus
Non virginâlis te pudor,
Non extulit tantum fides,
Nec igne fervens charitas;

Sed, quæ sibi nunquam pla-
cer,

Deo placens, modestia:
Quâ tu tibi sis vilior,
Hâc digna sis mater Dei.

QUAM celsa, quæ se depri-
mens,

Altum Tonantem deprimit!
In te, sui jam non memor,
Descendit e coelo Deus.

Sic laus Patri, laus Filio;
Par sit tibi laus, Spiritus,
Per quem sacrâ se Filius
Infudit alvo Virginis. Amen.

Psalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Benedicam tibi,
& magnificabo nomen tuum.
Gen. 12. 2.

Ant. 7. d. In te benedicen-
tur universæ cognationes terræ.
Ibid. 3.

Ant. 8. c. Effundam spiritum
meum super semen tuum, & be-
nedictionem meam super stir-
pem tuam. *Is. 44. 3.*

¶ Elégit eam (Dóminus)
¶ In habitationem sibi.
Pf. 131. 13.

*Lectioes de Scriptura occur-
rente.*

Post j. Lect. 2. Creávit Dó-
minus novum super terram:
* Fémina circúmdabit virum.
Jerem. 31. 22. ¶. Non erit

impossibile apud Deum omne
verbum. *Luc. 1. 37. * Fémina.*

ij. 2. Dóminus dabit beni-
gnitatem; & terra nostra dabit
fructum suum. * Iustitia ante
eum ambulábit. *Pf. 84. 13.*
Erit radix Jesse, & qui exurget
régere gentes; in eum gentes spe-
râbunt. *Rom. 15. 12. * Iustitia.*

iii. 2. Benedixisti, Dómine,
terram tuam; * Avertisti cap-
tivitatem Jacob. *Pf. 84. 2.*
¶ Projectus est draco ille ma-
gnus, serpens antiquus, qui vo-
câtur diâbolus. *Apoc. 12. 9.*
* Avertisti. Glória. * Avertisti.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Quàm pulchrî
sunt gressus tui, in calceamen-
tis, filia principis? *Cant. 7. 1.*

Ant. 3. g. Quàm pulchra es,
& quàm decora, charissima, in
deliciis! *Ibid. 6.*

Ant. 8. G. Multæ filiz con-
gregavérunt divitias: tu super-
gressa es universas. *Prov. 31. 29.*
¶ Gloriósa dicta sunt de te,
¶ Civitas Dei. *Pf. 86. 3.*

LECTIO iv.

Sermo sancti Joannis
Damasceni.

In Nativitate B. M.

ADeste, gentes omnes,
omne hominum genus;
omnes cujuscvis linguz,
ætatis ac dignitatis orbis uni-
versi. Lætitiæ natâlem lætis âni-
mis celebrémus: Dei Genitrî-
cis natâlem complectámur, per
quam mortâlium genus redin-
tegratum est, per quam pri-
migeniæ matris Evæ mœror in læ-
titiâ mutatus est. Etenim illa
per divinam sententiam hoc au-

divit, in dolore paries liberos ;
hæc, Ave, grâtiâ plena: illa, Ad
virum conversio tua ; hæc,
Dôminus tecum.

℞. Tota pulcra es, amica
mea; & macula non est in te.
* Veni de Libano, sponsa mea,
veni de Libano, veni, coro-
naberis. *Cant. 4. 7. 7. Ave;*
grâtiâ plena; Dôminus tecum.
*Luc. 1. 28. * Veni.*

LECTIO v.

Quid autem quod Virgo
mater orta sit ex stérili?
Quia scilicet oportebat ut ad id
quod solum sub sole novum fu-
tûrum erat, ac miraculorum
caput, via per miracula sterner-
etur, ac paulatim ab humiliôri-
bus ad sublimiôra progressus
fieret; quanquam alia quoque
altior ac diviniôr ratio à me
afferri potest. Etenim natura
grâtiæ cedit, statque subtrémula,
non sustinens progredi.
Quoniam itaque futurum erat
ut Dei genitrix Virgo ex Anna
nasceretur, natura grâtiæ for-
tum antevertere minimè ausa
est; sed mansit instructuosa,
dum grâtiâ fructum edidisset.

℞. Anteibit faciem tuam
justitia tua, * Et glôria Dômi-
ni colliget te. *Is. 58. 8. 7. Etis*
corôna glôriæ in manu Dômini,
& diadema regni in manu Dei
tui. *Is. 62. 3. * Et glôria.*

LECTIO vi.

Hodie stériles portæ ape-
riuntur, & virginæ ac di-
vina janua prodit, ex qua &
per quam Deus, qui rebus
omnibus superior est, in or-

bern certarum corporaliter in-
troivit. Hódie de radice Jesse
virga orta est, ex qua mundo
flos divinitus existens, ascendit.
Hódie ex terrêna natura cotlum
in terra ille condidit, qui olim
firmamentum ex aquis staterat,
arque in altum extulerat. Ac sine
hoc illo longè divinius est: atm
qui in illo condiderat solem, ex
hoc ipse justitiæ sol ortus est.

℞. Deus ostendet splendorem
suum in te omni qui sub celo
est. * Nominabitur enim tibi
nomen tuum à Deo in sempi-
ternum: Pax justitiæ, & honor
pietatis. *Baruch 5. 3. 7. Be-*
nedicta tu inter mulieres.
*Luc. 1. 42. * Nominabitur.*
Glória. * Nominabitur.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Quasi vitis fructi-
ficavi futuritatem odoris: &
fiores mei fructus honoris & ho-
nestatis. *Eccli. 24. 23.*

Ant. 4. D. Ego mater pul-
chræ dilectionis, & timoris,
& agnitionis, & sanctæ spei.
Ibid. 24.

Ant. 5. C. Interfecit (Dô-
minus) in manu mea hostem
pópuli sui. *Judith 13. 18.*

7. In hoc cognovi quoniam
voluisti me; ℞. Quoniam non
gaudebit inimicus meus super
me. *Pf. 40. 12.*

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum. 1. 1.

Liber generationis Jesu Chri-
sti filii David, filii Abraham.
Abraham genuit Isaac, Isaac
genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi

Abbas.

Serm. de 121. Prærog. B. M. V.
n. 8.

Quid imitar in generatione
Matris? Planè quòd ex
régibus orta; quòd ex
semine Abrahæ; quòd generosa
ex stirpe David: Si id partum
videtur, adde quòd generatio-
ni illi ob singulare privilegium
sanctitatis divinitus nòscitur esse
concessa; quòd longe antè eisdem
patribus coelitus reposita;
quòd mysticis præfigurata mi-
raculis; quòd oraculis prædich-
tata prophetis. Hanc enim
sacerdotibus virga; Ann sine ra-
dice floruit; hanc Gedeonis
vellus, dum in medio accæ aræ
maduit; hanc in Ezechielis vi-
sione orientalis porta quæ nulli
unquam paruit; præsignabat.

2. Gaudens gaudebo in DOMI-
mina, & exultabit anima mea
in DEO meo; * Quia induit me
vestimentis salutis, & indu-
mento iustitiæ circumdedit me.
Is. 61. 10. 7. Exultavit spiritus
meus in DEO salutari meo.
Luc. 1. 27. * Quia.

LECTIO viij.

Hanc denique præ ceteris
Isaias, nunc virgam de
radice Jesse oriuturam promitte-
bat; nunc evidentius virginem
parituram. Merito signum hoc
magnum in cælo apparuisse
scribitur, quòd tantò antè de
cælo nòscitur fuisse pROphETISsum.
DOMINUS ait: Ipse dabit vobis
signum: Ecce virgo concipiet.
Magnum pROfETum signum de-
dit; quia & magnus ipse qui

dedit. Hujus ergo prærogative
fulgor quottum non vehemen-
ter reverberat aciem oculò-
rum?

3. Beati me dicent omnes
generationes; * Quia fecit mihi
magnum quì potens est; & san-
ctum nomen ejus. Luc. 1. 48.
7. Venite, audite, & mirabor,
omnes qui timetis Deum, quan-
ta fecit animæ meæ. Ps. 81. 10.
* Quia.

LECTIO ix. A. 91.

Nativitas fulget claritate
novus ille conceptionis
modus, ut non in iniquitate,
quæ in modum ceteræ omnes,
sed superveniens Spiritu sancto,
sola, & de sola sanctificatione
Mariæ conciperet. Nam quòd
verum Deum, & Dei Filium
genuit, ut idem ipse Dei atque
hominis Filius; unus omnino
Deus & homo pROfiteret ex Ma-
ria; abyssus est luminis: nec
facile exestim quòd vel angé-
licus oculus ad hujus fulgoris
vehementiam non caliget. De
cetero sanè & virginitatem car-
nis, & pROpOSitum virginitatis,
maximè & ipsius quoque pRO-
pOSiti novitas evidenter illustrat;
quòd videlicet in libertate spi-
ritus, legis Mosæicæ decreta
transcendens, illibaram Deo
corporis simul & spiritus sancti-
moniam vovit.

2. Laudate DOMINUM Deum
nostrum, qui non deseruit spe-
rantes in se, & in me ancilla
sua adimplevit misericordiam
suam, quàm prOMISit domui
Israel. Judith 13. 17. 7. Sus-
cepit Israel pROterum suum,

Ziv

recordatus misericordiae suae.

*Luc. 1. 34. * In me. Glória.*

* In me.

Te Deum.

¶ *Sacerd.* Super aspidem & basiliscum ambulabis : &c. Et conculcabis leonem & draconem. *Pf. 90. 13.*

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica ; & sic ad Horas.

Ant. **E**cce tu pulchra es ,
3. a. **E**amica mea , ecce tu
pulchra es : oculi tui columbarum. *Cant. 1. 14.*

Ant. 2. Sicut lilium inter spinas , sic amica mea inter filias. *Cant. 2. 2.*

Ant. 1. f. Hortus conclusus soror mea sponsa , hortus conclusus , fons signatus. *Cant. 4. 12.*

Ant. 3. C. Pulchra es , amica mea , suavis , & decora sicut Jérusalem. *Cant. 6. 3.*

Ant. 6. Tu glória Jérusalem , tu lætitia Israël , tu honorificentia populi nostri.

Judith 15. 10.

CAPITULUM. *Cant. 6. 9.*

Quæ est ista , quæ progreditur quasi aurora consurgens , pulchra ut luna , electa ut sol , terribilis ut castrorum acies ordinata ?

Hymnus. S. V.

AURORA quæ Solem paris ,
Et ipsa Solis filia ,
Quam splendidum , cum nasceris ,

Affers diem mortalibus !

Te luce Sol vestit suâ ,

Tibique luna stérnitur :

Aptata sacro vértici

Nectunt coronam sidera.

Te mille virtutum chori ;

Te turma cingit Coelitum ;

Ambit suo te numine ;

Qui te facit matrem Deus.

Ut i potens exercitus

Tu , Virgo , terror hostium :

Te sic obumbratam Deo

Pavent tremuntque tartara.

Qui tace nos infecerat ,

Serpentis elidis caput :

Attritus æterno jacet ,

Non jam timendus , vulnere.

FAC , Virgo , quem scimus

Deum

Venisse terris hospitem ,

Per te manens nobis adhuc ,

Nostri sit hospes pectoris.

SIT laus Patri , laus Filio ;

Par sit tibi laus , Spiritus ,

Per quem sacrâ se Filius

Infudit alvo Virginis.

Amen.

¶ *A.* Juvabit eam Deus

&c. Manet diluculo. *Pf. 45. 6.*

Ad Benedictus. Ant. 3. E.

Ex te mihi egreditur qui sit

dominator in Israël : & egressus

ejus ab initio , à diebus æternitatis. *Mich. 5. 2.*

Oratio. S. R.

FAmulis tuis , Domine , cœ-

lestis gratiæ munus imper-

tire ; ut quibus beatæ Virginis

partus exiit salutis exordium ,

Nativitatis ejus votiva solémni-

tas pacis tribuat incrementum ;

Per Dominum nostrum Jesum

Christum.

AD HORAS, in fine Hymno-

rum, Doxologia :

Qui natus es de Virgine ,

Jesu , tibi sit glória , &c.

Ant. ex Laudibus.

AD PRIMAM.

In M. br. V. Qui natus es de Maria Virgine.

C A N O N.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 6. de Justific. C. 23.

SI quis hominem semel justificarum dixerit posse in tota vita peccata omnia, etiam venialia vitare, nisi ex speciali Dei privilegio, quemadmodum de beata Virgine tenet Ecclesia; anathema sit.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. Is. 44. 23.

LAudare, cœli, quoniam misericordiam fecit Dominus: jubilate, extrema terrarum: resonare, montes, laudationem, saltus & omne lignum ejus; quoniam redemit Dominus Jacob, & Israel gloriabitur.

*M. br. Prope timentes Dominum * Salutare ipsius, * Alleluia, alleluia. M. Prope. V. Ut inhabitet gloria in terra nostra, * Alleluia. Gloria. M. Prope. Ps. 84. 10.*

V. Anima mea exultabit in Domino, M. Et delectabitur super salutari suo. Ps. 34. 9.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. Judith 13. 25.

Nomen tuum (Dominus) ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum qui memores fuerint virtutis Domini in æternum.

*M. br. Vultum tuum * Deprecabuntur, * Alleluia, allel. M. Vultum. V. Omnes divites plebis, * Allel. Gloria. M. Vultum. Ps. 44. 13.*

V. Concupiscet rex decorem tuum; M. Quoniam ipse est Dominus Deus tuus. Ibid. 12.

AD NONAM.

CAPITULUM. Is. 35. 2.

Gloria Libani data est ei: decor Carmeli & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri.

*M. br. Adducentur regi * Virgines post eam. * Alleluia, alleluia. M. Adducentur. V. Proximæ ejus afferentur tibi, * Alleluia. Gloria. M. Adducentur. Ps. 44. 15.*

V. Magna est gloria ejus. M. In salutari tuo (Domine.) Ps. 20. 6.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus: Psalmi de Officio parvo.

CAPITULUM. Apoc. 21. 3.

Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis; & ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

M. Laudate. 349.

Hymnus, Ave, maris. ut in Offic. B. M. in Sabbato, lxiii.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis: M. Propterea benedixit te Deus in æternum. Ps. 44. 3.

Ad Magnificat, Ant. 1. D. Possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, & benedicentur in semine tuo omnes gentes terrarum. Genes. 22. 17.

AD COMPLET. Psalmi de Dominica. Hymnus, Virgo Dei genitrix. 143.

DIEBUS

INTRA OCT. NATIVITATIS

B. Mariæ Virginis.

Simplex.

*Omnia ut in die, exceptis
quæ sequuntur.*

Psalmi de Feria in 110 Offic.

AD NOCTURNUM, tres Ant.

*Y. & R. R. ex Nocturno Festi,
secundum Feriam. Lectio). & ij.
de Scripturâ occurrente, et tria
bus dua: iij. ut infra in qua
libet die.*

*AD LAUDES, Ant. sola, Ecce
tu pulchra es. prima de Lau-
dibus diei.*

*AD HORAS, in 11. brev:
omisso Alleluia, reclamatio fit à
primo asterisco.*

*AD VESP. Ant. sola, Ecce
tu pulchra es. Non dicitur 11.*

*§ DOMINICA intra Octa-
vam, aut in ipsa die Octava
occurrense, totum fit Officium
de Dominica, ut in Psalterio,
incipiendo à primis Vesperis,
quæ erunt integra de Sabbato
ante Dominicam occurrentem,
cum Commem. Octava in utrif-
que Vesperis & Laudibus.]*

DIE IX.

DE OCTAVA

Nativitatis.

LECTIO iij.

*Ex libro sancti Fulgentii Episcopi,
de Fide ad Petrum.*

Cap. 2. §. 17.

Deus factus est Filius Virgi-
nis Mariæ, & Maria Virgo
facta est mater Unigeniti Dei;
ut quem Pater genuit ex æter-
nitate, ipsum Virgo conceptum

profertet in tempore. Illa uti-
que est Virgo, quam Deus, qui
de ea fuerat nasciturus, ita singu-
lari gratiâ prævenit, atque re-
plevit, ut ipsum haberet ventris
sui fructum, quem ex initio
habuit universitas Domini;
& ipsum sibi videret nascendi
solemnitate subditum, quem
in unitate paternæ substantiæ,
non solum humana, sed etiam
angelica creatura cognoscit, &
adorat altissimum.

DIE X.

DE OCTAVA

Nativitatis.

LECTIO iij.

Sermo sancti Petri Chrysologi.

Serm. 143.

Vidētis quibus est Virgo op-
pugnata muneribus. Ave,
gratiâ plena. Hæc est gratia quæ
dedit cælis gloriâ, terris
Deum, fidem Gentibus, finem
vitiis, vitæ ordinem, moribus
disciplinam. Hanc gratiam ac-
tulit Angelus, accepit Virgo
salutem sæculis redditura. Ave,
gratiâ plena. Quia singulis gra-
tia se est largita per partem; Ma-
riæ vero finit se totam de-
dari gratiæ plenitudo. Omnes, in-
quit Evangelista, de plenitudine
ejus accepimus. Unde & David
dicit: Descendit sicut pluvia in
vellas. Vellas cum sit de corpore,
nescis corporis passiones: sic
virginitas cum sit in carne, vitæ
carnis ignorat. Coelestis ergo
imber virgineum in vellus plu-
cido se fudit illapsu, & tota di-
vinitatis unda bibulo se nostræ
carnis celavit in vellere, donec

per parabulam crucis expressum
ternis omnibus in pluviam salu-
tis effunderet.

D I E X I I.

D E O C T A V A

Nativitatis.

LECTIO iij.

*De Sermone sancti Joannis
Damasцени.*

Orat. 2. de Nat. B. Mariæ.

O Desiderabilis ac ter beata
femina ! Benedicte tu inter
mulieres , & benedictus fructus
ventris tui ! O femina David
Regis filia , Deique omnium
Regis mater ! vitam naturæ præ-
stantiorem habebis , non tibi
ipsi : neque enim tu ipsius causâ
progenita es. Quodcirca à Deo
habebis , ob quam in vitam
prodiisti , ut orbis universi sa-
luti administram te præberes ,
atque antiquum Dei consilium ,
hoc est incarnationis Verbi ad
nostræ deificationis , per te im-
pleatur.

D I E X I I.

D E O C T A V A

Nativitatis.

LECTIO iij.

*Et Sermone sancti Joannis
Damasцени.*

Orat. 1. de Nat. B. Mariæ.

Hodie mundi salus inchoa-
tur. Jubilâte Deo , omnis
terra ; cantâte , & exultâte , &
psallite : quoniam nobis nata est
Dei mater in sancta probatica ,
ex qua Dei Agnus qui mundi
peccata tollit , in lucem edi-
vult. Exultâte , mentes , hoc
est , ratione præditæ naturæ ,

quæcumque ad spiritualis contem-
plationis fastigium allurgitis :
siquidem clarissimus Dei mons
paritur , qui tollem omnem æ-
montem , id est Angelorum &
hominum sublimitatem ex-
superat , ex quo citra ullam ma-
num operam corporeo modo
excindi voluit lapis angularis
Christus , una persona distinctas
naturas copulans , divinitatem
nimium & humanitatem ,
mons Dei , mons pinguis , mons
in quo beneplacitum est Deo
habitare in eo.

D I E X I I I.

D E O C T A V A

Nativitatis.

LECTIO iij.

*Sermo sancti Bernardi
Abbatis.*

Hom. 2. de Laud. Virg. matris.

Quiscumque intelligis in hujus
seculi profluvio ; magis in-
ter procellas & tempestates sta-
tuare , quam per terram am-
bulare ; ne avertas oculos à ful-
gore hujus sideris , quod est
Maria , si non vis obrui procel-
lis. Si insurgant venti tentatio-
num , si incutras scopulos tri-
bulationum ; respice stellam ,
voca Mariam. Si jactaris super-
bie undis , si ambitionis , &
detractionis , si æmulationis ; res-
pice stellam , voca Mariam. Si
iracundia , aut avaritia , aut
carnis illécebra naviculam
contússerit mentis ; respice ad
Mariam. Si criminum imma-
nitate turbatus , conscientia for-
ditate confusus , judicii horrore
perterritus , barathro incipias

absorbéri tristitiæ, desperati-
onis abyſſo; cõgita Mariam. In
periculis, in angustiiis, in rebus
dubiiis, Mariam cõgita, Ma-
riam invoca. Non recedat ab
øre, non recedat à corde: & ut
impetres ejus orationis suffra-
gium, non deferas conversatiõ-
nis exemplum, Ipsam sequens
non devias: ipsam rogans non
desperas: ipsam cõgitans non
erras. Ipsâ tenente non corruis:
ipsâ protegente non metuis:
ipsâ duce non fatigâris: ipsâ
propitiâ pervenis.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE XIV.

In Festo

EXALTATIONIS

SANCTÆ CRUCIS.

DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Ant. **R** Adix Jesse, qui stat
3. G. **R** in signum populõ-
rum, ipsum gentes deprecabun-
tur. *Is.* 11. 10.

Ant. 7. d. Levabit signum in-
nationes, & congregabit profu-
gos Israel. *Ibid.* 12.

Ant. 6. Dispersos Juda colliger
à quatuor plagis terræ. *Ibid.*

Ant. 1. g. Levabo ad gen-
tes manum meam, & ad pó-
pulos exaltabo signum meum.
Is. 49. 22.

Ant. 5. C. Erit Dõminus
nominatus in signum æternum,
quod non auferetur. *Is.* 55. 13.

CAPITULUM. Galat. 3. 13.

Christus nos redemit de ma-
ledictõ legis, factus pro
nobis maledictum; quia scrip-
tum est: Maledictus omnis qui

pendet in ligno: ut in Genti-
bus benedictio Abraham fieret in
Christo Jesu.

Hymnus. S. V.

CRUX alma salve, crux ve-
nerabilis,
Torrente Christi sanguinis
ëbria:

Testis dolõrum, tu suprema
Verba Dei morientis audis.

Tu celsa sedes, unde suos do-
cet;

Vitalis, in quo nos peperit
thorus;

Currus triumphantis, tribu-
nal

Judicis, atque licantis ara.

Non rapta cælis hostibus impia

Hic arma fulgent; nec dõ-
miti duces

Graves catenis hic trahun-
tur;

Nobilior Crucis est trium-
phus.

Quis redempti quãlia pignora?

Crux tincta Christi sanguine,
adhuc mader:

Sperate, mortales, salutem

Plena necis monumenta præ-
stant.

Crux, cæta cœli sēmina, quæ
Patris

Thronum petenti pandis iter
Deo;

Nunc altera nobis nefas est
Ire viâ malè delicatos.

LAUS summa Patri, qui creat
omnia;

Natõque, mundum qui ré-
parat Cruce;

Qui cuncta replet, summa
sancto

Spiritu: tribus una semper.
Amen.

¶ De torrente in via bibet :

¶. Propterea exaltabit caput.

Pf. 109. 7.

Ad Magnificat, Ant. 7. G.

Eum, qui non noverat peccatum, (Deus) pro nobis peccatum fecit; ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso. 2. Cor. 5. 21.

Oratio, infra ad Laudes.

Fis Commemoratio Octava.

Ant. & ¶. è II. Vesperis, 351.

deinde sancti Cornelii Papa & Martyris, ut in Communi unius Martyris. Oratio, Omnipotens. xj.

AD COMPLETORIUM, in fine Hymni, Doxologia:

Qui per Crucem nos liberas, Fili, tibi laus máxima

Cum Patre: nec tibi minor Laus, utriusque Spiritus. Amen.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum, qui crucifixus est, * Venite, adorémus.

Psal. Venite. 2.

Hymnus. S. V.

UNCTA CRUX Dei cruce,

Quam potens & efficax!

Hujus attractu jacentes
Erigunt se mortui.

Christus olim quam pependit,

Tanta vis fuit Crucis!

PUBLICI fontes salutis,

Sacra Christi vulnera;

Vulneratos illa sanant,

Instar anguis znei:

Quisquis aeger speret, & spe

Non suam fraudabitur.

CRUX tribunal, quo sedebat

Iustus ultor criminum:

Sponte sed nos judicemus,

Cedet ira iudicis;

Nosque primi puniamus,

Ne secundus puniat.

TOTUS fons sanctitatis,

Sancta quo sunt omnia,

Qui tuo quodcumque crimen

Expiasti sanguine,

Labe puros, Christe, serves

Christianos moribus.

SEMPITERNA laus Parenti;

Qui creavit omnia;

Filibque, qui redemit

Morte nos volens suam;

Flaminique, cujus almo

Recreamur habitu. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Sument (filii Israel) de sanguine agni,

ac ponent super utrumque postem,

& in superliminibus domorum,

in quibus comedent illum. *Exod.* 12. 7.

Ant. 3. c. Erit sanguis vobis in signum, in aedibus in quibus eritis. *Ibid.* 13.

Ant. 8. G. Videbo sanguinem, & transibo vos: nec erit in vobis plaga disperdens. *Ibid.*

¶. Deus rex noster ante secula,

¶. Operatus est salutem in medio terræ. *Pf.* 73. 12.

Lectiones de Script. occurr.

Post j. Lect. 2. Fasciculum hyssopi tingite in sanguine qui est in limine, & * Aspergite ex eo superliminare;

& utrumque postem: nullus vestrum egrediatur ostium domus suæ usque mane. *Exod.* 12. 22.

¶. Dedisti meruentibus te significationem. *Pf.* 59. 6. * Aspergite.

¶. 2. Cum viderit (Domini) sanguinem in superliminari,

& in utroque poste, transcendet ostium domus,

& * Non sinet percussorem ingredi domos vestras,

& læderet. *Exod.* 12. 23.

†. Fide (Móyses) celebravit Pascha, & sanguinis effusio-
nem; ne qui vastabat primiti-
va, tangeret eos. *Hebr.* 11. 28.

* Non linet.

iii. Trans per médiam civi-
tatem in médio Jerúsalem: &

* Signa Thau super frontes vi-
rôrum gentium, & dolén-
tium super cunctis abomina-
tionibus, quæ sunt in médio
ejus, *Ezech.* 9. 4. †. Nolite
nocere terræ, & mari, neque
arboribus, quoadusque signé-
mus servos Dei nostri in fronti-
bus eorum. *Apoc.* 7. 3. * Signa.
Glôria. * Signa.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Dominus ostendit
Móysi lignum; quod cum mi-
sisset in aquas, in dulcedinem
versæ sunt. *Exod.* 15. 25.

Ant. 8. c. Nonne a ligno
indulcata est aqua amara?
Eccli. 38. 5.

Ant. 5. a. Benedictum est
lignum, per quod fit justitia.
Sap. 14. 7.

†. Misit verbum suum, &
sanavit eos: & eripuit eos
de interitionibus eorum,
Pf. 106. 20.

LECTIO iv.

*Ex Theophanis Annalibus, &
Paulo Diac. de Hist.*

Miscell. & aliis.

Heráclio imperante, Per-
sæ Jerosólymam capé-
perunt; multisque ibi
caesis Christianórum millibus,
plúrimos in captivitatem abdu-
xerunt cum Zacharia Patriarcha;
Crucem etiam Dómini in Persi-

dem asportarunt anno Christi
sexcentésimo décimo-quarto.
Pacem bis peritam Chótroës
Persarum rex recuperavit, nisi
Crucifixo abnegato, solem He-
ráclius adoraret. Quam impie-
tatem derelictus Heráclius, im-
plo rato Dei auxilio, bellum
quasi sacrum suscepit, milites-
que ad martyrium hortatus,
signa cum hoste contrulit. Post
bellum diuturnum, anno de-
cimo sexcentésimo vigésimo
séptimo exeunte, Persas ingenti
prælio fudit. Tértio deinde
mense Chótroës omnibus ob
avaritiam & crudelitatem in-
vísus, à próprio filio Siroë
captus, & miserè necatus est.

†. Fecit Móyses serpentem
æneum, & posuit eum pro si-
gno: * Quem cum percussis aspi-
cerent, sanabantur. *Num.* 21. 9.
†. Qui conversus est, non per
hoc, quod videbat, sanabatur,
sed per te ómnium salvatorem.
Sap. 16. 7. * Quem.

LECTIO v.

Tum Siroës firmam cum
Heráclio pacem iniit, ca-
ptivosque, in primis Zachariam
Patriarcham dimisit, cum sa-
cris Crucis lignis, quorum the-
cam argenteam integram, illæ-
sæque sigilla Patriarcha agnovit.
Igitur Crux sancta quatuordecim
post annis quæa vénéra-
t in potestatem Persarum, rece-
pta est, & delata primum Con-
stantinópolis: sed anno se-
quenti sexcentésimo vigésimo
nono, ab Heráclio Jerosóly-
mam relata, & in locum pri-
stinum restituta, atque Deo

de victorijs gratia. Exinde Exaltationis sanctæ Crucis festum, jam quotannis hac die celebrari solitum sollemnius agi cœpit.

2. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto; * Ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. *Joan. 3. 14.* 3. Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo; qui percussus aspexerit eam, vivet. *Num. 21. 8.* 4. Ita.

LECTIO vij.

HAc eadem die sanctus Ludovicus Francorum rex, anno millésimo ducentésimo quadragésimo primo, partem Dominicæ Crucis, quæ, in Syria titulo pignoris apud Templarios milites remanserat, à Balduino Orientis Imperatore acceptam cum alia non modica portione, ex qua Imperatores Ecclesiis & amicis particulas dare consueverant, item alia multa Dominicæ Passionis instrumenta, Parisios, præcedente Clero, sollemniter transtulit. Tunc Rex piissimus magnam exhibuit christianæ pietatis argumentum, cum, abjectis vestibus regiis, & pedes nudatus, in urbem intulit instrumentum quo mundi præteritum persolatum est. Denique constructa in regio palatio magnifica Capellâ, sacrosancta redemptionis nostræ insignia religiose in ea asseruari voluit.

2. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicitur foras. Et * Ego si exal-

tatus fuero à terra, & Omnia traham ad meipsum. *Joan. 12. 32.* 3. In funiculis Adam traham eos, in vinculis caritatis. *Os. 11. 4.* * Ego. Gloria. & Omnia.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Iustificari in sanguine Christi, salvi erimus ab ira per ipsum. *Rom. 5. 9.*

Ant. 4. D. In Christo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum. *Ephes. 1. 7.*

Ant. 2. Sanguis Jesu Christi, Filii Dei, emundat nos ab omni peccato. 1. *Joan. 1. 7.*

2. Redemptionem misit (Dominus) 2. Populo suo. *Psal. 110. 9.*

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. 12. 31.

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Nunc iudicium est mundi; nunc princeps hujus mundi ejicitur foras. Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis

Papæ.

Serm. 8. de Passione Domini, post med.

Exaltato, dilectissimi, per crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quæ fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, & timebis die ac nocte, & non crederes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Domino præter facinus suum cogitare po-

tuerunt, habentes timorem, non quo si les vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus quem Spiritus veritatis illuminat, gloriâ crucis cœlo terræque radiantem puro ac libero corde suscipiat, & interiøre acie videat, quale sit quod Dominus cum de passionis suæ loqueretur instantia, dixit: Nunc iudicium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras: & ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me. O admirabilis potentia Crucis! O ineffabilis gloria passionis! in qua & tribunal Domini, & iudicium mundi, & potestas est crucifixi. Traxisti enim, Domine, omnia ad te; & cum expandisses totâ die manus tuas ad populum non credentem & contradicentem tibi, confitendæ majestatis tuæ sensum totus mundus accepit.

12. (Christus) crucifixus est ex infirmitate: sed vivit ex virtute Dei. Nam & * Nos infirmi sumus in illo: sed vivemus cum eo ex virtute Dei. 2. Cor. 13. 4. ¶ Sit nomen Domini benedictum a sæculo & usque in sæculum; quia sapientia & fortitudo ejus sunt. Dan. 2. 10. * Nos.

LECTIO viij.

TRaxisti, Domine, omnia ad te, cum in execrationem Judæici sceleris unam protrulerunt omnia elementa sententiam; cum obscuratis luminaribus cœli, & converso in no-

ctem die, terra quoque mobilibus nuraret insolitis, universaque creatura impijrum usus se negaret. Traxisti, Domine, omnia ad te, quoniam scisso templi velo, sancta sanctorum ab indignis pontificibus recesserunt; ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, & lex in Evangelium vereretur. Traxisti, Domine, omnia ad te; ut quod in uno Judæ templo obumbratis significationibus tegebatur, pleno apertoque sacramento, universarum ubique nationum devotio celebraret. Nunc etenim & ordinalior Levitarum, & dignitas amplior Seniorum, & sacratior est unctio Sacerdotum; quia Crux tua omnium fons benedictionum, omnium est causa gratiarum: per quam clementibus datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte. Nunc etiam carnalium sacrificiorum varietate cessante, omnes differentias hostiarum una Corporis & Sanguinis tui impleret oblatio; quoniam es verus Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: & ita in te universa perficis mysteria; ut hoc unum est pro omni victimâ sacrificium, ita unum de omni gente sit regnum.

12. Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem, & hostiam Deo odorem suavitatis. Ephes 5. ¶ Vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Is. 53. * Et tradidit.

De S. Cornelio, LECTIO ix.

Ex Epistola sancti Cypriani
Episcopi & Martyris,
ad Antonianum.

Factus est Cornélius Episcopus de Dei & Christi ejus judicio, de Clericorum penè omnium testimonio, de plebis quæ tunc affuit suffragio, & de Sacerdotum antiquorum & bonorum virorum collégio, cum nemo ante se factus esset, cum Fabiani locus, id est, cum locus Petri & gradus cathedræ sacerdotális vacaret: quo occupato de Dei voluntate, atque omnium nostrum consensione firmato, quisquis jam Episcopus fieri voluerit, foris fiat necesse est; nec habeat ecclesiasticam ordinationem, qui Ecclesiæ non tenet unitatem. Quanta in ipso suscepto Episcopatu suo virtus! quantum robur animi! qualis firmitas fidei! quod nos simplici corde & perspicere penitus & laudare debemus: sedisse intrèpidum Romæ in sacerdotáli cathedra, eo tempore cum tyrannus infestus Sacerdotibus Dei fanda atque infanda comminaretur; cum multò patientius & tolerabilius audiret levári adversus se æmulum Principem, quàm constitui Romæ æmulum Sacerdotem. Nonne hic summo virtutis & fidei testimonio prædicandus est? Nonne inter gloriosos Confessores & Martyres deputandus, qui tantum temporis sedit expectans corporis sui carnifices & tyranni ferocientis ultores? (Centumcellis obiit anno Christi ducen-

Pars Autumnalis.

tesimo quinquagesimo secundo,
die decimâ-quartâ Septembris.)

Æ. Mihi absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi: * Per quem † Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Gal. 6. 14.* ¶. Ego in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo. *Hab. 3. 18.* * Per quem. Gloria. † Mihi.

Te Deum.

¶. *Sacerd.* Fortitudo mea, & laus mea Dominus: Æ. Et factus est mihi in salutem. *Pf. 117. 14.*

AD LAUDES.

Ant. **S**I quis vult post me venire, f. 1. f. S nire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. *Luc. 9. 23.*

Ant. 3. g. Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. *Matth. 10. 38.*

Ant. 5. a. Si mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum Christo. *Rom. 6. 8.*

Ant. 8. G. Si commortui sumus, & convivemus: si sustinebimus, & conregnabimus. *2. Tim. 2. 11.*

Ant. 7. b. Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, & concupiscentiis. *Gal. 5. 24.*

CAPITULUM. *I. Cor. 1. 23.*

Prædicamus Christum crucifixum, Judæis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam; ipsis autem vocatis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam.

Aa

Hymnus.

Jesu, manus, pedes, caput
 Perfusus, & sacrum latus;
 Fac vox profusi sanguinis
 Ascendat ad thronum Patris.

Hæc quanta, quorum grā-
 tia,

Quantusque dignaris pati!

Occisus Agnus pro lupis,

Ut formet agnos de lupis.

Nobis, Redemptor, Crux
 tua

Sit spes, & omnis gloria;

Mundus per hanc sit crux tuus;

Mundo per hanc sint crux tui.

Procul repor, procul pi-
 grum

Cordis fatiscētis gelu:

Immensa Christi nos trahit,

Urget rapitque caritas.

Quis jam tibi vel vivere,

Jesu, recuset, vel mori?

Qui morte nos servos emis,

Et nos resurgens liberat.

PLAGÆ tui sint corporis

Aegris asyllum mentibus;

A Patris ira nos regas

Blando, Redemptor, in sinu.

Sis Trinitati gloria;

Tibi, Pater, qui Filii

Mundum redemptum sangui-
 ne,

Sancto reformas Spiritu.

Amen.

ψ. Notam fecisti in popu-
 lis virtutem tuam: R. Rede-
 misti in brachio tuo populum
 tuum. Ps. 76. 15.

Ad Benedictus, Ant. 6. Ver-
 bum Crucis pereuntibus qui-
 dem stultitia est: iis autem qui
 salvi sunt, id est, nobis, Dei
 virtus est. 1. Cor. 1. 18.

Oratio. S. R.

Deus, qui nos hodiernā die
 Exaltationis sanctæ Crucis
 annuā solemnitate lætificas;
 præsta, ut cūjus mysterium in
 terra cognovimus, ejus redem-
 ptionis præmia in cœlo conse-
 quamur; Per eundem.

Fuit Commemoratio Octave.

Deinde S. Cornelii.

AD HORAS, in fine *Hymni*
Doxologia:

Qui per Cracem, ut sa-
 præ. 355.

Antiph. ex Laudibus.

AD PRIMAM, in R. br.
 ψ. Qui per Cracem nos liberas.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. Coloss. 2. 13.

Cum mortui essetis in deli-
 ctis, & præputio carnis ve-
 stræ, (Deus) convivicavit cum
 Christo, donans vobis omnia
 delicta: delens quod adversus
 nos erat chirographum decreti,
 quod erat contrarium nobis, &
 ipsum tulit de medio, affigens
 illud Cruci.

R. br. Remisisti * Iniqui-
 tem plebis tuæ. Repet. Remi-
 sti. ψ. Operuisti omnia pec-
 cata eorum. * Iniquitates
 Glória. R. Remisisti Ps. 84.

ψ. Mitigasti omnem iram
 tuam; R. Avertisti ab ira
 dignationis tuæ. Ibid. 4.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. Hebr. 2. 10.

Decēbat eum, propter quod
 omnia, & per quem om-
 nia, qui multos filios in glō-
 riam adduxerat, auctorem

Mis eorum per passionem commutare.

R. br. Apud Dominum * Misericordia. *R.* Apud. *Ps.* Et copiosa apuleum redemptio, * Misericordia. Glória. *R.* Apud. *Ps.* 129. 7.

Ps. Redemit nos ab inimicis nostris: *R.* Quoniam in æternam misericordia ejus. *Ps.* 135. 24.

AD NONAM.

CAPITULUM. Ant. 5. 30.

Quem interemistis suspendentes in ligno, hunc principem, & salvatorem Deus exaltavit dexteram suam, ad dandam poenitentiam Israël, & remissionem peccatorum.

R. br. Dexteram Domini * Fecit virtutem. *R.* Dexteram. *Ps.* Dexteram Domini exaltavit me: * Fecit virtutem. Glória. *R.* Dexteram. *Ps.* 117. 16.

Ps. Domine, adjutor meus, *R.* Et redemptor meus. *Ps.* 18. 15.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

CAPITULUM. Ant. 10. 39.

Quem occiderunt suspendentes in ligno, hunc Deus suscitavit tertia die, & laudat eum manifestum fieri, non omni populo, sed testibus ordinatis a Deo: nobis, qui manducavimus & bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis.

Hymnus, Crux alma. 354.

Ps. Lapidem, quem reprobarunt ædificantes, *R.* Hic factus est in caput anguli. *Ps.* 117. 22.

Ad Magnificat, Ant. 1. A. creabit signum Filii hominis in cælo: & tunc plangent

omnes tribus terræ: & videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli, cum virtute multa, & maiestate. *Matth.* 24. 30.

Fit Commem. de die Octava Nativitatis, ut in primis Vesperis.

DOMINICA proxime antecedente Quatuor Tempora Septembris (quæ in Feria iv. & vj. & Sabbato post Festum Exaltationis sancta Crucis celebrantur,) omisâ sextâ Lectione in Officio nocturno, ejus loco legitur sequens Lectio.

LECTIO vj.

Sermo sancti Leonis

Papæ.

Serm. 92. de Jejun. sept. mensis

9. cap. 3. 4.

Jejunium quod nobis septimi mensis recursus indicit, fide alacri per castigationem animi & corporis celebremus. Ideo enim ipsa continentia observantia quatuor est assignata temporibus, ut in idipsum totius anni redeunte decursu, cognosceremus nos indefinenter purificationibus indigere, semperque esse nitendum, dum hujus vite varietate jactamur, ut peccatum quod fragilitate carnis & cupiditatum pollutione contrahitur, jejuniis atque eleemosynis deleatur. Esuriamus paululum, dilectissimi, & aliquantulum, quod juvandis possit prodesse pauperibus, nostræ consuetudini subtrahamus. Dillectio proximi dilectio Dei est, qui plenitudinem Legis & Prophetarum in hac geminæ charitatis unitate constituit, ut nemo ambigere

Aa ij

Deo se offerre, quod homini contulisset, dicente Domino Salvatore, cum de alendis iuvenibusque pauperibus loqueretur: Quod uni eorum fecistis, mihi fecistis.]

F E R I A I V.

Quatuor Temporum.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum. 9. 16.

IN illo tempore; Respondens (Jesu) unus de turba, dixit: Magister, attuli filium meum ad te, habentem spiritum murum: qui ubicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit: & dixi discipulis tuis ut ejicerent illum, & non poterunt. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Homilia 57. alias 58. in Mat.

NON mihi raro exemplo dicas, quosdam sine jejunio demones ejecisse. Nam si unus aut alter increpando sic expulisse narretur, fieri nequit, ut si is qui id patitur in deliciis vivat, ab hoc unquam furore liberetur. Jejunio enim & oratione maxime opus est ei qui hoc morbo laborat. Sed si fide opus est, inquires, cur opus est & jejunio? Quia cum fide jejunium non parvam addit fortitudinem: philosophiam quippe magnam indit, & angelum ex homine efficit, ac cum incorporeis virtutibus pugnat. Verum non sufficit illud; sed addi debet oratio, quae etiam

praeceat oportet. Vide ergo quanta bona ex utroque gignantur.

¶ Quare nos non possumus ejicere spiritum immundum? Et dixit illis (Jesu): Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione & jejunio. *Marc. 9. 27. ¶* Scitote quoniam exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in jejuniis & orationibus. *Judith 4. 12. * Hoc genus, Gloria. * Hoc genus.*

Ad Benedictus, Ant. 7. d. Increpavit Jesus spiritum immundum, & sanavit puerum, & reddidit illum patri ejus. Stupébant autem omnes in magnitudine Dei. *Luc. 9. 43.*

Preces flexis genibus; & sic ad Horas.

Oratio. S. R.

Misericordiae tuae remediis, quaesumus, Domine, nostram adjuva fragilitatem; ut quae sua conditione attritur, tua clementia reparetur; Per. *Et dicitur per Horas tantum.*

Fium Suffragia de Cruce, &c.

C A N O N.

Ex Concilio Moguntino.

Anno 813. *Can. 34. & 35.*

QUatuor Tempora anni ab omnibus cum jejunio observentur: jejunetur usque ad horam nonam, & a carne ab omnibus abstinenceatur. Quod si quis indictum jejunium superbiendo contempserit, & observare cum ceteris Christianis noluerit, in Gangrensi Concilio praecipitur ut anathematizetur, nisi emendare se studeat.

AD VESPERAS, si sint de *Feria*, dicitur ad Magnificat Antiph. ut in Psalterio, cum Precibus flexis genibus, Oratione de Dominica, & Suffragiis.

F E R I A V I.
Quatuor Temporum.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 7. 36.

In illo tempore; Rogabat Iesum quidam de Phariseis, ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisei discubuit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. 33. in Evang. habita in Basil. S. Clementis, Feria sexta Quatuor Temp. Septembris, n. 5.

Si recta opera agimus, quibus opinionis bonæ odore Ecclesiam respergamus, quid in Domini corpore nisi unguentum fundimus? Sed secus pedes Iesu mulier stetit. Contra pedes enim Domini stecimus, cum in peccatis positi, ejus itineribus renitebamus. Sed si ad veram poenitentiam post peccata convertimur, jam retrò secus pedes stamus: quia ejus vestigia sequimur, quem impugnabamus. Lacrymis mulier pedes ejus rigat. Quod nos quoque veraciter agimus, si quibuscumque ultimis membris Domini per compassionis affectum inclinamur, si sanctis ejus in tribulatione compatiimur, si eorum

tristitiam, nostram putamus.

Sacriticium Deo spiritus contritum & humiliatum, Deus, non despicies. Ps. 50. 19. *Ps.* (Mulier peccatrix). stans retrò secus pedes Iesu lacrymis coepit rigare pedes ejus. Luc. 7. 38. * Cor. Glória. * Cor.

Ad Benedictus, Ant. 5. a. Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Luc. 7. 47.

Preces, flexis genibus.

Oratio. S. R.

Quæsumus, omnipotens Deus, preces nostras respice, & tuæ super nos viscera pietatis impende; ut qui ex nostra culpa affligimur, ex tua pietate misericorditer liberemur; Per. Et dicitur ad Horas minores.

C A N O N.

Ex Synodo Aquisgranensi.

Ann. 1583. Tit. de his quæ ad Ordin. spectant, n. 15.

Hortatur hæc Synodus omnesque ad... Ordines promovendi sunt, ut antequam accedant, de peccatis omnibus totius anteaetæ vitæ generaliter confiteantur, ac spirituales aliquas exercitationes ab Episcopo præscribendas obeant; adhibito sibi duce & moderatore viro religioso, quem Episcopus præfecerit.

AD VESPERAS, si sint de *Feria*, dicuntur *Preces*, cum *Oratione Dominica*: deinde *Suffragia*.

A a iij.

S A B B A T O
Quatuor Temporum.
LECTIO. iij.

LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam. 13. 6.

IN illo tempore; Dicebat (Iesus) & hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit querens fructum in illa, & non invenit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Hom. 31. in Evang. habitā
Sabbato IV. Temp. Sept.

Tertio Dominus vineæ ad ficulneam venit; quia naturam generis humani ante legem, sub lege, sub gratia, expectando, admonendo, visitando, requisivit. Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt, ex quo venio fructum querens in ficulnea hac, & non invenio. Venit ante legem; quia per naturalem intellectum, quid unusquisque exemplo sui qualiter erga proximum agere debuisset, innouit. Venit in lege, quia præcipiendo docuit. Venit post legem, per gratiam; quia pietatis suæ præsentiam exhibendo monstravit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conqueritur; quia quorundam pravorum mentes, nec inspirata lex naturalis corripit, nec præcepta erudiunt, neque incarnationis ejus miracula convertunt. Quid verò per cultorem vineæ, nisi Præpositum sum ordo exprimitur; qui,

dum præfunt Ecclesiæ, nimirum Dominicæ vineæ curam gerunt?

¶. Ecce anni tres sunt ex quo venio querens fructum in ficulnea hac, & non invenio: succide ergo illam; ut quid etiam terram occupat? * At cultor respondens, dicit illi: † Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam. Luc. 13. 7. ¶. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Matth. 7. 19. * At. Gloria. † Domine.

Ad Benedictus, Ant. 4. D. Mulierem cum videret Iesus, vocavit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Luc. 13. 12.

Preces, flejjs genibus.

Oratio. S. R.

OMnipotens sempiternus Deus, qui per continentiam salutarem, & corporibus mederis & mentibus: maiestatem tuam supplices exoramus, ut piâ jejunantium deprecatione placatus, & præsentia nobis subsidia præbeas, & futura; Per. Et dicitur ad Horas minores.

C A N O N.

Ex Concilio Colonienfi.

Ann. 1536. Part. 1. Cap. 21.

Quo affectu ac proposito accedant Ordinandi, videntum; accuratèque investigandum est, num videlicet Dei causâ tantum, an potius suæ commoditatis gratiâ, ad Ordines capessendos aspirent, quærentes quæ sua sunt, non quæ Iesu Christi.

DIE XV.

Octava
NATIVITATIS

B. Mariæ Virginis.

Semiduplex.

*Omnia ut in die, exceptis
qua sequuntur.**Ad Noct. tres Ant. V. &
¶¶¶. sumuntur secundum Fe-
riam. Psalmi de Feria per totum
Officium.**Lectio j. de Scriptura occur.*

LECTIO ij.

De Sermone sancti Bernardi
Abbatis.*Homil. 2. super Missus est. §. 17.*

Maria aptissime sideri com-
paratur; quia sicut sine
sui corruptione sidus suum emit-
tit radium, sic absque sui læsi-
one Virgo parit Filium. Nec
sideri radius suam minuit clari-
tatem, nec Virgini Filius suam
integritatem. Ipsa est igitur
nobilis illa Stella ex Jacob or-
ta, cujus radius universum
orbem illuminat, cujus splen-
dor & præfulget in supernis,
& inferos penetrat: terras etiam
perlustrans, & calefaciens ma-
gis mentes, quam corpora,
fovet virtutes, excoquit vitia.
Ipsa, inquam, est præclara &
eximia stella, super hoc mare
magnum & spatiösium neces-
sario sublevata, micans meritis,
illustrans exemplis.

LECTIO iij.

*Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum. I. I.*

Iber generationis Jesu Chri-
sti filii David, filii Abra-
ham. Abraham genuit Isaac.

Isaac autem genuit Jacob. Et
reliqua.Homilia sancti Joannis Chry-
sostomi.*In Matth. 2:*

Auditum quidem mirabile est,
quod ineffabilis Deus, &
qui nec sermonibus explicari
potest, nec cogitationibus com-
prehendi, Patrique per omnia
coæqualis, per Virginis ad nos
venit uterus, & fieri ex mu-
liere dignatus est, & habere pro-
genitores David & Abraham.
Et quid dico, David & Abraham
etiam illas, quod magis stupen-
dum est, mulieres, Uriæ ux-
orem, Thamar & Ruth. Hac
igitur audiens mente consurge,
nihilque humile suspicéris, sed
potius propter hoc ipsum máxi-
me mirare; quia cum verus &
dilectus Filius sit sempiterni Dei,
etiam filius David esse dignatus
est, modo ut te filium faceret
Dei; servum patrem habere di-
gnatus est, ut tibi servo patrem
faceret ipsum Deum. Cum ergo
audieris, quod Filius Dei, filius
sit & David & Abraham; dubitá-
re jam desine, quod & tu, qui
filius es Adæ, futurus sis filius
Dei. Non enim frustra ad tan-
tam humilitatem ipse descendit;
sed ut nos exaltáret. Natus est
enim secundum carnem, ut tu
nascereris spiritu; natus est ex
muliere, ut tu desineres filius
esse mulieris.

*AD HORAS, in ¶¶. breve
non dicitur Allelúia.**AD VESPERAS, in quibus non
dicitur ¶. sit Commem. S. Cy-
priani, ut in Communi unius.*

Aa ii

Martyris. Oratio propria, ut infra. 368.

Deinde S. Martini Papa & Mart. ut in eodem Communi; Oratio, Omnipotens. xj.

Denique S. Euphemia Virg. & Mart. ut in Communi Virg. unde Oratio, Omnipotens. ljj.

DIE XVI.

In Festo

SANCTI CYPRIANI

Episcopi, & Martyris.

Semiduplex.

De Communi unius Martyris.

LECTIO ij.

Cyprianus Afer, primum gloriósè Rhetoricam docuit; exinde suadente Presbytero Cæcilio, à quo & cognomentum sortitus est, Christianus factus, omnem substantiam suam pauperibus erogavit: ac post non multum temporis electus in Presbyterum, etiam Episcopus Carthaginensis constitutus est. Tempore Valeriani & Gallièni, oblatus Galerio Máximo Proconsuli sanctus Martyr, respondit: Ego sum Cyprianus; Christianus sum, & diis sacrificare non pòtero. Tunc iratus Proconsul his dictis, decretum ex tabella recitavit: Cyprianum gladio animadverri placet. Cyprianus Episcopus dixit: Deo grátias. Perductus autem in agrum Sexti, cum ibi se lacerina, birro & dalmaticá expoliasset, stans in linea, spiculatorum expectabat; qui cum venisset, iussit suis ut ei viginti quinque áureos darent. Postea

verò manu suà oculos sibi rexit; & sic gladio percussus occubuit. Cujus corpus nocte adveniente, cum cæreis in área cujusdam Cándidi procuratoris magno triumpho sepultum est.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 16. 25.

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Qui perdidit animam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest homini, si mundum universum lucrétur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Serm. 311.

Audierant Apóstoli: Quid prodest homini, si totum mundum lucrétur, animæ autem suæ detrimentum patiatur? Non retardavit illécebra sæculi festinantes; transitúra migrantes, quantumlibet & quomodolibet fulgens felicitas hic dimittenda, ad aliam vitam non transferenda, aliquando hic & à vivéntibus relinquenda. Contémnite ergo sæculum, Christiani; contémnite sæculum. Contempserunt Mártires, contempserunt Apóstoli; contempsit beátus Cyprianus, cujus hódie memóriam celebrámus. Dívites esse vultis, honorári esse vultis, sani esse vultis; totum ille contempsit, ad cujus memóriam convenistis. Quid, obsecro tantum amátis quod contempsit quem sic honorátis? quem si ista non contempsisset,

non utique sic honorarétis. Quare te invénio earum rerum amatorem, quarum veneráris contemptorem? Certè illum, si hæc amárat, non venerarétis. Et tu, noli amáre: non enim intrávit, & óstium contra te clausit. Contemne & tu; & intra post illum. Patet quâ intres: Christus est janua; & tibi est óstium apertum, quando est latus ejus lanceâ perforatum. Quid inde manávit, récole; & élige quâ possis intráre. Aqua sanguisque profluxit: in uno est mundatio tua; in áltero redémptio tua.

[*Si Dominica fuerit, legitur de SS. Martino & Euphemia,*

LECTIO ix.

Ex Audoëno, Surio, &c. & ex Ecphrasi S. Asterii Episc. in 7. Syn. Act. 4.

Martinus Theodóro in sede Romána successit anno Christi sexcentésimo quadragésimo nono. Ebdem anno concilium centum & quinque Episcoporum in Lateráno coégit, in quo Monothelitárum principes, Theodórus Pharanitánu, Cyrus Alexandrínu, Sérgius Constantinopolitánu ejusque successóres Pyrrhus & Paulus damnáti sunt: proscriptaque duo Imperatórum de hac quæstióne edicta, Ecthesis videlicet Heráclii, & Typus Constantis. Interim Constans, ut suo Typo ab ómnibus subscriberétur, primúm Olympium Exarchum Ravennátem Romam misit: sum Calliopam Olympii succes-

sórem; à quo Martinus, cum edicto impio juxta Lateranense Concilium resisteret, Romá vi abductus est, ac in insulam Naxum deportátus. Inde ductus Constantinópolis, illicque tres menses in cárcere detentus, coram júdice sistitur; apud quem multis criminibus cum falso accusárus fuisset, véstibus exúctus, discissâ túnica per urbem ignominiosè tra ductus, iterum in cárcerem tráditur. Hinc post tres menses Chersonésu relegátus est: quò cum pervenisset decimá-quintá die Máii, anno sexcentésimo quinquagésimo quinto, quatuor post menses, scilicet decimá-sexta Septembris, ærumnis confectus, cessit è vita, ante & post mortem clarus miraculis. Exul scripsit duas epístolas de calamitatibus suis. ¶ Eundem in diem incidit sanctæ Euphémie Virginitis & Mártiris solémnitas; quæ incorruptam Deo pudicitiam voverat. Hæc, cum tyrannus aliquando pios persequerétur, mortis periculum alácriter elégit. Porrò cives & communicatóres Religiónis pro qua & mórtua est, eam ut virilem & sacram virginem admirantes, pósito juxta sacrárium lóculo, honóres ei concelebravérunt, annuatim diem festum agentes ac solemnem. Ad hanc ejus memoriám in subúrbio Chalcédonis pósito, celebrátum est Concilium generále quartum; inde verò translátis, post témpora Constantini & Irènes, in insulam Melitensem sanctæ Vir-

ginis reliquiis, pes argento inclusus à militibus sancti Joannis Hierosolymitani, Parisiis anno millésimo sexcentésimo sexto ad Theólogos Parisienses missus est; qui hodiéque in Sorbonæ Ecclesiâ religiósè cólitur.]

Oratio. S. R.

DEus, qui hodiernam diem sancti Pontificis Cypriani martyrio consecrasti: da nobis salutem mentis & corporis, ut & illius passioni sit veneratio ex nostra devotiône, & nobis auxilium provéniat de ejus sanctíssima intercessiône; Per.

Fit Commem. S. Martini.

Deinde S. Euphemia.

VESPERÆ de Sequenti.

D I E XVII.

In Festo

S. JOANN. CHRYSOSTOMI

Episcopi, & Eccl. Doct.

Duplex-minus.

De Communi Doctorum, prætersequens. Oratio, infra, 371.

Pridiè IN VESP. fit Comm.

S. Cypriani. Orat. infra, 371.

Deinde S. Lamberti Episc.

& Mart. ut in Communi antius Mart. Oratio, Deus, cujus grátia. xij.

LECTIO iv.

Ex Palladio vit. Chrysost. Geor.

Alex. & aliis.

JOannes Antiochiæ natus, in adolescéntia baptizatus à sancto Melétio Episcopo, per annos aliquot in solitudine vitam egit. Quinto post susceptum diaconatum anno Præbyter Antiochénæ Ecclesiæ à Flaviáno creatus, homilias habuit ad pò-

pulum tanta cum eloquentia, ut inde Chrysostomus sit appellatus. Exactis in eo múnere annis duódecim, Antiochiæ subductus, in Sede Constantinopolitána, mortuo Nectário, invitatus sufficitur. Tum de Clericórum moribus sollicitus, vèruit eos superintroducitas habere mulieres, ac lautiores optimarum mensas frequentare. Divitum etiam fastum fortiter recudit. Ipse autem forma gregis factus, reséruit sumptus inútiles Ecclesiæ ac familiæ episcopális; & quod inde supérerat, in pauperum còmodum convertit, præsertimque infirmórum, quibus & noscómia construxit. Sex Asiæ Episcopos ab Antonino Ephesino per simóniam ordinátos, in Ephesina Synodo exaudivit: ac pari ánimi fortitudine obstitit, ne Ariánis Gamz ducis Gothórum præsidio elátis Ecclesiâ concederetur. Fidem in Scythia prædicandam, idólorum templa in Phœnicia diruenda curávit. Flaviánum Episcopum Antiochénum reconciliávit cum Innocéntio Papa & Occidentálibus, ac Ægyptiis Episcopis, qui ab eo propter susceptum in locum Melétii, vivente adhuc Paulino, Episcopatum dissidébant.

LECTIO v.

CUM autem vitam institueret ásperam & severam, ac depravatos omnium ordinum mores corrigere niteretur, multórum subit invidia; Eudóxie Augustæ imprimis, que concionantis verba quædam

quasi in se contumeliōsa indignē
ferēbat. Quare hābita est aqua
Quercum, Chalcēdonis subūrbium,
Episcopōrum aliquot Chrysostomo
insensōrum tumultuaria Synodus;
in qua agente Theophilo Alexandrino,
annitente Eudoxiā, depōsitus
ejectus est in exilium; quem
pōpulus incredibili stūdio, nocte
licet urgente, longē profectus
est. Sed paulō post, facto
terræ motu & coortā seditiōne
plebis, ab exilio revocatur. Cum
autem pēditos mores arguere
non desisteret, & ad argenteam
Eudoxiæ statuam in foro sanctæ
Sophiæ erectam histriōnes ludere
& à vulgi clamōribus divīnam
psalmōdiam interturbāri minimē
pateretur, idque publicā oratione
reprehendisset, in Episcopōrum
conventiculo iterum damnatus est;
quod in sedem absque novæ Synodi
iudicio rediisset; & ipsā nocte
Pāschatis Ecclesiā pulsus, Arcadii
Imperatoris jussu, paucis post
mēnsibus Cucusum in Armeniam
amandatur: Episcopi autem
quadraginta alique complūres
qui ipsi adhæserant, hincque
Joannitæ dicebantur, variis
tormentis afficiuntur. Post Chrysostomi
discessum, erumpens subito ex
ejus throno flamma Ecclesiā &
Palatium absumpsit. Mox intrūditur
in sedem illius Arsācius Nectārii
frater; quod Innocētiū, ad quem
per litteras Joannes confugerat,
& Episcopi Occidentales aded
improbārent, ut cum eo communicāre
noluerint.

Interim continuā febre delitatus
Joannes, cōceptum iter peragere
cōgitur, donec Cæsareā Cappadociæ
venit; ubi cum per aliquot dies
commoratus esset, remittere paululū
vis morbi corripit: sed Cæsariensis
Episcopi monachorumque factiōne
rursus exagitatus, redere se
itineri atque Isaurorum regiōnem
vastantium inhumanitātē se
exponere coactus est. Cucusum
tandem, quod amandatus fuerat,
pervenit: ibique, hyemis inclementiā
penē enectus, Armeniæ pauperes
frumento & cœlesti verbo pascere
non destitit. Hinc, propter crebras
Isaurorum incursiōnes, Arabissum
municiū oppidum, non sine periculo,
translatus est, deinde Pityuntem;
ut assiduū itinerum laboribus
conficeretur. Comana cum adveniret,
pernoctavit in Ecclesiā sancti Basilisci;
ubi beatus Martyr sic eum in
somnia affatus est: Confide,
frater Joannes; cras enim simul
erimus. Sumpris postridie
cœlestibus sacramentis, consignans
se in modum crucis, animam Deo
reddidit, anno quadringentesimo
septimo. Corpus ejus máximo
Virginum & Monachorum concursu
sepulturæ mandatum, post aliquot
annos Theodosius Arcadii filius
Constantinopolim transtulit insigni
pompa, sexto Calendas
Februarii: ejusque reliquias
veneratus, pro parentibus veniam
precatus est. Episcopi autem
Occidentales non prius cum

Artico Arsacii successore aliisque Orientalibus communicare voluerunt, quam nomen illius in dyptycha retulissent.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 5. 13.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Vos estis lux mundi. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In Matthæum. 15.

Non illos Palæstinæ doctores esse dicit, sed totius terræ; nec simpliciter doctores, sed sevéros quosdam atque terribiles. Hoc est enim omnino mirabile, quia non adulantes, neque palpanes; sed salis instar astringentes, ferè omnibus se tam desiderabiles reddiderunt. Nolite ergo, inquit, mirari si alios omittens vos doceo: non vos tantummodo volo esse sapientes, sed tales facere & ceteros. Hujusmodi autem magistros, maximè decet pollere prudentiâ; tantaque illis virtutum adesse divitias, ut aliis quoque utilitatem impertiant.

LECTIO viij. Post pauca.

DEinde ad aliud eos sublimius ducit exemplum. Vos estis lux mundi. Iterum mundi, non unius gentis; nec viginti urbium, sed totius orbis; & lux intelligibilis, ipsoque ra-

dio præstantior, sicut etiam sal spiritale. Prius autem sal, deinde lux; ut discas quantum sit verborum astringentium lumen, quantumque commodum honestæ doctrinæ. Hæc siquidem stringit animos, nec diffilare permittit, facitque ad virtutem aspicere, ad quam velut apprehensâ manu adducit.

De S. Lamberto.

LECTIO ix.

Ex Godesc. ap. Mab. sec. 3. p. 2.

Lambertus Trajecto ad Mosam oriundus, Theodardo Trajectensi Episcopo & Martyri anno Christi sexcentésimo sexagésimo octavo suffectus, justitiæ & libertatis publicæ vindicem præbuit acerrimum; eumque ob causam ab Ebroino Palatii Majore sub rege Theodorico, episcopatu pulsus est. Cedendum tempori ratus, in monasterium Stabulense secessit: ex quo post septennium à Pipino Caroli Martelli patre revocatus, ac sedi suæ restitutus, Torandriæ incolis Evangelii lucem intulit. Cum autem, ut refert sanctus Ado, regiam domum zelo religionis increpasset; Dodo Pippini domesticus redeuntem è matutinis Laudibus aggressus est: eumque in cubiculo orantem unus è Dodonis satellitibus telo confodit, anno Christi septingentésimo octavo. Corpus ejus Trajecti sepultum, inde Leodium una cum episcopali sede translatum fuit.

Oratio. S. R.

Adſt Eccleſiæ tuæ, Dómine, quæſumus, beátus Póntifex tuus Joannes Chryſóſtomus; ut tujus perpétuus Doctor exiſtit, non déſinat ſemper eſſe ſuffragator; Per.

Fu Commem. S. Lamberti.

DIE XIX.

In Feſto

S. JANUARIi EPISCOPI,

& Sociorum Martyrum.

Simplex.

De Communi plur. Mart.

Oratio, Deus, à quo. xvij.

LECTIO iij.

Sur. ad 23. Sept. Tillem. t. 5.

Bar. ad ann. 305. Ruin.

Act. ſelect. Mart.

Januarius Beneventi Epíſcopus, ſub Diocletiano & Maximiano, quòd chriſtianiſmum religionem palàm proſequeretur, ad Timótheum Campaniæ præſidem, Nolam perducitur. Ibi jultu Præſidis, in ardentem fornacem conjectus, illæſus eváſit. Hinc imperat Præſes, Mártirem diſtrahi, quoad nervorum artuumque compages ſolvantur. Feſtus interea ejus Diáconus & Deſidérius Lector comprehenſi, unà cum Epíſcopo, ante rhedam Præſidis, Putéolas pertrahuntur, & in eandem cárcerem in quo Sóſus, Miſénas, Próculus, Pappolánus Diáconus, Eutyches & Acúrius laici ad béſtias damnáti detinebantur, ſimul conjunguntur. Póſterá die omnes in amphitheatro ſeris objecti ſunt;

quæ naturalis oblitæ feritatis, ad Januárii pedes ſe proſtravére. Id Timótheus mágicis tribuens cantiónibus, cum ſenténtiam capitis in Chriſti Mártires pronuntiáſſet, óculis repente captus, Januárii præcibus lumen recépit. Quo miraculo hóminum ſerè quinque millia Chriſti fidem ſulceperunt. Sed ingrátus judex tanti beneficii immemor, ſanctum Epíſcopum cum ſociis gládio percuti juſſit. Januárii corpus Neápolim aſportatum multis miráculis cláruit.

SABBATO

*ante Dominicam proximioram
XXI. Septembris.*

In Vigilia

SANCTI MATTHÆI

Apoſtoli & Evangeliftæ.

*(Si venerit in Sabb. Quatuor
Temp. nihil fit de Vigilia.)*

*Officium ut in Pſalterio
præter ſequentia.*

LECTIO iij.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. 5. 27.

In illo témpore; Vidit (Jeſus) Publicánum nómine Levi, ſedentem ad ſelónium, & ait illi; Séquere me. Et relictis ómnibus, ſurgens ſecúrus eſt eum. Et reliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 5. in Luc. 9. 16. 17.

Myſtica hæc eſt vocátio Publicáni, quem Chriſtus ſequi jubet non córporis grefſu,

sed mentis affectu. Itaque ille prius avâra de mercédibus, dura de laboribus periculisque nautarum emolumenta convertens, verbo vocatus, propria dereliquit, qui rapiebat aliena: ac vile illud sedile destituens, toto post Dñm vestigio mentis incédit. Convivii quoque magni exhibet apparatus; qui enim domicilio Christum recipit interno, máximis delectationibus exuberantium páscitur voluptatum. Itaque Dñus libenter ingreditur, & in ejus qui crediderit recumbit affectu. Sed rursus accénditur invidia perfidorum, & futuræ pœnæ spécies præfiguratur. Epulantibus enim fidélibus, & in illo cœlorum recumbéntibus regno, perfidia jejûna torquébitur. Simul osténditur quantum interfit inter æmulos legis & grátiae, quòd illi qui legem sequuntur, jejûnæ mentis famem patiantur æternam; qui verò verbum in interioribus animæ receperunt, alimenti cœlestis & fontis ubertate recreati, esurire & sitire non possunt.

Preces flexis genibus, supra, 141.

Oratio. S. R.

Sancti Apóstoli tui & Evangelistæ Matthæi, Dñine, supplicationibus tribue nos fovéri, ut cujus venerabilem festivitatem pærvenimus obsequio, ejus intercessionibus commendémur; Per Dñm nostrum Jesum Christum.

Deinde Suffragia.

DOMINICA
proximior XXI. Septembris

In Festo

S. MATTHÆI APOSTOLI
& Evangelistæ.

DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi Apostolorum præter sequentia.

IN I. VESP. ad Magnificat,
Ant. 1. D. Vidit (Jesús) publicanum, nómine Levi, sedentem ad telonium, & ait illi: Séquere me. Luc. 5. 27.

Oratio, infra ad Laudes.
IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Hierónymi Præbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. C. 5.

Matthæus, qui & Levi, ex Publicano Apóstolus, primus in Judæa propter eos qui ex circumcisióne crediderant, Evangelium Christi Hebræicis litteris verbisque compósuit: quod quis póstea in Græcum transtúlerit, non satis certum est. Porro ipsum Hebræicum habétur usque hódie in Cæsariensi bibliothéca, quam Pámphylus martyr studiosissimè confécit. Mihi quoque à Nazaraïs qui in Berœa, urbe Syriz, hoc volúmine utuntur, describendi facultas fuit. In quo animadvertendum, quòd, ubicumque Evangelista, sive ex persóna sua, sive ex persóna Dñi Salvatoris, vétèris Scripturæ testimoniis útitur, non sequatur septuaginta translatorum auctoritatem, sed Hebræicam, & quibus illa duo sunt: *Ex Ægypto*

vocavi filium meum; & , Quoniam Nazareus vocabitur.

LECTIO V.

Ex libro sancti Epiphânii Episcopi adversus hæreses.

Hæres. § 1.

Matthæus primus Evangelium scribere aggressus est; ei quippe initio prædicandi Evangelii munus est commissum; idque merito: oportebat enim ut ille qui ad salutem humani generis advenerat, quique dixerat, Non veni vocare justos, sed peccatores ad poenitentiam ad exemplum eorum qui salvandi erant, ei homini potissimum prædicandæ salutis munus injungeret; qui a peccatis, conversus & a telonio suscitatus fuerat: ut ab illo quanta sibi esset adventu Christi benignitas collata, homines discerent. Nam post remissionem peccatorum, largitus est etiam ipsi suscitationem mortuorum, & mundationem lepræ, & virtutes sanationum, & fugationem demonum; ut non solum verbo persuaderet auditoribus, sed facto etiam Evangelia perditis hominibus prædicaret, quod scilicet possent per poenitentiam recuperari.

LECTIO VI.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

In Matth. Hom. 1.

IN veteri testamento cum Moyses ascendisset in montem, descendit Deus: in novo vero, cum nostra in cælum esset elevata natura, Spiritus sanctus descendit de cælo. Non descendunt Apostoli de mon-

te tabulas lapideas afferentes in manibus sicut Moyses; sed sanctum Spiritum mente portantes, & thesaurum quemdam dogmatum donorumque gestantes. Sic innumerabiles populos attraxerunt, Deo per illorum linguam cunctis accedentibus disserente; a quo etiam Matthæus repletus Spiritu Evangelium conscripsit; (Matthæus ille publicanus,) non enim ab arte sua illum erubuerim nuncupare, nec reliquos: hoc est enim quod maxime ostendit Spiritus sancti gratiam, eorumque virtutem. Non abs re vero scriptiõnem suam Evangelium vocavit: siquidem poenarum sublationem, veniam peccatorum, sanctificationem, justitiam, redemptionem, adoptionem filiorum, cælorum hereditatem, & cum Dei Filio fraternitatem, omnibus nuntiavit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 9. 9.

IN illo tempore; Vidit (Jesus) hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine, & ait illi: Sequere me. Et surgens, secutus est eum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

In Matth. lib. 1. c. 9.

Ceteri Evangelistæ, propter verecundiam & honorem Matthæi, noluerunt eum nomine appellare vulgato; sed dixerunt, Levi: duplici quippe vocabulo fuit. Ipse autem Matthæus, secundum

quo illud quod dicitur à Salomone : Justus accusator sui est in principio sermonis ; & in alio loco : Dic tu peccata tua ut justificeris ; Matthæum se & publicanum nominat : ut ostendat legentibus , nullum debere salutem desperare , si ad meliorem conversus sit ; cum ipse de publicano in Apostolum sit repente mutatus.

LECTIO viij.

ARguir hoc loco Porphyrius , & Juliánus Augustus , vel imperitiam historici menientis , vel stultitiam eorum qui statim secuti sunt Salvatorem , quasi irrationabiliter quemlibet vocantem hominem sint secuti , cum tantæ virtutes tantaque signa præcesserint , quæ Apostolos antequam crederunt , vidisse non dubium est. Certè fulgor ipse , & majestas divinitatis occulta , quæ etiam in humana facie relucebat , ex primo ad se videntes trahere poterat aspectu. Si enim in magnete lapide & succinis hæc esse vis dicitur , ut sibi annulos & stipulas & festucas cõpulent ; quanto magis Dominus omnium creaturarum ad se trahere poterat quos vocabat ?

LECTIO ix. de Homilia Dominica occurrentis.

Ad Benedictus , Ant. 3. E. Relictis omnibus , surgens (Levi) secutus est Jesum : & fecit ei convivium magnum in domo sua. Luc. 5. 28.

Oratio. S. R.

BEati Apostoli tui & Evangelistæ Matthæi , Domine precibus adjuvemur ; ut quod possi-

bilitas nostra non obtinet , ejus nobis intercessione donetur ; Per.

Ad Magnificat , Ant. 6. Misericordiam volo , & non sacrificium ; non enim veni vocare justos , sed peccatores. Matth. 9. 13.

DIE XXI.

In Festo

SANCTI LAUDI

Episcopi. Simplex.

De Communi Pontificum ; unde Oratio , Quæsumus. xvj.

LECTIO iij.

LAUDUS , Episcopus Constantiensis post mortem Possessoris à beato Gildardo Rothomagensi Episcopo consecratus , Childeberto primo Francorum rege , stetit laude sanctitatis. Andegavum petiit , ut sanctum Albinum Episcopum Andegavensem inviseret , & de rebus Ecclesiæ conferret cum vicinis Præsulibus. Melanio Antistiti Rhedonensi última benevolentia & charitatis officia persolvit. Interfuit secundo , tertio & quinto Concilio Aurelianensi : ad quartum verò legatum misit Scubilionem Presbyterum. Paternum Abrincensem Episcopum sepulture tradidit ; & ipse migravit ad Dominum undecimo Calendas Octobris , anno à consecratione in Episcopum quadragésimo sexto. Ejus corpus Theodorici Constantiensis Episcopi curâ Rothomagum allatum sub Rollorte principe , depositum est in basilica tunc Salvatori dedicata , quæ deinceps sancti Laudi nomen accepit.

DIE

D I E XXII.

In Festo

SS. MAURICII,

& Sociorum ejus, Martyrum.

*Semiduplex.**De Communi plurium Mart.**Oratio, Deus, a quo. xvij.**LECTIO ij.*

Ex Epistola sancti Eucherii

Lugdunensis ad Salvium

Episcopum.

In Actis apud Ruinar.

SUB Maximiano qui Romæ reipublicæ cum Diocletiano imperium tenuit, erat in exercitu legio militum qui Thebæi appellabantur. Hi in auxilium Maximiano ab Orientis partibus acciti venerant, viri in rebus bellicis strenui, nobiles virtute, sed nobiliores fide, Evangelici præcepti etiam sub armis non inmemores. Maximianus sacrificaturus idolis Octodorum convenire exercitum jussit, atroci proposito jussione, ut per aras dæmonibus consecratas jurarent. Soli id Thebæi detractati sunt: eoque cognito Maximianus Agaunum mittit, ubi octavo ab Octodoro milliari confederant, & decimum quemque gladio feriri jubet, ceteros parere mandatis. Ubi ad Thebæos denuntiatio iterata pervenit, vociferatio passim in castris exoritur affirmantium se idolorum profana sacra semper detestatos, & extrema experiri satius esse, quam adversus Christianam fidem venire. His compertis Maximianus imperat ut iterum

Pars Autumnalis.

decimus eorum morti detur, & ceteris nihilominus ad ea quæ speraverant compellantur. Percussus est itaque qui decimus forte obvererat. Flagrabat in illis martyrii gloriosus ardor, suadente in primis sancto Mauricio pro sacramento Christi moriendum, sequendosque contubernales qui jam in cœlum præcesserant. Itaque Maximiano hæc mandata mittunt sicut pia, ita & fortia: Milites sumus, Imperator, tui; sed tamen servi, quod liberè confitemur, Dei: tibi militiam debemus, illi innocentiam. Tenemus ecce arma, non resistimus; si quid in nos ultra statueris, ignes, tormenta, ferrum subire parati sumus, Christianos nos fatemur. Maximianus desperans gloriosam eorum constantiam posse revocare, unâ sententiâ interfici omnes decrevit; & rem confici circumfusus agminibus jubet. Cædebantur itaque passim gladiis, non reclamantes saltè aut repugnantes, sed depositis armis cervices persecutoribus præbentes, & jugulum percussoribus, vel intectum corpus offerentes. Non vel ipsâ suorum multitudine elati sunt, ut ferro conarentur asserere justitiæ causam; sed hoc solum reminiscens se illum confiteri, qui nec reclamando ad occisionem ductus est, & tamquam agnus non aperuit os suum: ipsi quoque tamquam grex Dominicarum ovium laudari se, tamquam ab irruentibus lupis, passi sunt.

Bb

Pro iij. Lectione legitur de Homilia in Evangelium, quæ est septima in Communi.

IN VESP. fit Commem. sanctæ Theclæ: Oratio propria, ut infra.

Deinde S. Lini, Papæ & Martyris, ut in Communi unius Martyris: Oratio, Omnipotens. xj.

D I E XXIII.

In Festo
SANCTÆ THECLÆ
Virginis, & Martyris.

Simplex.

De Communi Virg. Mart. præter sequentia.

LECTIO iij.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi, de Virginitibus.

Lib. 2. Cap. 3. n. 19. & 20.

Thecla cõpulam fugiens nuptialem, & sponsum furore damnata, naturam etiam bestiarum virginitatis veneratione mutavit. Namque parata ad feras, cum aspectus quoque declinaret virorum, ac vitalia ipsa sævo offerret leoni, fecit ut qui impudicos derulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes bestiam cubitare humi, muto testificantem sono, quod sacrum virginis corpus violare non posset. Ergo adorabat prædam suam bestia, & propriæ oblita naturæ, naturam induerat quam homines amiserant. Videres quâdam naturæ transfusione, homines feritatem indutos sævitiam imperare bestis; bestiam osculantem pedes virginis,

Theclæ Virg. & Mart.

docere quid homines debere. Non impastos cibis flexit, non citatos impetus rapuit, non stimulos ira exasperavit, non usus decépit assuetos, non feros naturâ possedit. ¶ Linus Pontifex, beati Petri Apostolorum principis successor immediatus, sedem Romanam per annos duodecim feliciter & pacifice gubernavit; ac tandem circa annum septuagesimum octavum martyrio coronatus est. Huic successit in eadem sede Cletus, seu Anacletus.

Oratio. S. R.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut præclara Virgo Thecla, sicut in muliebri sexu prima Dominiæ passionis imitatrix enituit, ita fragilitati nostræ promptam se adiutricem exhibeat; Per.

Fit Commem. S. Lini.

D I E XXV.

In Festo
S. FIRMINI EPISCOPI,
& Martyris. *Simplex.*

De Communi unius Mart. unde Oratio, Deus, cujus gratia. xij.

LECTIO iij.

Ex Actis apud Bosq. lib. 5.

Hist. Eccl. Gall. & Coint.

tom. 4.

Firminus Pompelonensis à beato Honesto sancti Saturnini Episcopi Tolosani discipulo baptizatus, & à sancto Honorato Saturnini successore Episcopus ordinatus, primum Aginensibus, deinde Arvernibus, tum Andibus, ac demum Bellôvacis

Evangélium tráditur prædicasse. Inde Ambianos venit, ubi post varia tormenta, capite truncatus est in persecutióne Diocletiani, Rictio-Varo præfide. Elapsis quátuor ferè sæculis sanctus Sálvius ejusdem civitátis Episcopus reveláto sibi divínitus Mártiris sepulcro, eductum inde corpus in urbem cum hymnis & canticis solemníque concursu pópuli vestimenta sua substernentis tránstulit: atque in crypta Basilicæ quam ipse construi curáverat, honoríficè condidit; sepulcrumque auro & gemmis ornávit.

D I E XXVII.

In Festo

SS. COMÆ & DAMIANI,

Martyrum. *Semiduplex.**De Communi plurium Mart.**Oratio, ut infra.*

L E C T I O ij.

Ex libro sancti Gregorii Turonensis de Miraculis.

Lib. I. Cap. 98.

DUO gémini Cosmas & Damianus arte médici, postquam Christiáni effecti sunt, solo virtutum mérito & orationum interventu infirmitates languéntium depellébant. Qui diversis cruciátibus consummati, Coelitis sunt conjuncti, multa miracula incolis ostendentes. Nam si quis infirmus ad eorum sepulcrum fide plenus oráverit, statim adipiscitur medicinam. Passi sunt anno circiter trecentésimo tertio. Quanta autem fuerit Orientalium erga sanctos Cosmam

& Damianum veneratio, testantur tum erectæ multis in locis Basilicæ, ac illa imprimis quam in memóriam recuperatæ eorum beneficio valerúdinis Constantinópoli Justinianus Imperátor ædificávit, tum & relata in séptima Synodo miracula: in ea quippe tráditur coli solére depictas in Basilicis & in privátis ædibus horum Mártirum imágenes, eorumque ope salutem ægris etiám desperátis fuisse restitutam. Romæ autem eorum cultum non minús célebrem auxit Felix quartus Papa, sancti Gregorii atavus, dicatâ Deo sub illorum nómine in foro Romano Ecclesiâ. Vocantur à Græcis Anárgyri, quod medicinam absque lucro exercerent.

L E C T I O iij.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam. 6. 17.

IN illo témpore; Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri, & turba discipulorum ejus, & multitudo copiósa plebis. Et reliqua.

Homília sancti Joannis Chrysostomi.

In Matthæum 14.

QUANDO novum aliquid sit & inopinatum, ac polítræ cuiusdam introductio, signa Deus facere consuevit, præstans quædam pignora suæ poténtiæ his qui legem ejus accepturi sunt. Sic cum hominem facturus esset, prius mundum creávit, ac tum demum factó homini legem in paradiso dedit. Judæis cum esset legem daturus,

B b ij

prius mirabilia illa & prodigia magna ostendit. Ita hîc quoque cûm sublimem quamdam vivendi introductûrus esset disciplinam, auctoritatem mandatis suis præstruxit claritate signorum. Quia enim æternum regnum quod prædicabat, non apparebat; ex his quæ videntur, etiam illud quod nondum apparebat, facit manifestum. Considera verò quemadmodum Evangelista non singulos nobis eorum qui curabantur enumeret: sed nubes quasdam signorum grandi verborum paritate transcurrat. Sequamur etiam Christum nos: varios siquidem languores habemus animarum; & hi sunt, quibus principaliter vult mederi: propterea enim etiam illas ægritudines sanat, ut istas de nostris animabus expellat.

Oratio. S. R.

Magnificet te, Domine, sanctorum tuorum Coemæ & Damiani veneranda sollemnitas; quâ & illis gloriam sempiternam, & opem nobis ineffabili providentiâ contulisti; Per Dominum.

DIE XXIX.

In Festo

S. MICHAELIS ARCHANG.
& omnium Angelorum.

DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

*Ant. V*Idi Dominum sedentem super solium excelsum & elevatum: & ea

quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud. *Is. 6. 1.*

Ant. 7. d. Clamábant alter ad alterum, & dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercituum; plena est omnis terra glóriâ ejus. *Ibid. 3.*

Ant. 8. c. Sónitus alarum Chérubim audiebátur usque ad átrium extérius, quasi vox Dei omnipotentis loquentis. *Ezech. 10: 5.*

Ant. 5. a. Elevavérunt Chérubim alas suas, & rotæ cum eis: & glória Dei Israel erat super ea. *Ezech. 11. 22.*

Ant. 3. a. Dómine Deus Israel, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ. *4. Reg. 19. 15.*

CAPITULUM. Apoc. 1: 1.

Quæ oportet fieri citò significávit (Deus,) mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumquæ vidit.

Hymnus. S. V.

CHRISTE, qui sedes olympo;
Par Deo Patri Deus,
Quem tremiscunt intuyendo
Purióres Spíritus:
Da choris junctos supernis
Ore puro psállere.

INTER omnes fulguranti
Ense victor émicat,
Qui draconis insolentem
Contudit feróciâ,
De polo trufit rebellem
In profunda tártara.

DOM superbum sternis hostem,

Intonas: Quis ut Deus?

Obstinata turba præcepit

Clade communi ruit:

Te triumphantem coronat,

Qui tibi dar vincere.

Tu decore vincis omnes,

Alicum pulcherrime:

Assides Deo propinquus,

Consili tu particeps:

Astra claudis & recludis,

Nosque sistis Iudici.

Te tremendo poscat æger

Mortis in luctamine,

Advolantis efficacem

Sentiet præsentiam:

Corporis vinclis solutum

Mox ad astra transferes.

Sit suprema laus Parenti,

Qui creavit omnia;

Filioque qui redemit

Morte nos volens sua:

Par & illi, cujus almo

Confovemur halitu. Amen.

ψ. Benedicite, omnes Virtutes

Dominici, Domino: R. Lau-

dite & superexaltate eum in

secula. *Dan.* 3. 61.

* *Ad Magnificat, Ant.* 4. E.

Domine exercituum, Deus

Israel, qui sedes super Cheru-

bim, tu es Deus solus omnium

regnum terrarum; tu fecisti coe-

lum & terram. *Is.* 37. 16.

Oratio, infra ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Caput omnis princi-

patum & potestatis Christum,

* Venite adoremus.

Psalms, Venite. 2.

Hymnus, Christe. ut su-

pra.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Ecce Michael unus
de principibus primis venit in
adjutorium meum. *Dan.* 10. 13.

Ant. 8. c. Nemo est adiutor
meus in omnibus his, nisi Mi-
chael princeps vester. *Ibid.* 21.

Ant. 7. d. Vidit (Jofue) vi-
rum stantem contra se, evagi-
natum tenentem gladium; per-
rexitque ad eum, & ait: Noster
es; an adversariorum? Qui re-
spondit: Nequaquam; sed sum
princeps exercitus Domini.

Jofue 5. 13.

ψ. Benedicite Domino, om-
nes Virtutes ejus, R. Ministri
ejus qui facitis voluntatem
ejus. *Pf.* 102. 21.

Post j. Lect. R. Factum est
prælium magnum in coelo:
Michael, & Angeli ejus præ-
liabantur cum dracone, &
* Draco pugnabat, & angeli
ejus: & non valuerunt, neque
locus inventus est eorum am-
plius in coelo. *Apoc.* 12. 7.
ψ. Quomodo cecidisti de coelo,
lucifer, qui mane oriebaris?
Is. 14. 12. * Draco.

ij. R. Cum Michael Archán-
gelus cum diabolo disputans al-
tercaretur de Moysi corpore,
non est ausus iudicium inferre
blasphemiarum; sed dixit: * Im-
peret tibi Dominus. *Juda* 9.
ψ. Increpet Dominus in te, sa-
tan: & increpet Dominus in
te. *Zach.* 3. 2. * Imperet.

iiij. R. Consurget Michael
princeps magnus, qui stat pro
filiis populi tui; & veniet tem-
pus quale non fuit ab eo ex quo
gentes esse coeperunt, usque ad

Bb iij

tempus illud : & in tempore illo
* Salvabitur populus tuus omnis
qui inventus fuerit scriptus in
libro. *Dan. 12. 1. ¶* Diabo-
lus qui seducebat eos, missus est
in stagnum ignis & sulphuris.
Apoc. 20. 9. * Salvabitur. Gló-
ria. * Salvabitur.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Dóccit me (Gábríel,) & locútus est mihi, dixitque : Dániel, nunc egressus sum, ut docérem te, & intelligéres.
Dan. 9. 22.

Ant. 4. 1. Angelus dixit Zachariæ : Ego sum Gábríel, qui esto ante Deum : & missus sum loqui ad te. *Luc. 1. 19.*

Ant. 8. G. Missus est Angelus Gábríel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph. *Ibid. 26.*

¶ Benedicite Dómino, omnes Angeli ejus : *¶* Potentes virtute, facientes verbum illius. *Psf. 102. 20.*

LECTIO iv.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

Hom. 34. in Evang. n. 7.

Novem Angelorum ordines esse, testante sacro eloquio, scimus ; Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Chérubim, atque Séraphim. Esse namque Angelos & Archangelos penè omnes sacri eloquii pagine restantur. Chérubim verò atque Séraphim sæpè, ut notum est, libri Prophetarum loquantur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apóstolus ad Ephé-

sus enumerat, dicens : Supra omnem Principatum, & Potestatem, & Virtutem, & Dominationem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait : Sive Throni, sive Potestates, sive Principatus, sive Dominationes. Dum ergo illis quatuor quæ ad Ephésios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt ordines : quibus dum Angeli & Archangeli, Chérubim atque Séraphim adjuncti sunt, proculdubio novem esse Angelorum ordines inveniuntur.

¶ Exaudite preces Tobíæ & Saræ in conspectu gloriæ summi Dei : & * Missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos. *Tob. 3. 24. ¶* Oculi Dómini super justos, & aures ejus in preces eorum, *Psf. 33. 16.* * Missus est.

LECTIO v.

Sciendum quoque, quòd Angelorum vocabulum nomen est officii, non naturæ. Nam sancti illi coelestis patriæ spiritus, semper quidem sunt spiritus, sed semper vocari Angeli nequaquam possunt : quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos aliqua nuntiantur. Undè & per Psalmistam dicitur : Qui facit Angelos suos spiritus. Ac si patenter dicat : Qui eos, quos semper habet spiritus, etiam cum voluerit, Angelos facit. Hi autem qui minima nuntiant, Angeli ; qui verò summa, Archangeli vocantur. Hinc est enim quòd ad Mariam Virginem non quilibet Angelus, sed Gábríel Archangelus mittitur. Ad hoc quippe ministerium, summum Angelum venire di-

gnum fuerat, qui summum omnium nuntiabat. Qui idcirco etiam privatis nominibus censerentur, ut signetur per vocabula, etiam in operatione quid valeant. Michael namque, Quis ut Deus: Gabriel autem, Fortitudo Dei: Raphael vero dicitur Medicina Dei.

¶. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliabas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliabas eos, * Ego obtuli orationem tuam Domino. *Tob. 12. 12.* ¶. Exaudita est oratio tua, & eleemosynae tuae commemoratae sunt in conspectu Dei. *Ast. 10. 31.* * Ego.

LECTIO vj.

ET quoties mirae virtutis aliquid agitur, Michael mitti perhibetur: ut ex ipso actu & nomine detur intelligi, quia nullus potest facere, quod facere praevalet Deus. Unde & ille antiquus hostis, Deo esse per superbiam similis concupivit, dicens: In coelum conscendam, super astra coeli exaltabo solium meum, similis ero Altissimo; dum in fine mundi in sua virtute relinquetur extremo supplicio perimendus, cum Michael Archangelo praeliaturus esse perhibetur; sicut per Joannem dicitur: Factum est praelium cum Michael Archangelo. Ad Mariam quoque Gabriel mittitur; qui Dei Fortitudo nominatur: illum quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est.

Raphael quoque interpretatur, ut diximus, Medicina Dei: quia dum Tobiae oculos quasi per officium curationis tetigit, cecitatis ejus tenebras terfit.

¶. Tempus est ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem * Benedicite Deum, & † Narrate omnia mirabilia ejus. *Tob. 12. 20.* ¶. Time Deum, & date illi honorem. *Apoc. 14. 7.* * Benedicite. Gloria. † Narrate.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Cum iterum introducit (Deus) Primogenitum in orbem terrarum, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei. *Heb. 1. 6.*

Ant. 5. a. Videbitis coelum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Filium hominis. *Joan. 1. 51.*

Ant. 6. Mittet Angelos suos cum tuba, & voce magna, & congregabunt electos ejus. *Matth. 24. 31.*

¶. Facis Angelos tuos, spiritus: ¶. Et ministros tuos ignem urentem. *Pf. 103. 4.*

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum. 18. 1.

In illo tempore; Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno coelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

De Civit. Lib. 11. Cap. 32. & 33.

Angelos sanctos in sublimibus coeli sedibus, non quidem Deo coaeternos, sed tamen de sua sempiterna & vera felicitate securos & certos

Bb iv

esse, nemo ambigat. Ad quorum societatem pertinere parvulos suos Dominus docens, non solum illud ait: Erunt æquales Angelis Dei; verum ipsi quoque Angeli quâ contemplatione fruuntur, ostendit, ubi ait: Videte, ne contemnatis unum ex pusillis istis; dico enim vobis quia Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei qui in cœlis est. Peccasse autem quosdam angelos, & in huius mundi ima detrusos; qui eis velut carcer est, usque ad futuram in die iudicii ultimam damnationem, Apostolus Petrus apertissime ostendit, dicens: Quod Deus angelis peccantibus non pepercerit, sed carceribus caliginis inferi retrudens tradiderit in iudicio puniendos reservari.

R. Audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: * Et erat numerus eorum millia millium. *Apoc. 5. 11. ̄. Millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei. Dan. 7. 10. * Et erat.*

LECTIO viij.

Inter hos ergo & illos, Deum vel præscientiâ vel opere divisisse quis dubitet? Has duas angelicas societates, unam fruentem Deo, alteram tumentem typho: unam cui dicitur, Adorare eum, omnes Angeli ejus; aliam cujus princeps dicit: Hæc omnia tibi dabo, si prostratus adoraveris me: unam Dei sancto amore flagrantem; alteram propriæ celerrudinis immundo

amore fumantem; & quoniam sicut scriptum est, Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam: illam in cœlis cœlorum habitantem; istam inde ejectam in hoc infimo aërio cœlo tumultuantem: illam luminosâ pietate tranquillam; istam tenebrosâ cupiditatibus turbulentam: illam Dei nutu clementer subvenientem, justè ulciscientem; istam suo fastu subdendi & nocendi libidine exstuantem: illam, ut quantum vult, consulat, Dei bonitatis ministram; istam, ne quantum vult noceat, Dei potestate frænata: illam huic illudentem, ut nolens proferat persecutionibus suis; hanc illi invidentem, cum peregrinos colligit suos. Nos ergo has duas societates angelicas, unam & naturâ bonam, & voluntate rectam; aliam verò naturâ bonam, sed voluntate perversam, in libro cui nomen est. *Genêsis*, lucis tenebrarumque vocâbulis significatas existimâvimus.

R. In Christo cõdita sunt universa in cœlis, & in terra, visibilia, & invisibilia, * Sive Throni, sive Dominationes, sive Principatus, sive Potestates. *Coloss. 1. 16. ̄. Tu (Dõmine) vivificas omnia hæc, & exercitus cœli te adorât. 2. Esdr. 9. 6. * Sive.*

LECTIO ix. *Libr. 10. c. 7.*

Merito illi in cœlestibus sedibus constituti, immortales & beati, qui Creatoris sui participatione congaudent, cujus æternitate firmi, cujus recta

Itē certi, cujus mūnere sancti sunt; quoniam nos mortales & miseros, ut immortales bearique simus, misericorditer diligant: nolunt nos sibi sacrificare, sed ei cujus & ipsi nobiscum sacrificium se esse novērunt. Cum ipsis enim sumus una civitas Dei, cui dicitur in Psalmo: Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei; cujus pars in nobis peregrinatur, pars in illis opitulatur. De illa quippe superna civitate, ubi Dei voluntas intelligibilis atque incommutabilis lex est, de illa superna quodammodo cūria (gēritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministrata per Angelos sancta Scriptura descendit.

R. Omnes Angeli stabant in circuitu throni, & seniorum, & quatuor animalium; & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & * Adoraverunt Deum; dicentes: † Amen. *Apoc.* 7. 11. †. Ipsi gloria, & imperium in secula seculorum, 1. *Petr.* 5. 11. * Adoraverunt. Gloria. † Amen.

Te Deum.

†. *Sacerd.* Laudate Dominum de coelis: *R.* Laudate eum in excelsis. *Pf.* 148. 1.

A D L A U D E S.

Ant. CUM aperuisset (Agnus) 3. g. sigillum septimum, factum est silentium in coelo, quasi mediā horā. *Apoc.* 8. 1.

Ant. 4. A. Vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & datae sunt illis septem tubae. *Ibid.* 2.

Ant. 2. Et alius Angelus venit, & stetit ante altare habens thuribulum aureum. *Ibid.* 3.

Ant. 5. F. Data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus Sanctorum omnium super altare aureum. *Ibid.*

Ant. 6. Ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo. *Ibid.* 4.

CAPITULUM. *Apoc.* 11. 15.

Angelus tubā cecinit: & factae sunt voces magnae in coelo, dicentes: Factum est regnum hujus mundi, Domini nostri & Christi ejus; & regnabit in secula seculorum: Amen.

Hymnus. S. V.

MILLE quem stipant solio
sedentem

Corporis purae sine mole mentes,

Christe, quos fuso tibi consecrasti

Sanguine, serva.

Quas tenent cellas super astra sedes

Spiritus, nobis quoque praeparasti:

Ut viam monstrant, socios fideles

Providus addis.

Qui Dei nunquam temeranda jura

Vindicat sacris animabus armis,

Prompta persequens Michael in hostes

Arma ministrat.

Nuntius felix melioris aevi

Fausta qui mundo, Gabriel, tulisti,

Creber è coelo vénias, amica
Núntia portans.

CORPORIS morbos, tenebras-
que mentis

Pelle, divinas médicus per
artes,

Qui seni cæco, Ráphael, de-
disti

Cérnere solem.

GRATIAS Regi súperum caná-
mus,

Fonte de cujus bona cuncta
manant;

Quem fides veri studiósá,
trinum

Credit & unum.

Amen.

Ÿ. Adoráte Dóminum, om-
nes Angeli ejus: R. Audivit &
latáta est Sion. *Psf.* 96. 7.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.
Poténtiam virtútis operátus est
(Deus) in Christo, súscitans
illum a mórtuis, & constituens
ad dexteram suam in coelesti-
bus, supra omnem Principátum,
& Potestatem, & Virtutem, &
Dominationem. *Ephes.* 1. 20.

Oratio. S. R.

Deus, qui miro ordine, An-
gelórum ministéria homi-
numque dispensas: concéde pro-
pítius, ut a quibus tibi mini-
strántibus in eccló semper assísti-
tur, ab his in terra vita nostra
muniátur; Per.

AD HORAS, *Ant. ex Lau-
dibus.*

AD TERTIAM.

CAPITULUM. *Hebr.* 12. 22.

Accessistis ad Sion montem,
& civitatem Dei viventis,
Jerúsalem coelestem, & millo-
rum millium Angelórum fre-

quentiam, & Ecclesiám primi-
tívorum, qui conscripti sunt in
coelis, & júdicem ómnium
Deum, & spíritus iustórum
perfectórum, & testamenti
novi mediatórem Jesum.

R. br. In conspectu Angelo-
rum * Psallam tibi (Dómine).

Ÿ. In conspectu. Ÿ. Adorábo ad
templum sanctum tuum. * Psal-
lam. Glória. R. In conspectu.
Psf. 137. 1.

Ÿ. Adorábo ad templum san-
ctum tuum, R. In timóre tuo.
Psf. 1. 8.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. *Apoc.* 19. 10.

Cecidi ante pedes Angeli, ut
adorárem eum. Et dixit
mihi: Vide ne féceris: conser-
vas tuus sum, & fratrum tuo-
rum habéntium testimónium
Jesu. Deum adóra.

R. br. Laudáte Dóminum,
* Omnes Angeli ejus. R. Lau-
dáte. Ÿ. Laudáte eum, omnes
Virtutes ejus, * Omnes. Glória.
R. Laudáte. *Psf.* 148. 2.

Ÿ. Laudáte Dóminum in cym-
balis jubilationis: R. Omnis
spíritus laudet Dóminum.
Psf. 150. 5.

AD NONAM.

CAPITULUM. *Apoc.* 1. 4.

Gratia vobis & pax ab eo,
qui est, & qui erat, & qui
ventúrus est: & a septem Spi-
ritibus, qui in conspectu throni
ejus sant.

R. br. Benedicite, * Angeli
Dómini, Dómino. R. Benedicite.
Ÿ. Benedicite, coeli, Dómino:
* Angeli. Glória. R. Benedicite.
Dan. 3. 58.

¶ Benedictus es (Dōmine)
in firmamento cœli: &c. Et lau-
dabilis, & gloriōsus in sœcula.
Ibid. 56.

AD VESPERAS.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. *Hebr.* 1. 7.

AD Angelos dicit (Deus):
Qui facit Angelos suos spi-
ritus, & ministros suos flam-
mam ignis. Ad Filium autem:
Thronus tuus, Deus, in sœcu-
lum sœculi: virga æquitatis,
virga regni tui.

Hymn. Christe, qui sedes. 378.

¶ Benedicite, omnes spiritus
Dei, Dōmino: &c. Laudate &
superexaltate eum in sœcula.

Dan. 3. 65.

Ad Magnificat, Ant. 7. 2.

Qui digni habebuntur sœculo il-
lo, & resurrectione ex mortuis,
neque nubent, neque ducent
uxores: neque enim ultra mori
poterunt; æquales enim Angelis
sunt, & filii sunt Dei. *Luc.* 20. 35.

Oratio, suprâ ad Laudes.

Fit Commem. S. Hieronymi.

Oratio, infrâ. 387.

DIE XXX.

In Festo

SANCTI HIERONYMI

Presbyteri & Eccl. Doctoris.

DUPLEX-MAJUS.

*De Communi Doctorum, præ-
ter sequentia.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex operibus S. Hieronymi.

Hieronymus, Eusebii fi-
lius, Stridone in fini-
bus Dalmatiz & Part-
honiæ natus, puer à Donato

liberalibus disciplinis Romæ est
institutus, ubi diebus Domini-
cis sepulcra Apostolorum &
Martyrum circuire, crebrique
cryptas ingredi cum æqualibus
consueverat. Suscepto ibi in ado-
lescência baptismo, ad sacras
litteras animum adjiciens, Gál-
lias studiorum causâ peragravit,
Trevirisque librum sancti Hilá-
rii de Synodis suâ manu des-
cripsit. Perulustratis deinde Thrá-
ciâ, Ponto, Bithyniâ, Galatiâ,
Cappadocia, & Cilicia, in Chál-
cidis Syriæ solitudinem se re-
cepit, instructus bibliothecâ
quàm Romæ sibi magno stúdio
consecerat. Ibi, ut importunas
cogitationes, quas jejuniis non
vicerat; studiorum assiduitate
abigeret, Iudæo ad Christum
converso, se in disciplinam de-
dit, ut linguam Hebræicam ad-
disceret. Aliquando interrogá-
tus, unam an tres confiteretur
hypóstases, incertus etiã ad
quam se partem adjungeret,
exorto Antiochiæ inter Pauli-
num, Vitalem & Melétium dis-
sidio, Dámascum Pontificem
Românium consuluit, an tres
hypóstases dicere, & cui ex tri-
bus Episcopis communicare de-
beret.

LECTIO V.

Exacto in eo secessu qua-
triennio, vexatus ab invi-
dis, & hæreseos postularus, ex
eremo discédens, Antiochiã
venit; ubi à Paulino cui adha-
serat, eâ conditione ordinári
se Presbyterum passus est, ut
quàm amplexus fuerat mōna-
chi vitam, non desereret. Cùm

deinde Jerosolymis & Bèthleem aliquándiu mansisset, Constantinópolis se cónsulit; ibique Gregórium Nazianzénium, sacras litéras explanantem, frequens audívit. Romam deinde, ob Antiochiæ aliarumque Ecclesiárum dissentiónes, cum Paulino & Epiphánio profectum Dámasus retinuit, ut eo uteretur in conscribendis Epístolis ac reddendis ad synódicas Orientis & Occidentis consultatiónes responsis. Romæ per triénnum commorátus, post óbitum Dámasi, Bèthleem ad incunábula Redemptóris, in extructo à Paula monastério, majórem vitæ partem exégit.

LECTIO vj.

SACROS códices commentáriis illustrávit: & quod cértius genuínium illórum sensum assequeretur, singula Palæstínæ loca sèdulò invisit, adhíbitis Judæórum eruditíssimis. Alexandríam ætate jam provectus pétiit, de difficultióribus Scripturæ locis Dídymum consulturus. Novum Testamentum Græcæ fidei réddidit; vetus juxta Hebraicam tránstulit: Psalterium quo deinceps Ecclesiá Latína usá est, secundum Septuaginta editiόnem correxit. Multa doctorum virórum scripta Latínè réddidit. Luciferianos, Helvidium, Vigilantium, Jovinianum, & Pelágium scriptis acriter infectátus est. Hujus sententiam sanctus Augustínus, & álíi passim, de difficultióribus quæstiónibus rogábant. Captá eversáque à Gothis Romá, nã-

biles Romános, qui ad summam inópiam redacti fúerant, in monastério Bethleemiráno benignè excépit. In extrémâ senectúte febre correptus, migrávit ad Dóminum, Theodósio junióre & Honorio imperántibus, anno Christi quadringentésimo vigésimo. Ejus corpus apud Bèthleem sepultum, póstea Romam translátum in Basilica sanctæ Mariæ Majóris ad Præsepe cōditum est.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

LECTIO sancti Evangelíi secúndum Matthæum. c. 13.

IN illo témpore; Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo salietur? Et réliqua.

Hómilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Comment. in Cap. 2. Aggai.

CONSIDERA sacerdotum esse: officii de lege interroganti respondere. Si Sacerdos est, sciat legem Dómini; si ignórat legem, ipse se arguit non esse Sacerdotem. Sacerdotis enim est scire legem, & ad interrogatiónem respondere de lege. Quod quidem & in Deuteronomio légimus; ut sicubi in úrbibus Israel quæstio fúerit exorta inter sánguinem & sánguinem, inter judícium & judícium, lepram & lepram, contradiciónein & contradiciónein, eant ad Sacerdotes atque Levitas, & ad Pontíficem qui in diébus illis fúerit constitutus, & quærant ab eo legem Dómini: quibus respon-

dēntibus, faciānt quod jubentur. Quod si non fecerint, exterminentur de pōpulo suo.

LECTIO viij.

ET ne forsitan in vētēri solum instrumento hęc pręcepta videantur, loquitur & Apōstolus ad Timōtheum, Episcopum non solum irreprehensibilem esse debere & unius uxoris virum, & sapientem, & pudicam, & ornatum, & hospitalem, sed etiam doctorem. Hęc pōsui, ut tam ex vētēri quā ex novo Testamento, Sacerdōrum esse officium novērimus, scire legem Dei, & respondere ad quę fuerint interrogāti; nec simplicitatem, & cibōrum continēntiam in magistro sufficere, nisi quod ipse facit, possit & alios erudire.

LECTIO ix.

Certē quia responsūros puro, hoc eōrum esse qui se ab adolescētia pręparant ad docendum; frequenter autem iudicio Dōmini, & populōrum suffragio in Sacerdōtium simplices ēligi: saltē illud habeant, ut postquā Sacerdōtes fuerint ordināti, discant legem Dei, ut possint docere quod didicerint; & augeant sciēntiam magis quā opes, & non erubescant a laicis discere, qui novērint ea quę ad officium pertinent Sacerdōrum: magisque noctes & dies in Scripturārum tractātu, quā in ratiociniis & supputatiōne consument.

Oratio. S. R.

DEus, qui Ecclēsię tuę in exponendis sacris Scripturis beatum Hieronymum doctorem maximum providere dignatus es: presta, quęsumus, ut ejus suffragantibus meritis, quod ore simul & opere docuit, te adjuvante, exercere valeamus; Per.

IN VESP. fit Comm. S. Remigii.

FESTA OCTOBRIS.

D I R I.

In Festo.

S. REMIGII EPISCOPI.

Semiduplex.

De Communi SS. Pontific.

LECTIO ij.

Ex SS. Avit. Fortun. Greg. Tur. Hincm. & Flodoard.

Remigius Laudūni natus est parentibus Æmilio & sancta Ciliniā jam ætate provectis. ejus ortum prędixerat solitarius quidam cacus, Montanus nomine; qui & visum postea recepit, admoto ad oculos lacte, quo infans Remigius alebatur. Annos natus duo & viginti, ob seniles in adolescētia mores ad Episcopatum Remensem pręter voluntatem raptus est. Cū autem Clodovēus Alamannos Tolbiaci, invocato Christi nomine, debellasset, & instanti Remigio ut fidem profiteretur, respondisset, vereri se ut per populum sibi liceret; ubi id rescivit populus, statim acclamavit: Mortales Deos abigimus, pie Rex; & Deum, quem Remigius prędicat immortalem, sequi parati sumus. Tum Re-

imigius Clodovéum, quem fidei documentis imbúerat, baptizávit ipso die Natalis Dómini, his eum verbis allocútus; Mitis depóne colla, Sicamber; adóra quod incendisti, incende quod adorasti. Baptizátum sacro inunxit chrísmate cum signáculo crucis Christi. De exércitu autem ejus ter mille & ámplius baptismo initiáti sunt, simul & Albofédis soror Clodovéi: quæ cum paulò pòst decessisset, Remigius per litteras regem est consolátus. Lanthildis quoque áltera ejus soror, ab Ariána hæresi revocáta, sacro chrísmate reconciliáta est Ecclesiæ. Clodovéum Gothis bellum parantem utilíssimis regno administrando consiliis per litteras instruxit, eidemque auctor fuit ut Concilium Aurelianense indiceret. Cleméntiâ in poenitentes erat singulári: Neque enim, inquiébat, nos pòsuit Dóminus ad iracúndiam, sed ad hóminum curam. Novos Episcopátus instítuit; Teruannæ, ubi sanctum Antimundum; Atrebátis, ubi sanctum Vedastum; Laudúni, ubi sanctum Genebaldum præfécit. Sub finem vitæ, oculórum usu orbátus est, quem tamen paulò ante mortem recuperávit. Sénio tandem confectus, obiit die décimá-tértiá Januárii. Inter álja quæ édedit miracula, mórtuum suscitávit, ut refert liber de ejus vita a Gregório Turonensi laudátus, qui & méminait festivitátis ejus quæ jam suo témpore initio mensis Octóbris celebrábatur.

LECTIO iiij. *de Homilia in Evangelium, ut in Comuni.*

Oratio. S. R.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum Remigium ministrum tribuisti: præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis; Per.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE II.

In Festo

SS. ANGELORUM
CUSTODUM. *Semiduplex.*
IN I. VESPERIS.

Ant. **M**ittam Angelum

4. *D.* **M**eum qui præcedat te, & custódiat in via, & introducat in locum quem paravi. *Exdd. 23. 20.*

Ant. 3. a. Observa eum, & audi vocem ejus, nec contemnendum putes. *Ibid. 21.*

Ant. 8. G. Non dimittet cum peccáveris, & est nomen meum in illo. *Ibid.*

Ant. 5. a. Si audieris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te præcedetque te Angelus meus. *Ibid. 22.*

Ant. 1. g. Angelus meus vobiscum est: ipse autem exquiram ánimas vestras. *Bar. 6. 6.*

CAPITULUM. Ecclef. 5. 5.

NEdicas coram Angelo: Non est providéntia: ne foris irátus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta óperam tuarum.

Hymnus.

AD OFFICIUM NOCT.

CUSTODES hóminum psállimus Angelos,
Náturæ fragili quos Pater addidit.

Coelestis cómites, insidiántibus

Ne succumberet hóstibus.

NAM quòd corrúerit próditor Angelus,

Concessis méritò pulsus honóribus,

Ardens invidiâ, péllere nítrur

Quos cœlo Deus ádvocat.

Huc custos igitur pèrvigil ádvola,

Avertens pátria de tibi crédita

Tam morbos ánimi, quàm requiescere

Quidquid non sinit incolas.

Qui lucis Pater est, glória sit Patri;

Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;

Amborumque tibi, nexus amábilis,

Compar glória, Spíritus.

Amen.

¶ Qui hábitat in adjutório Altissimi, &c. In protectióne Dei cœli commorábitur. *Psf. 90. 1.*

Ad Magnificat, Ant. 1. D. Bene ambulétis, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus ejus comitétur vobiscum. *Tob. 5. 21.*

Oratio, infra ad Laudes.

Fit Commem. S. Remigii.

Deinde S. Leodegarii Episcopi & Martyris, ut in Communi unius Mart. Oratio, Infirmam, infra, 393.

Invit. Caput omnis principátus & potestátis Christum, * Veníte, adorémus.

Psal. Veníte. 2.

Hymnus, Custodes. ut supra.

Ant. 7. c. Angelus Dómini descendit cum Azaria, & sóciis ejus in fornacem. *Dan. 3. 49.*

Ant. 2. Excussit flammam ignis de fornace, & fecit médium fornacis quasi ventum roris flantem. *Ibid.*

Ant. 3. g. Non térigit eos omínio ignis, neque contristávit, nec quidquam moléstia intulit. *Ibid. 50.*

¶ Scápulis suis (Deus) obumbrábit tibi: &c. Et sub pennis ejus sperábis. *Psf. 90. 4.*

Lectio j. de Script. occurr. ex tribus fit una.

&c. Custodívit me Angelus Dómini, & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde huc revertentem, * Et non permísit me Dóminus ancillam suam coinquinari. *Judith 13. 20.* ¶ Misit Dóminus Angelum suum, & eripuit me. *Act. 12. 11.* * Et non permísit.

LECTIO ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Psf. Qui hábitat. Serm. 12. n. 4. 6.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignatio, & verè magna diléctio charitátis! Quis enim, quibus, de quo, quid mandavit? Studiósè considerémus, fratres, diligenter commendémus méritæ hoc tam grande man-

dátum. Quis enim mandávit? Cujus sunt Angeli? cujus mandátis obténiperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: nec cunctantur quin étiam in má nibus tollant te. Summa ergo Majestas mandávit Angelis, & Angelis suis mandávit; illis útrique sublímbus, tam beátis, tam próximis, sibi co-hæréntibus, tam familiáriter adhæréntibus, & verè domésticis Dei. Mandávit autem de te. Tu quis es? Dómine, quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam réputas eum? quasi verò non sit homo putrédo, & filius hóminis vermis. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Quantam tibi debet hoc verbum inferre reveréntiam, afferre devotió-nem, conferre fidúciám! Reveréntiam pro præsentia, devo-tió-nem pro benevoléntiá, fidúciám pro custódia. Cautè ámbula, ut vidélicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu-ne áudeas illo præsentem, quod vidente me non audéres? An præsentem esse dúbiras quem non vides? Adsunt igitur, & adsunt tibi; non modò tecum, sed étiam pro te. Adsunt ut pró-regant, adsunt ut profint.

Et Angelis suis (Deus) man-dávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. * In má-nibus portábunt te, ne fortè offen-

das ad lápidem pedem tuum. Ps. 90. 11. *ψ*. In ministérium missi propter eos qui hæreditá-tem capient salútis. Hebr. 1. 14. * In má nibus.

LECTIO. iij.

Lectio sancti Evangélii secun-dum Matthæum. 18. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discipulis suis: Vidéte ne contemnátis unum ex his pusil-lis: dico enim vobis, quia An-geli eórum in cœlis semper vident faciém Patris mei, qui in cœlis est. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. *Comment. in cap. 18. Matth.*

AMen dico vobis, nisi con-versi fuéritis, & efficiámi-ni sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. Non præ-cipitur Apóstolis ut atátem há-beant parvulórum, sed ut in-nocéntiam; & quod illi per an-nos possident, hi possideant per indústriam, ut malítiá, non sapiénciá párvuli sint. Quicum-que ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno cœlórum. Sicut iste pár-vulus, cujus vobis exemplum tríbuo, non perseverat in ira-cúndia, non læsus méminit; ... non áliud cogitat, & áliud lo-quitur: sic & vos nisi talem habuéritis innocéntiam, & áni-mi puritátem, non potéritis re-gna cœlórum intráre. Vidéte ne contemnátis unum ex his pusillis. Dico enim vobis quia Angeli eórum in cœlis semper vident faciém Patris mei qui in cœlis

oculis est. Venit enim Filius hominis salvare quod perierat. Supra dixerat per manum, & pedem, & oculum, omnes propinquitates & necessitudines quæ scâdalum facere pôtèrant ampuandas. Austeritatem itaque sententiæ subiecto præcepto temperat, dicens Videte ne contemnatis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, præcipio severitatem, ut com misceri clementiam doceam. Quatùm in vobis est, nolite contrânnere: sed per vestram salutem etiam illorum quærite sanitatem. Sin autem perseverantes in peccatis vidèritis, & vitiis servientes; mèlius est vos solos salvos fieri, quàm perire cum plùribus. Quia Angeli eorum in cœlis vident semper facièm Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam suâ Angelum delegatum.

1. Dominator cœlorum,
* Mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brâchii tui.
2. *Mach. 15. 23. 7.* Non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus principes & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum. *Eph. 6. 12.* * Mitte. Glôria. * Mitte.

[*Si sit Dominica,*
De S. Leodegario, LECTIO ix.
Leodegarius, Pictavenfis Archidiaconus, ac deinde monasterii sancti Maxentii Abbas, postremò Augustodunensium Episcopus creatus est: cui
Pars Autumnalis.

Ecclésiæ decem annis præfuit. Cum autem Childericum secundum, qui in regni administratione illius operâ utebatur, argueret quòd antiquas regni leges rescidisset, filiamque avunculi duxisset uxorem; in Luxoviense monasterium, quò relegatus antea fuerat Ebroinus Major Palatii, amandatus est. Uterque, Rege mortuo, in pristinum gradum est restitutus, sed Ebroinus Leodegario auctore se in monasterium detrusum fuisse ratus; Didonem quondam Cabilonensium Episcopum, & Bobonem è Valentina sede ejectum, ac Vaimèrum Ducem Campaniæ, cum exercitu Augustodunum misit, qui eum comprehenderent. Re cognita, sanctus Antistes, erogatis in pauperes facultatibus, triduano jejuniò indicto, & factis circum urbis mœnia cum cruce & reliquiis Sanctorum supplicationibus, Christi corpore præmunitus, ne quid detrimenti civitas sui causâ pateretur, sponte se tradidit inimicis, qui illum statim, oculis erutis, in monasterium coniecèrunt. Inde variis cruciatum tormentis, postquam Guarinum ejus fratrem alligassent, palo & lapidibus obruissent, ipsum præcis labiis & linguâ in cœnóbium Fiscannense cui Hildomarca Abbatisa sanctissimè præerat, sub custodia asservandum detruserunt. Deinde in palatium ductus quò nonnulli Episcopi convenerant, cum linguz officio nihiloscùs uteretur; discissâ tunicâ, epis-

Ce

copali dignitate spoliatus, con-
fectus est in cárcerem : ex quo
in sylvam territorii Atrebarensis,
ejus postea nómine insigni-
tam, à quatuor sicáriis abdu-
ctus, capite truncatus est, anno
Christi sexcentésimo septuagési-
mo octávo. Corpus ejus ibi apud
Sarcinung sepultum : inde post
biénium ad Píctones, váriis in
itinere patrátis miraculis, delá-
tum est, & honoríficé in Basí-
lica sancti Maxéntii cónditum.]

Te Deum.

Y. Sacerd. Laudáte Dòmi-
num, de cœlis : R. Laudáte
eum in excelsis. Ps. 148. 1.

A D L A U D E S.

Ant. D Eus meus misit Ange-
lum suum, & conclú-
sit ora leónum, & non nocué-
runt mihi. Dan. 6. 22.

Ant. 5. a. Gáudium erit co-
ram Angelis Dei super uno pec-
catóre pœniténtiam agente.
Luc. 15. 10.

Ant. 8. c. (Dixit Angelus :)
Cum essem vóbiscum, per vo-
luntátem Dei eram : ipsum be-
nedicere. Tob. 12. 17.

Ant. 7. c. Habébat (sancta cí-
vitas) murum magnum & altum,
habentem portas duódecim ; &
in portis Angelos duódecim.
Apoc. 21. 12.

Ant. 6. Ascendit fumus in-
censórum de oratiónibus sanctó-
rum de manu Angeli coram
Deo. Apoc. 8. 4.

CAPITULUM. Is. 62. 6.

S Uper muros tuos, Jerúsa-
lem, constitui custódes, totá
die & totá nocte in perpétuum
non tacebunt. Qui reminisci-

mini Dòmini, ne taceátis, &
ne deris siléntium ei.

Hymnus. S. V.

R EGNATOR orbis summus &
árbitor,

Cui prona servit cúria Cœ-
litum,

Quæ voce solá tu creasti,
Perpétuá regis ipse curá.

Nobis fidèles pròvidus Angé-
los

Missos olympto suppéditas du-
ces,

Qui nos tot obsessos periclis
Incólumes sine labe servent;

Ns nos malignis fraudibus oc-
cupet,

Incauta fallat pœctora sub-
dolos

Suásor malórum ; ne redem-
ptam

Abripiat lanietque prædam.
LAUS summa Patri, summaque

Filio ;

Tibique compar glória, Spi-
ritus,

Qui per salutis tor ministros
Das patrias remeare sedes.

Amen.

Y. Benedicite Dòminum,
omnes Virtútes ejus : R. Mi-
nistri ejus, qui fácitis voluntá-
tem ejus. Ps. 102. 21.

Ad Benedictus, Ant. 1. D.

Vidit (Jacob) in somnis scalam

stantem super terram, & cacli-
men illius tangens cœlum : An-
gelos quoque Dei ascenden-
tes & descendentes per eam.

Gen. 28. 12.

Oratio. S. R.

D Eus, qui ineffabili providén-
tiá sanctos Angelos tuos ad
nostram custódiám mittere di-

gnâris : largire supplicibus tuis ;
& eorum semper protectiōne
defendi , & æternâ societate gau-
dere ; Per.

Fit Commem. S. Leodegarii.

Oratio. S. R.

Infirmitatem nostram respice , omnipotens Deus : & quia pondus propriæ actionis gravat , beati Leodegarii Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriōsa nos protegat ; Per.

AD HORAS , Ant. ex Laudibus , quartâ prætermisâ. Cetera ut supra in Festo S. Michaelis , 383.

AD VESPERAS.

Ant. ex Laudibus.

CAPITULUM. IV. Reg. 6. 18.

Minister viri Dei egressus , vidit exercitum in circuitu civitatis , & equos , & currus : nuntiavitque ei , dicens : Heu heu heu , domine mi , quid faciemus ? At ille respondit : Noli timere : plures enim nobiscum sunt , quam cum illis.

Hymn. Custodes. supra , 389.

7. Immitter Angelus Domini in circuitu timementium eum :
8. Et eripiet eos. *Pf. 33. 8.*

Ad Magnificat , Ant. 3. a.
Videte ne contemnatis unum ex his pusillis. Dico enim vobis , quia Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei qui in cœlis est. *Matth. 18. 10.*

Fit Commem. Sequentis , ut in Communi unius Martyris: Oratio , Illumina. infra.

D I E I I I.

In Festo

**S. DIONYSII AREOPAGITÆ ,
Episcopi & Martyris.**

Simplex.

LECTIO iij.

Ex Act. Apost. S. Dion. Corinth. & Arist. Athen.

Dionysius , civis Atheniensis , cum in medio Areopagi ; ubi sedebat iudex , Paulum concionantem audivisset , eistatim adhærens , Christi fidem amplexus est. Eum Atheniensis Ecclesiæ primum fuisse Episcopum refert sanctus Dionysius Corinthiorum Episcopus , in eam quam scripsit ad Athenienses Epistola. Tandem verò post clarissimam confessionem fidei , & gravissima tormentorum genera , gloriōso martyrio coronatus est. Extat hujus martyrii ad tertium Octobris diem Athenis memoria , cum in Martyrolōgio quod Romanus Pontifex olim Aquilēiam transmisit , ac postmodum sanctus Ado Vienneſis circa medium noni sæculi apud Ravennam propriâ manu exscripsit ; tum in reliquis Martyrolōgiis fere omnibus Latinorum.

Oratio.

Illumina , quæsumus , Domine , mentis nostræ tenebras , qui ad beati Pauli Apostoli prædicationem Dionysium Areopagitam in admirabile lumen Evangelii transtulisti ; Per.

C c ij

DIE IV.

In Festo.

SANCTI FRANCISCI

Affirmatis. Semiduplex.

De Communi Justorum, præser sequentia.

LECTIO 4j.

Ex una, aut. S. Bonavent. & aliis.

Franciscus Alsifii in Umbria natus, à prima ætate patris exemplum secutus, mercatûram fecit, maxime cum Francis, quorum linguâ tam facile loquebatur, ut inde Francisci cognomen sortitus fuerit. Quodam die pauperem, pro Christi amore flagitantem pecuniam, cum prætor consuetudinem repulisset, repente eo facto commotus, largè ei misericordiam impertivit: quâ ex die Deo promissit se nemini unquam poscenti elemosynam negaturum. Cum verò post in gravem morbum incidisset; ex eo aliquando confirmatus, coepit ardentius colere officia charitatis. Quâ in exercitatione tantum profecit, ut Evangelicæ perfectionis cupidus, quidquid haberet, pauperibus largiretur. Cum autem illud ex Evangelio audisset: Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris; non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta: sibi eam regulam servandam proposuit. Itaque detractis calceis, & unâ contentus tunicâ, cum duodecim sbucios adhibuisset, Ordinem Mi-

norum instituit, conscriptâ regulâ quam anno millésimo decentésimo nono Innocentiustertius, ad quem supplex Franciscus cum sociis Romam accesserat, confirmavit. Inde reversus habitavit cum iis in tugurio juxta Alsifium, ubi in labore multo magnâque inopiâ, piis meditationibus vacabat. Docébat eos honorâre præcipuè reverentiâ Sacerdotes, & fidei quam Româna tenet Ecclesiâ firmiter adherescere. Jubébat quoque mulierum familiaritates, colloquia & aspectus sollicitius evitari, asserens frivolum esse mulieris colloquium, excipit solâ confessione, vel instructione brevissimâ. Otium omnium malârûm cogitationum sentinam summopere fugiendam prædicabat; dicebatque: Volo fratres meos laborare & exercitari, ne otio dediti per illicita corde aut linguâ vagentur. Eisdem duxit postea ad sanctam Mariam Angelorum: unde in finitimis locis regnum Dei annuntiabat, dicere solius salutis animarum nihil esse anteponendum. Martyrii cupidus trajecit in Syriam, ubi à Melchiorino Babylonis Egypti soldano liberalissimè exceptus, cum nihil proficeret, rediit in Italiâ. Graviter aegrotans deferri voluit in Ecclesiâ sanctæ Mariæ Angelorum; ut ubi grætiæ spiritum à Deo acceperat, ibi spiritum vitæ redderet. Eo in loco, Psalmum illum pronuntians, Voce meâ ad Dominum clavi, in eo versículo, Me expe-

Ante justis donec retribuas mihi, efflavit animam anno Christi millésimo ducentésimo vigésimo sexto. Miráculis clarum Gregórius notus paulò post Sanctis ascripsit.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum, 10. 9.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris. Et reliqua.

Homília sancti Joannis Chrysostomi.

In Matth. 33.

CHristus radicem malorum omnium evellere volens, ait: Non possideatis aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris; non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam. Non dixit, Non accipiatis vobiscum; sed, etsi aliunde sumere possis, fuge perniciosam aegritudinem. Illud quidem multa complectitur commoda. Primò, nulla hinc discipulis poterat esse suspicio. Secundò, ab omni cura sic eos liberat, ut prædicationi solùm vacarent. Tertiò, poténtiam suam ipsis patéfacit, quod & postea declarávit, cum dixit: Numquid vobis tunc aliquid defuit, quando vos nudos & sine calceis misi? Certè cum hæc eis injunxit, sublimiòris vitæ fundamenta jacere voluit. Sic alibi eos hortátur, nullam de crástino curam habere. Cum enim ad orbem universum ipsos missurus

esset; ad angélicam, ut ira dixerim, disciplinam, ex humana vita tradúcit, ab omni rerum secularium curâ liberos reddens, ut uni rei, prædicationi scilicet Evangelii, solùm vacarent; immò ab hac etiam sollicitudine eos liberávit, cum dixit: Ne solliciti sitis quáliter vel quid loquámini. Ita quod laboriosissimum videbátur, facillimum ipsis reddidit. Nihil enim magis tranquillitatem animi gaudiumque parere solet, quàm omnem curam & sollicitudinem depónere: præsertim cum tali sollicitudine liberi, nullum detrimentum accipere possint; Deo videlicet iis præfente, omniaque ipsis abundè suppeditante.

Oratio. S. R.

DA Ecclesiæ tuæ, Dómine, quæsumus, sancto Francisco intercedente, superbè noscère, sed tibi placitâ humilitate proficere; ut proterva despiciens, quæcumque matura sunt, liberâ exerceat charitate; Per.

DIE VI.

In Festo

SANCTI BRUNONIS
Monachi. Simplex.

Omnia de Communi Monachorum, xxxv. Oratio, Majestati tuæ. infra.

Pridie IN VESP. fit Commem. S. Fidis Virg. & Mari. Ant & V. de Communi: Oratio, Præfata. ut infra.

Ec iij

LECTIO iij.

*Ex vita S. Brunonis ap.
var. Auct.*

Bruno Colóniæ Agrippinæ natus, post emensa Parisiis Grammaticæ, Philosophiæ, & Theologiæ studia, Remensis Ecclesiæ Canonicus, ibidemque magnorum studiorum Rector effectus est, Solitudinis amore flagrans, cum sex aliis familiaribus mundo renuntiavit, ac sanctum Hugonem Episcopum Gratianopolitanum adiit, qui causâ eorum adventus cognitâ, eosque esse intelligens quos eadem nocte velut septem stellas ad suos pedes corruentes in somnīs viderat, montes suæ dioceseos asperrimos, qui Carthusiani dicebantur, incolendos concessit. Illuc ædificatio Oratorio, ac cellulis separatim extructis, bini in singulis habitantes, silentio, orationi, & lectiōni vacabant. Hugonem Episcopum, interdum nimio solitudinis amore diutius in Carthusia commorantem, his verbis admonēbat: Redi ad oves tibi commissas, eisque quod debes fideliter exolve. Post sex annos in secessu exactos, Bruno ab Urbano secundo Romam accersitus, postquam eum in Synodis celebrandis, gerendisque negotiis Ecclesiasticis, consilio suo per triennium adjuvisset, ab eo demum facultatem obtinuit eremi repetendæ, recusato Archiepiscopatu Rhegiensis Ecclesiæ, quæ prima est Calabriæ Metropolis. Cum autem Urbanus,

post celebratum Placentiæ Concilium, in Galliam profecturus esset; metuens Bruno, ne si ad optatam Carthusiam reverteretur, aut Romanam curiam effugere non posset, aut eam sequi videretur, secessit in eremum prope Scylaceum in Calabria, ubi monasterium ædificavit. Morti proximus, fidei suæ professionem coram fratribus edidit; eamque contra errorem Berengarii conclusit his verbis: Credo etiam Sacramenta quæ sancta credit & veneratur Ecclesiæ; & nominatim panem & vinum quæ consecrantur in altari, post consecrationem verum corpus esse Domini nostri Jesu Christi, veram carnem & verum sanguinem, quæ & nos recipimus in remissionem peccatorum nostrorum, & in spe salutis æternæ. Quiēvit in Domino, anno millésimo centésimo primo. ¶ Hoc ipso die celebratur martyrium sanctæ Fidis virginis, quæ Aginni ad Garum, nam nata, & Christi fidem professâ, sub Daciāno Præfecto multis horrendisque probata cruciatibus, amputato capite, martyrium complēvit. Corpus ejus Conchas, Ruthendorum vicum, in monasterium ejus nōmine celebre, postea delatum est: ubi plurima circa annum millésimum edita sunt miracula, quæ scripta per Bernardum Andegavensem Scholasticum, & Fulbertum Episcopum Carnunensē transmissa, sanctæ Martyris cultum & memoriam in his partibus propagarunt.

MAjestati tuæ nos, quæsumus, Dōmine, beati Brūnōnis supplicatio venerāda conciliet; ut qui incessanter actibus nostris offendimus, continuis ejus prēcibus expiēmur; Per.

Et sit Commem. S. Fidis.

Oratio. S. A.

PRæsta, quæsumus, Dōmine, ut sicut divina laudāmus in beatæ Virginis Fidis passiōe magnalia, sic indulgētiā tuā piis ejus prēcibus assequāmur, Per.

D I E I X.

In Festo

**S. DIONYSII EPISCOPI
& Sociorum, Martyrum.**

Semiduplex.

*Omnia de Communi plurium
Mart. præter sequentia. Oratio,
Deus, à quo. infra.*

LECTIO. iij.

Ex Martyrolōgio sancti Adōnis
Episcopi.

vij. Idus Octobris.

Dionysius Episcopus, à Pontifice Romano ad Gāllias directus, ut prædicationis operam pōpulis Christi fide aliēnis exhiberet, tandem Parisiōrum civitatem devēnit; & per aliquot annos sanctum opus fideliter & ardentē executus, à Præfecto Fescennino Sisinnio comprehensus, & cum eo sanctus Præbyter Eleuthérius, & Rusticus Diāconus, gladio animadversī, martyrium complēverunt.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum. 16. 15.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Euntes in mundum universum prædicare Evangelium omni creaturæ. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tom. V. Serm. 233. 5. n. 1. & 3.

Audistis quid dixerit Dōminus discipulis suis post resurrectionem. Misit eos ad Evangelium prædicandum, & factum est: prædicatum est Evangelium, pervēnit ad nos. Brēviter constituit nobis, loquens discipulis suis, quid faciāmus, quid sperēmus. Ait enim: Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit. Exigitur à nobis fides, offertur salus. Erigite fidem, evigilet cor vestrum: recordāmini hōinem, in quo decepti sumus: recordāmini hōinem, à quo retempti sumus. Ille homo numquid Filius hōinis? Adam homo erat, filius hōinis non erat. Ideo Dōminus Christus assidue se dicit Filium hōinis, ut faciat nos recordāri hōinem qui non fuit filius hōinis: ut recordēmur in illo mortem, in isto vitam; in illo peccatum, in isto remissionem peccatorum; in illo vinculum, in isto libertatem; in illo damnationem, in isto absolutionem.

Oratio. S. R.

Deus, à quo constantiam fides, & virtutem sumit infirmitas: præsta, quæsumus, ut

Cc. 17

exemplo sanctorum Martyrum suorum Dionysii Pontificis & Sociorum, quidquid in persecutionibus solum, quidquid in morte terribile, nominis tui facias confessione superare; Per

grata, in qua religiosè asservatur & colitur.

In Laudibus fit Commem. S. Melloni.

D I E X V.

In Festo

SANCTÆ THERESIÆ,
Virginis. *Simplex.*

*Ut in Communi Virginum:
Oratio; ut infra.*

LECTIO iij.

*Ex vita & operibus sanctæ
Theresiæ.*

THERESIA Abulæ in Hispania nata, ex perfectis in tenera ætate Martyrum actis magnum haurit pietatis sensum; qui postea tum equestrium fabularum lectione, tum affinium consuetudine imminutus, ita Monialium, quarum disciplinæ commissa fuerat, institutione, & epistolarum beati Hieronymi lectione revixit, ut vigesimo-seculo secundo ætatis anno in Abulensi Carmelitarum cœnobio vitæ religiosæ votum emisserit. Ibi humilitatis ac charitatis, maxime erga infirmas sorores operibus, patientiæque singulari in variis tentationibus, gravibusque morbis per annos fere viginti perferendis excelsit. Cum tamen aliquândiu, secularium familiaritate, orationis intermissione, & Confessoriorum imperitiâ aliquid de fervore pietatis remississet; tandem ex lectione Confessionum sancti Augustini ad Deum penitus reversa, ingentes in virtute progressus fecit. Multis exinde illustrationibus à Deo donata est,

D I E X I.

In Festo

S. NIGASII PRESBYTERI
& Sociorum, Martyrum.

Simplex.

De Communi plur. Mart. exceptis sequentibus. Oratio, Proptiare.

Pridie IN VESP. fit Commem. S. Melloni Episcopi, ut in Comm. Pontif. Oratio, Quæsumus. xcvj.

LECTIO iij.

Ex Brev. Rotom. 1728.

NIGASII cum sociis Quirino & Scuviculo prima fidei fundamenta posuisse in territorio Vulcassino intra limites Rotomagensis Diocesis, & ibidem pro Christo mortem subisse plurima probant monumenta. Eadem ipsâ die occurrit memoria sancti Melloni, qui Româ in Gallias profectus, Rotomagi christianam fidem annuntiavit, & sedem episcopalem in urbe constituit primus; ubi plurimos Christo peperit filios, & plenus meritis obdormivit in Domino. Creditur sepultus extra muros, ubi nunc extat Ecclesiâ titulo sancti Gervasii insignita. Corpus ejus Rotomago translatum est Pontifaram, ubi, exeunte sæculo decimo-tértio, sub ejus invocatione dedicata est Ecclesiâ Colle-

quas tamen superiorum iudicio subjiçebat, dicere solita, se in revelationibus decipi posse, in obedientia neutiquam. Tanto pariendi tenebatur desiderio, ut eos a quibus ladebatur, maxime diligeret, ac sæpe exclamaret: Domine, aut pati, aut mori. Ordinis Carmelitarum reformationem aggressa, plurimas ob id contumelias, ipsum etiam carcerem passa est. Insignem in Ordine cooperatorem nacta est Joannem a Cruce dictum, admirandæ sanctitatis & patientiæ virum, qui tamen ejus exemplo plurimum se profecisse in spiritalis propòsiti perfectione sæpius testatus est. Cujus perfectionis consilium Theresia tam alte animo infixit, ut votum emisit efficiendi semper quidquid perfectius intelligeret. Sororibus suis orationem adversus grassantes hæreses, laborem manuum & paupertatis studium commendavit: nihilque charius habuit, quam ut virgines sine dote admitteret. Libros scripsit coelestem pieratem spirantes. Albæ ad Tormim decumbens, Ecclesiæ sacramentis munita, animam Deo reddidit ipsâ nocte quæ inter quartum & decimum quintum Octobris diem, detractis in Calendarii reformatione diebus decem, intercedebat, anno salutis millésimo quingentésimo octogésimo secundo, ætatis sexagésimo octavo. Eam ante & post obitum miraculis claram Gregorius decimus quintus Sanctus adscripsit.

Oratio. S. R.

DEus, qui nos hodie sanctæ Virginis Theresiæ annuâ solemnitate lætificas: concède propitius, ut ejus adjuvémur méritis, cujus castitatis irradiamur exemplis; Per.

D I E XVIII.

In Festo

SANCTI LUCE,
Evangelistæ.

DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi Apostolorum, iis exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

CAPITULUM. *Apoc. 4. 6.*

IN médio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante & retrò. Et animal primum simile leóni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal habens faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilæ volanti.

Hymnus. S. V.

CHRIsti perennes nuntii,
Retecta qui cœlestibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spargitis.

OLIM sub umbris cõdita
Vates sacri quæ viderant;
Umbris procul cedentibus,
Vidistis hæc pleno die.

HUMANA quæ tulit Deus,
Divina quæ gessit homo,
Seris legenda posteris,
Dictante scripsistis Deo.

Loco remotos, tempore,
Vos rexit idem Spiritus;
Et quisque pro ductu Dei,
Scribendo Christum reddidit.

Nos ut doceret, induit
Vocis sonos, Verbum Patris :
Vestris adhuc in paginis
Nobis loqui non desinit.

Uni sit & trino Deo
Suprema laus, summum de-
cus,

De nocte qui nos ad suam
Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

Ÿ. Dominus dabit verbum
evangelizantibus. R. Virtute
multa. Ps. 67. 12.

Ad Magnificat, Ant. 3. C.
Exalta in fortitudine vocem
tuam, qui evangelizas Jerusa-
lem : exalta, noli timere : dic
civitatem Juda : Ecce Deus ve-
ster. Is. 40. 9.

Oratio, infra ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. Christum dan-
tem Evangelistas ad consum-
mationem sanctorum, * Ve-
nite, adoramus.

Psalms, Venite. 2.

Hymnus. S. V.

SINE sub alto vertice,
Cælo tonante, lex data :
Inter tubas & fulgura
Præsens minabatur Deus.

Nunc, temperato Numine,
Per vela carnis blandius
Amat videri, languidis
Se lumen aprans sensibus.

INSCULPTA saxo lex vetus
Præcepta, non vires dabit :
Inscripta cordi lex nova,
Præcepta dat cum viribus.

SCRIPSISTIS hanc fidem ma-
nu,

Hanc voce, voci consonis,
Hanc prædicastis moribus :
Signastis hanc & sanguine.

AFFLANTÉ divo Spiritu,
Quæ verba vitæ trahtitis ;
Hæc ille nostris imprimat
Delenda nunquam cordibus.

Uni sit & trino Deo
Suprema laus, summum de-
cus,

De nocte qui nos ad suam
Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Hieronymi
Presbyteri, de Scriptoris
Ecclesiasticis. C. 7.

Lucas, medicus Antio-
chenis, ut ejus scripta
indicant, Græci sermō-
nis non ignarus, fuit sectator
Apostoli Pauli, & omnis pe-
regrinationis ejus comes. Scri-
psit Evangelium, de quo idem
Paulus : Misimus, inquit, cum
illo fratrem, cujus laus est in
Evangelio per omnes Ecclesias.
Et ad Colossenses : Salutat vos
Lucas medicus, charissimus. Et
ad Timotheum : Lucas est me-
cum solus. Aliud quoque edi-
dit volumen, egregium, quod
titulo Acta Apostolorum præ-
notatur : ejus historia usque
ad biennium Romæ commo-
rantis Pauli pervenit, id est,
usque ad quartum Nerōnis an-
num. Ex quo intelligimus in
eandem urbe librum esse com-
positum.

LECTIO V.

Igitur peregrinationes Pauli
& Theclæ, & tota n bapti-
zati Lēnis fabulam, inter ap-
cryphas scripturas computamus.

Quale enim est, ut individuus comes Apóstoli, inter ceteras ejus res, hoc solum ignoráverit? Sed & Tertullianus vicinus eorum tēporum, refert Presbyterum quemdam in Asia, amatorem Apóstoli Pauli, convictum apud Joannem quoddam auctor esset libri, & confessum se hoc Pauli amore fecisse, loco excidisse.

LECTIO vj.

Quidam suspicantur, quotiescumque in Epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangelium meum, de Lucæ significare volumine; & Lucam non solum ab Apóstolo Paulo didicisse Evangelium, qui cum Domino in carne non fuerat, sed & à ceteris Apóstolis. Quod ipse quoque in principio sui voluminis declarat, dicens: Sicut tradiderunt nobis, qui à principio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis. Igitur Evangelium, sicut audierat, scripsit; Acta verò Apostolorum, sicut viderat, composuit. Sepultus est Constantinopoli; ad quam urbem, vicésimo Constantii anno, ossa ejus cum reliquiis Andréæ Apóstoli translata sunt.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam, 1. 1.

Quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quæ in nobis completæ sunt, rerum. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii

Episcopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 1. n. 2. & 3.

Ecclēsia, cum quatuor Evangelij libros habeat, per universum mundum Evangelistis redundet: hæreses cum multa habeant, unum non habent: multi enim conati, sed Dei gratia destituti sunt.... Conati utique illi sunt, qui implere nequiverunt. Ergo multos coepisse, nec implevisse, etiam sanctus Lucas testimoniis locupletibus testatur, dicens plurimos esse conatos. Qui enim conatus est ordinare, suo labore conatus est, nec implevit. Sine conatu sunt enim donationes & gratia Dei, quæ ubi se infuderit, rigare consuevit, ut non egeat, sed redundet Scriptoris ingenium. Non conatus est Matthæus, non conatus est Marcus, non conatus est Joannes, non conatus est Lucas: sed divino Spiritu ubertatem dictorum, rerumque omnium ministrante, sine ullo molimine cepta complerunt.

LECTIO viij. n. 10.

Visum est, inquit, & mihi. Potest etiam non soli visum esse, quod visum sibi esse declarat. Non enim voluntate tantum humanam visum est: sed sic placuit ei qui in me, inquit, loquitur Christus; qui ut id quod bonum est, nobis quoque bonum videri possit, operatur; quem enim miseratur, & vocat. Et ideo qui Christum loquitur, potest interrogatus cur

esse voluerit Christianus, respondere: Visum est mihi. Quod cum dicit, non negat Deo visum; à Deo enim preparatur voluntas hominum. Ut enim Deus honorificetur à sancto, Dei grátia est. Denique plurimi voluerunt scribere Evangelium: sed quatuor tantummodo, qui divinam meruerunt grátiam, sunt recepti.

LECTIO IX. n. 12.

Proxiorum hunc Evangelii librum quam ceteros esse nemo dubitaverit. Et ideo non ea, quæ falsa sunt, sed quæ vera, sibi vindicat. Denique etiam à sancto Apóstolo Paulo testimonium meruit diligentiae. Sic enim laudat Lucam: cuius laus, inquit, est in Evangelio per omnes Ecclesias. Et verè laudabilis est, qui meruit à tanto gentium doctore laudari. . . . Scriptum est autem Evangelium ad Theophilum, hoc est, ad eum quem Deus diligit. Si Deum diligis, ad te scriptum est: si ad te scriptum est, suscipe munus Evangelistæ: pignus amici in penetrabilibus animi diligenter asserva. Bonum depositum custodi per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

Te Deum.

A D L A U D E S.

CAPITULUM. *Jos. 1. 8.*

Non recedat volumen legis hujus ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus ac noctibus, ut custodias & facias omnia, quæ scripta sunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam.

Hymnus, Christi perennes. 399.

Y. Declaratio sermonum tuorum illuminat; R. Et intellectum dat parvulis. *Pf. 118. 130.*

Ad Benedictus, *Ant. 3. E.* Præcepisti ei (Domine) scribere legem tuam coram filiis Israel. *Bar. 2. 28.*

Oratio. S. R.

Intervéniat pro nobis, quæsumus, Domine, sanctus tuus Lucas Evangelista, qui crucis mortificationem jugiter in suo corpore, pro tui nominis honore portavit; Per.

A D V E S P E R A S.

CAPITULUM. *Baruch 4. 1.*

Hic liber mandatorum Dei, & lex, quæ est in æternum: omnes, qui tenent eam, perveniunt ad vitam: qui autem dereliquerunt eam, in mortem.

Hymnus, Sinæ sub alto. 400.

Y. Lex Domini immaculata, convertens animas: R. Testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis. *Pf. 18. 8.*

Ad Magnificat, *Ant. 8. G.* (Hujus) laus est in Evangelio per omnes Ecclesias: non solum autem, sed & ordinatus est ab Ecclesiis comes peregrinationis nostræ, in hanc grátiam, quæ ministratur à nobis. *2. Cor. 8. 18.*

D I E X X I.

In Festo

SANCTI HILARIONIS

Abbatis. *Simplex.*

Omnia de Communi Abbatum. Oratio, Precamur.

Ex libro sancti Hierónymi
Presbyteri, de vita sancti
Hilarionis.

Hilarion Tabathæ in Palestina ortus, à parentibus Alexandriam missus est studiòrum causâ. Cùm autem tunc Antonii nomen in Ægypto celeberrimum esset, ejus videndi studio in solitudinem contendit: apud quem duòrum mënsum spatio commoratus, omnem ejus didicit vivendi rationem. Domum reversus, mortuis parentibus, partem facultatum fratribus, partem pauperibus dilargitus est. Necdum quintumdecimum annum egressus, rediit in solitudinem: ubi constructâ casâ quæ vix ipsum caperet, humi super strato jünceo cubabat. Scripturas sacras, quas tenebat memoriter, post orationes & psalmos quasi Deo præsentem recitabat. Paucas ficus & succum herbarum ad victum adhibebat; neque ante solis occasum etiam diebus festis, aut in gravissima valetudine, jejünium solvebat. Labore manuum æmulabatur Ægyptiorum Monachorum disciplinam. Variè à dæmönibus vexatus, eos signo crucis & nòminis Jesu invocatione superavit. Tandem octogésimum annum agens, multis ædificatis monastèriis, editisque miraculis, in morbum incidit: & morte imminente sic trepidantem animam compellabat: Egrèdere, anima mea, quid dubitas? Septuaginta propè annis servisti Christo,

Romani Episcopi.

& mortem times! quibus in verbis spírítum exhalávit.

DIE XXIII.

In Festo

S. ROMANI EPISCOPI.

Simplex.

De Communi Pontificum & Oratio, Quæsumus. xxvj.

LECTIO iij.

Ex Anonymo per Regalt. edito & cens. ejusd.

Románus in aulam Clotarii secundi primùm missus, castitatis, justitiæ, & mansuetudinis illustre fuit exemplar. Jussus à rege inter primòres sanctioribus adesse consiliis, commissas sibi partes egregiè & laudabiliter sustinuit, donec mortuo Antistite Rotomagensi, cùm in eligendo successore vota dissiderent, indictis jejuniis & precibus, communi omnium consensu in Episcopum electus est. Rotomagum vix ingressus, Veneris delubrum à paganis frequentatum penitus evertit: fana quoque Jovis, Mercurii, & Apollinis demolitus est. Eam statuit in Clero disciplinam, ut pudor esset subditis à régula deflectere. Ipse forma factus gregis, cibi & somni parcus, in sacris celebrandis pius & frequens, rerum divinarum jugi meditatione animum refecit. Sequanz campos & ipsam civitatem inundanti occurrens, intumescences aquas diluvio jussit abstinere: & intra statos limites ad vocem altèrius Mòysis dócilis fluvius compressus est. A Deo præmonitus mortem

fulcepit. Caput ejus, regnante Ludovico pio, in monasterium sancti Medardi Sueffionensis delarum, restitutum est anno millésimo nonagésimo, & cum reliquis ejus ossibus in Ecclesia metropolitana depositum. Laminis aureis, ac gemmis capsula ditata est: quibus in pública necessitate ablatis, alteram fieri curavit Archiepiscopus Rotboldus, in qua, comitantibus Episcopis Lexoviensi & Sagiensi prebendas exuvias deposuit. Ea est quæ vocatur hucusque sancti Romani Féretrum.

DIE XXV.

In Festo sanctorum
CRISPINI ET CRISPINIANI,
Martyrum. *Simplex.*

De Communi plurium Mart.
Oratio, Deus, à quo. xvij.

LECTIO iij.

Ex S. Greg. Turon. & aliis.

CRISPINUS & Crispinianus fratres, cum beato Quintino & sociis, à Romano Pontifice in Gallias missi, imperantibus Maximiano & Diocletiano, Sueffionas venerunt; ubi cum multos ad Christi fidem convertissent, quo tempore Maximianus ipse Sueffionas advenit, comprehensi, exquisitisque suppliciis à præside Rictiario cruciati, tandem gladio necati sunt. Ibi sub eorum invocatione extructa est Basilica, in qua Clodobertus Chilperici regis filius sepultus est. Horum corpora è crypta eduxit sanctus Eligius, eorumque tumulum mirâ arte decorâvit. Sub eorum né-

mine & patrocinio idem Pontifex Ecclesiam monasterii Solummiacensis à se in pago Lemovicensi conditi consecrandam curâvit.

SABBATO

ante Dominicam ultimam
Octobris.

In Vigilia SS. Apostolorum
SIMONIS ET JUDE.

Officium ut in Psalterio, præter sequentia.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. 15. 1.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

In Joan. Tract. 80. §. 1. 2.

Iste locus Evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, & discipulos suos palmites, secundum hoc dicit quod est caput Ecclesie, nosque membra ejus; mediátor Dei & hominum, homo Christus Jesus. Unus quippe naturæ sunt vitis & palmites: propter quod cum esset Deus, cujus naturæ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus & nos homines palmites esse possemus. Ego sum, inquit, vitis vera; & Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola & vitis? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait, Pater major me est: secundum autem id quod ait, Ego & Pater unum

sumus, & ipse agricola est. Nec talis, quales sunt qui extrinsecus operando exhibent ministrum; sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat; sed qui incrementum dat Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse & Pater unum sunt; & si Verbum caro factum est quod non erat, manet quod erat.

Preces flexis genibus; & sic ad Horas.

Oratio. S. R.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut sicut Apostolorum tuorum Simonis & Judæ gloriōsa natalitia prævenimus, sic ad tua beneficia promerenda majestatem tuam pro nobis ipsi præveniant; Per.

Deinde Suffragia.

DOMINICA

ultimâ Octobris.

In Festo SS. Apostolorum
SIMONIS ET JUDÆ.

DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Commentatio sancti Hieronymi Presbyteri in Matthæum.

Lib. I. Cap. 10.

Simon Cananæus de vico Cana Galilææ, ubi aquam Dominus vertit in vinum, ipse est qui in alio Evangelista scribitur Zelotes; Cana quippe zelus interpretatur. Thaddæus ab Evangelista Luca Judas Jacobi

dicitur, & alibi appellatur Lebæus, quod interpretatur Cereculum: credendumque est eum fuisse trinominem; sicut Simon, Petrus, & filii Zebedæi, Boanerges, ex firmitate & magnitudine fidei nominati sunt.

LECTIO V.

Ex libro ejusdem sancti Hieronymi de Scriptōribus

Ecclesiasticis. c. 4.

Judas frater Jacobi, parvam quidem, quæ de septem catholicis est, Epistolam reliquit. Et quia de libro Enoch, qui apocryphus est, in ea assumit testimonium, à plerisque rejicitur: tamen auctoritatem vetustatis jam & usu meruit, & inter sanctas Scripturas computatur.

LECTIO VI.

Ex libello sancti Adonis Episcopi, de festivitatibus

Apostolorum. C. I.

Thaddæus apud Mesopotamiam, Simon verò apud Egyptum traditur prædicasse: inde simul Persidem ingressi, cum fidei Christi innumeram gentis ipsius multitudinem subdidissent, & Ecclesiam Domini late jam fundatam viderent, martyrium ibi, cursu temporis expletes, beato certamine consummaverunt; honorificè sepulti à populis Christianis quos Domino ipsi genuerant. Quod quidam putant Simonem Apostolum unum de duodecim, ipsum esse qui sub Trajano crucem passus sit, omnino falsum est. Nam & Beata sanctus Presbyter qui hoc super Acta Apostolorum sentit, Iudæorum secutus,

in libro Retractationum se hoc non bene sensisse reprehendit. Sed & historia Ecclesiastica, non de Apostolo, sed de alio Simone gesta narrat.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. 14. 19.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Adhuc modicum, & mundus me jam non videt; vos autem videtis me, Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

In Joan. Tract. 76. n. 1.

Quia dixerat Dominus, Adhuc modicum, & mundus me jam non videt; vos autem videbitis me; interrogavit eum de hoc ipso Judas, non ille traditor ejus, qui Iscariotes cognominatus est, sed cujus Epistola inter Scripturas canonicas legitur: Domine, quid factum est quia nobis manifestaturus es teipsum, & non mundo? Simus cum ipsis tamquam interrogantes discipuli, communemque Magistrum audiamus & nos. Judas enim sanctus, non immundus, nec infectator Domini, sed sectator, causam quaesivit quare se non mundo, sed suis manifestaturus esset Jesus: quare adhuc modicum, & mundus non videret eum, ipsi autem viderent eum.

LECTIO viij. n. 2.

Respondit Jesus, & dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit; & Pater meus diligit eum, & ad eum

veniemus, & mansorem apud eum faciemus. Qui non diligit me, sermones meos non servat. Ecce exposta est causa, quare se suis manifestaturus est, non alienis quo mundi nomine appellat; & ipsa est causa quod hi diligant, illi non diligant. Ipsa causa est de qua facit insinuat Psalmus: Judica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta. Qui enim diligunt, quia diligunt, eliguntur; qui vero non diligunt, si linguis hominum loquantur & Angelorum; fiunt aramentum sonans & cymbalum tinniens.

LECTIO ix. de Homilia
Dominica occurrentis.

Oratio. S. R.

Beatorum Apostolorum tuorum Simonis & Judae, quosumus, Domine, supplicatione plebs tua benedictionem percipiat; ut de eorum felicitate glorietur, & sempiternis valeat consortiis sociata laetari; Per.

D I E X X X.

In Festo

S. LEONIS PAPAE,
& Ecclesiae Doctoris.

Semiduplex.

De Communi Doctorum, xvij.

LECTIO ij.

Ex vita S. Leonis inter ejus
opera nova editionis.

Leo Romanus, factus Diaconus, Sixto pontifici auctor fuit ne reciperet Julianum Pelagianum in communionem Ecclesiae subdole irrepentem, ut sedem amissam recuperaret. Missus in Galliam, ut dissiden-

tes

tes inter se Aëtium & Albīnum Romanos duces conciliāret, publicā legatione revocātur, ut Sixto succēderet. Quatiēbātur interim totus penē orbis Christiānus variis hæreticorum tempestatibus. Orientem Nestoriāni, Occidentem Pelagianorum reliquias infestabant. Manichæos, qui ex Africa à Vandalis devastata Romam confluxerant, cum Catholicæ communionis specie perfidiam suam tegerent, iis præsertim detexit indicis, quod Dominicā diē, & Feriā secundā jejunarent in honorem Solis & Lunæ, & sanguinem redemptionis nostræ haurire omnino declinarent. Pelagianorum reliquias extinxit; Priscillianistarum renascentem hæresim, congregatā in Hispania Synodo, proscrispsit. Concilio quarto œcumenico apud Chalcedonem celebrato perfecta est illius ad Flavianum Epistola, quam ad se missam Galliarum Episcopi summis laudibus excēperant; & ab universis acclamatum: Petrus per Leonem locutus est. Cujus Concilii definitionem adversus Eutichen & Dioscorum ad eosdem Galliarum Episcopos transmisit. Missus à Valentiniāno imperatore ad Attilam qui Aquilēniā expugnāverat, pacem inter eos composuit. Romam reversus, Genserico urbem invadenti persuasit, ut ab incendio & cædibus abstineret. Canonum propugnator fuit acerrimus: multaque sanctè & utiliter decrevit. Clericum ulterius ab alio Episcopo suum in clerum ascri-

Pars Autumnalis.

bi, ordinari bigamos, solemne baptisma nisi pervigilio Paschæ & Pentecostes administrari prohibuit. Episcopum qui relictā suā civitate majorem sedem ambierit, utraq̃ue spoliandum esse censuit. Voluit ut qui Diaconus aut Sacerdos esset ordinandus, per omnes officii clericalis Ordines proveheretur, ut diuturno disceret tempore, cujus & doctor esset futurus. Plurimis functus laboribus, multisque luculenter scriptis, cum Ecclesiam ab hæreticorum labe, & Italiam à barbarorum vastatione vindicasset; explētis in pontificatu viginti & amplius annis, abiit ad Dōminum anno quadringentesimo sexagesimo primo; propter pietatem, eruditionem, & tot res præclare gestas, merito Magni nōmine commendatus.

LECTIO IIJ.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 16. 13.

IN illo tempore; Venit Jesus in partes Cæsariæ Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ.

Serm. 2. in Annivers. Assumpt. suæ.

IN universa Ecclesia, Tu es Christus Filius Dei vivi, quotidie Petrus dicit: & omnis lingua quæ constituit Dōminum, magisterio hujus vocis imbuitur. Hæc fides diabolum vincit, & captivorum ejus vincula dissolvit. Hæc erutos mun-

Dd

do inferit cœlo : & portæ inferi adversus eam prævalere non possunt. Tantâ enim divinitus soliditate munita est, ut eam, neque hæretica unquam perfrumpere pravitas, nec pagana possiderit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio, celebratur hodierna festivitas ; ut in persona humilitatis meæ, ille intelligatur, ille honoretur, in quo & omnium pastorum sollicitudo cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, & cuius etiam dignitas in indigno hærede non deficit. Unde venerabilium quoque fratrum & sacerdotum meorum desiderata mihi & honoranda præsentia hæc sacratior est & devotior, si pietatem huius officii in quo adesse dignati sunt, ei principalliter deferunt, quem non solum huius sedis Præsulem, sed & omnium Episcoporum novērunt esse primarem.

Oratio. S. R.
EXcita, Domine, intercedente beato Pontifice tuo Leone, tuorum corda fidelium ; ut sacris intentâ doctrinis, & intelligant quod sequantur, & sequendo fideliter apprehendant ; Per.

In Vesp. fit Commem, sancti Quintini Martyris, ut in Comuni : Oratio, Adesto. xj.

D I E XXXI.
 In Vigilia
OMNIUM SANCTORUM.

Officium ut in Psalterio, exceptis quæ sequuntur.

L E C T I O iij.
 Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 6. 20.

IN illo tempore ; Elevatis (Iesus) oculis in discipulos suos, dicebat : Beati pauperes ; quia vestrum est regnum Dei. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

In Luc. lib. 5. n. 62. & 63.

Nunc dicamus quemadmodum in quatuor benedictionibus sanctus Lucas benedictiones sit octo complexus. Et quidem scimus virtutes esse quatuor cardinales ; Temperantiam, Iustitiam, Prudentiam, Fortitudinem. Qui pauper est spiritu, avarus non est. Qui stet, non superbit ; sed mitis est, & pacatus. Qui luget, humiliatur. Qui iustus est, non negat quod scit omnibus ad usum communiter datum. Qui miseretur, largitur de suo. Qui suum donat, non querit alienum, nec dolum proximo struit. Connexæ igitur sibi sunt, concarenataque virtutes ; ut qui unam habet, plures habere videatur : & Sanctis una competit virtus : sed ejus quæ fuerit uberior, uberior est præmium.

Precès, flexis genibus.

Oratio. S. R.
Domine Deus noster, multiplicata super nos gratiam tuam ; & quorum prævenimus gloriôsa solœmnia, tribue sequi in sancta professione pietatem ; Per.

Post Commem. S. Quintini sunt Suffragia consueta.

FESTA NOVEMBRIS.
DIE I.
IN FESTO
OMNIUM SANCTORUM.
ANNUALE MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi FERIALES.

Ant. **G**loria Dei, & misericordia
3. E. **G**loria Dei, & misericordia
ejus, & respectus in electos
illius. *Sap.* 4. 15.

Ant. 4. E. Iusti in perpetuum
viveſcit, & apud Dñm est
merces eorum. *Sap.* 5. 16.

Ant. 6. Cogitatio illorum
apud Altissimum: sed acci-
pient regnum decòris, & dia-
dema speciei de manu Dñi.
Ibid.

Ant. 8. G. Dextera sua reget
eos, & brachio sancto suo defen-
det illos. *Ibid.* 17.

Ant. 5. 2. Lætitia sempiterna
super capita eorum, gaudium
& lætitiā tenēbunt, fugiet do-
lor & gemitus. *Is.* 51. 11.

CAPITULUM. *I. Cor.* 2. 9.

Scriptum est: Quod oculus
non vidit, nec auris audi-
vit, nec in cor hominis ascen-
dit, quæ præparavit Deus iis,
qui diligunt illum: nobis autem
revelavit Deus per spiritum
suum.

Re. Inebriabuntur ab uberrāte
domūs tuæ, (Dñe): * Et
torrente voluptatis tuæ potābis

eos; quāram apud te est fons
vitæ. *Ps.* 35. 9. **V.** Agnus, qui
in medio throni est, reget illos,
& deducet eos ad vitæ fontes
aquarum. *Apoc.* 7. 17. * Et
torrente. Gloria. *Repet.* Ine-
briabuntur.

Hymnus. S. V.

Cælo quos eadem gloria
consecrat,

Terris vos eadem concèle-
brat dies:

Læti vestra simul præmia
pangimus

Duris parva laboribus.

Iam vos pascit Amor, nūdaque
Vérité;

De pleno bibitis gaudia flū-
mine:

Illic perpetuam mens satiat
sitim,

Sacris flumina fontibus.

Artis secum habitans in pene-
trālibus,

Se. Rex ipse suo concūtu
beat;

Illabensque, sui prodigus,
intimis

Sese mentibus inserit.

Altari medio, cui Deus infidet,
Agni fumat adhuc innocuus
crucor.

D d ij

Quæ mactata Patri se semel
 obtulit,
 Se jugis litat hostia.
 PRONIS turba fenum cernua
 frontibus,
 Inter tot rutili fulgura lû-
 minis,
 Regnanti Dômino devovet
 aurea
 Quæ ponit diadêmata.
 GENTES innúmeræ, conspicuæ
 stolas,
 Agni purpûreo sanguine cân-
 didas,
 Palmis læta cohors canticibus
 æmulis
 Tersanctum cèlebrant Deum.
 SIT laus summa Patri; summa-
 que Filio;
 Sit par sancte tibi laus quo-
 que Spiritus,
 Qui das pro méritis, opti-
 mus arbiter,
 Te torum simul omnibus.
 Amen.

ÿ. In iustitia tua exaltabun-
 tur; &. Quóniam glória virtutis
 eorum tu es. *Pf.* 88. 17.

Ad Magnificat, Ant. 5. C.
 Redempti a Dômino converten-
 tur, & venient in Sion cum
 laude; & lætitia sempiterna su-
 per caput eorum: gaudium &
 lætitiâ obtinebunt. *Is.* 35. 10.

Oratio, infra ad Laudes.
 AD COMPLETORIUM.

Psalmi FERIALES.
Ant. 8. G. Nox ultra non
 erit: & non egébunt lumine
 lucernæ, neque lumine solis,
 quóniam Dôminus Deus illu-
 minabit illos. *Apoc.* 22. 5.

Ad Nunc dimittis, Ant. 5. a.
 Vidébunt faciêm Agni: & no-

men ejus in fróntibus eorum;
Apoc. 22. 4.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui glorificatur
 in concilio Sanctorum, * Ve-
 nite, adorémus.

Psal. Venite. 2.

Hymnus. S. V.

VO s sancti Próceres, vos
 Súperum chori,
 Cœli, quotquot habet Régia
 principes,
 Nostros nunc date vestris
 Cantus júngere canticibus.
 PRIMIS ante alios, glória Cœ-
 litarum,
 Christi Virgo parens fulget
 honoribus,
 Divinóque severum
 Flectit pignore Júdicem.
 ASTANT Spirituum mille acies
 throno,
 Regi sancta ferunt vota clien-
 tium,
 Híc Baptista profundo
 Lucis flumine mérgitur.
 QUORUM nuntia vox orbis ad
 ultimas,
 Christum vox résonans inpo-
 nuit plagas;
 Præcónes duodéni
 Sacris Vatribus assident.
 Fuso purpûrei sanguine Már-
 tyres,
 Et puro níveæ pectore Vir-
 gines,
 Agno cándida fundunt
 Rubris lília cum rosís.
 QUI pavére suos præpósiti gre-
 ges,
 Pascuntur supéro Nûmine
 plénius;
 Qui flevére, sérénus
 Abstergit lacrymas Pater.

A quo cuncta fluunt, máxima
laus Patri :

Qui mundum réparat, má-
xima Fílio ;

Et quo pectora flagrant,
Sit laus máxima Flamini.

Amen.

T N I. NOCTURNO.

*Psalms de Dominica in toto
Officio.*

Ant. 1. D. Ecce servi mei
laudábunt præ exultatione cor-
dis. *Is. 65. 14.*

Ant. 6. Habitábunt in Jerú-
salem , & anáthema non erit
ámplius : sed sedébit Jerúsalem
secura. *Zach. 14. 11.*

Ant. 7. d. Gáudium & læ-
títia inveniétur in Jerúsalem ,
gratiárum áctio & vox laudis.
Is. 51. 3.

¶. Justi epulentur , & exul-
tent in conspectu Dei : *¶.* Et
delectentur in lætítia. *Pf. 67. 4.*

LECTIO .j.

Ex libro Apocalypsis beáti Joan-
nis Apóstoli. *C. 4.*

Ecce sedes pólita erat in
cœlo , & supra sedem
sedens , Et qui sedébat ,
similis erat aspéctui lápidis jás-
pidis & sárdinis ; & iris erat
in circúitu sedis , similis visióni
smarágdinæ . Et in circúitu
sedis sedília viginti quátuor :
& super thronos viginti quá-
tuor seniôres sedentes , cir-
cumamicti vestimentis albis , &
in capítibus eórum corónæ
áuræ . Et de throno procedé-
bant súlgura , & voces , & to-
nítroa : & septem lámpades
ardentes ante thronum , qui
sunt septem spíritus Dei . Et

in conspectu sedis tamquam
mare vítreum símile crystal-
lo : & in médio sedis , & in-
circúitu sedis , quátuor animá-
lia plena óculis antè & retrò .
Et ánimál primum símile
leóni , & secundùm ánimál
símile vítulo , & tertium áni-
mál habens faciém quasi hó-
minis , & quartum ánimál sí-
mle áquilæ volanti . Et quá-
tuor animália , singula eórum
habébant alas senas : & in cir-
cúitu & intris plena sunt ócu-
lis ; & réquiem non habé-
bant die ac nocte , dicéntia :
Sanctus , Sanctus , Sanctus ,
Dóminus Deus omnipotens ,
qui erat , & qui est , & qui ven-
túrus est .

¶. Qui confidunt in Dómi-
no , intelligunt veritatem ; &
* Fidèles in dilectióne acquies-
cent illi : quóniam donum &
pax est electis ejus. *Sap. 3. 9.*
¶. Diligéntibus Deum ómnia
cooperantur in bonum , iis qui
secundùm propósitum vocati
sunt sancti. *Rom. 8. 28.* * Fidé-
les .

LECTIO ij. C. 5.

Et vidi in dextera sedentis
supra thronum , librum
scriptum intris & foris , signá-
tum sigillis septem . Et vidi An-
gelum fortem , prædicantem
voce magná : Quis est dignus
aperíre librum , & sôlvere si-
gnácula ejus ? Et nemo póterat ,
neque in cœlo , neque in ter-
ra , neque subrus terram , ape-
ríre librum , neque respícere
illum . Et ego flebam multum ,
quóniam nemo dignus inven-

D d iij

tus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi: Ne steveris: ecce vicit Leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, & solvere septem signacula ejus. Et vidi: & ecce in medio throni & quatuor animalium, & in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit; & accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, & phylas aureas plenas odorem, quæ sunt orationes Sanctorum.

℞. Fulgebunt Justi, & tamquam scintillæ in arundinetis discurrent: * Judicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. *Sap. 3. 7. ψ. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Matth. 5. 8. * Judicabunt.*

LECTIO iij.

ET cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es, Domine, accipere librum, & aperire signacula ejus: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione: & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes: & regnabimus super terram. Et vidi, & audiui vo-

cem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum millia millium, dictum voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Et omnem creaturam: quæ in coelo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes. audiui dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum. Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas, & adoraverunt viventem in secula seculorum.

℞. Qui sedet in throno; habitabit super illos: * Non esurient, neque sitient amplius; nec cadet super illos sol; neque ullus æstus. *Apoc. 7. 15. ψ. Videbunt, & lætabuntur, & exultabit cor ebrum in Domino. Zach. 10. 7. * Non esurient, Gloria. * Non.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. D. In dilectione sua & in indulgentia sua Dominus redemit eos, & portavit eos. *Is. 63. 9.*

Ant. 1. g. Reddidit iustis mercedem laborem suorum, & deduxit illos in via mirabili. *Sap. 10. 17.*

Ant. 8. c. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est. *Sap. 5. 8.*

¶ Beata gens, cuius est Dominus Deus ejus: *Ps.* Populus, quem elegit in hereditatem sibi. *Ps.* 32. 12.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 5. in Festo omni SS.

n. 1. & 2.

Festiva nobis est dies, & inter præcipuas sollemnitates hodierna sollemnitas numeratur. Novimus festivitatem omnium Sanctorum dici & esse, quam hodie celebramus; omnium, inquam, sive cœlestium, sive terrestrium. Sunt enim Sancti de cœlo, & sunt Sancti de terra: itemque eorum qui de terra sunt, quidam adhuc in terra, aliqui jam in cœlo. Celebratur ergo sollemnitas omnium horum communiter, sed forsitan non uniformiter. Nec modo dico, quia alius alio sanctior, verum etiam quod aliter atque aliter Sanctos dici, & verè dici inveniamus. Et fortè inter Angelos atque homines assignari possit ista diversitas sanctitatis pariter & celebritatis. In Angelis enim honoranda benignitas Dei, non ad poenitentiam adducens, sed abducens ab omnibus, quibus poenitentia deberetur; non eripiens à tentatione, sed à tentatione conservans. Aliud sanè in his sanctitatis genus, & proprio modo videbitur honorandum, qui venerunt ex magna tribulatione; qui post multos agones jam nunc triumphant in cœlis coronati, quoniam legitime cer-

taverunt. Est ne adhuc Sanctorum aliquod tertium genus? Est, sed occultum. Sunt enim Sancti qui adhuc militant, adhuc pugnant: currunt adhuc, necdum comprehenderunt. Hæc nimirum diversitas appellationis in nomine sanctitatis; ut alii quidem jam secundum consummationem Sancti vocentur, alii juxta solam adhuc prædestinationem.

¶ Deus tentavit eos; & invenit illos dignos se. * Tamquam aurum in fornace probavit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos. *Sap.* 3. 5. ¶ Operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones. *Hebr.* 11. 33. * Tamquam.

LECTIO V. n. 5.

Ad quid Sanctis laus nostra? Ad quid gloriificatio nostra? Ad quid nostra hæc ipsa sollemnitas? Quod eis terrenos honores, quos juxta veracem Filii promissionem honorificat Pater cœlestis? Quod eis præconia nostra? Pleni sunt. Prorsus ipsa est, dilectissimi: honorum nostrorum Sancti non egent, nec quidquam eis nostræ devotione præstatur. Planè quod eorum memoriam veneramur, nostræ interest, non ipsorum. Vultis scire quantum interest nostræ? Ego in me, fateor, ex hac recordatione sentio desiderium vehemens inflammari, ut eorum tam optabili societate fruamur, & mereamur concives & contubernales esse spirituum beatorum, misceri coetui Patriarcharum, cunctis

D d iv

Prophetarum, senatui Apostolorum, Martyrum exercitiis numerosis, Confessorum collegiis, Virginum choris; in omnium denique colligi & collatari communiōe Sanctorum.

¶ Vixi sunt oculis insipientium mori; & æstimata est afflictio exitus illorum; & quod a nobis est iter, exterminium: * Illi autem sunt in pace.

Sap. 3. 2. ¶ Non confunditur Deus vocari Deus eorum: paravit enim illis civitatem. *Hebr.* 11. 16. * Illi.

LECTIO vj. n. 6.

Praestolatur nos Ecclesia illa primitivorum, & negligimus: desiderant nos Sancti, & parvipendimus; expectant nos Iusti; & dissimulamus. Excitemur aliquando, fratres: resurgamus cum Christo, quaramus quæ sursum sunt: quæ sursum sunt sapiamus. Desideremus desiderantes nos, prope-remus ad praestolantes nos; expectantes nos, votis praecuramus animorum. Ecce nihil in hac nostra communiōe securitatis, nihil perfectionis, nihil quietis! & tamen hic quoque quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum! Quidquid enim, sive interiùs, sive exteriùs, molestum occurrit, ipso utique tam germanorum consortio fratrum, cum quibus est nobis cor unum & anima una in Deum, tolerabilius invenitur. Quam dulcior erit, quam delectabilior, quam beator unio, ubi nulla suspicio esse poterit,

nulla dissensionis occasio, ubi omnes perfecta charitas indissolubili foedere colligabit!

¶ Hi custodierunt eloquium tuum, & * Pactum tuum servaverunt, iudicia tua, o Jacob, & legem tuam, o Israel. *Deut.* 33. 9. ¶ Hi omnes testimonio fidei probari, *Hebraeor.* 11. 39. * Pactum. Glòria. * Pactum.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Dignos nos fecit (Deus) in partem fortis Sanctorum in lumine. *Col.* 1. 12.

Ant. 2. Eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnum Filii dilectionis suæ. *Ibid.* 13.

Ant. 6. Nos omnes revelare facie glòriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur à claritate in claritatem. 2. *Cor.* 3. 18.

¶ Illuminans tu mirabiliter. *¶* A montibus æternis. *Psf.* 75. 5.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 5. 1.

In illo tempore; Videns Jesus turbas, ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus; & aperiens os suum, docebat eos, dicens: Beati pauperes spiritu; quoniam ipsorum est regnum coelorum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Comment. in cap. 5. Matt.

Beati pauperes spiritu, . . . hoc est quod alibi legimus: Et humiles spiritu salvabit. Ne quis autem

putáret paupertátem, quæ nonnunquam necessitatē portátur, à Dómino prædicári, adjunxit, Spíritu, ut humilitátem intelligeres, non penúriam. Beáti pauperes spíritu, qui propter Spíritum sanctum voluntáre sunt pauperes. Undè super hujuscémodi paupéribus & Salvátor per Isaiám loquitur: Dóminus unxit me; propter quod evangelizáre paupéribus misit me. Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram. Non terram Judæ, nec terram istius mundi; non terram maledictam, spinas & tribulos afferentem, quam crudelissimus quisque & bellátor magis possidet: sed terram quam Psálmista desiderat, dicens: Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

R. Non intrábit in civitátem sanctam aliquod coinquinátum, aut abominatióem faciens & mendácium, nisi * Qui scripti sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21. 27. *Ps.* Quis ascendet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? *Ps.* 23. 3. * Qui.

LECTIO viij.

Beatí qui lugent; quóniam ipsi consolabuntur. Luctus hic non mortuórum pónitur commúni lege naturæ, sed peccáris & vitiis mortuórum. Sic fleuit & Sámuel Saúlem; quia poenitúerat Deum quòd unxisset eum regem super Israel. Sic & Paulus Apóstolus flere ac lugére se dicit eos, qui post fornicatióem & immundiciám

non egérunt poeniténtiam. Beáti qui esúriunt & sitiunt justitiam. Non nobis súfficit velle justitiam, nisi justitiæ patiámur famem; ut sub hoc exemplo nunquam nos satis justos, sed semper esurire justitiæ ópera intelligámus. Beáti misericordes. Misericórdia non solum in eleemósynis intelligitur, sed in omni peccáto fratris, fráter altérius ónera portémus.

R. Exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris. * Lætati sumus pro diébus, quibus nos humiliasti; annis, quibus vidimus mala. *Ps.* 89. 14. *Ps.* Momentáneum & leve tribulatiónis nostræ supra modum in sublimitate æternum glóriæ pondus operáitur in nobis. 2. *Cor.* 4. 17. * Lætari.

LECTIO ix.

Beatí mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. Quos non arguit consciéntia ulla peccáti. Mundus mundo corde conspícitur: templum Dei non potest esse pollútum. Beáti pacífici, qui primùm in corde suo, deinde & inter fratres dissidentes pacem faciunt. Quid enim prodest álios per te pacári, cum in tuo ánimo sint bella vitiórum? Beáti qui persecutióem patiuntur propter justitiam. Signanter addidit, Propter justitiam. Multi enim persecutióem propter sua peccáta patiuntur, & non sunt justí.

R. Occisus es (Dómine,) & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne: * Et fe-

cisti nos Deo nostro regnum & sacerdotes : † Et regnabimus. *Apoc. 5. 9. ̄.* Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti ; & portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum. *Exod. 15. 13.*
* Et fecisti. Glória. † Et.

Te Deum.

̄. *Sacerd.* Letámini, Iusti, in Dómino ; &c. Et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus, *Pf. 96. 12.*

AD LAUDES.

Ant. **B**enedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi , qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in coeléstibus in Christo. *Ephes. 1. 3.*

Ant. 3. a. Elégit nos in Christo ante mundi constitutióem , ut essemus sancti & immaculati in conspectu ejus in charitate. *Ibid. 4.*

Ant. 1. f. Ipsius sumus factura, creati in Christo Jesu in opéribus bonis , quæ præparavit Deus , ut in illis ambulémus. *Ephes. 2. 10.*

Ant. 5. C. Prædestinávit nos.

CANTICUM. *Sap. 10. 17.*

Reddidit justis (Sapiéntia) mercédem labórum suórum , * & deduxit illos in viam mirábilis :

Et fuit illis in velamento diéi , * & in luce stellárum per noctem ,

Tránsulit illos per mare rubrum , * & tránsvexit illos per aquam nímiám.

Inimicos autem illórum demersit in mare , * & ab altitudine inferórum eduxit illos.

Ideo justí tulérunt spólia impiórum , * & decantavérunt , Dómine, nomen sanctum tuum , & víctricem manum tuam laudavérunt páriter ;

Quóniam Sapiéntia aperuit os mutórum , * & linguas infántium fecit disertas.

Ant. Prædestinávit nos in adoptiÓnem filiÓrum per Jesum Christum in ipsum : secundum propósitum voluntátis suæ. *Ephes. 1. 5.*

Ant. 6. Sumus filii Dei : si autem filii , & hæredes , hæredes quidem Dei , cohæredes autem Christi. *Rom. 8. 16.*

CAPITULUM. *II. Cor. 5. 1.*

Sciamus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiÓnis dissolvátur , quod ædificatiÓnem ex Deo habémus , domum non manufactam , æternam in coelis. Nam & in hoc ingemiscimus , habitatiÓnem nostram , quæ de coelo est , superindui cupientes.

Hymnus. S. V.

Hymnis dum résonat cúria Coelítum ,

Hic stemus pátriis finibus exules ;

Hic suspensa tenémus

Mutis cántibus órgana.

QUANDO mens misero libera cárcere

Se vestris sóciam coetibus ínferet ;

Et , caligine pulsá ,

Coeli lucem habitábitus !

OBSCURÆ fugient mentis imágenes ,

Cum stantes própius lúminis ad jubar ,

Nos Verum sine nube
Ipso in fonte vidēbimus.
NOBIS, sancta cohors, sis bona:
fluctibus.

Luctantes médiis quos mo-
dò respicis,
Da portus, duce Christo,
Da contingere prosperos.
A quo cuncta fluunt, máxima
laus Patri;
Qui mundum réparat, má-
xima Filio;
Et quo pectora flagent,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

Ÿ. Super flumina Bābylōnis,
illuc sedimus & aēvimus;
Ÿ. Cūm recordarēmur Sion.
Ps. 136. 1.

Ad Benedictus, Ant. 1. D.
(Agnus) Dōminus Dominō-
rum est, & Rex Regum; & qui
cum illo sunt, vocari, electi,
& fideles. Apoc. 17. 14.

Oratio. S. R.

Omnipotens sempiterne
Deus, qui nos omnium
Sanctorum tuorum mérita sub
una tribuis celebritate venerari:
iuxsumus, ut desideratam no-
bis tuæ propitiatiōnis abundan-
tiam multiplicatis intercessōri-
bus largiaris; Per.

AD HORAS, Ant. ex Lau-
dibus.

C A N O N.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 25. de invocat. SS.

Mandat sancta Synodus om-
nibus docendi munus cu-
mque sustinentibus, ut...
dēles diligenter instruant, do-
mantes eos, Sanctos unā cum

Christo regnantes, oratiōnes
suas pro hominibus Deo offerre:
bonum arque utile esse supplici-
tere eos invocare; & ob beneficia
impetranda a Deo per Filium
eius Jesum Christum, qui solus
noster Salvator & Redemptor
est, ad eorum oratiōnes, opem,
auxiliumque confugere.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. Rom. 8. 30.

Quos prædestināvit (Deus),
hos & vocavit; & quos
vocavit, hos & justificāvit: quos
autem justificāvit, illos & glo-
rificāvit.

Ÿ. br. Beati, qui habitant
in domo tua, Dōmine, * Alle-
lúia, allelúia. Ÿ. Beati. Ÿ. In
sēcula seculōrum laudabunt te.
* Allelúia. Glória Patri. Beati,
Ps. 83. 5.

Ÿ. Membriam abundantiae
suavitatis tuæ eructabunt: Ÿ. Et
iustitiā tuā exultabunt. Ps. 144. 7.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. Apoc. 19. 6.

Audivi quasi vocem turbæ
magnæ, & sicut vocem
aquarum multarum, & sicut
vocem tonitruorum magnorum
dicentium: Allelúia; quoniam
regnāvit Dōminus Deus noster
omnipotens.

Ÿ. br. Vox exultatiōnis, &
salutis, * Allelúia, allelúia.
Ÿ. Vox. Ÿ. In tabernaculis iustō-
rum. * Allelúia. Glória. Ÿ. Vox.
Ps. 117. 15.

Ÿ. Exultate, Iusti, in Dōmi-
no: Ÿ. Rectos decet collaudatio.
Ps. 32. 1.

AD NONAM.

CAPITULUM. Apoc. 5. 13.

OMnes audívi dicentes : Sedenti in throno , & Agno , benedictio , & honor , & glória , & potestas in sæcula sæculorum.

R. *br.* Confiteantur tibi , Dómine , ómnia ópera tua , * Allelúia , allelúia. *R.* Confiteantur. *Ps.* Et Sancti tui benedicant tibi. * Allelúia. Glória. *R.* Confiteantur. *Pf.* 144. 10.

Ps. Lætámini in Dómino , & exultáte , Iusti ; *R.* Et gloriámini , omnes recti corde. *Pf.* 31. 11.

AD VESPERAS.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. 1. Joan. 3. 2.

Charíssimi , nunc filii Dei sumus : & nondum apparuit quid érimus. Scimus quóniam cum apparuerit , similes ei érimus ; quóniam vidébimus eum sicuti est. Et omnis , qui habet hanc spem in eo , sanctificat se , sicut & ille sanctus est.

R. Occísus es. 415.*Hymnus.* Cœlo quos. 409.

Ps. Gloriabuntur in te (Dómine ,) *R.* Omnes qui diligunt nomen tuum. *Pf.* 5. 12.

Ad Magnificat. *Ant.* 3. E. Filii Sanctórum sumus , & vitam illam expectámus , quam Deus datúrus est his , qui fidem suam nunquam mutant ab eo. *Tob.* 2. 18.

Oratio. *suprà ad Laudes.*

Post Benedicámus , (nisi sit Sabbatum ,) dicuntur Vesperæ Defunctorum , ut infrá. xciiij.

Deinde Completorium , ad quod Psalmi de Dominica : Antiphona ut heri.

(Si verò fuerit Sabbatum , Vesperæ Defunctorum transferentur in crastinam diem , post Vesperas Dominicæ.)

DIE II.

In Commemoratione
OMNIUM FIDELIUM
DEFUNCTORUM.

DUPLEX-MAIUS.

[Si hoc Festum occurrat in Dominica , transfertur in Feriam II.]

Omnia ut in Officio Defunctorum , pag. xciiij. præter ea quæ híc sunt propria.

IN. I. VESPERIS.

CAPITULUM. Genes. 3. 19.

IN sudóre vultús tui vesceris pane , donec revertáris in terram de qua sumptus es ; quia pulvis es , & in pulverem revertéris.

Hymnus. S. V.

Festos triumphos Cœlitán Ferális excépit dies ;
Et longa quos oblívía
Premunt , sepultos exhibet.

LÆTIS juvat pro canticibus ,
Audire feralem tubam ,
Quæ sub sepulcris mórtuos
Cœlo recludet hóspites.

TUNC mors inermis & inermis

Surdus ab antris audiet :
Et iussa reddet lúmini
Defuncta luce corpóra.

RUEUNT ab alto sidera :
Obscúra nox lunam premet ;
Lux deseret solem suum ,
Et cuncta miscébit chaos.

TURBATA clade pública
Natura dissipabitur :
Suis soluti legibus
Rumpentur orbis cardines.

FLAMMIS rubens ultricibus
Iras Dei cœlum pluet :
Tellus suo quæ pondere
Immota stat , movēbitur.
FAC, Christe, quando splendida
De nube Iudex vèneris,
Furoris oblitus tui,
Ne nos nocentes punias.

Amen.

ψ. Ne tradas bēstis animas
confitentes tibi , &c. Et animas
pauperum tuorum ne obliviscā-
ris in finem. *Psf.* 73. 19.

Ad Magnificat. Ant. 4. E.
Noli meminisse iniquitatum pa-
trum nostrorum , sed memento
manus tuæ & nominis tui in
tempore isto ; quia tu es Dōmi-
nus Deus noster. *Baruch* 3. 5.

Oratio , infra ad Laudes.
AD OFFICIUM NOCT.

Non dicitur , Dōmine , lā-
bia ; sed absolute inchoatur ab
Invitatorio.

Invit. Deum , cui omnes vi-
vant , * Venite , adorēmus.

Psal. Venite. 2. in cujus
fine , loco Gloria , dicitur : Rē-
quiem æternam , &c.

Hymnus. S. V.

LUGUBRE voces personent ,
Fletus , preces , piacula ;
Hoc luce functi spiritus
Tam triste munus exigunt.

NOBIS pias tendunt manus ,
Ipemque moesti flagitant ;
Iurant , & miris modis
Forquentur absque corpore.

PRO se mereri nesciunt ,
Christe , qui sciunt pati ;

Læsisse magis dolet ;
Quam ferre crudēles rogos.
Tot sunt amoris victimæ ,
Quas flamma lustralis piat :
Sævis fruuntur ignibus ,
Ut puriores exeant.

DIVINA quæ clemētia !
Placaris , & plectis minus ,
Si quando nos vicariis
Pœnis volentes plectimur.

CIVES olympo debiri
Ardent Deo se jungere ;
His præparatam lauream
Per nos Deus det consequi.

MIXTI choris cœlestibus
Jugi juvabunt nos prece ;
Salute certi de sua ,
Nostræ salutis consulunt.

JESU , tuo vel nomine
Qui prædicas clemētiā ;
Da grātiā vivētibz ,
Et da quētiem mōrtuis.

Amen.

*Lectioes leguntur omiffis Ab-
solutionibus , Benedictionibus ,
& titulo ; nec in fine additur .*
Tu autem.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j. *Job.* 14.

Homo natus de muliere ;
brevi vivens tempore ,
repletur multis miseriis.
Qui quasi flos egrēditur & contē-
ritur , & fugit velut umbra , &
nunquam in eodem statu pē-
manet. Et dignum ducis super
hujuscemodi aperire oculos
tuos , & adducere eum tecum in
judicium ? Quis potest facere
mundum de immundo conce-
ptum semine ? Nonne tu qui so-
lus es ? Breves dies hominis sunt ,
numerus mensium ejus apud
te est : constitisti terminos ejus ,

qui præteriri non poterunt. Recede procul ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii, dies ejus.

LECTIO ij.

Lignum habet spem: si præcisum fuerit, rursum virebit, & rami ejus pullulant. Si senuerit in terra radix ejus, & in pulvere emortuus fuerit truncus illius, ad odorem aquæ germinabit, & faciet coniam quasi cum primam plantatum est: homo vero cum mortuus fuerit, & nudatus atque consumptus, ubi, quæso, est? Quomodo si recedant aquæ de mari, & fluvius vacuefactus arefcat: sic homo cum dormierit, non resurget, donec atteratur cælum, non evigilabit, nec consurget de somno suo.

LECTIO iij.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno præregas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus, & contineas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursus vivat? Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, & ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dirigaverasti, sed parce peccatis meis.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Serm. S. August. 171. C. 1.

Admonet nos beatus Apostolus, ut de dormientibus, hoc est, mortuis charissimis nostris, non contri-

stemur, sicut, & ceteri qui spem non habent, spem scilicet resurrectionis & incorruptionis æternæ. Nam idè & dormientes eos appellat Scripturæ veracissima consuetudo; ut cum dormientes audimus, evigilatos minime desperemus. Undè etiam cantatur in Psalmo: Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat? Est ergo de mortuis, eis qui diligunt, quædam tristitia quodam modo naturalis. Mortem quippe horret, non opinio, sed natura. Nec mors homini accideret, nisi ex poena quam præcesserat culpa. Quapropter si animalia quæ ita creata sunt ut suo quæque tempore moriantur, mortem fugiunt, diligunt vitam; quanto magis homo, qui sic fuerat creatus, ut si vivere sine peccato voluisset, sine termino viveret? Hinc itaque necesse est ut tristestimus, quando nos moriendo deserunt quos amamus: quia etsi novimus eos non in æternum relinquere nos itersuros, sed aliquantum præcedere secuturos; tamen mors ipsa quam natura refugit, cum occupat dilectum, contristat in nobis ipsius dilectionis affectum. Idè non admonuit Apostolus, & non contristemur; sed non sicut ceteri qui spem non habent:

LECTIO v.

Contristamur ergo nos nostrorum mortibus necessitate amittendi, sed cum recipiendi. Inde angimur, hæc consolamur: inde infirmum

afficit, hinc fides reficit: inde
doler humana conditio, hinc
sanat divina promissio. Proinde
pompe funeris; agmina ex-
equiarum, sumptuosa diligentia
sepultura, monumentorum opu-
lenta constructio, vivorum sunt
qualiacunque sollicita, non adju-
toria mortuorum. Orationibus
verò sanctæ Ecclesiæ, & sacrifi-
cio salutari; & elemosynis quæ
pro eorum spiritibus erogantur;
non est dubitandum mortuos
adjuvari; ut cum eis miseri-
cordiis agatur à Domino, quam
eorum peccata meruerunt. Hoc
enim à patribus traditum uni-
versa observat Ecclesiæ; ut pro
eis qui in corporis & sanguinis
Christi communione defuncti
sunt, cum ad ipsum sacrificium
loco suo commemorantur, oré-
tur, ac pro illis quoque id offerri
commemorétur. Cum verò eó-
rum commendandorum causâ
opera misericordiæ celebran-
tur, quis eis debitet suffragari,
pro quibus orationes Deo
non inaniter allegantur? Non
omnino ambigendum est, ista
prodesse defunctis; sed talibus
qui ita vixerint ante mortem,
ut possint eis hæc utilia esse
post mortem. Nam qui sine
fide quæ per dilectionem opé-
ratur, ejusque sacramentis;
de corporibus exierunt, frustra
illis à suis hujusmodi pietatis
impenduntur officia, ejus,
dum hic essent, pignore ca-
ruerunt; vel non suscipientes,
vel in vâcuum suscipientes Dei
gratiam, & sibi non misericor-
diam thesaurizantes, sed iram.

Non ergo mortuis nova mé-
rita comparantur, cum
pro eis boni aliquid operantur
sui; sed eorum præcedentibus
consequéntia ista redduntur.
Non enim æquum est, nisi cum
hic viverent, ut eos hæc aliquid
adjuvarent, cum hic vivere de-
stitissent. Et ideo istam finiens
quisque vitam, nisi quod mæ-
ruit in ipsa, non poterit habere
post ipsam. Permittantur itaque
pia corda charitum de suorum
mortuis contristari dolore sa-
nabili, & consolabiles lacrymas
fundant conditione mortali;
quas circò reprimat fidei gau-
dium, quâ creduntur fideles
quando moriuntur, paululum
à nobis abire, & ad meliora
transire. Consolentur eos etiam
fraterna obsequia, siue quæ fu-
neribus exhibentur, siue quæ
dolentibus adhibentur, ne sit
justa querela dicentium: Susti-
nui qui simul contristaretur,
& non fuit; & consolantes, &
non inveni. Sit pro viribus cura
sepeliendi & sepulcra construendi;
quia & hæc in Scripturis san-
ctis inter bona opera deprecata
sunt: nec solum in corporibus
Patriarcharum aliorumque San-
ctorum, & humanis cadaveri-
bus quorumcunque jacéntium;
verum etiam in ipsius Domini
corpore prædicari atque collau-
dari sunt, qui ista fecerunt. Im-
pleant hæc homines erga suos
officia postremi muneris, & sui
humani lenimenta incertis.
Verum illa quæ adjuvant spiri-
tus defunctorum, oblationes;

orationes, erogationes, multò pro eis observantijs, instantijs, abundantius impendant, qui suos carne, non spiritu mortuos, non solum carnaliter, sed etiam spiritaliter amant.

IN III. NOCTURNO

LECTIO vij.

De Epist. 1. ad Cor. c. 15.

SI Christus prædicatur quòd resurrexit à mortuis, quòmodo quidam dicunt in vobis quoniam resurrectio mortuorum non est? Si autem resurrectio mortuorum non est, neque Christus resurrexit. Si autem Christus non resurrexit, inanis est ergo prædicatio nostra, inanis est & fides vestra: invenimur autem & falsi testes Dei; quoniam testimonium diximus adversus Deum, quòd suscitaverit Christum, quem non suscitavit, si mortui non resurgunt. Nam si mortui non resurgunt, neque Christus resurrexit. Quòd si Christus non resurrexit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccatis vestris. Ergo & qui dormierunt in Christo, perierunt. Si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus, miserabiliòres sumus omnibus hominibus. Nunc autem Christus resurrexit à mortuis, primitiæ dormientium: quoniam quidem per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

LECTIO viij.

Sed dicer aliquis: Quòmodo resurgunt mortui? qualive corpore venient? Insipiens, tu quòd seminas non, vivificatur nisi prius moriatur: & quòd seminas, non corpus quòd futurum est seminas, sed nudum granum, ut purà tritici aut alijus ceterorum; Deus autem dat illi corpus sicut vult, & unicuique seminum proprium corpus. Non omnis caro, eadem caro: sed alia quidem hominum, alia verò pecorum, alia volucrum, alia autem piscium. Et corpora coelestia, & corpora terrestria; sed alia quidem coelestium gloria, alia autem terrestrium; alia claritas solis, alia claritas lune, & alia claritas stellarum: stella enim à stella differt in claritate. Sic & resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione, surget in incorruptione: seminatur in ignobilitate, surget in gloria: seminatur in infirmitate, surget in virtute: seminatur corpus animale, surget corpus spiritale.

LECTIO ix.

Ecce mysterium vobis dico: Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima tuba: caner enim tuba, & mortui resurgent incorrupti: & nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem, & mortale hoc induere immortalitatem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem,

talitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. Ubi est, mors, victoria tua? ubi est, mors, stimulus tuus? Stimulus autem mortis, peccatum est: virtus vero peccati, lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stabiles estote & immobiles: abundantes in opere Domini semper, scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

Finis. dicuntur Laudes, incipiendo absolute ab impositione Antiphonæ.

A D L A U D E S.
CAPITULUM. II. Mach. 12. 43.

Miseri (Judas) Jerosolynam offerri pro peccatis mortuorum sacrificium, bene & religiosè de resurrectione cogitans. Nisi enim eos, qui ceciderant, resurrecturos speraret, superfluum videretur & vanum orare pro mortuis.... Sancta ergo & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur.

Hymnus. S. V.

Qualis decet te sanctitas,
Qui sic tuos probas, Deus!
Cur longa post suspiria
Adhuc negas te cernere?

Ut dira quem premit sitis,
Ardens aquas cervus petit;
Sic quos amor rapit tui,
Ardent, anhelant te frui.

Nectis moras amantibus,
Quos igne multo perficis;
Judex modo, modo Pater;
Utrumque munus sustines.

Pars Autumnalis.

MEMENTO, quod tu finxeris
Nos de luto; quid exigis?
Nos corpus, & tu Spiritus,
Coinquinatos rejicis?

Si quæ piati criminis
Adhuc manent vestigia,
Mundi scelus qui diluis,
Tuo cruore diluas.

Nos membra qui sumus tua,
Jungas rito nos corpori:
Pastos tuis altaribus
Mensis supernis excipe.

Jesu, tuo vel nomine
Qui prædicas clementiam,
Da gratiam viventibus,
Et da quietem mortuis.

Amen.

V. Strivit anima mea ad
Deum fortem, vivum: *R.* Quando
veniam & apparebo ante faci-
ciem Dei? *Pf.* 41. 3.

Ad Benedictus, Ant. 2.
Miseremini mei, miseremini
mei, saltè m vos amici mei;
quia manus Domini tegerit me.
Job. 19. 21.

Oratio. S. R.

Fidelium, Deus, omnium
conditor & redemptor,
animabus famulorum famula-
rumque tuarum remissionem
cunctorum tribue peccatorum;
ut indulgentiam quam semper
operaverunt, piis supplicationi-
bus consequantur; Qui vivis.

V. Dominus vobiscum, *R.* Et
cum spiritu tuo.

V. Requiescant in pace.
R. Amen.

A D H O R A S.

Disis. secreto Pater, &c.
qualibet Hora incipitur absolute
ab impositione Antiphonæ, ut
infra. Dicuntur Psalmi Feria.

E e

Diebus intra Octav. Omnium Sanctorum.
les, in quorum sine, loco Glòria
Patri, additur Réquiem ater-
nam, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 7. b. Loquar in amari-
tudine animæ meæ; dicam Deo
Noli me condemnare. Job. 10. 1.

Finita Ant. statim dicitur
Dñinus vobiscum; deinde
Oratio Fidei. ut supra. Tum
iterum, Dñinus vobiscum,
& Requiescant in pace.

Postea, omisa Benedictio-
ne, legitur Canon sequens; in-
cujus sine non dicitur, Tu au-
tem.

CANON.

Ex Conc. Trid. Sess. 25. Decr.
de Purgat.

Cum Catholica Ecclesia in
 Synodo Tridentina docue-
 rit, Purgatorium esse, anima-
 que ibi decedens, fidelium sus-
 fragiis, potissimum verò acce-
 ptibili altaris sacrificio juvari;
 præcipit eadem sancta Synodus
 Episcopis, ut sanam de Pur-
 gatorio doctrinam à sanctis Pa-
 tribus & sacris Conciliis tradi-
 tam à Christi fidelibus credi,
 teneri, doceri, & ubique præ-
 dicari diligenter studeant. Apud
 rudem verò plebem, diffici-
 liores ac subtiliores quæstiones,
 quæque ad ædificationem non
 faciunt, & ex quibus plerum-
 que nulla sit pietatis accessio,
 à popularibus concionibus seclu-
 dantur. Incerta item, vel qua
 specie falsè laborant, evulgari,
 ac tractari non permittant. Ea
 verò quæ à curiositatem quæ-
 dam, aut superstitionem spe-
 ctant, vel turpe lucrum sapiunt,

tamquam scandala, & fidelium
offendicula prohibeant.

Lesio Canone, recitantur in
Choro Commendationes Defun-
ctorum, ut in fine Breviarii:
qua privatim dicuntur ex devo-
tione.

AD TERTIAM.

Ant. 4. b. Cur non tollis
peccatum meum, & quare
non auferis iniquitatem meam?
Job. 7. 21.

Oratio, Fidei, &c. ut supra
ad Primam.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Libera me, Dò-
mine, & pone me juxta te.
Job. 17. 3.

Deinde Oratio, Fidei, &c.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Ego ad Dñinum
aspiciam, expectabo Deum sal-
vatorem meum. Mich. 7. 7.

Deinde Oratio, Fidei, &c.
Officium Defunctorum termina-
tur ad Nonam.

VERBA dicuntur de Octav.

DIEBUS INTRA OCTAVAM Omnium Sanctorum.

Simplex.

Omnia ut in die Festi, exce-
ptis quæ sequuntur.

Psalmi FERIALES in toto Of-
ficio.

AD NOCTURNUM, tres Anti-
ph. & R. & V. à Nocturno dicitur
juxta FERIAM.

Lesio j. & ij. de Scripturis
occurrente, ex tribus dñm. In
die iij. ut infra in qualibet
die.

AD LAUDES, *Ant. sola Benedictus. quæ est prima è Laudibus dici, 416.*

AD VESPERAS, *Ant. sola Benedictus. 416. Non dicitur Refponsorium.*

DOMINICA intra Octavam, vel in ipsa Octava, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalt. incipiendo à primis Vesperis quæ erunt integræ de Sabato ante Dominicam occurrentem, cum Commem. Octava in utrisque Vesp. & Laudibus.

DIE III.

DE OCTAVA.

LECTIO ij.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi & Martyris, de Mortalitate. *Sub finem.*

Amplectamur diem, qui assignat singulos domicilio suo; qui nos istinc ereptos, & laqueis secularibus exolutos, paradiso restituit & regno coelesti. Quis non, peregre constitutus, properaret in patriam regredi? Quis non, ad suos navigare festinans, ventum prosperum cupidius optaret, ut velociter charos liceret amplecti? Patriam nostram paradysum computamus; parentes Patriarchas habere jam coepimus; quid non properamus & currimus, ut patriam nostram videre, ut parentes salutare possimus? Magnus illic nos charorum numerus expectat, parentum, fratrum, filiorum frequens nos & copiosa turba desiderat, jam de sua immortalitate secura, & adhuc de no-

stra salute sollicita. Ad horum conspectum & complexum venire, quanta & illis & nobis in commune lætitia est!

VESPER. de Sequenti, cum Commem. Octava.

DIE IV.

In Festo

S. CAROLI EPISCOPI.

Semiduplex.

De Communi Pontificum : Oratio, ut infra.

LECTIO ij.

Ex vita S. Caroli, auctore Jussano.

Carolus, Aronz in territorio Mediolanensi, nobili Borromæorum familiâ natus, à pueritia Clero ascriptus est. Etiam hac ætate patrem enixe rogavit, ne redditibus Ecclesiasticis quibus potiebatur, rem familiarem augere præsumeret; quorum ipse nactus administrationem, quidquid ex necessariis sumptibus supererat, expendebat in pauperes. Vicissimum-tertium ætatis annum agens, à Pio quarto avunculo suo in Cardinalium collegium cooptatus, insigni pietatis ac virtutum omnium splendore præluxit. Mox ab eodem Mediolanensis Archiepiscopus creatus, in eo plurimam operam adhibuit, ut juxta Concilium Tridentinum, quod ejus potissimum sollicitudine jam tum fuerat absolutum, Ecclesiam sibi commissam componeret. Atque ut Ecclesiasticam disciplinam restitueret, ac depravatos plebis suæ mores reformaret, præ-

E e ij

ger iteratam, sæpius provinciæ ac diocesis suæ Synodorum celebrationem, seipsum eximie sanctitatis præbuit exemplar. Hæreticos e partibus Rhetorum & Helvetiorum indefinenter infectatus, eorum permultos catholice fidei addixit. Charitatem suam in pauperes donis amplissimis manifestavit, & Ecclesiasticos proventus, quibus ab avunculo copiose fuerat cumulatus, dimisit, iis tantum retentis, qui ad quotidianos usus, & egenorum necessitates sufficerent. Quo tempore pestis Mediolani grassabatur, domesticam supelllectilem, ne relicto sibi quidem lectulo, in eisdem alendos contulit, super nuda in posterum tabula decumbens; eoque morbo laborantes sedulo invisens, paterno reficiebat affectu; & Ecclesiæ Sacramenta propriis ipse manibus administrans, mirum in modum solabatur. Humillimis interim precibus reconciliator accedens, publicâ supplicatione indictâ, tunc sibi ad collum alligato, nudis pedibus, etiam offendiculo cruentatis, crucem bajulans, semetipsum pro peccatis populi hostiam offerens, divinam indignationem avertere satagebat. Ecclesiasticæ libertatis fuit acerrimus propugnator. Singularis in eo emicuit humilitas, & mansuetudo: orationi ac verbi divini prædicationi assidue insistens, utramque, gravissimis licet curis distentus, nunquam intermisit. Ceteris virtutibus accesserunt con-

tinua durissima poenitentia opera, crebra jejunia, nocturnæ vigiliæ, asperissima cilicia. Multas Ecclesias, Seminaria, Collegia, monasteria ædificavit. Plurima scripsit præcepta Episcopis potissimum utilissima; cuius etiam operâ Parochorum Catechismus prædiit. Antiquorum Ecclesiæ Mediolensis rituum indagator religiosissimus, Breviarium Ambrosianum emendarum edidit: ipsumque Ambrosium imitatus, multa Sanctorum corpora ex abditis locis eruit; & in renovatas Ecclesias condigno cultu transtulit. Demum in solitudinem Verali montis, ubi sculptis imaginibus Dominicæ passionis mysteria ad vivum exhibentur, secessit; ibique diebus aliquot, spontaneâ castigatione asperam, sed Christi dolorum meditationibus suavem vitam ducens, febrem correptus est. Mediolanum reversus, ingravescente morbo, cinere ac cilicio coopertus, & oculis in crucifixi imaginem defixis, migravit in cælum ætatis anno quadragesimo septimo. Domini vero millesimo quingentesimo octogesimo quarto. Quem miraculis clarum Paulus quintus in Sanctorum numerum retulit.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. 10. 2.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Qui intrat per ostium, pastor est ovium. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

In Joann. Tract. 46.

Loquens Dominus Jesus vobis suis & presentibus & futuris, quis ad eas missus esset ostendit. Omnes ergo audiunt vocem pastorem sui dicentis : Ego sum Pastor bonus. Non adderet, Bonus, nisi essent pastores mali. Sed pastores mali, ipsi sunt fures & latrones ; aut certe, ut multum, mercenarii. Quis est mercenarius ? Sunt in Ecclesia quidam prepositi, de quibus Paulus Apostolus dicit : Sui querentes, non quæ Jesu Christi. Quid est, Sui querentes ? Non Christum gratis diligentes, non Deum propter Deum querentes, temporalia commoda consecretantes, lucris imbutantes, honores ab hominibus appetentes. Quod ait Christus, Pastor bonus animam suam ponit pro ovibus ; non ipse unus hoc fecit : & tamen illi qui fecerunt, membra ejus sunt, idem ipse unus hoc fecit. Ipse enim potuit facere sine illis : ipsi sine illo unde potuerunt, cum ipse dixerit, Sine me nihil potestis facere : Hinc autem ostendimus, quod & alii fecerint, quia ipse Apostolus Joannes dixit : Sicut Christus pro nobis animam suam posuit, sic & nos debemus animas pro fratribus ponere.

Oratio. S. R.

Multiplica, quæsumus, Domine, in Ecclesia tua gratias spiritum, quo beatum Carolum Pontificem implevisti ; ut

& gregis tui proficiat ubique successus, & grati fiant nominis tui, regubernante, pastores ; Per.
Fis Comm. Oct. & sic in Vesp.

D I E V.

D E O C T A V A.

L E C T I O iij.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi & Martyris, de Mortalitate. *Sub finem.*

Qualis illa celestium regnorum voluptas sine timore moriendi, & cum eternitate vivendi : quam summa & perpetua felicitas ! Illic Apostolorum gloriosus chorus : illic Prophetarum exultantium numerus : illic Martyrum innumerable populus, ob certaminis & passionis victoriam coronatus : triumphantes illic Virgines, quæ concupiscentiam carnis & corporis, continentie labore subegerunt : remunerati misericordes, qui alimentis & largitionibus pauperum, justitie opera fecerunt : qui Dominica precepta servantes, ad celestes thesauros terrena patrimonio transulerunt. Ad hos, fratres dilectissimi, avida cupiditate properemus, ut cum his cito esse, ut cito ad Christum venire contingat, optemus.

D I E V I.

D E O C T A V A.

L E C T I O iij.

Ex Enarratione sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

In Ps. 147. S. 3.

Excita Christum, excita fidem tuam : conspice oculis fidei vitam futuram, propter
E e iij

quam credidisti, propter quam signo ejus signaris, qui propterea duxit hanc vitam, ut tibi ostenderet quam sit contemnenda quam diligebas, & quam sit speranda quam non credebas. Si ergo fidem excitaveris, & oculos ejus in novissima miseris, futurumque seculum in quo gaudebimus post alterum Domini adventum, post judicium peractum, post traditum Sanctis regnum cœlorum; si illam vitam cogitaveris; & illius vitæ negotium oculum, non fluctuabit negotium nostrum; oculum negotium plenum solius dulcedinis, nullâ interpellarum molestiâ; nullâ fatigatione sauciartum; nullâ nube perturbarum. Negotium nostrum: quod erit? Laudare Deum, amare & laudare, laudare in amore, amare in laudibus. Beati qui habitant in domo tua, in secula seculorum laudabunt te. Quare, nisi quia in secula seculorum amabunt te? Quare, nisi quia in secula seculorum videbunt te?

DIE VII.

DE OCTAVA.

LECTIO III.

Ex libro sancti Augustini Episcopi, de Genesi ad litteram.

Lib. 12. c. 26. §. 54.

IN cœlo virtutes animæ non sunt operosæ ac laboriosæ. Neque enim opere temperantiæ libido frænatur, aut opere fortitudinis tolerantur adversa, aut opere justitiæ iniqua puniuntur, aut opere prudentiæ mala

devitantur. Una ibi & tota virtus est amare quod videas, & summa felicitas habere quod amas. Ibi enim beata vita in fonte suo bibitur; inde aspergitur aliquid huic humanæ vitæ, ut in sensationibus hujus seculi, temperanter, fortiter, iuste, prudenterque vivatur. Propter illud quippe adipiscendum, ubi secura quies erit & ineffabilis visio veritatis, labor suscipitur, & continendi a voluptate, & sustinendi adversitates, & subveniendi indigentibus, & resistendi decipientibus. Ibi videtur claritas Domini, non per visionem significantem, sive corporalem, sicut visa est in monte Sina; sive spiritalem, sicut vidis Isaias vel Ioannes in Apocalypsi. Sed per speciem, non per imaginem, quantum eam capere mens humana potest, secundum assumentis Dei gratiam; ut os ad os loquatur ei quem dignum tali Deus colloquio fecerit; non os corporis, sed mentis.

VESPERA de die Octava, ut in primis Vesp. Festi, 409; omisso Responsorio.

DIE VIII.

OCTAVA

Omnium Sanctorum.

Semiduplex.

Omnia ut in die, præter ea quæ sequuntur.

Psalmi. Periales per totum Officium.

AD NOCTURNUM, tres Ant. 7. & 8. & 9. de Nocturno dicti, secundum Periam.

LECTIO j. de Script. occur.
ex tribus sit una.

LECTIO ij.

Sermo sancti Ioannis Chry-
sostomi.

De Mart. Quod aut imitari sunt,
aut non laud.

Qui sanctorum merita reli-
 giosa charitate miratur,
 quique iustorum glorias fre-
 quenter laude colloquitur, eorum
 mores sanctos acque iustitiam
 imitetur: quoniam quem dele-
 ctat Sancti alioquin meritum,
 delectare debet par circa Dei
 cultum obsequium. Quare, aut
 imitari debet, si laudat; aut
 laudare non debet, si imitari
 derectat: ut qui laudat, lauda-
 bilem se reddat; & qui Sancto-
 rum merita admittit, mira-
 bilis ipse vite sanctitate reddat-
 ur. Nam si propterea iustos
 fidelesque diligimus, quod in
 ipsis iustitiam fidemque sus-
 picimus; possumus nos quoque
 esse quod sunt; si faciamus ipsi
 quod faciunt. Neque enim dif-
 ficile nobis est quod ab ipsis ge-
 ritur imitari, cum sine praece-
 denti exemplo ab antiquis talia
 gesta conspicimus; ut non ipsi
 aliorum aemuli redderentur, sed
 aemulanda virtutis seiplos nobis
 praeberent exemplum: ut dum
 nos ex ipsis & ex nobis alii pre-
 ficiunt, sic Christus in suis sem-
 per servis in Ecclesia sancta lau-
 detur. Unde ab origine mundi
 innocens Abel occiditur; Eröch
 Deo placens transfertur; iustus
 Noë invenitur; Abraham fide-
 lis probatur; Moyses mansuetus
 agnoscitur: Jesus castus; David

lenis; Melias acceptus, Daniel
 sanctus; tres pueri victores red-
 duntur; Apostoli, discipuli
 Christi, credentium magistri
 habentur, e quibus eruditi Con-
 fessores fortissimi pugnant;
 Martyres perfecti triumphant;
 & Christiani semper exercitus
 diabolum Deo armari debellanti.
 In istis semper paces virtutes;
 dissimiles pugnae, gloria vi-
 ctoriae. Unde, tu Christiane,
 delectatus es miles, si putas te
 posse sine pugna vincere, sine
 certamine triumphare. Exere
 vires, fortiter dimica; attraheret
 in periculo isto concerta. Consi-
 dera pactum, conditionem at-
 tendo, militiam nosces pactum;
 quod spondidisti; conditionem;
 quae accessisti; militiam, cui
 nomen dedisti. Hoc enim pa-
 cto, quos hauris cuncti pugna-
 runt; hac conditione universi
 vicerunt; hac militia omnes
 triumphaverunt.

LECTIO iij.

LECTIO sancti Evangelii secun-
dum Matthaeum. 5. 1.

In illo tempore; Videns Je-
 sus turbas, ascendit in mon-
 tem; & cum sedisset, acce-
 serunt ad eum discipuli ejus;
 & aperiens os suum docebat
 eos, dicens: Beati pauperes spi-
 ritu; quoniam ipsorum est re-
 gnum coelorum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini.
Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in
monte, c. 5. §. 13.

Beati eritis, inquit, cum
 vobis maledicent, & per-
 sequentur vos; & dicent omnia

E e iv

malum adversum vos mentientes propter me : gaudete & exultate, quoniam merces vestra multa est in coelis. Animadvertat quisquis delicias hujus sæculi, & facultates rerum temporalium quarit in nomine Christiano, intrinsecus esse beatitudinem nostram : sicut de anima ecclesiastica ore prophético dicitur, Omnis pulchritudo filia regis intrinsecus ; nam extrinsecus maledicta, & persecutiones, & detractiones promittantur : de quibus tamen magna merces est in coelis, quæ sentitur in corde patientium : eorum qui jam possunt dicere : Gloriamur in tribulationibus, scientes quoniam tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem, spes autem non confundit, quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum sanctum qui datus est nobis.

Ad VESP. fit Commemoratio Sequentis.

DIE IX.

In Festo

SANCTI LEONARDI,

Anachoretæ.

Simplex.

De Communi Anachoretarum:
Oratio, Famulos tuos, xxxij.

LECTIO III.

Leonardus, regnante Clodoveo magno, nobili loco ortus in territorio Aurelianensi, sancti Remigii primum discipulus effectus est, & ab eodem inter Clericos adscriptus, a Clo-

dovei successore in aulam deinde adscitus, quæ vana sint & caduca quæ sunt mundi cognovit. Unde sæculi exorsus, & propriæ cupidus salutis, in monasterium Micracum se recepit, ubi in cœnobitico statu multum profecit. Inde solitariæ vitæ desiderio accensus, in territorium Lemovicense transiit; ubi, fundato Nobiliacensi monasterio, circa medium sexti sæculi, plenus operibus bonis obdormivit in Domino. Inter varia miracula, quibus tam vivus quam mortuus inclaruit, miraprefertur in captivis liberandis virtus ejus comprobata est.

DIE XI.

In Festo

S. MARTINI EPISCOPI.

DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi. Ponit. quæ sequuntur exceptis.

IN I. VESPERIS.

CAPITULUM. *Is. 58. 7.*

Cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris. Tunc erumpet quasi manens lumen tuum, & sanitas tua citius orietur, & anteibit faciem tuam justitia tua, & gloria Domini colliget te.

Hymnus. S. V.

ECQUIS ardentes rapitur per auras?

Iste quis pauper perit astra divæ?

Cœlires plaudunt, comitemur hymnis

Astra perentem.

FLORE sub primo juvenilis ævi,

Cæsarum jussu tulit arma
miles ;
Moxque depōnet, tibi Chri-
ste, nomen
Tyro professus.
Non furor belli bene Christiā-
num
Pectus infregit ; pius inrer
arma
Integros servat, semel obli-
gato
Nōmine, mores.
PAUPERI pauper malè membra
nudo
Dividit vestem, mediāque
Christus
Obrulit sese tunicā mican-
tem,
Nocte sequenti.
FONTE lustravit ; meliōre re-
stes
Se sacramento, vovet inter-
aras,
Induit Christum, simul ac
profana
Exiit arma.
HINC caput vires ; velit Impe-
rator,
Solut adversos penetrabit ho-
stes ;
Una Crux Christi, velut um-
bo, tela
Omnia contra.
UT novus miles nova bella,
rentat,
Sævit in sese, sibi factus ho-
stis ;
Unde majores sibi pollicet-
tur
Ferre triumphos.
LUMINIS splendor, Patris una
Proles,
Christe, te pronus veneretur
orbis,

Qui Sacerdōtes per Amoris
almi
Flamen inungis. Amen.
V. Beatus qui inrelligit su-
per egenum, & pauperem :
R. In die mala liberabit eum
Dōminus. Ps. 40. 2.
Ad Magnificat, Ant. 8. G.
Quōmodo portueris, ita esto
misericors. Si multum tibi fue-
rit, abundanter tribue : si exi-
guum tibi fuerit, etiam exi-
guum libenter impertiri stude.
Ioh. 4. 8.
AD OFFICIUM NOCT.
Hymnus. S. V.
Q UO fugis præcep-
tate nescit
Mille portentis manifesta vir-
tus ;
Præfulem jam te feret in su-
præmum.
Turo tribunal.
NON timet fastu, neque splen-
der auro :
Sordidam servat, velut antè,
vestem ;
Ora deformi dabat una vir-
tus
Unde niteret.
SREVERIT vili quis eum lacer-
nā,
Cujus ad nutus elementa pa-
rent ?
Scilicet jussi posuere fractis
Viribus ignes.
REDDITUR cæco sua lux, &
auris
Redditur surdo, sua lingua
muro ;
Impari qui vix pede claudus
ibat,
Ambulat æquo.

IMPERAT morbis, abigit rai-
lignos

Spiritus, divum simulacra
vertit;

Luce defunctos vocat ad pri-
ris

Munera vitæ...

FERTUR ibi manni ruitura mole

Arbor, exciso trepidasse trun-
co

Sustinet lapsum, caprique
sacro a-

versa pepercit.

LUMINIS splendor, Patris una
Proles,

Christe, te pronus veneretur
orbis;

Qui Sacerdotes per Amoris
almi

Flamen muneris. Amen.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

*Ex Sulpit. Sever. & Grég.
Turon.*

Martinus, Sabariz in
Pannonia, patre tribu-
no militum natus, Pa-
piz verò in Italia educatus,
anno ætatis decimo, invitis pa-
rentibus in Ecclesiam confu-
giens, inter catechumenos no-
men dedit. Adscriptus militie ex
Imperatorum edicto, quo vete-
ranorum filii sua nomina pro-
ficere cgebantur, stipendia me-
ruit. Ambianis ad portam urbis,
pauperi nudo eleemosynam pe-
tenti, cum nihil haberet præter
arma & vestimentum, parrem
chlamydis dedit. Cui sequenti
nocte Christus dimidiata illa
veste indutus apparuit, cir-
cumstantes Angelos sic allocu-
tus: Martinus adhuc catechu-

menas hæc me veste contexit.
Anno ætatis decimo-octavo ba-
ptizatus, ejurata seculari mili-
tia, coelestem amplecti cupiens,
sanctum Hilarium Pictavensem
Episcopum adiit, a quo Diaco-
nalis ordinis gradum iussus con-
scendere, in infimo Exorciste
officio, eodem permittente,
subsedit. Inde ad suos reversus,
matrem a qua mundo genitus
fuerat, ab idolorum cultu vin-
dicatam, Christo peperit.

LECTIO v.

AB Episcopis Arianis, quod
ferè solus eorum perfidiam
frangeret, variè exagitatus,
publica verbera, vincula exi-
liumque passus, Illyrico pri-
mis, deinde Mediolano, ubi
monasterium sibi construxerat,
ejectus, sedem Pictavii fixit,
ibique sub Hilario in coenobio
a se adificato monachis præfuit.
Turonensis Episcopus ordinatus,
secundo ab urbe lapide mona-
sterium condidit, in quo disci-
pulos octoginta nihil proprium
habentes congregavit; ex qui-
bus plures postea Episcopiceari
sunt. Idolorum farsa dejecit, &
lucos succidit, non veritus ali-
quando vitæ adire discrimen,
ut eorum cultum penitus abole-
ret.

LECTIO vj.

Injuriarum fuit patientissi-
mus, adeo ut insipune vel
infimis Clericis laderetur; ac
sibi obreptantium peccata ple-
ramque dederet. Innumeris
claruit miraculis, quæ libris
quatuor Grégorius Turonensis
complexus est. Annis demum

gravis, dum Condacensis vici Ecclesiam in sua diocesi visitaret, viribus defectum se sentiens, mortem sibi imminere discipulis indicavit. Tum mœror & luctus omnium, una vox plangentium: Cur nos, Pater, deseris? aut cui nos desolatos relinquis? invadent enim gregem tuum lupi rapaces. Tunc ille motus his flentibus, conversusque ad Dominum, hæc flentibus voce respondit: Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; fiat voluntas tua. Ingravescente febre, in cinere & cilicio decumbens, ne vile quidem stramen sibi subijci passus est. Rogatus à Presbyteris ut corpus in alteram latius reclinando sublevaret: Sinite me, inquit, cœlum potius respicere quam terram, ut suo jam itinere iturus ad Dominum spiritus dirigatur. Instante jam morte, viso dæmone: Quid hic astas, inquit, cruenta bestia? nihil in me, funeste, reperies: Abraham me sinus recipiet. Eâ in voce octogésimo circiter ætatis anno animam Deo reddidit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. XI. 33.

IN illo tempore; Dixit Jesus turbis; Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub módio, sed supra candelabrum; ut qui ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. in Festo S. Martini, de exemplis obedientiæ. §. 12.

Martinus lucerna erat ardens & lucens. Eum saltém non pigeat imitari; sed imitari in eo quod est imitabile, non autem quod mirabile exhibetur. Ad mensam divitis sedes hodie; diligenter considera quæ tibi apponuntur. Discerne inter cibos, & vasa ciborum; illos enim jubéris tollere, sed non illa. Dives est iste Martinus; dives in méritis; dives in miraculis; dives in virtutibus; dives in signis. Diligenter ergo considera quæ apponuntur tibi, quænam videlicet ad admirationem, quæ verò ad imitationem: considera quid apponitur, & in quo.

LECTIO vij. §. 12. 13.

Suscitavit Martinus tres morbos . . . reddidit visum cæcis, turdis auditum, mutis loquelam, claudis gressum, aridis hospitalem. Evanuit divinitus virtutis pericula, proprii corporis óbice flammam repulit; immanem sacrilegæ machinæ tholem columnâ parili è cœlo descendente prostravit; leprosum mundavit osculo, curavit bleo paralyticum; dæmones viciis; Angelos vidit; futura prævidit. Verùm hæc quidem, ceteraque ejusmodi altissima quæ fecit magnalia; quidni mirifica quædam vasa dixerim divitis hujus, auro grævia, gemmis micantia, pariterque

matéria & opere pretiosa? Noli in his saporem querere, sed mirare splendorem.

LECTIO ix. Post pauca.

Ceterum ne putaveris ornatas quidem Martini lampades, sed vacuas inveniri; non est fatua virgo, habet in vasis oleum, habet vinum in phialis, habet intra paropside istas ciborum copiam, delicias utique spirituales: ut non modo videant & mirentur, sed edant pauperes, & saturentur, atque in illis quidem Dominum laudent, porro in his vivant corda eorum.... Ut ergo sit jucunda decoraque laudatio in admiratione, etiam vivant ex imitatione; & ut avidius sumant delicias, ipsas quoque divitias curiosius contemplantur. Sic nimirum inter splendorem & fervorem lucernarum hujus vicariis quibusdam affectibus discurrendum, ut nobis alter ex altero commendetur, & ex mutua collatione uterque complacitior fiat.

AD LAUDES.

CAPITULUM. Philipp. 1. 30.

Magnificabitur Christus in corpore meo, sive per vitam, sive per mortem. Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum. Quod si vivere in carne, hic mihi fructus operis est, & quid eligam ignoro.

Hymnus. S. V.

THURE fumantes quis hic inter aras,
Verticem cujus sacra flamma lambit?

Intus ardebat melius sacræ
Pectoris aræ.

RAGIS accumbens epulis, tuctur

Præfulum Præsul bene per honorem:

Ipsa tunc vilem minor ante patrum,

Purpura pallat.

Q virum! qualem pietas petebat,

Quem fides nullis labefacta seclis

Non semel sensit medios per enses

Sacra tuentem.

LEDITUR probris, sibi semper idem

Nescit irasci, fera corda placat,

Et suos tantum cumulando donis

Subjicit hostes.

NEC truci quamvis caput immolandum

Pro Dei causa posuit sub ense,

Martyris palmam retulit, vel isto

Dignus honore.

UT mori sensit moribunda membra;

Membra non molli jacere lecto,

Vile quin stramen sibi durus aufert;

Terra, cubile.

HIC manus tendens, resupinus alto

Figit impetos oculos Olympo,

Ut celer notum per iter volaret

Spiritus astris.

QUANDO stellatos propè tangit
axes,

Et Deo jamjam fruiturus ar-
det,

Si gregi proffit, pátiens iníquis
Vivere terris.

Hujus ad sacros cineres su-
perbi

Sponte depónunt sua sceptrá
Reges :

Turba languentùm réperit pé-
títam

Ægra salútem.

LUMINIS splendor, Patris una
Proles,

Christe, te pronus venerétur
orbis,

Qui Sacerdótes per Amóris
almi

Flamen inungis. Amen.

¶ Concupiscit, & déficit
ánima mea. In átria Dómini.
Pf. 83. 3.

Ad Benedictus, Ant. 1. f.
Coarctor è dubbus : desidérium
habens dissolvi, & esse cum
Christo, multò magis mélius ;
permanere autem in carne necet-
sarium propter vos. *Phil.* 1. 23.

Oratio. S. R.

EXaudi, Dómine, pópulum
tuum, totá tibi mente sub-
jectum, & beáti Martini Ponti-
ficis supplicatióne custódi ; ut
córpoře & corde protectus, quod
piè credit appetat, & quod justè
sperat obtineat ; Per.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Deut.* 3. 24.

Dominè Deus, tu cœpisti
ostèndere servo tuo ma-
gnitúdinem tuam, manumque
fortíssimam : neque enim est
alius Deus, vel in cœlo, vel

in terra, qui possit facere ópera
tua, & comparári fortitúдини tuæ.

Hymn. Thure fumantes. *suprà.*

¶ Tu es Deus, qui facis mi-
rabília : &c. Notam fecisti in pò-
pulis virtútem tuam. *Pf.* 76. 15.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.
Ipse est directus divinitus in
pœniténtiam gentis, & tulit
abominatiónes impietátis. Et
gubernávit ad Dóminum cor
ipsíus, & in diébus peccató-
rum corroborávit pietátem.
Eccli. 49. 3.

D I E XIII.

In Festo

S. BRICII EPISCOPI.

Simplex.

De Communi Pontificum :
Oratio, Quæsumus. xxvj.

LECTIO iij.

Ex lib. Hist. Eccles. Francor.
S. Greg. Turon. lib. 2. cap. 1.
& *lib. 10. cap. 31.*

Briccius, civis Turónicus ;
cùm esset primæ ætatis
júvenis, sancto Martino mul-
tas tendébat insídias. Quâdam
autem die Briccium Diáconum
vir beátus allóquitur : En ego,
Bricci, delírus tibi vídeor ?
Amen dico tibi, quia obtínui
apud Deum, ut post meum
tránsitum ad Pontificátus honó-
rem accédas : sed nóveris te in
Episcopátu multa adversa pású-
rum. Adeptus ergo, consen-
tiéntibus civibus, (anno Arcá-
dii & Honórii secundo,) Pon-
tificátus officium, oratióni
vacábat. Tricésimo-tértio verò
ordinatiónis ejus anno, óritur
contra eum lamentábilis causa

pro crimine, illo viriliter negante. Tunc populi, miracula ad ejus innocentiam comprobant edicta, magicis artibus facta asseverantes, insurgunt contra eum una conspiratione. Et hoc ejecto, Justinianus in Episcopatu constituitur. At Brictius Romam veniens, inibi quidquid in Sanctum Dei deliquerat desolando diluit. Séptimo igitur regressus anno à Roma immūnis inventus à crimine, ad urbem suam redire jussus est: fueruntque omnes anni Episcopatus ejus quadraginta septem: obiitque & sepultus est in Basilica, quam super sanctum Martinum edificavit.

D. I E X I V.

In Festo

SANCTI LAURENTII

Episcopi. *Simplex.*

De Communi Pontificum:

Oratio, Quæsumus. xxvj.

LECTIO iij.

Ex Bulla Canoniz. ab

Hon. III. an. 1225.

Sanctæ memoriæ Laurentius Dublinensis Archiepiscopus cujus corpus apud Ecclesiam sanctæ Mariæ de Augo Rotomagensis diocesis feliciter requiescit, Regis ac Reginae Hiberniæ filius extitit, & ab infantia sacris literis eruditus, senilem gessit in juventute gravitatem, & mundanarum illicetbras vanitatum à se ultra quam ætas illa solébat abdicavit. In Archiepiscopum Dublinensem assumptus, sic in virtutem de virtute profecit, ut in oratione assiduus, austèrus re-

in maceratione proprii corporis, ac in eleemosynarum largitione profusus, se totaliter Domino dedicavit. Synodo Lateranensi ab Alexandro tertio congregata adfuit, unde in patriam reversurus totius Hiberniæ Legatus creatus est. Insuper regum Angliæ & Hiberniæ animos ad pacem revocandi postea munus suscepit; sed re in Anglia infecta, Henricum in Normanniam secuturus, apud Wislantum applicuit, ac gravi febre correptus, Augum usque terrestri itinere progressus est, ubi décimo-octavo Calendas Decembris excessit è vita, anno salutaris millésimo centésimo octogésimo primo, ante & post mortem miraculis clarus. Ejus corpus ibidem sepultum in Ecclesia Canonicorum regularium, sexto post anno integrum repertum est. Ab Honorio tertio Pontifice máximo in Sanctorum numerum est relatus.

D. I E X V I I.

In Festo

SANCTI ANIANI

Episcopi. *Semiduplex.*

De Communi Pontificum:

Oratio, Exaudi. infra.

Pridie IN VEST. fit Commem. S. Gregorii Thaumaturgi. Ant. & V. è Laud. Communis Pontif. Oratio, Deus, qui populis. xv.

LECTIO ij.

Ex Sidon. Apoll. Greg. Turon.

Ductesni & Suario.

Anianus Præsul Aurelianensis, Germano & Lupo Episcopis contaneus, ipsique nec

zelo nec doctrinâ inferior, sub Romano Leonis Magni Pontificatu, ab Adone & Sigeberto præcipue floruisse scribitur. Multa jam senex in Ecclesiâ suâ administratione, eximie non solum sanctitatis, sed etiam sapientiæ specimina dederat, cum Attila Hunnorum rex ad devastandas Gallias Rhenum transgressus esset. Nec multo post Aurelianus præcipue incubuit hæc tempestas, imò potius ira indignationis Dei, quam precibus suis differte decertabat Anianus, ut populum interim ad penitentiam revocaret. Nec neglexit Arelatensem usque, ad Aetium pergere, qui rebus Romanis Valentiniâni nomine tunc præerat, ut festinum urbi periclitanti auxilium impetraret. Jamque aderat Attila, totâque vi Aurelianos impugnabat. Cumque inclusi populi suo Pontifici, quid agerent, acclamarent; ille fîsus in Deo, monet omnes in orationem prosterni, & cum lacrymis præfens semper auxilium Dômini implorare. Factum id iterum ac tertio, ardentiori semper desiderio ac uberiori serui, donec his, ut præceperat, deprecantibus, post tertiam orationem, de muro juxta senis imperium aspicientes, viderant a longe quasi nêbulam de terra consurgere. Quod ut remuntiaverunt, ait Sacerdos: Dômini auxilium est. Interim expugnata civitate, ingressi Hunnorum præceres, ad eandem diripiendam sese accingebant, cum ecce Romani Gothique ex improvisa su-

perveniunt, imparatosque ex urbe expellunt. Biennio post, juxta traditionem Aurelianus Ecclesiæ, Anianus plenus bonis opëribus obdormivit in Dômino, anno salutis quadringentesimo quinquagesimo tertio.

LECTIO iij. de Homilia in Evangelium, quæ est septima in Communi.

[Si sit Dominica, De S. Gregorio Thaumaturgo,

LECTIO ix. Ex SS. Hieron. de Script. Eccl. c. 65. & Basil. Magn. de Spir. S. Tom. 2. c. 29. p. 359.

Theodorus qui postea Gregorius appellatus est, Neocæsareæ Ponti Episcopus, admodum adolescens, ob studia græcarum & latinarum literarum, de Cappadocia Berytum, & inde Cæsaream Palæstinæ, transit, juncto sibi fratre Athenodoro. Quorum cum egrégiam indolem vidisset Origenes, hortatus est eos ad Philosophiam, in qua paulatim Christi fidem subintroducens, sui quoque sectatores reddidit. Quinquennio itaque eruditi ab eo remittuntur ad matrem, & quibus Theodorus proficiens panegyrim eucharisticam scripsit Origeni: & convocata grandi frequentia, ipso quoque Origene præsentē, recitavit, quæ usque hodie extat. Scripsit & metaphrasim in Ecclesiasten, brevem quidem, sed valde utilem. Et alia hujus vulgo feruntur epistolæ: sed præcipue

signa atque miracula, quæ jam Episcopus cum multa Ecclesiæ glória perpetravit. Is velut insignis magnaue lucerna in Ecclesiâ Dei resplenduit; qui è Spiritûs ope tremendam habuit adversus dæmones potestatem. Nam tantam accèperat grâtiâ ad obedientiam fidei inter gentes, ut assumptis non plus septemdecim Christianis, universum pópulum & urbânum & rusticânum per agnitióem adjúnxerit Deo. Omnino longum fúerit viri per censere miracula, qui propter donórum excelléntiam quæ in ipso operabátur Spiritus in omni virtúte, signis ac prodigiis, ab ipsis étiam veritatis hóstibus alter Moses appellátus fuit.]

Oratio. S. R.

EXaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Aniani Pontificis tui solemnitate desérimus; & qui tibi dignè mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absolve peccátiis; Per.

Fit Commem. S. Gregorii :

Ant. & Ps. è I. Vesp. in Commem.

D I E X X.

In Festo

SANCTI EADMUNDI

Martyris. Simplex.

De Communi unius Mart.

Oratio, Da nobis. xj.

L E C T I O iij.

Ex vita apud Abbon. Floriac.

Eadmundus ex régio véterum Saxonum genere ortus, a prima ætate christianam pie-

tatem coluit. Ad regnum orientálum Anglórum hæreditaria successiõis jure, & ob virtutes exímias invitus evéhitur. Non eum régis dignitátis splendor extollit, sed perinde se ut unum è súbditiis gerit. Severitatem mansuetudine témperat; egéntibus súbvenit, pupillos curat, víduas rúctur, arque imprimis ad paciéntiæ ópera se exercet. Cum Dani, labente nono século, Británniam latè popularentur, ab iis captus & vinctus, ómnibus contuméliis verátur, flagellis cæditur, ad árborem religátus sagittis confóditur; cúmq; in Christi fide constans esset, tandem capite truncátur duodécimo Calendas Decembris.

D I E X X I.

In Festo

PRÆSENTATIONIS

B. Mariæ Virginis.

DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi Ferialis.

*Ant. 1. g. Q*uæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut vírgula fumí ex aromátibus myrrhæ & thuris *Cant. 3. 6.*

*Ant. 7. d. Q*uæ est ista quæ ascendit de deserto, deliciis affluens? *Cant. 8. 5.*

*Ant. 3. a. Q*uæ est ista, quæ progréditur quasi auróra con-surgens, pulchra ut luna, electa ut sol? *Cant. 6. 9.*

Ant. 5. G. Quàm pulchrâ super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem & *Is. 52. 7.*

Ant.

Ant. 4. 2. Quam pulchra es,
amica mea, quam pulchra es!
oculi tui columbârum. *Cant.* 4. 1.

CAPITULUM. *Eccli.* 4. 14.

Qui tenuerint sapiëntiam,
vitam hæreditabunt: &
quod introibit, benedicet Deus.
Qui serviunt ei, obsequentes
erunt Sancto: & eos, qui dili-
gunt illam, diligit Deus.

Hymnus.

QUAM pulchrè gráditur filia
Principis,
Templi cum próperat limina
tângere!

Prælüdit meliõri

Quam mox offeret hõstiam.

E MATRIS grémio Núminis
in sinum

Infans non dúbiis pássibus
advolat:

Virgo Núminis ara,

Aris víctima sistitur.

SPONSO membra Deo móllia
dévover;

Cordis virgínei dédicat ínti-
ma:

Verbo débíta mater,

Verbo víscera cõsecrat.

TECUM cuncta Deo pródiga
dum voves,

Numen, Virgo, tui pectoris
íncola,

Quanto fœnore pensat

Terræ quæ bona déspicis!

QUID nos illáqueant improba
gáudia?

Cur nos jam pígeat víncula
rumpere?

Dux est Virgo sacerdos;

Fas sit quod próperat sequi.

ERGO nunc tua gens se tibi
cõsecrat;

Pars Autumnalis.

Ergo nostra manes pórtio,
tu Deus,

Qui de Virgíne natus,
Per nos sæpè renásceris.

SIT laus summa Patri, sum-
maque Filio:

Sit par, sancte, tibi glória;
Spíritus;

Si nos intus adúrís,
Puro corde lirabimus.

Amen.

¶. Unám petíi à Dómino;
hanc requíram; ¶. Ut inhábi-
tém in domo Dómini ómnibus
diébus vitæ meæ. *Psf.* 26. 4.

Ad Magníficat, Ant. 4. E.
Dábitur illi fidei donum ele-
ctum, & sors in templo Dei
acceptíssima. *Sap.* 3. 14.

Oratio, infra ad Laudes.

*Fit Commem. S. Columbani,
Abbatis, ut in Comuni Abba-
tum: unde Oratio Deus, qui
nobis. xxxvij.*

*AD COMPLET. ut in Psal-
terio, Hymnus, Virgo Dei gé-
nitrix. 148.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum cui præparátur
habitatio, * Veníte, adorémus.

Psalms, Veníte. 2.

Hymnus.

INFANS pulsa recéns matris
ab úbere,

Abcondi táctis quærít in
atriis:

Templum Virgo futúra,

Templi crescit in ædibus.

IN blanda réquie plena næ-
gótio,

Uni nota Deo vívere cõgi-
rat:

Hic pro lacte parentis

Sugit Núminis úbera.

¶¶

Sic aurora nova nuntia luminis
Primo manè latet núbibus
obsita;

Mox Solem paritura
Plenum qui réferat diem.

SOL in virgineo pectore præviis
Ardorem radiis suscitât in-
nimum:

Hoc fecunda talore
Virtus insita germinat.

Ut fert prima novis mûnera
frondibus

Arbos irrigui fontis in alveo,
Fructum Virgo datûra
Sese floribus induit.

Sic supræma tibi glória, Trî-
nitas:

Quo Virgo teneram se vover
hóstiam,

Puri Flamen amoris,

Fac nos jam tibi vivere.

Amen.

Psalmi de Officio parvo, lxviii.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Benedicam tibi,
& magnificabo nomen tuum.
Gen. 12. 2.

Ant. 7. d. In te benedice-
tur universæ cognationes terræ.
Ibid. 3.

Ant. 8. c. Effundam spí-
ritum meum super semen tuum,
& benedictionem meam super
stirpem tuam. *Is. 44. 3.*

Ÿ. Sanctificavit tabernacu-
lum suum Altissimus: *Ÿ. Deus,*
in médio ejus, non commovê-
bitur. *Pf. 45. 3.*

*Lectiões de Script. accu-
rente.*

Post j. *Lect. 12.* Benedicta es
tu filia à Dómino Deo excelso
* Præ omnibus mulieribus su-
per terram. *Judith 13. 23.*

Ÿ. Ne timeas, Mariæ; inventi-
sti enim grátiam apud Deum.
*Luc. 1. 30. * Præ omnibus.*

ij. 12. Benedixit te Dómi-
nus in virtute sua, quia * Per
te ad nihilum redégit inimicos
nostros. *Judith 13. 22. Ÿ. Fecit*
poténtiam in brachio suo: dif-
perfit superbos mente cordis
sui. *Luc. 1. 51. * Per te.*

iiij. 12. Benedicta tu à Deo
tuo in omni tabernáculo Ja-
cob; * Quóniam in omni gen-
te, quæ audierit nomen tuum,
magnificabitur super te Deus
Israel. *Judith 13. 31. Ÿ. Magna*
eris, & nomen tuum nominá-
bitur in universa terra. *Ju-
dith 11. 21. * Quóniam. Glória*
* Quóniam.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Quàm pulchri
sunt gressus tui in calceamentis,
filia principis! *Cant. 7. 1.*

Ant. 3. g. Quàm pulchra es;
& quàm decora, charíssima, in
deliciis! *Ibid. 6.*

Ant. 8. G. Multæ filiz con-
gregavérunt divitias: tu super-
gressa es universas. *Prov. 31. 29.*

Ÿ. Gloriósa dicta sunt de te,
12. Cívitas Dei. *Pf. 86. 3.*

LECTIO iv.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

Hom. 2. de Laud. Virg. matr. n. 1.

DEo hujusmodi decébat
nativitas, quâ non nisi
de Virgine nasceretur:
talis congruébat & Virgini par-
tus, ut non páreteret nisi Deum.
Proinde Factor hóminum, ut
homo fieret, nasciturus de hó-
mine, solum sibi ex omnibus

~~Debit~~ diligere, imò condere matrem, qualem & se decere sciebat, & sibi nôverat placitûram. Vult itaque esse virginem, de quâ immaculata immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus: voluit & humilem, de qua mitis & humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit ergo Virgini partum, qui ei jam antè & virginitatis inspiraverat votum, & humilitatis prærogaverat meritum.

Ps. Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in te. * Veni de Libano, sponsa mea, veni de Libano, veni, coronaberis. *Cant.* 4. 7. *Ps.* Ave, gratiâ plena; Dominus tecum. *Luc.* 1. 28. * Veni.

LECTIO V. Hom. 3. n. 3.

Merito autem concupivit Rex decorem Virginis. Fecerat enim quidquid longè antea præmonita fuerat à patre suo David, dicente sibi: Audi, filia, & vide; & inclina aurem tuam, & obliviscere populum tuum, & domum patris tui: & si hoc feceris, concupiscet Rex decorem tuum. Audivit quippe, & vidit, non ut quidam qui audientes non audiunt, & videntes non intelligunt: sed audivit & credidit, vidit & intellexit; & inclinavit aurem suam ad obedientiam, & cor suum ad disciplinam: & oblita est populum suum, & domum patris sui; quia nec populum suum augere prolis successio-

ne, nec domui patris sui relinquere curavit hæredem.

Ps. Anteibit faciem tuam iustitia tua, * Et glôria Dñi colliget te. *Is.* 58. 3. *Ps.* Eris corôna glôriæ in manu Dñi, & diadema regni in manu Dei tui. *Is.* 62. 3. * Et glôria.

LECTIO VI. n. 7.

O Virgo prudens! quis te docuit Deo placere virginitatem? Ubi audieras, Volo vos omnes esse; sicut & meipsum; &, Bonum est homini, si sic permâneat secundum meum consilium? De virginibus, inquit, præceptum non habeo, consilium autem do. Tu verò, non dicam præceptum, sed nec consilium, nec exemplum: nisi quod una ratio docebat te de omnibus; ac sermo Dei vivus & efficax, antè tibi factus magister quàm filius, prius instruxerit mentem, quàm induerit carnem. Christo ergo devoves te exhibere virginem; & nescis quod ipsi exhiberi te oporteat etiam matrem. Eligis in Israel esse contemptibilis, & ut illi placeas cui te probasti, maledictum incurrere sterilitatis; & ecce maledictio benedictione commutatur, sterilitas fecunditate recompensatur.

Ps. Deus ostendet splendorem suum in te omni, qui sub cœlo est. * Nominabitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum: Pax iustitiæ, & honor pietatis. *Bar.* 5. 3. *Ps.* Benedicta tu inter mulieres. *Luc.* 1. 42. * Nominabitur. Glôria. * Nominabitur.

F f ij

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris & honestatibus. *Eccli. 24. 23.*

Ant. 4. D. Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. *Ibid. 24.*

Ant. 5. C. Interfecit (Dominus) in manu mea hostem populi sui, *Judith 13. 18.*

ψ. Domine, in voluntate tua, R. Præstitisti decori meo virtutem. *Pf. 29. 8.*

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 11. 27.

IN illo tempore; Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba; dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. de S. Virg. c. 3. & 4.

BEATIOR Maria percipiendo fidem Christi, quam concipiendo carnem Christi. Nam & dicenti cuidam, Beatus venter qui te portavit; ipse respondit, Immo beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt. Denique fratribus ejus, id est, secundum carnem cognatis, qui non in eum crediderunt, quid profuit illa cognatio? Sic & materna propinquitas nihil Mariæ profuisset, nisi felicius Christum corde quam carne gestasset. Ipsa quoque virginitas ejus ideo gratior & acceptior, quia non eam conceptus Christus virgo violaturo quam

conservaret ipse præcipuit; sed priusquam conciperetur, jam Deo dicatam de qua nasceretur elegit. Hoc indicant verba quæ sibi fortum annuntianti Angelo Mariæ reddidit. Quomodo, inquit, fiet istud, quoniam virum non cognosco? Quod profecto non diceret, nisi Deo virginem se ante vovisset.

R. Gaudens gaudēbo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo: * Quia induit me vestimentis salutis; & indumento justitiæ circumdedit me. *Is. 61. 10.* ψ. Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. *Luc. 1. 47.* * Quia.

LECTIO viij. C. 5.

NON est ergo cur Dei virginēs contristentur, quod etiam ipsæ virginitate servatæ matres carnis esse non possunt. Illum enim solum virginitas decenter parere posset, qui in sua nativitate parem habere non posset. Verumtamen ille unus sanctæ Virginis partus omnium sanctarum virginum est decus. Et ipsæ cum Maria matres Christi sunt, si Patris ejus faciunt voluntatem. Hinc enim & Mariæ laudabilius atque beatius Christi mater est, secundum supra memoratam ejus sententiam: Quicumque facit voluntatem Patris mei qui in cœlis est, ipse mihi frater, & soror, & mater est. Has sibi omnes propinquitates, in populo quem redemit, specialiter exhibet: fratres & sorores habet sanctos viros & sanctas feminas, quoniam sunt illi in cœlesti hereditate cohe-

Vides. Mater ejus est tota Ecclesia, quia membra, id est, fideles ejus per Dei gratiam ipsa ūtrique parit. Item mater ejus est omnis anima pia, faciens voluntatem Patris ejus fecundissimā charitāte, in iis quos parturit, donec in iis ipse formetur.

℣. Beātam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc. 1. 48.* **℣.** Venite, audite, & narrābo, omnes qui timētis Deum, quanta fecit animæ meæ. *Pf. 65. 16.* * Quia.

De S. Columbano,

LECTIO ix.

Columbānus, Hibernus, adhuc adolescens, Psalmos exposuit; multaque divinā psalmodiā & pietate christiānā utiliter scripsit. Cū per plures annos vitata monasticā in cœnobio Bencorenſi sub sancto Comogallo egisset, venit in Gāllias. Ibi, acceptā à Sigeberto rege licentiā, Luxovienſe monasterium in Burgūndia extruxit, quod tanta monachorum confluit multitudo, ut succedentibus vicissim sibi choris, in decantandis Dei laudibus dies noctibus continuarentur. Aedificato postea Fontanensi cœnobio, Regulam monasticā primus Francis tradidit. Luxōvio pulsum à Theodorico rege, quod dissolutos ejus mores libere argueret, Clotarīus humaniter excepit; cui prædixit Columbānus post tres annos futurum ut Theodeberti ac Theodorici regna dirioni ejus accederent. In

Italiā profectus, Mediolanī Ariānos voce & scriptis expugnāvit: & in ea regione Ebobienſe monasterium erexit, ubi anno vertente feliciter mōrtuus est.

℣. Laudate Dōminum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se: & * In me ancilla sua adimplēvit misericordiam suam, quam promisit dōmui Israel. *Judith 13. 17.* **℣.** Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ. *Luc. 1. 54.* * In me. Glōria. * In me.

Te Deum.

℣. Sacerd. Adjuvabit eam Deus
℣. Manē diluculo. *Pf. 45. 6.*

A D L A U D E S.

Psalmi de Dominica.

Ant. Ecce tu pulchra es,
3. 2. **E**amica mea, ecce tu pulchra es; oculi tui columbārum. *Cant. 1. 14.*

Ant. 2. Sicut liliū inter spinas, sic amica mea inter filias. *Cant. 2. 2.*

Ant. 1. f. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. *Cant. 4. 12.*

Ant. 5. C. Pulchra es, amica mea, suavis, & decora sicut Jerūsalem. *Cant. 6. 3.*

Ant. 6. Tu glōria Jerūsalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri. *Judith 15. 10.*

CAPITULUM. *Cant. 4. 10.*

Odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, sponsa: mel & lac sub lingua tua: & odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Ff iij

O SANCTE Sanctórum Deus,
Quàm pura sese dévovet,
Ignóta prisco fœderi,
Tuas ad aras hóstia!

AFFLATA sancto Spíritu,
Mariá virgo, coelibis
Ambre vitæ, pérpeti
Se castitáti cónsecrat.

PROLIS coeternæ Patri
Futura mater, coelirúm
Parare Regi, nesciens,
Festinat aulam pectoris.

EXÓSA pompas sæculi,
Latere, nesciri studet;
Solo, placere cui cupit,
Deo frui beátiór.

HINC quanta posthac vírgi-
num

Surrexit in terris seges!
Lans quanta despectæ pñis.
Adjecta continéntiæ!

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Dono potentis grátiz,
Nulla infidéles ut sacris
Nos arguat vq̄tis dies. Amen.

Ÿ. Me propter innocentiam
suscepisti: R. Et confirmasti me
in conspectu tuo in æternum.
Pf. 40. 13.

Ad Benedictus, Ant. 8. D.
Plenam mercédem recípias à
Domino Deo Israël, ad quem
venisti, & sub cujus confugisti
alas. *Ruth* 2. 12.

Oratio. S. A.

Concède nobis, quæsumus,
Omnípotens Deus, ad beá-
tæ Mariæ semper Virginitis gáu-
dia æterna pertingere, de cujus
nos veneranda Præsentatióne
tribuis annuâ solemnitáte gau-
dere: Per.

Fit Commem. S. Columbani.

AD HORAS, in fine Hymnór.

Doxologia:

QUI natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória, &c.

*Psalmi de Dominica. Ant. ex
Laudibus.*

AD PRIMAM, in 2. br. Ÿ. Qui
natus es de Mariá Virgine.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. *Gen.* 3. 15.

[A] It Dóminus Deus ad
serpentem:] Inimicitias
ponam inter te & mulierem,
& semen tuum & semen illius;
ipsa conteret caput tuum.

R. br. Recordárus est (Dó-
minus) * Misericórdiz suz.
R. Recordárus. Ÿ. Et veritatis
suz dómu; Israel; * Misericór-
diz suz. Glória. R. Recordá-
rus. *Pf.* 97. 3.

Ÿ. (Deus) operárus est salúrem
R. In médio terræ. *Pf.* 73. 12.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. 12.

P Ræcépit, & dixit mihi Creá-
tor ómnium; & qui creávit
me, requiévít in tabernáculo
meo.

R. br. Homo * Natus est in
ea. R. Homo. Ÿ. Et ipse fun-
dávít eam Altíssimus. * Narus.
Glória. R. Homo. *Pf.* 86. 5.

Ÿ. Elégít eam (Deus) R. In
habitatióne sibi. *Pf.* 131. 13.

AD NONAM.

CAPITULUM. *Judith* 13. 25.

N Omen tuum (Deus) ita
magnificávit, ut non recé-
dat laus tua de ore hóminum,
qui mémores fuerint virtutis
Dómini in æternum.

Sp. br. Vultum tuum *Deprecabuntur. *℣.* Vultum. *℟.* Omnes divites plebis, *Deprecabuntur. Glória. *℣.* Vultum. *Pf.* 44. 13.

℣. Mémores erunt nóminis tui, *℣.* In omni generatióne & generatiónem. *Ibid.* 18.

AD VESPERAS.

Antiph. de Laudibus. Psalmi de Officio parvo, lxxx.

CAPITULUM. *Apoc.* 21. 3.

ECce tabernáculum Dei cum hóminibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Hymn. Quàm pulchrè. 439.

℣. Ego sicut olíva fructífera in domo Dei, *℣.* Sperávi in misericórdia Dei. *Pf.* 51. 10.

Ad Magnificat, Ant. 1. A. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, qui tēdixit in vúlnera cápitis princípis inimicórum nostrórum.

Judith 13. 24.

Fit Commemoratio S. Cæcilie Virginis & Martyris.

AD COMPLET. Psalmi de Dominica.

D I E XXII.

In Festo

SANCTÆ CÆCILIÆ

Virg. & Mart. Simplex.

De Communi: unde Oratio, Omnipotens. Ij.

L E C T I O iij.

Ex libro Sacramentórum sancti Gregórii Papæ.

In Pras. Missæ S. Cæcilie.

DEus in infirmitate virtutem pēficit, & húmáni géneris inimicum non solum pex viros,

sed etiam per fēminas vincit. Cujus múnere beata Cæcilia in virginitatis propósito, & in fidei confessiōne sic tēborata est, ut nec ætátis lúbrico ab intentiōne mutaretur, nec blandimentis carnálibus demulceretur, nec sexús fragilitate deterreretur, nec tormentórum immanitate vinceretur; sed servando corpore ac mentis integritatem, cum virginitatis & martyrii palma æternam mereretur adipisci beatitudinem. Hæc una est ex quátuor celeberrimis Ecclésiæ Occidentális Virgínibus martyrio coronátis, quarum nomen antiquitus insertum est in Cānone Missæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextati extra Urbem viâ Appiâ vel initio sepultum est, vel illuc translátum.

D I E XXIII.

In Festo

S. CLEMENTIS PAPÆ,
& Martyris. Semiduplex.

De Communi unius Mart. v. Oratio, Omnipotens. xj.

L E C T I O ij.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Martyris adversus hæreses.

Lib. 3. cap. 3. §. 3.

Fundantes & instruentes beati Apóstoli (Petrus & Paulus) Ecclésiā, Lino episcopatum administrandæ Ecclésiæ tradiderunt. Succedit autem ei Anacletus: post eum tertio loco ab Apóstolis episcopatum fortitur Clemens, qui & vidit ipsos Apóstolos, & contulit cum eis,

F f iv.

cùm adhuc insonantem prædicationem Apostolorum, & traditionem ante oculos haberet. Non solus; adhuc enim multi supererant tunc ab Apostolis docti. Sub hoc igitur Clemente, dissensione non modicâ inter eos qui Corinthi essent fratres factâ, scripsit quæ est Romæ Ecclesiæ potentissimas litteras Corinthiis, ad pacem eos congregans, & reparans fidem eorum, & annuntians quam in recenti ab Apostolis receperant traditionem. Obiit tertio Trajani anno; & nominis ejus memoriam usque hodie Romæ extracta Ecclesiæ custodit.

LECTIO iij. *de Homilia, ut in Communi.*

IN VESP. *fit Commem. de S. Chrysogono.*

D I E XXIV.

In Festo

SANCTI CHRYSOGONI

Martyris. *Simplex.*

De Communi unius Martyris: Oratio, Adesto. xj.

LECTIO iij.

Chrysogonus post longa vincula & carceres Romæ pro Christi confessione toleratos, jubente Diocletiano, Aquileiam perductus, postquam ejusdem nec blanditiis, nec minis à proposito deterreri potuit, ad Aquas Gradas securi percussus est. Corpus ejus projectum in mare, paulò post inventum, Zbilus presbyter sepelivit in ædibus suis. Verus est Romæ titulus sancti Chrysogoni, cujus men-

tio fit in Concilio Romano sub Symmacho, & à Gregorio Magno in Epistolis. Hanc ædem Gregorius Papa tertius adornavit, & munèribus auxit. Ejus autem nomen quod per Illyricum, & in Africa etiam celebre fuit, Cānoni Missæ quo tota jam Ecclesiæ Occidentalis utitur, à primis temporibus insertum est.

D I E XXV.

In Festo

SANCTÆ CATHARINÆ

Virginis & Martyris.

Simplex.

De Communi: Oratio, Deus, qui inter. lj.

LECTIO iij.

Catharinæ seu Æcatherines virginis & martyris memoriam singulâri cultu jam pridem veneratur Orientalis Ecclesiæ; ejusque corpus in Sina Arabiæ monte religiose servari dicitur. Paulus Larrensis nobilis Anachoréta, qui medio sæculo decimo obiit, ejus festum diem summâ imprimis solemnitate celebrabat. Sequenti sæculo, Simeon in monte Sina monachus, consuetam Richardi Normanniæ ducis eleemosynam quæsiturus, Rotomagum venit; ac secum allatas beata Catharinæ reliquias in monasterio supra montem urbi vicinum ædificatò deposuit. Inde coepit beata Martyris cultus per Gallias propagari. Obiit Simeon anno millesimo tricésimo quinto, apud Tréviros reclusus, & inter Sanctos colitur.

D I E XXVI.

In Festo

S. PETRI ALEXANDRINI,

Episc. & Mart. Simplex.

De Communi unius Mart :

Oratio, Deus, cujus grátia. xij.

LECTIO iij.

Petrus in sede Alexandrina Théonæ successor, per duodecim & ampliùs annos Ecclesiám vigilantiá, fide, pietate & doctrinâ illustrávit. Hic Melétium in Ægypto Episcopum, quòd imprimis idólis immolasset, in commúni Episcopórum synodo depósuit. Nec resípuit Melétius ; sed Episcopos maledictis cœpit incéssere, ac tandem schismatis auctor fuit. Arium, qui Melétii partes amplexus fúerat, quique deinceps Ecclesiám Dei nefandâ hæresi devastávit, è Clero suo Petrus amóvit. Sæviente tandem in Christiános persecutióne, sub Cæsare Maximíno Dáia comprehensus, cápite truncátus est, anno circiter trecentésimo undécimo.

D I E XXIX.

In Vigilia

S. ANDREÆ APOSTOLI.

Pridie IN VESP. de Feria, fit

Comm. S. Saturnini, Episc. &

Mart. Ant. & ̄. ut in Communi:

Oratio, Omnipotens. xj.

Offic. de Feria, additis sequent.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. i. 35.

IN illo tempore ; Stabat Joannes, & ex discipulis ejus duo : & respiciens Jesum am-

bulantem, dicit : Ecce Agnus Dei. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

In Joan. Ev. Tract. 7. 6. 9.

ET audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Jesum.... In his duobus erat Andréas, sicut modò audistis : Andréas autem frater Petri erat ; & novimus in Evangelio quòd Petrum & Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens : Veníte post me ; & faciam vos piscatores hóminum. Et ex illo jam inhæserunt illi, ut non recederent. Modò ergo quòd illum sequuntur isti duo, non quasi non recessuri sequuntur, sed vidére voluerunt ubi habitáret, & facere quòd scriptum est : Limes ostiórum ejus éxerat pes tuus, surge ad illum venire assidue & erudire præceptis ejus. Ostendit eis ille ubi maneret : venerunt & fuerunt cum illo. Quàm beátum diem duxerunt, quàm beátam noctem ! Quis est qui nobis dicat quæ audierint illi à Dómino ? Edificémus & nosmetipsi in corde nostro, & faciámus domum quòd veniat ille, & doceat nos, & colloquátur nobis.

Preces flexis genib. & ad Horas.

Oratio. S. R.

Quæsumus, omnipotens Deus, ut beátus Andréas Apóstolus tuum pro nobis implóret auxilium ; ut à nostris reatibus absolúti, à cunctis etiám periculis eruámur ; Per.

Fit Commem. S. Saturnini. Deinde Suffragia.

D I E X X X.

In Festo

S. ANDREÆ APOSTOLI.

DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnificat. Ant. 8. G.

Erat Andréas frater Simónis Petri unus ex duobus, qui audierant à Joanne, & secuti fuerant Jesum. *Joan. 1. 40.*

Oratio, infra ad Laudes.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

*Ex Ev. Euseb. lib. 3. hist.**Greg. Naz. or. 25. Paulin.**carm. 24. Greg. Tur. de**gl. Mart. 31. & aliis.*

Andréas, Bethsaidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discipulus Joannis Baptistæ, cum eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eum perduxit. Cum postea unà cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo à prætereunte Christo ante alios Apostolos vocati illis verbis, Venite post me, faciam vos fieri pisces hominum; nullam interponentes moram, & relictis retibus secuti sunt eum. Apud quos sæpius Capharnaï manere dignatus est. Post cujus passionem & resurrectionem, cum in Scythia, ut fert traditio, Græcia, & Achæia prædicasset, multis ab idolorum cultu ad Christum conversis, urbem Pa-

tras, cruci seu arbori affixus, morte suâ nobilitavit.

LECTIO v.

Dum apud Patras celebre permansit Andréæ nomen & patrocinium. Hinc postea ejus reliquias Constantius Imperator, ex voto Constantini patris, anno vigésimo regni sui, Constantinopolim transferri, & in augustissimo Apostolorum templo collocari curavit: unde postmodum decerpta pignora diversis locis quasi vitæ semina dispersa sunt. Anno autem millesimo ducentésimo décimo post Constantinopolim à Gallis occupatam, corpus sancti Andréæ Petrus Capuanus Apostolicæ sedis Legatus Amalphim in patriam suam, quæ est regni Neapolitani, transferri curavit, ubi fidelium concursu recólitur.

LECTIO vj.

Sermo sancti Petri Chrysologi.

133.

Beatus Andréas hodie moriendo pro Domino, totæ virtutis gradu Dominicis incumbit hærére vestigiis. Nec eum cursus faciat disparem fratri, quem natura similem, vocatio socium, parem gratia ipsa perfecerat. Ad unam vocem Domini, sicut ille, patrem, patriam, censum reliquit. Solum est quod tempore Dominicæ passionis fugit; sed neque hoc impar, quia non est gravius fugere quam negare. Sed æquæ vir fratres venia, quos sic disceverat culpa. Nam crucem quam resugerant, postea conjunctis viribus, ardentem invadunt;

ut unde reatum sumpserant, inde conscenderent coelum, inde primum sumerent & coronam. Petrus namque crucem, arborem conscendit Andreas; ut qui Christo compari gestiebant, in semetipsis figuram, formamque ipsius exprimerent passionis: & redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic Andreas noster, etsi cedit ordini, premio tamen non cedit & labori.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Marthaeum. 4. 18.

Ambulans Jesus juxta mare Galilaeae, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare: (erant enim piscatores,) & ait illis: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus, secuti sunt eum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae. 5. in Ev. hab. in Bas. S. Andr. die nat. ejus.

Audistis, fratres charissimi, quia ad unius passionis vocem Petrus & Andreas, relictis retibus, secuti sunt Redemptorem... & ad unum Domini praeceptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt... In coelo jam sedet, qui de conversione nos admonet: jam iugo fidei colla Gentium subdidit; jam mundi gloriam stravit; jam, ruinis ejus crebescuntibus, districti sui iudicii diem propinquantem denun-

tiat: & tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte deserre, quod quotidie perdit invita. Quid ergo, charissimi, quid in ejus iudicio dicturi sumus, qui ab amore praesentis seculi, nec praecipitis flectimur, nec verbis emendamur?

LECTIO viij.

Sed fortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat: Ad vocem Dominicam uterque iste piscator quid aut quantum dimisit, qui penè nihil habuit? Sed hæc in re, fratres charissimi, affectum debemus potius pensare quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit. Multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certè nos & habita cum amore possidemus, & ea quæ minime habemus, ex desiderio quaerimus. Multum ergo Petrus & Andreas dimisit, quando uterque etiam desideria habendi dereliquit.

LECTIO ix. Longè post.

Quia ergo, fratres charissimi, beati Andreae Apostoli natalitia celebramus, debemus imitari quod colimus. Ostendat nostræ obsequium devotionis, immutatae sollemnitas mentis: despiciamus quæ terrena sunt, relictis temporalibus mercemur æterna. Si autem necdum possumus relinquere propria, saltem non concupiscamus aliena. Si necdum mens nostra accenditur igne charitatis, in ambitione sua habeat frangnum timoris; ut profectus sui passibus vegetata, dum ab alienorum

appetitu compescitur, quandoque ad propria contemnenda perducatur, adjuvante Domino nostro Jesu Christo.

Ad Benedictus, Ant. 8. G. Invenit Andreas fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam (quod est interpretatum Christus:) & adduxit eum ad Jesum. *Joan. 1. 41.*

Oratio. S. R.

Majestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus, ut sicut Ecclesiae tuae beatus Andreas Apostolus extitit praedicator & rector, ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor; Per.

Ad Magnificat, Ant. 3. a. Dixit Simoni & Andreæ Jesus: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. Et prorsus relictis retibus, secuti sunt eum. *Marc. 1. 16.*

Fit Commem. sancti Candidi Episc. ut in Comm. Pontif. xx. Oratio, Adst. infra.

Denique S. Eligii Episcopi. Ant. & Ps. è Laud. in Communi Pontif. xxv. Oratio, ut infra.

FESTA DECEMBRIS.

D I E I.

In Festo

S. CANDIDI EPISCOPI.

Semiduplex.

De Comuuni Pontif. additis quæ sequuntur.

L E C T I O ij.

Ex ven. Harig. Ægid. &c. apud Contin. Boll. Gall. Christ. & aliis.

Plures sanctos Praesules Candidi nomine donatos extitisse Fastis Ecclesiasticis comper-

tum est. Unus apud Trajectum; annuente Agricola hujus urbis pastore, Episcopi munera obiit circa initium quinti seculi, cujus sancti corpus variis translationibus seculo undecimo intra ipsam urbem factis honoratum fuisse constat. Alter Candidus cum Martini praenomine is est qui regendis Christi ovibus in parte occidentali Galliarum praepositus, à Carnotensibus populis ut pastor specialis fuit agnitus, apud quos & sepulcrum accepit extra urbis moenia, ubi sub crypta visitur ejus sarcophagus. Hunc ultimum Candidum altero antiquiorem labores apostolicos, ad pagos usque Uticensem & Lisvinum Carnotensi ac Drocensi vicinos extendisse verisimile est. Quidquid sit de beati Candidi sede, tanti nominis ubique fuit, ut nostri praeter ceteris Neustriæ Duces Robertus ac Guillelmus praesidium ejus impetraturi in ipso suo Rotomagensi Palatio Basilicam dicarunt Collegiatam simul & Paraclicalem, cum universo suo decanatu Lexoviensi Dioecesi annexam in perpetuum: huic accessit & alia Parochialis Ecclesia sancto prius Victori Massiliensi dicata, sed eximia plebis erga sanctum Candidum pietate nomen ejus sibi sensim vindicans, dicta est, ut ab alia discernetur, Ecclesia sancti Candidi junioris. Cujus Sancti pars aliqua reliquiarum in Neustriam pia traditione creditur allata; partimque Lexoviis in Ecclesia Cathedrali reposita, partim Ro-

omagi reservata. Quanto autem honori habitae sint utrobique, ex eo patet quod praedicti Provinciae Duces sub harum conspectu non propria solum confirmare promissa, sed & exterorum exquirere juramenta summam habuerint religioni.

LECTIO iij. de Evangelio, cum prima Lectione Homiliae, ut in Communi Pontif. xxiij.

[*Si sit Dominica, legitur de S. Eligio,*

LECTIO ix.

Ex vita, auct. S. Audoeno.

ELIGIUS Lemovix, aurifaber industrius, Parisios se contulit, ubi peritiae suae famam Clotario secundo innovit. Sanctibris vitae desiderio accensus, omnium ab adolescentia delictorum exomologesim fecit coram Sacerdote, & exinde in opera pietatis omni studio incubuit. Nam etiam cum artem exerceret, subinde in sacros codices oculos intendebat; ita ut mens Deo vacaret, dum manus usibus serviebant humanis. Quidquid arte sua comparabat, id totum fovendis egenis, & captivis, rerum etiam sibi necessariarum dispendio, redimendis erogabat. Hinc tantus ad eum pauperum concursus, ut quarenti domum Eligii diceretur: Ubi pauperum coetum conspexeris, illic & Eligium repries. Intra domum autem vacabat orationi cum familiaribus, qui diu nocturne in ejus camera canonicum cursum solemniter adimplerant. Non minus acceptus Dagoberto quam Clotario patri, & ab illo

ad Aremoriorum regem pacis componendae causa missus, reges ambos felici foedere sociavit. Varia ejus hortatu & impensis extructa sunt templa & monasteria. Solemniacense in Lemovicibus coenobium condidit. Parisiis aedificavit Monasterium virginum, ad quarum corpora sepelienda, Ecclesiam sancti Pauli extra civitatem construxit. Instauravit in eodem monasterio basilicam sancti Martialis, quam ejus quoque diravit reliquiis. Plurima diversis temporibus auro, argento, & gemmis ornavit sepulcra Sanctorum. Mausoleum imprimis martyris Dionysii miro artificio decoravit. De Ecclesiae disciplina sollicitus, simoniacam labem quae altis in Gallia radices egerat, extirpavit. Tandem ad Noviomensem Episcopatum assumptus, non modo salutis gregis sibi commissi invigilavit, sed & Flandros & Frisios, aliosque ad Septentrionem populos, non sine magno labore ac vitae discrimine ad Christum adduxit. Sedit in Concilio Cabilonensi sub Clodoveo secundo. Multa praclare scripsit, ejecit daemones, futura divinitus praedixit, aliisque miraculis illustris obiit septuagenarius, desinente die ultima Novembris, anno sexcentesimo quinquagesimo nono, hora prima noctis; & Noviomi sepultus est.]

Oratio S. G.

ADsit nobis, quaesumus, Domine, precatio sancta beati Candidi Pontificis; quae nos a

terrenis affectibus expeditos, cœlestia desiderare perficiat; Per.

Fit Commem. sancti Eligii:

Ant. & Ps. è I. Vesp. Pontif.

Oratio. S. R.

DEUS Sanctorum tuorum splendor mirabilis, qui hunc diem beati Pontificis Eligii depositione consecrasti: da Ecclesie tue in ejus natalitio exultanti, ut apud misericordiam tuam, & exemplis ejus & meritis adjuvemur; Per

AD VESP. fit Commem. de Sequenti.

D I E II.

In Festo

S. FRANCISCI XAVERII,
Presbyteri. *Simplex.*

De Communi Presbyterorum, xxxiv. Oratio, ut infra.

LECTIO iij.

Ex vita, auct. Turfelino.

FRANCISCUS Xaverius, nobilis Cantaber, Parisiis emenso philosophico stadio, magistrum artium consecutus, mox Philosophiae professor, ac deinde Baccalaureus, Theologiae cursum abruptit, ut se beato Ignatio socium adjungeret. Tum sanctioris vitae genus profiteri coepit, non jejuniis modo aliisque corporis afflictationibus, & pauperum, praesertim infirmorum cura, quibus in xenodochiis ministrabat, sed & singulari religionis propagandae studio, summam in Episcopos &

Presbyteros observantiam, eoque in Deum fervore charitatis, ut ejus incendium in orationibus non ferens, saepius exclamaret: Satis est, Domine, satis est, Procurante Joanne Lusitaniae rege, à Paulo tertio Indiae destinatus, multos passim toto Oriente Christianos ad meliorem frugem revocavit, & innumeros propemodum populos ignorantiae tenebris involutos ad Christi fidem adduxit: nam praeter Indos, Brachmanes & Malabares ipse primus Paravis, Malais, Jais, Acenis, Mindanais, Malacensis & Japonibus, multis editis miraculis & exantlatis laboribus, Evangelii lucem intulit. Perlustrata tandem Japoniam, ad Sinas profecturus, in insula Sanciama obiit, anno aetatis quadragésimo-quinto, Christi millésimo quingentésimo quinquagésimo secundo. Corpus ejus post menses quindecim integrum & incorruptum, Goam delatum est. Hunc, Indiarum Apostolum toto orbe appellatum, Gregorius decimus-quintus Sanctis ascripsit, anno millésimo sexcentésimo vigésimo secundo.

Oratio. S. R.

DEUS, qui Indiarum gentes beati Francisci Xaverii Predicatione & miraculis Ecclesiae tuae aggregare voluisti: concede propitius, ut cujus gloriosa merita veneramur, virtutum quoque imitemur exempla; Per.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in quolibet Communi.

Ant. **E**Xiit (Jesus) in montem orare : & erat pernoctans in oratione Dei. *Luc. 6. 12.*

Ant. 6. Cum dies factus esset, vocavit discipulos suos : & elegit duodecim ex ipsis, quos & Apostolos nominavit. *Ibid. 13.*

Ant. 3. a. Misit illos predicare regnum Dei, & sanare infirmos. *Luc. 9. 2.*

Ant. 4. E. Dedit illis potestatem curandi infirmitates, & ejiciendi dæmonia. *Marc. 3. 15.*

Ant. 5. C. Ignobilia mundi & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt ; ut ea quæ sunt destrueret. *1. Cor. 1. 28.*

CAPITULUM. *Ephes. 4. 11.*

Christus dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem Pastores, & Doctores, ad consummationem sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi.

In Semi-annual. & supra, &c. In hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subjiciuntur : * Gau-

dete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cœlis. *Luc. 10. 20. V.* Dabo vos in nomen, & in laudem omnibus populis terræ. *Soph. 3. 20.* * Gaudete. Glória. * Gaudete. (*nisi resumendum sit ab initio.*)

Hymnus. S. V.

Cœlestis aulae Principes,
Sacri duces exercitus ;
Bisæna mundi lumina,
Olim futuri iudices.

Mersis gravi caliginè,
Per vos dies renascitur ;
Quos vanus error luserat,
Illustrat alma veritas.

Non vi, nec armis milicium ;
Fandi nec ullis artibus ;
Verbo sed irrisæ Crucis,
Christo rebelles subditis.

Quibus gemébat subditus,
Rumpuntur orbis vincula ;
Jam gaudet excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.

Vulgata terris omnibus
Per vos Dei mysteria :
Sic vestra terris omnibus
Præclara facta personant.

Uni sit & trino Deo
Suprema laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

Ÿ. Magnificéntiam glóriæ sanctitatis tuæ loquentur, R. Et mirabilia tua narrabunt.

Pf. 144. 5.

Ad Magnificat, Ant. 1. f. Tradent vos in conciliis, & in synagógis suis flagellabunt vos: & ad præfides & ad reges ducimini propter me, in testimoniúm illis, & gentibus. *Matth. 10. 17.*

Oratio, ut in Proprio Sanctorum.

[*In Annualibus & per eorum Octavám, AD COMPLETOR.* *Ant. 6.* Edificabunt deserta à sæculo, & ruínas antiquas erigent. *If. 61. 4.*

Ad Nunc dimittis, Ant. 3. a. Sanctificabunt Sanctum Jacob, & Deum Israel prædicabunt. *If. 29. 23.]*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolorum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalms, Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

SUPREME quales Arbiter,
Tibi ministros eligis,
Tuas opes qui vilibus
Vasis amas committere!

Hæc nempe plena lumine
Tu vasa frangi præcipis;
Lux inde magna rumpitur,
Ceu, nube scissâ, fulgura.

TOTUM per orbem nuntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.

CHRISTUM sonant: versa ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circum tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.

FAC, Christe, coelestes tubæ
Somno graves nos excitent:
Accensa de te lumina
Pellant tenébras méntium.

UNI sit & trino Deo
Supræma laus, summum decus;
De nocte, qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

In Annual. Psalmi dicuntur de Dominica, & sic ad reliquas Horas. In Semi-annual. verò & infrà, dicuntur de Feria. Quæ ita servantur in omni alio Comuni.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Euntes prædicæ, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlorum. *Matth. 10. 7.*

Ant. 2. Infirmos curæte, mórtuos suscitæte, leprosos mundæte, dæmones ejicite: gratis accepistis, gratis date. *Ibid. 8.*

Ant. 3. a. Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecúniã in zonis vestris. *Ib. 9.*

Ÿ. Custodiébant testimónia ejus, R. Et præceptum quod dedit illis. *Pf. 98. 7.*

Pater noster.

Benedictiones habentur ante Psalterium.

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

j. R. (Dicébat Jesus:) Messis quidem multa, operarii autem pauci: * Rogæte ergo Dóminum messis, ut mittat operarios in messem suam. *Luc. 10. 1.*

Ÿ. Levæte óculos vestros, & videte regiones, quia albæ sunt jam ad messem. *Joan. 4. 35.*
* Rogæte.

ij. R. Non vos me elegistis : sed ego elegi vos , & posui vos , * Ut eatis , & fructum afferatis , & fructus vester maneat. *Joan. 15. 16. V.* Vos elegit Dominus ut steteris coram eo , & ministreris illi. 2. *Paral. 29. 11.* * Ut eatis.

iiij. R. Sicut tu me misisti in mundum , & ego misi eos in mundum : & pro eis sanctifico meipsum , * Ut sint & ipsi sanctificati † In veritate. *Joan. 17. 18.* *V.* Sint ergo sancti , quia & ego sanctus sum Dominus , qui sanctifico eos. *Levit. 21. 8.* * Ut sint. Glória. † In veritate.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Quicumque voluerit inter vos major fieri , sit vester minister. *Matth. 20. 26.*

Ant. 5. a. Exemplum dedi vobis , ut quemadmodum ego feci vobis , ita & vos faciatis. *Joan. 13. 15.*

Ant. 3. a. Cum feceritis omnia quae praecepta sunt vobis , dicite : Servi inutiles sumus : quod debuius facere , fecimus. *Luc. 17. 10.*

V. Non nobis , Domine , non vobis ; *R.* Sed nomini tuo da gloriam. *Pf. 113. (9.) 1.*

Lectiones à Proprio Sanctorum.

iv. R. Memento sermonis mei ; quem ego dixi vobis : Non est servus major Domino : si me persecuti sunt , & vos persequentur. *Joan. 15. 20.* *V.* Locuti sunt adversum me in lingua dolosa , & sermonibus odii circumdederunt me. *Pf. 108. 3.* Non est.

v. R. Morte afficient ex vobis : & eritis odio omnibus propter nomen meum : & * Capillus de capite vestro non peribit. *Luc. 21. 16. V.* Nolite timere opprobrium hominum , & blasphemias eorum ne metuatis. *Is. 51. 7.* * Capillus.

vj. Cum tradent vos , nolite cogitare quomodo , aut quid loquamini : * Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. *V.* Non vos estis qui loquimini , sed Spiritus Patris vestri , qui loquitur in vobis. *Matth. 10. 19. & 20.* * Dabitur. Glória. * Dabitur.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Virtute magnam reddabant Apostoli testimonium resurrectionis Jesu Christi. *Act. 4. 33.*

Ant. 8. c. Loquebantur verbum Dei cum fiducia. *Ibid. 31.*

Ant. 6. Omni die non cessabant in templo & circa domos docentes , & evangelizantes Christum Jesum. *Act. 5. 42.*

V. Deus noster , tu exaudias eos : *R.* Deus , tu propitius fuisti eis. *Pf. 98. 8.*

Evangelium & Homilia , ut in Proprio Sanctorum.

vij. R. Per manus Apostolorum * Fiabant signa & prodigia multa in plebe. *Act. 5. 12.* *V.* Posuit in eis (Dominus) verba signorum suorum , & prodigiorum. *Pf. 104. 27.* * Fiabant.

viii. R. Injecerunt in eos manus , & * Posuerunt eos in custodiam. *Act. 4. 3.* *V.* Inclusos custodiebant filios tuos (Do-

mine,) per quos incipiebat incorruptum legis lumen século dari. *Sap. 18. 4. * Posuerunt.*

ix. R. Ibant gaudentes à conspectu concilii, * Quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act. 5. 41. P.* Laudábant, & glorificábant, & benedicébant Deum. *Dan. 3. 51. * Quóniam. Glória. * Quóniam. Te Deum.*

P. *Sacerd.* Nimis honorificati sunt amici tui, Deus: *R.* Nimis confortatus est principatus ebrum. *Pf. 138. 17.*

AD LAUDES.

Ant. T Radidérunt animas suas pro nómine Dñi nostri Jesu Christi. *Act. 15. 26.*

Ant. 8. G. In fundamentis duodecim (Jerúsalem) nómina duodecim Apostolorum Agni. *Apoc. 21. 14.*

Ant. 1. g. Multiplicasti (Dómine) filios eórum sicut stellas cœli. *2. Esdr. 9. 23.*

Ant. 4. D. Hæreditas sancta nepotes eórum, & in testamentis stetit semen eórum. *Eccli. 44. 12.*

Ant. 5. a. Laudémus viros gloriófos, & parentes nostros, in generatióne sua. *Eccli. 44. 1.*

CAPITULUM. I. Cor. 4. 9.

DEUS nos Apóstolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos; quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

Hymnus. S. V.

QUEM misit in terras Deus, Ut morte nos servet suâ, Amoris hîc fidos sui Vos éligit vicários.

OCCISUS Agnus à lupis; Vos misit agnos ad lupos: Mores ferinos exuunt, Agni repente de lupis.

QUA victimarum cadibus Tellus madébat impiis, Vestris eam sudoribus, Vestro piastis sanguine.

HOC rore facta pinguior, Quot illa fructus proutit! Quæ, quanta surrexit seges! Et ista nos seges sumus.

QUAM si bonus respexeris, Qui das rigatis crescere; Frumenta nos cœlestibus Matura condas horreis.

UNI sit & trino Deo Suprema laus, summum decus, De nocte qui nos ad lux Lumen vocavit gloriæ. Amen.

P. Constitues eos principes super omnem terram: *R.* Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. *Pf. 44. 17.*

Ad Benedictus, Ant. 8. G. Quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in cœlo: & quæcumque solveritis super terram, erunt soluta & in cœlo. *Matth. 18. 18.*

Oratio, ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Tradidérunt, *supra ad Laudes; cetera ut in Psalt.*

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. In fundamentis.

CAPITULUM. II. Cor. 2. 14.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

R. br. In omnem terram * Exiit sonus eórum. *R.* In omnem. *P.* Et in fines orbis ter-

Commune unius Martyris.

12 verba eorum. * Exivit. Gló-
ria. *R.* In omnem. *Pf.* 18. 5.
ψ. Non sunt loquélæ neque
sermões, *R.* Quorum non
audiantur voces eorum. *Pf.* 18. 4.

Oratio, ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Multiplicasti.

CAPITULUM. II. Cor. 5. 19.

Posuit in nobis (Deus) ver-
bum reconciliatiōnis. Pro
Christo ergo legatiōne fungimur,
tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro
Christo, reconciliamini Deo.

R. *br.* Venite, & videte
* Opera Dñmini. *R.* Venite.
ψ. Quæ posuit prodigia super
terram. * Opera. Glória. Ve-
nite. *Pf.* 45. 9.

ψ. Subjécit pópulos nobis,
R. Et gentes sub pedibus nostris.
Pf. 46. 4.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Laudémus.

CAPITULUM. II. Thess. 2. 14.

State, & tenete traditiōnes
quas didicistis sive per ser-
mōnem, sive per epistolam
nostram. Ipse autem Dñminus
noster Jesus Christus, & Deus,
& Pater noster, qui dilexit nos,
& dedit consolatiōnem æter-
nam, & spem bonam in grā-
tia, exhortétur corda vestra,

& confirmet in omni ópere &
sermōne bono.

R. *br.* Tibi, Deus, confite-
bimur, * Et invocábimus no-
men tuum. *R.* Tibi. *ψ.* Nar-
rábimus mirabilia tua. * Et
invocábimus. Glória. *R.* Tibi.
Pf. 74. 2.

ψ. In generatiōnem & gene-
ratiōnem, *R.* Annuntiábimus
laudem tuam. *Pf.* 78. 13.

AD VESPERAS.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. Ephes. 2. 19.

Jam non estis hóspites &
iádvēnæ: sed estis cives san-
ctórum, & doméstici Dei, super-
ædificati super fundamentum
Apostolórum, & Prophetárum,
ipso summo angulari lápide
Christo Jesu.

[*In Semi-annual. & supra*,
R. Cùm tradent. *p.* iij.]

Hymnus, ut in I. Vesperis.

ψ. Annuntiavérunt ópera
Dei: *R.* Et facta ejus intellex-
runt. *Pf.* 63. 10.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.

Vos qui secúti estis me, in
regeneratiōne, cum séderit
Filius hóminis in sede maje-
statis suæ, sedébitis & vos super
sedes duódecim, judicantes duó-
decim tribus Israel. *Matt.* 19. 28.

Oratio, ut in Proprio.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. **F**ili, accédens ad servi-
1. a. tútē Dei, sta in iusti-
tia & timóre, & præpara ani-
mam tuam ad tentatiōnem.
Eccli. 2. 1.

Ant. 2. Justus, quasi leo
confidens, absque terróre erit.
Prov. 28. 1.

Ant. 5. C. In tentatiōne Deus
illum conservábit, & liberábit
a malis. *Eccli.* 33. 1.

a iij

Ant. 4. E. Qui timer Dó-
minum , nihil trepidábit , &
non pavébit : quóniam ipse est
spes ejus. *Eccli. 34. 16.*

Ant. 6. Usque in tempus
sustinébit pátiens , & póstea red-
ditio jucunditátis. *Eccli. 1. 20.*

CAPITULUM. *Apoc. 3. 5.*

Qui vicerit , sic vestiétur
vestimentis albis , & non
delebo nomen ejus de libro vitæ;
& confitébor nomen ejus coram
Patre meo , & corā Angelis ejus.

In Semi-annualibus & supra ,
R. Hoc pro certo habet omnis
qui te colit (Dómine ,) quòd
vita ejus , si in probatióne fue-
rit , * Coronábitur. *Tob. 3. 21.*
Ps. Qui vicerit , & custodierit
usque in finem ópera mea.

*Apoc. 2. 26. * Coronábitur.*
Glória. * Coronábitur. (nisi
resumendum sit ab initio.)

Hymnus. S. V.

EX quo salus mortálium ,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus amulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam Crucis Christi pudet ;
Quin surgit ingens glória ,
Deum fatéri mórtuum ,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spírítu ,
Ridet minas , ridet neces ;
Tuâque fretus dexterâ ,
Tibi , Redemptor , militat.

PARATA spectans præmia ,
Securus ad pœnas volat ;
Sic pugnat , ut sparet mori ,
Et morte mortem vincere.

UNUS tot armatas manus
Stupente lassat júdice ;
Et tortus ipsis qui cadit ,
Torquentibus sit fortior.

DA , Christe , tanti militis
Equare facta fórtia :

Da sustinere pro tuo ,
Quodcumque durum , nómine.

ÆTERNE tu Verbi Pater ,
Æterne Fili , par Patri ,
Et par utrique Spírítus ,
Tibi , Deus , sit glória. Amen.

Ps. (Justus) cum ceciderit ,
non collidetur : *R.* Quia Dó-
minus supponit manum suam.
Pf. 36. 24.

Ad Magnificat , Ant. 8. G.
Ecce Deus salvátor meus , fidu-
cialiter agam , & non timébo ;
quia fortitúdo mea , & laus mea
Dóminus , & factus est mihi in
salútem. *Is. 12. 2.*

Oratio infra ad Laudes ,
nisi sit propria.

Si facienda sit Commemoratio
alterius Martyris , fiet per Ant.
ad Benedictus , & Ps. ex Lau-
dibus : quod servatur in omni
alio Communi.

[*In Annualibus & per Osta-*
vam , AD COMPLETORIUM ,
Ant. 8. G. Hæc est grátia , &
propter Dei consciéntiam susti-
net quis tristitias , pátiens inju-
sté. *1. Petr. 2. 19.*

Ad Nunc dimittis , Ant. 3. E.
Esto fidélis usque ad mortem ,
& dabo tibi coronam vitæ.
Apoc. 2. 10.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum paciéntiæ &
solárii , * Veníte , adorémus.
Psalms , Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

FELIX morte tuâ , qui cru-
ciatibus
Cœlo difficilem rumpere
amas viam ,

Et signare cruore,
Quam Christo dederas, fidem.
POENIS victa quibus deficeret
fides?

Tu poenas avida mente præ-
occupas:

Cui non sufficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege sua magnanimum
mori,

Te Christus pugilem spectat
ab æthere:

Ne succumbere possis,
Tecum prælia sustinet.

Et nos delicias, vana per ora,
Gens infida Deo, quarimus
anxi:

Quid torpemus? inertes
Sanguis Martyris excitat.

SEMPER máxima laus ingénito
Patri;

Semper laus génito máxima
Filio;

Sacri nexus amoris,
Sir laus par tibi, Spiritus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Deus tuus, quem
colis semper, ipse liberabit te.
Dan. 6. 16.

Ant. 6. Ecce confundentur
& erubescunt omnes, qui pu-
gnant adversum te. Is. 41. 11.

Ant. 2. Erunt quasi non sint,
& peribunt viri qui contradic-
unt tibi. Ibid.

¶ Scuto circumdabit te véri-
tas ejus: & Non timebis à
timore nocturno. Ps. 90. 5.

Lectiones de Script. occurrente.

j. & (Fili,) omne quod tibi
applicatum fuerit, accipe: &
* In dolore sustine, & in hu-
militate tua patientiam habe.
Eccli. 2. 4. ¶ Qui sustinue-

rit in finem, hic salvus erit.
Marc. 13. 13. * In dolore.

ij. & Usque ad mortem certa
pro iustitia, * Et Deus expu-
gnabit pro te inimicos tuos.
Eccli. 4. 33. ¶ Certa bonum
certamen fidei, apprehende
vitam æternam in qua vocatus
es. 1. Tim. 6. 12. * Et Deus.

iii. & Ne paveas repentino
terrore, & irruentes tibi poten-
tias impiorum: * Dominus enim
erit in latere tuo, & custo-
diet pedem tuum ne capiaris.
Prov. 3. 25. ¶ Nihil ho-
rum timeas quæ passurus es.
Apoc. 2. 10. * Dominus. Gló-
ria. * Dominus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Melius est mihi
absque opere incidere in manus
vestras, quam peccare in con-
spectu Domini. Dan. 13. 23.

Ant. 8. c. E coelo (membra)
ista possideo: sed propter Dei
leges nunc hæc ipsa despicio.
2. Mach. 7. 11.

Ant. 1. a. Quem sustinetis?
non obedio præcepto regis, sed
præcepto legis, quæ data est
nobis. Ibid. 30.

¶ Principes persecuti sunt me
gratis; & Et à verbis tuis formi-
davit cor meum. Ps. 118. 161.

Lectiones ut infra, nisi habeantur
in Proprio: & sic in sequen-
tibus Officiis.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustini Episcopi.
Serm. 283. in Nat. Mart. Massil.

Fortitudinem sanctorum
Martyrum sic in eorum
passione miramur, ut grá-
tiam Domini prædicemus. Ne-

que enim & illi in seipſis laudari voluerunt, ſed in illo cui dicitur: In Dōmīno laudabitur anima mea. Hoc qui intelligunt; non ſupēbiunt: cum tremore petunt, cum gāudio accipiunt: perſeuerant, jam non amittunt. Quia enim non ſupēbiunt, mites ſunt. Et ideo cū dixiſet: In Dōmīno laudabitur anima mea; addidit: Audiant mites, & jucundentur. Quid caro infirma, quid vermis & putredo eſſet, niſi quod cantāvimus verum eſſet: Deo ſubiicitur anima mea, quōniam ab ipſo eſt patientia mea? Etenim ut mala omnia pro fide Mātyres tolerarent, virtus eōrum patientia nominatur.

℟. Plāceo mihi in infirmitatibus meis, in conrumeliis, in neceſſitatibus, in perſecutionibus, in angūſtiis pro Chriſto; * Cū enim infirmor, tunc potens ſum. 2. Cor. 12. 10. ♀. In Dōmīno ſperans, non infirmabor. Pf. 25. 1. * Cū enim.

LECTIO v.

Duo ſunt enim quæ in peccata hōmines aut illiciunt, aut impellunt; voluptas, aut dolor: voluptas illicet, dolor impellit. Contra voluptates neceſſaria eſt continētia; contra dolōres patientia. Hoc enim modo ſuggeritur humanæ menti ut peccet. Aliquando dicitur: Fac, & hoc habēbis; aliquando autem: Fac, ne hoc patiāris. Voluptatem præcedit promiſſio, dolōrem comminatio. Ut ergo

habeant hōmines voluptatem; vel non patiantur dolōrem, peccant. Ideo Deus contra iſta duo, quorum eſt unum in blanda promiſſione, alterum in terribili comminatione; & promittere dignatus eſt, & terere: promittere regnum cōlōrum, terere de ſupplīciis inferōrum. Dūlcis eſt voluptas, ſed dūlcior Deus. Malus eſt dolor temporalis, ſed peior eſt ignis æternus. Habes quod ames pro mundi amōribus, imō pro immundis amōribus. Habes quod timeas pro mundi terōribus. Sed parum eſt moneri, niſi impetres adjuvāri. Præſens ergo pſalmus quem cantāvimus, docuit nos à Deo ūtrique eſſe patientiam noſtram contra dolōres.

℟. Nihil horum vereor: nec facio animam meam pretioſiorem quā me, * Dūmodo conſummem curſum meum. Act. 20. 24. ♀. Non mihi conſingat parcere animæ in omni tēpore tribulationis. 1. Mach. 13. 5. * Dūmodo.

LECTIO vj. Longè poſt præd.

Dicite quod ſequitur: Deus adjutor eſt. Hunc adjutorem, ut vinceret, beārus Martyr habuit, quem mirāmur, cujus ſolemnitatem hōdie celebrāmus. Sine illo non vinceret: & ſi dolōres vinceret, diabolum non vinceret. Aliquando enim victi à diabolo, vincunt dolōres; non habentes patientiam, ſed duritiam. Ille ergo adjutor affuit, ut donaret ei veram

fidem ; faceret ei bonam causam , & pro bona causa donaret patientiam. Tunc enim est patientia , quando præcedit bona causa. Non enim & ipsam fidem alius quam Deus donat. Bréviter utrumque commendavit Apóstolus : & causam pro qua patiamur , & patientiam quâ mala perferamus , à Deo nobis esse. Exhortans enim Mártyres , ait : Quia vobis donatum est pro Christo ; ecce causa bona : Non solum ut credâris in eum , sed etiam ut patiâmini pro eo ; hæc est vera patientia.

R. Magnificabitur Christus in corpore meo , sive per vitam , sive per mortem : * Mihi enim vivere Christus est , & mori lucrum. *Philip. 1. 20.* ¶ Prompto animo , ac fortiter pro gravissimis ac sanctissimis legibus honestâ morte perfungar. 2. *Machabæorum 6. 28.* * Mihi. Glória. * Mihi.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Patienter sustinens , destinavit non admittere illícita propter vitæ amorem. 2. *Mach. 6. 20.*

Ant. 5. C. Gloriosissimam mortem magis quam odibilem vitam complectens , voluntariè præibat ad supplicium. *Ibid. 19.*

Ant. 1. D. Expectabat fundamenta habentem civitatem , cujus artifex & conditor Deus. *Hebr. 11. 10.*

¶ Dicet Dómino : Susceptor meus es tu , R. Et refugium meum. *Pf. 90. 2.*

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 10. 24.

IN illo tempore ; (Dixit Jesus discipulis suis :) Non est discipulus super magistrum , nec servus super dominum suum. Et reliqua.

Homilia sancti Cypriani Episcopi & Martyris.

Epist. 56. quæ est de exhort. ad martyrium ad Thibaritanos.

GAudere nos in persecutionibus voluit Dominus ; quia tunc dantur coronæ fidei , tunc probantur milites Dei , tunc Martyribus patent cœli. Neque enim sic nomen militiæ dedimus , ut pacem tantummodo cogitare , & recusare militiam debeamus , quando in ipsa militia primus ambulaverit Dominus , humilitatis & tolerantiae & passionis magister ; ut quod fieri docuit , prior faceret ; & quod pati hortatur , prior pro nobis ipse pateretur. Sit ante oculos , fratres dilectissimi , quod qui omne iudicium à Patre solus accipit , & qui venturus est & iudicaturus , jam iudicii sui & cognitionis futuræ sententiam protulerit , prænuntiâns & contestans confelsurum se coram Patre suo confitentes , & negaturum negantes.

R. Certamen forte dedit illi (Dominus ,) * Ut vinceret , & sciret quoniam omnium potentior est sapientia. *Sap. 10. 12.* ¶ Confortatus est fide , dans glóriam Deo. *Rom. 4. 20.* * Ut vinceret.

LECTIO viij. Longè post præd.

NEque aliquis persecutiōnis metu sic terreātur, ut non evangélicis exhortatiōibus & præceptis, ac mōitis coelēstibus, ad omnia inveniātur armātur. Irāscitur adversārius & minātur, sed est qui possit de ejus mānibus liberare. Ille metuendus est, cūjus iram nemo potest evādere, ipso præmonente & dicente: Ne timueritis eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere; magis autem metuite eum, qui potest & corpus & animam occidere in gehennam. Et iterum: Qui amat animam suam, perdet illam; & qui odit animam suam in isto sæculo, in vitam æternam conservābit illam. Ecce agon sublimis & magnus, & coronæ coelēstis præmio gloriōsus. Præliantes nos spectat Deus, spectant Angeli ejus, spectat & Christus. Quanta est glōriæ dignitas, quanta felicitas, præsentē Deo cōgredi, & Christo jūdice coronāri!

℣. Mendāces ostendit (Dōminus) qui maculavērunt illum, * Et dedit illi claritatem æternam. Sap. 10. 14. ♣. Erat Deus cum eo: & eripuit eum ex omnibus tribulatiōibus ejus. Act. 7. 9. * Et dedit.

LECTIO ix.

ARmēmur viribus totis, & parēmur ad agōnem mente incorruptā, fide integrā, virtute devotā. Armāt nos Apōstolus, dicens: Induite arma Dei, ut possitis resistere in die

nequissimo. Induāmus lorīcam justitiæ, ut contra inimici jacula munitum sit pectus & tutum. Calceāti sint evangélico magistério, & armāti pedes; ut cūm serpens calcāri a nobis cōeperit, mordere & supplantare non possit. Portēmus scutum fidei, quo protegente, quidquid jaculātur inimicus possit extingui. Accipiāmus ad tegumentum capitis galeam salutarem, ut muniantur aures, ne audiant edicta ferālia. Muniantur oculi, ne videant detestanda simulācra: muniātur frons, ut signum Dei incolumē servetur: muniātur os, ut Dōminum suum Christum victrix lingua fateatur. Armēmus & dexteram gladio spiritali, ut sacrificia funesta fortiter rēspuat, & Eucharistiæ memor, quæ Dōmini corpus accēpit, ipsum complectatur, postea a Dōmino sumptura præmium coelēstium coronārum.

℣. Beātus vir, qui suffert tentatiōnem: quōniam cūm probātus fuerit, * Accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Jac. 1. 12. ♣. Absque terrōre requiescet, & abundantia perfruētur, timōre malōrum sublato. Prov. 1. 33. * Accipiet. Glōria. * Accipiet.

Te Deum.

℣. Sacerd. Ego cantābo (Dōmine) fortitudinem tuam, ℣. Et exultābo manē misericordiam tuam. Ps. 58. 17.

AD LAUDES.

Ant. **Q**ui confitebitur me
i. f. coram hominibus,
confitebor & ego eum coram

Patre meo qui in cœlis est.

Matth. 10. 32.

Ant. 7. c. Si quis vult me sequi, déneget semetipsum, & tollat crucem suam. *Marc.* 8. 34.

Ant. 3. a. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custôdit eam. *Joannis* 12. 25.

Ant. 8. c. Qui certat in agone, non coronatur, nisi legitime certaverit. 2. *Tim.* 2. 5.

Ant. 5. a. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. *Apoc.* 2. 7.

CAPITULUM. I. *Joan.* 5. 4.

OMne quod natum est ex Deo, vincit mundum : & hæc est victôria, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Filius Dei?

Hymnus. S. V.

JAM non te lacerant carnificum manus,
Inter qui récubas Cœlituum choros :

Nunc pro cárcere cæco
Fulgéntes hábitas domos.

NON jam vincla manus, non
côhibent pedes ;

Tu liber Súperum regna
perámbulas ;

Quot plagis laniárus,
Cœlo tor rádiis nites.

Nec te dira fames, nec sitis
ámplius,

Nec probrósa premit te mo-
dò núditas ;

Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & induit.

Sic tu Mártiribus dexter ades,
Deus,

Ut quos mors périmit, gló-
ria vindicet :

Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

SEMPER máxima laus ingénito
Patri ;

Semper laus génito máxima
Fílio ;

Sacri nexus amoris,
Sit laus par tibi, Spíritus.

Amen.

¶ Adjutor meus tibi psal-
lam, 14. Quia Deus susceptor
meus es. *Psf.* 58. 18.

Ad Benedictus, Ant. 1. D.
(Vitâ decellit,) universæ genti
memóriam mortis suæ ad exem-
plum virtútis & fortitúdinis de-
relinquens. 2. *Mach.* 6. 31.

Oratio. S. R.

Adesto, Dómine, supplica-
tiónibus nostris ; & beáti
N. Mártiris tui intercessióne
confidentes, nec minis adver-
santium, nec ullo conturbé-
mur incurfu ; Per Dóminum
nostrum.

Alia Oratio. S. R.

DA nobis, quæsumus, Dó-
mine, intercedente beáto
N. Mártire tuo, in tua fide &
sinceritáte constántiam ; ut in
charitáte divína firmáti, nullis
tentatiónibus ab ejus integritáte
divellámur ; Per.

Si sit Pontifex, Or. S. R.

OMnípotens sempiterne
Deus, qui in ómnium San-
ctorum tuórum es virtúte mirá-
bilis : da nobis in festivitáte
beáti N. cum gratiarum actió-
ne lætári ; qui Filii tui Martyr &
Póntifex, quod ministério ges-
sit, testimonió comprobavit.

& quod prædicavit ore, confirmavit exemplo; Per.

Alia Oratio. S. R.

DEus, cujus grátia beátum *N.* in Sacerdótem elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverándum confirmávit: da nobis ex ejus imitatione, pópulum Christianum & instrúere vivendi exemplo, & cum opus fuerit, confirmáre patiéndum; Per.

Si facienda sit Commemoratio alterius Martyris, fiet per Ant. ad Magnificat, & Ps. è primis Vesp. quod servatur in omni alio Communi.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Qui confitebitur. supra ad Laudes.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Si quis.

CAPITULUM. Is. 41. 12.

ERunt quasi non sint, & véluti consúptio, hómines bellantes adversum te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne timeas, ego adjúvi te.

*R. br. In Deo salutáre meum, * Et glória mea. R. In Deo. Ps. Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est, * Et. Glória. R. In Deo. Ps. 61. 8.*

Ps. Deus meus adjutor meus, R. Et sperábo in eum. Ps. 17. 3.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Qui odit.

CAPITULUM. Apoc. 3. 10.

QUóniam servasti verbum paciéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentationis, quæ ventúra est in orbem uni-

versum tentáre habitantes in terra.

*R. br. Dóminus illuminatio mea, & salus mea; * Quem timébo? R. Dóminus. Ps. Dóminus protector vitæ meæ; à quo trepidábo? * Quem. Glória. R. Dóminus. Ps. 26. 1.*

Ps. Deo subjecta esto, ánima mea: R. Quóniam ab ipso paciéntia mea. Ps. 61. 6.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Vincenti.

CAPITULUM. Job. 23. 10.

PROBÁvit me (Deus) quasi aurum, quod per ignem transiit; vestigia ejus secutus est pes meus, viam ejus custodivi, & non declinávi ex ea.

*R. br. Si consistent adversum me castra, * Non timébit cor meum. R. Si consistent. Ps. Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperábo. * Non timébit. Glória. R. Si consistent. Ps. 26. 3.*

Ps. Dóminus mihi adjutor; R. Et ego despiciam inimicos meos. Ps. 117. 7.

AD VESPERAS

Antiph. de Laudibus.

CAPITULUM. Tob. 3. 22.

POST tempestátem tranquillum facis (Dómine,) & post lacrymationem & fletum exultationem infundis: sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sæcula.

[In Semi-annual. & supra. R. Magnificabitur. p. ix.]

Hymnus, Ex quo salus. p. v.

Ps. Magna est glória ejus. R. In salutári tuo (Dómine. Ps. 20. 6.

*Ad Magnificat, Ant. 5. C. & ego vici, & sedi cum
Qui vicerit, dabo ei sedere Patre meo in throno ejus.
mecum in throno meo; sicut Apoc. 3. 21.*

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

*Ant. J*ustitia rectorum liberabit eos; & in insidiis suis capientur iniqui. *Prov. 11. 6.*

Ant. 7. a. (Oculi Domini) præbent fortitudinem his, qui corde perfecto credunt in eum. *2. Paral. 16. 9.*

Ant. 1. g. Eligentur, & dealbabuntur, & quasi ignis probabuntur multi. *Dan. 12. 10.*

Ant. 6. Vasa figuli probat fornax, & homines justos tentatio tribulationis. *Eccli. 27. 6.*

Ant. 4. D. In paucis vexati, in multis bene disponentur. *Sap. 3. 5.*

CAPITULUM. *Jac. 1. 2.*

Omne gaudium existimare, fratres mei, cum in tentationes varias incidéritis; scientes quod probatio fidei vestre patientiam operatur: patientia autem opus perfectum habet.

In Semi-annual. & supra, 32. Nolite timere opprobrium hominum, & * Blasphémias eorum ne metuatis; sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis. *Is. 51. 7. V.* In patientia vestra possidebitis animas vestras. *Luc. 21. 19.* * Blasphémias. Glória. * Blasphémias. (*nisi sit resumendum.*)

Hymnus. S. V.

FORTES cadendo Martyres, Quos empta fuso sanguine Cælestis ornat purpura,

Junctis canamus vócbus.

IMPLERE vos omnes decet Passio Deo quod defuit; Per tot neces læso Patri Fit plena Christus hostia.

QUEM licet insanus sitit, Quem cæcus effundit furor, Amor sacerdos prodigum Christo cruorem consecrat.

Et ille mixtus sanguini Quem fudit in ligno Deus, Fundentibus placabilem Orare non cessat Deum.

Sic, Christe, robur Martyrum, Certare das, & vincere; Tuosque munerans, tua Equus coronas munera.

ÆTERNE tu Verbi Pater, Æterne Fili, par Patri, Et par utrique Spiritus, Tibi, Deus, sit gloria. Amen.

V. Multæ tribulationes justorum, & Et de omnibus his liberabit eos Dominus. *Pf. 33. 20.*

Ad Magnificat, Ant. 1. D. Beati éritis, cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis: gaudete in illa die, & exultate; ecce enim merces vestra multa est in cælo. *Luc. 6. 22.*

Oratio, ut infra ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Annual. & per eorum Octavam, AD COMPLETOR. Ant. 8. c.* Omnes qui pie volunt

vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. 2. *Tim.* 3. 12.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 7. G. Beati qui lavant stolas suas in sanguine Agni. *Apoc.* 22. 14.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dominum legitime certantes coronantem, * Venite, adoramus.

Psalms, Venite. 2.

Hymnus.

QUAM vincla sunt hæc fortia,
Quæ Martyres Deo ligant!
Non vita, mille non necesse
A charitate separant.

Vix corpus unum sufficit;
Non est satis semel mori;
Quot scissa membra, tor litant
Deo placentes victimas.

Sævit tyrannus, allicit:
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem diligunt.

Acti procellis omnibus,
Sui cruoris flumine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beatos occupant.

FAC, Christe, semper mens
tibi

Inter cruces adhæreat;
Fac dura, quæ corpus premunt,
Ad te magis nos erigant.

ÆTERNE tu, Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Tibi, Deus, sit gloria.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini. *Philip.* 1. 29.

Ant. 6. Christus passus est pro nobis; vobis relinquitur exemplum, ut sequamini eum. 1. *Petr.* 2. 21.

Ant. 1. f. Patientia vobis necessaria est; ut voluntatem Dei facientes, reportetis promissionem. *Hebr.* 10. 36.

¶ Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, &c. Omnes qui speratis in Domino. *Pf.* 30. 25.

Lectioes de Script. occurrente.

j. &c. Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit, sicut pollicitus est. * Hoc tantum diligentissime præcavete, ut diligatis Dominum Deum vestrum.

Jos. 23. 10. ¶ Nolite amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. *Hebr.* 10. 35. * Hoc tantum.

ij. &c. Dominus Deus vester in medio vestri est, * Et pro vobis contra adversarios dimicabit, ut eruat vos de periculo. *Deut.* 20. 4. ¶ Misit Deus Spiritum Filii sui in corda vestra. *Gal.* 4. 6. * Et pro vobis.

iiij. &c. Mundi Creator, qui formavit hominis nativitatem, quique omnium invenit originem, * Et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet, & vitam. 2. *Mach.* 7. 23. ¶ Qui suscitavit Jesum Christum a mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra. *Rom.* 8. 11. * Et spiritum. Gloria. * Et.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. b. Parati sumus mori magis quam patrias Dei leges prævaricari, 2. *Mach.* 7. 2.

Ant. 4. a. Pótius est ab hominibus morti datos spem expectáre à Deo, íterum ab ipso resuscitandos. *Ibid. 14.*

Ant. 2. Si commórtui sumus, & convivémus; si sustinébimus, & conregnábimus. *2. Tim. 2. 11.*

¶ Propter te mortificámur totá die: *R.* Æstimáti sumus sicut oves occisiónis. *Pf. 43. 22.*

LECTIO iv.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 335. in Nat. Mart.

QUóniam dies sanctórum Mártýrum est, unde pótius áliquíd delectet nos dícere, nisi de glória ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártýrum, quia ipse est coróna eórum. Voce Mártýrum audívimus paulò antè beátum Apóstolum Paulum prædicantem: Quis nos separábit à charitaté Christi? Ista vox est Mártýrum: Tribulatio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládus? Sicut scriptum est: Propter te morre afficimur totá die, deputáti sumus ut oves occisiónis. Sed in his ómnibus superámus per eum qui dilexit nos. Hæc est vox Mártýrum, ómnia toleráre, & de se nihil præsumere; illum diligere qui glorificátur in suis: ut qui gloriátur, in Dómino gloriéur.

¶ Id quod in præsentí est * Momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operáur in nobis. *2. Cor. 4. 17.* ¶ Rex mundi defunctos nos pro suis légibus

in æternæ vitæ resurrectionis suscitábit. *2. Mach. 7. 9.* * Momentáneum.

LECTIO v.

NOverant & illud quod nos cantávimus paulò antè: Lætámini in Dómino, & exultáte, iusti. Si iusti in Dómino lætantur, iniusti non novérunt lætári nisi in século. Sed ipsa est prima ácies debellanda: primò vincendæ sunt delectatiónes, & póstea dolóres. Quómodo potest superáre mundum sævientem, qui non potest superáre blandientem? Blanditur hic mundus, pollicendo honóres, divítias, voluptátes: mináur hic mundus, intentando dolóres, egestátes, humilitátes. Qui non contemnit quod pollicétur, quómodo superáre potest quod mináur?

¶ Sumus filii Dei; si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi, * Si tamen compátimur, ut & conglorificémur. *Rom. 8. 16.* ¶ Non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. *Ibid. 18.* * Si tamen.

LECTIO vj.

HAbent delectatiónem suam divítia: quis nésciat? Sed plus habet delectatiónis iustitia. Delectáre divítiis cum iustitia: ubi autem talis artículo tentatiónis inciderit, ut duo hæc véniant in tentatiónem, divítia & iustitia, & non possis habére utrumque, sed si miseris manum ad divítias, necesse est ut amittas iustitiam; si miseris

mantum ad iustitiam, péreant divitiæ: modò élige, modò pugna; modò videámus si non sine causa cantasti: Lætámini in Dómino; & exultáte; iusti; modò videámus si non sine causa audisti: Quis nos separábit à charitaté Christi? Et quidém prætermisit ómnia, quibus blanditur mundus; & te voluit commemoráre cui blanditur mundus. Quare? Quia certámina Mártyrum prænuntiábat; illa útique certámina, ubi vicérunt persecutióem, famem, sitim, egestatém, ignominiam, ad extrémum timórem mortis & hostem sævissimum.

℣. Deus omnis grátia, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicum passos ipse perficiet, confirmábit, solidabitque. 1. *Petri* 5. 10. Dóminus Deus aspiciet veritatém, & consolábitur in nobis. 2. *Mach.* 7. 6. * Módicum. Glória. * Módicum.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Fidélis Deus est, qui confirmábit vos, & custódiét a malo. 2. *Thess.* 3. 3.

Ant. 7. 5. Non injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsius. *Hebr.* 6. 10.

Ant. 4. c. Sicut sócii passió-num estis, sic éritis & consolatiónis. 2. *Cor.* 1. 7.

℣. Salus iustórum à Dómino; ℣. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Psf.* 36. 39.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. 6. 17.

IN illo témpore; Descendens (Jesús de monte,) stetit in loco campestri; & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. *Off.* *Cap.* 15. & 16.

Non potest quis præmium accipere, nisi legitímè certáverit: nec est gloriósa victória, nisi ubi fuerint laboriósá certámina. Nonne injustus est, qui antè quærat præmium, quam certámen fuerit absolúrum? Ideóque Dóminus in Evangélio áit: Beáti qui persecutióem patiuntur propter iustitiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum: beáti estis, cum vobis maledicent hómines, & persequentur, & dicent omne malum adversum vos ptopter iustitiam; gaudéte & exultáre, quóniam merces vestra copiósa est in cœlo. Futúram, non præsentem, in cœlo, non in terra, mercédem promísit esse reddendam. Quid álibi poscis quod álibi debétur? Quid præpropere corónam éxigis, ántequam vincas? Quid detérgere púlverem, quid requiescere cupis? Quid epulári gestis, ántequam stádium solvátur? Ádhuc pópulus spectat; ádhuc athlète in scámmate sunt; & tu jam órium pecis? ℣. Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt

tunt stolas suas, & dealbaverunt eas in sanguine Agni. * Ideò sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 7. 14. *ψ.* Deus tentavit eos, & invenit illos dignos se. *Sap.* 3. 5. * Ideò.

LECTIO viij.

Sed fortè dicas : Cui impii lætantur ? cur luxuriantur ? cur etiam ipsi non mecum laborant ? Quoniam qui non subscripserint ad coronam, non tenentur ad laborem certaminis : qui in stadium non descendunt, non se perfundunt oleo, non obliniunt pulvere. Quos manet gloria, expectat injuria. Unguentati spectare solent, non decertare, non solem, æstus, pulverem, imbresque perperci. Dicant ergo & ipsi athletæ : Venite, nobiscum laborate. Sed respondébunt spectatores : Non hîc interim de vobis judicamus; vos autem sine nobis coronæ, si vicëritis, gloriâ vindicabitis.

℞. Ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres, * Lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt. *Hebr.* 11. 36. *ψ.* Tamquam aurum in fornace probavit illos (Dominus,) & quasi holocausti hostiam accepit illos. *Sap.* 3. 6. * Lapidati.

LECTIO ix.

Isti igitur qui in deliciis, qui in luxuria, rapinis, quæstibus, honoribus, studia posuerunt sua, spectatores magis sunt quam præliatores. Habent lucrum laboris, fructum virtutis non habent. Foveant otium, stulticiâ & improbitate aggerant

divitiarum acervos : sed exsolvent, seram licet, nequitiæ suæ poenam.... Noli igitur ut parvulus sapere, ut parvulus loqui, ut parvulus cogitare, ut parvulus vindicare ea quæ sunt posterioris ætatis. Perfectorum est coronâ. Expecta, ut veniat quod perfectum est; quando non per speciem in ænigmate, sed facie ad faciem formam ipsam redoptæ veritatis possis agnoscere.

℞. Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum : & * Mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra. *Apoc.* 21. 4. *ψ.* Accipiens regnum decoris, & diadema speciei de manu Domini. *Sap.* 5. 17. * Mors. Glória. * Mors.

Te Deum.

ψ. Sacerd. Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti ; *℞.* Annis quibus vidimus mala. *Psf.* 89. 15.

AD LAUDES.

Ant. **T**radiderunt corpora i. g. sua, ne servirent, & ne adorarent omnem Deum, excepto Deo suo. *Dan.* 3. 95.

Ant. 5. a. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum immortalitate plena est. *Sap.* 3. 4.

Ant. 6. Modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt. 2. *Marchæorum*, 7. 36.

Ant. 2. Serviunt Deo die ac nocte in templo ejus : & qui sedet in throno, habitabit super illos. *Apoc.* 7. 15.

Ant. 7. d. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est?

Sap. 3. 5.

CAPITULUM. Sap. 3. 1.

IUSTORUM animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis: visi sunt oculis insipientium mori, & æstimata est afflictio exitus illorum; & quod a nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace.

Hymnus. S. V.

QUAM, Christe, signasti viam
Primus, profuso sanguine,
Per hanc tui te fortiter
Ducem sequuntur milites.

Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad æstra transvolas;
Et membra truci Martyres,
Addunt triumpho se tuo.

OMNES in ostro splendidi
Tuum tribunal ambiunt:
Accepta monstrant vûlnera,
Et per tot ora supplicant.

AUDIRE si nos respicis,
Quos criminum moles gravat;
Audi tuos, qui sanguinem
Fudere pro te, Martyres.

FAC, si tyrannus deficit;
Ne blandiendo mollius
Erangat voluptas peccata,
Ipsis tyrannis savior.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Tibi, Deus, sit gloria. Amen.

ψ. Salvavit eos (Dominus)
de manu odientium, R. Et
redemit eos de manu inimici.
Pf. 105. 10.

Ad Benedictus, Ant. 3. a.
Latitia sempiterna super caput
eorum; gaudium & latitiam

obtinébunt, & fugiet dolus
gemitus. *If. 35. 10.*

Oratio. S. R.

DEUS, a quo constantiam fides,
& virtutem sumit infirmi-
tas: presta, quæsumus, ut exem-
plo Martyrum tuorum *N. & N.*
quidquid in persecurionibus sa-
vum, quidquid in morte terri-
bile, nominis tui facias confes-
sione superare; Per.

Alia Oratio. S. G.

PROPTIARE, Dómine, suppli-
cationibus nostris: & exem-
plo sanctorum Martyrum tuo-
rum *N. & N.* flammam in nobis
tuæ charitatis accende; ut quo-
rum nos feceris imitatores, ja-
beas esse consortes; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Tradiderunt.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Si coram.

CAPITULUM. I. Petr. 3. 13.

QUIS est qui vobis noceat, &
boni amulatores fueritis?
sed & si quid patimini propter
justitiam, beati. Timorem au-
tem eorum ne timeveritis, & non
concurbémini.

R. *br.* Adjuvabit eos Dómi-
nus, * Et liberabit eos. R. Adju-
vabit. ψ. Et eruet eos a pecca-
toribus, * Et liberabit. Gloria.
R. Adjuvabit. *Pf. 36. 40.*

ψ. Salus justorum a Dómina,
R. Et protector eorum in tem-
pore tribulationis. *Ibid. 39.*

AD SEXTAM.

Ant. 6. Modico.

CAPITULUM. I. Petr. 4. 12.

CHARÍSSIMI, nolite peregrí-
nari in fervore, qui ad ten-
tationem vobis fit, quasi novi

Commune Pontificum.

xix

Aliquid vobis contingat : sed communicantes Christi passionibus, gaudete ; ut & in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exultantes.

℟. *br.* Juxta est Dominus iis, * Qui tribulato sunt corde. *℟.* Juxta. *℣.* Et humiles spiritu salvabit, * Qui. Glória. *℟.* Juxta. *Pf.* 33. 19.

℣. Custodit Dominus animas sanctorum suorum : *℟.* De manu peccatoris liberabit eos. *Pf.* 69. 10.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Ecce.

CAPITULUM. I. Petr. 4. 14.

SI exprobramini in nomine Christi, beati eritis : quoniam quod est honoris, gloriæ, & virtutis Dei, & qui est ejus Spiritus, super vos requiescit.

℟. *br.* Qui seminant in lacrymis, * In exultatione metent. *℟.* Qui. * *℣.* Eunt ibant & sebant, mittentes semina sua, * In. Glória. *℟.* Qui seminant. *Pf.* 125. 5.

℣. Abscondes eos in abscondito faciem tuam, *℟.* A conturbatione hominum. *Pf.* 30. 21.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.

CAPITULUM. Sap. 10. 17.

REddidit justis mercedem laborum suorum, & deduxit illos in via mirabili : & fuit illis in velamento dñi, & in luce stellarum per noctem : transtulit illos per mare rubrum, & transvexit illos per aquam nimiam.

[*In Semi-annual. & supra*] *℟.* Absterget. xvij.]

Hymnus, Fortes cadendo, *supra*, p. xij.

℣. Transivimus per ignem & aquam : *℟.* Et eduxisti nos in refrigerium. *Pf.* 65. 12.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. *F.* Non esuriunt, neque sitiunt amplius, nec cadet super illos fol, neque ullus æstus : quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos. *Apoc.* 7. 16.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. **Q**UÆSIVIT Dominus sibi *D.* Virum juxta cor *am.* 1. *Reg.* 13. 14.

Ant. 7. d. Præcepit ei Dominus ut esset dux super populum *am.* *Ibid.*

Ant. 8. *G.* Quemcumqueegerit (Dominus,) ipse erit *aus.* *Num.* 16. 7.

Ant. 5. *C.* Gestabit judicium *orum.* Israel in pectore suo,

in conspectu Domini *temper.* *Exod.* 28. 30.

Ant. 3. 2. Rogante pro eis Sacerdote, propitius erit eis Dominus. *Levit.* 4. 20.

CAPITULUM. Hebr. 5. 4.

Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo tamquam Aaron : sic & Christus non semetipsum clarificavit ut pontifex fieret ; sed qui locutus est ad eum : Filius meus

b ij

Commune Pontificum.

es tu, ego hodie genui te.
Quemadmodum & in alio loco
dicit: Tu es Sacerdos in æter-
num, secundum ordinem Mel-
chisedech.

In Semi-annual. & supra,
N. { Dixit. Iesus: } Ego sum
ostium; * Per me si quis introe-
rit, saluabitur. *Joan. 10. 9.*
V. Domine, quis habitabit in
tabernaculo tuo, aut quis requies-
cet in monte sancto tuo? Qui
ingreditur sine macula. *Pf. 14. 1.*
* Per me, Glória. * Per me.
(nisi resumendum sit.)

Hymnus. S. V.

CHRISTE, decreto Patris insti-
tutus
Pontifex summus, tibi segre-
gatus.
Ponis & formas populis re-
gendis
Ipsè ministros.
Hunc juvat fasto celebrare
cantu,
Qui licet magis meritis co-
ruscans,
Sumpsit invitus, trepidante
dextra,
Pondus honoris.
NOVERAT quantis pateat periculis
Ille, qui summos apices ade-
ptus,
Omnium curas, sibi raptus
uni;
Sustinet omnes.
FECERAT fervens amor inquietu-
tum:
Quò gregis chari pia cura poscit,
Advolat promptus; mora non
euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitæ præeunte, mon-
strat;

Comprobat factis sua dicta
magnis,
Et domum sanctam bene
olente Christi
Implet odóre.

LUX erat cæco, còlumen
labanti,
Una spes lapsò, misero levá-
men,
Próvidus cunctis pater, omni-
busque
Omnia factus.

CHRISTE, Pastórum bonus ipsè
Pastor,
Qui greges pascis proprio
cruóre,

Eac ut æternæ subeant opima
Pascua vitæ. Amen.

V. Beatus quem elegisti, &
assumpsisti. N. Inhabitabit in
atriis tuis. *Pf. 64. 5.*

Ad Magnificat, Ant. 4. D.
Ipsum elegit (Dóminus) ab omni
vivente, offerre sacrificium
Deo, incensum, & bonum odó-
rem, in memóriam placare pro
populo suo. *Eccli. 45. 20.*

Oratio, ut infra ad Laudes,
nisi fuerit propria.

[*In Annualib. & per Oñ.*
AD COMPLET. Ant. 1. 2.
Quis, putas, est fidélis servus,
& prudens, quem constituit
Dóminus suus super familiam
suam? *Matth. 24. 45.*

Ad Nunc dimittis, Ant. 5. F.
Beatus ille servus, quem cum
venerit Dóminus ejus, invenerit
facientem. *Matth. 24. 46.*]

AD OFFICIUM NOCT.
Involtatorium. Christum Pa-
stórum Principem, * Venite,
adoremus.

Psalmus, Venite. 1.

Hymnus. G. Ep. Sant.

CHRISTE Pastorum caput
atque princeps,
Præfulis festam venerata lu-
cem

Débitis supplex tua templa
voctis

Turba frequentat.

ILLE non vano tenuit tremen-
dam

Spiritu sedem, proprio nec
ausu:

Sed sacrum iussus, Dómino
vocante,

Sumpsit honorem.

STRENUUM bello pugilem su-
perni

Chrismatis pleno tuus unxit
intus

Spiritus cornu, posuitque
sanctam

Pascere gentem.

FIT gregis pastor, pater atque
forma:

Lætus impendit sua, seque;
servus

Omnium, curis gravis, om-
nibusque

Omnia factus.

PRO reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque

pellit;

Fit potens verbo, docet alta,
pravum

Cónterit hostem.

FAC ut illius précibus juvémur,
Christe, fac Patrem, pariter-

que tecum

Spiritus jugi celebrémus
hymno

Omne per ævum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

*Ant. 4. E. Speculatorem
cædi te domui Israel: & audies*

de ore meo verbum, & annun-
tiabis eis ex me. *Ezech. 3. 17.*

*Ant. 7. d. Vide ministerium
quod accepisti in Dómino, ut
illud impleas. Coloss. 4. 17.*

*Ant. 1. D. Exemplum esto
fidélium in verbo, in conversa-
tione, in charitate, in fide, in
castitate. 1. Tim. 4. 12.*

*ψ. Pósui adiutorium in poten-
te, &c. Et exaltavi electum de
plebe mea. Ps. 89. 20.*

Lectiones de Script. occurrente.

*j. R. Accède ad altare, &
immola pro peccato tuo: * Offer
holocaustum, & deprecare pro
te, & pro populo. Levit. 9. 7.*

*ψ. Debet (Pontifex) quemad-
modum pro populo, ita etiam
& pro semetipso offerre propet-
catis. Hebr. 5. 3. * Offer.*

*ij. R. Diligenter agnosce vul-
tum pecoris tui, tuosque greges
considera: non enim habebis
júgiter potestatem, sed * Coró-
na tribuetur in generationem &
generationem. Prov. 27. 23.*

*ψ. Vigila, in ómnibus labóra,
opus fac Evangelistæ, ministé-
rium tuum imple. 2. Tim. 4. 5.
* Coróna.*

*iiij. R. Rectorem te posue-
runt? noli extolli: * Esto in illis
quasi unus ex ipsis: † Curam
illórum habe, & sic confide.*

*Eccli. 32. 1. ψ. Si quis vult pri-
mus esse, erit ómnium novissi-
mus, & ómnium minister.
Marc. 9. 34. * Esto. Glória.*

† Curam.

IN II. NOCTURNO.

*Ant. 8. c. Bonus Pastor ani-
mam suam dat pro óvibus suis.
Joan. 10. 11.*

b. iiij.

Ant. 6. Próprias oves vocat nominárim, & edúcit eas. *Ibid. 3.*

Ant. 3. a. Ante eas vadit, & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. *Ibid. 4.*

¶ Accépit eum (Dóminus) pálcere Jacob servum suum, & Et Israel hæreditátem suam. *Pf. 77. 70.*

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis

Chrysóstiomi.

Hom. 10. in Epist. I. ad Tim.

SI quis Episcopátum appetit, non principátus ac dominatiónis fastu, sed pro cura regimínis & charitátis affectu, non improbo: bonum quippe desiderat opus. Quippe & Móyses eamdem rem appetivisse cognóscitur. Verùm ille hujúsmodi poténtiam ambitumque dominandi nequáquam quasívit; sed eam rem ita cupívit, ut nec contuméliam audire refúgeret, cùm illi dicerétur: Quis te constituit príncipem & júdicem super nos? Si quis igitur ita desiderat, desiderat bene. Episcopárus enim ex eo díci-tur, quòd omnes inspíciat, cunctaque speculétur. Oportet igitur Episcopum irreprensibilem esse. Hoc único verbo genus omne virtútum expressit. Itaque qui sibi vel levis culpæ conscíus est, malè profectò facit eam rem appetens, quâ indignum se per ópera facit. Non enim decet hujúsmodi régere, sed pótiús regi. Eum quippe qui regendos álios súscepit, tantá decet glóriá virtútis excéllere, ut instar solis, éeteros véluti stellárum ignícu-

los in suo fulgóre obscéret. Debet hujúsmodi vitam habéss immaculátam atque compóssitam; ut omnes in illum & in ejus vitam, véluti in exemplum áliquod excellens, intréantur.

¶ Lábía Sacerdóris custódiunt sciéntiam, & legem requirunt ex ore ejus: * Quia Angelus Dómini exercítuum est. *Malachia 2. 7.* ¶ Potens sit exhortári in doctrína sana, & eos qui contradícunt argúere. *Ti. 1. 9.* * Quia.

LECTIO V.

OPortet Episcopum vigilárem esse, hoc est, claríssimá mentis ácie prædírum, innumerosque habentem omni ex parte óculos, quibus acutíssimè cuncta prospiciat. Sunt quippe plura quæ incidant, & mentis héberent áciem, puta concupiscentíæ desidéria, curæ quotidiánæ, rerumque perturbatio; & plúrima id genus úndique imminant. Vigilantem igitur esse necesse est eum, qui non tantum suí curam habet, verùm étiam reliquórum. Decet esse pervigilem eum qui ejúsmodi est, ac spírítu vívere, & affectus sui flammam opéribus ípsis osténdere, sollicitúdine atque indústriá præcéllere; ut die noctúque exercítum & castra perlustret, láboret, & sui officii munus diligentíssimè impleat, atque ómnium curam & sollicitúdinem gerat. Pudícam, addit, ornátum, & hospitalitátis amatórem. Ista & in súbditis plerumque vídeas. Verùm quóniam oportet eum & ea quæ sunt re-

toris habere, idcirco subjunxit : Aptum ad docendum. Hoc quippe a subditis nequaquam exigitur : ceterum illi ante omnia adesse debet, qui hujusmodi suscepit officium.

¶ Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrificarem. * Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos. 1. Cor. 9. 22. ¶ Oculus fui cæco, & pes claudus : pater eram pauperum. Job, 29. 15. * Omnibus.

LECTIO vj.

Idcirco nos elegit Deus, ut simus quasi luminaria, ut veluti fermentum evadamus, ut magistri ceterorum efficiamur, ut veluti Angeli cum hominibus versemur in terris, ut tamquam viri cum infaptibus & pueris, quasi spirituales cum animalibus, ut ex contubernio nostro ingentia lucra conquirant; ut semina simus, ut fructum lætissimum afferamus. Nihil opus esset verbis, si hunc in modum vita nostra sanctitatis luce fulgeret. Nihil magistris opus esset, si virtutis probos actus præferramus. Nemo profecto Gentilis esset, si ipsi ut oportet Christiani esse curaremus, si Dei monitis ac scitis obtemperaremus, si injurias perpeSSI vicem non referremus, si maledictis lacessiti benediceremus, si promalis bona redderemus. Nemo esset ira fera bellua, ut non statim ad cultum veræ religionis accurreret, si videret hæc ab omnibus fieri. Atque ut discas ita esse, unus Paulus qui talis

fuit, tot populos attraxit ad Deum notitiam. Si omnes essemus hujusmodi, quot terrarum orbes & ipsi attrahere possemus!

¶ Hic erat edoctus viam Domini; & * Fervens spiritu loquebatur, & docebat diligenter ea quæ sunt Jesu. Act. 18. 25. ¶ In fide sua probatus est propheta, & cognitus est in verbis suis fidelis. Eccli. 46. 17. * Fervens. Glória. * Fervens.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. Zelatus est pro Deo suo, & expiavit scelus filiorum Israel. Num. 25. 13.

Ant. 5. a. Invocavit Dominum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes undique, in oblatione Agni inviolari. Eccli. 46. 19.

Ant. 1. a. Non recedet memoria ejus, & nomen ejus requiratur a generatione in generationem. Eccli. 39. 13.

¶ Memor sit (Dominas) omnis sacrificii tui; ¶ Et holocaustum tuum pingue fiat. Ps. 19. 4.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 24. 42.

In illo tempore; (Dixit Jesus discipulis suis:) Vigilate, quia nescitis quâ horâ Dominus venisset venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii.

Episcopi.

Dominicus sermo quem debemus omnes, non solum studiosè, verum etiam sapienter audire, cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire, moderacionis sue

b. iv.

tenens ubique temperiem, ut hec óvibus desint pábula, nec pastóribus alimenta; quædam specialiter solis præcipit nobis, quædam verò generaliter & nobis & vobis. Nobis namque (id est, servis, quos Pater ille familias, rerum omnium Dóminus, ad hoc in sua magna domo constituit, ut pópulo ejus verbum grátia ministrémus) specialiter adjungitur sanctæ prædicationis officium: generaliter verò & nobis & vobis salutaris indicitur observántia mandatorum.

R. Quasi stella matutina in médlio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis lucet, & * Quasi sol refulgens, sic ille effulset in templo Dómini. *Eccli.* 50. 6. V. Lúceat lux vestra coram homínibus, ut videant ópera vestra bona. *Matth.* 5. 16. * Quasi.

LECTIO viij.

Servórum igitur, quos pópulo suo præpósuit Dóminus, specialiter volens officium demonstrare, ait: Quis, putas, est fidélis dispensátor & prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam, ut det illis in rémpore tríciti mensúram? Beátus ille servus, quem eúm vénerit Dóminus, invénerit ita facientem. Quis est iste Dóminus, fratres? Christus sine dúbio, qui suis discípulis ait: Vos vocátis me, Magister & Dómine; & bene dicitis: sum etenim. Quæ est étiam hujus Dómini familia? Nimirum illa est, quam ipse Dóminus de manu inimíci redémmit, & suo domínio, mancipávit.

Hæc autem familia sancta est Ecclesiá cathólica, quæ per orbem terræ copiósa fertilitate diffúnditur, & redemptam se pretióso sui Dómini sángine gloriátur.

R. Lex veritátis fuit in ore ejus, & iniquitas non est inventa in lábiis ejus: in pace & in æquitate ambulávit mecum, & * Multos avertit ab iniquitate. *Malach.* 2. 6. V. Qui converti fécerit peccatórem ab errore viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte. *Jac.* 5. 20. * Multos.

LECTIO ix.

Dispensátor verò quis sit, quem oportet esse fidélem pariter ac prudentem, Paulus nobis ostendit Apóstolus, qui de se suisque sóciis loquens, ait: Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensátóres mysteriorum Dei. Híc jam quæritur inter dispensátóres, ut fidélis quis inveniátur. Ne quis autem nostrúm solos Apóstolos dispensátóres factos existimet; neglectoque militiæ spiritalis officio, servus piger infidéliter imprudenterque dormíter, ipse beátus Apóstolus Episcopos esse dispensátóres ostendens, ait: Oportet ergo Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensátorem. Servi Patris familias sumus, dispensátóres Dómini sumus; mensúram tríciti quam vobis erogémus, accépimus. Quæ vera sit ista mensúra tríciti si quæramus, ipsam quoque vobis beátus Paulus Apóstolus ostendit, dicens: Unicuique sicut Deus divísit mensúram fidei. Hujus tríciti mensúram

vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátia spiritalis, secundum regulam veræ fidei disputamus; & eandem tríciti mensuram per Dóminos dispensátore accípiis, cum quotidie per Dei famulos verbum veritátis auditis.

R. Euge, serve bone & fidelis; quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: * Intra in gaudium Dómini tui. *Matth.* 25, 21. *ψ.* Ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis. *Gen.* 15, 1. * Intra. Glória. * Intra. Te Deum.

ψ. Sacerd. Domus Aaron, benedicite Dómino: *R.* Domus Levi, benedicite Dómino. *Pf.* 134, 19.

A D L A U D E S.

Ant. [Sacerdos magnus] in i. g. [S]uavitas sua suffulsi domum, & in diébus suis corroborávit templum. *Eccli.* 30, 1.

Ant. 2. Curávit gentem suam, & liberávit eam a perditione. *Ibid.* 4.

Ant. 3. a. (Effulsi in templo Dómini) quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. *Ibid.* 9.

Ant. 5. C. Manus suas extulit in omnem congregatióem filiórum Israel dare glóriam Deo. *Ibid.* 22.

Ant. 4. A. Induit eum (Dñus) stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. *Eccli.* 45, 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 5, 1.

OMnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccátis.

Hymnus. G. Ep. Sant.

Jesu Sacerdotum decus, In hac die, quæ glóriâ Sanctum coronas Præsulem, Votis adesto supplicum.

S u i probatus præmium Amóris, & pignus tui, A Patre traditos tibi Accépit agnos pascere.

H o s novit, & præit vocans In tuta quemque páscoa, Victumque præbet: audiunt, Sequuntur, & vivunt oves.

QUAM sentit errantem jugis, Hanc nocte quærit ac die; Et gaudet inventam, suo Portans ovili réddere.

ARCET frementes béstias, Lupi retúndit ímpetus, Dolosque fallit, vel mori Charo parátus pro grege.

OFFERT frequentem victimam Cum plebe Pastor innocens, Secumque devótum gregem Pius Sacerdos immolat.

SUPREME Chríste Pontifex, Jugis tibi sit glória Cum Patre, cumque Spíritu, In sempiterna sécula. Amen.

ψ. Sacerdotes tui induantur justiciam: *R.* Et sancti tui exultent. *Pf.* 131, 9.

Ad Benedictus, Ant. 8. G. Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensátore mysteriórum Dei. Híc jam quaritur inter dispensátore, ut fidelis quis inveniátur. 1. *Cor.* 4, 1.

Oratio. S. R.

DEus, qui pópulis tuis in fulgéntiâ cónsulis, & amóre domináris; quique illis regendis vicários charitátis tuæ præsides ministros: da, quæsumus, inter-

cedente beato N. Pontifice, spiritum sapientie, quibus dedisti regimen disciplinæ; ut de profectu sanctarum viarum fiant gaudia æterna Pastorum; Per.

Alia Oratio. S. R.

Quæsumus, Domine, clementiam tuam, ut in hac die quam festivitate beati Pontificis N. consecrasti, des nobis illam sequi doctrinam, quam ille & verbo docuit, & opere complèvit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Sacerdos magnus.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Curavit.

CAPITULUM. Eccli. 45. 19.

Factum est illi in testamentum æternum, & sèmini ejus sicut dies cœli, fungi sacerdotio, & habere laudem, & glorificare populum suum in nomine ejus.

℟. br. Circuivi, & immolari

** In tabernaculo ejus. ℞. Circuivi. ψ. Hostiam vociferationis, * In tabernaculo ejus. Gloria. ℞. Circuivi. Ps. 26. 6.*

ψ. Domine, dilexi decorem domus tue, ℞. Et locum habitationis gloriæ tue. Ps. 25. 8.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Effulsit.

CAPITULUM. Eccli. 45. 6.

Dedit illi (Deus) coram præcepta, & legem vitæ & disciplinæ, docere Jacob testamentum suum, & judicia sua Israel.

*℞. br. Deduxit eos * In viam rectam. ℞. Deduxit. ψ. Ut irent in civitatem habitationis, * In viam. Gloria. ℞. Deduxit. Ps. 106. 7.*

ψ. Abstulit sicut oves populum suum: ℞. Et perduxit eos tamquam gregem. Ps. 77. 32.

AD NONAM.

Ant. 4. A. Induit eum.

CAPITULUM. Tit. 2. 7.

In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile; ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

*℞. br. Pavit eos * In innocentia cordis sui. ℞. Pavit. ψ. Et in intellectibus manuum suarum deduxit eos, * In innocentia. Gloria. ℞. Pavit. Ps. 77. 72.*

ψ. Beatus homo, quem tu erudieris, Domine, ℞. Et de lege tua docueris eum. Ps. 93. 12.

AD VESPERAS.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. Hebr. 13. 17.

Obedite Præpositis vestris, & subjacete eis; ipsi enim pervigilant quasi rationem pro animabus vestris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes: hoc enim non expedit vobis.

[In Semi-annualib. & supra ℞. Euge. xxv.]

Hymn. Christe, decreto. xx.

ψ. Salvum fecit Dñs Christum suum: ℞. Exaudiet illam de cœlo sancto suo. Ps. 119. 7.

Ad Magnificat, Ant. 6. Scitavit ei (Dominus) testamentum æternum, & dedit illi sacerdotium gentis, & beatificavit illum in gloria. Eccli. 45. 2.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. **B**eatus homo qui invenit sapientiam, & qui affluit prudentiâ. *Prov.* 3. 13.

Ant. 2. Ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ. *Eccli.* 39. 9.

Ant. 7. c. Scientia sapientis tamquam inundatio abundabit, & consilium illius sicut fons vitæ permanet. *Eccli.* 21. 16.

Ant. 4. D. Os prudentis quaritur in Ecclesiâ, & verba illius cogitabunt in cordibus suis. *Ibid.* 20.

Ant. 5. a. Sapiens in populo hereditabit honorem, & nomen illius erit vivens in æternum. *Eccli.* 37. 29.

CAPITULUM. I. Cor. 12. 7.

Unicuique datur manifestatio Spiritus ad utilitatem: alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiæ; alii autem sermo scientiæ secundum eundem Spiritum.

In Semi-annualibus, & supra, R. (Dóminus) dat sapientiam sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinam: * Ipse revelat profunda & abscondita.

Dan. 2. 21. *Ÿ.* Spiritus omnia scrutatur, etiam profunda Dei.

1. Cor. 2. 10. * Ipse. Glória. * Ipse. (*nisi resumendum sit ab initio.*)

Hymnus. S. V.

O Qui perpétuus nos mōnitor doces,
Vox æterna Patris, Christe,
vicāries

Doctōres, patrias cūm rémeas domos,

Nobis quā bene sūpperis!

Hi semper vīgilant, ne quid adulterum

Corrumpat fidei virgineum decus:

Lædi vel léviter non pátitur fides,

His custōdibus íntegra.

Infames ábolent rellíquias deūm;

Errōres ábigunt, crímina dédocent;

Christo restítuunt, quos malè crédulos

Mendax lúserat hæresis.

Patrum canitiem, tot venerábiles

Rugas objiciunt, unde niter fides:

Quæ sunt prisca, docent; quæ nova súbruunt:

Servant depósitum Dei.

Si t' supréma tibi glória, Vértas,

Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,

Nullò vocis egens, corda doces, sono,

Et te méntibus ínferis.

Amen.

Ÿ. Beatus homo quem tu erudieris, Dómine, *R.* Et de lege tua docueris eum. *Pf.* 93. 12.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.

Beatus vir, qui in sapientiâ morabitur, & qui in iustitia sua meditabitur, & in sensu cogitabit circumspectiōnem Dei. *Eccli.* 14. 22.

Oratio, infra in Laudibus, nisi sit propria.

[*In Annualib. & per Octav. AD COMPLETOR. Ant. 7. d. Sapiéntia filiis suis vitam inspirat, & súscipit inquirentes se. Eccli. 4. 12.*

Ad Nunc dimittis, Ant. 8. G. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlorum. Matth. 5. 10.]

AD OFFICIUM NOCT.

*Invitatorium. Fontem sapiéntiæ Verbum Dei in excelsis, * Veníte, adorémus.*

Psalms, Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

JAM nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sídereum, Relligio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia,
nóbiles

Tót nectis tibi láureas.

CUM per mille neces impietas furit,

Oppónis váldo pectore Mártyres:

Cum per mille dolos decipit hæresis,

Doctóres tibi súscitas.

QUANDO sparsa lues úndique críminum,

Hi gliscens vítium prótinus ámputant:

Quando plúrima nox mén-tibus incubat,

Hi plenum révehunt diem.

FIRMANT instábiles, & dúbios regunt;

Monstrant tuta procul líttora náufragis:

Nobis, qui véhimur cæca per aquora,

Lucent perpétuæ faces.

QUÆ dixere tuis cónsona stá-sibus,

Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:

Quos terris cólimus, quos séquimur duces,

Fac nos móribus ássequi.

SIT supréma tibi glória, Vé-ritas,

Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,

Nulló vocis egens, corda doces, sono,

Et te mén-tibus ínseris.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Est aurum, & multitúdo gemmárum, & vas pretiósus lábia sciéntiæ. Prov. 20. 15.

Ant. 2. Multitúdo sapiéntium sánitas est orbis terrárum. Sap. 6. 26.

Ant. 3. g. (Sapiéntia) non est multis manifesta: quibus autem cónnita est, pórmanet usque ad conspéctum Dei. Eccli. 6. 23.

ψ. Testimónium Dómini fíde-le, & Sapiéntiam præstans par-vulis. Ps. 18. 8.

Lectiones de Script. occurrente.

*j. & (Sapiens) apériet os suum in oratione, & pro deli-ctis suis deprecábitur: * Si enim Dóminus magnus volúerit, spí-ritu intelligéntiæ replébit illum.*

*Eccli. 39. 7. ψ. Si quis vestrum indiget sapiéntiá, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter. Jac. 1. 5. * Si enim.*

*ij. & Ipse palàm faciet disci-plinam doctrínæ suæ, * Et in lege testamenti Dómini gló-*

habitar. *Eccli.* 39. 11. *ψ.* Multos filiorum Israel converteret ad Dominum Deum ipsorum.

Luc. 1. 16. * Et in lege.

iiij. *ψ.* Omnis scriba doctus in regno cœlorum, * Similis est homini patrifamilias, qui ꝑ Profert de thesauro suo nova & vœtera. *Matth.* 13. 52. *ψ.* In corde prudentis requiescit sapiëntia, & indoctos quosque erudit. *Prov.* 14. 33. * Similis: Glória. ꝑ Profert.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constitui te hodie super gentes. *Jerem.* 1. 9.

Ant. 4. D. Depositum custodi, devitans profanas vocum novitates, & oppositiones falsi nominis sciëntiæ. 1. *Tit.* 6. 20.

Ant. 5. a. Quæ audisti à me per multos testes, hæc comenda fidelibus hominibus, qui idônei erunt & alios docere. 1. *Tim.* 2. 2.

ψ. Deus, docuisti me à juventute mea: *ψ.* Et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua. *Psf.* 70. 17.

LECTIO iv.

Ex Commonitorio primo sancti Vincéntii Lirinensis Prefbyteri. *Cap.* 2.

SI quis vellet exurgéntium hæreticorum fraudes deprehendere; laqueosque vitare, & in fide sana sanus atque integer permanere, dúplici modo munire fidem suam, Dómino adjuvante, debéret; primùm scilicet divínæ legis auctoritatē, tùm deinde Ecclésiæ Catholicæ traditionē. Hic forsitan requiratur

aliquis: Cùm sit perfectus Scripturarum canon, sibi que ad omnia satis superque sufficiat, quid opus est ut ei Ecclesiasticæ intelligentiæ jungatur auctoritas? Quia videlicet Scripturam sacram pro ipsa sui altitudine non uno eodemque sensu universi accipiunt; sed ejusdem eloquia aliter alius atque alius interpretatur: idcirco multum necesse est propter tantos tam varii erroris anfractus, ut Propheticæ & Apostolicæ interpretationis linea secundum Ecclesiastici & Catholici sensus normam dirigatur.

ψ. Non abscondas sapiëntiam tuam in decore suo; * In lingua enim sapiëntia dignoscitur. *Eccli.* 4. 28. *ψ.* Loquere quæ decent sanam doctrinam. *Tit.* 2. 1. * In lingua.

LECTIO v. C. 3. 4.

IN ipsa Catholica Ecclesia magnopere curandum est, ut id teneamus, quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est: hoc est etenim verè proprièque catholicum, quod ipsa vis nominis, ratioque declarat; quæ omnia ferè universaliter comprehendit. Sed hoc ita demum fiat, si sequamur universitatem, antiquitatem, consensionem. Sequemur autem universitatem hoc modo; si hanc unam fidem veram esse fateamur, quam tota per orbem terrarum confitetur Ecclesia. Antiquitatem verò ita; si ab iis sensibus nullatenus recedamus, quos sanctos majores ac patres nostros celebrasse manifestum est.

Consensum quoque eundem ;
 & in ipsa vetustate , omnium ,
 vel certe penè omnium Sacer-
 dotum pariter & Magistrorum
 definitiones sententialque secte-
 mur. Quid igitur tunc faciet
 Christianus catholicus, si se aliqua
 Ecclesiæ particula ab universalis
 fidei communione præciderit ?
 Quid utique , nisi ut pestifero
 corruptoque membro sanitatem
 universi corporis anteponat ?

24. Bonus eris minister Chri-
 sti Jesu, * Enutritus verbis fidei,
 & bonæ doctrinæ, quam affectus
 es. 1. *Tim.* 4. 6. ¶ Eruditus
 es in juventute tua, & imple-
 tus es quasi flumen sapientiâ.
Eccli. 47. 15. * Enutritus.

LECTIO VI.

Quid si novella aliqua contá-
 gio, non jam portiunculam
 tantum, sed totam pariter Eccle-
 siam commaculare conetur ?
 Tunc item providébit, ut anti-
 quitati inhaereat, qui prorsus
 jam non potest ab ulla novitatis
 fraude seduci. Quid si in ipsa
 vetustate, duorum aut trium
 hominum, vel certe civitatis
 unius, aut etiam Provinciæ ali-
 cujus error deprehendatur ? Tunc
 omnino curabit, ut paucorum
 temeritati vel inscitiae, si qua
 sunt, universaliter antiquitus
 universalis Concilii decreta præ-
 ponat. Quid si tale aliquid emer-
 gat, ut nihil ejusmodi reperi-
 tur ; tunc operam dabit ut
 collatas inter se majorum con-
 sulas interrogetque sententias :
 eorum duntaxat, qui diversis
 licet temporibus & locis, in unius
 sœmen Ecclesiæ Catholicæ com-

munionem & fide permanentes ;
 magistri probabiles extiterunt ;
 & quidquid non unus aut duo
 tantum, sed omnes pariter, uno
 eodemque consensu, aperte
 frequenter, perseveranter te-
 nuisse, scripsisse, docuisse cognó-
 verit, id sibi quoque intelligen-
 atque absque ulla dubitatione creden-
 dum.

25. Dabo tibi populo huic in
 murum æreum, fortem : * Et
 bellabunt adversum te, & † Non
 prævalébunt, quia ego tecum
 sum. *Jer.* 15. 20. ¶ Exurgens
 viri loquentes perversa, ut
 abducant discipulos post se.
Mat. 20. 30. * Et bellabunt. Gló-
 ria. † Non.

IN III. NOCTURNO

Ant. 6. Quæsi vi sapientiam
 palam in oratione mea : ante
 templum postulabam pro illa.
Eccli. 51. 18.

Ant. 8. G. Animam meam
 direxi ad illam, & in agnitionem
 inveni eam. *Ibid.* 27.

Ant. 5. C. Venérunt mihi
 omnia bona pariter cum illa, &
 innumerabilis honestas per ma-
 nus illius. *Sap.* 7. 11.

¶ Justiciam tuam non abs-
 condi in corde meo : 24. Verita-
 tem tuam & salutare tuum dixi.
Psf. 39. 11.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secun-
 dum Matthæum. 5. 13.

In illo tempore ; (Dixit Jesus
 discipulis suis :) Vos estis
 sal terræ : quod si sal evanes-
 cit, in quo salietur ? Et reli-
 qua.

*Homilia sancti Augustini
Episcopi.*

*Lib. 2. de Serm. Domini in
Monte, C. 6.*

O Stendit Dominus fatuos
esse judicandos, qui
temporalium bonorum
vel copiam sectantes, vel inopiam
meruentes, amittunt æterna,
quæ nec dari possunt ab
hominibus, nec auferri. Itaque
si sal infatuatum fuerit, in quo
salietur? Id est, si vos per quos
condiendi sunt quodammodo
populi, metu persecutionum
temporalium amisistis regna
celorum; qui erunt homines
per quos à vobis error auferatur,
cum vos elegerit Deus per quos
errorem auferat ceterorum?

¶. Invocavi, & venit in me spiritus
sapientiæ: & præposui illam
regnis & sedibus, * Et divitias
nihil esse duxi in comparatione
illius. *Sap. 7. 7. ¶. Existimo
omnia detrimentum esse propter
eminentem scientiam Jesu
Christi Domini mei. Philipp. 3. 8.*
* Et divitias.

LECTIO viij.

ERgo ad nihilum valet sal
infatuatum, nisi ut mittatur
foras, & calcetur ab hominibus.
Non itaque calcatur ab hominibus,
qui patitur persecutionem,
sed qui persecutionem timendo
infatuatur. Calcari enim non potest
nisi inferior: sed inferior non est,
qui quamvis corpore multa in terra
sustineat, corde tamen fixus in
coelo est.

¶. Super salutem & speciem
dilexi sapientiam, & * Præposui

pro luce habere illam: quoniam
inextinguibile est lumen illius.
*Sap. 7. 10. ¶. Quæ desursum est
sapientia, primum quidem pudica
est, deinde pacifica, modesta,
suavis, bonis consentiens.*
*Jac. 3. 17. * Præposui.*

LECTIO ix.

VOs estis lumen mundi.
Quomodo dixit superius
Sal terræ, sic nunc dicit Lumen
mundi. Nam neque superius ista
terra accipienda est, quam pedibus
corporeis calcamus; sed homines
qui in terra habitant, vel etiam
peccatores, quorum condiendis
& extinguendis putatoribus
Apostolicum solum Dominus
misit in mundum. Et hic
mundum, non coelum & terram,
sed homines qui sunt in
mundo vel diligunt mundum,
oportet intelligi, quibus illuminandis
Apostoli missi sunt.

¶. Sapientiam sine fictione
didici, & sine invidia communico,
& honestatem illius non abscondo:
infinis enim thesaurus est hominibus:
* Quo qui usi sunt, † Participes facti
sunt amicitiae Dei. *Sap. 7. 13. ¶. Bonus
homo de bono thesauro cordis sui
profert bonum. Luc. 6. 45. * Quo.
Gloria. † Participes.*

Te Deum.

¶. *Sacerd.* Os meum annuntiabit
justitiam tuam, ¶. Totâ die
salutare tuum. *Psf. 70. 15.*

AD LAUDES.

Ant. **V** Ir peritus multos erudit,
& animæ suæ suavis est. *Eccli. 37. 22.*

Ant. 8. G. Quæsiuit verba
utilia , & conscripsit sermones
rectissimos ac veritate plenos.
Eccli. 12. 10.

Ant. 7. ç. In fide sua probatus
est propheta, & cognitus est in
verbis suis fidelis. *Eccli. 46. 17.*

Ant. 4. D. Dedit illi (sapientia)
scientiam sanctorum :
honestavit illum in laboribus.
Sap. 10. 10.

Ant. 5. a. Collaudabunt
multi sapientiam ejus, & usque
in seculum non delebitur.
Eccli. 39. 12.

CAPITULUM. *I. Cor. 2. 1.*

CUM venissem ad vos, fratres,
veni non in sublimitate sermonis,
aut sapientie, annuntians vobis
testimonium Christi. Non enim
judicavi me scire aliquid inter vos,
nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum.

Hymnus. S. V.

Vos succensa Deo splendida
lumina :

Vos sal, nos homines quo
sapimus Deum ;

Ævum, puri animo, moribus
integri,

Quo condimur in alterum.

PER vos Religio, rutaque Veritas,

Per vos virgineis fulget honoribus!

Per vos Christus amat pandere divites

Thesauros sapientie.

VESTRIS unda fluit pura canalibus ;

Christi floret ager ; munda
nitet seges.

Lac aptum pueris, & solidum
viris

Cauti sufficitis cibum.

Hi sunt, summe Deus, qui tibi
militant ;

Hi sunt, qui stabiles ædificant
domos :

Unâ docta cohors arma tenet
manu,

Muros construit alterâ.

VICISTIS stygias vos quibus hæreses,

Hæc nos accipimus tela superstitis ;

His pugnamus adhuc, nec
dubio exitu.

His armis quoque vincimus.

SIT suprema tibi gloria, Veritas,

Quæ per scripta Patrum quando
foris sonas,

Nulla vocis egens, corda
doces, sono,

Et te mentibus inseris.

Amen.

ÿ. Ignitum eloquium tuum
vehementer, &c. Et servus tuus
dilexit illud. *Pf. 118. 140.*

Ad Benedictus, Ant. 4. E.
Qui a semetipso loquitur, gloriam
propriam querit : qui autem
querit gloriam ejus qui misit
eum, hic verax est, & injustitia
in illo non est. *Joan. 7. 18.*

Oratio. S. R.

OMnipotens æterne Deus,
qui Ecclesie tue filios sicut
non cessas erudire, ita non desinis
adjuvare : da fidelibus tuis
intercessione beati N. quem eis
æternæ salutis ministrum tribuisti;
ut te miserante, & scientiam
rectæ faciendi, & possibilitatem
capiant exequendi ; Per.

Alia

Alia Oratio. S. R.

AD NONAM.

EXcira, Dómine, in Eccléſia tua Spíritum, quo beátus N. ſervívit, ut eódem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Vir perítus.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Quæſívit.

CAPITULUM. Eccli. 8. 9.

NE deſpicias narratióem Presbyterórum ſapiéntium, & in provérbiis eórum converſáre; ab ipſis enim diſces ſapiéntiam, & doctrínam intellectûs.

R. br. Lex Dómini immaculáta, * Convertens ánimas.

R. Lex. V. Testimónium Dómini fidéle, * Convertens. Glória.

R. Lex. Pf. 18. 8.

V. Juſtitiz Dómini rectæ:

R. Latificantes corda. Ibid. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. In fide ſua.

CAPITULUM. Sap. 7. 15.

[DEus] ipſe ſapiéntiz dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illius & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

R. br. Os juſti * Meditábitur ſapiéntiam. R. Os juſti. V. Et lingua ejus loquétur judícium. * Meditábitur. Glória. R. Os juſti. Pf. 36. 30.

V. Lex Dei ejus in corde ipſûs: R. Et non ſupplantabuntur grefſus ejus. Ibid. 31.

Ant. 5. a. Collaudábunt.

CAPITULUM. Prov. 3. 14.

Melior eſt acquiſitió ſapiéntiz negotiatióne argenti, & auri primi, & puríſſimi fructus ejus: pretiôſior eſt cunctis ópi- bus; & ómnia, quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

R. br. Judícia Dómini vera, * Juſtificáta in ſemetipſa.

R. Judicia. V. Deſiderabilia ſuper aurum. * Juſtificáta. Glória.

R. Judicia. Pf. 18. 10.

V. Servus tuus cultódit ea:

R. In cultodiendis illis retribú- tio multa. Ibid. 12.

AD VESPERAS.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. Eccli. 39. 13.

Non recédet memória ejus, & nómen ejus requirétur à generatióne in generatióem. ſapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enarrábit Eccléſia.

[In Semi-annualib. & ſupra, R. (Dóminus) dat ſapiéntiam. & I. Vesperis. xxvij.]

Hymn. O qui perpétuus. xxvij.

V. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! R. Super mel ori meo. Pf. 118. 103.

Ad Magníficar, Ant. 6. Qui docti fuerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti: & qui ad juſticiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitates. Dan. 12. 3.

Oratio ut ſuprà, niſi fuerit propria.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

*Omnia ut infra in Communi
Iustorum, pag. xxxviij. præter
sequentia.*

IN I. VESPERIS.

CAPITULUM. Malach. 2. 7.

L Abia Sacerdotis custodient
scientiam; & legem requi-
rent ex ore ejus, quia Angelus
Dómini exercituum est.

Hymnus.

J AM satis fluxit cruor hostia-
rum;

Pristinæ cessent elementa le-
gis:

Christe, quos formas, meliô-
ra libant

Sacra Ministri.

PINGUE libâmen, novus & Sacer-
dos;

Jam Deo Patri Deus immo-
latur;

Se manu nostrâ litat incruento
Fûnere Christus.

ANGELIS nusquam data par pote-
stas;

Nec prius toto fuit orbe di-
ctum,

Tradat ut lautam pópulo Sa-
cerdos

Numen in escam.

CHRISTE, fac semper tua sacra
puro

Corde tractemus, manibus-
que puris:

Châritas aptos tua nos tre-
mendis

Applicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una
Proles,

Christe, te pronus veneretur
orbis,

Qui Sacerdotes per Amôpiæ
almi

Flamen inungis.

Amen.

ÿ. Sacerdotes Sion induam
salutari: *Æ.* Et sancti ejus exul-
tatione exultabunt. *Pf. 131. 16.*

Ad Magnificat, Ant. 5. C.
Notum faciet Dóminus qui ad
se pertineant, & sanctos applica-
bit sibi; & quos elegerit, appro-
pinquabunt ei. *Num. 16. 5.*

*Oratio, infra ad Laudes;
nisi sit propria.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sacerdotem in æter-
num, * Venite, adoremus.

Psalms, Venite. 2.

Hymnus, Jam satis, supra.

AD LAUDES.

CAPITULUM. I. Tim. 4. 13.

Attende lectioni, exhorta-
tioni, & doctrinæ: noli
negligere grâtiâ quæ est in te,
quæ data est tibi per prophetiam,
cum impositione manuum præ-
byterii. Hæc meditare, in his
esto, ut profectus tuus manife-
stus sit omnibus.

Hymnus.

O SACERDOTUM veneranda
jura!

Cum reum solvunt, Deus ipse
solvit;

Cum ligant fontem, Deus ipse
fontis

Víncula nectit.

VERBA dum promunt, pópulo
fidélis

Excipit vocem, cupidus de-
céri;

Tempore divinæ sacra verba offerunt, & idèd sancti erunt.
legis
Levit. 21. 6.

Mente reconduunt.

Oratio. S. G.

IUVENS prompti cohibere fulmen,

DEUS, qui sacrum ministrarium fîdèlìter exequentes in gaudium Dòmini sui tribuis benignus intrare: da nobis intercessiòne beati N. Presbyteri, ut in mòdico fîdèles, mercedem magnam, quæ ipsees, cònsequi mereámur; Per.

Stant ab adverso, Dominumque placant,

Vindices in nos quòties ab alto

Dèpluit iras.

DUM Sacerdòtes tua sacra tractant,

Christè, fac sacris quibus applicasti,

Cònsonent mores, populique fiat

Forma Sacerdos.

LUMINIS splendor, Patris una Proles,

Christe, te pronus venerètur orbis,

Qui Sacerdòtes per Amòris almi

Flamen inungis. Amen.

¶ Beati qui habitant in domo tua, Dòmine: *ps. In sècula sèculorum laudábunt te. Ps. 8^{ps} 5.*

A D VESPERAS.

CAPITULUM. II. Paral. 19. 6:

Vidète quid faciátis: non enim hómìnis exercétis iudiciùm; sed Dòmini: & quodcumque iudicaveritis, in vos redundábit. Sit timor Dòmini vobiscum, & cum diligèntia cuncta facite.

Hymn. O Sacerdòrum: suprà.

¶ Sacríficent sacrificiùm laudis, *ps. Et annúntient ópera ejus in exultatiòne. Ps. 106. 22.*

Ad Magnificat; Ant. 3. E.

Qui bene ministraverint, gradum bonum sibi acquirènt, & multam fidúciàm in fide, quæ est in Christo Jesu. *I. Tim. 3. 13.*

Ad Benedictus, Ant. 7. G. Sancti erunt Deo suo, & non pòlluent nomen ejus; incensum enim Dòmini, & panes Dei sui

Oratio, ut suprà, vel ex Proprio.

COMMUNE ABBATUM,

Monachorum, Cœnobitarum,

& Anachoretarum.

Omnia de Communi Justorum, infrà, xxxviii. præter sequentia.

I N I. VESPERIS.

CAPITULUM. Jerem. 51. 6:

iniquitatem ejus; quóniam tempus ultiónis est à Dòmino.

Hymnus. S. V.

FELICES némorum pângimus incolas,

Certo consilio quos Deus ábdidit,

FUGITE de médio Babylónis, & salvet unusquisque animam suam: nolite tacere super

Commune Abbatum, Monachorum, &c.

Ne contágio secli.

Mores læderet integros.

Ut te possideant, quem siciunt
Deum,

Urbes, regna, suos, se quo-
que deserunt:

Totus viluit orbis,

Dum cœlestia cōgitant.

ILLIS summa fuit glória, despici;

Illis divitiæ, paupériem pati;

Illis summa voluptas,

Longo supplicio mori.

FAC nos, summe Deus, quæ
parimur mala,

In pœnam scelerum fectis
libentiùs;

Et tellùre relicta,

Immortalia quærere.

ÆTERNUS sit honos ingénio
Patri;

Sit par unigenæ glória Filio;

Sacri nexus amoris,

Laus compar tibi, Spíritus:
Amen.

ψ. Scapulis suis (Deus) obum-
brabit tibi; &c. Er sub peninis
ejus sperabis. *Pf.* 90. 4.

Ad Magnificat, Ant. 7. a.

Si vis perfectus esse, vade, ven-
de quæ habes, & da pauperibus;
& habebis thesaurum in cœlo:
& veni, sequere me. *Matth.* 19. 21.

Oratio, infra ad Laudes,
nisi fuerit propria.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratorem inqui-
rentibus se Deum, * Venite,
adorémus. *Pf.* Venite. 2.

Hymnus, Felices, supra.

AD LAUDES.

CAPITULUM. II. *Cor.* 6. 17.

EXite de medio eorum, &
separamini, dicit Dñi-
mus, & immundum ne tetigé-

ritis: & ego recipiam vos; &
ero vobis in patrem, & vos
eritis mihi in filios.

Pro S. Abbate, Monacho,
& Canobita,

Hymnus. S. V.

O Pulchras acies, castraque
fortia,

Quæ spes, una fides, unus
amor regit!

Omnes lege sub una,

Uno sub duce militant.

Hæu! quantis rapiunt astra labo-
ribus!

Pullant perpétuis quæstibus
æthera,

Per jejunia longa

Vires corporis atterunt.

VOTIS unânimes, vi quoque
stetûm

Instant, & socias ingeminant

precès,

Et concórdibus armis

Viti cœlo simul inferunt.

Hæc vis grata Deo; sic amat
optimus

Vinci per lacrymas, per gèmi-
tus, Pater:

Sic duris referatur

Cœlum cōditionibus.

FERVENT quando die cunctæ
rumûlibus,

Altum turba silet: cœtera dum
tacent,

Hi per canticâ rumpunt

Noctis longa siléntia.

EXERCET vigilas cōtinuus la-
bor;

Incumbunt operi non rēdas
manus,

Tellus culta colonis

Victum suppeditat suis.

ÆTERNUS sit honos ingénio
Patri;

Sic par unigenz. glória Filio;
Sacri nexus amoris,
Laus compar tibi, Spiritus.
Amen.

Pro S. Anachoreta, & Solitario,

Hymnus. S. V.

Quid tu, relictis urbibus,
Mortalium consortia
Timens fugis? quid tu vides?
Solusque recuris cogitas?

*M*ENTIS volatū libero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortalibus,
Transfers Deo commercia.

*P*RESENS choris cœlestibus,
Sacro quiescis orio;
Totus tuendo Nūmini,
Totus colendo tu vacas.

*Q*uam pura, qui te diligunt,
O Christe, libant gaudia:
Te propter antris abditos
Sina recondis in tuo.

*Æ*TERNE tu Verbi Pater;
*Æ*terne Fili, par Patri;
Et par utrique Spiritus;
Tibi, Deus, sit gloria.
Amen.

ψ. In umbra alarum tuarum
sperabo, *℞.* Donec transeat iniquitas. *Psf. 56. 2.*

Ad Benedictus, Ant. 1. D.
Anima mea desideravit te in
nocte: sed & spiritu meo, in
præcordiis meis, de mane vigi-
labo ad te. *Is. 26. 9.*

Si sit Abbas, Oratio. S. R.
Deus, qui nobis temporalia
despicere, atque ad æterna
festinare præcepisti: da famulis
tuis, ut quæ à te iusta cognovi-

mus, intercedente beato N.
Abbate implere cœlesti inspira-
tione valeamus; Per.

Alia Oratio. S. A.

Precamur, Dómine, ut be-
tum Abbatem *N.* imitan-
do, tam sevère sensus nostros
regere possimus, ut dómuito omni
pravo appetitu, cœlestem in
terris vitam vivamus; *Per.*

Si non sit Abbas, Oratio. S. R.

Famulos tuos, quæsumus,
Dómine, intercedente beato
N. tibi facias toto corde subje-
ctos: ut tuæ charitatis spiritu
repleti, à terrénis mundemur
affectibus, & cœlesti beatitu-
dine, te donante, digni effici-
mur; *Per.*

A. D. VESPERAS. 1.

CAPITULUM. Hebr. 12. 11.

Omnis disciplina in præfenti
quidém videtur non esse
gaudii, sed mœroris: postea
autem fructum pacatissimum
exercitatus per eam reddet iusti-
tiz.

Hymnus, Felices. ut in
I. Vesperis.

ψ. Beata gens, cujus est Dó-
minus Deus ejus: *℞.* Pópulus,
quem elegit in hereditatem libe-
Psf. 32. 12.

Ad Magnificat, Ant. 7. c.
Assumpsit eum (Dóminus),
atque portavit in humeris suis:
Dóminus solus dux ejus fuit.
Deut. 32. 11.

Oratio, ut supra, vel ex
Proprio.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I, VESPERIS.

Ant. **T**Imor Dómini, ipsa est
1. g. sapiéntia; & recédere
à malo, intelligéntia. *Job.* 28. 28.

Ant. 4. E. Timentí Dómini
num bene erit, & in diébus con-
summationis illíus benedicétur.
Eccli. 1. 19.

Ant. 5. C. Qui timétis Dó-
minum, crédite illi: & non
evacuábitur merces vestra.
Eccli. 2. 8.

Ant. 2. Qui timétis Dómini-
num, speráte in illum; & in
oblectatióem véniet vobis mi-
sericórdia. *Ibid.* 9.

Ant. 3. a. Qui timétis Dómini-
num, diligite illum; & illumi-
nabuntur corda vestra. *Ibid.* 10.

CAPITULUM. *Eccli.* 2. 18.

Qui timent Dóminum, non
erunt incredíbles verbo
illíus; & qui diligunt illum,
conservábunt viam illíus. Qui
timent Dóminum, inquirént
quæ beneplácita sunt ei: & qui
diligunt eum, replebuntur lege
ipsius.

[*In Semi-annual. & supra*,
34. Qui timent Dóminum, præ-
parábunt corda sua, & * In
conspectu illíus † Sanctificábunt
ánimas suas. *Eccli.* 2. 20.
35. Misericórdia Dómini a pro-
génie in progénies timéntibus
eum. *Luc.* 1. 50. * In conspectu.
Glória. † Sanctificábunt.]

Hymnus. G. Ep. Sant.

SUMMI pusillus grex Patris,
Timóre mentem solvite;
Sui paternus vos amor

Vult esse regni còmpotes.

EN regnat inter Cœlites.

Qui vixit olim sêculo

Ignótus, exótus sibi,

Qui pauper & sciens pati.

ANGUSTA pœniténtiæ.

Ingressus, & viam crucis,

Per dura Christum prœlia,

Per damna, non timet sequi,

CARNEM terit jejúniis;

Linguam domat siléntio;

In páuperum, parcus sibi,

Abcondit & spargit sinu.

SAPORÆ verbi pascitur;

Totóque legem pectore

Scrutátus, orat pœrvigil;

Mens celsa versatur polo.

HAC surgit ad cœlum viâ:

Et nos eâdem da, Pater,

Da, Nate, da cum Spíritu

Ad te venire sêmítâ.

Amen.

36. Beneplácitum est Dómino
super timéntes eum, 37. Et in
eis qui sperant super miséricór-
dia ejus. *Pf.* 146. 11.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.
Omnis, qui audit verba meâ
hæc, & facit ea, assimilábitur
viro sapienti, qui ædificávit
domum suam supra petram.
Matth. 7. 24.

Oratio, ut infra ad Laudes,
nisi sit propria.

[*In Annualib. & per eorum*
Octavas, AD COMPLETOR.

Ant. 1. 2. Vigílare, quia nesci-
tis quâ horâ Dóminus vester
ventúrus sit. *Matth.* 24. 42.

Ad Nunc dimittis, Ant. 3. a.
Qui sequitur me, non ambulat

In tenebris, sed habebit lumen
vitæ. *Joan.* 8. 12.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. Diligentem ju-
stos Dñm, * Venite, ado-
remus.

Psalms, Venite. 2.

Hymnus. S. V.

NON parva solo sanguine
Ornat Beatos purpura :
Sunt incruenta, quæ suæ
Habent triumphos, prælia.

NON iste flammæ, non cru-
ces,

Non sensit uncus pectines :
Crudelis & durus sibi
Se morte lentâ conficit.

Si licitor illi defuit,
Si vincla, fustes, ungulæ ;
Parata pro Christo mori,
Hoc supplet omne charitas.

CORPUS subegit castitas,
Et liberam mentem fides :
Amor, supernis ignibus
Totam levavit hostiam.

VANIS apertis omnibus,
Qui velle ultro erumpere,
Fraudatus operâ viâ,
It, fufus in fletum eruo.

Da, Christe, sic nos vivere,
Discamus ut semper mori :
Da post brevis victitæ,
Vitæ perennis gaudia.

ÆTERNE, tu Verbi Pater ;
Eterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spiritus ;
Tibi, Deus, sit gloria
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Si quis vult post
me venire, abneget semetip-
sum, & tollat crucem suam
quotidie, & sequatur me.

Luc. 9. 23. & 14. 27.

Ant. 3. b. Quam angusta
porta, & arcta via est quæ
ducit ad vitam : & pauci sunt,
qui inveniunt eam. *Matt.* 7. 14.

Ant. 2. Contendite intrare
per angustam portam : quia
multi, dico vobis, quærent intrare,
& non poterunt. *Luc.* 13. 24.

* Portio mea, Domine,
Dixi, custodire legem tuam.
Pf. 118. 57.

*LECTIONES de Scriptura occu-
rente.*

J. 24. Tollite jugum meum
super vos, & discite a me, quia
mitis sum, & humilis corde :
* Et inveniatis requiem animâ-
bus vestris : jugum enim meum
suave est, & onus meum leve.
Matt. 11. 29. * Interrogare
de semitis antiquis quæ sit via
bona, & ambulare in ea.
Jerem. 6. 16. * Et inveniatis.

2j. 24. Servite Domino in
omni corde vestro : & * Nolite
declinare post vana, quæ non
proderunt vobis. 1. *Reg.* 12. 20.
* Nolite diligere mundum,
neque ea, quæ in mundo sunt.
1. *Joan.* 2. 15. * Nolite.

iiij. 24. Satagite, ut per bona
opera certam vestram vocatiô-
nem & electiônem faciatis :
* Hac enim facientes, non pec-
cabitis aliquando. 2. *Petr.* 1. 10.
* Hac est via, ambulare in ea :
& non declinetis neque ad dexte-
ram, neque ad sinistram.
Is. 30. 21. * Hac Glória. * Hæc

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Pietas ad omnia
utilis est, promissionem habens
vitz, quæ nunc est, & futura.
1. *Tim.* 4. 8.

Ant. 3. g. Beatus homo, cui donatum est habere timorem Dei. Eccli. 25. 15.

Ant. 7. d. Quam magnus, qui invenit sapientiam & scientiam! sed non est super timorem Domini. Ibid. 13.

Ps. Beati omnes, qui timent Dominum, &c. Qui ambulant in viis ejus. Ps. 129. 1.

LECTIO IV.

Ex libro Moraliū sancti Gregorii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16.

DEridetur iusti simplicitas. Hujus mundi sapientia est; cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, verâ ostendere; quæ vera sunt, fallacia demonstrare. Hæc nimirum prudentia usu à juvenibus scitur, hæc à pueris prætor discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt; hanc qui nesciunt, subjecti & timidi in aliis mirantur: quia ab eis hæc eadem dupliciter iniquitatis nomine palliata diligitur; dum mentis perversitas, & urbanitas vocatur. Hæc sibi obsequenti-bus præcipit honorum culmina querere, adeptâ temporâlis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab aliis mala multipliciter reddere; cum vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per maliciam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

2. Mundus transit, & concupiscentia ejus: * Qui autem facit voluntatem Dei, manet

in æternum. 1. Joan. 2. 17. *Ps. Qui elongant se à te (Domine,) peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te. Ps. 72. 27. * Qui.*

LECTIO V.

AT contrâ, sapientia iustorum est; nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare quàm facere; nullam injuriæ ultionem querere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc iustorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis procul dubio stultum putatur: & quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientia farum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quàm mentem verbis ostendere, nil callidâ machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem querere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti maxillam alteram præbere?

2. Nihil est aliud, quàm respicere in mandatis Domini: * Gloria magna est sequi Dominum. Eccli. 25. 37. *Ps. Si quis mihi ministrat, me sequatur; & ubi sum ego, illic & minister meus erit. * Gloria magna. Joan. 12. 26.*

LECTIO VI.

QUæ nimirum iusti simplicitas breviter sed sufficienter exprimitur, cum præbuit

subinfertur : Lampas contempta apud cogitationes divitum. Sape namque contingit, ut electus quisque, qui ad æternam felicitatem ducitur, continuâ hinc adversitate deprimatur; non hunc rerum abundantia fulciar, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestitum pompa componat: à cunctis verò despicibilis cernitur, & hujus mundi gloriâ indignus æstimatur: sed tamen ante occulti iudicis oculos virtutibus emicat, vitæ meritis coruscat, honorari meruit, despici non refugit; corpus continentia afficit, solâ in animo dilectione pinguescit.

¶ Qui perspexerit in legem perfectam libertatis, & permanserit in ea; non audiet obliviosus factus, sed factor operis, * Hic † Beatus in facto suo erit. *Jac. 1. 25.* ¶ Qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non sterit. *Pf. 1. 1.* * Hic. Gloria. † Beatus.

IN. III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus; perficientes sanctificationem in timore Dei. *2. Cor. 7. 1.*

Ant. 6. Nostra conversatio in coelis est; unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum. *Philipp. 3. 20.*

Ant. 4. Consideremus vicem in provocationem cha-

ritatis, & bonorum operum.

Hebr. 10. 24.

¶ Gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: *¶ Quoniam tu benedices justo.*

Pf. 5. 12.

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. 12. 35.

IN illo tempore; (Dixit Jesus discipulis suis:) Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ. *In Evang. Homil. 13.*

DOminus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat & bonis operibus insudare, proutinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Duo autem sunt quæ jubentur, & lumbos restringere, & lucernas tenere; ut & munditia sit castitatis in corpore, & lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest; si autem is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit; aut is qui

castitâte præminet, necdum se per bona ôpera exercet.

R. Nolite conformâri huic sæculo, * Sed reformâmini in novitatē sensûs vestri : ut probetis quæ sit voluntas Dei bona. *Rom. 12. 2. ¶* Ego Dñs Deus vester : juxta consuetudinem terræ Egypti, in qua habitastis, non faciētis. *Levit. 18. 2.* * Sed.

LECTIO viij.

NEc castitas ergo magna est sine bono ôpere, nec opus bonum est aliquod sine castitate, Sed & si utrumque agit, restat ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, & nequâquam se à vitis pro mundi hujus honestate contineat. Qui etsi quædam bona aliquando pro honestate inchoat, in ejus tamen intentione non debet permanere, nec per bona ôpera præsentis mundi gloriâ quærere ; sed totam spem in Redemptoris sui adventum constituat. Unde & pròtinus subditur : Et vos similes hominibus expectantibus dñm suum, quando revertatur à nuptiis. Ad nuptias quippe Dñs abiit ; quia resurgens à mortuis, ascendens in cœlum, supernam sibi Angelorum multitudinem novus homo copulavit. Qui tunc revertitur, cum nobis jam per judicium manifestatur.

R. Lucerna pedibus meis verbum tuum (Dñe,) & lumen semitis meis : * Juravi & statui custodire judicia justitiæ tuæ. *Pf. 118. 105. ¶* Hæc est charitas Dei, ut mandata ejus

custodiâmus, & mandata ejus grâvia non sunt. 1. *Joan. 5. 3.* * Juravi.

LECTIO ix.

BEne autem de servis expectantibus subditur : Ut, cum venerit & pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit Dñs, cum ad judicium properat : pulsât verò, cum jam per aegritudinis molestias mortem vicinam esse designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim judici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat ; & videre eum, quem contempsisse se meminit, judicem formidat. Qui autem de sua spe & operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia lætus judicem sustinet ; & cum tempus propinque mortis advenerit, de gloriâ retributionis hilarescit.

R. Exeamus ad Jesum extra castra, improprium ejus portantes. * Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. *Hebr. 13. 13. ¶* Peregrini sumus coram te (Deus,) & advenæ, sicut omnes patres nostri. 1. *Paral. 29. 15.* * Non enim. Glória. * Non.

Te Deum.

¶. *Sacerd.* In lege Dñi voluntas ejus, R. Et in lege ejus meditabitur die ac nocte. *Pf. 1. 2.*

AD LAUDES.

Ant. **E**Rat vir ille simplex & 8. c. **E** rectus, actimens Deum, & recedens à malo. *Job. 1. 1.*

Ant. 4. **A.** Pôruit transgredi, & non est transgressus ;

Fecere mala ; & non fecit.
Eccli. 31. 10.

Ant. 3. a. Non præterit
de universis mandatis , nec
unum quidem verbum , quod
iussu erat Dominus. *Jos. 11. 15.*

Ant. 5. F. Immobiles in Dei
timore permansit , agens gratias
Deo omnibus diebus vite sue.
Tob. 2. 14.

Ant. 6. Stabilita sunt bona
illius in Domino , & eleemosy-
nas illius enarrabit omnis Eccle-
sia sanctorum. *Eccli. 31. 11.*

CAPITULUM. *Coloss. 2. 6.*

Sicut accepistis Jesum Chri-
stum Dominum , in ipso
ambulante , radicati , & super-
edificati in ipso , & confirmati
fide , sicut & didicistis , abun-
dantes in illo in gratiarum
actione.

Hymnus. S. V.

Qui te , Deus , sub intimo
Amans recepit pectore ,
Non ille terras amplius
Suscipiat oblitus sui.

Quid ergo gaudes necere
Tristes moras amantibus ?
Terris retardas exules ,
Cives polo quos destinās.

Hinc fervere in dies amor ;
In vota toti diffundunt :
Ad astra festinantibus
Fit poena , vita longior.

Vix iste tardi corporis
Pondus molestum sustinet ;
Præ mortis occupat diem ,
Ardens Deo se iungere.

ÆTERNE tu Verbi Pater ;
Æterne Fili , par Patri ,
Et par utrique Spiritus ;
Tibi , Deus , sit gloria.

Amen.

¶. Prævenisti eum (Domine)
¶. In benedictionibus dulcedi-
nis. *Pf. 20. 4.*

Ad Benedictus, Ant. 8. G.
Ut filii lucis ambulate : fructus
enim lucis est in omni bonitate ,
& iustitia , & veritate : proban-
tes quid sit beneplacitum Deo.
Ephes. 5. 8.

Oratio. S. A.

Deus , qui nobis festivitatem
beati *N.* concedis cum gau-
dio celebrare : præsta nobis sic
ipsius sequi vestigia sanctitatis ,
ut vitiorum discrimina vitan-
tes , per viam virtutum ad te
veniamus ; Per.

Alia Oratio. S. R.

Adesto , Domine , supplica-
tionibus nostris , quas in
beati *N.* solemnitate deferimus ;
ut qui nostræ iustitiæ fiduciam
non habemus , ejus qui tibi pla-
cuit precibus adjuvemur ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Erat vir ille.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Potuit.

CAPITULUM. *Philipp. 2. 12.*

Cum metu & tremore vè-
stram salutem operamini ;
Deus est enim qui operatur in
vobis & velle & perficere , pro
bona voluntate.

¶. *br.* Beatus vir * Qui timer
Dominum. ¶. Beatus. ¶. In
mandatis ejus vult nimis , * Qui
timet. Gloria. ¶. Beatus vir.
Pf. 111. 1.

¶. In memoria æterna erit
justus : ¶. Ab auditione mala
non timebit. *Ibid. 7.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Non præterit.

CAPITULUM. Coloss. I. 10.

Ambulētis dignē Deo per
omnia placentes, in om-
ni opere bono fructificantes, &
crescentes in sciētia Dei; in
omni virtute confortāti secun-
dum potētiā claritātis ejus.

R. br. Beati * Immaculāti in
via. R. Beati. V. Qui ambul-
ant in lege Dōmini, * Immacu-
lāti. Glōria. R. Beati. Ps. 118. 1.

V. Ambulans in via immac-
ulata, R. Hic mihi ministrā-
bar. Ps. 100. 6.

AD NONAM.

Ant. 6. Stabilita sunt.

CAPITULUM. II. Cor. I. 12.

Glōria nostra hæc est, te-
stimōnium conscientie
nostræ, quod in simplicitate
cordis & sinceritate Dei, & non
in sapientia carnali, sed in grātia
Dei conversāti sumus in hoc
mundo.

R. br. Præceptum Dōmini
lucidum, * Illūminans oculos.

R. Præceptum. V. Timor Dō-
mini sanctus, permanens in
sæculum sæculi, * Illūminans.
Glōria. R. Præceptum. Ps. 18. 9.

V. Justitiæ Dōmini recte;
R. Lætificantes corda. Ibid.

AD VESPERAS.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. I. Cor. 15. 58.

Fratres mei dilecti, stābiles
estote & immōbiles; abun-
dantes in opere Dōmini semper,

scientes quod labor vester non
est inānis in Dōmino.

[In Semi-annualib. & supra,
R. Exeāmus. xlij.]

Hymnus. S. V.

TUA beandos gloriā
Miris, Deus, probas mo-
dis;

Qui, dum lates, præsentior
Votis amantūm pascis.

Procul remōti, supplices
Tendunt manus, & patrium
Per vota, per suspīria,
Coelum salūtant exules.

Te sola mors cum det frui,
Sese necant laboribus,
Sese necant jejuniis,
Et, quā licet, vellent mori.

Quam, morte promptā, fer-
vidi

Emere palmam Mātyres,
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat funere.

Æternæ tu Verbi Pater;
Æternæ Fili, par Patri,
Et par utrique Spiritus;
Tibi, Deus, sit glōria.

Amen.

V. Quis stabit in loco sancto
Dōmini? R. Innocens manibus
& mundo corde. Ps. 23. 3.

Ad Magnificat, Ant. 1. D.
Ambulāvit in conspectu tuo
(Dōmine), in veritate, & justitia,
& recto corde tecum: custo-
disti ei misericōrdiam tuam
grandem. 3. Reg. 3. 6.

Oratio, nisi sit propria, supra
ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. **A** Udi, filia, & vide,
i. g. & inclina aurem
tuam : & obliviscere populum
tuum, & domum patris tui.
Pf. 44. 11.

Ant. 8. G. Scies quia Dó-
minus Deus tuus, Ipse est Deus
fortis & fidelis. *Deut. 7. 9.*

Ant. 5. C. Custodiet Dómi-
nus Deus tuus pactum tibi, &
misericordiam. *Ibid. 12.*

Ant. 6. Deus misericors Dó-
minus Deus tuus est: non dimi-
uet te. *Deut. 4. 31.*

Ant. 3. a. Benedicat tibi Dó-
minus, pulchritudo iustitiæ,
mons sanctus. *Jerem. 31. 23.*

CAPITULUM. *I. Cor. 7. 25.*

DE virginibus præceptum
Dómini non habeo: con-
siliū autem do, tamquam
misericordiam consecutus a Dó-
mino, ut sim fidelis.

[*In Semi-annualib. & supra,*
N. Nescitis * Quóniam mem-
bra vestra templum sunt Spíri-
tūs sancti, qui in vobis est,
quem habetis a Deo, & non estis
vestri? † Empti enim estis pré-
tio magno. ‡ Glorificáte & por-
táte Deum in corpore vestro.
I. Cor. 6. 19. & 20. * Quóniam.
Glória. † Empti.]

Si sit Martyr,

Hymnus. S. V.

FESTIS læta sonent æthera
cántibus:

Nunc aptate tubas, sumite
tympána,

Coetus Angélici; dicite Vir-
ginem,

Christi dicite Mártýrem.

VESTRIS illa fuit debita cœtibus;
Quæ mortális adhuc, nóbilis
æmula,

Ut vos exprimeret, dedidicir
genus,

Virgo corpóris immemor.

Sed quid cogis, amor? fórtiter
ambiit

Sponso virgineum fúndere
sanguinem;

Oblíti méminit tunc bene
corpóris

Præclará sitiens necis.

Sic quâ parte minor, vos super-
éminet,

Immortále genus, quæ pótuit
mori,

Et per damna sui corpóris,
integram

Testári Dómino fidem.

PATRI máxima laus, máxima
Fílio;

Amborumque sacro máxima
Flámini,

A quo magnánimæ prælia
sústinent,

Spreto fúnere, Virgines.

Amen.

Si non sit Martyr,

Hymnus.

VOS ô virgínæi cum citharis
chori,

Agni deliciæ, pars gregis
optima,

Sponsum virgineo progéni-
tum sinu

Purís tollite láudibus.

Hæc est festa dies Coelitibus
sacra,
Quâ plenâ rutilans obvia lâmpade,
Sponso sponsa Deo próxima concinit

Virgo cantica Virgini.

MORTALES thálamos, corporeis
immemor,

Solo digna Deo conjuge,
respuit:

Sponso perpétuo fœdere jûngitur,

Sponsæ se Deus obligat.

ÆGRO vix sua sunt pábula corpóri:

Nil cernunt oculi, nil sonat
auribus;

Mortí, quod ráperet, próvida
præripit;

Unus fit Deus omnia.

FAC, ô Christe, tuæ Virginitatis
æmulos,

Nos instâre sacrâ, quâ grâditur, viâ;

Qui gens sancta sumus, móribus integris

Uni fac tibi vivere.

DA te, summe Pater, tollere
lâudibus:

Da te, Christe, sequi, lâurea
Virginum:

Fac incensa tuis, Spíritus,
ardeant

Flammis, frígida pectora.

Amen.

ÿ. (Deus) præcinxit me virtute: &c. Et posuit immaculatam viam meam. Ps. 17. 33.

Ad Magnificat, Ant. 4. E.
Quæ stulta sunt mundi elégit
Deus, ut confundat sapientes:
& infirma mundi elégit Deus, ut
confundat fórtia. 1. Cor. 1. 27.

Oratio, infra ad Laudes,
nisi sit propria.

[In Annualibus, & per Oct.

AD COMPLETOR. Ant. 3. c.
(Qui) tenuerint fœdus meum,
dabo eis in domo mea & in
muris meis locum. Is. 56. 4.

Ad Nunc dimittis, Ant. 7. G.
Beati mundo corde, quóniam
ipsi Deum vidébunt. Matt. 5. 8.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum, quem sequuntur
Virgines, * Venite, adoré-
mus. Psalm. Venite. 1.

Si sit Martyr,
Hymnus. S. V.

VIRGINUM robur, Deus,
atque custos:

Sexus imbellis, médios per
enses,

Dum faves, quas non súperat
virili

Pectore mortes!

PRO tuis aris animosa Virgo

Molle dat pœnis lacerare
corpus:

Non suos sentit, memor ô!
tuborum,

Christe, dolórum.

NON graves plagæ, válidi nec
ictus;

Integram possunt violare
mentem:

Quin sacri crescit magis obsti-
natus

Ardor amoris.

SPONSA dilecto placitura spon-
so

Déspicit ruptum laniata cor-
pus:

Est suus truncis honor, &
venustas

Est sua membris.

Commune Virginum.

SUMMA laus Patri , genitòque
Verbo ,
Et tibi compar , utriusque
Nexus ;
Fac tibi semper placeamus
uni
Mòribus æquis.
Amen.

*Si non sit Martyr ,
Hymnus. S. V.*

CÆLESTIS aula pânditur ;
En sponsus , omnes óbviaz
Exite sponso Virgini ,
Exite , sponsæ Virgines.

HÆC nuptialis est dies ,
Quæ , longa post suspîria ,
Dat omnibus , dat singulis
Jam plénius Deo frui.

Quæ casta vobis gaudia ,
Quos afflet ignes , dicite :
Ab ore cujus pûrior
Torrens voluptas effluit ?

HUNC propter unum viluit
Superba regum pûrpura :
Dotâra quæ sponso Deo ,
Quid Virgo terris ámbiat ?

O virginâles nûptiæ ,
Per quas caro fit spîritus !
Q dulce vinculum , júngitur
Quo mens Deo , menti Deus !

SIT laus Patri , laus Fílio :
Sit par tibi laus , Spîritus ,
Divina qui perénibus
Firmas sigillis fœdera.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Oleum effûsum no-
men tuum ; ideo adolefcéntulæ
dilexérunt te. *Cant. 1. 2.*

1. Ant. 3. c. Trahe me : post
te currémus in odórem unguen-
tòrum tuòrum. *Ibid. 3.*

Ant. 6. Ecce tu pulcher es ,
dilecte mi , & decòrus. *Ibid. 1. 5.*
ÿ. Sitívit in te ánima mea :
Æ. Quàm multipliciter tibi caro
mea ! *Pf. 62. 2.*

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

j. Æ. Scivi quóniam áliter
non possem esse còtinens , nisi
Deus der : * Et hoc ipsum erat
sapientiæ , scire cujus esset hoc
donum. *Sap. 8. 21. ÿ.* Omne
datum óptimum , & omne do-
num perfectum desursum est ,
descendens à Patre lúminum.
*Jac. 1. 17. * Et hoc.*

ij. Æ. Perdidisti omnes qui
fornicantur abs te : * Mihi autem
adhærere Deo bonum est ; pòne-
re in Dómino Deo spem meam.
Pf. 72. 27. ÿ. Qui adhæret
Dómino , unus spîritus est.
*1. Cor. 6. 17. * Mihi.*

iiij. Æ. Tenuisti (Dómine)
manum dexteram meam , &
* In voluntate tua deduxisti me ,
& cum glória suscepisti me.
Pf. 72. 24. ÿ. Pater meus , dux
virginitatis meæ tu es. *Jer. 3. 4.*
* In. Glória. * In.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. In charitate per-
pétua dilexi te ; ideo attraxi te
miserans. *Jerem. 31. 3.*

Ant. 1. a. Ingressus sum pa-
ctum tecum , ait Dóminus Deus :
& facta es mihi. *Ezech. 16. 8.*

Ant. 4. E. Dóminus Deus
tuus ignis consúmens est , Deus
æmulator. *Deut. 4. 24.*

ÿ. Concupiscet rex decórem
tuum , *Æ.* Quóniam ipse est
Dóminus Deus tuus. *Pf. 44. 12.*

LECTIO iv.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi & Martyris, de disciplina & habitu Virginum.

Paulò post initium.

Nunc nobis ad Virgines sermo est, quarum quò sublimior glòria est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiastici gérminis, decus atque ornamentum gràtiæ spiritalis, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum. Dei imágo respondens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriósa foccúnditas: quanròque plùs copiósá virginitas número suo addit, tantò plùs gáudium matris augefcit.

℟. Sponsábo te mihi in sempiternum: & * Sponsábo te mihi in iustitia & iudicio, & in misericórdia, & in miseraciónibus. *Os. 2. 19. ♀. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni. Cant. 4. 8. * Sponsábo te mihi.*

LECTIO v.

Ad has lóquimur, has adhortámur affectiòne pórius quàm potestáte: non quòd extrémí & mínimi, & humilitátis nostræ admodum conscíi, aliquid ad censúram licéntiæ vindicemus; sed quòd ad sollicitúdinem magis cauti, plùs de diaboli infestatiòne timeámuş. Neque inhánis hæc cáutio est, & vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ Dominica & vitália præcepta custódit: ut

quæ se Christo dicáverint, & à carnali concupiscéntia recedentes, tam carne, quàm mente se Deo vóverint, consumment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuiquam, nisi Dómino suo, stúdeant; à quo & mercèdem virginitátis expectant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est.

℟. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; * Quia fortis est ut mors dilectio. *Cant. 8. 6. ♀. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem. Ibid. 7. * Quia.*

LECTIO vj.

Denuò quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virginitas prædicátur. Hi sunt, inquit, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quòcumque ierit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, & fémimas præterit: sed quóniam fémina viri pórtio est, & ex eo sumpta atque formáta est; in Scriptúris ferè omnibus ad protoplastum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, & in másculo simul significátur & fémina. Quòd si Christum continéntia sequitur, & regno Dei virginitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu & cum ornamentis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offendunt?

?

℟. Grátia

¶ Grátia cum ómnibus * Qui diligunt Dóminum nostrum Iesum Christum † In incorruptióne. *Ephes. 6. 24. ¶ Beati immaculati in via, qui ambulat in lege Dómini. Ps. 118. 1.*

* Qui diligunt. Glória. † In.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. 5. Omnis ponderatio non est digna continentis animæ. Eccli. 26. 20.

Ant. 3. a. Habébit fructum in respectióne animarum sanctarum. Sap. 3. 13.

Ant. 5. a. Dóminus Deus Israel ipse est possessio ejus. Jos. 13. 33.

¶ Exultent filie Judæ, ¶ Propter iudicia tua, Dómine. *Ps. 47. 12.*

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 19. 1.

In illo tempore; Venit Iesus in fines Judæ trans Jordānem: & secutæ sunt eum turbe multe, & curavit eos ibi. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

In Matth. 63.

Christus, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, à necessitate legis de non solvendo matrimonio ad cupiditatem virginitatis trahere studet. Deinde et eam esse possibilem ostendat, dixit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris sic nati sunt, & sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, & sunt qui seipsos eunuchos fecerunt propter regnum celorum. Quibus omnibus,

Pars Autumnalis.

latenter ipsos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit. Cum autem dicit, Qui seipsos eunuchos fecerunt, non de abscissione membrorum dicit; sed pravæ mentis cogitationum interemptionem intelligit. Nam qui membrum incidit, maledictioni subjectus est, ut Paulus ait: Utinam & abscendantur qui vos conturbant!

¶ Custoditio legum consummatio incorruptionis est: * Incorruptio autem facit esse proximum Deo. *Sap. 6. 19. ¶ In-nupta & virgo cogitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore & spiritu. 1. Cor. 7. 34. * Incorruptio.*

LECTIO viij. Post pauca.

Continentia enim mentis facit ut motus naturales nullum afferant animæ detrimentum. Cum igitur eodem modo dixerit de illis eunuchis, qui nisi etiam ipsi mente se contineant, frustra & inutiliter tales sunt, ac de illis qui ut regnum celorum consequantur, se continent; subjunxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat. Scilicet, ut alacriores efficiat eo ipso quod grave esse opus ostendit. Noluitque eam rem intra necessitatem legis concludere, & id quidem per ineffabilem benignitatem suam. Idque dicendo, adhuc magis demonstrat rem illam esse possibilem; ut eo amplius ipsam eligendi desiderium in voluntate gignatur.

¶ O quam pulchra est casta generatio cum claritate! * *Ima*

d

Commune Virginum

mortalis est, enim memoria illius. *Sap. 4. 1. V.* Apud Deum nota est, & apud homines. *Ibid.*
* Immortalis.

LECTIO ix.

Sed si electionis istud est, in-
quies, quomodo antea dixit:
Non omnes capiunt, sed quibus
datum est? Scilicet ut discas id
esse magnum certamen, non
forte datam necessitatem: illud
enim volentibus datum est.
Quod idem dixit, ut ostenderet
superiore nobis auxilio opus esse
(quod quidem omnibus illud
petentibus paratum est,) si volu-
mus in hac luctatione superio-
res evadere. Mos enim ipsi erat
sic loqui, quandocumque res
ardua proponebatur; velut cum
dicebar: Vobis datum est nosse
mysteria. Et hoc ita esse pre-
sens locus manifestat. Nam si
supernæ tantum donationis istud
est, ac nihil conferunt qui vir-
ginitatem profitentur, superflue
ipsis regnum coelorum pollici-
tus est.

R. In perpetuum * Coronata
triumphat, incoquinatorum
certaminum premium vincens.
Sap. 4. 2. V. Felix est sterilis
& incoquinata, quæ nescivit
thorum in delicto. *Sap. 3. 13.*
* Coronata. Gloria. * Coronata.
Te Deum.

Sacerd. Cantabotibi, Domi-
ne: *R.* Psallam & intelligam in
via immaculata. *Pf. 100. 1.*

AD LAUDES.

*Ant. V*irgines accipientes
7. d. Lampades suas, exie-
runt obviam sponso & sponsæ.
Matth. 25. 1.

Ant. 3. a. Prudentes accep-
runt oleum in vasis suis, cum
lampadibus. *Ibid. 4.*

Ant. 5. a. Mediâ nocte cla-
mor factus est: Ecce sponsus
venit, exite obviam ei. *Ibid. 6.*

Ant. 1. g. Tunc surrexerunt
omnes Virgines illæ, & orna-
verunt lampades suas. *Ibid. 7.*

Ant. 2. Venit sponsus; &
quæ paratæ erant, intraverunt
cum eo ad nuptias. *Ibid. 10.*

CAPITULUM. I. Cor. 3. 16.

Nescitis quia templum Dei
estis, & Spiritus Dei habi-
tat in vobis? Si quis autem tem-
plum Dei violaverit, disperdet
illum Deus. Templum enim
Dei sanctum est, quod estis vos.

Si sit Martyr,

Hymnus. S. V.

Quid sacram, Virgo, gen-
tiosa Martyr,
Ambiunt frontem duplici
coronæ?
Nempe non unum gemitu
reportas
Hoste triumphum.

MOLLIOR fregit neque te vi-
luptas;
Impotens flexit neque te ty-
rannus:
Tu graves poenas, pariterque
blandos
Vincis amores.

LILIIS Sponsus recubâr, ro-
que:
Tu tuq; semper bene si-
Sponso,
Et rosas Martyr, simul
dedisti
Lilia Virgo.
SUMMA laus Patri, genitor
Verbo;

Et tibi compar, utriusque
Nexus:
Fac tibi semper placeamus
uni

Moribus æquis. Amen.

Si non sit Martyr,

Hymnus. G. Ep. Sant.

NON vana dilectum gregem
Pavere mundi gaudia,
Nec pura fallax pectora
Imago lufit ſeculi.

SED hæc tuarum propria
Sunt, Chriſte, ſponſarum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potiri gaudiis.

CASTIS viciffim tu tibi
In cordibus thorum ſtruis;
Interque flammæ intimo
Amans quieſcis in ſinu.

HIC unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpiritus;
Beaſque ſponſus ſingulas,
In teque transformas, Deus.

TE deprecamur ſupplices,
Noſtris ut addas ſenſibus,
Nefcire prorfus omnia
Corruptionis vulnera.

SIT laus Patri, laus Filio:
Sit par tibi laus, Spiritus,
Divina qui perennibus
Firmas ſigillis foedera. Amen.
ψ. Delectaverunt te (Domi-
ne) filia regum, R. In honore
tuo. *Pſ.* 44. 9.

Ad Benedictus, Ant. 5. C.
Gaudeamus, & exultemus; &
demus gloriam Deo: quia ve-
nerunt nuptiæ Agni, & uxor
ejus præparavit ſe. *Apoc.* 19. 7.

Si ſit Martyr, Orat. S. R.

DEus, qui inter cetera poten-
tiæ tuæ miracula, etiam in
ſexu fragili victoriam martyrii
contuliſti: concede propitius, ut

qui beatæ N. Virginis & Martyris
tuæ natalitia colimus, per ejus
ad te exempla gradiamur; Per,

Alia Oratio. S. R.

OMnipotens ſempiternæ
Deus, qui infirma mundi
eligis; ut fortia quæque con-
fundas: concede propitius, ut qui
beatæ N. Virginis & Martyris
tuæ ſolémnia colimus, ejus apud
te parrocina ſentiamus; Per.

Si ſint plures Martyres,

Oratio. S. R.

DA nobis, quaſumus, Dô-
mine Deus noſter, ſanctâ-
rum Virginum ac Martyrum
tuarum N. & N. palmas ſum-
mâ devotione venerari; ut quas
non poſſumus ſatis dignè cele-
brare, humilibus ſaltém proſe-
quamur obſequiis; Per.

Si non ſit Martyr,

Oratio. S. A.

Intervéniat pro nobis, quaſu-
mus, Dômine, beatâ Virgo
N. quæ pro tui nòminis amore,
virginitatis laudandæ propòſi-
tum intemerato ſemper cor-
pore & corde ſervavit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Virgines.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Prudentes.

CAPITULUM. I. Theſſ. 5. 23.

DEus pacis ſanctificet vos per
omnia, ut integer ſpiritus
veſter, & anima; & corpus
ſine querela in adventu Dòmini
noſtri Jeſu Chriſti ſervetur.

R. br. Fiat cor meum (Dòmi-
ne) * Immaculatum. R. Fiar.
ψ. Injuſtificationibus tuis: * Im-
maculatum. Glòria. R. Fiat.
Pſ. 118. 80.

d ij

ψ. Perſice gressus meos in
ſemitis tuis : R. Ut non mo-
veantur veſtigia mea. *Pſ.* 16. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Médiâ nocte.

CAPITULUM. *II. Cor.* 11. 2.

EMulor vos Dei æmulatio-
ne : deſpondi enim vos
univiro virginem caſtam exhi-
bère Chriſto.

R. br. Audivit, * Et lætata eſt
Sion. R. Audivit. ψ. Et exulta-
verunt filię Judæ. * Et lætata.
Glória. R. Audivit. *Pſ.* 96. 8.

ψ. Cor meum & caro mea
R. Exultaverunt in Deum vi-
vum. *Pſ.* 83. 3.

AD NONAM.

Ant. 2. Venit ſponſus.

CAPITULUM. *Zach.* 9. 17.

Quid bonum Dñi eſt,
& quid pulcrum ejus ;
mihi frumentum electorum, &
vinum germinans virgines ?

R. br. Fortitudo mea, * Et
laus mea Dñus. R. Fortitudo.
ψ. Et factus eſt mihi in ſalú-
tem. * Et laus. Glória. R. For-
tudo. *Pſ.* 117. 14.

ψ. Me propter innocentiam
ſuſcepisti : R. Et confirmasti me
in conſpectu tuo in æternum.
Pſ. 40. 13.

AD VESPERAS.

Ant. ex Laudibus.

CAPITULUM. *Rom.* 12. 1.

Oblecro vos, fratres, per
miſericórdiam Dei, ut ex-
hibeatis corpora veſtra hoſtiam
viventem, ſanctam, Deo pla-
centem, rationábile obſcquium
veſtrum.

[*In Semi-annualib. & ſuprà*
R. In perpétuum. *p.* 1.]

Hymnus, ut in I. Veſp. xlv.

ψ. Deſcít caro mea, & co-
meum : R. Deus cordis mei
& pars mea Deus in æternum
Pſ. 72. 26.

Ad Magnificat, Ant. 1.
In reſurrecciónē neque nubent
neque nubentur : ſed erunt
ſicut Angeli Dei in coelo
Matth. 22. 30.

Oratio, ut ſuprà, ſi non ſi
propria.

COMMUNE SS. MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. **G**rátia ſuper grátiam,
4. E. mulier ſancta & pudor-
tata. *Eccli.* 26. 19.

Ant. 1. f. Qui invénit mu-
lierem bonam, invénit bonum :
& háuriet jucunditatem à Dñ-
mino. *Prov.* 18. 22.

Ant. 5. a. Mulieris bonæ
beatus vir : númerus enim annó-
rum illius duplex. *Eccli.* 26. 1.

Ant. 3. a. Mulier fortis ob-

lectat virum ſuum, & anno-
vitæ illius in pace implebit
Ibid. 2.

Ant. 7. a. Grátia verecúndiæ
mulieris ſenſatæ & bonæ ſupe-
aurum. *Eccli.* 7. 11.

CAPITULUM. *Prov.* 31. 10.

Mulierem fortem quis inve-
niet? procul, & de últimi
finibus pretium ejus : confidit
in ea cor viri ſui, & ſpóliis non
indigebit.

[*In Semi-annualib. & supra*,
 72. Si qua vidua filios aut nepotes
 habet, discat primum domum
 suam regere, & mutuam vicem
 reddere parentibus: * Hoc enim
 acceptum est coram Deo.
 1. *Tim.* 5. 4. 7. Filii tibi sunt?
 erudi illos, & curva à pueritia.
Eccli. 7. 25. * Hoc. Glória.
 * Hoc nisi sit resumendum.]

Hymnus. S. V.

A DESTE, sanctæ Conjuges:
 En illa fortis femina,
 Ornata quæ virtutibus
 Triumphat inter Coelites.

Non illa luxu vestium,
 Non crine torto splénduit;
 Cultu nitens sed simplice,
 Puris placébat moribus.

Se sub ferénis vultibus
 Austéra virtus occulit;
 Timet vidéri, ne suum,
 Dum prodit, amittat decus.

PASCENDA cœlesti cibo,
 Sacris studébat litteris;
 Templo frequens, sed scdula
 Redibat ad curam domûs.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
 Æterne Fili, par Patri,
 Et par utrique, Spiritus;
 Tibi, Deus, sit glória. Amen.

7. Anima ejus in bonis de-
 morabitur, 8. Et semen ejus
 hæreditabit terram. *Pf.* 24. 13.

Ad Magnificat, Ant. 3. E.
 Sicut sol oriens mundo in altissi-
 mis Dei; sic mulieris bonæ spé-
 cies in ornamentum domûs
 ejus. *Eccli.* 26. 21.

Oratio, infra ad Laudes,
 nisi sit propria.

[*In Annualib. & per Octav.*
AD COMPLETOR. *Ant.* 2.
 Mûlier sensata & tãcita, non

est immutatio eruditæ animæ.
Eccli. 26. 18.

Ad Nunc dimittis, Ant. 3. g.
 Mûlier diligens, corôna est viro
 suo. *Prov.* 12. 4.]

AD OEFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo sperant
 sanctæ mulieres, * Venite, ado-
 rémus.

Psalmus, Venite. 2.

Hymnus. S. V.

A RDET Deo quæ femina;
 Latere frustra cõgitat;
 Quot indigentes sublevar,
 Tot prõditur præconibus.

PRODESSE quærit omnibus;
 Curis honestis anxia;
 Parrõna, cultos virginum,
 Secunda mater orphanis.

PANNIS latentem vilibus
 Christum fovébat hõspitem:
 Quas dura substraxit sibi,
 Opes refundit prõdiga.

PACEM domi, pacem foris
 Alto colit siléntio;
 Lites amat compõnere,
 Ut una mens sit omnibus.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
 Æterne Fili, par Patri,
 Et par utrique, Spiritus;
 Tibi, Deus, sit glória. Amen.

IN .I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Domus & divitiæ
 dantur à parentibus: à Dõmino
 autem propriè uxor prudens.
Prov. 19. 14.

Ant. 8. c. Pars bona, mûlier
 bona; in parte timéntium
 Deum, dabitur viro pro factis
 bonis. *Eccli.* 26. 3.

Ant. 1. D. Fundamenta æter-
 na supra petram sólidam, &
 mandata Dei in corde mulieris
 sanctæ, *Ibid.* 24.

d iii

ψ. Meditatio cordis mei (Dómine,) R. In conspectu tuo semper. *Pf.* 18. 15.

Lectiones de Scriptura occurrente.

j. R. Fallax grátia, & * Vana est pulcritúdo ; múlíer timens Dóminum ipsa laudábitur. *Prov.* 31. 30. ψ. Non sit extrínsecus capillatúra aut circumdátio auri. 1. *Petr.* 3. 3. * Vana.

ij. R. (Non sit extrínsecus) indumenti vestimentórum cultus ; sed qui absconditus est cordis homo, * In incorruptibilitate quiéti & modesti spíritus. 1. *Petr.* 3. 3. ψ. Fortitúdo & decor indumentum mulieris fortis. *Prov.* 31. 25. * In.

iiij. R. Sanctæ mulieres sperantes in Deo ornábant se, subiectæ própriis viris, sicut * Sara obediébat Abrahæ, Dóminum eum vocans. 1. *Petr.* 3. 5. ψ. (Mulieri dixit Deus :) Sub viri potestáte eris, & ipse dominábitur tuí. *Gen.* 3. 16. * Sara. Glória. * Sara.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Ad te, Dómine, faciém meám converto, ad te óculos meos dirigo. *Tob.* 3. 14.

Ant. 8. G. Tu scis, Dómine, quia nunquam concupívi virum, & mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Ibid.* 16.

Ant. 2. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domús meæ. *Pf.* 100. 2.

ψ. Ad ómnia mandára tua dirigébar : R. Omnem viam iniquam ódio hábui, *Pf.* 118. 128.

LECTIO iv.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi : *Serm.* 196. de Temp. C. 2.

T Res vitæ sunt in Ecclesiá membrórum Christi : conjugális, viduális, virginális. Quia ipsæ vitæ, ipsæ pudicitiae futúre erant in sanctis membris Christi ; omnes istæ vitæ tres attestatæ sunt Christum. Prima, conjugális ; quando Maria Virgo concépit, Elísabeth uxor Zachariæ & ipsa concéperat ; hujus Júdicii præcónem ferébat in útero. Venit ad eam sancta María, tamquam ad cognátam suam salurandam. Exultávit infans in útero Elísabeth. Ille exultávit, illa prophetávit. Habes attestantem pudicitiam conjugálem. Ubi viduális ? In Anna. Audistis quòd esset sancta prophetissa vídua octoginta & quátuor annórum, quæ septem annis víxerat cum viro suo ; frequentans templum Dómini, sérvians in orationibus nocte & die. Et ipsa vídua agnóvit Christum. Vidit parvum, agnóvit magnum. Et ipsa attestára est. Habes & in ista vitam viduálem, in María virginálem.

R. Misericórdia tua (Dómine) ante óculos meos est : & * Complácuí in veritáte tua : non sedi cum concílio vanitátis. *Pf.* 25. 3. ψ. Quæ participátio justitiæ cum iniquitáte ? 2. *Cor.* 6. 14. * Complácuí.

LECTIO v.

E Ligat sibi quisque de istis tribus quam volúerit. Qui præter istas esse volúerit, in

membris Christi esse non dispōnit. Non dicant conjugatæ : Nos ad Christum non pertinemus. Habuerunt maritos sanctæ feminae. Non se extollant virgines. Quando magnæ sunt, humilient se in omnibus. Omnia exempla salutis propōsita sunt ante oculos nostros. Nemo exorbitet. Nemo præter uxorem : melius sine uxore. Si pudicitiam conjugalem quaris, habes Sufaniam : si vidualem, habes Annam : si virginalem, habes Mariam.

2. Nunquam cum ludētibz miscui me, neque cum his qui in levitate ambulant, participem me præbui : * Virum cum timore tuo, non cum libidine mea consensu suscipere. *Tob. 3. 16.* 3. In sanctificatione, & honore ; non in passione desiderii. 1. *Theff. 4. 4.* * Virum.

LECTIO vj.

ERigat spem suam genus humanum, & recognoscat naturam suam ; videat quantum locum habeat in operibus Dei. Nolite vos ipsos contemnere, viri ; Filius Dei virum suscepit. Nolite vos ipsas contemnere ; feminae ; Filius Dei natus ex femina est. Nolite tamen amare carnalia ; quia in Filio Dei masculus nec femina sumus. Nolite amare temporalia ; quia si bene amarentur, amaret ea homo quem suscepit Filius Dei. Nolite timere contumelias & cruces & mortem ; quia si nocerent hominibus, non ea pateretur homo quem suscepit Filius Dei.

2. Deprecabatur Dominum Deus Israel, dicens : Domine

mi, qui rex noster es solus. * Adjuva me solitariam, & cujus præter te nullus est auxiliator alius. *Esth. 14. 3.* 3. Secundum expectationem, & spem meam. *Philipp. 1. 20.* * Adjuva me. Glória. † Præter.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Quæsiuit lanam, & linum, & operata est consilio manuum suarum. *Prov. 31. 13.*

Ant. 4. a. Os suum aperuit sapientia, & lex clementia in lingua ejus. *Ibid. 26.*

Ant. 6. Consideravit semitas domus suæ, & panem otiosam non comedit. *Ibid. 27.*

3. Lex Dei ejus in corde ipsius ; 2. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Pf. 36. 31.*

LECTIO vij.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. 13. 44.

IN illo tempore ; (Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc :) Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro : quem qui invenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit universa quæ habet, & emit agrum illum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ. 11. in Evang.

Celorum regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita quæ non novit : quatenus exemplo visibilibus, se ad invisibilia rapiat, & per ea quæ usu didicit, quasi confectus incalescat, ut per hoc quod scit notum dilis

dix

gere, discat & incognita amare. Ecce enim cœlorum regnum, thesauro abscondito in agro comparatur; quem qui invenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit universa quæ habet, & emit agrum illum.

℣. Manum suam aperuit inopi, & * Palmas suas extendit ad pauperem. *Prov. 31. 20.* *ψ.* Quod decet mulieres promittentes pietatem per opera bona. *1. Tim. 2. 10.* * Palmas.

LECTIO viii.

QUâ in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia studium coelestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In presenti etenim vita, quasi in via sumus, quâ ad patriam pergitur. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædâri ergo desiderat, qui thesaurum publicè portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit; Videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est; sed ut per hoc quod agimus, laudes exteriùs non queramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto: ut & de bono opere proximis præbeamus exemplum; & tamen per intentionem, quâ Deo soli placere querimus, semper optemus secretum.

℣. Confitebatur Dômino; & * Loquebatur de illo omnibus

qui expectabant redemptionem Israël. *Luc. 2. 38.* *ψ.* Replêta sapientiâ, & femineæ cogitationi masculinum animum inferens. *2. Mach. 7. 21.* * Loquebatur.

LECTIO ix.

Thesaurus autem, coeleste est desiderium; ager verò in quo thesaurus absconditur, disciplina studii coelestis. Quem profectò agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrèna desideria per disciplinæ coelestis custodiam calcat; ut nihil jam quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

℣. Erat hæc in omnibus famosissima, quoniam * Timebat Dôminum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. *Judith 8. 8.* *ψ.* Non discedebat de templo, jejuniis & obsecrationibus serviens nocte ac die. *Luc. 2. 37.* * Timebat. Glôria. * Timebat.

Te Deum.

ψ. *Sacerd.* Lætabor in misericordia tua (Dômine;) ℣. Quoniam respexisti humilitatem meam. *Pf. 30. 8.*

AD LAUDES.

Ant. **H**æc erat plena operibus bonis & eleemosynis quas faciebat. *Act. 9. 36.*

Ant. 6. De nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis. *Prov. 31. 15.*

Ant. 3. a. Accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum. *Ibid. 17.*

Ant. 5. F. Manum suam misit ad fortia, & digiti ejus apprehenderunt fufum. Ibid. 19.

Ant. 1. g. Surrexerunt filii ejus, & beatissimam prædicaverunt; vir ejus, & laudavit eam. Ibid. 28.

CAPITULUM. *I. Tim. 2. 9.*

[Volo orare] mulieres in habitu ornato, cum recundia & sobrietate ornantes se, & non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, vel veste periosâ.

Hymnus. S. V.

O Jam beata, quæ suo Tandem soluta corpore, Vinculis perenniõribus Uni Deo conjungitur.

PER quos gradus cœlum petit, Hæc ire vos omnes docet, Junctæ jugali vinculo, Et vos solutæ conjuges.

INSIGNIS & non feminae Sequi decet vestigia, Magnum vel ipsis quæ fuit Virtutis exemplum viris.

QUIS arsit illa, fac, Deus, Flagremus & nos ignibus; Eoque, quo te vis coli Amore, fac mens te colat.

ÆTERNE tu Verbi Pater; Æterne Fili, par Patri, Et par utrique, Spiritus; Tibi, Deus, sit gloria. Amen.

ψ. Anima mea Domino vivet: R. Et semen meum serviet ipsi. *Pf. 21. 31.*

Ad Benedictus, *Ant. 4. D.* Salvabitur (mulier) per filiorum generationem, si permanserit in fide, & dilectione, & sanctificatione, cum sobrietate. *2. Tim. 2. 15.*

Oratio. S. A.

DEUS, qui beatam ancillam tuam N. in fragili sexu constitutam sanctificasti vocatibne misericordiae: suscipe propitius preces nostras; & presta, ut sicut tecum est illa meritis, ita à nobis non recedat exemplis; Per.

Si sit Vidua,

Oratio. S. A.

SANCTA N. quæsumus, Domine, supplicationibus tribue nos fovèri; ut cujus venerabilem festivitatem devoto celebramus obsequio, ejus intercessionibus commendemur & meritis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Hæc erat.

AD TERTIAM.

Ant. 6. De nocte.

CAPITULUM. *Eccli. 40. 19.*

Filii, & ædificatio civitatis confirmabit nomen, & super hæc mulier immaculata computabitur.

R. br. Prævenérunt oculi mei * Ad te diluculo. R. Prævenérunt. ψ. Ut meditarer eloquia tua. * Ad te. Glória. R. Prævenérunt. *Pf. 118. 148.*

ψ. A mandatis tuis intellexi: R. Propterea odivi omnem viam iniquitatis. *Ibid. 104.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Accinxit.

CAPITULUM. *I. Tim. 2. 11.*

Mulier in silentio discat cum omni subjectione. Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum, sed esse in silentio.

R. br. Pax multa (Dōmine,)
 * Diligentibus legem tuam.
R. Pax. V. Et non est illis scāda-
 lum : * Diligentibus. Glōria.
R. Pax. Ps. 118. 165.

V. Expectābam salutare tuum,
 Dōmine : *R. Et mandata tua*
 dilexi. *Ibid. 166.*

AD NONAM.

Ant. 1. g. Surrexerunt.

CAPITULUM. Ephes. 5. 22.

Mulieres viris suis sūbditæ
 sūt, sicut Dōmino : quō-
 niam vir caput est mulieris ,
 sicut Christus caput est Ecclēsiæ ;
 ipse salvator cōporis ejus.

R. br. Custodivit anima mea
 * Testimōnia tua. *R. Custodī-*
 vit. *V. Et dilexit ea vehementer ;*
 * Testimōnia. Glōria. *R. Custo-*
 divit. *Ps. 118. 167.*

V. Glorificābo nomen tuum
 in æternum : *R. Quia miseri-*
 cōrdia tua magna est super me.
Ps. 85. 12.

AD VESPERAS.

Antiph. ex Laudibus.

CAPITULUM. I. Petr. 3. 1.

Mulieres sūbditæ sūt viris
 suis ; ut & si qui non cre-
 dunt verbo , per mulierum con-
 versatiōnem sine verbo lucri-
 fiant ; considerantes in timōre
 castam conversatiōnem vestram.

[*In Semi-annual. & supra ,*
R. Erat hæc. lvj.]

Hymnus, Adeste. liij.

V. Pōsuit (Deus) animam
 meam ad vitam : *R. Et non*
 dedit in commotiōnem pedes
 meos. *Ps. 65. 9.*

Ad Magnificat, Ant. 2. G.
 Omnia quæ locūta es , vera
 sunt ; & non est in sermōnibus
 tuis ulla reprehēnsio : nunc ergo
 ora pro nobis , quōniam mūlier
 sancta es , & timens Deum.
Judith 8. 28.

Oratio ut supra , si non fuerit
propria.

COMMUNE PATRONORUM.

FESTUM Patroni celebratur ritu Annuali : majore quidem ,
si sit de Patrono primario ; minore verò , si de Patrono secundo.
Omnia autem sumuntur in Breviario de Communi cujusque Sancti ,
sive Apostolus fuerit , sive Martyr , &c. nisi habeat Officium
proprium.

In I. Nocturno, Lēctiones de Scripturā occurrente.

In II. Nocturno , tres Lēctiones de Communi ; quibus tamen
locus non erit, nisi quando vel nullæ propriæ aderunt , vel non
sufficiunt , aut dividi commodè non poterunt. Ubi verò vel una ,
vel duæ habebuntur , pro secunda vel tertia sumentur quæ prima
vel secundo loco ponuntur in unoquoque Communi.

In III. Nocturno, Lēctiones de Communi , ubi non erunt pro-
priæ. Quòd si una tantum fuerit propria , illaque non sit divisionis
capax , pro octava & nona Lēctione legetur ex infra appōitis ,
quæ incident Dominicā intra Octavam.

DIEBUS intra Octavam Patroni primarii, Officium fiet semiduplex. Omnia ut in die, servatâ ritûs differentiâ.

Ad Nocturnum, tres Ant. *Ps.* & *Rubric.* è Nocturno diei secundum Feriam. Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam coactis: ij. & iij. ut infra in qualibet die.

Ad Laudes & Vesperas, quinque Antiphonæ, ut in die.

DIEBUS intra Octavam Patroni secundarii, Officium fiet simplex.

Ad Nocturnum, j. & ij. Lectio de Script. occurrente, tribus in duas coactis: iij. verò quæ infra prima apponitur in qualibet die. *Ad Laudes & Vesp.* unica Antiph. eaque prima de Laudibus diei.

De cetero consulantur Rubricæ general. circa Offic. Octavarum.

CANON PRO PATRONIS,

Ubi deest proprius.

Ex Concilio Mediolanensi tertio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. Tit. 1.

QUO religiosius incolæ uniuscujusque Parochiæ festum diem colant illius Sancti Sanctæve cujus patrocinio Parochialis Ecclesiâ dicata est, cohortationibus agat Párochus, ut animo pie réperant religiosas ejus sanctarum virtutum exercitationes; quarum méritis in cœlum ille vocatus; cum sempiternâ glóriâ perfruatur, pro charitate

quâ abundat, eorum quorum salutis patrocinium suscepit, preces Deo offert. Die Sancti qui Parochiæ patrónus est & custos, quò ad illius imitationem magis fideles inflammentur, id Párochus præster, cum frequentior in Ecclesiâ pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sancte admirabiliterque gestas, morum disciplinam, pietatis stúdia ac virtutes pronuntiet.

Et dicitur in die tantum.

LECTIONES

INTRA OCTAVAM PATRONI VEL PATRONÆ.

DIE II.

LECTIO ij.

Sermo sancti Clementis Papæ & Mátyris.

Ep. 1. ad Cor. C. 32. 33. sec. 1.

NOS ex voluntate Dei in Christo Jesu vocati, non per nosipfos iusti efficimur, neque per sapiéntiam nostram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis sanctitate operati sumus; sed per fidem, per quam cunctos,

qui unquam iusti fuérunt, justificávit Deus omnipotens. Quid igitur faciémus, fratres? Celsábitus à bonis opéribus, & charitatem derelinquémus? Néutriquam hoc à nobis fieri permittat Dóminus: sed cum diligéntia & alacritate festinémus omne opus bonum perficere. Videámus quòd in bonis opéribus ornati fuérunt omnes iusti. Et ipse Dóminus cum se opéribus decorasset, gávisus est. Haben-

tes itaque hoc exemplar, impigre ad voluntatem ejus accedamus; ex totis viribus nostris operemur opus justitiæ.

LECTIO iij.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

In Fest. omn. Sanct. 2. § 2.

Fidelis sermo, & omni acceptatione dignus; ut quos solemni veneratione prosequimur, etiam simili conversatione sequamur. Quos beatissimos predicamus, ad eorum beatitudinem totâ aviditate curramus: quorum delectamur præconiis, sublevemur eorum patrociniis. Nec sanè parum fructuosa invenitur memoria festiva Sanctorum, languorem, teporem, erroremque depellens: cum eorum intercessione juvetur infirmitas nostra, consideratione beatitudinis excitetur negligentia nostra, ignorantia quoque nostra ipsorum erudiatur exemplis.

DIE III.

LECTIO ij.

Sermo sancti Basilii Episcopi.

Orat. in 40. Martyres.

Paratum est hic Christianis auxilium, Ecclesia videlicet Martyrum; exercitus triumphantium, chorus laudantium Deum. Qui aliquâ præmitur angustia, ad hos confugit: qui rursus lætatur, ad hos occurrit: hic ut à malis liberetur: ille ut duret in rebus lætis. Hic mulier orans pro filiis auditur; peregrinanti viro redditum incolumem, ægrotanti verò salutem implorat.

LECTIO iij.

O Sanctum chorum! ô sacrum ordinem! ô cuneum inexpugnabilem! ô communes generis humani custodes! optimi curarum socii, precum adiutores, legati apud Deum potentissimi, altra mundi, flores Ecclesiarum! Vos non terra contexit, sed cælum excipit. Apertæ sunt vobis paradisi portæ, dignum profectò exercitibus Angelorum, Patriarchis, Prophetis, & justis omnibus spectaculum.

DIE IV.

LECTIO ij.

Sermo sancti Gregorii Nisseni Episcopi.

Orat. de sancto Theodoro.

Considerate, hujus puri cultus ministri studiosi, quanta res sit justus, quamque multas consequatur remunerationes: & cognito pietatis fructu, imitamini consilium, & aspirate ad animum & voluntatem eorum, qui ita præ ceteris honorantur. Cui regum talis honor habetur? quis est ex iis, qui supra modum inter homines excellere visi sunt, qui tali memoriâ celebrètur? Quis Imperatorum, qui urbes munitas cepèrunt, nationes innúmeras subegerunt, atq; decantatus, & famâ celebratus est?

LECTIO iij.

Sermo sancti Hieronymi Presbyteri.

Contra Vigilantium.

Dicis in libello tuo, quod dum vivimus, mutuo pro nobis orare possumus: postquam autem mortui fuerimus,

nūllius sit pro alio exaudienda oratio. Si Apóstoli & Mátyres adhuc in corpore constituti, possunt orare pro ceteris, quando pro se adhuc debent esse solliciti; quanto magis, post coronas, victórias & triumphos! Unus homo Móyses sexcentis millibus armatorum impetrat à Deo véniam: & Stéphanus imitátor Dómini sui, & primus Martyr in Christo, pro persecutoribus véniam deprecatur: & postquam cum Christo esse coeperint, minús valébunt?

DIE V.

LECTIO ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Petri & Pauli.

TRia sunt quæ in festivitatibus Sanctórum vigilanter considerare debémus: auxilium Sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxilium ejus, quia qui potens in terra fuit, poténtior est in cœlis ante faciém Dómini Dei sui. Si enim dum híc viveret, misertus est peccatoribus, & orávit pro eis; nunc tantò ampliùs, quantò vèriùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria charitátem ejus non immutávit, sed augmētávit: neque enim quia impasíbilis omníno, ideo & incompasíbilis factus est.

LECTIO iij.

Debémus etiám atténdere exemplum ejus, quia quámdu in terris visus est, & cum homínibus conversátus est, non declinávit ad dexteram, neque ad sinistram; sed viam régiam réauit, donec veníret

ad illum, qui dicit: Ego sum via, vèritas, & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus; & tunc vidébitis quómódo tam verbo, quám exemplo lúxerit inter hómínes: quália nobis vestigia dereliquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè juxta Prophétam: Sémíta justí recta est, rectus callis justí ad ambulandum.

DIE VI.

LECTIO ij.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Petri & Pauli.

Diligentióri intúitu, in festivitatibus Sanctórum, confusiónem nostram inspiciámus; quia homo ille similis nobis fuit passibilis, ex ebdem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo est quodd non solúm difficile, sed & impossíbile crédi-mus ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómínes isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabiliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómínes fuísse credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmisimus; confundi, quia eos imitari non póssumus.

LECTIO iij.

ITa semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet; ut semper non solúm extréma, sed & prima gáudii luctus occupet: quia eth magna est gaudiórum matéria, sed máxima est dolorum. Verè nobis ruber

confusionis sunt ; quos vix audeamus respicere , ne dicam , imitari. Oremus ergo eos , ut ipsi propitium nobis reddant amicū suum , Iudicem nostrum , qui est Deus benedictus in sæcula. Amen. Tu autem.

DIE VII.

LECTIO ij.

De Sermōne sancti Cæsarii Episcopi.

Serm. 230. in App. apud Aug.

QUando festivitates colimus, fratres charissimi, diligenter debemus attendere, & totis viribus laborare, ut quod visibiliter colitur, in nobis invisibiliter compleatur. Qui nec castitatem custodit in corpore, nec puritatem tenet in mente, quoties sanctæ solemnitates adveniunt, in corpore videtur habere gaudium, in corde non celebrat nisi luctum. Quale enim gaudium potest habere, in cuius anima multis vitiis occupata magis diabolus probatur habitare quam Christus? Nos verò, fratres charissimi, etiam si nobis aliqua, ut solet fieri, peccata subrepunt, quantum possumus, cum Dei adiutorio laboremur jejuniis, vigiliis, orationibus, eleemosynis mundare sordida; ut veniens Dominus in nobis, nihil inveniat quod oculos suæ majestatis offendat.

LECTIO iij. *Serm. 265.*

Filios & omnes familias vestras admonete, fratres, semper ut castè, & justè, ac salubriter vivant: nec solum eos verbis, sed etiam exemplis ad bona opera provocate. Ante omnia, ubicumque fueritis,

sive in domo, sive in itinere, sive in convivio, sive in consessu, verba turpia & luxuriosa nolite ex ore vestro proferre; sed magis vicinos & proximos vestros jùgiter admonete, ut semper quod bonum est & honestum, loqui studeant; ne forte detrahendo, mala loquendo, & in sanctis festivitatis choros ducendo, cantica luxuriosa & turpia proferendo, de lingua sua, unde debuerant Deum laudare, inde sibi vulnera videantur infligere. Isti enim infelices & miseri homines, qui balationes & saltationes ante ipsas Basilicas Sanctorum exercere nec metuunt, nec erubescunt: etsi Christiani ad Ecclesiam venerint, pagani de Ecclesia revertuntur; quia ista consuetudo balandi de paganorum observatione remanuit.

DIE OCTAVA.

In die Octava Patroni primarii, Officium fiet Duplex minus. Omnia ut in die, servato ritu Duplici, præter Lectiones II. & III. Nocturni, quæ sumentur de Communi cujusque Sancti.

In die Octava Patroni secundarii, Officium fiet semiduplex. Ad Nocturnum, tres Ant. & B. & B. è Nocturno diei, secundum Feriam. Lectio j. de Script. occurrente, tribus simul junctis: ij. de Communi, ea scilicet quæ prima assignatur in II. Nocturno: iij. de Homilia in Evangelium, ut in eodem Communi.

Ad Laudes & Vesperas, quinque Antiphona ut in die.

1213

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Simplex.

Omnibus Sabbatis, usque ad Adventum, nisi fuerit Festum semiduplex aut supra, vel dies intra Octavam, aut Feria major, vel nisi Officium fieri debeat de Dominica per anticipationem, sit Officium de B. Maria ritu simplici, incipiendo à Capitulo Feriæ sextæ præcedentis.

Quod si Feriâ vj. fiat Officium de Festo semidupl. aut supra, fiet tantum Commemoratio de B. Maria in Vesperis, nisi Festum fuerit de ea.

*Si verò Sabbatum fuerit im-
peditum, nihil omnino fiet de B. Maria.*

*IN VESPERIS Feriæ
sextæ præcedentis,*

CAPITULUM. Gen. 3. 15.

[**A** It Dòminus Deus ad serpentem :] Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: ipsa conteret caput tuum.

Hymnus.

AVE, mariæ stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce,

MONSTRA te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

VIRGO singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collatémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritu sancto;
Tribus honor unus. Amen.

¶ Diffusa est gràtia in labiis
tuis : &c. Propterea benedixit
te Deus in æternum. Ps. 44. 3.

Ad Magnificat, Ant. 6. Exul-
tavit spiritus meus in Deo salu-
tari meo : quia respexit humili-
tatem ancillæ suæ. Luc. 1. 47.

Oratio, infra ad Laudes.
Deinde Commem. Festi simplicis,
si occurrat : denique, Comme-
morationes communes.

COMPLETORIUM, ut in
Psalterio. Hymnus, Virgo Dei
génitrix.

Si in Vesp. facta sit tantum
Commemoratio de B. Maria,
Doxologia Hymni erit, Qui
natus es, &c.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de Maria na-
tum, * Venite, adorémus.

Psalmus, Venite. 2.

Hymnus. S. V.

Quis ore te puro satis,
Virgo, canat, Dei parens?
Adeste, puri Spiritus,
Vestri sit illud muneris.

Quis intret augustissima
Mentis tuæ sacraria?
Dotes quis enarrans tuas,
Perterritus non hæreat?

Dic, Virgo, quæ vis traxerit

Patri coævum Filium,
De Patris æterno sinu,
Mortalis in matris sinum?

Ad hos honorum te gradus
Non virginalis te pudor,
Non extulit tantum fides,
Nec igne fervens charitas;

Sed, quæ sibi nunquam placet,

Deo placens modestia :

Quâ tu tibi sis vilior,
Hac digna sis mater Dei.

Quam celsa, quæ se depri-

mens,
Altum Tonantem deprimit!
In te, suū jam non memor,
Descendit è cœlo Deus.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Psalmi de Sabbato sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 1. a. Ave, gratia plena; Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Luc. 1. 28.

Ant. 8. c. Ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel. Mich. 5. 2.

Ant. 2. Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Luc. 1. 35.

¶ Domine, in voluntate tua
Præstitisti decori meo virtutem. *Pf. 29. 8.*

Pater noster.

Benedictiones, ut ordinantur ante Psalterium.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente: è tribus fiunt duæ.

*Post j. Lect. 12. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium; * Et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Is. 7. 14. Ait Angelus ei: Ne timeas, Maria; invenisti enim gratiam apud Deum: ecce concipies in útero, & paries filium. Luc. 1. 30. * Et vocabitur.*

*Post ij. Lect. 12. Christi generatio sic erat: Cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent, * Inventa est in útero habens de Spiritu sancto. Matth. 1. 18. ¶ Creavit Dominus novum super terram: Fémina circumdabit virum. Jerem. 31. 22. * Inventa est.*

Pro tertia Lẽctione legitur una è sequentibus, juxta diversitatem mensium.

*Post iij. Lect. 12. Quod in Maria natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium; & vocabis nomen ejus Jesum; * Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Matth. 1. 20. ¶ Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. Eccli. 44. 25. * Ipse enim. Glória Patri. * Ipse.*

Te Deum.

¶ Sacerd. Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi

pópuli omnes: *R.* Terra dedit fructum suum. *Pf.* 66. 6.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 7. d. Sicut lux auróræ, oriente sole, manebatque núbibus rútilat. 2. *Reg.* 23. 4.

CAPITULUM. *Cant.* 6. 9.

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra confurgens; pulcra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrórum acies ordinata?

Hymnus. S. V.

Nunc auróra, novæ nuntia lucis,

Tristes orbe procul dissipat umbras:

O quam lucídior, nocte sepultis

Portans ipsa diem, Virgo, refulges!

O quæ nunc habitas lúcida regna,

Mittas inde tuæ múnera lucis: Te si terra dedit munus olympo,

Quæ non dona memor reddet olympus?

INTER perpétuos Núminis haustus,

O Regina, tibi ságuine junctum

Ne desisce genus; nostra fuisti,

Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

DIVINÆ Sóboli qui dare matrem

In terris vóluit, glória Patri: Cujus Virgo parens, glória Nato:

Quo fecunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Pars Autumnalis.

ψ. Tu, Lúmíne, susceptor meus es; *R.* Glória mea, & exaltans caput meum. *Pf.* 3. 4.

Ad Benedictus, Ant. 6.

Benedictus Dóminus, quæ creavit cælum & terram, qui te direxit in vúlnera capitis principis inimicórum nostrórum.

Judith 13. 24.

Oratio. S. R.

Concède nos famulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuam mentis & corpóris sanitate gaudere; & gloriósam beatæ Mariæ semper Virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, & æternam perfrui lætitiá; Per Dóminum.

Fit Commem. Festi simplicis, si occurrat: deinde Suffr. consueta.

AD HORAS, in fin. Hymn.

Doxol. Qui natus es de Virgine, Jesu, tibi sit glória, &c.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Beata quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. *Luc.* 1. 45.

In R. br. ψ. Qui natus es de María Virgine.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Deus ex semine (David,) secundum promissionem, eduxit Israel Salvatorem Jesum. *Act.* 13. 23.

CAPITULUM. *Is.* 11. 1.

Egrediétur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dómini.

R. br. Deus in médio ejus;

* Non commovébitur. *R.* Deus. *ψ.* Adjuvabit eam Deus manens

diluculo. * Non. Glória. R. Deus.

Pf. 45. 6.

¶. Elégit eam (Deus) R. In habitationem sibi. *Pf.* 131. 13.

AD SEXTAM.

Ant. 4. 2. De Mariâ natus est Iesus, qui vocatur Christus. *Matth.* 1. 16.

CAPITULUM. *Galat.* 4. 4.

Ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos, qui sub lege erant redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.

R. br. Recordatus est (Dóminus) * Misericórdiæ suæ. R. Recordatus. ¶. Et veritatis suæ dómui Israel, * Misericórdiæ. Glória. R. Recordatus. *Pf.* 97. 3.

¶. (Deus) operatus est salutem R. In medio terræ. *Pf.* 73. 12.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Beatus venter qui te portavit, & úbera quæ suxisti. *Luc.* 11. 27.

CAPITULUM. *Judith* 13. 25.

Nomen tuum (Deus) ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum qui memores fuerint virtutis Dómini in æternum.

R. br. Vultum tuum * Deprecabuntur. R. Vultum. ¶. Omnes divites plebis * Deprecabuntur. Glória. R. Vultum. *Pf.* 44. 13.

¶. Mémores erunt nómni sui R. In omni generatione & generationem. *Pf.* 44. 18.

¶ *LECTIONES SEQUENTES DICUNTUR SINGULIS MENSIBUS IN OFFICIO B. Mariæ in Sabbato.*

MENSE AUGUSTO.

LECTIO iij.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. Dom. int. Oct. Assumpt.

ex verb. Apoc. 5. 1.

Vehementer quidem nobis dilectissimè, vir unus & mulier una nocuere; sed, grátias Deo, per unum nihilominus virum, & mulierem unam omnia restaurantur; nec sine magno fœnore gratiarum. Neque enim sicut delictum, ita & donum; sed excédit damni estimationem beneficii magnitudo. Sic nimirum prudentissimus & clementissimus artifex, quod quæsarunt fuerat, non contregit, sed utilius omnino refecit, ut videlicet novum formaret Adam ex veteri, & Evam transunderet in Mariam.

MENSE SEPTEMBRI

LECTIO iij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Nativ. Domini.

Humano usu & consuetudine quod credimus carere, sed divinâ potestate subnixum est, quod virgo conceperit, virgo pepererit, virgo permanserit. Non hic cogitetur parientis conditio, sed nascentis arbitrium; qui sic homo narusest, ut volébat, & póterat. Si veritatem quæris humanæ naturæ, cognosce matériam: si rationem, scrutaris originis, virtutem confitere divinam. Veni enim Dóminus Iesus Christus contagia nostræ auferre, non perpeteri; nec succumbere vitis.

sed mederi. Venit ut omnem languorem corruptionis, & universa vûlnera sordéntium curaret animarum : propter quod oportuit ut novo nasceretur ordine, qui novam impollutæ sinceritatis grâtiâ humanis corpóribus inferébat.

térrior ad orientem, quæ manet clausa ; & , Nemo, inquit, pertransibit per eam, nisi solus Deus Israel ? Nonne hæc porta Mariæ est, per quam in hunc mundum Redemptor intrávit ?

MENSE NOVEMBRI.

LECTIO iij.

De Sermóne sancti Procli Episcopi.

Hom. de Nat. D. N. J. C. §. 1.

SAcra Deipara Mariæ illibatæ virginitatis purus est ille thesaurus decusque & ornamentum ; hæc spiritalis secundum Adam paradísus ; hæc thálamus in quo Verbum humanam carnem sibi desponsávit. Hæc animatus natúræ rubus quem divini partûs ignis non combussit ; hæc verè levis illa nubes quæ super Chérubim sedentem in corpore suo gestávit. Hæc velus mundissimum coelesti plúviâ madens, ex quo pastor ovem induit.

MENSE DECEMBRI.

LECTIO iij.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

Super Missus est, Hom. x. §. 5.

DEvi à via veritátis produntur dicere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuít ergo virgo concipere, non pótuít virgo generare ; cum semper conceptus præcedat, partus sequátur ? Sed si doctrinis non créditur sacerdotum ; credatur oráculis Christi, credatur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossibile Deo omne verbum : credatur symbolo Apostolórum, quod Ecclésiâ Romána intemeratam semper custódit & servat. Audívit Mariæ vocem Angeli ; & quæ antè dixerat, Quómodo fiet istud ? non de fide generatiónis intérogans ; respondit pósteà : Ecce ancilla Dómini, contingat mihi secundum verbum tuum. Hæc est Virgo quæ in útero concépit, virgoque pépéit filium. Sic enim scriptum est : Ecce Virgo in útero accipiet & páriet filium. Non enim concepturam tantummodo Virginem, sed & parituram Virginem dixit. Quæ autem est illa porta Sanctuarii, porta illa ex-

QUæ est hæc Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo ; tam humilis, ut desponsata sit fabro ? Pulchra permixtio virginitatis & humilitatis : nec mediócriter placet Deo illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatē.

tem. Sed quantâ puras venera-
tione digna est, in qua humili-
tatem exaltat fecunditas, &
partus consecrat virginitatem?
Audis virginem, audis húmi-

lem: si non potes virginitatem
húmilis, imitare humilitatem
virginis. Laudabilis virtus vir-
ginitas, sed magis necessaria
humilitas.

OFFICIUM PARVUM

BEATÆ MARIÆ.

*¶ Extra Chorum, hoc Offi-
cium dicitur ad libitum. In Cho-
ro autem dicitur, pro locorum
consuetudine, in Simplicibus &
Feriis, (iis exceptis in quibus
non fiunt Suffr. consueta;) mo-
dò Offic. diei non sit de B. Mariæ.*

*Singulæ Horæ hujus Officii
dicuntur post singulas Horas Offi-
cii diei, scilicet post Benedicā-
mus. Ad Primam, dicitur ante
Officium Capituli.*

Dómine, lábia, &c.

*Invit. Jesum de Mariá na-
tum, * Veníte, adorémus.*

Pf. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Quam glorificâ luce co-
ruscas,

Scirpis Davidicæ régia proles,
Sublimis résidens, Virgo Ma-
ria,

Supra Coelígenas ætheris om-
nes!

Tu cum virgíneo mater honóre
Coelórum Dómino pectoris
aulam

Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc induit
artus.

QUEM cunctus vénérans orbis
adórat,

Cui nunc ritè genu stóctitur
omne;

A quo, te précibus subve-
niente,

Æterni pétimus gándia reg-
DIVINÆ Sóboli qui dare
trem

In terris vóluit, glória Pa-
Cujus Virgo parens, gló-
Nato:

Quo fecunda, tibi glóri-
Flamen. Amen.

In Festis B. Mariæ dic-
in Nocturnis novem sequ-
Psalmi, cum Antiphonis prop-

In Officio autem parvo di-
tur tantum tres Psalmi, sec-
dum ordinem Feriarum, ut in
notatur.

IN I. NOCTURN

FERIA II. & V.

Ant. sola 1. a. Ave.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus
ster, * quam ahu-
bile est nomen tu-
in universa terra!

Quóniam elevára est ma-
ficéntia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lac-
tium perfecisti laudem pro
inimicos tuos, * ut delé-
inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos
ópere digitorum tuórum;
nam & stellas, quæ tu fú-
as.

Quid est homo, quod memor
es ejus ? * aut filius hominis,
quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulò minùs ab
Angelis, gloriâ & honore coro-
nasti eum, * & constituisti eum
super ópera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus
ejus, * oves & boves universas,
insuper & pecora campi ;

Volucres cœli, & pisces ma-
ris, * qui perambulant scimitas
maris.

Dómine, Dóminus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in universa terra !

P S A L M U S 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, *
& ópera manuum ejus
annútiat firmamentum.

Dies diçi eructat verbum, *
& nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque ser-
mónes, * quorum non audian-
tur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
nus eórum, * & in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole posuit tabernáculum
suum ; * & ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curren-
dam viam ; * a summo cœlo
egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui se
abscondat à calore ejus.

Lex Dómini immaculata,
convertens ánimas : * testimo-
nium Dómini fidele, sapiéntiam
præstans párvulis.

Justitiæ Dñi rectæ, lætifican-
tes corda : * præceptum Dómini
lucidum, illúminans oculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sèculum sèculi : *
judicia Dómini vera, justificá-
ta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum &
lápide[m] pretiosum multum, *
& dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit
ea : * in custodiendis illis retri-
bútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab
occultis meis munda me, * &
ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domináti,
nunc immaculátus ero, * &
emundabor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elo-
quia oris mei : * & meditatio
cordis mei in conspectu tuo
semper.

Dómine, adjutor meus, * &
redemptor meus.

P S A L M U S 44.

Eructávit cor meum verbum
bonum : * dico ego ópera
mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ *
velóciter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis
hóminum, diffusa est grátia in
lábiiis tuis : * propterea benedixit
te Deus in æternum.

Accingere gládio tuo super
femur tuum, * Potentissime.

Spécie tuâ & pulchritúdine
tuâ intende, * prospère pro-
cede,

Et regna propter veritátem,
& mansuetúdinem, & justi-
tiam ; * & dedúcet te mirabili-
ter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi
sub te cadent, * in corda ini-
micórum regis.

e iij

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem ; * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cāsa à vestimentis tuis, à dōmibus ebūrneis ; * ex quibus delectaverunt te filia regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi, filia, & vide, & inclina aurem tuam ; * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum ; * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filia Tyri in muneribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filia regis ab intus, * in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione, * adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * & in sæculum sæculi.

Ant. Ave, grātiā plena ; Dominus tecum : benedicta tu in mulieribus. *Luc. 1. 28.*

ψ. Diffusa est grātia in labiis tuis : &. Propterea benedixit te Deus in æternum. *Pf. 44. 3.*

Pater noster, &c.

Lectiones, infra. lxxiiij.

IN II. NOCTURNO.

FERIA III. & VI.

Ant. sola 8. c. Ecce.

PSALMUS 45.

Deus noster refugium & virtus ; * adjutor in tribulationibus quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuērunt & turbatæ sunt aquæ eorum, * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur ; * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñs virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram ; * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma, * & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dñs virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 71.

DEUS, iudicium tuum regi-
da, * & iustitiam tuam
filio regis;

Judicare populum tuum in
iustitia, * & pauperes tuos in
iudicio.

Suscipiant montes pacem po-
pulo, * & colles iustitiam.

Judicabit pauperes populi, &
salvos faciet filios paupe-
rum; * & humiliabit calum-
niatorem.

Et permanebit cum sole &
ante lunam, * in generatione
& generationem.

Descendet sicut pluvia in vel-
lus, * & sicut stillicidia stil-
lantia super terram.

Orietur in diebus ejus iusti-
tia, & abundantia pacis, * do-
nec auferatur luna.

Et dominabitur à mari us-
que ad mare, * & à flumine
usque ad terminos orbis ter-
rarum.

Coram illo præcident Æthio-
pes; * & inimici ejus terram
lingent.

Reges Tharsis & insulæ mû-
nera offerent; * reges Arabum
& Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes
reges terræ; * omnes gentes
servient ei;

Quia liberabit pauperem à
potente, * & pauperem cui non
erat adiutor.

Parcet pauperi & inopi, * &
animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redi-
met animas eorum; * & ho-
norabile nomen eorum coram
illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro
Arabiz, & adorabunt de ipso
semper; * totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra
in summis montium, superex-
tolletur super Libanum fructus
ejus; * & florebut de civitate
sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum
in sæcula: * ante solem perma-
net nomen ejus.

Et benedicentur in ipso om-
nes tribus terræ; * omnes gen-
tes magnificabunt eum.

Benedictus Dóminus Deus
Israel, * qui facit mirabilia
solus.

Et benedictum nomen ma-
jestatis ejus in æternum; * &
replebitur maiestáte ejus omnis
terra: fiat, fiat.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, ter-
ram tuam, * avertisti capti-
vitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis
tuæ, * operuisti omnia peccata
eorum.

Mitigasti omnem iram tuam; *
avertisti ab ira indignationis
tuæ.

Converte nos, Deus salutáris
noster, * & averte iram tuam à
nobis.

Numquid in æternum iras-
ceris nobis? * aut extends iram
tuam à generatione in genera-
tionem?

Deus, tu conversus vivificá-
bis nos; * & plebs tua lætábi-
tur in te.

Ostende nobis, Dómine, mi-
sericórdiam tuam; * & salutáre
tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me
Dóminus. Deus ; * quóniam lo-
quétur pacem in plebem suam ,
Et super sanctos suos , * & in
eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes
eum salutáre ipsius ; * ut inhá-
bitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obvia-
vérunt sibi , * justitia & pax oscu-
láræ sunt.

Véritas de terra orta est , * &
justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit beni-
gnitátem ; * & terra nostra dabit
fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit , *
& ponet in via gressus suos.

Ant. Ecce concípies in útero ,
& páries filium ; & vocábis
nomen ejus Jesum. *Luc. 1. 31.*

✠. Sanctificávit tabernacu-
lum suum Altíssimus : ✠. Deus
in médio ejus ; non commové-
bitur. *Pf. 45. 5.*

Pater noster , &c.

Lectiões infrá.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. & SABBATO.

Ant. sola 2. Quod nascétur.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in món-
tibus sanctis ; * diligit
Dóminus portas Sion su-
per ómnia tabernacula Jacob.

Glóriósa dicta sunt de te , *
cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Baby-
lónis , * sciéntium me.

Ecce alienígenæ , & Tyrus , &
pópulus Æthiopum ; * hi fuérunt
illíc.

Numquid Sion dicet : Homo
& homo natus est in ea , *

& ipse fundávit eam Altíssi-
mus ?

Dóminus narrabit in scriptú-
ris populórum & príncipum ; *
horum qui fuérunt in ea.

Sicut latántium ómnium *
habitatio est in te.

PSALMUS 96.

Dóminus regnávit , exul-
tet terra , * latentur insulæ
multæ.

Nubes & caligo in circúitu
ejus ; * justitia & judícium cor-
réctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet , *
& inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ ; * vidit , & commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt á
fácie Dómini , * á fácie Dómini
omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justi-
tiam ejus ; * & vidérunt omnes
pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui
adórant sculp-tilia , * & qui glo-
riantur in simulácris suis.

Adoráte eum , * omnes An-
geli ejus.

Audívit , & lætata est Sion : *
& exultavérunt filiz Judæ , pro-
pter judícia tua , Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssi-
mus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super omnes
deos.

Qui diligitis Dóminum , odi-
te malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctórum subrum : de
manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo , * & rectis
corde lætítia.

Latamini, justi, in Dómino; * & confitémini memóriæ sanctificationis ejus.

PSALMUS 97.

CAntate Dómino canticum novum, * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * & brachium sanctum ejus.

Norum fecit Dóminus salutare suum; * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubilare Deo, omnis terra: * cantate, & exultare, & psallite.

Psallite Dómino in cithara; * in cithara, & voce psalmi:

In tubis ductilibus, & voce rubæ cornæ: * jubilate in conspectu regis Dómini.

Moveatur mare, & plenitudo ejus; * orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Dómini, * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * & populos in æquitate.

Ant. Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. *Luc. 1. 35.*

¶ Misericordia & veritas obviaverunt sibi; ¶. Justitia & pax osculatae sunt. *Pf. 84. 11.*

Pater noster.

ABSOLUTIO. Coloss. 4. 3.

Deus aperiat nobis ostium sermonis, ad loquendum mysterium Christi. ¶. Amen.

Bened. Nobiscum sit Deus, qui in ancilla sua adimplevit misericordiam suam. ¶. Amen.

LECTIO j.

Sermo sancti Bernardi Abbatis. *Super Missus est. Hom. 2. §. 4.*

Missus est Angelus ad Virginem. Quam tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te & mulierem; ipsa conteret caput tuum? Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam maligni suggestionem, tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam aliam Salomon requirebat mulierem fortem; ut qui vicerat per feminam, vinceretur per ipsam?

¶. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium: * Et vocabitur nomen ejus Emmmanuel. *If. 7. 14.* ¶. Ait Angelus ei: Ne timeas, Mariæ; invenisti enim gratiam apud Deum: ecce concipies in utero, & paries filium. *Luc. 1. 30.* * Et vocabitur.

Bened. Dóceat nos Dóminus justificationes suas. ¶. Amen.

LECTIO ij. §. 5. 7.

Quid rubus ille quondam Mosáicus portendebat, flammam quidem emittens, sed non ardens, nisi Mariam parientem, & dolorem non sentientem? Quid, rogo, virga Aaron florida, nec humectata, nisi ipsam concipientem, quamvis virum non cognoscentem? Quid illud Gedeonis vellus significat, quod utique de carne

tonsum, sed sine vulnere carnis in arca pōnitur, nisi carnem assumptam de carne Virginis, & absque detrimento virginitatis?

R. Christi generatio sic erat: Cū esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent, * Inventa est in utero habens de Spiritu sancto. *Matth. 1. 18.* ¶ Creavit Dominus novum super terram: Fémina circumdabit virum.

Jerem. 31. 22. * Inventa est.

Bened. Ostendat nobis Dominus viam bonam, per quam ambulēmus. R. Amen.

LECTIO iij. §. 8, 11.

NOVUM, inquit Jeremias, creavit Dominus super terram: Fémina circumdabit virum. Quæ est hæc fémina? Quis verò iste vir? Isaias lucidissimè aperit. Ecce, inquit, virgo concipiet, & pariet filium. En habes féminam, scilicet Virginem. Vis & de viro audire quis sit? Et vocabitur, ait, nomen ejus Emmānuel, id est, Nobiscum Deus. Fémina itaque circumdans virum, Virgo est concipiens Deum. Quod Mōysi monstratum est in rubo & igne, Aarōni in virga & flore, Gedeōni in vellere & rore; hoc aperte Sālonon prædixit in forti muliere & ejus pretio; apertius Jeremias præcīnit de fémina & viro; apertissimè Isaias declaravit de Virgine & Deo; Gābriel tandem exhibuit, ipsam Virginem salutando.

R. Quod in Mariā natum est, de Spiritu sancto est: pariet

autem filium, & vocābis nomen ejus Jesum; * Ipse enim salvum faciet pōpulum suum à peccatis eōrum. *Matth. 1. 20.* ¶ Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. *Eccli. 44. 25.* * Ipse. Glória. * Ipse.

Non dicitur, Te Deum.

¶ *Sacerd.* Constituteantur tibi pōpuli, Deus, constituteantur tibi pōpuli omnes: R. Terra dedit fructum suum. *Pf. 66. 6.*

AD LAUDES.

Deus, in adiutorium, &c.

Ant. sola 4. c. Benedicta tu.

PSALMUS 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine, * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, * à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.

PSALMUS 99.

Jubilāte Deo, omnis terra: * servite Dōmino in lætitia.

Introite in conspectu ejus * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus; * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus , & oves pálcuæ ejus , introite portas ejus in confefsione , átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus , * quóniam fuávis est Dóminus.

In æternũ misericórdia ejus , * & ufque in generatióem & generatióem véritas ejus.

PSALMUS 66.

DEus misereátur noſtrí , & benedícat nobis : * illúminet vultum ſuum ſuper nos , & misereátur noſtrí ;

Ut cognoscámus in terra viam tuam , * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli , Deus , * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes , quóniam júdicas pópulos in æquitáre , * & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi pópuli , Deus , confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus , Deus noſter , benedícat nos Deus : * & métuant eum omnes fines terræ.

CANTICUM. Zach. 2. 10.

LAuda & lætare , filia Sion ; * quia ecce ego vénio , & habitábo in médio tuí , ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa : * & erunt mihi in pópulum , & habitábo in médio tuí.

Et ſcies quia Dóminus exercituum * miſit me ad te.

Et poſſidebit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanctifi-

cata ; * & éliget adhuc Jerúſalem.

Sileat omnis caro à fácie Dómini , * quia conſurrexit de habitáculo ſancto ſuo.

PSALMUS 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro ; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eam in cymbalis jubilationis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedicta tu inter mulieres , & benedictus fructus ventris tui. Luc. 1. 42.

CAPITULUM. Gen. 3. 15.

INimicitias ponam inter te & mulierem , & ſemen tuum & ſemen illius : ipſa cónteret caput tuum.

Hymnus , Nunc auróra. lxxv.

ψ. Recordárus eſt (Dóminus) misericórdiæ ſuæ , &c. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. Pf. 97. 3.

Ad Benedictus , Ant. 6. (Benedictus Dóminus) qui te direxit in vílnera cápitis principis inimicórum noſtrórum. Judith 13. 14.

Oratio.

DEus , qui de beáte Mariæ Virginis útero Verbum tuum , Angelo nuntiante , carnem ſuſ-

cipere voluisti : præsta supplicibus tuis , ut qui verè eam genitricem Dei credimus , ejus apud te intercessionibus adjuvemur ; Per eundem Dóminum.

AD PRIMAM.

¶ Deus , in adiutorium , &c.

Hymnus.

MEMENTO , de Deo Deus ,
Quòd matre natus Virgine ,

Nostri misertus , pèrditi
Mundi redemptor véneris.

Et nos , Dei Virgo parens ,
Vultu benigno réspice :
Placabilem tuâ prece
Fac esse nobis Filium.

Qui natus es de Virgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sæcula. Amen.

Ant. 2. Filius Dei.

PSALMUS 53.

DEUS , in nómine tuo
salvum me fac , * & in
virtute tua júdica me.

Deus , exaudi orationem
meam ; * áuribus pèrcipe verba
oris mei :

Quóniam alièni insurrexérunt
adversum me , & fortes
quæsiérunt animam meam , *
& non proposuérunt Deum ante
conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me , *
& Dóminus susceptor est animæ
meæ.

Averte mala inimicis meis , *
& in veritate tua disperse illos.

Voluntariè sacrificábo tibi ; *
& confitébor nómini tuo , Dómine ,
quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne
eripuisti me , * & super

inimicos meos despexit óculus
meus.

PSALMUS 95.

CANCÁTE DÓMINO canticum
novum : * cantáte Dómino ,
omnis terra.

Cantáte Dómino , & benedicite
nómini ejus ; * annuntiáte
de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam
ejus , * in ómnibus pópulis
mirabilia ejus ;

Quóniam magnus Dóminus
& laudábilis nimis ; * terribilis
est super omnes deos :

Quóniam omnes dii géntium
dæmónia ; * Dóminus autem
cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in
conspectu ejus : * sanctimónia
& magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afferte Dómino , pátriæ géntium ,
afferte Dómino glóriam
& honórem : * afferte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias , & introíte
in átria ejus ; * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Commovéatur à facie ejus
universa terra : * dícite ingén-
tibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem ter-
ræ , qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æquitate.

Lætentur cœli & exulter ter-
ra , commovéatur mare & plenitúdo
ejus : * gaudébunt campi , & ómnia
quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia li-
gna sylvárum à facie Dómini ,
quia venit ; * quóniam venit
judicare terram.

Judicábit orbem terræ in

æquitate, * & pópulos in veritate sua.

PSALMUS 116.

Laudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmata est super nos misericórdia ejus : * & veritas Dómini manet in æternum.

Ant. Filius Dei factus est ei ex semine David secundum carnem. *Rom.* I. 3.

CAPITULUM. *Isaia* 11. 1.

EGrediétur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dómini.

R. Semen ejus * In æternum manébit. Semen. *Ps.* Et æthronus ejus sicut sol in conspectu meo, * In Glória Patri. Semen. *Pf.* 88. 37.

Ps. Dominabitur à mari usque ad mare, *R.* Et à flumine usque ad terminos orbis terrarum. *Pf.* 71. 8.

Oratio.

PRótege, Dómine, famulos tuos subsidii pacis ; & beátæ Mariæ semper Virginis patrociniis confidentes, à cunctis hóstibus & periculis redde secúros ; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Ant. 4. a. De Maria.

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi ; * & exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam à lábiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam ?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbónibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est ! habitávi cum habitantibus Cedar ; * multum incolá fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus ; * cum loquebar illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiònem pedem tuum ; * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dormiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protectiò tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jérusalem.

Jérusalem quæ ædificatur ut civitas, * cujus participatiò ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dñmini; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dñmini.

Quia illíc sedérunt sedes in iudicio; * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñmini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. De Mariá natus est Iesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1. 16.

CAPITULUM. Isaia 7. 14.

DAbir Dñminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concipiet, & páriet filium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

R. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. *ψ.* Adjuvábít eam mané dilúculo; * Non commovébitur. Glória. Deus. *Pf.* 45. 6.

ψ. Elégit eam (Dñus) *R.* In habitationem sibi. *Pf.* 131. 13.

Oratio.

DEus, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecundá, humano generi præmia præstitisti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiamus, per quam meruimus auctórem vitæ suscipere Dñminum nostrum Iesum Christum Filium tuum; Qui tecum vivit & regnat, &c.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. ut suprà, lxxvj.

Ant. 7. d. Péperit.

PSALMUS 122.

AD te levávi oculos meos, * qui hábitas in cœlis. Ecce, sicut óculi servórum * in manibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancillæ in manibus dñinæ suæ: * ita óculi nostri ad Dñminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dñmine, miserére nostri; * quia multum repléti sumus despectiône.

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundantibus, & despectio superbis.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dñminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dñminus erat in nobis;

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * forsitan pertransisset ánima nostra aquam inolerábilem.

Benedíctus Dñminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Ánima nostra, sicut passer, erepra est * de láqueo venántium.

Láqueus contritus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit celum & terram.

PSALMUS 124.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion : * non commovēbitur in æternum, qui habitat in Jerusaleme.

Montes in circuitu ejus ; * & Dominus in circuitu populi sui ex hoc nunc, & usque in seculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum, * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem : * pax super Israel.

Ant. Péperit filium masculinum, qui recturus erat omnes gentes. *Apoc.* 12. 5.

CAPITULUM. *Mich.* 5. 2.

Egrediētur qui sit dominator in Israel ; & egressus ejus ab initio, a diebus æternitatis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo parturiens pariet ; & reliquie fratrum ejus convertentur ad filios Israel.

Ev. br. Homo * Natus est in ea. Homo. *Ps.* Et ipse fundavit eam Altissimus : * Natus est. Gloria. *Pf.* 86. 5.

Ps. Ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo. *Pf.* 18. 6.

Oratio.

Concède, misericors Deus, fragilitati nostræ presidium ; ut qui sanctæ Dei Geni-

triciis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus ; Per eundem Dominum.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. ut supra, lxxvj.

Ant. 1. a. Beatus.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion, * facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, * & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos.

PSALMUS 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris, cum dederit dilectis suis somnum,

Ecce hæreditas Domini, filii, * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excursorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis; * non confundetur, cum loquatur inimicis suis in porta.

PSALMUS 127.

BEati omnes qui timent Dominum, * qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis; * beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tue.

Filii tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tue.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion; * & videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tue.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israel.

Ant. Beatus venter qui te portavit, & ubera quæ suxisti.

Luc. 11. 27.

CAPITULUM. Galat. 4. 4.

Ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.

Bl. br. Misericordia & veritas * Obviaverunt tibi. Misericordia. *Ps.* Justitia & pax osculatae sunt; * Obviaverunt tibi. Gloria Patri. Misericordia.

Ps. 84. 11.

Ps. Veritas de terra orta est, * Et justitia de caelo prospexit.

Ibid. 12.

Oratio.

FAmulorum tuorum, quæsumus, Domine, delictis ignosce; ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, Genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur; & eundem Dominum.

AD VESPERAS.

Ps. Deus, in adiutorium, &c. *Ant.* sola 3. c. Interfecit.

PSALMUS 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tue emittet Dominus ex Sion; * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non pernitēbit eum: * Tu es Sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchiselech.

Dominus à dextris tuis, * confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas; * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via biber: * propterea exaltabit caput.

PSALMUS 112.

LAudate, pueri, Dominum; * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occiduum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus

Excelsus super omnes gentes Dominus, * & super cœlos gloriâ ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cœlo & in terra?

Suscitans a terrâ inopem, * & de stercore erigens pauperem;

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in arriis tuis, Jerusaleme.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas, * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini; * testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusaleme, * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua, * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos & proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, * quæsi vi bona tibi.

PSALMUS 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Pars Autumnalis.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgeré: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris, cum dederit dilectis suis somnum.

Ecce hæreditas Domini, filii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excusorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis; * non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerusaleme, Dñum; * lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum; * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, * & adipe frumenti satiavit te.

Qui emittit eloquium suum terræ, * velociter cursit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nebulam sicut cinerem spargit:

Mittit crystallum suum sicut buccellas; * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emitte verbum suum, & liquefaciet ea; * stabit spiritus ejus, & fluent aquæ:

Qui annuntiat verbum suum Jacob, * justitias & judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi; * & judicia sua non manifestavit eis.

Ant. Interfecit in manu mea (Dominus) hostem populi sui. *Judith 13. 18.*

£

CAPITULUM. *Eccli. 24. 12.*

Oratio.

Qui creavit me, requiêvit
in tabernáculo meo; &
dixit mihi: In Jacob inhâbita,
& in Israel hæreditare, & in ele-
ctis meis mitte radices.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dêi Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriêlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis;
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

VIRGO singularis,
Inter omnis mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collatémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto;
Tribus honor unus.

Amen.

ÿ. Anima mea exultabit in
Dómino: *R.* Et delectabitur su-
per salurâti suo. *Psf. 34. 9.*

Ad Magnificat, Ant. 8. G.
Beâtam me dicent omnes gene-
rationes; quia fecit mihi magna
qui potens est: & sanctum no-
men ejus. *Luc. 1. 48.*

Cordibus nostris, quæsumus;
Dómine, grâtiâ tuâ
benignus infunde; & interce-
dente sanctissimâ Dei genitrice
Mariâ, corpora nostra castitare,
& mentes nostras humilitate
& charitate sanctifica; Per
eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

ÿ. Converte nos. ÿ. Deus, in
adjutorium.

*Ant. 3. a. In omni gente.**PSALMUS 128.*

Sæpè expugnâverunt me à
juventute mea, * dicat
nunc Israël.

Sæpè expugnâverunt me à
juventute mea; * etenim non
potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabri-
câverunt peccatores, * prolon-
gâverunt iniquitatem suam.

Dóminus justus * concidit
cervices peccatorum.

Confundantur & convertan-
tur rrorsum, * omnes qui
odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum recto-
rum, * quod priusquam evellâ-
tur, exaruit:

De quo non implevit manum
suam, qui metit; * & sinum
suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteri-
bant: Benedictio Dómini super
vos; * benediximus vobis in
nómine Dómini.

PSALMUS 129.

DE profundis clamâvi ad te,
Dómine: * Dómine, exau-
di vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris ,
Dómine ; * Dómine , quis susti-
nébit ?

Quia apud te propitiatio est , *
& propter legem tuam sustinui
te , Dómine.

Sustinuit ánima mea in ver-
bo ejus : * sperávit ánima mea
in Dómino.

A custódia matutína usque
ad noctem , * speret Israel in
Dómino.

Quia apud Dóminum mise-
ricórdia , * & copiósa apud eum
redemptio ;

Et ipse rédimet Israel * ex
ómnibus iniquitatibus ejus.

PSALMUS 130.

Domine , non est exaltátum
cor meum , * neque eláti
sunt óculi mei :

Neque ambulávi in magnis , *
neque in mirabilibus super me.

Si non humíliter sentiebam ; *
sed exaltávi ánimam meam ;

Sicut ablactátus est super ma-
tre sua , * ita retribúrio in áni-
ma mea.

Speret Israel in Dómino , *
ex hoc nunc , & usque in scú-
lum.

Ant. In ómni gente quæ au-
diérit nomen tuum , magnifi-
cabitur super te Deus Israel.

Judith 13. 31.

Hymnus.

Virgo Dei génitrix , quem
totus non capit orbis ,

In tua se clausit víscera , factus
homo.

QUEM parís , hic tollit totíus
crimina mundi ;

Et tibi virginitas invioláta ma-
ner.

Te matrem pietátis ópem te
flágitat orbis :

Subvéniás famúlis , ó benedi-
cta , tuis.

GLORIA magna Patri : com-
par tibi glória , Nate :

Glória sit compar , Spíritus
alme , tibi. Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13. 25.

Nomen tuum (Dóminus) ita
magnificávit , ut non recé-
dat laus tua de ore hóminum ,
qui mémores fuerint virtútis
Dómini in æternum.

R. br. Vultum tuum * De-
precabuntur. Vultum. *ψ.* Om-
nes dívites plebis * Depreca-
buntur. Glória Patri. Vultum.
Ps. 44. 13.

ψ. Mémores erunt nóminis
tui *R.* In ómni generatióne &
generatióne. *Ps.* 44. 18.

Ad Nunc dimittis ,

Ant. 4. *E.* Tu invoca Dó-
minum , & loquere Regi pro
nobis , & libera nos de morte.
Esther 15. 3.

Oratio.

Beatæ & gloriósæ semper-
que virginis Mariæ , quæ-
sumus , Dómine , intercessio
gloriósa nos prótegat , & ad
vitam perducát æternam ; Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum.

ψ. Dóminus vobiscum.

ψ. Benedicámus Dómino.

Benedicat & custódiat. & reli-
qua ut in *Psalterio* , 149.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Ant. 6. Dómine.

Pſalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas me. *pag.* 45.

Pſalm. 31. Beáti quorum remiſſæ ſunt iniquitatés. 62.

Pſalm. 37. Dómine, ne in furóre. *cum ſua Diviſione*, 41.

Pſalm. 50. Miſerére meí, Deus, ſecundúm. 98.

Pſalm. 101. Dómine, exaudi orationem. *cum ſua Diviſ.* 92.

Pſalm. 129. De profundis. 77.

Pſalm. 142. Dómine, exaudi orationem meam. 139.

Ant. Dómine, memor eſto meí, & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminifcáris delicta mea vel parentum meórum. *Tob.* 3. 3.

LITANIÆ.

Kyríe, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.

Kyríe, eléiſon.

Chriſte, audi nos.

Chriſte, exaudi nos.

Pater de cœlis, Deus, Miſerére nobis.

Fili Redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.

Spiritus ſancte, Deus, miſerére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére nobis.

Sancta María, Ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Michaël, ora.

Sancte Gabriël, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.

Omnes ſancti beatorum Spirituum órdenes, oráte.

Sancte Joannes Baptiſta, ora pro nobis.

Omnes ſancti Patriarchæ & Prophætæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.

Sancte Joannes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæ, ora.

Sancte Matthæ, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæ, ora.

Sancte Matthía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliftæ, oráte.

Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.

Omnes ſancti Innocentes, oráte pro nobis.

Sancte Stéphan, ora.

Sancte Clemens, ora.

Sancte Fabiáne, ora.

Sancte Cypriáne, ora.

Sancte Laurenti, ora.

Sancte Sebaſtiáne, ora.

Sancte Vincenti, ora.

Sancte Polycarpe, ora.

Sancte Deſidéri, ora.

Sancte Bertivine,	ora.	Omnes sancti Monachi & Ere-	
Sancte Dionysii cum sociis,	ora	mita,	orate.
pro nobis.		Sancta Anna,	ora.
Sancte Maurici cum sociis,		Sancta Maria Magdalene,	ora.
ora pro nobis.		Sancta Thecla,	ora.
Sancte Hippolyte cum sociis,		Sanctæ Perpetua & Felicitas,	
ora pro nobis.		orate pro nobis.	
Sancti Cosma & Damiane,		Sancta Agatha,	ora.
orate pro nobis.		Sancta Lucia,	ora.
Sancti Gervasi & Protasi,	orate	Sancta Agnes,	ora.
pro nobis.		Sancta Cecilia,	ora.
Sancti Joannes & Paule,	orate	Sancta Catharina,	ora.
pro nobis.		Sancta Anastasia,	ora.
Omnes sancti Martyres,	orate	Sancta Genovefa,	ora.
pro nobis.		Sancta Scholastica,	ora.
Sancte Ursine,	ora.	Sancta Clotildis,	ora.
Sancte Gregori,	ora.	Sancta Maria Egyptia,	ora.
Sancte Ambrosi,	ora.	Omnes sanctæ Virgines & Vi-	
Sancte Augustine,	ora.	dux,	orate.
Sancte Hieronymus,	ora.	Omnes Sancti & Sanctæ Dei,	
Sancte Hilari,	ora.	Intercedite pro nobis.	
Sancte Sylvester,	ora.	Propitius esto, Parce nobis,	
Sancte Martine,	ora.	Domine.	
Sancte Nicolae,	ora.	Propitius esto, Exaudi nos,	
Sancte Germane,	ora.	Domine.	
Sancte Aniane,	ora.	Ab omni malo, Libera nos,	
Sancte Patrici,	ora.	Domine.	
Sancte Audoene,	ora.	Ab omni peccato, libera,	
Sancte Albine,	ora.	Ab ira tua, libera,	
Sancte Carole,	ora.	A subitanea & improvisa mor-	
Omnes sancti Pontifices & Do-		te, libera nos, Domine.	
ctores, orate pro nobis,		Ab insidiis diaboli, libera nos,	
Sancte Joseph,	ora.	Domine.	
Sancte Yvo,	ora.	Ab immundis cogitationibus,	
Sancte Antoni,	ora.	libera nos, Domine.	
Sancte Benedicte,	ora.	Ab ira, & odio, & omni mala	
Sancte Ebrulfe,	ora.	voluntate, libera.	
Sancte Bernarde,	ora.	A fulgure & tempestate, libera	
Sancte Domínice,	ora.	nos, Domine.	
Sancte Francisce,	ora.	A morte perpetua, libera,	
Sancte Ludovice,	ora.	Per mysterium sanctæ Incar-	
Sancte Roche,	ora.	nationis tuæ, libera.	
Omnes sancti Sacerdotes &		Per Nativitatem tuam, libera	
Levite,	orate.	nos, Domine.	

- Per Baptismum , & sanctum
jejunium tuum , libera.
Per Crucem & Passionem tuam ,
libera nos , Domine.
Per mortem & sepulturam
tuam , libera.
Per sanctam Resurrectionem
tuam , libera.
Per admirabilem Ascensionem
tuam , libera.
Per adventum Spiritus sancti
Paraclæti , libera.
In die judicii , libera.
Peccatores , Te rogamus , au-
di nos.
Ut ad veram poenitentiam nos
perducere digneris , Te roga-
mus , audi nos.
Ut remissionem peccatorum
nostrorum nobis dones , Te
rogamus , audi nos.
Ut compunctionem cordis ,
fontemque lacrymarum no-
bis dones , Te rogamus.
Ut fidem , spem & charitatem
nobis dones , Te rogamus.
Ut Ecclesiam tuam sanctam
regere & conservare digneris ,
Te rogamus.
Ut Dominum Apostolicum ,
& omnes gradus Ecclesie in
sancta religione conservare
digneris , Te rogamus.
Ut Antistitem nostrum , & om-
nes congregationes illi com-
missas in tuo sancto obsequio
conservare digneris , Te rog.
Ut Regem nostrum custodire
digneris , Te rogamus.
Ut inimicos sanctæ Ecclesie
humiliare digneris , Te rog.
Ut Regibus & Principibus Chri-
stianis pacem & concordiam
donare digneris , Te rog.
- Ut cuncto populo Christiano
pacem & unitatem largiri
digneris , Te rogamus.
Ut nosmetipsos in tuo sancto
servitio confortare & con-
servare digneris , Te rog.
Ut mentes nostras ad coelestia
desideria erigas , Te rog.
Ut omnibus benefactoribus no-
stris sempiterna bona retri-
buas , Te rogamus.
Ut animas nostras , fratrum ,
propinquorum , & benefa-
ctorum nostrorum ab æter-
na damnatione eripias , Te
rogamus , audi nos.
Ut fructus terræ dare & con-
servare digneris , Te rog.
Ut omnibus fidelibus defunctis
requiem æternam donare
digneris , Te rog.
Ut nos exaudire digneris , Te
rogamus , audi nos.
Fili Dei , Te rogamus.
Agnus Dei , qui tollis peccā-
ta mundi , Parce nobis , Dō-
mine.
Agnus Dei , qui tollis peccā-
ta mundi , Exaudi nos , Dō-
mine.
Agnus Dei , qui tollis peccāta
mundi , Misere nobis.
Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater, &c. *secretò usque ad*
ψ. Et ne nos inducas in tentationem ;
R. Sed libera nos à malo.
ψ. Domine, non secundum
peccata nostra facias nobis ;
R. Neque secundum iniquita-
tes nostras retribuas nobis.
ψ. Esto nobis, Domine, tur-
ris fortitudinis , R. A facie ini-
mici.

Ÿ. Orémus pro Pastóre nostro *N.* [*hic nominetur D. Episcopus*] R. Dóminus vivíficet eum, & conſervet eum.

Ÿ. Dómine, ſalvum fac Regem ; R. Et exaudi nos in diē quā invocavérimus te.

Ÿ. Orémus pro benefactóribus noſtris. R. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam æternam. Amen.

Ÿ. Pro cunctis fidélibus defunctis. R. Réquiem æternam dona eis, Dómine ; & lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Pro infirmis, afflictiſ, & captivis. R. Libera eos, Deus Iſrael, ex ómnibus tribulatió-nibus ſuis.

Ÿ. Pro frátribus noſtris abſéntibus. R. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te.

Ÿ. Memor eſto congregatió-nis tuæ, R. Quam poſſediſti ab initio.

Ÿ. Dómine, exaudi oratió-nem meam ; R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíſcum, R. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párce-re : ſúſcipe deprecationem noſtram ; ut nos, & omnes ſámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

Exaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & conſiténtium tibi parce pec-

cátis ; ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benignus & pacem.

Ineffáblem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende ; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpas delinquéntium diſtrictè feriendo pércutis : ſtetus quoque lugéntium non recúſes ; ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

Omnípotens ſempiternus Deus, miſerére ſámulo tuo Antíſtiti noſtro *N.* & dirige eum ſecundum tuam cleméntiam in viam ſalútis æternæ ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totá virtúte perficiat.

Quæſumus, omnípotens Deus, ut ſámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratione ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa ; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat pervenire.

Deus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera : da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem ; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formidine, témpora ſine tuâ protectiône tranquilla.

URe igne ſancti Spíritus renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine : ut tibi caſto córpore

f iv

serviamus, & mundo corde placeamus.

Alia Oratio.

Actiões nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Fideliū Deus omnium conditor & redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

Omnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul & mortuorum, omniumque misereris quos tuos fide & opere futuros esse prænoscis; te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore susceperit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tue clementiā, omnium delictorum suorum veniam consequantur; Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

Pietate tuā, quæsumus, Domine, nostrorum solve vincula delictorum; & intercedente beatā & gloriosā semper Virgine Dei genitrice Mariā cum omnibus Sanctis, nos famulos tuos, & omnem populum Christianum in omni sanctitate & religione custodi; omnesque consanguinitate ac familiaritate, aut piā aliquā ratione nobis conjunctos à vitiis omnibus purga, virtutibus illustra: pacem & salutem nobis tribue; hostes visibiles & invisibiles remove; pestem, cladem & carnalia desideria repelle; aerem salubrem & fertilitatem indulge; amicis & inimicis nostris veram charitatem largire, & omnibus fidelibus vivis ac defunctis in terra viventium vitam & requiem æternam concede; Per eundem Dominum, *ψ. Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo.*

ψ. Exaudiat nos omnipotens & misericors Dominus.

R. Amen.

ψ. Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ,

*Quando infirmus est in extremis.**Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum.*

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
 Sancta Maria, Ora pro eo. (vel ea.)

Omnes sancti Angeli & Archangeli, Orate pro eo. (vel ea.)

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Iustorum, orate.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joannes Baptista, ora.

Omnes sancti Patriarchæ & Prophetæ, orate.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacobbe, ora.

Sancte Joannes, ora.

Omnes sancti Apostoli & Evangelistæ, orate.

Omnes sancti Discipuli Domini, orate.

Omnes sancti Innocentes, orate.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurenti, ora.

Omnes sancti Martyres, orate.

Sancte Ursine, ora.

Sancte Sylvester, ora.

Sancte Gregori, ora.

Sancte Augustine, ora.

Omnes sancti Pontifices & Confessores, orate.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Franciscæ, ora.

Omnes sancti Monachi & Eremitæ, orate.

Sancta Maria Magdalene, ora.

Sancta Thecla, ora.

Sancta Agatha, ora.

Sancta Lucia, ora.

Sancta Genovefa, ora.

Omnes sanctæ Virgines, orate.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercedite pro eo. (vel ea.)

Propitius esto, Parce ei, Domine.

Propitius esto, Adjuya eum, (veleam,) Domine.

Propitius esto, Libera eum, (vel eam,) Domine.

Ab ira tua, libera.

A mala morte, libera.

A poenis inferni, libera.

A potestate diaboli, libera.

Ab omni malo, libera.

Per Nativitatem tuam, libera.

Per Crucem & Passionem tuam, libera.

Per mortem & sepulturam tuam, libera.

Per gloriosam Resurrectionem tuam, libera.

Per admirabilem Ascensionem tuam, libera.

Per gratiam Spiritus sancti Paraclæti, libera.

In die judicii, libera.

Peccatores, Te rogamus, audi nos.

Ut ei parcas, Te rogamus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxietur, dicantur sequentes Orationes.

Proficiscere, anima Christiana, de hoc mundo, in nomine Dei Patris omnipotentis.

tentis, qui te creavit; in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus sancti, qui in te effusus est; in nómine Angelórum & Archangelórum, in nómine Thronórum & Dominationum; in nómine Principátuum & Potestátum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Propheetárum; in nómine sanctorum Apostolorum & Evangelistárum, in nómine sanctorum Mátyrum & Confessorum; in nómine sanctorum Monachórum & Eremitárum; in nómine sanctorum Virginum, & omnium Sanctorum & Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, & habitatio tua in sancta Sion; Per eundem Christum Dóminum nostrum. *ꝛ. Amen.*

Orémus.

Deus misericors, Deus clemens, Deus qui secundum multitudinem miserationum tuarum peccata poenitentium deles, & præteritorum criminum culpas veniá remissionis evácuas: respice propitius super hunc famulum tuum [*vel hanc famulam tuam*] *N.* & remissionem omnium peccatorum suorum totá cordis confessione poscentem deprecátus exaudi. Rénova in eo, [*vel ea,*] piissime Pater, quicquid terréná fragilitate corruptum, vel quicquid diabólicá fraude violátum est: & unitati corporis Ecclésiæ membrum redemptionis annecte. Misere, Dómine, gemituum, misere lacrymarum

ejus; & non habentem fidúciám, nisi in misericórdia tua, ad tuum sacramentum reconciliationis admitte; Per Christum Dóminum nostrum. *ꝛ. Amen.*

Commando te omnipotenti Deo, charíssime frater, [*vel charíssima soror,*] & ei cujus es creatúra, committo: ut cum humanitátis débitum morte interveniente persolveris, ad auctórem tuum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti itaque animæ tuæ de corpore spléndidus Angelórum coetus occurrat: iudex Apostolorum tibi senátus advénia: candidatórum tibi Mátyrum triumphátor exercitus óbvia: liliáta rutilántium te Confessorum turma circumdet; jubilántium te Virginum chorus excipiat: & beatæ quiétis in sinu Patriarchárum te complexus astringat: miris atque festivo Christi Jesu tibi aspectus appareat, qui te inter assistentes sibi júgiter interesse decernat. Ignóres omne quod horret in ténébris, quod stridet in flammis, quod cruciat in tormentis. Cedat tibi terribímus Sátanas cum satellitibus suis: in adventu tuo, te comitántibus Angelis, contremiscat, atque in æternæ noctis chaos immane diffúgiat. Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus: & fúgiant qui odérunt eum, à facie ejus. Sicut déficit fumus, deficient: sicut fluit cera à facie ignis, sic péreant peccatóres à facie Dei; & justí epulentur, & exultent in conspectu Dei. Confundantur

igitur & erubescant omnes tartaræ legiones, & ministri Sathanæ iter tuum impedire non audeant. Liberet te à cruciatu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignatus est. Constituat te Christus Filius Dei vivi intra paradisi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille pascor agnoscat. Ille ab omnibus peccatis tuis te absolvat, atque ad dexteram suam in electorum suorum te sorte constituat. Redemptorem tuum facie ad faciem videas, & præsens semper assistens manifestissimam beatis oculis aspicias veritatem. Constitutus [*vel* Constituta] igitur inter agmina Beatorum, contemplationis divinæ dulcedine potiâris in sæcula seculorum. *℟.* Amen.

Suscipe, Dómine, servum tuum [*vel* ancillam tuam] in locum sperandæ sibi salvationis à misericórdia tua. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] ex omnibus periculis inferni, & de láqueis poenarum, & ex omnibus tribulationibus. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Enoch & Eliám de comúní morte mundi. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] à morte, sicut liberaisti Noë de dilúvio. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut

liberaisti Abraham de Ur Chaldæorum. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Job de passionibus suis. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abraham. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Móysen de manu Pharaonis regis Ægyptiorum. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Daniélem de lacu leónum. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti tres púeros de camino ignis ardentis, & de manu regis iniqui. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Susannam de falso crimine. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti David de manu regis Saül, & de manu Goliaz. *℟.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, [*vel* ancillæ tuæ] sicut liberaisti Petrum & Paulum de carcéribus. *℟.* Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam virginem & mátyrem tuam de

tribus atrocissimis tormentis liberaſti ; ſic liberare digneris animam hujus famuli tui, [*vel famulæ tuæ,*] & tecum facias in cœleſtibus bonis gaudere.

℟. Amen.

Commendamus tibi, Dômine, animam famuli tui [*vel famulæ tuæ*] *N.* precamurque te, Dômine Jeſu Chriſte, Salvator mundi, ut propter quam ad terram miſericôrditer deſcendiſti, Patriarcharum tuorum ſinibus inſinuare non rénuas. Agnoſce, Dômine, creaturam tuam, non à diis aliénis créam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero ; quia non eſt aliſus Deus præter te, & non eſt ſecundùm ôpera tua. Lætifica, Dômine, animam ejus in conſpectu tuo, & ne memineris iniquitatum ejus antiquarum, & ebrietatum, quas ſuſcitavit furor mali deſideriî. Licet enim peccâverit, tamen Patrem, & Filium, & Spîritum ſanctum non negavit, ſed credidit, & zelum Dei in ſe habuit, & Deum qui fecit ômnia, fidèliter adoravit. ℟. Amen.

Orémus.

Deliſta juventutis, & ignorantias ejus, quæſumus, ne memineris, Dômine ; ſed ſecundùm magnam miſericôrdiam tuam memor eſto illius in glôria claritatis tuæ. Aperiantur ei cœli ; collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dômine, ſervum tuum [*vel ancillam tuam*] ſûſcipe. Suſcîpiat eum [*vel eam*] ſanctus Michael Archàngelus Dei, qui militiæ cœleſtis mériuit principatum. Vé-

niant illi ôbviàm ſancti Angeli Dei, & perdúcant eum [*vel eam*] in civitatem cœleſtem Jeruſalem. Suſcîpiat eum [*vel eam*] beátus Petrus Apôſtolus, cui à Deo claves regni cœleſtis traditæ ſunt. Adjuvet eum [*vel eam*] ſanctus Paulus Apôſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiônis. Intercédât pro eo [*vel ea*] ſanctus Joannes electus Dei Apôſtolus, cui revelata ſunt ſecrêta cœleſtia. Orent pro eo [*vel ea*] omnes ſancti Apôſtoli, quibus à Dômino data eſt poteſtas ligandi atque ſolvendi. Intercédant pro eo [*vel ea*] omnes Sancti & Electi Dei, qui pro Chriſti nômîne tormenta in hoc ſéculo ſuſtinuerunt ; ut vinculis carnis exûtus [*vel exûta*] pervenire mereatur ad glôriam regni cœleſtis, præſtante Dômino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre & Spîritu ſancto vivit & regnat in ſécula ſeculôrum. ℟. Amen.

Si anxietur adhuc anima ; dicuntur Pſalmi 117. Conſitèmini Dômino. & totus Pſalmus 118. Beati immaculati per Horas Dominicæ diſtributus.

Egreſſa autem animâ, aſpergitur corpus aquâ benediſſâ, & dicitur :

℟. In te, Dômine, ſperavi, non confundar in æternum ; accélera ut éruas me : in manus tuas commendo ſpîritum meum. * Redemiſti me, Dômine Deus veritatis : illuſtra facièm tuam ſuper ſervum tuum [*vel ancillam tuam :*] ſalvum [*vel ſalvam*] me fac in miſeri-

cordia tua. *ψ.* Dómine Jesu ,
súscipe spíritum meum. * Re-
demisti me.

Kyrie , eléison. Christe ,
eléison. Kyrie , eléison.

Pater noster , &c. *ψ.* Et ne
nos indúcas in tentationem ;
℣. Sed libera nos à malo.

ψ. Non intres in iudícium
cum servo tuo, [*vel ancilla tua,*]
Dómine ; *℣.* Quia non iustificá-
bitur in conspectu tuo omnis
vivens.

ψ. Ne tradas béstiis ánimas
confitentes tibi ; *℣.* Et ánimas
páuperum tuórum ne obliviscá-
ris in finem.

ψ. Dómine, exaudi orationem
meam ; *℣.* Et clamor meus ad
te véniar.

ψ. Dóminus vobiscum ,
℣. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Tibi , Dómine , commendá-
mus ánimam fámuli tui
[*vel fámulæ tuæ ;*] ut defun-
ctus [*vel defuncta*] século , tibi
vivat ; & quæ per fragilitátem
humánæ conversatiónis peccáta
commisit , tu véniâ misericor-
dissimæ pietátis absterge ; Per
Christum Dóminum nostrum.
℣. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

*Qualibet Hora sequentis Offi-
cii incipitur absolute.*

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. Placébo.

PSALMUS 114.

Dilexi , quóniam exáu-
diét Dóminus * vocem
orationis meæ.

Quia inclinávit aurem suam
mihi , * & in diébus meis in-
vocábo.

Circumdederunt me dolóres
mortis , * & pericula inferni
invenérunt me.

Tribulationem & dolórem
inveni , * & nomen Dómini
invocávi.

O Dómine , libera ánimam
meam : * misericors Dóminus
& iustus , & Deus noster mise-
rétur.

Custódiens párvulos Dómi-
nus ; * humiliátus sum , & libe-
rávit me.

Convertere , ánima mea , in
réquiem tuam ; * quia Dóminus
benefecit tibi.

Quia eripuit ánimam meam
de morte , * óculos meos à lap-
su.

Placébo Dómino * in regione
vivórum.

¶ Réquiem æternam dona
eis , Dómine ; * & lux perpétua
lúceat eis.

¶ *Et sic in fine omnium Psal-
morum & Canticorum hujus
Officii.*

Ant. Placébo Dómino in re-
gione vivórum.

Ant. 2. Heu mihi,

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi; * & exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar; * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

Ant. 8. G. Dóminus.

PSALMUS 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxiliúm mihi.

Auxiliúm meum à Dómino, * qui fécit cœlum & terram.

Non det in commotiônem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protectiô tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum

tuum & exitum tuum; * ex hoc nunc, & usque in sœculum.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. 8. G. Si iniquitátes,

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendent * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris; Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiário est, * & propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redemptiô;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

Ant. 2. Opera,

PSALMUS 137.

Confitebor tibi, Dómine; in toto corde meo; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitebor nómini tuo super misericórdia tuæ & veritate tuæ; * quóniam magnificasti

super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audierunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília respicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum, ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despicias.

CAPITULUM. *Apoc.* 14. 13.

AUdivi vocem de cœlo dicentem mihi: Scribe: Beáti mórtui qui in Dómino moriuntur. *R.* Deo grátias.

Ps. Educ de custódia animam meam, *R.* Ad confitendum nómini tuo (Dómine.)

Pf. 141. 8.

Ad Magníficat, Ant. 1. á. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejiciam foràs. *Joan.* 6. 37.

In die Depositionis, & quoties Officium fit ritu solemniori, hic dicitur Dóminus vobiscum, deinde Oratio conveniens, ut infra ad Laudes.

In Anniversariis verò non solemnibus, dicuntur Preces sequentes & quidem flexis genibus, in majoribus Feriis, ubi Officium non fit pro defuncto Episcopo.

Secretò, Pater noster. Clara voce, Ps. Et ne nos inducas in tentationem; *R.* Sed libera nos à malo.

Ps. Réquiem æternam dona eis, Dómine; *R.* Et lux perpétua luceat eis.

Ps. Requiescant in pace.

R. Amen.

PSALMUS 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminus; laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo, quámdui fuero.

Nolíte confidere in principibus; * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, & revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatem in séculum, facit judicium injúriam patientibus, * dat escam esurientibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit advenas, pupillum & víduam suscipiet; * & vias peccatórum dispedet.

Regnabit Dominus in secula, Deus tuus, Sion, * in generationem & generationem.

Requiem æternam, &c.

[In Laudibus, loco Psalmi precedentis, dicitur Psalmus De profundis, supra in Vesperis.]

ψ. Oremus pro cunctis fidelibus defunctis. R. Educat eos Dominus in lucem, & videant justitiam ejus.

ψ. Requiescant in pace. R. Amen.

ψ. Domine, exaudi orationem meam; R. Et clamor meus ad te veniat.

ψ. Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo.

Deinde dicuntur Orationes ordine infra notato in Laudibus.

AD VIGILIAS.

In die Depositionis, & quoties Officium fit solemni ritu, dicitur primum Nocturnum. In Anniversariis vero non solemnitibus, dicitur unum e tribus Nocturnis secundum Feriam; scilicet, Feria ij. & v. primum Nocturnum: Feria iij. & vj. secundum Nocturnum: Feria iv. & Sabbato, tertium Nocturnum.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Dirige.

PSALMUS 5.

Verba mea auribus percipe, Domine; * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine; * mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, & videbo; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus; * neque permanent iniqui ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem; * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum * abominabitur Dominus.

Ego autem in multitudine misericordiarum tuarum introibo in domum tuam; * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitiam tuam; * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam;

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum; linguis suis dolose agitant; * judica illos, Deus.

Decidant a cogitationibus suis; secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et latentur omnes qui sperant in te; * in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Dirige (Domine Deus meus) in conspectu tuo viam meam.

Ant. 8. G. Convertere.

PSALMUS 6.

PSALMUS 6.

Domine, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei, Dómine, quóniam infirmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est valde; * sed tu, Dómine, usquequo?

Convértere, Dómine, & éripe animam meam; * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laboravi in gémitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum; * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furóre óculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me, omnes qui operamini iniquitatem; * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur & erubescant valde velociter.

Ant. Convértere, Dómine, & éripe animam meam: saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Ant. 4. E. Illúmina.

PSALMUS 12.

Usquequo, Dómine, oblivisceris me in finem? * usquequo avertis faciém tuam à me?

Pars Autumnalis.

Quám diu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fuero: * ego autem in misericórdia tua speravi.

Exultábit cor meum in salutari tuo: cantábo Dómino qui bona tribuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

¶. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi, &. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscaris in finem. *Psf.* 73. 19.

Pater noster, *secretò*; deinde *mediocri voce*: ¶. Et ne nos inducas in tentationem; &. Sed libera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Benedictionibus, & sine Titulo.

LECTIO j. Job. 7.

Militia est vita hóminis super terram: & sicut dies mercenarii dies ejus. Sicut cervus desiderat umbram, & sicut mercenarius præstolatur finem óperis sui: sic & ego habui menses vacuos, & noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam: Quando consurgam? & rursus expectábo vésperam, & replébor dolóribus usque ad ténebras,

Induta est caro mea putredine
& sordibus pulveris : cutis mea
aruit, & contracta est. Dies
mei velocius transierunt quam
atexente tela succiditur, & con-
sumpti sunt absque ulla spe. Me-
mento quia ventus est vita mea,
& non revertetur oculus meus
ut videat bona ; nec aspiciet me
visus hominis.

*In fine Lctionum non addi-
tur, Tu autem. nec quicquam
aliud.*

℞. Scio quod Redemptor
meus vivit, & in novissimo die
de terra surrecturus sum : &
* Rursum circumdabor pelle
mea, & in carne mea videbo
Deum meum. *Job. 19. 25.*
℥. Oportet corruptibile hoc in-
duere incorruptionem, & mor-
tale hoc induere immortalita-
tem. *1. Cor. 15. 53.* * Rursum.

LECTIO ij.

PArce mihi, nihil enim sunt
dies mei. Quid est homo,
quia magnificas eum ? aut quid
apponis erga eum cor tuum ?
Vistas eum diluculo, & subito
probas illum. Usquequo non
parcis mihi, nec dimittis me ut
glutiam salivam meam ? Peccavi :
quid faciam tibi, & custos
hominum ? Quare posuisti me
contrarium tibi, & factus sum
mihi metipso gravis ? Cur non
tollis peccatum meum, & quare
non auferis iniquitatem meam ?
Ecce, nunc in pulvere dormi-
am : & si manet me quaesieris,
non subsistam.

℞. Ecce Dominus egrediatur
de loco suo, ut visitet iniquita-
tem habitatoris terrae contra

eum : * Et revelabit terras angui-
nem suum, & non operiet ultra
interfectos suos. *Is. 26. 21.*
℥. In momento, in ictu oculi,
in novissima ruba : canet enim
tuba, & mortui resurgent in-
corrupti. *1. Cor. 15. 52.* * Et
revelabit.

LECTIO iij. C. 10.

TEdet aniamam meam vitæ
mez, dimittam adversum
me eloquium meum, loquar
in amaritudine animæ mez.
Dicam Deo : Noli me condem-
nare : indica mihi cur me ita
iudices. Numquid bonum tibi
videtur, si calumniéris me, &
opprimas me opus manuum
tuarum, & consilium impió-
rum adjuves ? Numquid oculi
carnéi tibi sunt : aut sicut videt
homo, & tu vidébis ? Numquid
sicut dies hominis dies tui, &
anni tui sicut humana sunt tem-
pora, ut quæras iniquitatem
meam, & peccatum meum
scrutéris ? & scias quia nihil
impium fécerim ; cum sit ne-
mo qui de manu tua possit
erüere ?

[*Quando in Cathed. Officium
fit à Canonicis, vel ab aliis pro
defuncto Sacerdote, aut Cle-
rico in tota Diacefi, omittitur
℞. sequens, & ejus loco dicitur
℞. Libera me, Domine. in-
frá, cv. Quod in tertio Res-
ponsorio aliorum Nocturnorum
servatur.*]

℞. Qui dormiunt in terra
pulvere, evigilabunt * Alii in
vitam æternam, & alii in op-
probrium ut videant semper.
Dan. 12. 2. ℥. Præcedens qui

bona fecerunt, in resurrectionem vitæ; qui verò mala egerunt, in resurrectionem iudicii.
*Joan. 5. 29. * Alii.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. In medio.

PSALMUS 21.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me, * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculo tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum; * & calix meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tuâ subsequerur me * ómnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem dierum.

Ant. In medioumbræ mortis non timebo mala, quóniam tu mecum es.

Ant. 8. G. Delicta.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levavi animam meam: * Deus meus, in te confido; non erubescam.

Neque irideant me inimici mei; * etenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervacue.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & semitas tuas edoce me.

Dírige me in veritate tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustinui totâ die.

Reminiscere miserationum tuarum, Dómine, * & misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * & ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei tu, * propter bonitatem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Díriget mansuetos in iudicio; * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericordia & veritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiaberis peccato meo; * multum est enim.

Quis est homo qui timeret Dóminum? * legem statuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorabitur, * & semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum, * & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum
g ij

Officium Defunctorum.

num, * quoniam ipse eveller de laqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserere mei; * quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt; * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem meum, * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * & odio iniquo odérunt me.

Custodi animam meam, & erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhaeserunt mihi, * quia sustinuit te.

Libera, Deus, Israel * ex omnibus tribulationibus suis.

Ant. Delicta juventutis meae, & ignorantias meas ne memineris (Dómine.)

Ant. 4. E. Credo.

PSALMUS 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea; * quem timebo?

Dóminus protector vitae meae; * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Dómino, hanc requiram; * ut inhabitem in

domo Dómini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Dómini, * & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam quā clamavi ad te: * miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Dómine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me; * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, * neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in manus tribulantium me; * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentis est iniquitas sibi.

Credo videre bona Dómini * in terra viventium.

Expecta Dóminum, viriliter age, * & confortetur cor tuum, & sustine Dóminum.

Ant. Credo vidēre bona Dōmini in terra viventium.

¶ In memoria aeterna eris justus, & Ab auditiōe mala non timēbit. *Pf.* 111. 7.

Pater noster. ¶ Et ne nos inducas in tentatiōem; & Sed libera nos à malo.

LECTIO IV. *Job.* 10.

MANUS tuas fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu: & sic repente præcipitas me? Memento, quæso, quod sicut lutum feceris me, & in pulverem reduces me. Nonne sicut lac multisti me, & sicut caseum me coagulasti? Pelle & carnibus vestisti me; ossibus & nervis corpegesti me. Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodivit spiritum meum.

¶ Non resurgens impii in judicio, neque peccatores in consilio justorum; * Quoniam novit Dominus viam justorum, & iter impiorum peribit. *Pf.* 1. 5.

¶ Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur.

1. *Cor.* 15. 51. * Quoniam.

LECTIO V.

SI peccavi, & ad horam percussisti mihi; cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris? Et si impius fuero, vae mihi est: & si justus, non levabo caput, saturatus afflictione & miseria. Et propter superbiam, quasi lænam capies me, reversusque mirabiliter me crucias. Instauras testes tuos contra me, & multiplicas iram tuam adversum me, & poenae militant in me. Quare de vulva eduxisti me?

qui utinam consumptus essem, ne oculus me vidēret. Fuissem quasi non essem, de iterum translatus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finiētur brevi? Dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum, antequam vadam, & non revertar, ad terram tenebrosam, & opertam mortis caligine; terram miseriae & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

¶ Non intres in iudicium cum servo tuo; * Quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. *Pf.* 142. 2. ¶ Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. 1. *Joan.* 1. 8. * Quia.

LECTIO VI. *C.* 13.

QUANTAS habeo iniquitates & peccata, scēlera mea & delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, & arbitraris me inimicum tuum? Contra folium quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, & stipulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritudines, & consumere me vis peccatis adolescentiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, & observasti omnes semitas meas, & vestigia pedum meorum considerasti: qui quasi putredo consumendus sum, & quasi vestimentum quod comeditur à tinea.

¶ Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi; ut, recitat unusquisque propria cor-

poris, * Proút gessit, sive bonum, sive malum. 2. Cor. 5. 10. * Servatórem animæ tuæ nihil fallit, reddetque hómini juxta ópera sua. Prov. 24. 12. * Proút.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. Compláceat.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto facis.

Et stáruit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; * & non respexit in vanitates & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirábilia tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblatiónem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulasti; * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, * ut facerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in

ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scísti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè facias miserationes tuas a me: * misericórdia tua & vtritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitates meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos capitis mei; * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunť animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsúm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & latentur super te omnes quærentes te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui dilígunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

Adjutor meus & protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Ant. 2. Sana.

P S A L M U S 40.

Béatus qui intélligit super égenum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, & vivíficet eum, & beatum faciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, & peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur; * cor ejus congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idipsum.

Adversum me susurrábant omnes inimíci mei, * adversum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversum me: * nunquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Étenim homo pacis meæ, in quo sperávi; * qui edébat panes meos; magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me; * & retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam vo-

luisti me: * quóniam non gaudebit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum: * fiat, fiat.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. 8. G. Sitívit.

P S A L M U S 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum; * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparebo ante faciém Dei?

Fuerunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatióis & confessióis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis & Hermóniim à monte mó dico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei ;

Dum dicunt mihi per singulos dies : * Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es, anima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ant. Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum : quando veniam, & apparebo ante faciem Dei ?

ψ. Quare tristis es, anima mea, & quare conturbas me ?

℞. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi. *Pf.* 41. 6.

Pater noster. ψ. Et ne nos, &c.

LECTIO vij. *Job.* 16. & 17.

Ecce breves anni transeunt, & semitam, per quam non revertar, ambulo. Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, & solum mihi superest sepulcrum. Non peccavi, & in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me, Domine, & pone me juxta te, & cujusvis manus pugnet contra me.

℞. Exaudi orationem meam ; Domine, & deprecationem meam : * Auribus percipe lacrymas meas : ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus. *Pf.* 38. 13. ψ. Deus, propitius esto mihi peccatori. *Luc.* 18. 13. * Auribus.

LECTIO viij.

Dies mei transierunt, cogitationes meæ dissipatae sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post tenebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est, & in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi, Pater meus es ; Mater mea, & soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc praestolatio mea, & patientiam meam quis considerat ? In profundissimum infernum descendant omnia mea : putasne saltém ibi erit requies mihi ?

℞. Ne simul trahas me (Domine) cum peccatoribus, & * Cum operantibus iniquitatem ne perdas me. *Pf.* 27. 3. ψ. Quibus judicium jam olim non cessat, & perditio eorum non dormitat. 2. *Petr.* 2. 3. * Cum operantibus.

LECTIO ix. *C.* 19.

Pelli meæ, consumptis carnibus, adhaesit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Misere mini mei, misere mini mei, saltém vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis saturamini ?

Quis mihi tribuat ut scribantur sermões mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi laminâ, vel celte sculpanitur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum, & rursus circumdabor pelle meâ, & in carne mea vidēbo Deum meum; quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine omnipotens, Deus Israel, ánima in angústis, & spíritus anxius clamat ad te: * Audi, Dómine, & miserere, quia Deus es misericors. *Bar. 3. 2.* *Ps. Occisus es (Dómine,) & redemisti nos Deo in sanguine tuo. Apoc. 5. 9.* * Audi.

¶ *Quoties in Ecclesia Cathedrali Officium fit à Canonicis: vel quando fit in Diacesi pro defuncto Sacerdote aut Clerico, loco tertii Responsorii cujusque Nocturni, dicitur sequens.*

R. Libera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absorbeat me profundum, neque urgeat super me puteus os suum: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: † Intende animæ meæ, & libera eam. *Ps. Miserere mei, Dómine, fili David: Dómine, adjuva me.* * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua. *Ps. Proposuit te Deus propitiatióem per fidem, propter remissionem delictórum.* † Intende animæ meæ, & libera eam. *Ps. Dómine Deus, rex seculó-*

rum, solus pius es. *Repetitur R. Libera me.*

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Exultabunt.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea, * & à peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci; * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, * & in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti; * incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor; * lavabis me, & super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætiam, * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis, * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * & spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me à facie tua, * & spíritum sanctum tuum ne auferas à me

Redde mihi lætiam salutis.

ris tui, * & spírítu princípáli
confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; *
& ímpii ad te convertentur.

Libera me de sanguínibus,
Deus, Deus salutis meæ; * &
exultábit lingua mea justitiam
tuam.

Dómine, lábia mea apéries, *
& os meum annuntiábit laudem
tuam.

Quóniam si voluisses, sacri-
ficium dedissem útrique; * ho-
locaustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus
contribúlatus: * cor contrítum
& humiliátum, Deus, non
despícies.

Benignè fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion, * ut
ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium
justitiæ, oblatiónes & holocau-
sta: * tunc impónent super altá-
re tuum vírulos.

Ant. Exultábunt (Dómino)
ossa humiliára.

Ant. & G. Exaudi.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in
Sion; * & tibi reddétur
vorum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: *
ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalué-
runt super nos; * & im-
pietátibus nostris tu propitiá-
beris.

Beátus quem elegisti, & as-
sumpsisti; * inhabitábit in ætriis
tuis.

Replébimur in bonis domús
tuæ: * sanctum est templum
tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris
noster, * spes ómnium finium
terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte
tua, accinctus poténtiâ: * qui
conturbas profundum maris,
sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & ti-
mébunt qui hábitant téminos,
à signis tuis: * éxitus matutini
& vespere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti
eam; * multiplicasti locupletáre
eam.

Flumen Dei replétum est
aquis: * parasti cibum illórum,
quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multipli-
ca genímína ejus: * in stillici-
diis ejus lætábitur gérminans.

Benedices corónæ anni be-
nignitátis tuæ; * & campi tui
replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, *
& exultatióne colles accingen-
tur.

Indúti sunt arietes óvium,
& valles abundábunt frumen-
to: * clamábunt, étenim hym-
num dicent.

Ant. Exaudi (Deus) oratió-
nem meam; ad te omnis caro
véniet.

Ant. s. a. Me suscepit.

PSALMUS 62.

DEus, Deus meus, * ad te
de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm
multipliciter tibi caro mea * in
terra deserta, & in via, & ina-
quósa.

Sic in sancto apparui tibi, *
ut vidérem virtútem tuam &
glóriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas ; * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea , * & in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea , * & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum , * in matutinis meditabor in te.

Quia fuisti adiutor meus , * & in velamento alarum tuarum exultabo.

Adhæsit anima mea post te ; * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quasierrant animam meam ; * introibunt in inferiora terræ :

Tradentur in manus gladii , * partes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo , laudabuntur omnes qui jurant in eo ; * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Ant. Me suscepit dextera tua , (Dómine.)

Ant. 3. g. Eruisti.

CANTICUM. *Is.* 38. 10.

EGO dixi : In dimidio dierum mebrum vadam ad portas inferi : * quæsi residuum annorum mebrum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra viventium ; * non aspiciam hóminem ultra , & habitatórem quietis.

Generatio mea ablata est , * & convoluta est à me , quasi tabernaculum pastorum.

Præcisæ est velut à texente vita

mea ; dum adhuc ordiretur , succidit me : * de manè usque ad vespèram finies me.

Sperabam usque ad manè ; quasi leo sic contrivit omnia ossa mea : * de manè usque ad vespèram finies me.

Sicut pullus hirundinis sic clamabo ; * meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum : * Dómine , vim patior ; responde pro me.

Quid dicam , aut quid respondébit mihi , * cum ipse fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine , si sic vivitur , & in talibus vita spiritus mei , * corripies me , & vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima : * tu autem eruisti animam meam , ut non periret.

Projecisti post tergum tuum * omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi , neque mors laudabit te ; * non expectabunt qui descendunt in lacum , veritatem tuam.

Vivens , vivens ipse confitebitur tibi , sicut & ego hodie : * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine , salvum me fac ; * & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Eruisti (Dómine) animam meam , ut non periret.

Ant. 7. d. Omnis.

PSALMUS 150.

Laudate Dñm in sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio & cithara.

Laudate eum in tympano & choro : * laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus ; laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dñm.

Ant. Omnis spiritus laudet Dñm.

CAPITULUM. *I. Cor.* 15. 22.

ET sicut in Adam omnes moriuntur , ita & in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in suo ordine ; primitiæ Christus : deinde ii qui sunt Christi , qui in adventu ejus crediderunt.

¶ Oculi Dñi super mementes eum : &c. Et in eis qui sperant super misericordia ejus. *Pf.* 32. 18.

Ad Benedictus , *Ant.* 2. Ego sum resurrectio & vita : qui credit in me , etiam si mortuus fuerit , vivet : & omnis qui vivit , & credit in me , non morietur in æternum. *Joan.* 11. 25.

In die Depositionis , & quoties *Officium fit solemne* , hinc dicitur : Dñus vobiscum ; deinde *Oratio conveniens* , ut infra.

In Anniversariis vero non solemnibus , dicuntur *Preces* , ut supra *ad Vesperas* , pag. xcv. *In Depositione Pontificis* , vel *Sacerdotis* , *Oratio.*

1. **D**Eus , qui inter Apostolicos Sacerdotes famulum tuum *N.* pontificali [seu sacerdotali] fecisti dignitate vigere : præsta , quæsumus , ut eorum perpetuo aggregetur consortio ; Per Dñm nostrum.

In Depositione Sacerdotis ,
Alia Oratio.

Præsta , quæsumus , Dñe , ut anima famuli tui *N.* Sacerdotis , quem in hoc sæculo commorantem sacris muneribus decorasti , in cœlesti sede gloriôsa semper exultet ; Per.

In Depositione Defuncti ,
Oratio.

2. **I**ncлина , Dñe , aurem tuam ad preces nostras , quibus misericordiam tuam supplices deprecamur ; ut animam famuli tui *N.* quam de hoc sæculo migrare jussisti , in pacis ac lucis regione constituas , & Sanctorum tuorum jubeas esse consortem ; Per.

In Depositione Defunctæ ,
Oratio.

Quæsumus , Dñe , pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ *N.* & à contagiis mortalitatis exutam , in æternæ salvationis partem restituere ; Per.

In Anniversario Depositionis ,
Oratio.

3. **D**Eus indulgentiarum Dñe , da [animæ famuli tui vel famulæ tuæ , cujus] [ani-

anabus famulorum famularumque tuarum, quorum] anniversarium depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, & luminis claritatem; Per.

In Anniversariis non solumnibus, vulgò Obits, præter Orationem convenientem, ut supra, adduntur duæ sequentes.

Pro Benefactoribus.

4. **D**EUS, veniæ largitor, & humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregationis fratres, propinquos, & benefactores nostros, qui ex hoc sæculo transierunt, beatâ Mariâ semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitudinis consortium pervenire concedas.

Pro omnibus Defunctis.

5. **F**IDELIUM Deus omnium conditor & redemptor, animabus famulorum, famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum;

ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur; Qui vivis & regnas Deus, &c. R. Amen.

ψ. Requiescant in pace.

R. Amen.

[*Ad Vesperas, si sequantur Vigiliæ, post Orationem non dicitur ψ. Requiescant in pace.*]

¶ *In Ecclesia Cathedrali, in Anniversariis die 1. & 15. cujuslibet mensis occurrentibus, etiamsi transferantur, dicuntur quinque Orat. ordine sequenti.*

1. Deus, qui inter. *suprà*, cviiij.

2. Inclina, *in plurali.*

3. Deus indulgentiarum.

4. Deus, veniæ largitor.

5. Fidelium Deus.]

Privatim pro Patre & Matre defunctis, Oratio.

DEUS, qui nos patrem & matrem honorare præcepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meæ, eorumque peccata dimitte; meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre; Per Christum.

COMMENDATIONES DEFUNCTORUM.

Ex præcepto recitantur in Choro post Primam, in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, ut habentur in Manuali. Extra Chorum dicuntur ad devotionem.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

Responsorium.

SUBVENITE, Sancti Dei; occurrere, Angeli Domini, suscipientes animam ejus; & offerentes eam * In conspectu Altis-

simi. ψ. Suscipiat te Christus, qui vocavit te, & in sinum Abrahamæ Angeli deducant te * In conspectu Altissimi.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. ψ. Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

Oratio.

TIBI, Domine, commendamus animam famuli tui N. ut defunctus [vel famulæ

tuz N. ut defuncta] século tibi vivat : & quæ per fragilitatem mundanæ conversationis peccata commisit, tu véniâ misericordissimæ pietatis absterge ; Per Christum Dóminum nostrum. *℣.* Amen.

Alia Oratio.

Misericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnipotens, æternie Deus, pietatis affectu rogare pro aliis cógimur, qui pro nostris rogare peccatis nequâquam sufficimus ; tamen de tua confisi gratuita pietate & bonitate ; clementiam tuam depóscimus, ut animam famuli tui [*vel famulæ tuæ*] ad te revertentem, cum benignitate suscipias : adsit ei Angelus testamenti tui Michael, & per manus sanctorum Angelorum tuorum inter sanctos & electos tuos, in sinu Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarcharum tuorum eam collocare digneris, quatenus liberata de principibus tenebrarum & de locis poenarum, nullis jam primævæ nativitatis ; vel ignorantia, aut propriæ iniquitatis seu fragilitatis confundatur erroribus ; sed agnoscatur à Sanctis tuis, & sanctæ beatitudinis requie perfruatur ; ut cum magni iudicii dies advenerit, inter Sanctos & electos tuos resuscitatus, [*vel resuscitata*], gloriâ manifestæ contemplationis tuæ perpétuò satiétur ; Per Christum Dóminum nostrum. *℣.* Amen.

Psal. In exitu. pag. 27.

Ant. Suscipiat te Christus qui vocavit te ; & in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

Oratio.

OMnipotens sempiternie Deus, qui humano corpori animam ad similitudinem tuam inspirare dignatus es : dum, te iubente, pulvis in pulverem revértitur ; tu imaginem tuam cum sanctis & electis tuis æternis sedibus præcipias sociari ; eamque ad te revertentem de Ægypti partibus, blandè leniterque suscipias, & Angelos tuos sanctos ei obviam mittas ; viamque illi iustitiæ demonstra, & portas gloriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes principes tenebrarum ; & agnosce depósitum fidele quod tuum est. Suscipe, Dómine, creaturam tuam, non à diis aliénis creatam, sed à te solo Deo vivo & vero ; quia non est alius Deus præter te, Dómine, & non est secundum ópera tua. Lætifica, clementissime Pater, animam ejus, & clarifica eam in multitudine misericordiæ tuæ. Ne memineris, quæsumus, iniquitatum ejus antiquarum, quas suscitavit furor mali desiderii : licet enim peccaverit, tamen te non negavit ; sed signo fidei insignita, te qui omnia, & eam inter omnia fecisti, fideliter adoravit ; Qui vivis & regnas Deus, in século seculorum. *℣.* Amen.

Pf. 114. Dilexi, quóniam. 43.

115. Crédidi, propter. 44.

116. Laudate Dóminū. 44.

117. Confitémini. 15.

118. Beati immaculati. *integer.*

Ant. Chorus Angelorum eam suscipiat, & in sinu Abraham eam colloquet, ut cum Lazaro, quondam paupere, æternam habeat requiem.

Oratio.

Diri vûlneris novitate percussus, & quodammodo cõr-
dibus sauciatus, misericordiam tuam, mundi Redemptor, flebilibus vocibus imploramus; ut chari nostri *N.* [vel charæ nostræ *N.*] animam ad tuam clemenciam, qui fons pietatis es, revertentem, blandè leniterque suscipias; & quas ex carnali commoratione contraxit maculas, tu Deus solita bonitate clementer deleas, pie indulgeas, oblivioni in perpetuum tradas; atque hanc laudem tibi cum ceteris reddituram, & ad corpus quandoque reversuram, sanctorum tuorum coetibus aggregari præcipias: Qui cum Deo Patre & Spiritu sancto vivis & regnas Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Pater noster, &c. *Ps.* Et ne nos inducas in tentationem; *R.* Sed libera nos à malo.

Ps. Non intres in iudicium cum servo tuo, [vel ancilla tua,] Domine: *R.* Quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Ps. A porta inferi *R.* Erue, Domine, animam ejus.

Ps. Anima ejus in bonis demoretur: *R.* Et semen ejus hæreditet terram.

Ps. Domine, exaudi orationem meam; *R.* Et clamor meus ad te veniat.

Ps. Dominus vobiscum, *R.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Partem beatæ resurrectionis obtineat, quæsumus, Domine, anima famuli tui *N.* [vel famulæ tuæ *N.*] vitamque æternam habere mereatur in cœlis, per te, Jesu Christe Salvator mundi.

Deus, cui soli cõmpetit medicinam præstare post mortem: præsta, quæsumus, ut anima famuli tui *N.* [vel famulæ tuæ *N.*] terrenis exultis contragiis, in tuæ redemptionis partē numeretur; Per.

Ps. Requiescat in pace. *R.* Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Psalmi sine Gloria Patri; sed in fine ultimi dicitur, Requiem æternam, &c.

Inchoantur absolute sine Antiphona.

Pf. 119. Ad Dominum. 44.

120. Levavi oculos. 45.

121. Lætatus sum. 60.

Pf. 122. Ad te levavi. 60.

123. Nisi quia. 60.

In fine: Requiem æternam dona eis, Domine; * & lux perpétua luceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus: Kyrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, &c. *secretò.*

ψ. Et ne nos inducas in tentationem ; R. Sed libera nos à malo.

ψ. A porta inferi R. Erue ,
Dómine , ánimas eórum.

ψ. Requiescant in pace.

R. Amen.

ψ. Dómine , exaudi orationem meam ; R. Et clamor meus ad te véniat.

ψ. Dóminus vobiscum , R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Absolve , quæsumus , Dómine , ánimas famulórum famularumque tuárum , & ómnium fidélium defunctorum ab omni vínculo delictórum ; ut in resurrectionis glória , inter sanctos & electos tuos resuscitati respírent ; Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur sequentes alii quinque Psalmi absolute ; & in fine cujuslibet dicitur , Glória Patri.

Psf. 124. Qui confidunt. 61.

125. In convertendo. 61.

126. Nisi Dóminus. 76.

127. Beáti omnes. 77.

128. Sæpè expugnáverunt. 77.

Deinde dicitur flexis genibus :

Kyrie , elcison. Christe , elcison. Kyrie , elcison. Pater noster , *secretò*. ψ. Et ne nos inducas in tentationem ; R. Sed libera nos à malo.

ψ. Memento congregatiónis tuæ , R. Quam possedisti ab initio.

ψ. Dómine , exaudi orationem meam ; R. Et clamor meus ad te véniat.

ψ. Dóminus vobiscum , R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus , cui próprium est misereri semper , & parcere : súscipe deprecationem nostram ; ut nos & omnes famulos tuos , quos delictórum caténa constringit , miseratio tuæ pietati clementer absolvat ; Per Christum Dóminum. R. Amen.

Similiter post hanc Orationem dicuntur sequentes quinque Psalmi , cum Glória Patri. in fine cujuslibet.

Psf. 129. De profundis. 77.

130. Dñe , non est exaltatù. 78.

131. Memento , Dñe , David. 94.

132. Ecce quàm bonum. 95.

133. Ecce nunc benedicite. 30.

Deinde dicitur flexis genibus :

Kyrie , elcison. Christe , elcison. Kyrie , elcison. Pater noster , *secretò*. ψ. Et ne nos inducas in tentationem ; R. Sed libera nos à malo.

ψ. Salvos fac servos tuos , R. Deus meus , sperantes in te.

ψ. Dómine , exaudi orationem meam ; R. Et clamor meus ad te véniat.

ψ. Dóminus vobiscum , R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Propterea , quæsumus , Dómine , famulis & famulabus tuis dexteram cœlestis auxilií ; ut te toto corde perquirant , & quæ dignè póstulant , cónsequi mereantur ; Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

BENEDICTIO

B E N E D I C T I O M E N S Æ.

ANTE PRANDIUM.

Qui benedixit Mensam, incipit, Benedicite. *Alii respondent*, Dñmñs. *Deinde dicit*, V. Oculi omnium, & alii prosequuntur, in te sperant, Dñmñe; & tu das illis escam in tempore opportuno: aperis tu manum tuam, & implebis omne animal benedictione.

V. Glória Patri, &c. R. Sicut erat, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, *secretò usque ad V.* Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

Postea dicitur; Orémus.

Benedic, Dñmñe, nos † & hæc tua dona quæ de tua largitate sumus sumpturi; Per Christum Dñmñum nostrum. R. Amen.

Si fiat lectio; *Lector dicit*; Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Mensæ cœlestis participes faciat nos Rex æternæ glóriæ. R. Amen.

In fine lectionis dicitur; Tu autem, Dñmñe, miserere nostri. R. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO

POST PRANDIUM.

Qui benedixit Mensam, incipit; V. Confiteantur tibi, Dñmñe, omnia ópera tua, R. Et Sancti tui benedicant tibi.

V. Glória Patri, &c. R. Sicut erat, &c.

Postea dicit; Agimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro

Pars Autumnalis.

universis beneficiis tuis: Qui vivis & regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde alternatim dicitur procedendo ad Esclesi. Ps. 50. Miserere. 98. Si verò non procedatur, dicitur Ps. Laudate Dñmñum, omnes gentes. 44. Qui Psalmus semper dicitur quando absolvitur gratiarum actio in loco refectonis.

In fine, Glória Patri. *deinde*, Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, *secretò usque ad V.* Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

V. Dispersit, dedit pauperibus; R. Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

V. Benedicam Dñmñum in omni tempore; R. Semper laus ejus in ore meo.

V. In Dñmñino laudabitur anima mea; R. Audiant manfueri, & lætentur.

V. Magnificáte Dñmñum mecum; R. Ex exaltémus nomen ejus in idipsum.

V. Sit nomen Dñmñi benedictum, R. Ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Rerribuere dignare, Dñmñe, ómnibus nobis bona facientibus, propter nomen tuum, vitam æternam. R. Amen.

V. Benedicámus Dñmñino. R. Deo grátias.

Secretò; Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

ANTE COENAM

BENEDICTIO.

Qui benedicit Mensam, incipit, Benedicite. Alii respondent, Dominus. Deinde incipit. *¶* Edent pauperes, & alii *prosequuntur, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda vestra in seculum seculi.*

¶ Gloria Patri. *¶* Sicut erat.

Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison. Pater noster, *secretò usque ad* *¶*. Et ne nos inducas in tentationem; *¶*. Sed libera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Domine, nos & hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi; Per Christum Dominum nostrum. *¶*. Amen.

Si fiat lectio, Lector dicit: Tabe, domne, benedicere.

Benedictio. Ad coenam pertinet vitæ perducatur nos Rex æternæ gloriæ. ¶. Amen.

GRATiarUM ACTIO
POST COENAM.

Memoriâ fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, escapæ dedit timéntibus se.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

Qui benedixit Mensam, dicit: **B**enedictus Deus in donis suis, & sanctus in omnibus operibus suis; Qui vivit & regnat in secula seculorum, *¶*. Amen.

Postea dicitur alternatim Psalmus, Laudare Dominum, omnes gentes, & reliqua, ut suprà. cxij.

[*In Jejunii, ad refectio-nem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est præ Cæna.*]

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

Ant. ¶. F. In viam pacis. Canticum, Benedictus Dominus Deus Israel. pag. 14.

Ant. In viam pacis & prosperitatis dirigat nos omnipotens & misericors Dominus: & Angelus Raphaël comitetur nobis in via, ut cum pace, salute, & gaudio revertamur ad propria.

Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

Pater noster, *secretò. ¶*. Et ne nos inducas in tentationem; *¶*. Sed libera nos à malo.

¶. Salvos fac servos tuos, *¶*. Deus meus, sperantes in te.

¶. Mitte nobis, Domine, auxilium de sancto; *¶*. Et de Sion ruere nos.

¶. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis, *¶*. A facie inimici.

ψ. Nihil proficiat inimicus
in nobis, R. Et filius iniqui-
tatis non apponat nocere no-
bis.

ψ. Benedictus Dóminus die
quodidie. R. Prósperum iter
faciat nobis Deus salutarium
nostrórum.

ψ. Vias tuas, Dómine, demon-
stra nobis; R. Et scimitas tuas
edoce nos.

ψ. Utinam dirigantur viæ
nostræ, R. Ad custodiendas ju-
stificatiónes tuas.

ψ. Erunt prava in directa,
R. Et áspera in vias planas.

ψ. Angelis suis Deus mandá-
vit de te; R. Ut custódiant te in
ómnibus viis tuis.

ψ. Dómine, exaudi oratió-
nem meam; R. Et clamor meus
ad te véniat.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israel per
maris médium sicco vesti-
gio ire fecisti, quique Magis iter
ad te stellá duce pandisti: tribue
nobis, quæsumus, iter prospe-
rum, tempusque tranquillum;
ut, Angelo tuo sancto cómite,
ad eum quod pèrgimus locum,
ac demum ad æternæ salútis por-
tum pervenire feliciter valeá-
mus.

Deus, qui Abraham puerum
tuum de Ur Chaldæórum
eductum, per omnes suæ pere-
grinatiónis vias illæsum custo-
disti: quæsumus, ut nos famu-
los tuos custodire dignéris: esto
nobis, Dómine, in procinctu
suffrágium, in via solátium, in
æstu umbráculum, in plúvia &
frigore tegumentum, in lassitú-
dine vehículum, in adversitatē
præsídium, in lubrico báculo,
in naufrágio portus; ut, re-
duce, quò tendimus, pros-
perè perveniámus, & demum
incólumes ad própria redea-
mus.

Adesto, quæsumus, Dó-
mine, supplicatióibus no-
stris: & viam famulórum tuó-
rum in salútis tuæ prosperitatē
dispóne; ut inter omnes viæ &
vitæ hujus varietates tuo sem-
per protegámur auxilio.

Presta, quæsumus, omni-
potens Deus, ut familia tua
per viam salútis incédât; & beá-
ti Joannis præcursóris hortamen-
ta sectando, ad eum quem præ-
dixit, secúra perveniat, Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum. R. Amen.

ψ. Procedámus in pace, R. In
nómine Dómini. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,
Ad libitum Sacerdotis.

Psalm. 83. Quàm dilecta. 84.
84. Benedixisti. 84.
85. Inclina. 120.
115. Crédidi. 44.
129. De profundis. 77.

Ant. Dómine, memor esto
mei, & ne vindictam sumas
de peccáris meis, neque remi-
niscáris delicta mea, vel paren-
tum meórum. *Tob.* 3. 3.

P R E C E S.

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster.

ψ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem; R. Sed libera nos à
malo.

ψ. Ego dixi: Dómine, mise-
rere mei; R. Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

ψ. Convertere, Dómine, ali-
quantulum, R. Et deprecáre
super servos tuos.

ψ. Fiat misericórdia tua, Dó-
mine, super nos, R. Quemád-
modum sperávimus in te.

ψ. Sacerdótes tui induantur ju-
stitiam; R. Et sancti tui exultent.

ψ. Ab oculis meis munda
me, Dómine, R. Et ab aliénis
parce servo tuo.

ψ. Dómine, exaudi oratio-
nem meam; R. Et clamor meus
ad te véniat.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitissi-
me Deus, inclina préci-
bus nostris, & grátiá sancti Spí-
ritus illumina cor nostrum; ut

tuis mystériis dignè ministráre
teque æterná charitáre diligere
mereámur.

DEus, cui omne cor patet,
& omnis voluntas loqui-
tur, & quem nullum later secré-
tum: purifica per infusiónem
sancti Spíritus cogitationes cor-
dis nostri, ut te perfectè dilí-
gere & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritus re-
nes nostros, & cor nostrum,
Dómine; ut tibi casto corpore
serviámus, & mundo corde
placeámus.

Mentes nostras, quæsumus,
Dómine, Paraclétus qui
à te procedit, illuminet; &
indúcat in omnem, sicut tuus
promísit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quæsumus, Dó-
mine, virtus Spíritus san-
cti; quæ & corda nostra clemen-
ter expurget, & ab ómnibus
tueatur adversis.

DEus, qui corda fidélium
sancti Spíritus illustratio-
ne docuisti: da nobis in eò-
dem Spíritu recta sápere, &
de ejus semper consolatióne
gaudére.

Consciéntias nostras, quæ-
sumus, Dómine, visitan-
do purifica; ut véniens Dómi-
nus noster Jesus Christus Filius
tuus, paráram sibi in nobis
inveniat mansiónem: Qui te-
cum vivit & regnat Deus,

R. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST-MISSAM

Canticum, Benedicite. 12.
Psalmus, Laudate Dñm in sanctis. 149.

Ant. Benedicite, sacerdotes Dñi, Dño: laudate & superexaltate eum in scula.

P R E C E S.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. V. Et ne nos inducas, &c.

V. Confiteantur tibi, Dñme, omnia opera tua; R. Et sancti tui benedicant tibi.

V. Exultabunt sancti in glória: R. Latrabunt in cubilibus suis.

V. Non nobis, Dñme, non nobis, R. Sed nñmini tuo da glóriam.

V. Dñme, exaudi orationem meam; R. Et clamor meus ad te veniat.

Orémus.

Deus, qui tribus pñeris mitigasti flammam ignium: concède propitius, ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

Actiones nostras, quæsumus, Dñme, aspirando præveni, & adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cõpta finiatur.

DA nobis, quæsumus, Dñme, vitiorum nostrorum flammam extinguere; qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare; Per Christum Dñm nostrum. R. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Gratias tibi ago, Dñme sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem, indignum famulum tuum, nullis meis meritis, sed solâ dignatione misericordiæ tuæ satiâre dignatus es pretioso Corpore & Sanguine Filii tui Dñi nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Communio non sit mihi reatus ad poenam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & scutum bonæ voluntatis. Sit vitiorum meorum evacuatio, concupiscentiarum & libidinis exterminatio, charitatis & patientiæ, humilitatis & obedienciæ, omniumque virtutum augmentatio: contra insidias inimicorum omnium, tam visibilium, quam invisibilium, firma defensio: motuum meorum, tam carnalium, quam spiritalium perfecta quietatio: in te uno ac vero Deo firma adhesio, atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris; ubi tu cum Filio tuo, & Spiritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, sâietas plena, gaudium sempiternum, jucunditas consummata, & felicitas perfecta, Per eundem Christum Dñm nostrum.

R. Amen.

h. iii.

CANONES

Legendi quâlibet die ad Primam.

DOMINICA XIII.

post Pentecosten.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 24. C. 6. de Ref.

ET si hábitus non facit Mönachum, oportet tamen Clericos vestes proprio congruentes ordini semper deferre, ut per decéntiam hábitus extrínseci morum honestátem intrínsecam ostendant.

FERIA II.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 24. C. 6. de Ref.

OMnes Ecclesiasticæ personæ, quantumcunque exemptæ, quæ aut in sacris fuerint, aut dignitates, personatus, officia, aut beneficia qualiacumque Ecclesiastica obtinuerint; si, postquam ab Episcopo suo, etiam per edictum publicum, muniti fuerint, honestum hábitum Clericalem, illorum ordini & dignitati congruentem, & juxta ipsius Episcopi ordinacionem & mandatum non detulerint, per suspensionem ab Ordinibus, ac officio, & beneficio, ac fructibus, redditibus, & proventibus ipsorum beneficiarum; necnon, si semel correpti, denuò in hoc deliquerint, etiam per privationem officiorum & beneficiarum hujusmodi coerceri possint & debeant.

FERIA III.

Ex Concilio Mediolanensi.

Anno 1565. De Cler. vestim.

NE in hábitu Clericali aut studiosius exquisita cultus elegantia, aut nimis abjecta negligentia, & affectatæ sordes appareant: in omni vestitu color tantum niger adhibeatur, nisi fortasse alium colorem requirat dignitatis gradus.

FERIA IV.

Ex Edicto Urbani octavi.

26. Nov. 1624.

OMnes Clerici gerant vestes talares, sive, ut vocant, subtranas, à collo usque ad talos demissas, & desuper præcinctas.

FERIA V.

Ex Concilio Carthaginensi.

Ann. 398. Can. 44. & 45.

CLericus comam non nutriat: professionem suam & in hábitu & in incensu prober; ac nec vestibus nec calceamentis decorem quærat. Per plateas & andrones, nisi certâ & maximâ officii sui necessitate non ambulet.

FERIA VI.

Ex Concilio Coloniensi.

An. 1536. P. 2. C. 32.

Sunt curiosi & leviculi qui in foris, in compitis, in plateis, in vicis obambulant, vagabulis, effreni lingua, petulant-

de, fluidque, incessu, & levitate animi, imprudentiamque mentis ostendunt, quos aversamur : eos vero tamquam re & nomine Sacerdotes reputamus ; qui legem Dei die nocteque meditantur, munus susceptum debite exequuntur, ac vitam agunt sacerdotio dignam.

S A B B A T O.

Ex Concilio Senonensi.

An. 1528. C. 24. & 25.

Non pannofii sint Clerici, aut in vestibus laceris : neque enim affectatæ sordes, aut exquisitæ delicie laudem pariunt. In incessu quoque honestatem exhibeant, ut gravitatem itineris mentis maturitatem ostendant. Incompositio enim corporis, risus dissolutus, indecens oculorum vagatio iniquitatem indicant mentis.

DOMINICA XIV.

post Pentecosten.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 22. de Ref. C. 1.

Statuir sancta Synodus ut quæ alias à summis Pontificibus, & à sacris Conciliis de Clericorum vita, honestate, cultu, doctrinaque retinenda, ac finit de luxu, comessationibus, choris, aleis, lusuibus, ac quibuscumque criminibus, necnon secularibus negotiis fugiendis copiose & salubriter sancita fuerunt, eadem in posterum istem poenis, vel maioribus, arbitrio Ordinarii imponendis observentur.

F E R I A I I.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1528. C. 4.

In conversatione cum Laicis ita se habeant Clerici, ut neque ex nimia familiaritate, aut conversatione aequali, reddatur contemptus dignitatis ; neque ex nimia austeritate, fastu aut pompa, superbi aut plus æqualari judicentur.

F E R I A P I I.

Ex Concilio Remensi.

Anno 1583. Tit. Clericis, n. 2.

NE Clerici sacris initiati, aut Beneficiati, se suamque operam Laicis quantumvis nobilibus addicant, ad rerum domesticarum dispensationem, negotiorum procuracionem, cellæ vinariæ vel annonæ regimen, aut aliquod aliud vile, indecorumque suo ordini ministerium ; aliòquin severissime coerceantur.

F E R I A I V.

Ex Concione sancti Caroli Mediolanensis Archiepiscopi.

Conc. 2. in Synodo 2.

Vix choro egrediuntur Sacerdotes, vix à celebratione Missarum & divinarum Officiorum cessant, ac statim Laicis commiscuntur, in placetis unà cum ceteris è populo consistunt, per vicos & vias vagantur. O Ecclesiasticus status ! Tanta olim, etiam in veteri lege in te requirebatur tui custodia, tanta à populis segregatio : & quæ isthac tui dissimilitudo est, ut te jam nobis considerantibus, tuæque conservationem inquit

rētibus, sicut pōpulus sic & Sacerdos appareat?

FERIA V.

Ex Concilio Andegavenſi.

Anno 453. C. 4.

CLērici familiaritatem extranearum feminarum nōve-
gint esse vitandam. Sed si qui
sunt coelibes, non nisi à sorō-
ribus, aut amīis suis, aut à
mātribus consolentur. Quia sicut
bonum non est hōmini solum
esse, ita familiāres esse Clēri-
cos fēminis non oportet extrā-
neis: quia frequenter plurimō-
rum ruīnas sub hac occasiōne
desīemus. Si quis autem post
hoc interdictum à prādictis fa-
miliaritātibus se revocāre nō-
luerit, nequāquam gradu altiōre
donābitur; & si jam ordinatus
fuerit, non ministret.

FERIA VI.

Ex Concilio Aurelianensī.

Anno 538. C. 4.

SI quis Clericōrum suspiciō-
nem adversam, aut oblo-
cutiōnem pōpuli de muliere
quacumque fortassis incūrrerit,
eam statim, si intra domum
suam habet, abiciat: si certē
extrānea, & sui juris est, ita
ōmnibus conditiōnibus studeat
evitāre, ut infāmia, quæ exci-
tata est, abrogētur.

SABBATO.

Ex Epistolis sancti Hierōnymi
Presbyteri.

Epist. ad Ocean.

Quid tibi revērā cum fēmi-
nis, qui ad altāre cum Dō-
mino fabulāris? Te cuncti in
pūblico, te in agro rūstici,
arātōres ac vinētōres quotidie

grāviter lacerābunt, si contrā
depōsitum fidei, cum fēminis
habitāre contendis: & quia,
ut arbitror, concupiscis irre-
prehensibilis inveniri, testimō-
nio bono munire. Numquid
in choro Apostolorum fēminæ
assuerunt?

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

Ex sancto Gregōrio Magno.

Epist. 3. l. 7.

Sicut is qui invitatus rēruit,
quæsitus rēfugit, sacris est
altāribus admovendus: sic qui
ultrō ambit vel importūne se
ingerit, est procul dūbio repel-
lendus. Nam qui sic nititur ad
altiora conscēdere, quid agit,
nisi ut crescendo decreſcat, &
ascendendo extērius, intērius ad
profunda descendat?

FERIA II.

Ex Concilio Coloniensī.

Ann. 1536. P. 2. C. 23.

UT omnem ambitionis radi-
cem Christus discipulō-
rum cōrdibus eximeret, parvu-
lum in mēdio illōrum statuit,
deque primātu certāre prohib-
uit. Qui major est, inquit in
vobis, fiat sicut jūnior; & qui præ-
cessor est, sicut ministrator:
nam quis major est, qui re-
cumbit, an qui ministrat?
nonne qui recumbit? Quis
verō ignorat Clēricum in mē-
dio Ecclesiæ esse tamquam eum
qui ministrat? Quare meminē-
rimus pōtius officii nostri quā
dignitatis? Neque enim ad do-
minatiōnem vocāti sumus, sed
ad opus.

FARIA III.

Ex sancto Leone Papa.

Epist. ad Episc. Mauriti. Caesar.

C. 4.

SI ad honores mundi sine suffragio temporis, sine merito laboris, indignum est pervenire; & notari ambitus solent, quos probitatis documenta non adjuvant: quam diligens & quam prudens habenda est dispensatio divinorum munerum & celestium dignitatum, ne in aliquo Apostolica & Canonica decreta violentur, & his Ecclesia Domini regenda credatur, qui (sunt) legitimarum institutionum nescii & totius humilitatis ignari!

FARIA IV.

Ex sancto Ambrosio Episcopo.

Lib. 4. in Lucam.

HOc ipso perniciosior ambitio, quod blanda quædam est conciliatricula dignitatum; & sæpe quos nulla vitia defestunt, quos nulla potuit movere luxuria, nulla avaritia subruere, facit ambitio criminosos. Habet enim forenses gratiam, domesticum periculum, & ut dominetur aliis, prius servit; curvatur obsequio, ut honore donetur; & dum vult esse sublimior, fit remissior.

FARIA V.

Ex Innocentio Papa tertio.

De contemptu mundi, seu de mis. hom. L. 2. C. 26.

Ambitiosus statim ut est ad honorem promotus, in superbiam extollitur. Non curat prodesse, sed gloriatur præesse. Priores dedignatur ami-

cos: vultum avertit, cervicem erigit, fastum ostendit: subditis onerosus, omnibus infestus, præceps, molestus, gravis & importunus.

FARIA VI.

Ex sancto Cyrillo Alexandrino.

De adorat. in spirit. & verit.

Lib. 12.

NON per gradus ascendes ad altare meum, ne detegas turpitudinem tuam in ipso: id est, Dei Sacerdos, qui ad cultum meum exhibendum sanctificatus est, humilia sectetur, non in sublime conscendat. Caveat arrogantiam, ne turpis videatur ac deformis. Deformis namque sanè & turpis est, morbusque periculosissimus, animi sensus supra modum elatus. Quamto major es, inquit, tanto humilia te ipsum. Scribit etiam Salvatoris discipulus: Gloriatur frater humilis in sublimitate sua; dives autem in humilitate sua.

SABBATO.

Ex sancto Joanne Chrysostomo.

Hom. 35. op. imp. in Matt.

Ref. dist. 40. C. Multi

Sacerdotes.

Quicumque desideravit primatum in terra, inveniet confusionem in coelo: nec inter servos Christi computabitur, qui de primatu tractaverit; nec unumquisque eorum festinet quomodo aliis major appareat, & quomodo omnibus inferior videatur: quoniam non qui fuerit major in honore, ille est iustior; sed qui fuerit iustior, ille major.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten.

Ex Concilio Mediolanensi.

Ann. 1579. P. 3. Tit. Monit.

Non seculi vos mercatores, non mammonæ ministri estis, sed Christi mercatores. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, sed bonorum operum abundantiam, cum charitate conjuncta, facite thesauros in cœlis. Studete vos lucrari animas Deo, & cœlestæ horreum augere.

FERIA II.

Ex Epistola décima Petri Blesensis.

Vide ne alios imiteris, qui lac & lanam querunt in ovibus, non salutem. Periculosum est tibi, si in tonsoris officium convertas ministerium pastorale. Tondet Absalon oves suas, & fratrem suum interficit. Sic animam proximi sui Prælatas mortificat, dum eo enormiter delinquente, aut tacet aut consentit, ut inde emolumentum temporale percipiat.

FERIA III.

Ex Innocentio Papa tertio.

De vil. cond. hum. Lib. 1. de avaro & cupido.

Offendit Deum (avarus,) offendit proximum, offendit seipsum: nam Deo retinet debita, proximo denegat necessaria, sibi detrahit opportuna: Deo ingratus, proximo impius, sibi crudelis.

FERIA IV.

Ex sancto Prospero.

Lib. 2. de vit. contempl. C. 15.

Eis qui militant Deo, fugiendæ sunt ex toto corde divitiæ, quas qui habere volunt, sine labore non querunt, sine difficultate non inveniunt, sine cura non servant, sine anxia delectatione non possident, sine dolore non perdunt.

FERIA V.

Ex Sermone Petri Blesensis.

Serm. 57. ad Sacerdotes.

In multis notabilis est avaritia Sacerdotum, præsertim cum pro quaestu temporali faciunt se ordinari, dum in spe vilissimæ oblationis Sacramenta conficiunt, de cadaveribus litigant, sepulturam & baptismum vendunt; nihil gratis impendentes, sed in universis suam sequentes avaritiam.

FERIA VI.

Ex Sermone sancti Augustini Episcopi.

Serm. 36. ad Fratres Erem.

Ecce discutiâmus mentem, perquirâmus veritatem. Numquid Missam cantare, numquid baptizare, numquid mortuum sepelire sine pretio vel promissione dignâmini? Numquid non citius mortem divitum, quàm corporis salutem desiderâris videre? Ecce quomodo lupi estis.

SABBATO.

Ex Concilio Cabillonensi.

Anno 813. Cap. 8.

Oportet, ut, si quando Sacerdotes fruges, vel quodam seditus terræ congregant

Canones Hebdom. XVII. post Pentecosten. exliij
 & protélant; non idéò hoc faci-
 ant, ut cárius vendant, &
 thesauros cóngregent, sed ut
 paupéribus témpore necessitátis
 subvéniant.

DOMINICA XVII.

post Pentecosten.

Ex Sermone sancti Bernardi
 Abbátis.

Sermo. 17. De diversis.

Licer confabulári, áiunt qui-
 dam, donec hora præté-
 reat. O donec prætéreat hora!
 & donec pertránsseat tempus!
 Donec hora prætéreat, quam
 tibi ad agendam pœniténtiam,
 ad obtinendam véniam, ad
 acquirendam grátiam, ad gló-
 riam promerendam misératio
 Conditoris indulgit! Donec per-
 tránsseat tempus quo divínam
 tibi repropitiáre debúeras pietá-
 tem, properáre ad angélicam
 societátem, suspiráre ad amís-
 sam hæreditátem, aspiráre ad
 promissam felicitátem, excitáre
 remissam voluntátem, flere
 commissam iniquitátem!

FERIA II.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Ann. 816. C. 123.

Non ório vacent Clérici,
 non vanilóquiis insérvant,
 non detráctionibus & céteris
 vitiorum illécebris incumbant:
 sed pótius aut oratióni aut le-
 ctióni, aut quibúlibet Ecclésiæ,
 aut certè própriis utilitatibus
 vacent: aut étiám doctrínis sa-
 nis, & diversárum ártium eru-
 diantur disciplínis; ita vidéli-
 cet, ut nullus in congregatiónem
 inútilis, aut otíósus existens,

stépéndia Ecclésiæ inofficibse
 accípiat.

FERIA III.

Ex Concilio Moguntino.

Ann. 1549. C. 72.

Cum Apóstolus victu, aded-
 que ipsâ vitâ indignos júdi-
 cet hómines otíófos, qui paném
 non labóre suo partum, cum
 gravámine aliórum edunt; quan-
 tó gravióri indignatióni
 divínæ eos subjacére putandum
 est, qui census Ecclésiæ, san-
 ctórum Mátyrum patrimonía,
 & donária piz plebis ad divini
 ministérii sustentatiónem collá-
 ta, otíósi absúmunt; pro iis
 débíta ipsis Ecclésiis obséquia
 repéndere non curantes?

FERIA IV.

Ex Epístola sancti Hierónymi
 ad Rústicum.

FAc áliquíd óperis boni, ut
 semper diábolus te invéniat
 occupátum. Memento quia &
 Apóstoli Christi habentes pote-
 státem de Evangélio vívere,
 laborábant máribus suis, ne
 quem gravarent, & áliis tri-
 buébant refrigeria, quorum
 pro spirituálibus debébant mé-
 tere carnália.

FERIA V.

Ex Homília sancti Joannis
 Chrysóstomi.

Hom. 16. in Ep. ad Ephes.

Dicas, velim, si famulum
 habéres, qui etsi nec fura-
 rétur, nec conviciarétur, nec
 contradiceret, imò nec inebria-
 rétur, nec reliquórum maló-
 rum quicquam designáret: se-
 déret tamen perpétuò otíósus,
 nec áliquíd eórum, quæ servus

hero præstare debet, faceret; ipsi, sed aliis ludendi potestatem fecerint, parato loco & domestico diverticulo. Episcoporum verò vigilantia & prudentia, ac poenis propositis opportunum erit remedium adhibendum, ut pestis avertatur, quâ miserorum facultates suavi morbo exhauriuntur, & ipsa Dei clementia assidue offenditur.

FERIA VI.

Ex Concilio Mediolanensi.

An. 1576. P. 3. tit. *Monitiones.*

Quidquid temporis à divinis officiis, ab orationis, contemplationisque exercitatione, ab Ecclesiasticis functionibus, & ab aliis necessariis actionibus vacuum habetis, non in otio, neque in desidia, nec verò in rerum novarum curiositatibus illud contèrite; sed cum in sortem Domini vocati estis, in ejus lege die ac nocte meditèmini.

SABBATO.

Ex sancto Ambrósio Episcopo.

Lib. 1. *Officiorum*, C. 21.

Cur non illa tempora, quibus ab Ecclesia vacas, lectioni impendas? Cur non Christum revisas? Christum alloquaris? Christum audias? Illum alloquimur, cum rogamus; illum audimus, cum divina legimus oracula. Quid nobis cum aliènis domibus? Una est domus quæ omnes capit: illi potiùs ad nos veniant, qui nos requirunt.

DOMINICA XVIII.

post Pentecosten.

Ex Concilio Aquileiensi.

Anno 1596. Cap. *De vita & honest. Cleric.*

Alearum & taxillorù usum, quo tempus miserâ jucunditate teritur, Clericis omnibus inhibemus: multò verò graviùs, si non modò luserint.

FERIA II.

Ex sancto Hieronymo.

Epist. ad Nepot.

CAve ne, aut linguam, aut caures habèas prurientes; id est, ne aut ipse aliis detrahas, aut alios audias detrahentes. Sedens (inquit) adversus fratrem tuum loquebaris, (detrahendo), & adversus filium matris tuæ ponèbas scandalum.

FERIA III.

Ex Concilio Nannerensi.

Anno 1264. Can. 3.

Quia nullum venatorem invenimus sanctum, præcipimus ut Prælati solliciti sint & inrenti in puniendo Clericos venatores, & præcipuè Presbyteros & Religiosos, de quibus majus scandalum generatur.

FERIA IV.

Ex Statutis Synodalibus Diocesis Lexovienfis.

Sub. Card. Le Veneur.

OMnino prohibemus ne venationi aut aucupationi clamoræ, non cum avibus prædatricibus, vel canibus venaticis intendant (Clerici,) nec prædatorias aves deferant, aut canes venaticos teneant aut nutriant.

FERIA V.

Ex Concilio Cabillonensi.

Anno 813. Cap. 9.

AB omnibus oculorum auriumque illécebris Sacerdotes abstinere debent, & canum, accipitrum, falcónium, vel ceterarum hujusmodi rerum curam parvipendere: & histriónium sive scurrónum; & turpium seu obscénorum jocórum insoléntiam, non solum ipsi réspuant; verum etiam fidelibus respuendas percénseant.

FERIA VI.

Ex Concilio Burdigalensi.

Anno 1583. De vit. & mor. Cleric. C. 21.

CLérici vita omnium oculis sic expósita est, ut inde bene vel malé vivendi exempla duci sóleant: ex quo, ut vitiósi Principes, sic flagitiósi Sacerdotes perniciosé de república merentur, quod non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem; neque solum ob sunt, quod illi ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt; plúsque exemplo quam peccáto nocent; praterquam quod efficiunt, ut ipsórum dignitas ódio & contéptui apud impium & malitiósum genus habeatur. Ideó Clérici ab omni vitiórum turpitudine longé abesse debent.

SABBATO.

Ex Opúsculis Petri Damiáni.

Opusc. 27. De vita Canon. C. 5.

Mementóte semper quia de sectis lapidibus altáre réprobat Deus: secti quippe lápi-

des sunt, qui fraternæ societátis consórtium réspuunt, qui vivere cum fratribus & conversári concórditer nolunt. Tales autem Christus in suo non récipit corpore, quos à membrórum suórum sectos júdicat uniráre.

DOMINICA XIX.

post Pentecosten.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 25. C. 1. de Ref.

ADmonet sancta Synodus Episcopos omnes ut factis ipsis, ac vitæ actiónibus, quod est véluti perpétuum quoddam prædicandi genus, se múnere suo conformes ostendant: in primis veró ita omnes suos mores compónant, ut reliqui ab eis frugalitátis modéstiz, continéntiz, ac quæ nos tantóperè commendat Deo, sanctæ humilitátis exempla pètere possint.

FERIA II.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 25. C. 1. de Ref.

EXemplo Patrum nostrórum in Concilio Carthaginensi sancta Synodus non solum jubet ut Episcopi modéstá supelléctili & mensá, ac frugáli victu contenti sint; verum etiam in réliquo vitæ génere, ac totá ejus domo cèveant ne quid appareat quod à sancto hoc institúto sit aliénium, quodque non simplicitátem, Dei zelum, ac vanitátum contemptum præ se ferat.

FERIA III.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1485. art. 2. cap. 1.

Episcopi vitæ munditiâ, mû-
rum gravitate & conversa-
tionis exemplo, opere pariter
& sermone, omnibus viribus
suis decreta Apostolica Regula
quæ in consecratione sua pro-
fessi sunt, & ea quæ in divinis
Scripturis, Canonibus & juri-
bus de Episcopis statuuntur, di-
ligenter observent. In suis Dic-
celsibus (nisi ex causa necessaria,
honestâ & probabili) resideant,
& principaliter post tempus
visitationis in civitate sua man-
sionem faciant: in festivitari-
bus sollemnibus per se in Ecclé-
siis suis sollemniter celebrent.
Ecclesiasticos viros in divinis
Scripturis & Canonibus eru-
ditos, præsertim in visitationi-
bus suis, semper habeant.

FERIA IV.

Ex Arnulpho Lexovienfi Episcopo.

*Tract. in Girard. Engolif. Episc.
C. 4. in Spicil. D. Dach.*

Oportet Episcopum ex méri-
tis, non ex grâtia judicare;
nec gratiosum tantum, sed &
dignum constituere Sacerdô-
tem. Excludatur ergo benevo-
lência, & persôna comparétur
officio ad quod vocatur: virâ
probabilem, sciëntiâ præditum,
celebratum famâ tantus honor
exposcit, ut ipsi divinum favô-
rem probabilis vita conciliet,
gerendorum facultatem sciëntia
conferat, & nòminis celebri-
tate comparétur auctoritas.

FERIA V.

Ex Concilio Mediolanensi.

Ann. 1576. Part. 3.

tit. de Episcopis.

Familia Episcoporum, Ecclé-
sia sumptribus sustentata,
in domibus ministrorum Dei
educata, ceteris propòsita esse
debet ad imitationem christia-
norum virtutum. Quamobrem
ejusmodi sit, quæ præluceat
vitæ & morum exemplis. Qui
(de familia) Clerici sunt vel
sacris initiari, vel Sacerdotes,
eorum operâ ne Episcopi uran-
tur ad officii alicujus quod Sa-
cerdotali Clericalive ordini mi-
nus convéniant, actiones.

FERIA VI.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Ann. 816. L. I. C. 138.

Ecclésiæ Prælati de congrega-
tione sibi commissa eli-
gant boni testimoniî fratres,
in quibus ónera regiminis se-
cure possint pariri: quibus
etiâ talem conferant potestâ-
tem, ut vice illorum fungen-
tes, & inobedientes corripere,
& obedientes hortando ad me-
liora vâleant provocare. Vice
(Prælatorum) fungentes, sicut
alios præcedunt magistério, ita
nimirum innocentis vitæ infor-
ment exemplo; ut, juxta Apô-
stolum, exemplo sint ceteris
in verbo, in conversatione, in
charitate, in fide, in castitate.

SABBATO.

Ex Concilio Remensi.

An. 1583. de Episc. n. 16. & 17.

Episcopi viros doctrinâ &
vitâ insignes substituant,
qui vicariam illis præstent ope-

Canones Hebdom. XX. post Pentecosten. cxvij
tam: probos etiam atque doctos cultus divini non pigeat accipere.
habeant Officiarios, maxime
Officiales & Promotores.

DOMINICA XX.

post Pentecosten.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 24. C. 12. de Ref.

OMnes Canonici divina per se, & non per substitutos, compellantur obire officia; & Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti, assistere & inservire; atque in Choro ad psallendum instituto, hymnis & canticis Dei nomen reverenter, distincte, devotèque laudare:

FERIA II.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 24. C. 12. de Ref.

Canonici vestitu decenti tam in Ecclesia quam extra assidue utantur; ab illicitisque venationibus, aucupis, choréis, tabernis, lusuibusque abstineant: atque ea morum integritate polleant, ut merito Ecclesiae tenarus dici possint.

FERIA III.

Ex Concilio Rotomagensi.

Ann. 1581. De Episcopis, & Capitulis, n. 15.

Canonici Cathedralium Ecclesiarum, ea sint morum integritate ornati, ut nomen suum tueri & retinere possint, ac prae aliis Clericis Canonici seu Regulares, ex observata Ecclesiastica disciplina perfectius regula, nominari mereantur; a quibus ceteros studium & amorem, ac tamquam regulam

FERIA IV.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Anno 816. Cap. 145.

Canonici amoris Christi nihil praeponant, charitatem non derelinquant: proprio Episcopo in omnibus secundum Canonicam institutionem obtemperant: irreprehensibiliter vivant: seniores spiritaliter juniores diligant: juniores senioribus obsequium dignum exhibeant. Doctiores minus doctis nequam se praeferant, sed magis eos cum charitate aedificent: neque hi, qui nobilitate generis, aut virtutum donis pollent, ceteris se tumide superextollant.

FERIA V.

Ex Concilio Cameracensi.

Anno 1565. P. 2. tit. 53.

In choro cum psallitur, Canonici omnes qui in choro fuerint, & Sacellani psallant: nec sint in sedibus suis otiosi; nec purent se functos officio, si vicariam tantum operam cultum divinum celebrari curent.

FERIA VI.

Ex Concilio Remensi.

Anno 1583. de Capitulis, & Canonicis, n. 12.

Pacis, ubique sint amantes Canonici, nec cum Episcopis animose contendant, vel superbe respondeant: sed illis honorem & reverentiam cum summa modestia exhibeant; & si quae lites inter se suboriri coeperint, utrique amice componant.

S A B B A T O.

Ex Octavio Frangipano Episcopo
Tricaricensi.

In Direct. discipl. Eccl.

Tit. de div. Off.

CUM aderit hora divini Officii celebrandi, quisque cum omni alacritate primus in excubiis Domini inveniri studeat, non vanum nec inane reputans, aut in die æternæ retributionis negligendum, si alios semper prævenire studuerit, ac prior Dominum salutare; adeoque tepidi, fastidiosi, negligentis, otiosique animi indicium esse ad ultimum campanæ morum expectare, & avari, irreligiosique animi præ se ferre notam, desinente campanarum sono, ad Ecclesiam certatim accurrere, & instar venatoris canis, hiantem ore spiritum trahere.

DOMINICA XXI.

post Pentecosten.

De Excerptiõibus Egberti Eboracensis Episcopi.

Circa ann. 747. Can. 28.

Septem synaxes sancti Patres canendas constituérunt, quas omni die Clerus singulis Horis canere debet; quarum prima est nocturnalis synaxis. Has ergo septem synaxes omni die debemus sollicitè reddere Deo pro nobis & pro omni populo Christiano, sicut Psalmista testatur, dicens: Sépties in die laudem dixi tibi super iudicia justitiæ tuæ; & insuper Missas non omittere.

F E R I A II.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1528. Cap. 28.

UT in majoribus Ecclesiis cultus Dei vivi sanctior, juxta Majorum traditiones, in melius reformetur, statuimus ut in Cathedralibus, ac Collegiatis, & Conventualibus, horis debitis, signis congruâ pulsatione præmissis, laudes divine per singulas Horas, non cursim ac festinanter, sed tractim cum pausa decenti, præsertim in medio cujuslibet versiculi Psalmorum, debitam faciendo inter solemne & feriæ Officium differentiam, reverenter ab omnibus persolvantur.

F E R I A III.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1528. Cap. 28.

Horas Canonicas dicturi, cum in Choro fuerint, gravitatem servant, quam & locus & Officium exigunt; non cum aliis fabulantes, seu colloquentes; aut litteras seu scripturas alias legentes: & cum psallendi gratiâ ibidem conveniunt, juncta ac clausa labiis tenere non debent; sed omnes, præsertim qui majori funguntur honore, in psalmis, hymnis & canticis Deo alacriter modulentur.

F E R I A IV.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1528. Cap. 28.

Nemo, cum Horæ in communi cantantur, legat vel dicat privatum Officium. Nam non solum Officium, quo obnoxius est, Choro subtrahit; sed

sed & alios psallentes perturbat. Horum transgressor, illius Horæ in qua circa prædicta excelserrit, vel aliâ majori, prout transgressionis gravitas exegerit, plectatur poenâ.

FERIA V.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1528. Cap. 19.

QUicumque in Ecclesia Beneficiatus, præsertim de Majoribus, Divinorum tempore, per Ecclesiam, vel foris circa ipsam deambulando, aut cum aliis colloquendo vagari visus fuerit, non solum illius Horæ, sed totius diei distributiones ipso facto amittat. Et si semel correptus non destiterit, per mensem distributionibus careat; vel graviori, si pertinacia exegerit, poenæ subjiciatur.

FERIA VI.

Ex Concilio Trevirensi.

Anno 1549. Decr. 6.

OMnes qui Horis Canonicis persolvendis deputati sunt, dent operam, ut collectis animis, quoad fieri potest, debitum pensum absolvant; nec ita se habeant, ut dum voce psallunt, quidvis potius quam Deum animo cogitare videantur; semper caventes ne propheticum illud audiant: Labiis quidem me honorant, cor autem eorum longè est à me. Quid autem est voce quidem psallere, mente autem domum aut forum circumire, nisi homines fallere, & Deum irridere?

Pars Autumnalis.

SABBATO.

Ex Concilio Mediolanensi.

Anno 1565. Part. 11. C. 511.

IN divinis Officiis aut omnino in Ecclesiis, nec profana cantica, sonive; nec in sacris canticis molles flexiones, voces magis gutture oppressæ quàm ore expressæ, aut denique lasciva ulla canendi ratio adhibeatur. Cantus & soni graves sint, pii ac distincti, & domui Dei ac divinis laudibus accommodati, ut simul & verba intelligantur, & ad pietatem auditores excitentur. Organo tantum in Ecclesia locus sit; tibix, cornua & reliqua instrumenta excludantur.

DOMINICA XXII.

post Pentecosten.

Ex Concilio Noviomensi.

Anno 1344. C. 4.

Sacro approbante Concilio, volumus & ordinamus, quod per singulas Ecclesias cujuscunque Civitatis vel Dioecesis, tam Collegiatis quàm aliis, ordinarius seu usus divini Officii in modo officianti, qui in Ecclesiis Cathedralibus observari consuevit & teneri, inviolabiliter observetur.

FERIA II.

Ex Petro Damiano.

Opusc. 39. contra sedentes temp. div. Off. C. 3.

Cum Ecclesiasticis Officiis ritè credatur Angelicam semper adesse præsentiam, dicente Scripturâ: In conspectu Angelorum psallam tibi: quanto

putamus adversus nos zelo moventur, dum in conspectu illius nos irreverenter sedere conspiciunt, cui scilicet ipsi trementes assistunt.

FERIA III.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1485. Art. 1. C. 1.

Admonemus Beneficiarios & alios in sacris constitutos, cum ad Horas Canonicas teneantur, ut si orationes suas Deo acceptas fore cupiunt, non in gutture, vel inter dentes, seu deglutiendo aut synopando dictiones, nec colloquia aut risus intermiscendo, sed sive soli, sive associati diurnum, nocturnumque Officium reverenter, verbisque distinctis peragant, ac tali in loco, unde à devotione non retrahantur.

FERIA IV.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Anno 816. L. 1. cap. 133.

Tales ad legendum, cantandum, & psallendum in Ecclesia constituantur, qui non superbe, sed humiliter debitas Domino laudes persolvant, & suavitate lectionis & melodiarum, & doctos demulceant, & minus doctos erudiant; pliusque velint in lectione vel cantu populi ædificationem, quam popularem vanissimam adulationem. Qui verò hæc doctè peragere nequeunt, erudiantur prius a magistris, & instructi hæc adimplere studeant, ut audientes ædificent.

FERIA V.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 7. Decr. de Sacram. Can. 13.

Si quis dixerit receptos & approbatos Ecclesiarum Catholicarum ritus, in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a ministris prohibito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse; anathema sit.

FERIA VI.

Ex Concilio Cameracensi.

Anno 1565. de Cærimon. C. 6.

Cærimoniarum omnes quæ signacula sunt pietatis & religionis Christianæ, quasque vel ab Apostolis, vel ab Ecclesiarum Catholicarum traditione, quasi per manus accepimus, ut sanctæ & piæ sunt investite, sic religiose conserventur in Ecclesiis: novæ autem nullæ recipiantur, sine Episcopi iudicio.

SABBATO.

Ex Concilio Bituricensi.

Ann. 1584. Tit. 12. Can. 14.

Sit Magister cærimoniarum in singulis Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis; aut si desit, alius instituatur.

DOMINICA XXIII.

post Pentecosten.

Ex Statutis Synodaliibus Diocesis Lexoviensis.

Sub. Card. Le Veneur,

Tit. de vita Cler.

Clerici qui ad Horas Canonicas tenentur, dum Officium divinum dicunt, attendant se pensum servituri, id

est, obligationem reddere Dō-
mino, sacrificium laudis, frū-
ctum cordis & labiorum Dō-
mino offerre.

F E R I A II.

Ex Statutis Synodaliſibus Dice-
ceſis Lexoviensis.

*Sub. Card. Le Veneur,
Tit. de vita Cler.*

CLerici Officium divinum
non tranſcurrendo, vel ſyn-
copando, aut extranea, vana,
vel profana intermiſcendo;
ſed diſtinctis verbis & cum pu-
ritate conſciētiæ, ſtudioſe &
devote dicant & peragant.

F E R I A III.

Ex ſancto Cypriano.

De Oratione Domin.

Quæ ſegnitia eſt, alienari &
rapi ineptis cogitationibus
& profanis, cum Dōminum
deprecari? Quasi ſit aliud,
quod magis debeas cogitare,
quàm cum Deo loqueris? Quo-
modo te audiri à Deo poſtu-
las, cum te ipſe non audias?
Vis eſſe Deum memorem tui,
quando tu ipſe memor tui non
ſis? Hoc eſt, quando oras
Deum, Majeſtatem Dei negli-
gentiā orationis offēdere: hoc
eſt, vigilare oculis, & corde dor-
mire.

F E R I A IV.

Ex ſancto Auguſtino.

In Pf. 30. Enarr. 4.

Si orat Pſalmus, orate; & ſi
gemit, gēmite; & ſi gratu-
latur, gaudete; & ſi ſperat,
ſperate; & ſi timet, timete:
Omnia enim quæ hīc conſcri-
pta ſunt, ſpēculum noſtrum
ſunt.

F E R I A V.

Ex ſancto Cypriano.

De Oratione Dom.

Quando ſtamus ad oratiō-
nem, vigilare & incūm-
bere ad preces toto corde debē-
mus: cogitatio omnis carnalis
& ſecularis abſcedat, nec quid-
quam tūo animus quàm id
ſolum cogitet quod precatur.

F E R I A VI.

Ex Concilio Aquigranenſi.

Ann. 816. L. I. C. 32.

Pſallentium in Ecclēſia Dō-
mino mens concordare de-
bet cum voce, ut impleatur
illud Apōſtoli: Pſallam ſpiri-
tu, pſallam & mente. Quo-
niam quavis ubique Dōmi-
num per potētiā divinitatis
noviſimus eſſe, præcipue ta-
men eum, cum divino aſſiſti-
mus Officio, per grātiā nobis
crēdimus aſſe.

S A B B A T O.

Ex ſancto Joanne Chryſoſtomo.

Lib. 6. de Sacerd. C. 4.

Eum qui pro civitate ipſa
tota, quid dico civitate?
immo verò pro univerſo terrā-
rum orbe legātus intercēdit,
deprecatorque eſt apud Deum,
ut hōminum omnium, non
vivētiū modò, ſed etiam
mortuōrum peccatis propitiuſ
ſiat, qualem, quæſo, eſſe oportet?

DOMINICA XXIV.

poſt Pentecoſten.

Ex Concilio Tridentino.

Seſſ. 25. decr. de Purgat.

Curent Epīſcopi ut fideliū
vivōrum ſuffragia, Miſſā-
rum ſcilicet ſacrificia, oratio-

nēs, eleemósynæ, aliaque pietatis ópera quæ à fidelibus pro aliis fidelibus defunctis fieri consueverunt, secundùm Ecclesiæ instituta piè & devotè fiant; & quæ pro illis ex testatorum fundationibus vel aliâ ratione debentur, non perfuntoriè, sed à Sacerdotibus & Ecclesiæ ministris, & aliis qui hoc præstare tenentur, diligenter & accuratè persolvantur.

FERIA II.

Ex Tractatu Jonæ Aurelianensis Episcopi, de Institutione Laicali.

Ann. 830. Lib. 3. Cap. 15.

Nullatenus audiendi sunt illi qui dicunt quòd nullæ aliæ eleemósynæ opitulári possint defunctis, nisi solummodò quæ Sacerdotibus dantur, & sacrificia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorantia aut certè aliorum persuasione falluntur. Credibile sanè est quòd hæc persuasio quâ simplices id credere & dicere videntur, ex fonte avaritiæ processerit: sancta quippe mater Ecclesiæ pro defunctis suis non solum sacrificia altaris, sed etiam quascunque alias eleemósynas offerre consuevit.

FERIA III.

Ex Concilio Narbonensi.

Anno 1609. Cap. 24.

Intra Ecclesiàm, & maxime prope altare, non ita facile admittantur sepeliendi, sed illi tantum, quos aut dignitas Ecclesiastica, aut nobilis prosapia, aut virtutis laudabilis splendor

commendarint. Quòd si sepulcra intra Ecclesiàm construxerint, super soli planitiem non attollantur. Sordidas exactiões, & pro exequiis defunctorum illicitas pactiones à Sacerdotibus fieri non permittant Episcopi; & in hoc deprehenso Sacerdotes quâ decer severitate puniant.

FERIA IV.

Ex Concilio Remensi.

Anno 1583. Cap. 15. de Sepulturis.

Pauperes, quibus adeò ténues fuere facultates, ut propriis impensis humari nequeant, gratis, ac honestè tamen, sepeliant Párochi, alióquin pœnas arbitrarias exoluturi.

FERIA V.

Ex Statutis Synodalibus Diocesis Parisiensis.

Anno 1557. Can. 8.

Superflua funeris & exequiarum pompa vitetur, quæ ad vivorum potius quam defunctorum solatium inventa est. Defunctis enim subveniunt preces, eleemósynæ, jejúnia, oblationes, & Missæ sacrificium.

FERIA VI.

Ex Statutis Synodalibus Diocesis Parisiensis.

Anno 1557. Can. 9.

Cœmeterium, ubi mortuorum corpora ad extrémum usque iudicium dormiunt, in honore est habendum. Proinde prohibemus in Cœmeteriis plebiscita ac Laicorum pública concilia ac choréas exerceri, necnon nundinas & cantus.

Canones Hebd. III. quæ superfuit post Epiph. cxx xiiij.
 nes impudicas decantari. Coemeteria etiam à sordibus & stercoribus mundari jubemus. Ecclesiæ quoque pædres ætius contractus, & ceteræ immunditiæ exequantur.

S A B B A T O.

Ex Concilio Mediolanensi.

Anno 1576. P. I. Tit. 14. & 17.

Coemeteria ut muro, vel aliis, ratè undique sepian-
 tur, & eorum ingressus bestis
 occludatur, curet Episcopus dili-
 genter. In eorum medio crux
 firmiter erecta sit. Coemeteria
 Rectori aut etiam aliis usui ne
 sint res profanas onerave aspor-
 tantibus, hæcque & illac per
 Ecclesiam sacraque loca, quasi
 per viam publicam transeun-
 tibus.

DOMINICA TERTIA

quæ superfuit post Epiph.

Ex libro sancti Epiphânii Episcopi adversus hæreses.

Script. inter ann. 374. & 378.

Hæres. 48.

Christus delectatur iis potissimum qui tale pietatis specimen præstare potuerint, ut virginitatem, castimoniam, continentiamque profiteantur.

F E R I A II.

Ex Concilio Toletano.

Ann. 633. Cap. 21. & 22.

Sacerdotes castè viventes, mundos semetipsos celebrandis exhibeant Sacramentis. Abstineamus ergo nos ab omni opere malo, & ab omni inquinamento carnis liberi maneamus: ut mundi corpore, purgati mente possimus ad sacrifi-

cium Christi digni accédere, & Deum pro delictis omnium deprecari. Quamvis conscientiam nos habere puram apud Deum oporteat, tamen apud homines famam optimam custodire convenit; ut, juxta præceptum Apostolicum, non tantum coram Deo, sed etiam coram hominibus vitæ sanctæ testimonium habeamus.

F E R I A III.

Ex Epistola sancti Hieronymi Presbyteri ad Nepotianum.

Hospitolum tuum, aut raro, aut nunquam mulierum pedes terant. Omnes puellas & virgines æqualiter ignora, aut æqualiter dilige; nec sub eodem tecto maneris, nec in præterita castitate confidas; nec Samsone fortior, nec Davide sanctior, nec Salomone potes esse sapientior.

F E R I A IV.

Ex Statutis Synodalibus Diocesis Lexoviensis.

Sub. Card. Le Veneur,

Tit. de vita Cler.

Clerici non immisceantur coetibus, ubi amatoria cantantur, ubi obscœni motus corporum choræis & saltibus efferruntur; ne Clerici sacris mysteriis deputati, turpiunt spectaculorum & verborum contagione polluantur.

F E R I A V.

Ex Statutis Synodalibus Diocesis Lexoviensis. *Ubi suprâ.*

Clericos à mulierum frequentatione, & conversationibus, maxime solitariis, abstinere omnino præcipimus. Nullas

i iij

xxxix. *Canones Hebd. IV. quæ supersuit post Epiph.*
focarias, aut quascunque mulieres, etiam consanguineas, de incontinentia suspectas, secum in domibus suis, aut alibi habeant.

FERIA VI.
Ex Concilio Parisiensi.

Anno 829. Lib. I.

Can. 38.

Cum ab omnibus Christianis, juxta Apostoli documentum, stultiloquium & scurrilitas sit cavenda; multo magis à Sacerdotibus Domini, qui aliis exemplum & condimentum salutis esse debent, caveri oportet. Hæc quippe à sanctis viris penitus sunt propellenda, quibus magis convenit lugere, quam ad scurrilitates & stultiloquia, & ceteras vanitates quæ animum Christianum à rigore suæ rectitudinis emollire solent, in cachinnos ora dissolvere.

SABBATO.

Ex Libro secundo sancti Isidori Hispalensis Episcopi, de Officiis Ecclesiasticis.

Cap. 2. de Regulis Clericorum, ann. 630.

Extat in Concilio Moguntino, ann. 813. C. 10.

Clericis lege Patrum cavetur ut à vulgari vita seclusi, à mundi voluptatibus sese abstinuant, nec spectaculis nec pompis intersint; secularia negotia fugiant; non vagis oculis, non infræni linguâ, aut petulantitumidoque gestu incédant, sed pudorem ac verecundiam mentis simplici habitu incessuque ostendant: obscœnitatem etiam verborum, sicut operum, pé-

DOMINICA QUARTA

quæ supersuit post Epiph.

Ex Concilio Venetico.

Ann. 465. Can. 13.

An te omnia à Clericis vitetur ebrietas, quæ omnium vitiorum fomes & nutritrix est: nec quis potest liberum corporis sui ac mentis habere judicium, cum captus vino, à sensu videatur alienus, & proclivis ad vitium mente labefactâ ducatur.

FERIA II.

Ex Concilio Cloveshovienfi.

Ann. 747. Can. 21.

Ecclésiastici alios non cogant intemperanter bibere: sed pura & sobria sint eorum convivía, non luxuriósa, neque deliciis vel scurrilitatibus mixta.

FERIA III.

Ex Canonibus, qui dicuntur Apostolorum. *Cap. 53.*

Si quis Clericus in caupóna comedens deprehensus fuerit, segregetur; præterquam in público diversório in via propter necessitatem diverteat.

FERIA IV.

Ex sancto Petro Chrysologo. *Serm. 26. de fide dispend.*

Ebrietas in alio crimen est, in Sacerdote sacrilegium; quia alter animam suam necat, vino Sacerdos spiritum sanctitatis extinguit.

FERIA V.

**Ex Statutis Synod. libus. Dicc-
cæsis Aurelianensis.**

Ann. 858. c. 16.

Presbyteri, vel reliqui ordinis
Ecclesiastici in calernis non
bibant, nec scurrilatoribus ca-
chinnum moventibus consue-
cant: scientes quod de omni
verbo otioso rationem reddent;
hi maxime quorum sermo
omni tempore sale debet esse
conditus; ut verbo & opere
exemplo sint, & forma cunctis
cernentibus & audientibus.

FERIA VI.

**Ex Statutis Synod. libus. Dicc-
cæsis Lexovienensis.**

Ann. 1448. art. 27.

A Crápula & ebrietate omnes
Sacerdotes & Clerici há-
beant abstinere, cum ebrietas
incendium libidinis provocet.
Ideo districtè præcipimus ut a
talibus excessibus se abstineant;
nec frequentent laicorum con-
vivia, in quibus tales excessus
committuntur.

SABBATO.

Ex Concilio Tridentino.

Sess. 22. de Ref. Cap. 1.

Quæ alias à summis Ponti-
ficibus & à sacris Conciliis
de Clericorum vita, hone-
state, cultu, doctrinæque rei-
nenda, ac simul de luxu, co-
messationibus, choræis, aleis,
lúsis, ac quibuscumque crimi-
nibus, necnon secularibus ne-
gottiis fugiendis copiosè ac salú-
briter sancita fuerunt, eandem
in pósterum iisdem pœnis vel
majóribus arbitrio Ordinarii
imponendis observentur; nec

appellatio executionem hanc
quæ ad morum correctionem
pértinet, suspendat. Si quæ
verò ex his in desuetudinem
abiisse compérint (Episcopi,) ea
quamprimum in usum
revocari & ab omnibus accurá-
tè custodiri studeant, non ob-
stantibus consuetudinibus qui-
buscumque, ne subditorum
neglectæ emendationis ipsi con-
dignas Deo vindice pœnas per-
solvant.

DOMINICA QUINTA.

quæ supersuit post Epiph.

**Ex Libro secundo sancti Isidori.
Hispalensis Episcopi, de Offi-
ciis Ecclesiasticis.**

Circa an. 630. Cap. 1.

Cleros fors interpretatur.
Proinde ergo Clericos vocá-
ri aiunt, eo quod in sortem
hæreditatis Dómini dentur, vel
pro eo quod ipse Dóminus fors
illórum est. Unde oportet ut
qui Deum hæreditare possi-
dent absque ullo impedimento
sæculi, Deo servíre studeant, &
pauperes spiritu esse conten-
dant; ut congruè illud Psalmi-
stæ dicere possint: Dóminus pars
hæreditatis meæ.

FERIA II.

**Ex Libro Juliáni Pomérii de vita
contemplativa.**

Script. circa an. 491. C. 10.

Si Apóstolus qui nihil habé-
bat, noluit de Evangélio,
ubi laborabat, sed suis manibus
vivere, ne mercédem amitte-
ret; quid nos qui & própria
nolumus, amore possidendi,
non vivendi necessitate, relin-

quere, & accipere insuper volumus, non unde vivamus, sed unde censum nostrum damnablem incrementis augeamus?

F E R I A I I I.

Ex Libro sancti Ambrósii de Officiis Ministrorum.

Lib. I. cap. 36.

Considera quemadmodum eos qui ad officia Ecclesiæ accedunt, despicientiam rerum humanarum habere doceat Apostolus: tibi contemptum divitiarum suadet, nihil permittens nisi quod te exerceat ad pietatem. Exerceat ergo te pietas ad justitiam, continentiam, mansuetudinem. Non te implicet negotiis secularibus, quoniam Deo militas. Etenim si is qui Imperatori militat, a susceptionibus litium, actu negotiorum forensium, venditione mercium prohibetur humanis legibus; quanto magis qui fidei exercet militiam, ab omni usu negotiationis abstinere debet.

F E R I A I V.

Ex Sermone sancti Augustini de Pastoribus Ecclesiæ.

Extat in Concilio Aquisgran.

Ann. 816. Lib. I. cap. 12.

Apostolus dicit sic Dominum disposuisse, ut qui Evangelium annuntiant, de Evangelio vivant: non tamquam venale sit Evangelium, ut istud sit pretium ejus, quod sumunt qui annuntiant, unde vivant. Si enim sic vendunt, magnam rem vili vendunt. Accipiant sustentationem necessitatis a populo, mercedem dispensationis a Domino.

F E R I A V.

Ex sancto Joanne Chrysostomo: *Hom. 67. in Matt. script.*

c. ann. 388. vel 389.

Nobis ministris suis regulas præbet Christus, ne majora quam necessarius usus exigar, requiramus. Itaque discipulos, non oratores, ut sapientes voluit, nec genere aut fortunâ claros, sed inopes valde arque ignotos.

F E R I A V I.

Ex Commentario sancti Hieronymi in Epistolam ad Titum.

Script. ann. 387.

Quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniat. Turpis quoque lucri appetitus ab eo qui Episcopus (sive Presbyter) futurus est, debet esse alienus. Sunt enim multi docentes quæ non oportet, turpis lucri gratiâ; qui totas domos subvertunt, & purant quæstum esse pietatem. Melior est autem, juxta Salomonem, modica acceptio cum justitia, quam multa genimina cum iniquitate; & magis eligendum in paupertate nomen bonum, quam in divitiis nomen pessimum. Turpis lucri appetitus est plusquam de presentibus cogitare.

S A B B A T O.

Ex Concilio Mediolanensi.

Ann. 1576. Part. 3.

Paupertatem dilexit & docuit coelestis magister Christus, qui nascens in præsepio ponitur, & nudus in cruce moritur. Scitote paupertati socias adjungi sobrietatem, abstinentiam, &

Canones Hebd. VI. quæ superfuit post Epiph. cxxxvij
reliquas virtutes quibus prælu-
cere oportet ministros Christi.

DOMINICA SEXTA

quæ superfuit post Epiph.

Ex Concilio Mediolanensi.

Anno 1576. Part. 3.

EXemplo Sanctorum, vos in
Ecclesiastico ordine consti-
tuti, paupertate, sobrietate ac
parcimoniam ita agite, ut non
modo à supervacaneorum re-
rum usibus abstinentes, sed
vestro etiam defraudantes victu,
Ecclesias vestras & altaria exor-
netis, alienis item necessitati-
bus subveniatis, & pauperibus
oputemini.

FERIA II.

Ex Synodo Ebroicensi.

Anno 1576.

IN primis caveant omnes Ec-
clesiastici ab illis vitiis propter
quæ irritatur Deus, & nomen
ejus blasphematur inter gentes,
atque Ecclesia Dei affligitur.
Sint moreseorum sine avaritia;
pro quocumque officio contenti
his quæ sibi vel jus ipsum, vel
laudabilis consuetudo consti-
tuit: ac ne quidem avidius sive
inhumanius quod sibi debetur
exigant, atque in omnibus pau-
periorum rationem habeant.

FERIA III.

Ex Concilio Parisiensi.

Anno 829. L. I. C. 29.

Ait Paulus: Nemo militans
Deo implicat se negotiis
secularibus, ut ei placeat cui
se probavit. Quanquam hæc
Apostolica sententia generaliter
de omnibus Christianis sit di-
cta, & ab omnibus observanda,

specialius tamen atque religio-
sius ab his observari convenit,
qui se divinæ militiæ devotius
strictiusque manciparunt.

FERIA IV.

Ex Declamationibus Gaufrédii.

Apud S. Bern. §. 17.

NON sibi de bonis Ecclesiæ
ampla palatia fabricet (Clé-
ricus) mutans quadrata rotun-
dis, nec loculos inde congre-
get, nec in vanitate aut super-
fluitate dispergat. Non extollat
de facultatibus Ecclesiæ consan-
guineos suos, aut neptes nuptui
tradat. Res pauperum non pau-
peribus dare par sacrilegio cri-
men esse dignoscitur.

FERIA V.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Ann. 816. C. 113.

RES Ecclesiæ, sicut à sanctis
Patribus traditur, vota sunt
fidelium, prætia peccatorum,
& patrimonium pauperum....
Quapropter vigilanti ac solerti
curâ providendum est his qui
ejus facultates administrant,
ne eas in suos solummodo usus
convertant; sed magis juxta
possibilitatem rerum, Christo
famulantium, imò eorum in
quibus Christus pascitur & vesti-
tur, curam gerere non negligant.

FERIA VI.

Ex Concilio Cabillonensi.

Anno 813. C. 6.

IMputatur quibusdam fratri-
bus, eò quod avaritiæ causâ
hominibus persuadeant, ut abren-
nuntiantes sæculo, res suas Ec-
clesiæ conferant: quod penitus
ab omnium mentibus eradicand-
um est. Animarum etenim

cxixvii] Canones Hebd. VI. quæ superfuit post Epiph.
 salutem inquirere Sacerdos, non divitias possidere, si tamen earum nos non reputaverimus dominos, sed ministros: si intellexerimus patrimonium pauperum esse patrimonium Christi; si proventibus Ecclesiæ, si pauperum necessitatibus erogantur. Alioquin fures & latrones nos ratio manifesta convincet, si res alienas invitis dominis nostro præsumpserimus arbitrio contrahere.

S A B B A T O.

Ex Arnulpho Lexoviensi.

Serm. hab. in Conc. Tur. an. 1163.

SI Propheta in omni affluentia divitiarum pauperem prædicat & egenum, possumus licite

I N D E X

Eorum de quibus tractatur in Canonibus.

- De habitu Clericali : *Hebdomadâ XIII. post Pentecosten.*
- De vitanda familiaritate cum Laicis, & mulieribus : *Hebd. XIV. post Pentecosten.*
- De ambitione à Clericis fugienda : *Hebdomadâ XV. post Pentec.*
- De fugienda à Clericis avaritia : *Hebdom. XVI. post Pentec.*
- De otio à Clericis fugiendo : *Hebdomadâ XVII. post Pentec.*
- De quibusdam aliis à Clerico vitandis : *Hebdomadâ XVIII. post Pentecosten.*
- De Pontificum vita domestica, & de viris Ecclesiasticis quorum operâ utuntur in Dioceseon regimine : *Hebdomadâ XIX. post Pentecosten.*
- De vita & moribus Canoniorum : *Hebdom. XX. post Pentec.*
- De Officii divini publica recitatione, & Cæremoniis : *Hebdomadâ XXI. & XXII. post Pentecosten.*
- De privata officii divini recitatione, *Hebd. XXIII. post Pentec.*
- De precibus pro Defunctis, Exequiis & Cœmeteriis : *Hebdomadâ XXIV. post Pentecosten.*
- De castitate & verecundia Clericali : *Hebdomadâ III. quæ superfuit post Epiphaniam.*
- De temperantia Clericali : *Hebdomadâ IV. quæ superfuit post Epiphaniam.*
- De spiritu paupertatis : *Hebdomadâ V. quæ superfuit post Epiphaniam.*
- De modestia Clericali in possessione, usu, & acquisitione rerum temporalium : *Hebdomadâ VI. quæ superfuit post Epiphaniam.*

LITANIÆ

Sanctissimi Nominis JESU.

K Yrie; eléison.	Jesu Deus noster,	mis.
Christe, eléison.	Jesu refúgium nostrum,	mis.
Kyrie, eléison.	Jesu pater páuperum,	mis.
Jesu, audi nos.	Jesu thesaurus fidélium,	mis.
Jesu, exaudi nos.	Jesu bone Pastor,	mis.
Pater de cœlis, Deus, Misere	Jesu lux vera,	mis.
re nobis.	Jesu sapiéntia æterna,	mis.
Fili Redemptor mundi, Deus,	Jesu bônitas infinita;	mis.
miserere nobis.	Jesu via & vita nostra,	mis.
Spiritus sancte, Deus, misere	Jesu gaudium Angelórum, mi-	serere nobis.
re nobis.	Jesu magister Apostolórum,	miserere nobis.
Sancta Trinitas, unus Deus,	Jesu doctor Evangelistárum,	miserere nobis.
miserere nobis.	Jesu fortitúdo Mártýrum, mi-	serere nobis.
Jesu Fili Dei vivi, misere	Jesu lumen Confessórum, mi-	serere nobis.
re nobis.	Jesu puritas Vírginum,	mis.
Jesu splendor Patris,	Jesu coróna Sanctórum óm-	nium,
Jesu candor lucis æternæ, mi-	serere nobis.	
serere nobis.	Propítius esto; Parce nobis,	Jesu.
Jesu Rex glóriæ,	Propítius esto; Exaudi nos,	Jesu.
Jesu Sol justitiæ,	Ab omni malo, Libera nos,	Jesu.
Jesu Fili Mariæ Vírginis, mi-	Ab ira tua,	libera.
serere nobis.	Ab insídiis diaboli,	libera.
Jesu admirábilis,	A spíritu fornicatiónis,	libera.
Jesu Deus fortis,	nos, Jesu.	
Jesu Pater futúri sæculi,	A morte perpétua,	libera.
Jesu magni consilii Angele,	A neglectu inspiratiónum tuá-	rum,
miserere nobis.	Per mystérium sanctæ Incarna-	tiónis tuæ,
Jesu potentissime,	Per Nativitatem tuam,	libera.
Jesu patientissime,		
Jesu obedientissime,		
Jesu mitis, & húmilis corde,		
miserere nobis.		
Jesu amátor castitatis,		
Jesu amátor noster,		
Jesu Deus pacis,		
Jesu auctor vitæ,		
Jesu exemplar virtutum,		
Jesu zelátor animárum,		

Per Infantiam tuam, libera.

Per divinissimam vitam tuam,

libera nos, Jesu.

Per labores tuos, libera.

Per agóniam & passionem tuam,

libera nos, Jesu.

Per Crucem & derelictionem

tuam, libera.

Per languores tuos, libera.

Per mortem & sepulturam

tuam, libera.

Per Resurrectionem tuam, libera.

Per Ascensionem tuam, libera.

Per gáuliam tuam, libera.

Per glóriam tuam, libera.

Agnus Dei, qui tollis peccata

mundi, Parce nobis, Jesu.

Agnus Dei, qui tollis peccata

mundi, Exaudi nos, Jesu.

Agnus Dei, qui tollis peccata

mundi, Misere nobis, Jesu.

Oratio.

Domine Jesu Christe, quæ dixisti, Pétite, & accipietis; quærите, & invenietis; pulsate, & aperiétur vobis: quæsumus, da nobis petentibus divinissimi tui amoris affectum, ut te toto corde, ore & opere diligamus, & à tua nunquam laude celsémus. Humanitatis tuæ ipsâ divinitate unctæ, Dómine Jesu Christe, timórem pariter & amorem fac nos habere perpétuum: quia nunquam tuâ gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus, per omnia sècula seculórum. Amen.

LITANIÆ

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

K yrie, eléison.	Mater castíssima,	ora.
Christe, eléison.	Mater inviolata,	ora.
Kyrie, eléison.	Mater intemerata,	ora.
Christe, audi nos.	Mater amabilis,	ora.
Christe, exaudi nos.	Mater admirabilis,	ora.
Pater de cœlis; Deus, Misere nobis.	Mater Creatóris,	ora.
Fili Redemptor mundi, Deus, misere nobis.	Mater Salvatóris,	ora.
Spíritus sancte, Deus, misere nobis,	Virgo prudentíssima,	ora.
Sancta Trinitas, unus Deus, misere nobis.	Virgo veneranda,	ora.
Sancta Maria, Ora pro nobis.	Virgo prædicanda,	ora.
Sancta Dei Génitrix, ora.	Virgo potens,	ora.
Sancta Virgo virginum, ora.	Virgo clemens,	ora.
Mater Christi, ora.	Virgo fidélis,	ora.
Mater divínæ grátiae, ora.	Spéculum justitiæ,	ora.
Mater puríssima, ora.	Sedes sapiéntiæ,	ora.
	Causa nostræ lætitiæ,	ora.
	Vas spirituále,	ora.
	Vas honorábile,	ora.
	Vas insigne devotiõnis,	ora.

Rosa mystica,	ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata
Turris Davidica,	ora.	mundi, Parce nobis, Domine.
Turnis ebúrnea,	ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata
Domus áurea,	ora.	mundi, Exaudi nos, Domine.
Fœderis arca,	ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata
Jánua cœli,	ora.	mundi, Misere nobis.
Stella matutína,	ora.	Christe, audi nos,
Salus infirmórum,	ora.	Christe, exaudi nos.
Refúgium peccatórum,	ora.	ψ. Ora pro nobis sancta, Dei
Consolátrix afflictórum,	ora.	Génitrix, &c. Ut digni efficiá-
Auxílium Christianórum,	ora.	mur promissiónibus Christi.
Regina Angelórum,	ora.	<i>Oratio.</i>
Regina Patriarchárum,	ora.	C oncède, misericors Deus,
Regina Prophetárum,	ora.	fragilitati nostræ prasi-
Regina Apostolórum,	ora.	dium; ut qui sanctæ Dei Ge-
Regina Mártýrum,	ora.	nitricis memóriam ágimus,
Regina Confessórum,	ora.	intercessiónis ejus auxilio, à
Regina Virginum,	ora.	nostris iniquitatibus resurgá-
Regina Sanctorum ómnium,		mus; Per eundem Christum
ora pro nobis.		Dóminum nostrum. Amen.

INDEX PSALMORUM.

<i>Psalmi.</i>	<i>Pag.</i>	<i>Psalmi.</i>	<i>Pag.</i>
139 A d Dóminum.	44	95 C antáte Dómino...	
27 A d te... clamábo.	31	cantáte.	106
24 Ad te, Dómine, levávi.	55	149 Cantáte Dómino... laus	
122 Ad te levávi óculos.	60	ejus.	129
28 Afferte Dómino, filii.	32	97 Cantáte Dómino canti-	
77 Atténdite, pópule meus.	100	cum novum, quia.	121
48 Audíte hæc, omnes.	51	18 Cœli enarrant glóriam.	80
118 B eáti immaculáti.	16	74 Confitébimur tibi, Deus.	70
127 B eáti omnes.	77	110 Confitébor... in consílio.	26
31 Beáti quorum.	62	9 Confitébor... narrábo.	3
40 Beárus qui intélligit.	51	137 Confitébor tibi, Dómi-	
1 Beárus vir qui non abiit.	3	ne... quóniam audisti.	116
121 Beárus vir qui timer.	26	104 Confitémini Dómino,	
33 Benedicam Dóminum.	113	& invocáte.	122
103 Bénedic... Dómine.	90	135 Confitémini Dómino	
102 Bénedic... & ómnia.	131	... Confitémini.	96
143 Benedictus Dóminus		106 Confitémini Dómino...	
Deus meus.	136	Dicant qui.	134
84 Benedixisti, Dómine.	84	117 Confitémini Dómino...	
91 Bonum est confitéri.	126	Dicat nunc.	15

Index Psalmorum.

<i>Psalmi.</i>	<i>Pag.</i>
105 Confitemini Dómino...	
Quis loquétur.	124
15 Conferva me, Dómine.	6
115 Crédidi, propter.	44
Cum invocárem.	29
129 D e profundis.	77
43 Deus, áuribus.	42
49 Deus deórum Dóminus.	56
62 Deus, Deus meus, ad te.	87
21 Deus, Deus meus, respi-	
ce in me.	109
69 Deus, in adjutórium.	81
53 Deus, in nómine tuo.	130
71 Deus, júdicium tuum.	72
108 Deus, laudem meam.	39
66 Deus, misereátur nostrí.	12
45 Deus noster refúgium.	98
82 Deus, quis similis.	104
59 Deus, repulisti nos.	65
81 Deus stetit in synagóga.	103
78 Deus, venérunt gentes.	83
93 Deus ultiónum.	105
114 Dilexi, quóniam.	43
17 Diligam te, Dómine.	7
38 Dixi: Custódiam.	49
109 Dixit Dóminus.	25
35 Dixit injustus.	33
52 Dixit insípiens... in ini-	
quitátibus.	63
13 Dixit... in stúdiis suis.	5
140 Dómine, clamávi ad te.	133
7 Dómine Deus meus.	46
87 Dómine Deus salútis.	139
8 Dómine, Dñs noster.	37
142 Dómine, exaudi oratió-	
nem... áuribus.	139
101 Dómine, exaudi oratió-	
nem... & clamor.	92
10 Dómine, in virtúte tua.	104
6 Dómine, ne in furóre	
tuo... Miserére.	45
37 Dómine, ne in furóre	
tuo... Quóniam.	41

<i>Psalmi.</i>	<i>Pag.</i>
130 Dómine, non est exal-	
tatum cor meum.	78
138 Dómine, probasti me.	117
3 Dñe, quid multiplicári.	52
14 Dómine, quis habitábit.	78
89 Dómine, refúgium.	132
23 Dómini est terra.	38
26 Dóminus illuminátio.	30
22 Dóminus regit me.	89
92 Dóminus regnávít, de-	
córem indútus est.	11
96 Dñs regnávít, exulter.	73
98 Dóminus regnávít, iras-	
cantur pópuli.	121
133 E cce nunc benedícite.	30
132 E cce quàm bonum.	95
58 Eripe me de inimicis.	85
139 Eripe me, Dómine.	118
44 Eructávit cor meum.	34
144 Exaltábo te, Deus.	137
29 Exaltábo te, Dómine.	32
19 Exáudiat te Dóminus.	38
60 Exaudi... deprecationē.	65
63 Exaudi... cum deprecor.	130
54 Exaudi... orationem.	57
16 Exaudi... justitiam.	6
39 Expectans expectávi.	50
80 Exultáte Deo.	103
32 Exultáte, iusti.	33
67 Exurgat Deus.	66
86 F undamenta.	71
85 I nclína, Dómine.	120
125 I n convertendo.	61
10 In Dómino confido.	47
113 In éxitu Israel.	27
70 In te, Dómine, sperávi...	
& eripe me.	119
30 In te, Dómine, sperávi...	
in justitia.	78
65 J ubiláre... psalmum.	11
99 J ubilate... servíte.	129
34 Júdica, Dómine.	115

Index Psalorum.

<i>Psalmi.</i>	<i>Pag.</i>	<i>Psalmi.</i>	<i>Pag.</i>
42 Iúdica me, Deus.	53	P Arátum cor meum.	107
25 Iúdica me, Dómine.	71	72 Q Uam bonus Israel.	74
121 L ætātus sum.	60	83 Q Quàm dilecta.	84
145 L auda, ánima.	109	2 Quare fremuérunt.	35
147 Lau la, Jerúsalem.	138	41 Quemádmodum desi-	
148 Lau láte... de cœlis.	13	derat.	82
150 Lau láte... in sanctis.	140	124 Qui confidunt.	61
116 Laudate... omnes.	44	51 Quid gloriaris.	89
146 Laudate... quóniam.	137	90 Qui habitat.	29
134 Laudate nomen.	95	79 Qui regis Israel.	93
112 Laudate, púeri.	26	128 S æp̃ expugnauérunt.	77
120 Levávi óculos.	45	68 S Salvum me... Deus.	82
47 M Agnus Dóminus.	68	11 Salvum me... Dómine.	62
131 M emento, Dñe.	94	57 Si verè útrique.	64
56 Miserére... miserére.	99	136 Super flúmina.	97
55 Miserére... quóniam.	64	T E decet hymnus.	69
50 Miserére... secundùm.	98	64 V Eníte, exultémus.	2
100 Misericórdiam.	122	5 Verba mea auribus.	36
88 Misericórdias Dómini.	111	76 Voce meâ ad Dñm...	
126 N Isí Dóminus.	76	voce meâ ad Deum.	59
123 N Nisi quia Dóminus.	60	141 Voce meâ ad Dñm...	
36 Noli æmulári.	47	voce meâ ad Dñm.	118
61 Nonne Deo subiecta.	65	12 U Squequò.	62
75 Notus in Judæa Deus.	88	73 U Ut quid, Deus.	75
46 O Mnes gentes.	54		

Index Canticorum Psalterii.

A Udíte, cœli.	pag. 126	Ego dixi in dimídio.	54
Bene lícire, ómnia.	12	Exultávit cor meum.	69
Bene líctus Dóminus.	14	Incipite Dómino.	68
Bene líctus es, Dómine.	36	Magna & mirabilia.	129
Cantémus Dómino.	87	Magníficat.	28
Clamávi de tribulatióne.	107	Magnus es, Dómine.	53
Confitébor tibi, Dómine.	37	Nunc dimittis.	148
Dómine, audívi.	108	Urbs fortiúdinis.	86

F I N I S.

Corrigenda in Parte AUTUMNALI.

- P**Ag. 8. col. 1. lin. 26. *post* * *adde* &c.
 33. col. 2. lin. 37. *dele* Dómine.
 98. col. 2. lin. 20. *lege* misericórdiam.
 100. col. 1. lin. 8. Unus, *lege* Unus.
 106. col. 1. lin. 7. *lege* Factus est mihi.
 121. col. 2. lin. 34. *lege* simul montes.
 126. col. 1. lin. 23. Dom. XXIII. *lege* XXII.
 141. col. 2. lin. 16. *dele* Mich. 7. 9.
 156. col. 1. lin. 5. *lege* suscipient te.
 157. col. 2. lin. 18. *lege* inebriantem.
 159. col. 1. lin. 15. *lege* natíque.
 174. col. 1. lin. 19. *sufficerent*, *adde* eis.
Ibid. lin. 29. *lege* omne.
 175. col. 1. lin. 39. Cúm, *lege* Et cùm.
 193. col. 2. lin. 32. *jacente*, *lege* & *jacente*.
 196. col. 2. lin. 33. *lege* centésimam.
 197. col. 1. lin. 18. *respondit*, *lege* & *respondit*.
 199. col. 2. lin. 25. *lege* iter.
 247. col. 2. *dele* *lin.* 2. *integram*.
 259. col. 2. lin. 31. *lege* stabo.
 280. col. 1. lin. 1. *lege* pusillánimes.
 299. col. 1. lin. 7. ad hórréum, *adde* pertinémus: neque enim
 ad hórréum.
 300. col. 2. lin. 25. *lege* Simplex.
 308. col. 2. lin. 17. *Pf.* 61. *lege* *If.* 61.
 309. col. 1. lin. 38. *lege* audite.
 318. col. 2. lin. 43. *lege* Oratio.
 323. col. 1. lin. 21. *lege* ánimam.
 331. col. 2. lin. 36. *lege* desidériis.
 334. col. 2. lin. 4. *lege* Marcum.
Ibid. lin. 27. *lege* habére.
 335. col. 2. lin. ult. *lege* liba.
 349. col. 1. lin. 25. *lege* Dómino.
Ibid. col. 2. lin. 40. *post* & *adde* *.
 354. col. 2. lin. 31. *lege* sémíta.
 361. col. 2. lin. ult. *lege* ambígeret.
 368. col. 1. lin. 28. *S. Cypriani.* *dele* *Orat. infra* 371.
 371. col. 2. lin. 32. *lege* telónium.
 374. col. 1. lin. 22. *lege* créderent.
 375. col. 1. lin. 29. *lege* detrectáti.
 401. col. 2. lin. 13. Ergo. *lege* .Ergo
 407. col. 1. lin. 4. *lege* succéderet.
 412. col. 2. lin. 38. *lege* labórum.
 430. col. 2. lin. 2. quæ, *lege* quám.
 432. col. 2. lin. 38. vel, *adde* ab.
 436. col. 1. lin. ult. *dele* ze-
 442. col. 2. lin. 6. Mariæ, *lege* María.
 xiv. col. 2. lin. 3. eius, *lege* vestígia ejus.
 xvij. col. 1. lin. 7. *lege* Cur.
 xxx. col. 1. lin. 26. *lege* quæ.
 xliv. col. 2. lin. 36. *lege* misericórdiam.
 xlv. col. 1. lin. 24. *lege* sim fidélis.
 lvij. col. 1. lin. 24. *lege* & nos.
 lxxvj. col. 2. lin. 4. *lege* Cantáte.
 lxxxij. col. 1. lin. 39. *lege* salutári.

(1)

TABULÆ INTONATIONIS, MEDIATIONIS; ac terminationis Psalmorum & Canticorum juxta usum Lexo- viensem, respondentes numeris ac litteris alphabeticis in hocce Breviario distributis ante singulas Antiphonas.

Non tantum quisque Modus psallendi, quem vulgò, sed improprie tonum vocant, suo numero notatur ante Antiphonam ad designandam intonationem, sed etiam uniuscujusque Modi terminatione litteris propriis designantur; quia variatio terminationum in Cantu Gregoriano fit juxta initium cantus Antiphonæ quod huic terminationi respondet; sicut vice versa initium cantus Antiphonæ respondere debet seu connecti terminationi Psalmicæ eâ connexionem quæ adhibetur in systemate sancti Gregorii, sive antiquo Romano.

Potro terminationes in versibus Psalmorum aliæ sunt completæ, aliæ plusquam completæ, aliæ incompletæ, vel suspensæ. Terminatio completa ea est cujus ultimus sonus idem est ac ultimus sonus totius Antiphonæ ipsi annexæ: verbi gratiâ, in primo & secundo Modo terminatio completa est in *re* vel in *la*; in tertio Modo, terminatio in *mi*; in quarto, terminatio in *mi* vel in *la* prævio *b* molli; in quinto, terminatio in *fa* vel in *ut*; in sexto similiter; in septimo & in octavo, terminatio in *sol*. Terminatio plusquam completa ea est cujus cantus extenditur descendendo ultra chordam finalem Antiphonæ; verbi gratiâ, in quarto & in octavo terminatio in *re*. Denique terminatio incompleta seu suspensa ea est cujus ultimus sonus desinit supra sonum ultimum Antiphonæ, nec descendit ad chordam in qua cantus ejusdem Antiphonæ terminatur, exempli gratiâ in primo Modo, cujus Antiphonæ terminantur in chorda *re*, terminationes in *la*, in *sol*, in *fa*.

Terminationes completæ & plusquam completæ designantur litterâ majusculâ; incompletæ verò litterâ minusculâ.

Notandum est etiam quod loco syllabarum *ut*, *re*, *mi*, *fa*, *sol*, *la*, *si*, hæ terminationes Psalmicæ, brevitatis causâ per unam è septem primis litteris alphabeti in hocce libro fuerunt designatæ; ita ut more Veterum *a* designet chordam *la*; *b* chordam *si*; *c* chordam *ut*; *d* chordam *re*; *e* chordam *mi*; *f* chordam *fa*; *g* chordam *sol*.

In usu Lexoviensi Intonationes Psalmorum infra positæ cantantur ad primum cujuslibet Psalmi versum in Duplicibus & supra ad Nocturnos, Laudes, Horas minores, Vesperas & Completorium. Ceteri versus ut passim in aliis Ecclesiis inchoantur in directum. Canticorum verò Evangelicorum intonationes & mediationes reperuntur ad singulos versus in iisdem Duplicibus & supra.

At in Semiduplicibus & infra, omnes Psalmi & omnia Cantica Evangelica semper à Dominante Psalmodica inchoantur per totum Officium, servatâ in Semiduplicibus tantum ad Cantica Evangelica secundi & octavi Modi propriâ mediationis formulâ.

Quia verò in primo versu Cantici *Magnificat*, propter ejus breviteratem, mediationis formula exhiberi non potuit, in ceteris ejusdem Cantici versibus ad eam mediationem recurrendum est quæ ad *Benedictus*; & hoc in Modis secundo, quarto, sexto, & octavo tantum, qui Plagii ab antiquis vocantur, non verò in iis qui ab eisdem Authentis appellantur; quia in Canticis intonatio & eorum mediatio eadem sunt ac in Psalmis.

CANTUS MINORES.

PRIMUS MODUS.

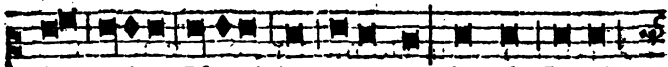
Prima species, quæ dicitur in D, & ad chordas Doriorum Cantuum est accommodata.

D Ixit Dominus Domino me-o: Sede à dextris me-is. seculorum. Amen.
Magni-ficat. euouac. D. D.

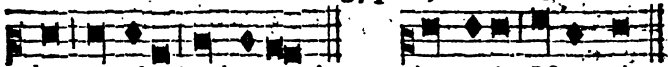
Sequuntur Terminationes incompleta de 1. Modo.

1. f, vel f. euouac. vel euouac.
1. g. euouac. 1. 2, vel a. euouac.

Primi Modi altera species ad Æoliorum Cantuum chordas accommodata, in quibus sedes Semitoni superioris non variatur.

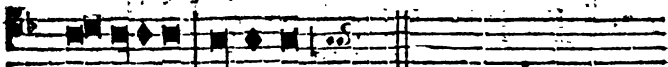

In exitu Isra-el de Ægypto, domus Jacob

de populo barbaro. A. — domu-i Isra-el;
super vos,
qui potens est,

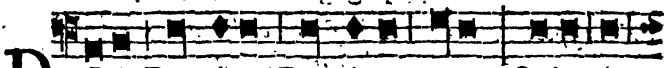
Ad commoditatem Cantorum, Cantus Modi istius cum hac clavi notantur in Antiphonario.

Magnificat anima.

SECUNDUS MODUS

Accommodatus ad solas Doricorum Cantuum chordas.

D Ixit Dominus Domino me-o : Sede a

dextris me-is.

*In Cantu-
cis Evang.*

Benedictus Domi-

nus De-us I-sra-el. e u o u a e.

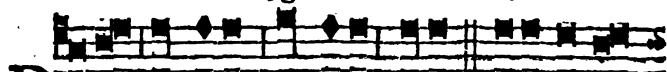

Magni- ficat anima.

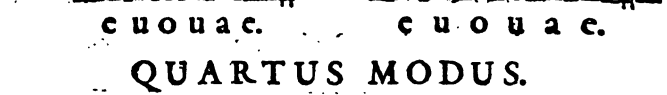
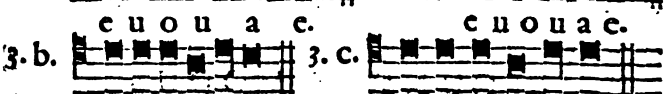
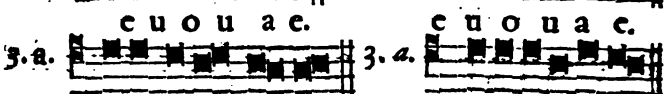
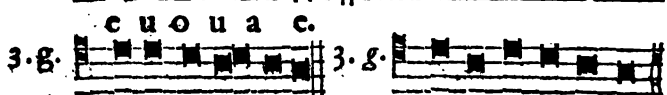
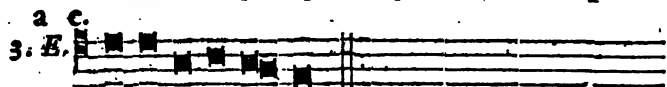
Modus iste per solum numerum 2. absque D designatur, quia nunquam aliter finitur in usu Lexovienſi

(4)
TERTIUS MODUS

Juxta chordas Phrygiorum Cantuum distributus.

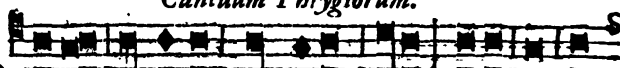

Dixit Dominus Domino me-o. e u o u
Hec Terminatio completa designatur per E, & sequens per E; quia etiam est completa.

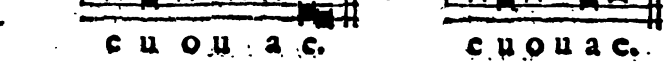
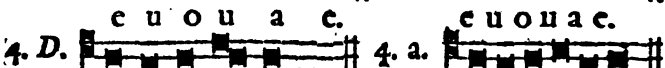
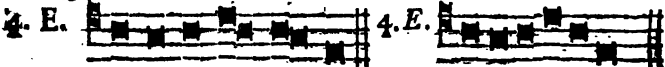

QUARTUS MODUS.

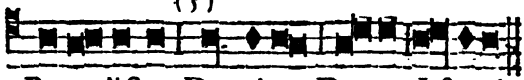
Prima species qua dicitur in E, & ordinata est ad chordas Cantuum Phrygiorum.

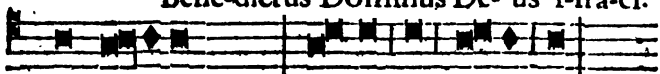
Dixit Dominus Domino me-o: Sede à dex-
tris me- is.

In Cantis Evang.

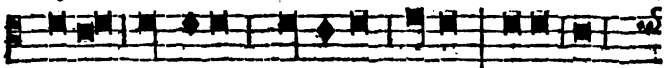

Bene-dictus Dominus De- us I-fra-el.

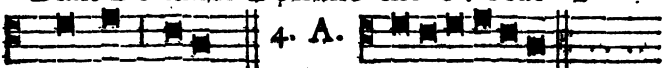

Magni- ficat. magna qui po- tens est.

Quarti Modi secunda species que dicitur in A, & ordinatur juxta chordas Cantuum Locriorum, in quibus sedes Semitoni inferioris est variabilis, nec est fixa nisi circa finem Cantûs.

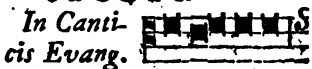
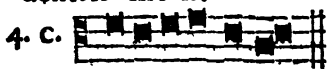

Dixit Dominus Domino me- o : Sede à

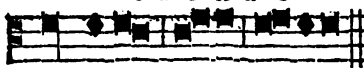
dextris me- is.

cu o u a e.

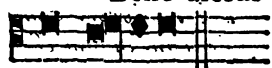

cu o u a e.

Bene-dictus

Dominus De- us I-fra-el.

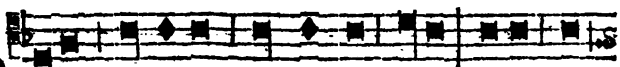

Magni- ficat.

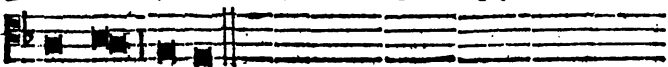
CANTUS MAJORES.

QUINTUS MODUS.

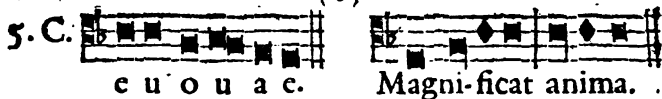
Prima species, in qua sedes Semitoni inferioris non variatur, sed fixa est, & ordinatur secundum chordas Cantuum Ionicorum.

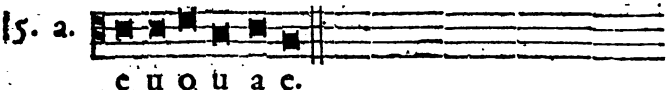
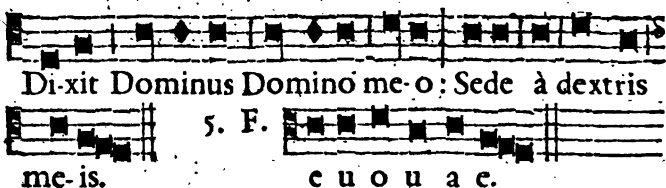
Dixit Dominus Domi- no me- o : Sede à

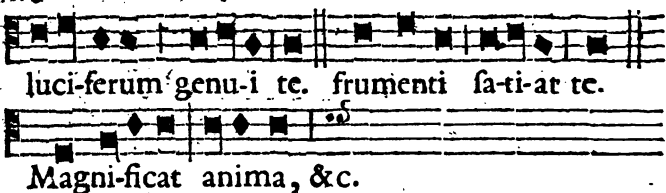
dextris me- is.

Quinti Modi secunda species, quæ dicitur in F, & ordinatur juxta dispositionem chordarum Cantuum Lydiorum, in quibus sedes Semitoni inferioris fixa non est, sed variabilis.

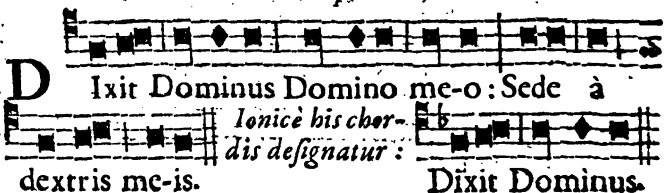

Cum hæc due ultime Terminationes assignantur Psalmis Dixit. vel Lauda, Jerusalem tunc ad legitimam distributionem cantûs syllabarum quorundam versuum sic cantandum est:

SEXTUS MODUS

Tam Ionicus quàm Lydius.

In Cant.
Evang.

euouae. Bene-dictus Dominus

De-us I-fra-el. Magni-ficat anima.

Modus iste per solum 6 absque F vel C designatur ; quia aliter non terminatur quàm ut suprâ.

SEPTIMUS MODUS

Efformatus ex imitatione distributionis quoad chordas, ex una specie Cantuum Lydiorum, & ejus extensione superiori.

D I- xit Dominus Domino me-o : Sede à

7. G.

dextris me- is.

7. a.

7. b.

euouae.

euouae.

7. c.

7. ç.

euouae.

euouae.

7. d.

7. d.

euouae.

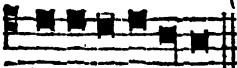
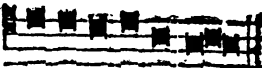
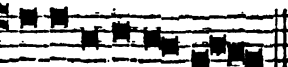
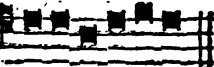
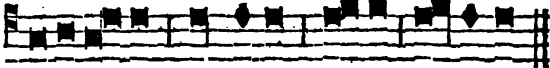
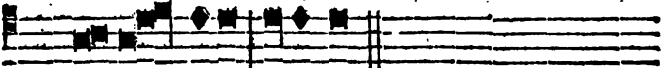
euouae. Magni- ficat.

OCTAVUS MODUS

Ex inferiori extensione Lydiorum Cantuum efformatus.

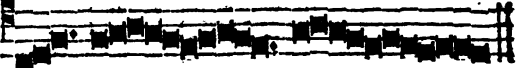
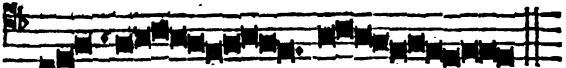
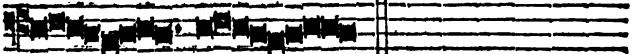
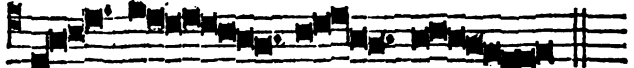
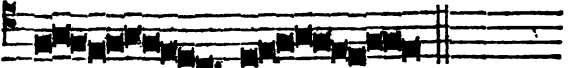
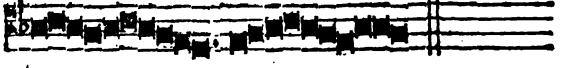
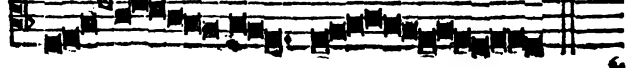
D Ixit Dominus Domino me o : Sede à

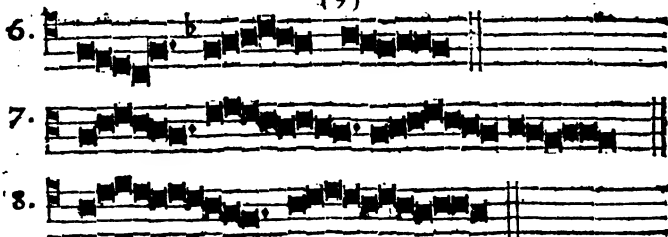
dextris me- is.

8. G. 8. G.
 e u o u a e. e u o u a e.
 8. D. 8. c.
 e u o u a e. e u o n a e.
In Cant.
Evang.
 Benedi-ctus Dominus De- us I- fra- el.
 Magni- ficat anima.

NEUMATA

*Quibus quædam Antiphonæ terminantur
 juxta Modum uniuscujusque.*

Primi Modi
in D.
 1. *in A.*
 2.
 3.
 4. *in E.*
 4. *in A.*
 5.

Neumata suprà notata in formam epilogi Antiphonarum, protrahuntur tantùm in Festis Duplicibus & supra ad ultimam Antiphonam cujusque Nocturni, ad quintam Laudum & Vesperarum, & ad eam quæ post Cantica Benedictus & Magnificat cantatur, ac in fine Cantici Te Deum.

In Semiduplicibus autem ad eam tantùm Antiphonam quæ post Cantica prædicta. In Simplicibus verò, Feriis, Officio Defunctorum, & à Feria V. in Cæna Domini usque ad Nonam Sabbati, Hebdomadæ Paschæ inclusivè, nullibi.

¶ In suprà notatis formulis Psalmodiæ repetere dignum non duximus voces quæ leguntur ad marginem formularum Breviarii Lexovienfis anni 1704. sed rem his vocabulis designatam referere placuit.

Cantus omnis Ecclesiasticus vel est Mesopycnus, vel Barypycnus, vel Oxypycnus. Hæ sunt voces ab antiquis Græcis usurpatæ, omnem naturam Cantûs continentes. Octo sonorum progressionè efficitur id quod Octavam vulgò *Octave* vocamus. In hac prosecutione sonorum reperiuntur quinque Toni & duo Semitoni: nimirum unus Semitonus vagatur circa partem inferiorem hujusce Octavæ, alter circa partem ejusdem superiorem. Utraque pars æqualiter divisa Quaternionis nomine potest donari.

Situs seu positio Semitoni inferioris seu in Quaternione inferiori declarat naturam cujusque cantûs. Si Semitonus formetur per illam chordam in qua cantus finitur, & illam chordam quæ immediatè superjacet, cantus ille est *Barypycnus*; quia pycnus seu intervallum pressum, quod Latini Semitonum appellant, est in loco graviore quem *Barys* Græci vocaverunt. Et hæc est natura tertiæ & quarti Modi Ecclesiastici sive Gregoriani, quos in chordis sic distributos à Phrygiis Ecclesia delumpfit, & aliquando à Locriis. Hi cantus ferè nullibi à modernis Musicis nudè usurpantur, etsi aures christianas dulcedine suâ sæpius mulceant, ut sentire est in Hymno *Pange lingua*, in *Cantu Gloria in excelsis* majorum Solemnitatum, & aliis.

Si Semitonus formetur per chordas secundam & tertiam Quaternionis inferioris, cantus inde exurgens vocatur *Mesopycnus*; quia intervallum pressius sive Semitonus sentitur in medio Quaternionis. Norunt omnes *Mesos* Græcè medium significare. Et hæc est natura Modorum Ecclesiasticorum primi ac secundi, qui apud Dorios & apud Æolios usurpati fuerunt.

Si Semitonus exurgat ex duobus chordis superioribus hujus Quaternionis inferioris, tunc cantus est *Oxypycnus*, eò quòd intervallum pressum seu Semitonus formetur per chordas in loco Quaternionis acutiori seu excelsiori sitas. *Oxys* enim vel *Oxus* Græcè acutum significat. Hos cantus Oxypycnos familiares habebant Ionii seu Iastii, & etiam Lydii; & ad imitationem eorum effecti sunt Modi Ecclesiastici, qui quintus, sextus, septimus, & octavus appellantur.

Ex his cantibus Mesopycnis, Barypycni & Oxypycni, ii qui in partes superiores Octavæ excurrunt per Dominantem suam, præsertim in Psalmodia & Versibus Responsoriorum, à Græcis præpositione *Hyper* designabantur, ut *Hyperdorius*; in Cantu verò Ecclesiastico vocantur *Authenti*, & hi sunt primus, tertius, quintus & septimus. Ubi verò cantus versabatur sæpius circa inferiora loca Octavæ, ac infra chordam suam finalem, id est chordam in qua desinit, tunc à Græcis præpositione *Hypo* designabatur, ut *Hypophrygius*; sed apud Lætinos in Cantu Gregoriano illi Modi Plagii vel Plagales dicti sunt, eò quòd ad utrumque latus chordæ suæ finalis, id est tam infra quam supra excurrunt: quod videre est in his quos Modum secundum, quartum, sextum & octavum appellamus.

Tandem cantus Mesopycni & Barypycni à modernis vocantur Cantus *Minores*, quia in dispositione Semitoni inferioris de qua supra dictum est, Semitonus quod est minus spatium vocis, vicinior est chordæ finali. Cantus autem Oxypycni appellantur *Majores*, eò quòd sedes Semitoni spatium tertiæ Majoris relinquat infra se inter chordam finalem & illam chordam quæ Semitonus iste efformari incipitur: quo fit ut in illa tertia Semitonus raro audiatur.

